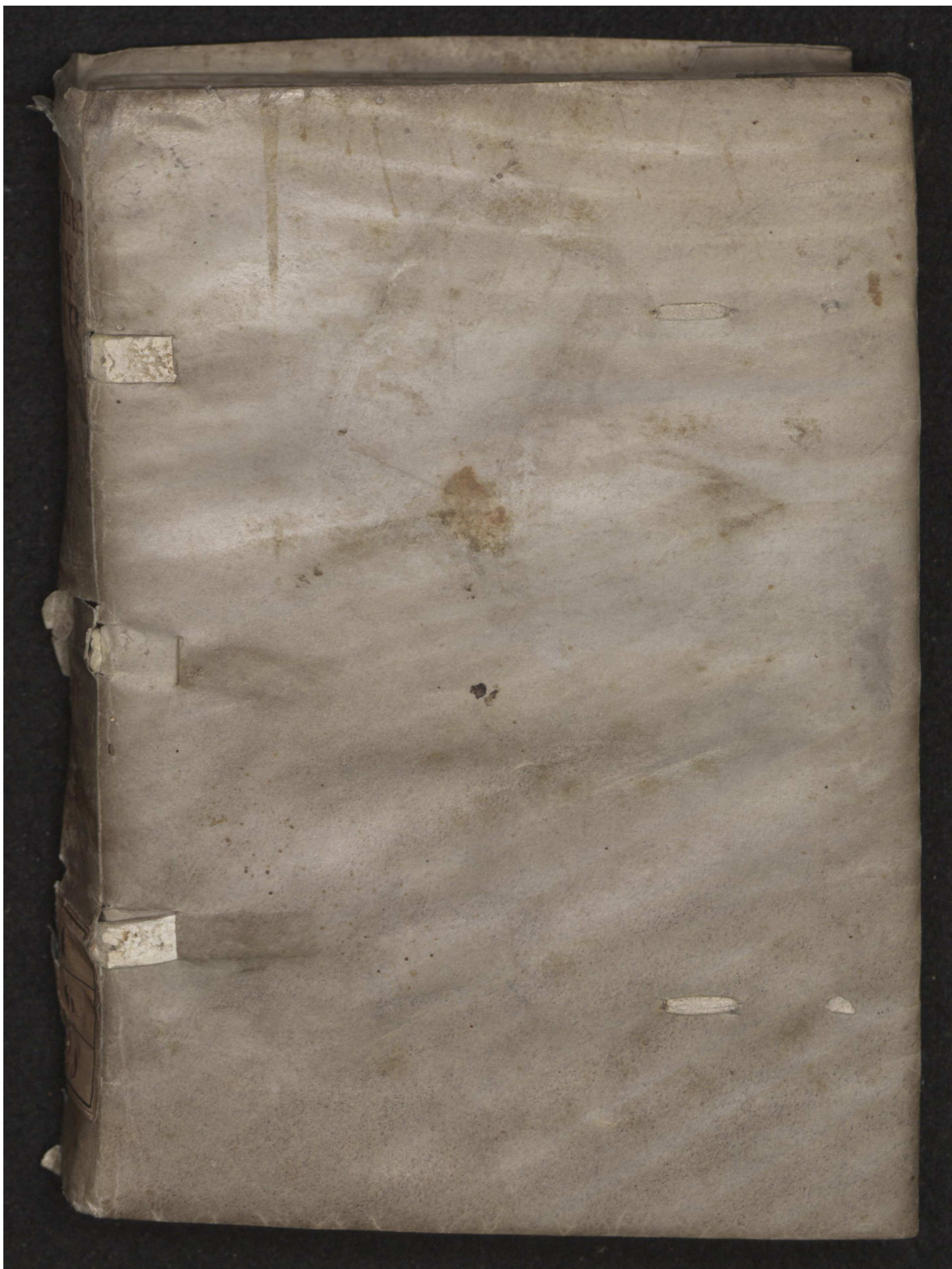
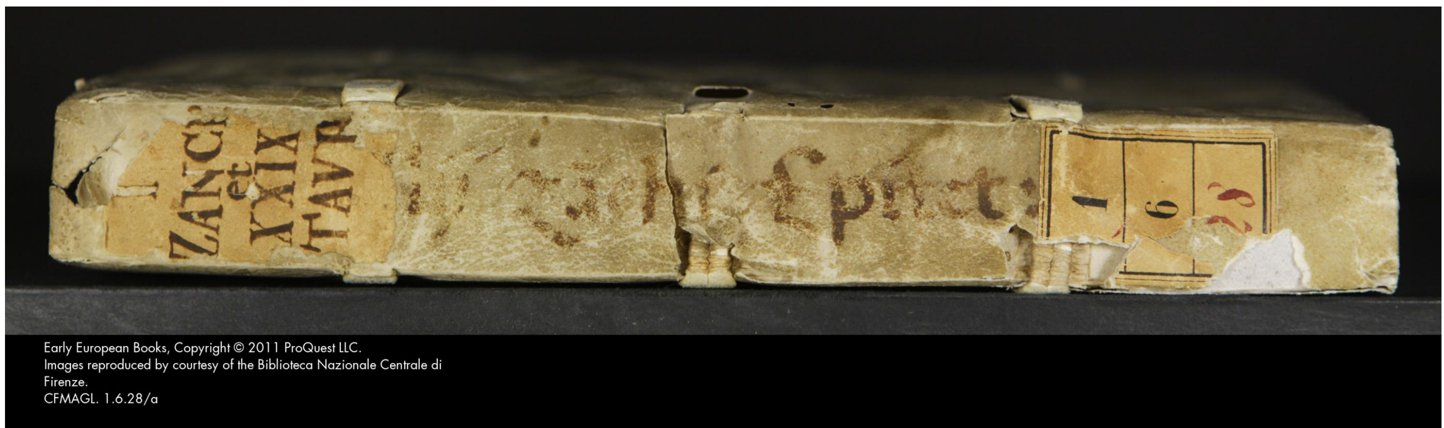
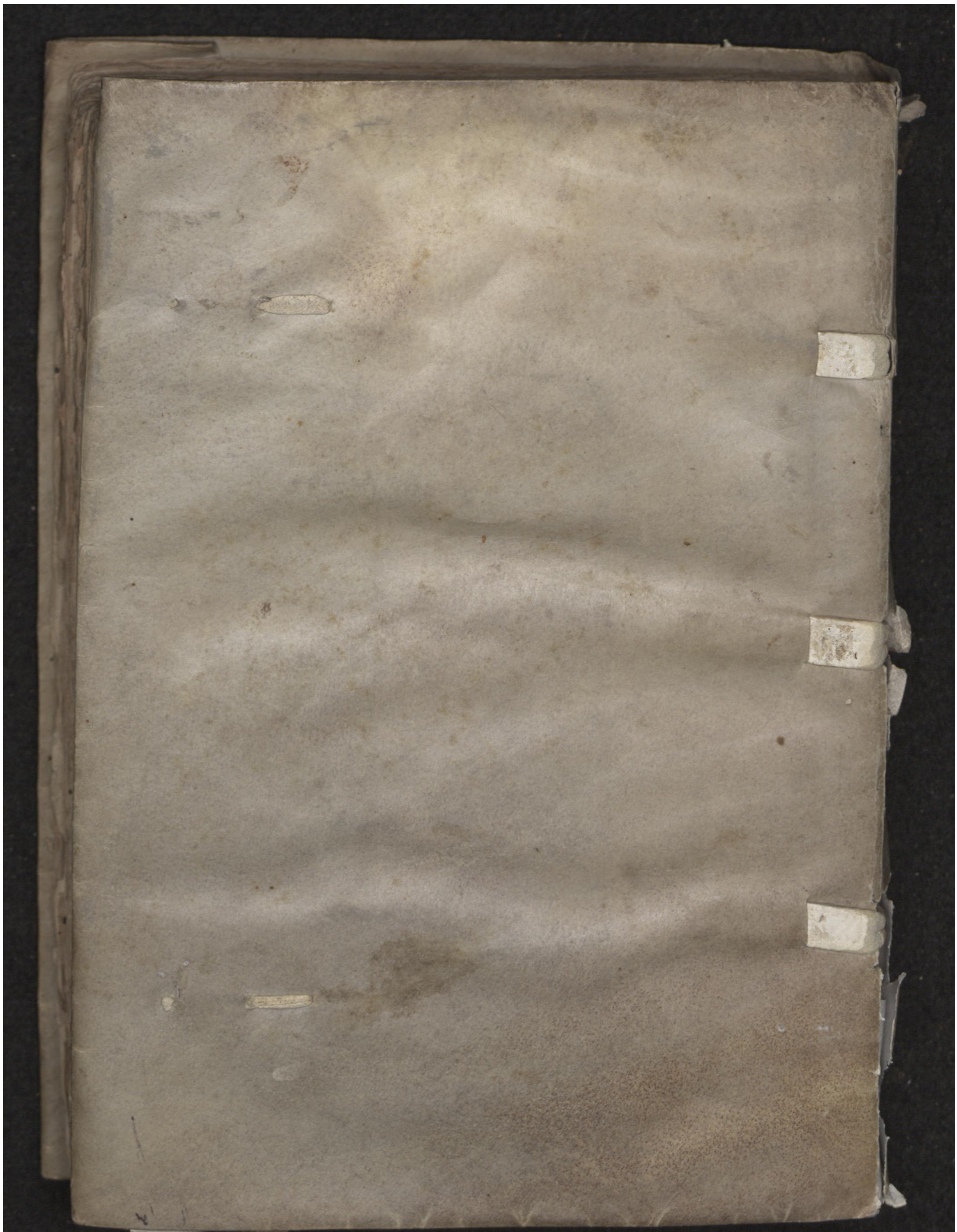

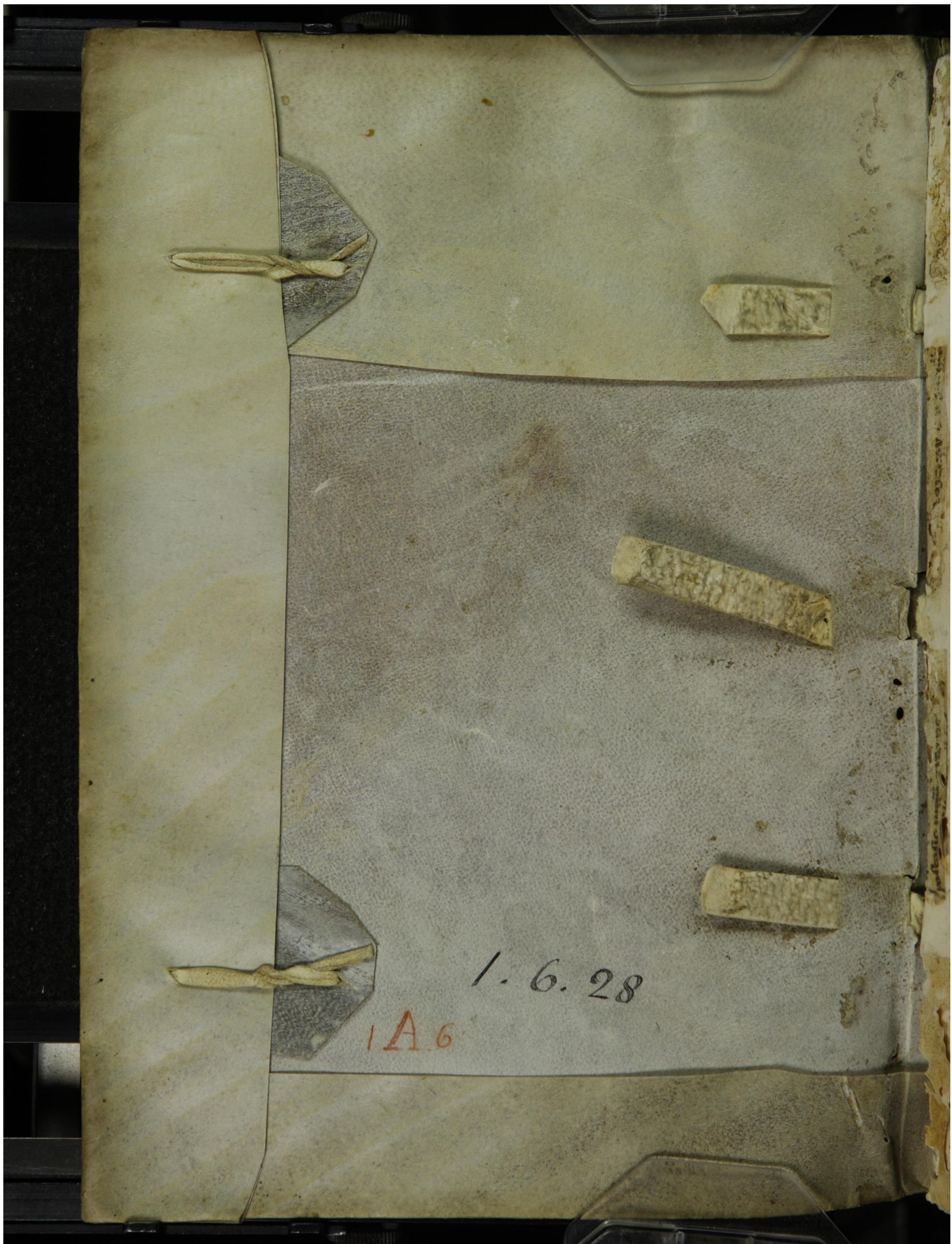

1. 6. 28
1 A 6

~~335~~ 152

1

ZANCH.

et

XXIX

TAVR

BASILII ZANCHI BERGOMATIS.

EPITHETORVM COMMENTARII.

INDEX *eorum quæ in hisce Commentariis extra literarum ordinem continentur.*

BASILIVS ZANCHVS LECTORI. S.

ERA profecto est illa summi Oratoris sententia studiose Lector, Intemperantis esse ea literis mandare quæ occultari velis. Præclara vox, & docto homine digna. Cur enim ea scribere oportet, quæ, uti; nobis solum utilia sint, elaboramus? Cur non potius ut quàm plurimis prosimus enitimur? Cur non cæteros quoq; nostro exemplo non ad legendi modo, sed & scribendi studium excitamus. Nos sanè quum iam inde ab ipsa pueritia ad Poeticam aspiraremus: ac tum à grauissimis authoribus, ut alios omittamus, Aristotele, Hermogene, Cicerone, Quintiliano didicissemus, tum ipsi quoq; animaduertissemus, Epithetis, quibus frequentius, & liberius Poetæ utuntur, poemata vel cum primis exornari: vixdum annos septem & decem nati Commentarios conficere ingressi sumus: in quos ex optimis quibusq; poetis quantam potuimus Epithetorum copiam congessimus, rati eam nobis fore commodissimam supellectilem, siquando carmen scribere contigisset. Neq; ea nos opinio fefellit, ut usu ipso docente postea intelleximus. Eos nunc Commentarios, tum præclara doctissimi hominis uoce excitati, ueritiq; ne intemperantiæ notam subiremus, non ostentatione aliqua adducti, tũ ut quicquid illud est, omnibus prosit, foras damus. Ea autem Epitheta quæ rectè dicimus Apposita, & à nonnullis Sequentia appellantur, sine quibus nuda, & ueluti incompta non poetarum modo, sed Oratorum quoq; oratio existit, è principibus Latinorum Poetarum collegimus: & tanquã in conspectu collocauimus: siue illa, quod suum est, ornent: siue eleuent, atq; deforment: siue indicent: siue communia, siue propria, siue ambigua, seu deniq; ea naturalia: aut non naturalia sint. Epitheta nanq; (liceat mihi hac quoq; in parte partes meas agere) aut ornant: aut è contrario eleuant: eaq; à triplici bonorum genere sumuntur. Animi quidem, ut πολύμητις ὀδυσσεὺς, insignis pietate Aeneas, γυναῖκες δαίφρονες, Lucretia pudica. Corporis, ut πόδας ὠκὺς ἀχιλλεὺς, Optimus armis Aeneas, γυνὴ εὐειδὴς, pulcherrima forma Dido. Fortunæ, ut ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων. Teucrum ductor Aeneas. εὐπατέρειαι γυναῖκες, diues Dido. Eleuant vero, atq; deformant, vt illa, ἀκριτόμυθος θερσίτης, periurus Sinon, ἀμφιγυήεις ἥφαιστος, tardipes deus Vulcanus, δύσπαρις πάρις, δυσελένη ἑλένη, infelix Theseus, infelix Elisa. Indicant, ut quum ἀργείην ἑλένην, hoc est Argiuam Helenam Homerus, ac Maro, quorum uterq; omnium suæ linguæ Poetarum omnium sæculorum iudicio semper Deus habitus est, nominarunt, quò illam à cæteris quæ vel hoc nomine sese honestari, atq; ornari existimabant, regionis signo, distinguerent, ac separarent. Cõmunia sunt, ut λευκὸς

albus, ὑψηλὸς, altus, quæ infinitis propemodum rebus accommodari possunt. Propria, quæ vni tantum rei ascribi debent, cuiusmodi ἐννοσίγαιος Neptuno, Gradiuus Marti. Ambigua, quæ mediam obtinent naturam, quippe quæ modo Appellatiua sunt, ut δημοβόρος βασιλεὺς, & διοτρεφέων βασιλήων, & in illo Terentii, Regem elegantem narras. modo Adiectiua, ut in illo Homeri, πρίαμος βασιλεὺς, itemq; in illo Virgilii. Hinc populum late regem, belloq; superbum. Ad extremum quædam sunt quæ ab ipsius rei natura proficiscuntur, quæ etiam perpetua ab Aristotele nuncupantur, ut φοῖβος ἀπόλλων, ῥοδοδάκτυλος ἠὼς, glacialis hiems, mare salsum. Rursus nonnulla sunt ipsius rei naturæ minime copulata, quæ neq; in versu, neq; in soluta oratione non nisi magna ratione ponuntur, cuius generis est βουκολικαὶ μοῦσαι, & agrestis, siue siluestris Musa. Id enim Epithetum non sine causa Musis adiectum est, ut rusticam, pastoralemq; scriptionis materiam significaret. Neq; enim Musas, omnis humanitatis, atque facilitatis deas, natura agrestes, ac multo minus siluestres dicere, aut existimare cuiquam fas est, qui modo cum Musis sincere, atq; ex animo cōmercium aliquod habeat. Sed ne illud quidē superuacaneum, aut minus gratum fore existimauimus, quod Deorum, atq; hominum historias, præterea fontium, amnium, lacuum, montium, insularum, urbium deniq; nomina, reliquaq;, quæ nobis expositione digna uisa sunt, additis quæ eo pertinerent, ex Græcis monimentis, & latinis diligenter perquisita illustri breuitate quo ad eius fieri potuit explicauimus. Et, ut laborem tibi leuaremus, copiosissimum Indicem eorum quæ in hisce Commentariis extra literarum ordinem continentur, apposuimus. Neq; uero quenquam nescium esse uolumus, nonnulla in tanto labore nos subterfugisse: multa etiam consulto prætermissa fuisse, id quod & in Verborum Latinorum Epitome, quam superiori anno Romæ edendam curauimus, aperte, atq; ingenue præfati sumus. Tuæ iam fuerit humanitatis humanissime Lector, hosce Epithetorum Commentarios amice, atq; beneuole excipere, ut qui existimes magis utilitatem tuam, quàm laborum, studiiq; huius nostri laudem inde à nobis quæri.

VALE.

EPITHETA ex Principibus Latinorum Poetarum.

Lucretio,
Catullo,
Virgilio,
Horatio.
Tibullo,
Propertio,
Ouidio.

COMMENTARII Epithetorum ex Authoribus, quorum scripta extant, GRAECIS.

Aeliano,
Aenea Platonico,
Aeschylo,
Appiano,
Arato,
Aristotele,
Arrhiano,
Artemidoro,
Athenaeo.
D. Basilio.
Callimacho,
Clemente Alexandrino,
Constantino Caesare de Agricultura,
Cornuto de natura Deorum.
Darete Phrygio,
Demosthene,
Dicty Cretensi,
Diodoro Siculo,
Diogene Laertio,
Diogeniano,
Dione Cocceio,
Dionysio alicarnasseo,
Dionysio Afro,
Dioscoride.
Epigrammatum Volumine.
Euripide,
Eusebio Caesariensis
Eustathio in Homerum, & Dionysium afrum,
Etymologico magno.
Galeno.
Heliodoro,
Heraclide pontico,
Herodoto,
Hesiodo,
Hesychio,
Hippocrate,
Homero.
Interprete Apollonii rhodii,
Arati,
Aristophanis,
Rhetoricae Aristotelis,
Callimachi,
Demosthenis Vlpiano,
Euripidis,
Hermogenis,
Hesiodi,
Homeri,
Nicandri,
Decem Oratorum Harpocratione.
Pindari,
Sophoclis,
Theocriti,
Thucydidis.
Iulio Polluce,
Iustino martyre.
Luciano.
Maximo Tyrio,
Musaeo,
Nicandro.

Oppiano,
Orpheo.
Palæphato,
Parthenio,
Paulo Aegineta,
Pausania,
Philostrato,
Pindaro,
Platone,
Platonio,
Plotino,
Plutarcho,
Polybio,
Proclo lycio;
Ptolemæo.

Q. Calabro poeta,
Stephano,
Stobæo,
Strabone,
Suida.
Theocrito,
Theodoreto Cyrensi,
Theognide,
Theone Sophista,
Theophrasto,
Thucydide,
Ttetze in uaria historia.
Varino Camerte.
Xenophonte.
Zenodoto.

LATINIS.

Acrone,
Ammiano Marcellino,
Aemylio Probo,
D. Ambrosio,
Antonino Imp.
Aproniano grammatico,
Apuleio,
Arnobio aduersus Gentes.
Asconio Pædiano,
D. Augustino,
Aulo Gellio,
Ausonio.
Calpurnio poeta,
Catone,
Catullo,
Censorino,
Chalcidio,
Cicerone,
Claudiano Poeta,
Columella,
Corn. Celso,
Corn. Nepote,

Corn. Tacito.
Donato.
Eutropio.
Festo Pompeio,
Flauio Vopisco,
Gulgentio Placiade.
Germanico Cæsare,
Gratio Poeta.
D. Hieronymo,
Hircio,
Horatio,
Hygino.
Incerto Poeta ad Pisonem Calpurnium,
Iosepho,
Iul. Cæsare,
Iulio Capitolino,
Iulio Firmico,
Iulio Frontino,
Iulio Solino.
Iulio obsequente,
Iustino,
Iuuenale.

Lactantio Firmiano,
Lactantio Placido,
Liuio,
Lucano,
L. Floro,
Lucretio.
Macrobio,
M. Manilio Poeta,
Martiale,
Martiano Capella.
Nemesiano Poeta,
Nonio Marcello.
Ouidio.
Palæmone,
Palladio Rutilio,
Persio,
Plauto,
Plinio,
Pomponio Mela,
Pontano,
Porphyrione,
Prisciano,
Probo,
Propertio,
Prudentio Poeta.
P. Victore.
Q. Curtio,
Quintiliano.
Rufo Auieno Poeta,
Rutilio Numatiano Poeta.
Sallustio,
Seneca Philosopho,
Seneca Poeta,
Sereno Sammonico,
Seruio,
Sidonio Apollinari,
Silio Italico,
Statio,
Suetonio.
Terentiano,
Tertulliano,
Tibullo.
Val. Flacco,
Val. Maximo,
Varrone,
Vegetio,
Velleio Paterculo,
Vibio Sequestro,
Virgilio,
Vitruuio.

INDEX EORVM QVAE IN HISCE EPITHETORVM

Commentariis extra litterarum ordinem continentur: vbi primam quanque per capita dictionem eam esse intelligi volumus de qua in sequentibus mentio fiat: ne toties In verbo repetendum sit.

A

phyle, Hippodamia, Nemesis, Sicyon, Parthenopæus.
Adrasti genus, Diomedes.
Adrastea, Nemesis.
Adria, Aemus, Mare adriaticum, Mare Ionium.
Adriæ taberna, Dyrrhachium.
Adranium, Enna.
Adrumetum, Annibal.
ADVRVS, Caicus.
Adua, Larius.
AEACVS, Achilles, Peleus, Telamon, Apollo, Phalantus, Phocus.
Aeacides, Achilles, Peleus, Telamon.
Aeacideia regna, Aegina insula.
Aeæa, Calypso, Circe.
Aedes tacita, Vestæ.
Aedon, Itys, Luscinia.
Aeetes, Circe, Colchis, Medea, Vellus.
Aeetæi fines, Colchis.
Aeetias, Medea.
Aegina, Aeacus, Hippodamia, Menoetius, Patroclus, Myrmidones.
Aeginæ nepos, Peleus.
Aegæon, Briareus, Titanes, Hellopiæ.
Aegesthius, Ida mons.
Aegoceros, Capricornus.
Aegipan, Capricornus.
Aegialea, Diomedes, Ionia.
Aegialos, Achaia.
Aegialeus, Inachus, Hecate, Parthenopæus.
Aegialenses, Ionia.
Aeges, Mare Aegæum.
Aegæ, Neptunus.
Aegeus, Mare ægæum, Media, Megara, Theseus.
Aegides, Theseus.
Aegæus, Neptunus.
Aegæa, Mare ægæum, Hellopiæ.
Aegisthus, Clytæmnestra, Thyestes.
Aegle, Theseus, Gratiæ.
Aegyptus regio, Proteus.
Aegyptus uir, Danaus, Hercules, Aegyptus, Nilus, Cadmus.
Aegyptus fluuius, Nilus.
Aegyptii, Apis, Accipiter.
Aello, Harpyiæ.
Aelius, Tantalus.
Aemon, Antigone.
Aemonia, Græci, Thessalia.
Aemonia puppis, Argo.
Aemonius iuuenis, Ischys.
Aemus, Rhodope.
Aenaria, Pithecusæ.
Aeneas, Latinus, Latini, Numicius, Xanthus.
Veneades, Augustus.
Aeneadæ, Cyzicus, Romani.
Aeneas, Cyzicus.
Aeneia nutrix, Caieta.
Aeneadum genetrix, Venus.
Aenos, Purpura.
Aeolus, Alcyone, Arne, Athamas, Canace, Cephalus, Helle, Macareus, Misenus, Pactolus, Salmoneus, Sisyphus, Vlysses, Iason, Philoctetes.
Aeolides, Athamas, Cephalus, Macareus, Misenus, Salmoneus, Sisyphus, Vlysses.
Aeolius, Athamas, Lyricum carmen.
Aeolia uirgo, Arne.
Aeolia puella, Sapho.
Aeolis, Canace, Helle, Lyricum carmē, Thelephus.
Aeolia, Helle, Lipare.
Aeoliæ Insulæ, Lipare.
Aepos, Hypæpæ.
Aequicolani, Aequicoli.

Æ ria, Vrii.
Æ rii, Vrū.
A eria, Aegyptus.
Æ eripes, Ceruæ.
A erope, Menelaus.
A ersinoe, Laodamia.
A es nobile, Corinthus.
A esculapius, Admetus, Chiron.
A esculus, quercus.
A eschylus, Cothurnus.
A esepus, Xanthus.
A esimus, Sinon.
A eson, Iason, Tyro.
A esonius, Iason.
A esonides, Iason.
A esone natus, Iason.
A esopus, Aesculapius, Fabula.
A esyle, Hyades.
A ethra, Theseus.
A ethræ nepos, Hippolytus.
A ethon, Erisichthon, Ixion, Phlegyas.
A ethalia, Lemnos, Vinum.
A ethiolas, Helena.
A ethiopes, Asia.
A ethræa, Rhodos.
A ethria, Etruria.
A etna, Acis, Enna, Eryx, Palici.
A etnæus pastor, Polyphemus.
A etnæi fratres, Cyclopes.
A etolia, Aetoli.
A etoli, Aes.
A etolus, Endymion.
A etus, Nilus.
A ex, Aegis, Mare ægæum.
A F E R, Africa.
A frica, Leæna, Seges.
A fra auis, Gallinæ.
A GATHYRSVS, Agathyrsi.
A gatharchides, Cnidus.
A ganippe, Hippocrene.
A ganippis, Hippocrene.
A gamemnon, Iphigenia, Mycenæ, Orestes, Aegisthus, Tantalus.
A gamemnonia puella, Iphigenia.
A gamemnone natus, Orestes.
A gapenor, Paphos.
A gaue, Pentheus.
A genor, Cadmus, Cepheus, Europa, Hercules, Niobe.
A genore natus, Cadmus.
A genorides, Cadmus.
A genoris urbs, Carthago.
A genore nata, Europa.
A genoreus bos, Taurus signum.
A glaophonos, Sirenes.
A glaope, Sirenes.
A glaopheme, Sirenes.
A glaia, Calchas, Gratiæ, Melampus.
A grippa, Acrota, Remulus.
A grigentum, Agragas.
A grippias, Anthedon.
A grius, Circe.
A griope, Eurydice.
A gyieus, Apollo.
A iax, Cassandra, Tecmessa.
A izoon, Semperiuuum.
A LBION, Britania.
A lbula, Tybris.
A lbunea, Faunus.
A lcæus, Hercules, Perseus.
A lcathus, Aiax oilei, Telamon, Tantalus.
A lcathous, Megara.
A lcathoe, Megara.
A lcathoi urbs, Megara.
A lcathoi mœnia, Megara.
A lcestis, Admetus.
A lcides, Hercules.
A lcibiades, Ionia.

Alcimede, Iason.
Alcinous, Adonis.
Alcippe, Euenus.
Alcman, Perdices.
Alcmena, Hercules, Perseus.
Alcmæon, Eriphyle, Achelous, Parthenopæus.
Alcyoneus, Alcyones.
Alcyone, Glaucus.
Alector, Argo.
Alemon, Mycilus.
Alemone natus, Mycilus.
Alemonides, Mycilus.
Aleuatus, Thessalia.
Aleus, Ancæus, Caicus, Thelephus.
Alexander, Paris, Thais.
Alexandria, Paris.
Alexirhoea, Tmolus.
Alixirhoe, Aesacus.
Alladius, Remulus.
Alliensis dies, Allia.
Alnus, Myrica.
Aloeus, Otus.
Aloidæ, Otus.
Alpes, Aquilo.
Alpheus, Equæ, Fœmina, Myrica.
Alpheonia Diana, Alpheus.
Alpheusa Diana, Alpheus.
Alphesiboea, Alcmæon, Tigris.
Althæa, Deianira, Leda, Meleager.
Althææ natus, Meleager.
AMALTHEA, Sibylla Cumæa.
Amalthea Capra, Hedi.
Amarantus, Amaracus.
Amasis, Pallas.
Amathusia, Amathus, Venus.
Amathusa, Cinyras.
Amaxitus, Apollo.
Amazone natus, Hippolytus.
Amazones, Penthesilea, Tanais.
Amazonius, Tanais.
Amazonus, Thermodon.
Ambubeia, Intybum.
Ambracius Sinus, Apollo.
Amerimnos, Semperuiuum.
Amminei, Vites.
Ammon, Creta, Iupiter.
Amphictyon, Pyrrha, Triptolemus.
Amphianax, Bellerophon.
Amphiaraus, Alcmæon, Eriphyle, Tibur, Parthenopæus.
Amphiaraides, Alcmæon.
Amphilochus, Alcmæon, Melampus, Vaticinatio, Parthenopæus.
Amphilochi frater, Alcmæon.
Amphipolis, Phyllis.
Amphimarus, Linus.
Amphion, Thebæ Boeotiæ.
Amphrysia uates, Sibylla Cumæa.
Amphrysus, Admetus, Sibylla Cumæa.
Amphithea, Canace, Macareus, Sinon.
Amphitrite, Mare, Triton.
Amphitryon, Alcmena, Hercules, Pheneus, Perseus.
Amphitryoniades, Hercules.
Amphion, Neleus, Nestor, Cithæron.
Amphidamas, Patroclus, Thebæ Boeotiæ.
Amphoterus, Alcmæon.
Ampycus, Mopsus.
Ampycides, Mopsus.
Amulius, Ilia.
Amyclas, Amyclæ, Hyacinthus, Niobe, Castor.
Amyclæi fratres, Castor.
Amyclides, Hyacinthus.
Amyclæ, Castor.
Amyclæus mons, Taygeta.
Amyntas, Philippus.
Amyntiades, Philippus.

Amyntor,

Argiui, Argos, Græci.
Argos, Iuno.
Argos Hippium, Arpi.
Argos oresticum, Orestes.
Argonia Iuno, Iuno.
Argonautæ, Vellus.
Argus, Argos, Argo, Argiletũ, Cepheus.
Argypha, Lynceus.
Argyripa, Arpi.
Argyroippium, Arpi.
Ariadna, Corona, Glaucus, Rhadamanthus, Theseus, Thoas.
Aries Sidus, Iupiter.
Aries uelleris aurei, Theophane, Vellus.
Arimaspi, Aquilo.
Arimi, Pithecusæ.
Arinna, Larissa.
Arion, Dithyrambi, Equus.
Arisba, Aesacus, Rhoeteum.
Aristæus, Actæon, Aquarius.
Ariston, Cea.
Aristor, Argus.
Aristorides, Argus.
Aristolochias, Pharus.
Aristoteles, Lyceum.
Ariusia, Vinum ariusium.
Armenus, Armenia.
Armeniaca, Pruna.
Arnæa, Penelope.
Arnæus, Irus.
Arne, Castor, Helena.
Arnoba, Ister.
Arnos pyrites, Pyrethrum.
Arnus, Pisæ.
Arsacis palus, Tigris.
Arsinoe, Aesculabius, Thamyris, Venus
Arsinus, Erasinus.
Arsippus, Thamyris.
Arsisia, Vinum ariusium.
Artemisia, Ambrosia herba.
Artemidorus, Cnidus.
Aruerni, Liger.
Aruisium, Vinum, Vinũ ariusium.
ASCANIVS, Alba.
Asclepia, Bacchi sacra.
Ascra, Hesiodus.
Ascræus uates, Hesiodus.
Asia, Cayster, Cithara, Lycnus, Prometheus.
Asia prata, Cayster.
Asius, Cayster.
Asionenses, Cayster.
Asini sidera, Cancer.
Asinarii montes, Megara.
Asopus, Aeacus, Aegina, Amphion, Aristæus, Corcyra, Apollo, Myrica, Oenomaus, Syri.
Asopa, Prometheus.
Asopis, Aegina.
Asopiades, Aeacus.
Asphaltos, Bitumen.
Asphaltites lacus, Bitumen.
Assaracus, Aeneas.
Assaon, Niobe.
Assur, Assyrii.
Assyrii, Syri.
Astabora, Meroe.
Astapus, Meroe, Nilus.
Astasoba, Meroe.
Astabores, Nilus.
Astusapes, Nilus.
Astarte, Venus.
Asteropes, Cyclopes.
Asterope, Oenomaus.
Asteropea, Pelias.
Asteria, Delos, Epeus, Hecate, Idmon.
Asterion, Europa.
Asterius, Cithæron.
Asterus, Minotaurus.
Asterodia, Endymion, Medea, Penelope.

A stræus, Aurora, Caicus, Orithyia, Venti, Virgo.
A stræi fratres, Venti.
A stydamia, Eurystheus.
A stymedusa, Thebæ Boeoticæ.
A stynome, Capaneus, Calydon.
A styoche, Protesilaus.
A stypalæa, Antæus.
A TALANTA, Acastus, Pathenopæus.
A tabyria, Rhodos.
A tax, Varro.
A tergatis, Derceto.
A thara, Derceto.
A thenæum mons, Mycenæ.
A thamas, Atalanta, Helle, Ino, Melicertes.
A thamantiades, Melicertes.
A thos, Rhodope.
A tlas, Calypso, Cecropes, Hesperus, Hyades, Maia, Oenomaus, Pleiades, Triton, Pelops.
A tlantides, Pleiades.
A tlantis, Electra, Maia.
A tlantiades, Hermaphroditus, Mercurius.
A tlantis, Pleionesque nepos, Mercurius.
A tramus, Thebæ siue Theba.
A tramytion, Thebæ siue Theba.
A trax, Cæneus, Hippodamia.
A tracides, Cæneus.
A tracis, Hippodamia.
A treus, Aerope, Agamenon, Menelaus, Thyestes, Tantalus, Palamedes.
A trides, Agamenon, Halenus, Menelaus.
A tria, Mare Adriaticum, Etruria.
A tropos, Parcæ.
A tropathia, Media.
A ttalus, Aulæa.
A tthis, Attica, Sapho.
A ttica, Mopsus.
A ttici, Megara.
A ttineæ, Vlmus.
A VENTINVS, Acrota.
A uge, Caicus, Thelephus.
A ulocrene, Marsyas Hyagnis.
A uo genitore creatus, Adonis.
A ureum malum, Citrium.
A ureus campus, Venus.
A uriga, Erichthonius.
A urigena, Perseus.
A urora, Cephalus, Lucifer, Memnon, Pegasus, Tithonus, Venti.
A uroræ filius, Memnon.
A urunca, Italia.
A user, Pisæ.
A usonia, Italia.
A usones, Italia.
A usonii, Itali.
A uson, Italia, Lipare.
A utolycus, Sinon.
A utonoe, Actæon.
A utoneius heros, Actæon.
A utonoes soror, Semele.
A uxo, Gratiæ.
A XENVS, Mare ponticum.
A xione, Alcmæon.
A xioche, Tantalus.
A xiothea, Deucalion.
A xyrtus, Medea.

B

B ABYLON, Bitumen, Euphrates.
B acchus, Adonis, Apollo, Hedera, Hyades, Iupiter, Lydia, Naxos, Orpheus, Priapus, Tmolus, Satyri, Thoas, Venus, Ariadna, Dithyrambi, Tigris.
B acchi matertera, Ino.
B acchylides, Cea.

Britomartis, Diana.
Brixabas, Aries sidus.
Bromius, Bacchus.
Broteas, Tantalus.
Brundusium, Phalantus.
Brygium, Phrygia.
Bryonia uitis, Amomum.
BVBALI, Vri.
Bubastis, Diana.
Bucolicum carmen, Daphnis.
Budæon, Aegina.
Bulbus vomitorius, Narcissus flos.
Buphthalmos, Semperuiuum.
Busiris, Thebæ ægypti.
Butes, Eryx, Hippodamia.
Buxus, Cytorus.
Buxum Phyrgium, Tibia.

C

CABALLINVS fons, Hippocrene.
Cabarnis, Paros.
Cabiri, Curetes.
Cadmus, Actæon, Cecrops, Agaue, Hippocrene, Ino, Semele, Thebæ boeotiæ.
Cadmi soror, Europa.
Cadmi nepos, Actæon.
Cadmi pes, Ismenus.
Cadmea mater, Agaue.
Cadmeis, Ino, Semele.
CÆCVBVS, Vinum.
Cæculus, Prænestæ.
Cælus, Aetna, Furiæ, Gigantes, Latona, Venus.
Cælius, Aetna.
Cænæus, Iupiter.
Cænæum, Iupiter.
Cænæ, Iupiter.
Cæna, Iupiter.
Cænites portus, Iupiter.
Cæratus, Ariadna.
Cære, Agylla.
Cæsius, Leo.
Cæsaris Germ. Cōmentarius, Aquarius.
Cæsarea, Mauritania.
Ceyce, Cycnus.
Calais, Harpyiæ.
Calaus, Attis.
Calaurus, Anchises, Calaurea.
Calaurea, Ganges.
Calabria, Iapygia.
Calami, Cnidus.
Calathiscus, Calathus.
Calcha, Caltha.
Calyce, Endymion.
Callanis, Aeneas.
Callirhoe, Aeneas, Alcmæon, Aquarius, Geryon, Irus.
Callirhoes vir, Alcmæon.
Callisto, Arcadia, Pan, Vrsa sidus.
Calliste, Callimachus.
Calliope, Hymæneus, Musæ, Orpheus.
Callipolis, Naxos.
Callirion, Lilium.
Caloenum, Prælum.
Calos, Dædalus.
Calydon, Oeneus.
Calydonius amnis, Achelous.
Calydonius heros, Meleager.
Calydonius aper, Aper Erymanthius.
Calydnæ, Calymna.
Calypso, Italia.
Cambyse, Deucalion.
Camirus, Telchines.
Camœnæ, Musæ.
Campania, Prælum.
Camurus, Cornu.
Canace, Macareus.
Canes, Harpyiæ.

Circæa mœnia, Tusculum.
Circus maximus, Circenses ludi.
Cisseus, Antenor, Hecuba.
Cisseis, Hecuba.
Cissia, Memnon.
Cissus, Hedera.
Cithara, Cithæron.
Cithara herba, Orpheus.
Citharus piscis, Narcissus.
Cius, Hylas.
CLARIVS, Antimachus, Apollo.
Claros, Antimachus, Apollo, Manto, Mare ægæum.
Clarigare, Verbena.
Cleobule, Hippodamia.
Cleon, Tantalus.
Cleodora, Parnassus.
Cleopatra, Idomeneus, Orithyia, Canace.
Cleola, Tantalus.
Clinias, Alcibiades.
Cliniades, Alcibiades.
Clio, Musæ.
Clis, Sapho.
Clisonymus, Patroclus.
Clita, Gratiæ.
Clitoria, Ladon.
Clitorius, Melampus.
Clodia, Catullus.
Clotho, Parcæ.
Clupea, Cosyra.
Clymene, Atlas, Palamedes, Phaethon, Prometheus, Cephalus.
Clyneneides, Phaethontis sorores.
Clymeneiæ, Phaethontis sorores.
Clytæmnestra, Agamemnon, Iphigenia, Orestes.
Clytia, Phœnix.
CNESSIS, Locri.
Cnidus. Venus.
Cnossias, Ariadna.
Cnossis, Ariadna.
Cnossius, Ariadna.
Cnossos, Ariadna.
COCALVS, Minos.
Coccygium mons, Mycenæ.
Cocytus, Acheron.
Coeus, Latona.
Colchi, Aeetes.
Colchis, Medea, Phasis.
Coloena Diana, Cayster.
Colonæ, Cothurnus.
Colophon, Antimachus.
Colossus Iouis, Rhodos.
Colous lacus, Cayster.
Comata gallia, Galli.
Cometes, Electra, Pleiades.
Conchæ, Purpura.
Conion, Cicuta.
Conisalus, Priapus.
Connis, Fabula.
Copeus, Glaucus.
Copreus, Arion equus.
Coracesius, Taurus mons.
Coras, Tibur.
Corcyra, Alcinous.
Coressia, Cea.
Corinthi Reges, Creon.
Corinthius, Tantalus.
Cori campi, Cayster.
Corona ciuica & Iligna, Aesculus.
Coronis, Aesculapius, Ischys.
Coronides, Aesculapius.
Coronus, Idmon.
Corsica, Taxus.
Corybas, Xanthus.
Corybantes, Castor, Curetes, Iasion.
Corycos, Cilices.
Corycius, Cilices.
Corycium antrum, Parnassus.
Corymba, Rhodos.
Corynna, Sapho.

Corynetes, Periphetes.
Corytus, Paris, Thelephus.
Coryti pater, Paris.
Cos insula, Bombycina uestis.
Cothurnatus uates, Euripides.
Cotonea, Citrium.
Cotylus, Xanthus.
Cotys, Cayster, Cotytia sacra.
Cous, Apelles, Bombycina.
CRAGVS, Taurus mons.
Cranaus, Pyrrha, Attica.
Crataeis, Scylla.
Crateres, Palici.
Crathis, Scylla, Syluanus.
Cremnia, Arcus.
Crenides, Philippi.
Creon, Aemon, Antigone, Creusa, Thebae boeotiae, Megara.
Creperus, Bellum.
Creta, Alnus, Cimolus.
Cretea, Creta.
Cretes, Creta, Arcus.
Cretheus, Admetus, Tyro.
Cretheis, Acastus.
Creusa, Achaia, Archemorus, Aristaeus, Cephalus.
Crimissa, Petilia.
Crimisus, Acestes.
Crimnisus, Acestes.
Crinanthemos, Lilium.
Crinon, Lilium.
Crinitae, Cometae.
Crista gallinacea, Verbena.
Crisus, Pylades.
Critobule, Pangaea.
Crocum, Cilices, Crocodilus.
Cromna, Amastris.
Cromyonia sus, Aper Erymanthius.
Crotopus, Linus.
Crotopiades, Linus.

Croto, Mycilus.
Crunos, Dionysiopolis.
Crustumium, Pyra.
Crustumini montes, Allia.
Crystallus amnis, Thermodon.
CTESIAS, Cnidus.
Ctesiochus, Apelles.
Ctesiphon, Babylon.
Ctesippus, Astydamia.
CVBVS, Cybele.
Cunila, Thymbra.
Cuniculi, Celtiberia.
Cupido, Amor.
Cupressus, Syluanus.
Cures, Sabini.
Curdalus, Procrustes.
Curetis, Aetoli, Creta.
Curetes, Creta, Penates.
Curis, Romulus.
Custos vrsae, Bootes.
CYANEA, Byblis.
Cyaneae, Symplegades.
Cybele, Iasion, Lemnos, Leo.
Cybeli, Cybele.
Cybeleum, Cybele.
Cybeles tuba, Tympanum.
Cybissus, Fabula.
Cyclopes, Admetus, Aesculapius, Polyphemus.
Cycnus, Arion equus, Tenedos.
Cycnus dircaeus, Pindarus.
Cydonia, Arcus, Citrium.
Cydonius, Arcus.
Cyllene, Mercurius.
Cyllenus, Mercurius.
Cyllenius, Mercurius.
Cyllenia proles, Cephalus, Mercurius.
Cymetho, Leucates.
Cymothoon, Calliope.
Cynosura, Vrsa minor.

Dodonides

Elisa, Dido.
Elpenor, Aeæa.
EMATHIA, Philippi.
Emathion, Memnon, Philippi.
Emathius dux, Alexander.
ENDEIS, Peleus, Telamon.
Endymion, Aetoli, Calydon, Naxus, Pisa, Arcades.
Enetia, Antenor.
Engonasin, Ixion.
Eniochos, Erichthonius.
Enipeus, Apidanus, Tyro.
Enippe, Gratiæ.
Enyo, Bellona.
EPAPHVS, Apis, Busiris, Libya.
Epei, Endymion.
Eperie, Aesacus.
Ephestii, Castor.
Ephialtes, Otus, Naxos.
Ephorus, Apelles.
Ephyra, Aeetes, Corinthus.
Ephyrus, Corinthus.
Epicaste, Antigone.
Epicnemidii, Locri.
Epicnemii, Locri.
Epicnemidæ, Locri.
Epidamnũ, Dyrrhachium.
Epidaurius deus, Aesculapius.
Epidaurii, Aesculapius.
Epigoni, Antimachus, Tiresias, Parthenopæus.
Epigranea, Hippocrene.
Epigenes, Cothurnus.
Epimandra, Lais.
Epimetheus, Corinthus, Pyrrha.
Epimethis, Pyrrha.
Epirus, Aetoli, Columbæ, Glans, Molossi.
Epistrophus, Aes.
Epizephyrii, Locri.
Epopeus, Antiope.
EQVI optimi, Agragas, Equus.
ERATO, Musæ.
Erasinus, Argos.
Erebus, Furiæ.
Erectheus, Achaia, Athenæ, Erichthonius, Orithyia, Procris, Thestiades.
Erectheus ea, Athenæ.
Erechtheis, Orithyia, Procris.
Erechtidæ, Athenienses.
Erene, Calaurea.
Eressos, Lesbos, Sapho.
Erginus, Orchomenus.
Eriboea, Telamon.
Erichthonius, Aeneas, Aquarius, Pandion.
Erichthonius populus, Athenienses.
Eridanus, Myrica, Padus, Canopus.
Erigone, Canis, Virgo, Oscilla.
Erii, Vrii.
Erinagora, Sibylla Erythræa.
Erinnyes, Furiæ.
Erinna, Sapho.
Eriopis, Coronis.
Eriphyle, Alcmæon, Tantalus.
Erisichthon, Cecrops, Metra.
Erithales, Semperuiuum.
Erycina, Eryx, Venus.
Erythea, Geryon.
Erytheides boues, Geryonis.
Erythræa, Geryon, Mare rubrum.
Erythræum mare, Mare rubrum.
Erythræ, Sibylla Erythræa.
ESIONENSES, Cayster.
Essedones, Aquilo.
ETEARCHVS, Oaxes.
Eteocles, Gratiæ, Thebæ boeotiæ, Parthenopæus.
EVADNE, Sthenelus.

F

Fauni, Panes.
Faunigena, Latinus.
Faunus, Latinus, Pan.
Faustinianus ager, Vinum falernum.
FEBRVATA dies, Luperci.
Femur mons, Bacchus.
Feretrius Iupiter, Acron.
Feronia, Soractes.
FIBRENVS, Liris.
Fibri testiculus, Castoreum.
Filum puniceum, Accipiter.
FLEVVS, Rhenus.
Floralia, Flora.
Flos regius, Lilium.
Fluminum Græciæ maximũ, Achelous.
Flumina aurifera, Ganges.
FOEMINAE pulcherrimæ ubi, Fœmina.
Formiæ, Artacia.
Fortuna, Plutus, Virgo.
FREGELLAE, Liris.
FVRIAE, Narcissus flos, Harpyiæ.

G

GABII, Iuno.
Gabina Iuno, Iuno.
Gadir, Geryon.
Gadium, Geryon.
Gætulum litus, Purpura.
Galatea, Illyria.
Galatia, Abrotonus, Loricæ.
Galatæ, Bracæ.
Galilæa, Iudæi.
Gallia, Galli.
Galli, Cybele.
Galli aues, Pauo.
Gallicæ, Gallia.
Gallus, Illyria.
Ganges, Indus, Nardus.
Gangaridæ, Ganges.
Ganymedes, Aquarius.
Gargarus, Gargara, Ida mons.
Gargaphie, Hippocrene.
Gargettus, Epicurus.
Gargettius, Epicurus.
Gatis, Derceto.
GAVRANVM uinum, Vinũ falernum.
GELON, Gela.
Gelonus, Geloni.
Gemellipara dea, Latona.
Gemini sidus, Castor.
Genii, Heroes.
Geræstos, Pelops.
Gergithium, Sibylla Hellespontiaca.
Getæ, Daci.
GIGANTES, Myconus, Pallene.
Glastum, Britani.
GLAVCE, Creusa, Diana.
Glaucopis, Pallas.
Glaucus, Aesculapius, Althæa, Bellerophon, Labici, Pasiphae, Phasis, Semperuiuum.
GONGYLE, Sapho.
Glycerium, Eupolis.
Gordius, Midas.
Gorgon, Acrisius, Aegis, Diana, Medusa.
Gorgoneus lacus, Hippocrene.
Gortyn, Arcus.
Gortyniacus, Arcus.
GRADIVVS pater, Mars.
Gragus, Cragus.
Graii, Græci.
Graiugenæ, Græci.
Gramen viuax, Semperuiuum.
Granicus, Xanthus.
Granata poma, Poma punica.
Graucasus, Caucasus.
Gryneus, Apollo.

Grynæ, Apollo.
Grynea, Apollo.
GYRADES insulæ, Cassandra.
Gyrus mons, Calydon.

H

HAEMODVS, Ganges.
Halesus, Falisci.
Halieis, Alcmena.
Halyacmon, Inachus.
Hamadryas, Dryades.
Hamadryades, Dryades.
Harmathoe, Itys.
Harmonia, Agaue, Cadmus, Iasion, Ino, Peleus, Semele.
Harpagus, Cyllarus.
Harpale, Cycnus.
Harpina, Oenomaus.
HECATE, Castor, Circe, Medea, Scylla.
Hecalesion sacrum, Hecale.
Hecalesius Iupiter, Hecale.
Hectorea gens, Troiani.
Hectoreus amnis, Simois, Xanthus.
Hecuba, Cassandra, Deiphobus, Hector, Helenus, Paris, Polydorus, Polyxena, Troilus.
Hedera, Bacchus.
Hedyosmos, Menta.
Hegesander, Argo.
Hegemone, Gratiæ.
Helena, Castor, Hermione, Iphigenia, Theseus.
Helenæ fratres, Castor.
Helenium, Helena.
Helege, Melampus.
Helenor, Danaus.
Heliades, Phaethontis sorores.
Heliadum lacrima, Electrum.
Helice, Vrsa sidus.
Helicon, Aganippe, Cithæron, Hippocrene.
Heliconiades, Musæ.
Heliconius Neptunus, Helice.
Helius, Rhenus.
Heliopolis, Thebæ ægypti.
Hellas, Achaia, Græcia.
Hellen, Græcia, Pyrrha.
Hellenes, Græcia.
Helle, Aries sidus, Hellespontus.
Hellespontus, Abydos, Borysthenes, Propontis.
Hellopia, Hellopiæ.
Hephæstia, Lemnos.
Hephæstius, Erichthonius.
Hepsema, Sapa.
Heræa montes, Vrii.
Heræa, Bacchi sacra.
Hera, Heroes.
Heraclea urbs, Aconitum, Oeta, Tarentum, Trachin.
Heraclea, Bacchi sacra.
Heracleoticum ostium, Nilus.
Heraclidæ, Mycenæ.
Herceus, Iupiter.
Hercules, Africa, Amathus, Aper Erymanthius, Apollo, Aquila Promethei, Arion equus, Astydamia, Atlas, Auentinus, Auernus, Busiris, Cercopes, Caicus, Cancer, Cerua, Chiron, Citrium, Cos, Cycnus, Deianira, Diomedes, Draco, Eryx, Eurotas, Faunus, Geloni, Geryon, Glauci, Hebe, Hydra, Hylas, Iole, Laomedon, Latinus, Leo sidus, Linus, Myconus, Mare Ioniū, Megara, Mēnon, Aesculapius, Neapolis, Nessus, Oeta, Oleaster, Omphale, Orchomenus, Pallanteum, Pelops, Phegeus, Populus, Porphyrion, Sardi-

Hymenæus, Aesculapius, Thamyris.
Hymettus, Apes, Aricinus lacus, Mella, Trabes.
Hymettia littora, Aricinus lacus.
Hymnale, Aspis.
Hypæpæ, Arachne.
Hyperion, Aurora, Sol.
Hyperione satus, Sol.
Hyperippa, Endymion.
Hyperborei, Aquilo, Asinus.
Hypermnestra, Amphiaraus, Danaus.
Hypingus, Pæan.
Hypoplaciæ Thebæ, Thebæ siue Theba.
Hypogeson, Semperuiuum.
Hyrcani, Tigris.
Hypsipyle, Archemorus.
Hypsipylæa tellus, Lemnos.
Hyria, Paros, Zacynthus.
Hyrieus, Alcyone, Orion.
Hyrieia proles, Orion.

I

IACCHVS, Bacchus.
Ialysus, Telchines.
Iambi repertor, Archilochus.
Ianira, Euadne.
Ianigena, Canens.
Ianus, Canens, Iuturna.
Iaon. Mare Ionium.
Iapetus, Atlas, Prometheus, Pyrrha.
Iapeto satus, Prometheus.
Iapetionides, Atlas.
Iapidium, Timauus.
Iapis, Timauus.
Iapidia, Iapygia, Timauus.
Iapyges, Neæthus.
Iapyx, Fauonius, Iapygia.
Iardanes, Omphale.
Iardanis, Omphale.
Iasion, Plutus.
Iasius, Iasion, Plutus.
Iasides, Cepheus, Palinurus.
Iasis, Atalanta.
Iason, Hypsipyle, Bosphorus.
Iasus, Argos, Atalanta, Cepheus.
Iaxartes, Tanais.
IBERIA, Geryon, Hispania.
Iberes, Iberia.
Iberi, Hispania, Celtiberia.
Iberus, Hispania.
Iberæ boues, Geryonis boues.
Iberum armentum, Geryonis boues.
Ibis, Accipiter.
ICARIVS, Penelope.
Icarii gener, Vlysses.
Icarii boues, Bootes.
Icariotis, Penelope.
Icaris, Penelope.
Icarus, Bootes, Canis sidus, Oscilla, Castor, Helena.
Ichnis, Themis.
Ichnea, Themis.
Ichnusa, Sardinia.
IDA, Aeneas, Apollo, Curetes, Fraxinus, Memnon, Pix.
Idæus puer, Aquarius.
Idæa nympha, Creta, Sibylla Erythræa.
Idæi montes, Cupressus.
Idæi dactyli, Curetes, Penates.
Idæa, Troia.
Idalia, Venus.
Idas, lynceus, Marpissa, Phœbe.
Idmon, Arachne, Calchas.
Idothea, Proteus.
Idumæa, Palma.
Idyia. Medea.
Ignis æternus, vesta.
Ignigena, Bacchus.
Ignipotens, Vulcanus.
ILAIRE, Phœbe.

Iuno, Heroes, Lilium, Mephitis, Mars, Telchines, Prometheus, Samothracia, Vrsa sidus, Vulcanus.

Iuno Lucina, Diana.

Iunonis, Geryon.

Iunonigena, Vulcanus.

Iunonius custos, Argus.

Iunonis uolucris, Pauo.

Iunonis nuntia, Iris.

Iunonis rosa, Lilium.

Iunonia Colonia, Falisci.

Iuno Auerna, Proserpina.

Iuno inferna, Proserpina.

Iunci, Myrica.

Iupiter, Acron, Acrisius, Admetus, Adonis, Aeacus, Aegina, Aegis, Aesculapius, Aesculus, Agragas, Amphion, Antiope, Apollo, Aquila, Arcadia, Arethusa, Argonautæ, Babylon, Bacchus, Columbæ, Creta, Curetes, Dardanus, Diana, Endymion, Epaphus, Europa, Gargara, Gratiæ, Hebe, Hecale, Helena, Hercules, Horæ, Iasion, Inachus, Io, Larissa, Latinus, Lycæus, Menoetius, Mars, Mercurius, Minos, Musæ, Nemesis, Oreades, Pallas, Palici, Pan, Proserpina, Perseus, Pleiades, Rhedamanthus, Sarpedon, Sibylla Erythræa, Simois, Tantalus, Thamyris, Themis, Thetis, Thebæ Boeotiæ, Tityus, Virgo, Vulcanus.

Iustitia, Virgo.

Iuturna, Aqua Iuturna.

IXION, Chiron, Phlegyas.

Ixione natus, Pirithous.

Ixionides, Pirithous.

L

LABYRINTVS, Minotaurus.

Lacedæmon, Acrisius, Amyclæ.

Laceria, Coronis.

Lachesis, Parcæ.

Lacinium, Iuno.

Lacinia diua, Iuno.

Lacius, Manto.

Laconia, Amyclæ, Purpura.

Lacteus circulus, Lilium.

Ladon, Daphne.

Laertes, Ithaca, Vlysses.

Laertiades, Vlysses.

Laertius heros, Vlysses.

Læstrigon, Antiphates.

Læstrigones, Antiphates, Formiæ.

Lagus, Pharos, Thais.

Laius, Thamyris, Thebæ boeotiæ.

Lamia, Scylla, Sibylla Erythræa.

Lampe, Arpi.

Lampetie, Phaethontis sorores.

Lampia, Erymanthus.

Lampon, Auroræ equi.

Lampsacus, Priapus.

Lampsace, Lampsacus.

Lamynthius, Antimachus.

Lanata poma, Lanugo.

Lanuuium, Lanuinus.

Laocoon, Oeneus.

Laocoosa, Idas, Lynceus.

Laodamia, Sarpedon.

Laodice, Agamemnon, Pylades.

Laodocus, Iason.

Laomedon, Apollo, Priamus, Tithonus.

Laomedontiades, Priamus.

Laomedontiadæ, Troiani.

Laomedontius heros, Aeneas.

Laomedontea, Lampsacus.

Laonome, Hercules, Pheneus.

Laonytus, Thebæ Boeotiæ.

Laophon, Althæa, Leda.

Laos, Aes.

Malache, Malua.
Mamers, Mars.
Mamilia, Tusculum.
Manes, Penates.
Mania, Penates.
Manto, Antimachus, Mopsus.
Mantua, Manto.
Mantus, Melampus.
Marathonius populus, Taurus marathonius.
Marathon, Eurotas.
Marcus Antonius, Cleopatra.
Mare Adriaticum, Italia.
Mare Thuscum, Italia.
Mare Superum, Italia.
Mare Inferum, Italia.
Mare Mortuum, Bitumen.
Mareoticus, Vinum.
Maria fons, Vinum.
Marica, Circe.
Maris uates, Varro.
Marmessus, Sibylla Erythræa, Sibylla Hellespontiaca.
Marmessia, Sibylla Hellespontiaca.
Marmor nobile, Columnæ, Trabes.
Maron, Vinum.
Marpessus, Cautes, Sibylla Erythræa.
Marpissa, Euenus.
Mars, Accipiter, Alpheus, Amazones, Amor, Arcadia, Chalybes, Calydon, Cycnus, Euenus, Hippodamia, Hippomenes, Leda, Pangæa, Parthenopæus, Penthesilea, Tmolus, Strymon, Rhoeteum, Romulus, Sagitta, Venus, Oenomaus.
Marsi, Fucinus, Venenum.
Marsus, Venenum.
Marsyas, Fucinus, Tibia, Venenum.
Martia auis, Picus.
Martius anguis, Draco.
Martigena, Remus, Romulus.
Maspeton, Cyrenæ.
Masliche, Liternum.
Matoas, Ister.
Matuta, Ino.
Matutinus pater, Ianus.
Mauors, Mars.
Maurusii, Mauri.
Maurusia gens, Mauri.
Mausolus, India.
MEDEA, Hecate, Media, Persia, Saga, Theseus.
Medi montes, Hydaspes.
Medicum malum, Citrium.
Media, Acinaces, Citrium.
Medeon, Pylades.
Medus, Acinaces, Euphrates, Media.
Medusa, Pegasus.
Medusæus equus, Pegasus.
Medusæus fons, Hippocrene.
Megaræ, Bulbus.
Megara, Hybla, Sapho.
Megareus, Hippomenes, Megara.
Meganira, Triptolemus.
Megapenthus, Melampus.
Megarici philosophi, Megara.
Melamphyllos, Samothracia.
Melamphyllon, Acanthus.
Melampodion, Melampus.
Melampsythium, Vitis psythia.
Melampus, Idmon, Pero.
Melanion, Atalanta, Parthenopæus.
Melanthius, Melanthus.
Melanthemos, Samothracia.
Meleager, Atalanta, Electrum, Gallinæ.
Meleagrides aues, Electrum, Gallinæ, Pauo.
Meles, Homerus.
Meletæus, Homerus.
Melete, Musæ, Ixion.

Melia,

N

Neleus, Nestor, Pero.
Neleius, Nestor.
Nelei sanguinis author, Neptunus.
Nelides, Nestor.
Nemea silua, Cleonæ.
Nemeæi ludi, Archemous.
Nemeæa sacra, Cleonæ.
Nemesis, Helena.
Neobule, Lycambes.
Neocles, Epicurus, Themistocles.
Neoclides, Themistocles.
Neoptolemus, Pyrrhus.
Nephele, Helle.
Nepheleis, Helle.
Neptunus, Aeacus, Aganippe, Alcyone, Alcinous, Ancæus, Antæus, Anthedon, Aries sidus, Arion equus, Arne, Athos, Briareus, Busiris, Cadmus, Caicus, Calaurea, Caphareus, Celenæ, Circenses ludi, Corcyra, Cos, Cycnus, Dyrrhachium, Euadne, Eurotas, Glaucus, Græci, Helice, Hercules, Hippomenes, Isthmos, Mare, Marpissa, Neleus, Orion, Otus, Pallas, Parnassus, Pegasus, Pelias, Pelops, Polyphemus, Penates, Proteus, Rhodope, Rhodos, Sicilia, Tænarus, Tarentum, Strymon, Telchines, Theophane, Theseus, Triton, Troezen, Tyro.
Neptunia proles, Neleus.
Neptunius incola rupis ætnææ, Polyphemus.
Neptunius heros, Theseus.
Neptunia mœnia, Troia.
Nereus, Thetis.
Nerei filia, Thetis.
Nereis, Thetis.
Neritius heros, Vlysses.
Nessus, Leena.
Nestor, Leges.
NICIPPA, Eurystheus.
Nicoppe, Tantalus.
Nicostrata, Carmentis.
Niligenæ, Aegyptii.
Nilus, Asia, Africa, Cadmus, Myrica, Rhoeteum, Canopus.
Ninus, Syri.
Niobe, Argonautæ, Ismenus, Tantalus.
Niphates, Taurus mons.
Nireus, Glaucus.
Niris, Nardus.
Nisea, Megara.
Niseis, Scylla Phorci.
Niseia uirgo, Scylla Nisi.
Nisibus, Taurus mons.
NOCTILVCA, Diana.
Nomades, Daæ, Numidæ.
Nonacrius, Arcadius.
Nonacris, Arcadius.
Nonacrinus, Arcadius.
Norici, Ensis.
Nossis, Sapho.
Notius piscis, Derceto.
Notus uentus, Auster.
Nouem vtæ, Phyllis.
Nouensiles Dii, Musæ.
Nox, Furiæ.
NVMA, Egeria, Faunus.
Numitor, Amulius, Ilia.
NYCTEIS, Antiope.
Nyctelius, Bacchus.
Nyctimene, Noctua.
NYctimus, Alpheus, Arcadia.
Nymphæ, Oceanus, Thiene.
Nysa, Bacchus.
Nysæus, Bacchus.

O

O AXVS, Oaxes.
O CEANVS, Achelous, Aeetes, Aeæa, Alcyone, Asterope, Cercopes, Calypso, Athenæ, Atlas, Chiron, Europa, Gratiæ, Hyades, Inachus, Libya, Medea, Nilus, Pleiades, Prometheus, Rhodos, Styx, Telchines, Tethys, Thracia.
O chimus, Rhodos.
O cnus, Manto.
O culus herba, Semperuiuum.
O cypete, Harpyiæ.
O cyrhoe, Caicus, Pallene, Phasis, Rhoeteum.
O DRYSAE, Itys.
O drysius, Itys.
O EAGER, Aemus, Orpheus.
O eagrius, Aemus, Orpheus.
O eagri Calliopesque nurus, Euridice.
O eax, Palamedes.
O ebalus, Clytæmnestra, Hyacinthus, Idas, Penelope, Castor, Helena.
O ebalides, Hyacinthus.
O ebalius puer, Hyacinthus.
O ecleus, Amphiaraus, Melampus.
O eclides, Amphiaraus.
O edipus, Thebæ boeotiæ.
O edipodia, Hippocrene.
O eneus, Deianira, Meleager.
O enides, Diomedes, Meleager.
O enomaus, Antæus, Hippodamia.
O enone insula, Aegina insula.
O enopia, Aegina insula.
O enopion, Rhadamanthus.
O enotria tellus, Italia.
O enotri, Italia.
O enotrus, Italia.
O eta, Hercules, Ceyx, Thermopylæ.
O etæus deus, Hercules.
O GDOVS, Memphis.
O gyges, Bacchus.
O gygiæ Thebæ, Bacchus.
O gygia, Calypso.
O gygium diluuium, Delos.
O ILEVS, Aiax oilei.
O ilides, Aiax oilei.
O LBIA, Nicæa.
O leastrum, Myrica.
O lea, Aesculus.
O lenius, Capra sidus.
O lenus, Capra sidus.
O lenii campi, Mars.
O loessa, Rhodos.
O lympia, Venus, Vitis.
O lympias, Alexander.
O lympius Iupiter, Arethusa.
O lympus, Crocus, Cytorus, Iupiter, Musæ, Marsyas, Vinum.
O MOTERMON, Delos.
O NCHESTVS, Aganippe.
O nei montes, Megara.
O PHELTES, Archemorus.
O phion, Titanes.
O phionium, Titanes.
O phiuchus, Anguis, Omphale.
O phiusa, Rhodos.
O pis, Cybele, Diana.
O ples, Theseus.
O ps, Cybele.
O puntii, Locri.
O pyia, Briareus.
O RATES, Taurus mons.
O rchitis, Oliua.
O rchomenus, Argonautæ, Cephalus, (Mopsus.
O rci portæ, Symplegades.
O rcus, Pluto.
O rea, Orion.
O reges, Taurus mons.

O restes, Agamemnon, Diana, Furiæ. Pyrrhus, Castor.
O restias regia, Orestes.
O rga, Marsyas.
O rgia, Bacchi sacra.
O ricius, Terebinthus.
O ricos, Terebinthus.
O rion, Aesculapius, Scorpius.
O rithyia, Aemus, Calais.
O rithyiæ genus, Calais.
O rius, Dryades.
O rmenus, Astydamia; Phœnix.
O rmenis nympha, Astydamia.
O rnis, Stymphalides.
O roates, Persia.
O roandes, Taurus.
O rpheus, Cithæron.
O rphica sacra, Cithæron.
O rrobum, Eruum.
O rsilochus, Penelope.
O rthosia Diana, Cerua.
O rtygia, Alpheus, Delos.
O SCINES, Coruus.
O siris, Amathus, Apis, Bacchus, Mercurius, Hedera.
O strea, Cyzicus, Purpura.
O TVS, Naxos.
O VES nobiles, Vellera.
O uis aurea, Aries Sidus.
O Xalis. Lapathon.
O xus, Bactra.
O xyathrus, Amastris.
O xycedros, Cedrus.
O xylapathon, Lapathon.
O xylus, Dryades.
O xymyrsine, Ruscum.
O ZOLÆ, Locri.

P

PACHYNVM, Sicilia.
P actia, Paros.
P adoa, Padus.
P adus, Cycnus, Padusa.
P ÆAN, Apollo, Pytho serpens.
P æderos flos, Acanthus.
P æon, Aries sidus.
P æonia regio, Pæones.
P agasa, Alcestis.
P agasæ, Argo.
P agasæus, Alcestis.
P agasæa puppis, Argo.
P agasicus sinus, Alcestis.
P agondas, Leges.
P agonus, Aesculapius.
P alæmon, Melicertes.
P alæstina, Euphrates, Iudæi.
P alæstini, Iudæi, Syri.
P alæstinæ deæ, Furiæ.
P alma, Funda.
P alatina auis, Vultur.
P alatium, Pallanteum.
P alici, Acis.
P alilia, Pales.
P allas dea, Achillis hasta; Aegis, Aesculus, Aracynthus, Athenæ, Diana, Lucretia, Myrtus, Oliua, Oliuum, Tibia.
P alladis arbor, Oliua.
P alladius latex, Oliuum.
P allas palus, Pallas dea.
P allas vir, Aeneas, Aurora, Latinus, Pallanteum, Pallas dea.
P alladia ratis Argo.
P allantias, Aurora.
P allantius, Euander.
P allantium, Pallanteum.
P allene, Proteus.

Palmæ, Thebæ ægypti.
Pamphile, Bombycina uestis.
Pamphilus, Apelles.
Pampholige, Libya.
Pamphos, Gratiæ.
Pan, Capra sidus, Echo, Lupercal, Pindarus, Pinus.
Panaces, Panacea.
Panacia, Bacchi sacra.
Panax, Panacea.
Panathenæa, Erichthonius, Bacchi sacra.
Pancratiastes, Pancratium.
Pandareus, Itys.
Pandion, Cecrops, Procne, Thestiades, Philomela.
Pandionius, Athenæ.
Pandia, Bacchi sacra.
Pandora, Deucalion, Diana, Pyrrha.
Pangæus, Pangæa.
Panionia, Helice.
Panomphæus, Iupiter.
Panopeus, Epeus.
Panteucleus, Atticus.
Panthoides, Euphorbus.
Panthus, Euphorbus.
Pantidyia, Leda.
Paphii, Vrii.
Paphia nympha, Cinyras.
Paphus, Cinyras.
Papyrus, Nilus.
Pareusius, Anio.
Paris, Oenone.
Parilia, Pales.
Parnassus, Laurus.
Parius lapis, Marmor.
Paros, Archilochus.
Parrhasia, Arcadia.
Parrhasius, Arcadia.
Parthaon, Oeneus.
Parthaone natus, Oeneus.
Parthenia, Samothracia.
Parthenius, Samothracia.
Parthenope, Europa, Neapolis, Thracia, Sirenes.
Parthenopea moenia, Neapolis.
Parthia, Parthi.
Parthi, Arcus.
Paryphi, Bracæ.
Pasiphile, Bombycina uestis.
Pasiphae, Ariadna, Phædra, Minotaurus.
Pasiphaia, Phædra.
Patara, Apollo.
Pataræus, Apollo.
Pataros, Apollo.
Patulcius, Ianus.
Pausia, Oliua.
Pausanias, Philippus.
PEDASVS, Hippodamia.
Pegasus, Hippocrene.
Pegasides undæ, Hippocrene.
Pelasgus, Fagus, Græci, Argonautæ, Lycaon.
Pelasgia, Græci.
Pelasgi, Glans, Græci.
Pelagon, Thebæ Boeotiæ.
Pelethronius, Lapithæ.
Peleus, Acastus, Achilles, Achillis hasta, Phocus.
Pelias, Acastus, Admetus.
Pelias hasta, Achillis hasta.
Peliaca fraxinus, Achillis hasta.
Peliaca trabs, Achillis hasta.
Pelias arbor, Argo.
Peliæ gener, Admetus.
Peligni, Ouidius.
Pelides, Achilles, Pyrrhus.
Pelius mons, Argo.
Pella, Canopus.
Pellæus, Canopus.
Pelopea, Aegisthus, Cycnus, Thyestes.

Pelopi, Agamemnon, Alcmena, Argos, Tantalus. Thyestes, Troezen.
Pelopis tertius hæres, Agamemnon.
Pelopis genitor, Tantalus.
Pelopis soror, Niobe.
Pelopeia moenia, Argos, arua, Phrygia.
Pelopeia uirgo, Iphigenia.
Peloponesus, Græci, Hippodamia.
Pelor, Thebæ boeotiæ.
Pelorus, Sicilia.
Pelusiacus, Lens.
Pelusiacum ostium, Nilus.
Pelusium, Lens.
Peneia, Daphne.
Peneis, Daphne.
Penelope, Pan, Telemachus.
Peneus, Apidanus, Araxes, Aristæus, Cæneus, Daphne, Tempe.
Penthesilea, Semiramis.
Penthelus, Castor.
Peræa, Iudæa.
Perdix, Dædalus.
Pergamea gens, Troiani.
Pergamea uates, Cassandra.
Pergusa, Cycnus.
Periboea, Aiax Telamonis, Alcinous, Penelope.
Pericles, Alcibiades.
Periero, Althæa.
Perilaus, Perillus.
Periphas, Lapithæ.
Permessus, Agannippe, Helicon.
Pero, Alphesiboea.
Perrhæbi, Pindus.
Persæ, Nardus, Achæmenes, Græci.
Persarum urbs, Babylon.
Persa, Aeetes, Circe.
Perses, Aeetes, Aurora, Chiron, Hecate, Persia.
Perseis, Circe, Hecate, Pasiphae, Perse.
Perseus, Acrisius, Achæmenes, Andromeda, Hercules, Hippodamia, Medusa, Mycenæ, Venatus.
Persei uxor, Andromeda.
Persephone, Proserpina.
Persephonea, Proserpina.
Persica, Myrica.
Persis, Persia.
Peryclimene, Admetus.
Petræus, Neptunus.
Peucetius, Italia.
Peucetii, Italia.
PHÆAX, Corcyra.
Phæaces, Alcinous.
Phæacia, Corcyra.
Phæsyle, Hyades.
Phaena, Gratiæ.
Phaethon, Auroræ equi, Cephalus, Saturni Sidus.
Phaethontis auis, Cycnus.
Phaethontis soror, Populus.
Phaethontiades, Phaethontis sorores.
Phaethontides, Phaethontis sorores.
Phaethontia turba, Phaethontis sorores.
Phaethusa, Phaethontis sorores.
Phalantus, Tarentum.
Phallagogia, Bacchi sacra.
Phanaroea, Thermodon.
Phaon, Sapho.
Pharia iuuenca, Io.
Pharmacis, Erisichthon.
Pharnace, Adonis.
Pharos, Puteus.
Pharphariades, Taurus mons.
Phaselis, Achillis hasta.
Phasiacus Senex, Aeetes.
Phatmiticum ostium, Nilus.

Phylace, Laodamia, Protesilaus.
Phylaceia coniux, Laodamia.
Phylacides, Protesilaus.
Phylacus, Iason, Laodamia, Orion, Protesilaus, Philoctetes.
Phylleus iuuenis, Cæneus.
Phyllus, Cæneus.
Phyllis, Demophon.
Phyllis regio, Bacchæ.
Phylleiæ, Bacchæ.
PICEA, Narcissus.
Picris, Intybum.
Picus, Faunus.
Pieria, Musæ.
Pieriæ, Musæ.
Pierides, Musæ.
Pieres, Musæ.
Pierius, Musæ.
Pierus, Musæ.
Pileati fratres, Castor.
Pileum, Castor, Lucumo.
Pimplea, Musæ.
Pindus, Aetoli.
Pirasus, Cepheus.
Pirithous, Ixion, Theseus.
Pisæus, Tubæ sonitus.
Pisces, Derceto.
Pisinoe, Sirenes.
Pision, phlegyas.
Pissasphaltos, Pix.
Pithecusæ, Cercopes.
Pittacus, leges.
Pittheus, Troezen, Aethra, Tantalus.
Pitys, Pinus.
Pityusa, Lampsacus.
PLACIVM, Thebæ siue Theba.
Planetæ, Symplegades.
Platis, Bombycina uestis.
Plaustrum, Vrsa sidus.
Plautia, Tibullus.
Pleias, Lycophron, Maia.
Pleiades, Alcyone, Electra.
Pleiade natus, Mercurius.
Pleione, Alcyone, Maia, Pleiades.
Pleuron, Althæa, Calydon, Leda, Oeneus.
Plinthin, Vitis.
Plisthenes, Agamemnon, Hippodamia, Tantalus.
Plotæ, Harpyiæ.
Plusia, Musæ.
Pluto, Furiæ, Harpyiæ.
Pluto, Tantalus.
Plutus, Iasion.
PODARCES, Priamus, Philoctetes.
Poeas, Philoctetes.
Poeante satus, Philoctetes.
Poeantiades, Philoctetes.
Poeantia proles, Philoctetes.
Poenus, Annibal.
Poessa, Cea.
Polybus, Glaucus, Sicyon.
Polycasta, Penelope.
Polycrates, Anacreon.
Polydectes, Perseos.
Polydora, Idas, Lynceus.
Polydorus, Parthenopæus.
Polyhymnia, Musæ.
Polymele, Iason.
Polymestor, Polydorus.
Polymnestus, Batteus.
Polymnia, Musæ.
Polynices, Antigone, Thebæ boeotiæ, Parthenopæus.
Polypemon, Procrustes.
Polypheme, Iason.
Polyphemon, Alcyones, Alcyone, Procrustes.
Polyphemone natus, Procrustes.
Polyphemonis neptis, Alcyone.
Polyphemus, Hylas, Illyria.

Pythius, Apollo.
Pythia, Bacchi sacra.
Pytho, Apollo.

Q

QVINTILIA, Caluus.
Quirites, Romani.
Quirinus, Romulus.

R

RADIVS, Oliua.
Rauus, Lupi.
REGINA, Diana.
Regina Cnidi Paphiq;, Venus.
Regius flos, Lilium.
Remulus, Acrota.
RHACIVS, Manto.
Rhadamanthus, Aeacus.
Rhætia, Acer.
Rhætus, Rhæti.
Rhamnus, Nemesis.
Rhamnusia, Nemesis.
Rhamnusis, Nemesis.
Rhea, Ceres, Cybele, Derceto, Inachus, (Vesta.
Rhea Siluia, Ilia.
Rhene, Aiax Oilei.
Rhesus, Strymon.
Rhezenor, Alcinous.
Rhiphæi montes, Pruina, Aquilo.
Rhodos, Thelchines.
Rhoda, Rhodanus.
Rhodope, Athos.
Rhodopeius nates, Orpheus.
Rhododendros, Oliua.
Rhoeo, Anius, Tithonus.
Rhoetea, Rhoeteum.
Rhoeteius ductor, Aeneas.
Rhombus, Hebrus.
Rhomus, Circe.
RHYPES, Mycilus.
ROMVLVS, Acron, Picus auis.
Rosa, Pæstum.
RVBRICA, Diogenes.
Rudiæ, Ennius.

S

SABAZEA, Bacchus.
Sabina herba, Oliua.
Sabelli, Sabini.
Sabus, Sabini.
Sacæ, Scythæ.
Sacerdotes ægypti, Io.
Sacerdos æterna, Vestalis.
Sagaris, Omphale.
Sais, Cecrops, Pallas.
Salentini, Iapygia, Neæthus.
Salentinum, Idomeneus.
Salganeum, Anthedon.
Salia, Anio.
Saliares cœnæ, Dapes.
Saliuaris, Pyrethrum.
Salmonea, Salmoneus.
Salmone, Tyro.
Salmoneus, Tyro.
Salmonis, Tyro.
Samara, Vlmus.
Sambrace, Myrrha.
Samnites, Sabini.
Samos, Samothracia, Pauo.
Sampsuchus, Amaracus.
Sandaliotis, Sardinia.
Sangarius, Dindyma.
Santones, Garumna.
Sapæi, Vulcanus.
Sapho, Leucates.
Sarapani, Phasis.
Sardinia, Io.

T

TÆNARVS, Archilochus, Eurotas, Neptunus.
Tænarius deus, Neptunus.
Tænarius, Columnæ.
Tænarides, Hyacinthus.
Tænaron, Iupiter.
Talaus, Eriphyle, Sicyon.
Talai gener, Amphiaraus.
Talaonia, Eriphyle.
Talo, Thamyris.
Talus, Thamyris.
Tamarus, Neptunus.
Tamarix, Myrica.
Tanassus, Cyprus.
Taniticum ostium, Nilus.
Tantalus, Niobe, Pelops, Thyestes, Tmolus.
Tantalides, Agamemnon, Atreus, Orestes, Pelops, Thyestes.
Tantalis, Niobe.
Taphius, Capreæ.
Taras, Tarentum.
Tarentini, Phalantus.
Tarpeius mons, Capitolium.
Tarpeius pater, Iupiter.
Tarpeia uirgo, Capitolium.
Tartarus, Acheron, Aquila Promethei.
Taurica regio, Aeetes.
Tauri populi, Diana.
Taurisci, Ensis.
Tauropolis, Thoas.
Taurus mons, Absinthium.
Taxica, Taxus.
Taygete, Pleiades, Taygeta.
TEGEA, Aper Erymanthius.
Tegæus, Aper Erymanthius.
Teius, Anacreon.
Telamon, Aiax Telamonis, Phocus.
Telamonius, Aiax Telamonis.
Telamoniades, Aiax Telamonis.
Telchines, Curetes.
Teleboæ, Alcmena, Capreæ.
Teloboum regna, Capreæ.
Telegonus, Epaphus, Præneste, Proteus, Tusculum.
Telegoni mœnia, Tusculum.
Telephus, Thelephus.
Telesilla, Sapho.
Telesippa, Sapho.
Tellus, Cybele.
Telodice, Niobe.
Telus Ins. Sapho.
Temenus, Alcmæon.
Temesa, Aes.
Temesæus, Aes.
Temnices, Aganippe.
Tempsa, Aes.
Tenages, Rhodos.
Teneas, Meuania.
Tenedus, Fœmina.
Tenes, Cycnus, Tenedos.
Teos, Anacreon.
Tercentum Dii, Hecate.
Tereus, Itys, Luscinia.
Terei puer, Itys.
Teria, Gallus.
Termile, Lycia.
Terpsichore, Linus, Musæ, Rhesus, Sagitta, Sirenes.
Terra, Amor, Aetna, Antæus, Aquila Promethei, Furiæ, Heroes.
Tethrines, Taurus Marathonius.
Tethys, Acheolus, Calypso, Vrsa sidus.
Tetrapolis, Cea.
Tettigus, Archilochus.
Teucer, Aeneas, Priamus.
Teucris, Troia.

Teucri, Apollo.
Teutamius, Memnon.
Teuthras, Caicus, Tecmeſſa, Thelephus, Theſpiades.
Teuthrania, Caicus.
Teuthrantæus, Caicus.
Teuthrantia turba, Theſpiades.
THALES, Siderũ ratio, Vrſa ſidus.
Thalia, Gratiæ, Muſæ, Palici.
Thamyras, Orpheus.
Thaſus, Cadmus.
Thaumas, Iris, Harpyiæ.
Thaumantea uirgo, Iris.
Thaumantias, Iris.
Theano, Antenor, Sapho.
Thebæ boetiæ, Hercules.
Thebe, Iaſon.
Thelephus, Caicns.
Thelypteris, Filix.
Thelxinoe, Sirenes.
Thelxiope, Muſæ, Sirenes.
Themis, Carmentis, Horæ, Prometheus, Virgo.
Themiſcyra, Melanthus.
Theoclymenus, Proteus.
Theogone, Tmolus.
Theopompus, Cnidus.
Thera, Callimachus.
Theræi, Callimachus.
Therapna, Helena.
Therapnæus, Helena.
Thermeſſa, Lipare.
Thermopylæ, Oeta.
Thermodon, Araxes, Securis.
Therſander, Bellerophon, Parthenopæus.
Therſites, Pentheſilea.
Theſeus, Ariadna, Delphines, Demophon, Hermione, Hippolytus, Hippolyte, Iphigenia, Minotaurus, Palæſtra, Periphetes, Procruſtes.
Theſeius heros, Hippolytus.
Theſidæ, Athenienſes.
Theſmophoria, Ceres, Bacchi ſacra.
Theſpiæ, Muſæ.
Theſpiades, Muſæ.
Theſpis, Cothurnus.
Theſpius, Leda, Theſpiades.
Theſprotæ, Myrica.
Theſſalia, Græci, Pyrrha.
Theſſalæ mulieres, Saga.
Theſſala puppis, Argo.
Theſſalus, Cos.
Theſtias, Althæa.
Theſtiades, Meleager. Theſtiades.
Theſtius, Althæa, Oeneus, Achelous.
Theſtor, Argo, Calchas.
Theſtorides, Calchas.
Thetis Achilles.
Thia, Aurora, Cecropes, Sol.
Thias, Adonis.
Thiantis, Adonis.
Thilphoſſa, Arion equus, Tireſias.
Thiomenes, Hylas.
Thiſbæus, Columbæ.
Thiſbe, Columbæ.
Thoas, Achelous, Diana, Hypſipyle, [Lemnos,]
Thoantias, Hypſipyle.
Thooſa, Polyphemus.
Thoth, Mercurius.
Thoyth, Mercurius.
Thraca, Thracia.
Thrace, Thracia.
Thrax, Thracia.
Thraſyllus mons, Caicus.
Threicius Sacerdos, Orpheus.
Thurus, Fabula.
Thuſci, Tibicen.
Thuſcia, Etryri
Thya, Bacchæ.
Thyades, Bacchæ.

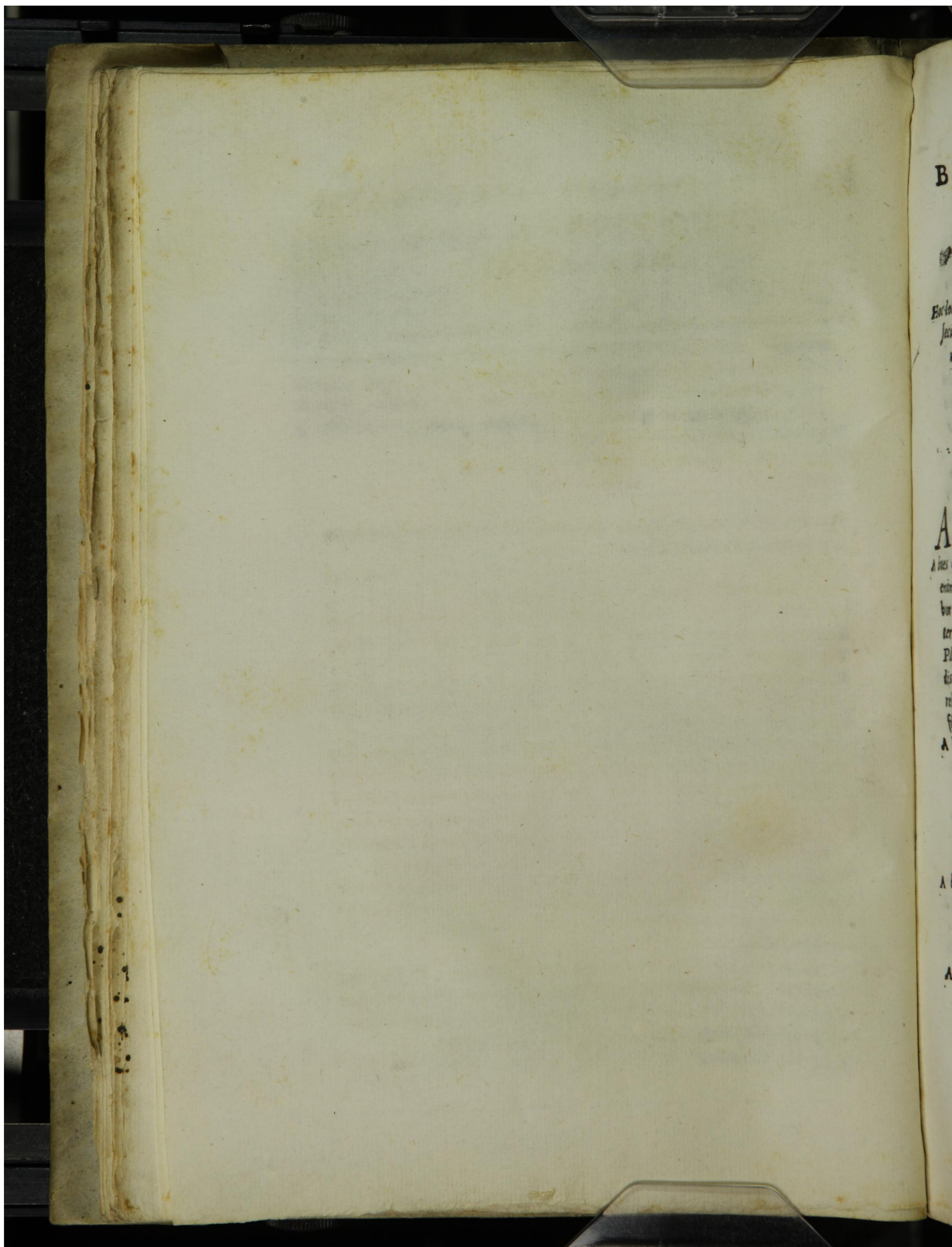
Thyberis, Thybris.
Thyberinus, Acrota, Thybris.
Thyestes, Aegisthus, Tantalus.
Thyestiades, Aegisthus.
Thylacites, Nardus.
Thymbræus, Apollo.
Thymbra, Apollo.
Thymbris, Thybris.
Thyodamas, Hylas.
Thyodamanteus, Hylas.
Thyone, Bacchus, Orpheus, Semele, Vinũ.
Thyoneus, Bacchus.
Thyonieus, Vinum.
Thyræus, Apollo.
Thysi, Porca.
Thytæ, Porca.
TIGRIS, Euphrates.
Timotheus, Diogenes.
Timolus, Tmolus.
Tinda, Diomedes.
Tingis, Mauritania.
Tiresias, Manto.
Tiresia sata, Manto.
Tiryns, Alcmena.
Tirynthe, Cyclopes.
Tirynthius, Hercules.
Tisamenus, Orestes.
Tisameni pater, Orestes.
Tisias, Stesichorus.
Tisiphone, Cithæro.
Titan, Luna, Pyrrha, Prometheus.
Titanes, Aegis, Latona.
Titanis Circe, Diana, Tethys.
Titania, Circe.
Titanium astrum, Luna, Sol.
Titanus, Diana.
Titaresius, Tempe.
Titarus, Tempe.
Titea, Diana, Latona, Luna, Sol, Titanes.
Tithonus, Memnon.
Tithonia coniux, Aurora.
TMOLVS, Proteus, Tantalus.
TORONE, Proteus.
Toxica, Taxus, Venenum.
TRACHAS, Tarracina.
Trachina, Tarracina.
Trachinia, Trachin.
Trebula, Mutusca.
Tremiletus, Cragus.
Tretos, Leo sidus.
Trieterides, Bacchus.
Trifolium maius, Cytisus.
Triformis diua, Diana.
Trigla Piscis, Narcissus.
Trinacria, Rhodos, Sicilia.
Trinacrus, Sicilia.
Triopas, Argos.
Triopa, Rhodos.
Triopeius, Erisichthon.
Triopis, Metra.
Triops, Cepheus, Erisichthon.
Triptolemus, Aeacus.
Triquetra, Sicilia.
Trithales, Semperuiuum.
Triton, Scylla, Pallas.
Tritonis, Pallas.
Tritonia, Pallas.
Tritonis pinus, Argo.
Troas, Lyricum carmen.
Troezen, Aesculapius, Tantalus.
Troezenii, Aesculapius.
Troezenius heros, Theseus.
Troiæ author, Apollo.
Troica sacerdos, Vestalis.
Tros, Aeneas, Aquarius, Ilus, Iliũ, Troia.
Trygon, Telegonus.
TVSCA, Africa.
TYCHON, Priapus.
Tydeus, Diomedes, Parthenopæus.
Tydides, Diomedes.

V

X

Z

FINIS.

BASILII ZANCHI BERGOMATIS EPITHETORVM COMMENTARII.

Hoc loco vnumquenque admonitum esse uelim, me illorum Auctorum quos in hoc opere secutus sum testimonia iisdem propemodum uerbis protulisse, quibus iidem illi usi sunt, qui uel per sese latina oratione doctrinam suam posteritati commendarunt: uel certe ab aliis græce scripta latinæ consuetudini tradiderunt. Ne si quem aut styli inconstantia, aut quippiam fortasse non satis pure atque emendate dictum offenderit, continuo id in meam contumeliā uertendum putet.

ABELLA ciuitas Campaniæ in uia latina, Chalcidensium colonia: Strabo, Iustinus, Ptolemæus. ꝑ Malifera. Virgilius.

Abies arbor, quædam mascula, quædam fœmina est. Distant inter se foliis: mari enim acutiora, magisque pungentia, flexaque magis: quamobrem aspectu crispior tota arbor uidetur. Arbor forma decora est, quippe germinatio quædam peculiaris huic præter alias agitur: scalaque ordinem seruat. Est magnitudine excelsa, longeque Pino procerior. Plura leges apud Theophrastum. ꝑ Nigra. Virg. hoc est umbrosa. Seruius. ꝑ Enodis. Ouidius. Theophrastus, Nodi, inquit, plures Pino, sed duriores Abieti: quin & reliquis omnibus ferè duriores, quamquā mollius lignum est: ad summam nodi densissimi, solidissimi, patentioresque abieti, atque pino, coloreque tedæ proximi.

Abrotonus, quem Romani Absinthium ponticum uocant. Duorum generum frutex, alterum fœmina, quod in arborem excrescit, albicantibus foliis, incisuris minimis, Seriphii Absinthii modo, circa ramulos diuisis, floribus plenum, comantibus in summo fulgore auri ueluti corymbis quibusdā. Nascitur æstate odoratum cum grauitate aliqua, & gustu amarum, crediturque Siculum tale esse. Plurimus nascitur in Cappadocia, & Asiæ Galatia. & Hierapoli. Ex Dioscoride, Pliniorque. ꝑ Grauis, Lucretius.

Absinthium, quod quidam à grauitate amaritudinis Barypicron uocant. Aegyptii Somi. Romani Absinthium rusticum dicunt. Notum omnibus Absinthium est. Antecedit bonitate omne aliud quod in Ponto, & Cappadocia monte Tauro nascitur. Dioscorides ꝑ Tetrum, amarum, Lucretius. ꝑ Canum, triste, Ouid.

Abydos ciuitas Hellesponti, Milesiorum colonia, Strabo, Stephanus. ꝑ Ostrifera. Virg. Catulli imitatione qui ait. Nam te præcipue in suis urbibus colit ora Hellesponticа cæteris ostreosior oris. Archestratus quoque poeta referente Athenæo inquit.

τοὺς μῦς αἶνος ἔχει μεγάλους, ὄστρεια δ᾽ ἄβυδος.

ACANTHVS herba quam & Melanphyllon, & Pædorota vocant. Naſcit in hortis, ſaxoſisq; & humentibus locis. Folia habet multoquàm Lactucæ latiora, longioraq;. Erucæ modo inciſuris diuiſa, nigreſcentia, & cũ molli læuore pinguia. Dioſcorides, Plinius. ¶ Mollis. eo verſu. Et molli circũ eſt anſas amplexus acantho. Quo hiſtoriam tangere videt quã Vitruuius libro quarto retulit: quã poterunt volentes apud eũ ſine labore cognoſcere. flexus. Nam caulis eius eo q; admodũ lentus, & flexilis fit, uiminis rationem, & naturam habet. Et (vt ait Plinius) topiaria, & vrbana herba eſt, elato, longoq; folio, crepidines marginum, aſſurgentiũq; puluinorum toros veſtiens. ridens, ſemper frondens, Croceus, Virg.

A caſtus Peliæ regis Theſſaliæ filius ex Anaxibia Dymantis filia, qui Cretheiden, vel, vt quidam, Hippolyten, vt alii Atalantam, vxorem duxit: quæ Pelei amore capta, quũ ab eo contemneret, marito detulit, Peleũ ſibi vìm inferre voluiſſe: qui calũniæ credens eũ ſub venationis ſpecie in Peliũ montem deduxit: ibiq; Centauris lacerandũ reliquit. qui tamen à Chirone, ſiue vt alii, à Mercurio ſeruatus, ab eo gladiũ Vulcani opus accepit, quo occurrentes feras conficiens in vrbem rediit. poſtmodũ exercitu comparato. Acaſti vxorem, ipſumq; vnà cũ filio interemit. authores Pindarus, Suidas, eiuſq;, & Apollonii & Ariſtophanis interpres & Hyginus. ex quo Horatius. Narrat penè datum Pelea Tartaro, Magneſſam Hippolyten dum fugit abſtinens. ¶ Æmonius. Ouid.

A ccipiter, ales ſacer. Virg. aut quia eſt Marti conſecratus, aut quod verius eſt, nomen græcũ expreſſit. nam ἱέραξ, dicit, hoc eſt, ſacer. cur aũt græce ita dictus ſit ratione non caret, quæ nota eſt ſacrorum peritis. Seruius. Aliter quoq; ideo ſacer dici potuit, quia Soli apud Aegyptios ſacer eſt. Vnde quiſquis Ibim, aut Accipitrem necauerit ſiue uolens, ſiue nolens neceſſario morte afficit, vt legimus apud Herodotũ, & Orũ Apollinem. Diodorus vero refert Accipitres ideo Aegyptiis in honore eſſe, quia admodũ proſunt ad ſcorpiones, ceraſtaſq;, & parua animalia quæ morſu nocent. Alii uero quod his augures vtant in futurorũ prædictione. Alii accipitrem dicũt priſcis temporibus librum puniceis ſcriptum literis, in quo continebatur qui cultus diis deberet, Thebas ad ſacerdotes detuliſſe. Qua propter literarũ ſacrarũ ſcriptores & puniceũ filum geſtant, & accipitris alam in capite. ¶ Nulli aui ſatis æquus. Ouid.

A ceruus, altus, Lucretius.

A cer, arbor operũ elegantia, ac ſubtilitate Citro ſecunda. Plura eius genera, Albũ quod præcipui candoris vocatur, Gallicum in transpadana Italia, tranſq; alpes naſcens. Alterũ genus criſpo macularum diſcurſu, quod quũ excellentius ſit à ſimilitudine caudæ Pauonum nomen accepit. In Iſtria, Rhætiaq; præcipuum, de quo Ouidius loquitur quum ait. Acerq; coloribus impar. ¶ Coloribus impar. Ouid.

A cerra, cuſtos turis. Ouidius.

A ceſtes Crimiſi, non autem Crimniſi, amnis Siciliæ filius, ex Egeſta Phœnodamãtis Troiani puella in Siciliam deportata, cum ſororibus edicto Laomedontis, quod

is Hesionem Ceto exponere Phœnodamantis factione coactus erat. authores Dionysius Alicarnasseus, & Lycophronis interpres. ¶ Dardanius, clarus, Troianus, magnus, Troia generatus, Virg.

Achates Virgilii carmine insignis. ¶ Fidus, magnus, Virg.

Achæmenes Persei filius, primus Persarum rex, à quo postea omnes reges Persidis vsque ad Darium descenderunt. Herodoto teste. ¶ Diues, Horatius.

Achaia prouincia, quæ & Hellas dicitur Ptolemæo, Suida. dicta Achaia ab Achæo conditore, Xuthi & Creusæ Erechthei filio, vt Apollonii, & Homeri interpres, itemque Eusebius asserunt. Primo Danaa nuncupata vt Herodoto placet, unde Græci, Achæi, Achiui, Danaique appellati, ut ait Strabo. Achaiæ nomen prouinciæ (inquit Plinius) ab Isthmo incipit. antea Aegialos uocabatur propter urbes in litore per ordinem dispositas. ¶ Vetus. Propertius. ¶ Diues. Ouid.

Achelous amnis Oceani & Tethyos filius, qui per Acarnaniam, & Aetoliā fluens in Echinadum insularū mare, iam eas media ex parte fecit continentem. Nomen sumpsit ab Acheloo uiro Thessalo Alcmæonis socio, dictus antea Thoas, Herodotus, Strabo, Homeri, & Lycophronis int. uel, ut ait Plutarchus, Thestius à Thestio Martis, & Pisidices filio, quū antea Axenus diceret: post modū Achelous, ab Acheloo Oceani & Naidis nymphæ filio. Achelous præterea omniū græciæ fluuiorū maximus creditur: ex quo omnis aqua Achelous dicitur. author Pindarus. ¶ Aetolus. Prop. ¶ Amnis Acarnanum, Calydonius, amnis rapidus, Naupacteus, ab oppido Aetoliæ Naupacto, quod nomen accepit ἀπὸ ναυπηγίας ἡρακλειδῶν. i. quia Heraclidæ ibi naues compegerunt, Plinius, Strabo, Steph. Limosus, Ouid.

Acheron amnis infernū qui nunc Sonautes dicit, in Thesprotide Ponti palus est Acherusia, & amnis Acheron, ibi Cocytus quoque labitur aqua insuauissima, Lycoph. interp. & Pausanias, qui arbitratur Homerū quum hæc loca uidisset, commentū inferorum aggressum, & in poema suum transtulisse. Huius Acherontis meminerunt Herodotus, Plinius, Strabo. Est & Acheron fluuius Cosentiam Brutiorum primariam urbem præterfluens, à quo Acherontini oppidani. Strabo, Plinius, Iustinus. ¶ Profundus, Lucretius. ¶ Tartareus, Plato in quarto de fluminibus (ut retulit Varro) apud inferos quæ sunt, in his unum Tartarū appellat, quare Tartari origo græca. uel ut Homerus accipit, locus in quo Saturnus, eiusque comites sub terra coercentur. Liuidus, Irremeabilis, imus, auarus, Virg.

Acheronti ciuitas Apuliæ, finitima Lucaniæ, parua, & in montis uertice constituta, Acaron, Porphyrion. ¶ Celsa. Horat.

Achilles ex Thetide Nerei, & Peleo natus. Homerus, & Hesiodus, alii ut interpretes Apollonii scribūt, ex Thetide filia Chironis, alii ex Philomela Actoris, alii aliter natum prodiderunt. Interpres Lycophronis scribit Achillem prius Ligyron, & Pyrissoon appellatum, propterea quod solus ex Thetidis filiis, quos illa, vt eorum immortalitatem experiret, igne probauit, seruatus sit, ut legimus apud Pindarum. ¶ Expers terroris. Catullus. ¶ Magnus, immitis, Sæuus, Larissæus, Peli

des, cristatus, fortis, Aeacides ab Aeaco paterno auo armipotens, Priami regnorum euersor. Virg. ¶ Clarus, Phthius, à Phthia Thessaliæ oppido. Plinius, pugnax, grandis, inuictus, nepos Nereius peruicax, impiger, honoratus, iracundus, inexorabilis, acer, Horat. ¶ Aemonius. Prop. ¶ Ingens, ferox, magnanimus, fortissimus, populator, uiolentus, uelox, ex Hom. qui eum ferè ubique πόδας ὠκὺν uocat, thessalus, Thessalicus, Ouidius.

Achillis hasta quam ex fraxino confectam canit Homerus, et Strabo & Plinius repetunt. In Phasilide Pamphyliæ ciuitate quondam Palladi dicatam, & in eiusdem sacrario repositam, eiusq; æneam fuisse cuspidem refert Pausanias. ¶ Pelias hasta. Ouid. à Pelio monte in quo à Chirone confecta fuit: ab eoq; Peleo Achillis patri dono data, qua Peleus postmodũ plurimum ualuit, authores Homerus, eiusq; interpres, isq; qui Cypria conscripsit, unde Homerus eam frequenter πηλιάδα μελίην uocat, hoc est, Peliacam fraxinum.

cis amnis Siciliæ, qui decurrit ex Aetna teli impetu, unde dictus est, ut docet Eustathius. ἄκις enim græcis telum, cuspidemque significat, natura gelidissimus: unde natum in homines frigentes prouerbium Acis fluuius, ut ait Zenodotus. Eiusdem Theocritus, eiusq; interpres meminit. ¶ Herbifer, Simethius, Ouid. à Simetho Siciliæ amne, haud longè à Catinensi urbe, circa quẽ sunt Palici Dei. Seruius, Plinius.

Acinaces gladius, siue breue iaculum Persarum, Suidæ, Hesychio. ¶ Medus. Horat. Media namq; Persidi finitima est. Solino authore.

Aclides tela breuia, quæ per flagellum in immensum iaci possunt. Seruius, Nonius. ¶ Teretes. Virg.

Aconitum herba folia Cyclamini, aut cucumeris habens tria, aut quatuor, minora, & subhirsuta, caulem palmo altum, radix scorpii caudam æmulatur, & alabastri modo splendet, fructum eius, & folium nihil nocere prædicant, uim mortiferã in radice haberi. nomen illi non a cauibus, quas Græci aconas uocant, in quibus plerunq; nascitur, sed ab Aconis Periandymorum pago, qui ad Heracleam ponti est. Nam ubiq; nascitur. Theophrast. Dioscorides, Plinius. ¶ Luridũ, uiuax. Ouid.

Acron Ceninensium rex, quo duce impetum in agrum Romanum fecerunt, quibus fit obuius Romulus cum exercitu, & hostes fundit, fugatq;, Regem ipsum in prælio obtruncat: obtruncatum armis spoliat, & ita duce hostium occiso urbem primo impetu capit, mox ornatu triumphali opima spolia regis obtruncati Ioui feretrio consecrauit. Historia nota monumentis Dionysii alicarnassci, Plutarchi, Liuii. ¶ Ceninus, Cenina urbs non ignobilis græci generis, quemadmodum & Antemnæ, quã Aborigines ademptã siculis obtinuerunt, post hoc bellum colonia facta Romanorũ, author Diony. Alicarnass. Herculeus, Cenina ductor ab urbe. Prop.

Acrisius quartusdecimus Argiuorum rex, Abantis regis filius, qui ex Eurydice Eurotæ, siue Lacedæmonis filia, Danaen suscepit, quumq; ex oraculo didicisset, mortem sibi imminere ab eo, qui ex filia natus esset, illam turri conclusit. Sed Iupiter conuersus in aurum uitiauit Danaen, ex qua Perseus natus est, qui Acrisiũ

obiecto Gorgonis capite conuertit in saxum: vel, ut alii, disco interemit, Eusebius, Apollonii, & Lycophronis interpres, Lactantius Placidus. ¶ Custos pauidus. Horat.

Acrota, qui Agrippa Liuio dicitur, Tiberini regis Albanorum filius apud Ouidium, Remuli, quem Liuius Remulum Syluium vocat, frater, qui Auentino regnum tradidit. ¶ Ferox fratre suo moderatior. Ouid. Fuit.n. Remulus Tyrãnide illustris, Deorũq; immortalium contemptor, ut testantur Ouidius, & Dionysius Alicarnass.

Actæon Aristæi, & Autonoes filiæ Cadmi filius, quem fabulæ ferunt a suis canibus discerptum, cuius rei causa ea traditur à nonnullis extitisse, quod Dianæ concubitũ quum venaretur in montibus appetierit. Alii quod se illi Actæon prætulerit venandi arte. locupletissimi authores Euripides, Pausanias, Diodorus, Callimachi interpres, & apud nos Ouidius, qui scribit Actæonem quũ forte Dianam lauantem se offendisset, ab ea mutatum in ceruum ne rem cuiquam narrare posset: demum etiam à suis canibus laniatum. ¶ Nepos Cadmi, Autoneius heros, Hyantius, Ouid.

Acus, tenuis, ahena, Ouid.

Acumen, argutum, Horatius.

ADAMAS sui nominis lapis, quem latine indomitum possumus appellare: eò quod nulli cedat materiæ, ne ferro quidem, nam & si ponatur super incudem, et graui ictu feriatur mallei, ante incus, & malleus uulnus accipiũt, quã adamas conteratur. Cũq; igni omnia domet, & uniuersa metalla consumat, reddit adamantem puriorem: ut ne paruulos quidem in eo angulos uis nimii ardoris obtundat. Vidi in auro adamantem magnitudine milii, cũq; uicinum consumatur aurum aut longo usu, aut nimia uetustate, solus adamas non atteritur, & nulla lima imminui potest, sed econtrario limam terit: & quicquid attigerit lineis sulcat. Hic lapis durissimus, indomitus & solo hircorum cruore dissoluitur, & missus in calidum sanguinem uim suam amittit. Eius genera alii quatuor, alii sex descripserunt. Ex authoribus Xenocrate Plinio. D. Hieronymo. ¶ Solidus. Virg. ¶ Inuictus, durus, perennis. Ouid.

Admetus Pherarum Thessaliæ urbis rex, Pherete Crethei filio, & Periclymena natus, ut Tzetzes ait, apud quem Apollinem mercede famulatũ tradiderant, ut ait Strabo, siue ut Seruius, & Diodorus referunt, apud Amphrysum flumen Admeti regis pauit armenta diuinitate priuatus ab Ioue irato, quia Cyclopas fabricatores fulminum, quibus Aesculapius filius est extinctus, occiderat. Nonnulli Alcestidis Admeti uxoris amore captum id fecisse malunt. Interpres Homeri, & Apollonii. Plutarchus Phorbãtem, Hyacinthum, Admetũ, & Sicyonium Hippolytũ ab Apolline adamatos refert. ¶ Pheretiades, gener Peliæ. Ouid. Propter Alcestin uxorẽ Peliæ filiam.

Adonis Cinyra Cypri rege, & Myrrha iam arbore editus, ut legimus apud Ouidiũ, ut Lycophronis interpres Myrrha, & Thiante Cypri rege, tametsi Thias apud Suidam Cyniræ pater est, apud Hesychium Apollo, Pharnace mater. Oppianus certe Adonim Thiantida uocat. Stephanus refert Adonim re uera Aegyptium fuisse, sed Cyprios, & Phœnicas illum sibi uendicasse. Præterea Theocriti interpres prodit Adonim in Anemonen florem mutatum à Venere, amatumq; ab Ioue, Venere,

& Proserpina. Athenæus ex Platone addit à Baccho quoq; amatū. Pastorem illum fuisse canit canit Maro ex Theocrito. Antiquitas nihil prius mirata est quàm & Hesperidum hortos, ac regum Adonidis, & Alcinoi, itemq; pensiles siue illos Semiramis, siue Assyriæ rex Cyrus fecerit, & Epicuri Athenis, inquit Plinius, apud quem et Athenæū, Adonim quoq; piscem in Arcadia, qui & Exocœtus dicit, legimus. ¶ Formosus, Virg. ¶ Niueus, Proper. ¶ Cinyreius heros, arbore natus, auo genitore creatus, Veneri ploratus, aptus siluis, Ouid.

A dultera, siue mœcha, mala, putida, Catull.

A dulter, qui & mœchus, nocturnus, nitidus, arrogans, Horat. ¶ Callidus, turpis, temerarius, cultus, Ouid.

A dulterium impurum, malum, Catull. ¶ Obscœnū. Ouid.

AEACVS Iouis, & Aeginæ Asopi amnis filius, qui Aeginam insulam tenuit. Paus. Steph. Diod. Pind. in olympiis Aeacum Neptuni, & Apollinis ad Troiam muniendam socium fuisse testatur. Inferorū Iudices nominantur Minos, Rhadamanthus, Aeacus, Triptolemus, vt didicimus ex Platone. ¶ Iudicans. Hora. ¶ Asopiades, Ouid.

A eetes Colchorum rex, Solis, & Perseidis, siue Persæ Oceani filius Hesiodo, & Homero. Epimenides vero Aeeten genere Corinthium matre Ephyra natum scribit. Diophanes matrem ei Antiopen tribuit. ¶ Sæuus. Solem, inquit Diodorus, ferunt duos procreasse pueros Aeeten, ac Persen, Aeetes in Colcho regnauit Perses in Taurica, crudeles ambo efferiq;. PHASIACVS Senex, Ouid.

A eæa insula quæ Tyrrheno mari alluitur, quod Oceanum Homerus frequenter appellat, vt ait Strabo, in qua regnauit Circe, vt legimus apud Homerum. Hæc multis sæculis insula non fuit, sed annexa continenti. Qua de re ita scribit Theophrastus. Circæum uero quod uocant excelsum quoddam promontorium frequentissimum arborum, & robore, lauro, myrtoq; maiore ex parte scatens, Circen in eo habitasse incolæ referunt: & tumulum Elpenoris monstrant, apud quem Myrti proueniunt. Insulam antea Circæum fuisse notatur. Cuius Magnitudo circiter. LXXX. Stadia complectitur. Circæi mentio fit etiam apud Diodorum, Strabonem, Dionysium alicarnasseum, Plinium. ¶ Insula Circes, Circæa terra, litora dira, propter hominum in feras mutationem. CIRCÆVM iugum. Virgilius ¶ Tellus Circæa, Ouid.

A egina Asopi fluminis filia, quam Iupiter ex Phliunte rapuit, inq; insulam aduexit, quæ ab ea Aegina est nuncupata ibiq; eam in ignem mutatus compressit. Diodorus. Paus. Ouidius, Steph. interpres Apollonii, & Homeri. ¶ Asopis. Ouid.

A egina insula, quæ à Piræeo Atheniensium portu. XII. milia passuum abest, cuius XX. milia passuum nauigatio est, ante Oenone uocitata ab Oenone Budeonis filia, authoribus Plinio, Herodoto, Pausania & Lyc. interp. & Parthenio. quam ob causam non desunt uiri doctissimi qui apud Ouidium Oenonen, non Oenopiam legendum affirment eo uersu. Oenopiam ueteres appellauere, sed ipse Aeacus Aeginam genitricis nomine dixit. Cum tamen apud Pindarum in Nemeis, & Isthmiis,

eiusque interpretem, Oenopiam pro Aegina positum manifestissime legatur. Ita alia
tem esse uel unius loci testimonio liquet. Isthmiorum ode ultima ita legimus.
Σὲ δ' ἐς νάσον οἰνοπίαν ἐνέγκων κοιμᾶζε δῖον ἔνθα τέκες αἴακον
βαρυσφαράγῳ πατρὶ κεδνότατον ἐπιχθονίων. ¶ Oenopia, Aea
cideia regna. Ouid.

Aegesta Acestae, de quo supra dictum est, mater. ¶ Troia, Virg.

Aegyptus regio, Asiae caput. Est autem superior, & inferior: à meridie introrsus recedit,
donec à tergo Aethiopes obuersentur. Cuius inferiorem situm dextra, laeuaque diuisus
Nilus amplectitur. Nomen habuit, quum prius Aeria diceretur, ab Aegypto tunc ibi
regnante, cui datum est regnum eiecto Danao. authores Ptolemaeus, Eusebius, Soli
nus, Martianus ¶ Viridis, Virg. propter segetum copiam.

Aegyptii, fusci Prop. ¶ Niligenae. Ouid.

Aegis munimentum pectoris aeneum Palladis, habens in medio Gorgonis caput, ut scri
bit Seruius, eius fimbriae serpentes erant authore Herodoto. Hyginus uero ita disse
rit. Quum Iupiter fidens adolescentia bellum contra Titanas appararet, responsum
est ei, si uincere uellet ut aegos pelle tectus & capite Gorgonis bellum administraret,
quam Aegida Graeci appellauerunt, itaque facto eo quod supra declarauimus, Iupiter
Titanas superans regnum est adeptus: & reliqua ossa Aegos caprina pelle contecta ani
ma donauit: & stellis figuratam memoriae commẽdauit: & post ea quibus ipse uicerat
tectus Mineruae concessit. ¶ Nigrans, horrifera, Virgilius. ¶ Sonans. Horatius.

Aegisthus Thyestae filius ex Pelopea sorore, aut Mnesiphae, quem Orestes in Agamẽ
nonis ultionem interfecit: interfectoque in regnum Mycenarum successit, Velleius pater
culus, Plutarchus, Pindarus, Tzetzes, Eusebius. Caprino lacte eum uictitasse scribit
Orion grãmaticus apud Etymologicon. ¶ Thyestiades, adulter, desidiosus, Ouid.

Aeger, dubius, Ouidius.

Aegrimonia, deformis, fastidiosa. Horat.

Aemus Thraciae mons, ab Aemo filio Boreae, et Orithyiae. Stephanus, Theocriti inter
pres. In tantum altitudinis abit, teste Pomponio Mela, ut Euxinum, & Adriam ex
summo uertice ostendat. ¶ Gelidus. Hor. ¶ Oeagrius, ab Oeagro thrace Orphei pa
tre. VMBROSVS. pulsus aquilonibus. Ouid.

Aemon Creontis Thebarũ regis, & Eurydices filius, qui sibi ipse necẽ consciuit ob An
tigones interitũ, ut alibi retulimus. ¶ Boeotius, Proper. ob Boeotias Thebas.

Aeneas Anchisa, & Venere in Idae uertice editus, Home. Hesiodo, cuius stirpẽ hoc or
dine Dionysius Alicarnasseus exponit. Dardanus postquã Chrysen Pallantis filiã, ex
qua priores filios susceperat, mori contigit, Bateam ducit Teucri filiam: nascitque illi
filius Erichthonius, qui omniũ hominũ fuisse dicit fortunatissimus, succedẽte eo in pa
ternã, atque materni aui dominationẽ, ex Erichthonio aũt, & Callirhoe Scamandri fi
lia Tros nascit, à quo cognomen habet natio. Ex Troe uero, & Callanide Eumedis
filia Assaracus. Huius aũt & Ditodorae Laomedontis filiae Capys fuit: Cuius

& nymphae Naidis Anchises, Anchisae deinde, & Veneris Aeneas, plura apud eundem leges. ¶ Insignis pietate, pius, magnanimus, Troius, natus dea, Phrygius, dux Dardanius, ex Homeri namq; catalogo Dardanior. rex fuit. DARDANVS, satus Anchisa, Anchisiades: Anchisa generatus, pater, Tros, maximus, deū certissima proles, inuictus, pietate insignis, & armis, ingens, inclytus dux Teucrum, egregium Veneris decus, Laomedontius heros, fortissimus Teucrum, maximus Teucrorum ductor, Teucrum, atq; Italum fortissimus ductor, optimus armis, magnus, deum genus, Dardanides, ductor Dardanius, bonus, saeuus, hoc est fortis ut exponit Seruius. tyrannus, apud graecos tyranni, & regis nulla discretio est, licet apud nos incubator imperii tyrannus dicatur. Seruius author. Romanae stirpis origo, ductor Rhoeteius. Virg. ¶ Castus. Horat. ¶ Impiger, uolitantis frater amoris. Tib. ¶ Troianus, Phryx, Propert. ¶ Cythereius heros, penatiger pietatis idoneus author. Ouidius.

Aeneis Virgilianum opus. ¶ Nobile opus, Ouidius.

Aeolus Hippotae ex Menalippa filius, qui quum in Liparam Siciliae insulam, quam Liparus tenebat, cum sociis quibusdam uenisset, sumpta uxore Lipari filia his postmodum insulis imperauit. Ad hunc Vlyssem errantem diuertisse, iustumq;, ac pium extitisse legimus, & erga hospites perhumanum. Praeterea uelis vti nautas docuit, obseruatione ignis qui uenti futuri essent praedixit. Vnde & illum fabulae ventorum potentem dixere, ob eximiam eius pietatem deorum amicus est nominatus. Homerus, Hesiodus, Diodorus, Dionysius afer. ¶ Rex tempestatum. Virg. ¶ Ventorum pater, Horat. ¶ Hippotades, Ouid.

Aequicoli, siue Aequicolani, gens fortissima in quarta Italiae regione, & morum & vitae qualitate praedura, authores Plinius, Seruius, Ancus Romanorum rex ius belli ab antiqua gente Aequicolis quod feciales habent descripsit quo res repetuntur. vt prodit Liuius. ¶ Gens horrida, assuetaq; multo venatu nemorum. Virg. ¶ Acres, Ouid.

Aer, magnum inane, profundum, inane, vacuum inane, tener, diuus, Lucret. ¶ Iupiter, liquidus, purus, magnus, axis, nudus, iter liquidum, longum inane, Virg. ¶ Vacuus, dius, Horat. ¶ Immensus, vagus, Tibull. ¶ Spissus, agitabilis, humidus, Ouid.

Aerope Catrei Cretensis filia, Atrei vxor, Lycophronis interpres. ¶ Cressa, Ouidius.

Aes, Ephyreium Virg. ¶ Acutum, perenne, Horat. ¶ Tinnulum, Temesaeum, à Temesa Italiae vrbe, ab Epistropho, & Schoedio Iphicli filiis post Troiae excidium condita, vt scribit interpres Lycophronis: etiam si aerariae in Temesa quoq; Cypri vrbe celebrentur. Huius Temesae ita Strabo meminit. Ab Lao sanè prima vrbs Brutiae extat Temesa, quam Ausonii condiderunt, nostrae autem aetatis homines Tempsam eam uocitant. post illos eam habuerunt Thoantis comites Aetoli, quos eiecere Brutii, Brutios dehinc & Annibal, & Romani funditus extinxere. Prope Temesam Sacellum est Oleastris circumseptum Polytae Vlyssis socio dicatū, quem Barbarorum fraude trucidatum graues excitasse iras tradunt: ad eosq; extare prouerbium, Heroem Temesae ingruere sibi dicat nemo. Locrensibus autem Epizephy-

riis ipsa urbe potitis Euthymum fabulantur pugilem, postquam ad eum descendisset uictorem euasisse pugna: atq; ut finitimos ab eo tributo absolueret, coegisse. Huiusq; Temesæ poetam meminisse aiunt, non autem illius quæ in Cypro est Temesæ. Nam utroq; modo dicitur quod ad Temesam ærarium est, & ærifodinarum locus ostenditur, quæ hisce defecere annis. Temesam Italiæ urbem agnoscit & Mela, & Plinius, Ouidius quoq; ita inquit. Hippotadæq; domus regis, Temeseq; metalla. Itemq; Statius. Aera domat Temese. SONANS. Ouid.

Aesacus Priamo, & Alixirhoe Dymantis filia natus, quem in Mergum auem Tethys conuertit. Fabula extat apud Ouidium. tametsi apud Lycophronis interpretem legatur Priami, & Arisbæ Meropis filius. Vates optimus, qui omnium fratrum postremus diem obierit, dum lamentaretur mortuam uxorem Meropen Cebreni amnis filiam, quā Ouidius Eperien uocat. ¶ Troius heros, Ouid.

Aesar fluuius per mediam Crotona in mare erumpens ut scribit Theocriti interpres. Prima Croto est, inquit Strabo, a Lacinio. c. et l. distans stadia. Est & Aesarus fluuius, & portus, & fluuius alter Neæthus nomine. ¶ Lapidosus, Ouidius.

Aesculapius qui, ut refert Pindari interpres, Apollinis & Arsinoes, siue Coronidis filius fuit. Asclepiades, & Socrates ex Arsinoe Leucippi filia & Apolline natum uolunt. Homerus in hymnis, & Diodorus ex Coronide Phlegyæ filia, & Apolline. Aristides uero tradit Arsinoen quum adhuc puella esset Coroniden appellatam. At Cicero ita tradit, Aesculapiorum primus Apollinis, quem Arcades colunt, qui specillum inuenisse, primusq; uulnus obligauisse dicitur. Secundus secundi Mercurii frater. Is fulmine percussus dicitur humatus esse Cynosuris. Tertius Arsippi & Arsinoæ, qui primus purgationem alui dentisq; euulsionem, ut ferunt, inuenit. Cuius in Arcadia non longe à Lusio flumine sepulchrum, & lucus ostenditur. Apollodorus uero, ut refert Theodoretus Cyrensis, scribit Aesculapium à uenatoribus casu repertum, raptumq; ab altricis Canis uberibus Chironi datum, ab eoq; medicam artem didicisse, ac prima sui experimēta in Tricca, Epidauroq; edidisse. Cæterum Aesculapius natura, ingenioq; præclarus, medicinæ opera impensa plurima ualetudini hominum utilia adinuenit. Adeo autem peritia artis excelluit, ut quā plurimos desperantes salutem liberaret à morbo, proptereaq; creditus est nonnullis uita defunctis uitam restituisse. ob eamq; rem tradunt ipsum apud Iouem ab inferis accusatum tanquam eorū imperium diminuentem, quod semper excitarent à mortuis homines illius cura. Eaq; de causa iratum Iouem fulmine Aesculapium occidisse, hac morte Apollo iratus Cyclopes qui id fulmen fabricati fuerant, interfecit. Mortui uero qui reuixisse feruntur, hi sunt. Aesopus fabularum scriptor, Hercules, Hippolytus, Capaneus, Glaucus Minois, quem Propertius Androgeona uocat. Hymenæus, Lycurgus, Tyndareus, ex quo apud Plinium. XXIX. non Tyndarida sed Tydareum legendum esse crediderim, præterea Delphis mortui. Idem Oriona, & Proetidas hoc est Proeti filias, uel ut Philarchus, Phœnidas sanitati restituit, testimonio sunt, Pausanias, Diodorus, Suidas, Pindari interpres, Lucianus, Aeneas Platonicus, Plinius. ¶ Phœbigena,

Virg. ❡ Salutifer, proles Apollinea, Coronides, Phœbeius iuuenis, opifer, pulcherrimus, Apolline natus Ouid. ❡ Epidaurius deus, Propert. Habitant ab Isthmo, inquit Mela, ad Scyllæium Epidaurii Æsculapii templo inclyti, & Troezenii fide societatis Atticæ illustres. portus Saronicus, & Schoenitas, & Pagonus, oppida autem Epidaurus & Troezen, & Hermiona his litoribus apposita sunt. Aesculapiũ quoq; ab Epidauro Romam accersitũ testant Liuius, Festus, Ouid.

A esculus arbor glandifera, quæ si Virgilio quidem credimus, quantum corpore eminet tantum radice descendit. Glandem amaram fert, in Macedonia, ut ait Theophrastus. Ciuica corona Iligna primo fuit, postea magis placuit ex Aesculo Ioui sacra. author Plinius, idemq; ait. Arborum genera numinibus suis dicata perpetuo seruantur, vt Ioui Aesculus, Apollini Laurus, Mineruæ olea, Veneri Myrtus, Herculi populus. Quin & Siluanos, Faunosq;, & Deorum genera Siluis, ac sua numina tanquam è cœlo attributa credimus. ❡ Fortis, maxima, Virg. ❡ Rigida. Horat. ❡ Alta, Ouidius.

A estas, puluerulenta, Lucr. ❡ Torrida, grauis, frondosa, læta, liquida, Serena. Virg. ❡ Ignea. Hora. ❡ Nuda. Ouid.

A estus, grauis, Catull. ❡ Rapidus. Virg.

A etas. irreuocabilis, Lucret. ❡ Volatilis. Ouid.

A ether, labens, altus, signifer, maximus, ignifer, liquidissimus, Lucr. ❡ Albus, Catull. ❡ Arduus, leuis, summus, apertus, vastus, liquidus, magnus, Virg. ❡ Sacer, superus, immensus, aureus, Ouidius.

A ethra ipse ætheris splendor. ❡ Siderea, Virg.

A ethra filia Pitthei, Thesei mater, Plutarchus. ❡ Pittheis, Ouid.

A etna Siciliæ mons, ab Aetna Cœli, quem nonnulli Cœlium uocant, Seruius manifeste cœlum Lib. v. In illud. Vnde genus ducis, Terræq; filia, ut refert Theocriti interpres ex Alcimo. Demetrius vero Caletianus prodidit Briareo vni Cyclopum natos Sicanum, & Aetnam, à quibus Sicaniæ, Aetnæq; indita nomina. Eam Pindarus ab vna parte ignem vomere, ab altera vero arboribus frondere canit. Plura apud Strabonem, Diodorum, Melam. ❡ Trinacria, ingens, Virg. ❡ Sicana. Horat. ❡ Fera, Prop. ❡ Typhois, à Typhœo gigante, quem Pindarus, & Ouidius ab Ioue Aetnæ suppositum canunt. Sicanis, alta, rapida, Ouid.

A etoli populi Aetoliæ, quæ Epiri regio est, quam amnis Achelous è monte Pindo fluens ab Acarnania dirimit. Ei nomen dedit Aetolus Endymionis filius, qui expulsus Pisa à Salmoneo, incoluit terram quæ postea ab eo Aetolia dicta est, cum antea Hyantis diceret. Plinius, Stephanus, interpres vero Pindari scribit Aetolũ ob interfectum à se Apim eam regionem quæ prius Curetis dicebatur, Aetoliam de suo nomine nũcupasse, adiicitq; Aetolos vno tantum pede calciatos in bellum proficisci, à quibus postmodum Hernici morem sumpsere. ❡ Calydonii, Ouidius.

A euum, magnum, immensum, Lucret. ❡ Mutabile, Virg. ❡ Extentum, Horat. ❡ Spatiosum, longum, Ouidius.

AFRICA, ab orientis parte Nilo terminata, pelago à cæteris, breuior quidem quã Europa, longior tamen ipsa, quã latior: & quà ad fluuium attingit latissima: dicta ab Afro Libe Herculis filio, vel à græco vocabulo φρίκη, quasi ἀφρίκη idest, sine horrore videlicet frigoris: indeq; aliis Africa, quasi sine frigore. Africa lato vocabulo à græcis Libya nuncupatur, à Tusca vero fluuio Zeugitana regio, & quæ proprie uocetur Africa est. Mela, Solinus, Plinius. Festus Pompeius. ¶ Vltima, fertilis, Horat. Sallustius, Ager inquit frugum fertilis, bonus pecori, arboribus infæcũdus, cœlo, terraq; penuria aquarum.

A fri, Sitientes, discincti, Virg. quo verbo, vt scribit Seruius, vel habitum eorũ ostendit, qui vsq; in talos fluebat, quod Plautus in penulo ridet dicens, quæ est illa auis? quũ Afrum vidisset demissam vestem trahentem: aut discinctos dixit inhabiles militiæ. Omnes enim qui militant cincti sunt, aut certe minime efficaces, vt contra, præcinctos strenuos dicimus. vnde & græce εὔζωνος appellatur, non qui bonam Zonam habet, sed qui est Strenuus.

A fricus ventus græcis Libs appellatus, ab occasu brumali spirans. Plinius. ¶ Creber procellis, Virg. ¶ Præceps, celer, proteruus, pestilens, Horat.

A GAMENNON, qui Mycenis annos. XVIII. regnauit, ut Homerus, & Euripides, Atreo Pelopis filio, & Aerope natus. ut Hesiodus, Plisthene. Hic ex Clytæmnestra filium habuit Orestem, filias uero tres, Laodicen, quæ à Tragicis Electra dicitur, Chrysothemim, & Iphigeniã ut refert Euripides & Homeri interpres. ¶ Tertius hæres Pelopis Catull. ¶ Atrides, Mycenæus, magnorũ ductor Achiuum. Virg. ¶ Magnus, Pelopeius, Prop. ¶ Tantalides, propter Tantalum Pelopis patrem. TROIE populator, Tyndarei gener, à Tyndareo Clytemnestræ patre, DVX Mycenæus, Plisthenius, Ouidius.

A ganippe fons Boeotiæ iuxta Heliconem, ab Aganippa Permessi amnis filia. Labitur autem Permessus haud procul ab Helicone. Pausanias, Solinus, Plinius. ¶ Aonia. Virg. ¶ Hyantea. Ouid. Boeotos, inquit Plinius. Hyantas antiquitus dixere. Apollonius libro tertio Onchestum urbem Neptuno in Boeotia dicatam, ut apud Homerum, legitur, & Plinium, Hyantiam uocauit, nam & Boeoti sues ab illiberalitate morum dicuntur: unde nomen Hyantibus. Itemq; Strabo ait. Cum uero Boetiam prius barbaræ gentes incolerent, Aones, Temmicesq; è Sunio profugi, uagiq; et, Leleges, & Hyantes, deniq; Phoenices Cadmi comites regionem tenuerũt: qui arcem Cadmeam muro uallauit, et regnum suis posteris, nepotibusq; reliquit, ut idem testatur. Hyantes Boeotiæ populi Phocensem urbem Hyam tenuere, atq; è Boeotia profecti Aetolorũ accolæ facti sunt.

A gathyrsi populi intra Aemũ montem, ab Agathyrso Herculis filio, uel ἀπὸ ἄγαν, idest ualde, Thyrsis Bacchi oblectent, ut canit Pisander. ¶ Picti, Vir. Ora. n. artusq; pingunt, ut quisq; maioribus præstat ita magis, uel minus. Mela.

A gaue Cadmi filia, & Harmoniæ, ut Hesiodus. ¶ Mater Cadmea. Tibullus.

A ger, almus, fertilis, operosus, ferax, Ouid.

Agger celsus, Virgilius.

Aglauros una ex filiabus Cecropis, ut Scribit Pausanias, uel ut Stephanus, Actaei Athenarum regis. ¶ Cecrope nata. Ouidius.

Agnus, tener, pinguis, Virg. ¶ Laniger. Ouid.

Agna, humilis. Horatius.

Agylla Tyrrhenorum urbs à Pelasgis è Thessalia profectis condita, Caere deinceps cognominata, authoribus Dionysio Halicarnasseo, Stephano, Strab. Plin. ¶ Vrbs Agyllina. Virg.

Agricola, durus, fortunatus, indomitus, acer, auidus, fortis. Virgilius. ¶ Inops. Horatius. ¶ Lacertosus, hirsutus, parcus, Ouidius.

Agragas urbs Siciliae, ab amne Agragante, ut ait Duris, ut alii, ab Agragante Iouis, & Asteropes Oceani filio. Stephanus, Pindari interpres. Agrigentum nostri dixere ait Plinius. ¶ Arduus, magnanimum quondam generator equorum. Virgilius. Optimos nanque gignebat equos ad Olympiaca certamina, ut Pindarus ait, & ex Agrigentino grege Cappadoces emptis admissariis reparauere equinam stirpem iubente Delphico oraculo quae pene defecerat. Seruius.

Aiax Oilei & Rhenae filius, Locrorum dux, hasta inclytus, apud Homerum. qui Cassandram uatem in Palladis templo ausus stuprare, deae indignatione naufragium fecit in mari Euboico: fulmineq; adactum in acutum Capharei Scopulum illisum scribit Virgilius, Homerus, eiusq; int. & Philostratus in Heroicis. ¶ Acerrimus, Virgilius. ¶ Celer, Horatius. ¶ Oilides, Propertius. ¶ Narycius heros, à Narycio oppido Locrorũ, quod etiã Naryx dicit, unde fuit Aiax. Plinius. Ferox raptor, Oileus, Ouid.

Aiax Telamonis filius ex Periboea Alcathi Atheniensis filia susceptus, Diodorus, & Pausanias in Atticis, quem inuulnerabilem praeter collum fuisse scribit Homeri interpres. qui uidens arma Achillis non sibi, sed Vlyssi adiudicata in insaniam conuersus est: & quum ad Vlyssis pascua deuenisset, ratus illius commilitones occidere, oues, & quaedam pecora trucidauit. Caprum quoq; quendam, quem Vlyssem esse putauit attentauit: quae postquam per insaniam se fecisse resciuit, arrepto gladio seipsum interfecit. Ex eius sanguine ortus est flos, quem fabulae cum Hyacintho confundunt. Pausanias ut diuersum memorat, authores Sophocles, & Ouidius. ¶ Fortissimus heros, Telamonius, Telamonides, Ouid.

Ala, pernix, celeris, uentosa, Virg. ¶ Velox, leuis. Ouid.

Alba longa Italiae urbs ab Ascanio condita. Liuius. ¶ Candida, Tibull. ¶ Potens, Prop.

Albunea sylua, & fons in Tyburtinis montibus, ut autumat Seruius. ¶ Alta, opaca, Virg. ¶ Resonans, Horat.

Alcmaeon Amphiarao, & Eriphyle natus, Amphilochi frater, ut docet Homerus in Odyssea. Hic quum occisa matre Argo fugiens Psophidem, tunc Phegiam à Phegeo appellatam, uenisset, Alphesiboeam

Phegei filiam uxorem duxit, cui inter cætera & matris monile dono dedit, postea quum hinc etiam crescente in dies furore aufugisset, consulto Delphico oraculo in eam regionem venit, qua Achelous mari infunditur. Hic & consedit ille, & Callirhoen Acheloi filiam uxorem habuit, ex qua Amphoterum, & Acarnanen filios genuit. Quum uero Callirhoe monile illud sibi magnopere optaret, Phegiam ob id regressus Alcmæon ab Phegei filiis Temeno, & Axione occisus est. Alphesiboea in ultionem mariti fratres interfecit, author Paus. in Arcadicis, ex his Ouidii carminum sensus colligitur.

Amphilochi frater ne Phegida semper amaret Callirhoe, fecit parte recepta tori.
Itemq; Propertii.

Alphesibœa suos ulta est pro coniuge fratres:
Sanguinis & cari uincula rupit amor. ¶ Crudelis natus. Virg. ¶ Amphiaraides, Amphilochi frater, Callirhoes uir, Ouid.

Alcestis Peliæ Thessaliæ regis filia ex Anaxibia, Admeti uxor. quæ se ipsam interfecit, ut umbra sua contenti manes Admetum uirum mortuum ad superos, & lucem remitterent, aliquem enim pro eo mori oportere responderat oraculum. Homerus, Euripides, Diodorus, Tzetzes. ¶ Pagasæa, Ouid. siue à sinu Pagasico, siue Pagasa Thessaliæ oppido, postea Demetrias dicto. Homerus, & Plinius.

Alcæus poeta Mityenæus, qui olympiade. XLV. clarissimut habitus est: & ob egregii carminis sublimitatem aureo plectro donatus. Strabo, Eusebius, Quintilianus. ¶ Ciuis Lesbius, minax, Horat.

Alcmena Herculis mater ex Electrione, & Lysidice Pelopis filia, quam Diodorus Eurydicen uocat, nata, quam hac de causa Amphitryon uxorem habuit. Teleboæ qui primi Acarnaniam habitarunt homines latrocinio insignes, Argos profecti Electrionis boues abegerunt: conserta autem pugna Electrion, & eius filii cecidere, quapropter Alcmena per præconem declarauit se ei nupturam, qui de patris nece supplicium sumpsisset. Amphitryon se id facturum pollicitus uxorem habuit. Diod. Hesiod. Apollonii & Lycophr. interpres. ¶ Tirynthia. Tiryns nanq; oppidum est peloponesi Hercule ciue, & Homeri præconio nobile, nomen habuit à Tirynthe Alcei filia sorore Amphitryonis, ut alii à Tirynthe Amphitryonis fratre, Halieis prius dicebatur à piscatoribus qui frequentes illuc conueniebant, & à Cyclopibus mœnibus cinctum fuit. Strabo. Stepha. Eusthathius. ¶ Nobilis, Argolis, Ouidius.

Alcyone Aeoli, & Canobes filia, Ceycis uxor. Theocriti & Homeri interpres. ¶ Aeolis, Ouid.

Alcyones aues, quorum originis triplex causa est. Nicander enim, & Ouid. Alcyonen Aeoli filiam, cuius modo mentionem fecimus, & Ceycem uirum in has aues conuersos cecinerunt. Theodorus uero in libris Metamorphoseon refert Alcyonen filiã Scironis latronis Attici Polyphemonis filii, quũ pater ei præciperet, ut quæreret

maritũ, arbitratam permiſſum ſibi ut concumberet quibus cũ uellet, ab irato patre deiectam in mare in hanc uolucrem conuerſam, huius rei ita meminit Ouid.
Innixamq́ꝫ nouis neptem Polyphemonis alis. Hegeſander uero putat filias Alcyonei gigantis in has aues conuerſas fuiſſe audito patris interitu, plura apud Suidã, Ariſtotelem, Plin. ¶ Dilectæ Thetidi, Virgilius ex Theocrito.
Ἀλκυόνες γλαυκαῖς νηρηίσι ταί τα μάλιστα ὀρνίθων ἐφίλαθεν
ὅσαις τέ παρ ἐξ ἁλὸς ἄγρα.
Idcirco aũt dilectæ, quia nidificationis earũ dies, (quos Ariſtot. & Simonides undecim, Philochorus nouem, Demagoras Samius ſeptem tradidit, alii, xiiii. ut Ariſtophanis interp.) quamquam media ſit hiems maximam mari præſtant tranquillitatem, quam facete Plautus in forũ tranſtulit.

Alcyone ex Scirone latrone Attici Polyphemonis filio nata, ut ſupra diximus. ¶ Neptis Polyphemonis. Ouid.

Alcyone una ex Pleiadibus, Atlante, & Pleione Oceani filia genita, ex qua & Neptuno Hyrieus. Hyginus. ¶ Lucida. Ouid.

Alcibiades Athenienſium dux, Cliniæ ex ſorore Periclis filius, philoſophus, & rhethor, diſcipulus primum Sophili, deinde Socratis, à quo etiam amatus creditur. plura apud Plutarchũ, Thucydidem, Aemylium Probũ. ¶ Cliniades, Ouid.

Alcinous Nauſithoo natus. Nauſithous enim ex Neptuno, & Periboea Eurymedontis filia: Nauſithoi Alcinous, & Rhezenor: Alcinoi, & Aretes Nauſicaa. Fuit aũt Phæacũ rex, pomariaq́ꝫ feraciſſima in Corcyra inſula habuit, adeo ut aliis fructibus maturis alii ſuccederent, Homeri carmine celeberrima. ¶ Munificus. Ouid. plurima enim Vlyſſi dona dedit.

Alea, periculoſa, uetita legibus, præceps, Horat. ¶ Blanda, fallax, Ouid.

Alga, uilis, Virg. ¶ Inutilis, Horat. ¶ Leuis, Ouid.

Algidum oppidulum poſt montes Tuſculanos. Strabo author. ¶ Viride, niuale, gelidum, ferax, nigræ frondis, Horat.

Alecto una furiarum, παρὰ τὸ μὴ λήγειν, eo quod non definat punire ſceleſtos. Lycophronis interpres. ¶ Luctifica, atra, triſtis dea, torua, cocytia uirgo, uirgo ſata nocte, Gorgoneis infecta uenenis, furibunda. Virg.

Alexander Magnus Philippi Macedonũ regis ex Olympiade uxore filius. Alexander ſanè paterno genere Herculẽ, materno Aeacidas contingebat. Diod. de quo ſilere melius puto, quàm pauca dicere. ¶ Dux Emathius, Ouid.

Allia fluuius, qui è Cruſtuminis montibus præalto defluens alueo haud multo infra uiam Tyberino amari miſcetur undecimo ab urbe lapide, ubi maximam cladem populus Romanus accepit: unde Allienſis dies dictus eſt tanquam infauſtus. Liuius, Ouid. ¶ Infauſtum nomen. Virg. ¶ Grauis, flebilis. Ouid.

Alloquium, dulce, Horat.

Alimenta, mitia, Ouid.

Almo fluuius paruus ad portam Capenam in prima vrbis regione, qui amittit suum nomen cũ influit in Thybrim ad urbem Hostiam. P. Victor. Ouid. in fastis. ¶ Lubricus, cursu breuissimus. Ouid.

Alnus arbor fluuialis apta nauigiis, quod aquis obruta diu non corrũpitur. author Vitruuius. Alnos in sola Creta steriles non esse inter naturæ miracula retulit Aristote. populo non absimilis, ut eadem ferè credatur. ¶ Procera, uiridis, Virgil. ¶ Longa, Ouid.

Alpes, altæ, Catull. ¶ Aeriæ, Virg. ¶ Gelidæ. Tibull. ¶ Latebrosæ, uentosæ, Ouid.

Alphesiboea, cuius supra meminimus, Phegei filia, reddit etiam altera apud Hom. Iphicli & Perus filia. ¶ Phegis, Ouid.

Althæa Thestio, & Deidamia Perierus filia edita ut quidam uolũt, ut Pherecydes Thestio & Laophonte Pleuronis filia nata, ut Apollonius Rhodius, Glauco, ex Apollonii int. ¶ Thestias, Ouid.

Alpheus Elidis flumen Arethusam influens, ut ait Ibycus, primũ Nyctimus, deinde Stymphelus dictus, à Stymphelo Martis, & Dormotheæ filio, postremo Alpheus, ab Alpheo uno ex iis qui à Sole genus ducunt, authore Plutarcho. Strabo & Pindari interpres tradunt, Dianæ templũ iuxta Alpheum in Ortygia Siciliæ insula erectũ esse, ex quo Dianam Alpheoniam, siue Alpheusam cognominatã, quã Pindarus ποταμίαν, id est fluuialem appellat. de qua Virgil. libro tertio intelligit quũ de Ortygia loquitur. Numina magna loci iussi ueneramur. ¶ Amnis Elidis. Virg. ¶ Perspicuus, aquæ occultæ, Ouid.

Alueus, cauus, Ouid.

Alumnus, carus, Virg.

AMASTRIS urbs Paphlagoniæ quæ pars Ponti est. prius Cromna, & Sesamũ dicta, deinde Amastris ab Amastride Oxyathri Darei regis fratris filia, quæ Dionysio Siciliæ tyranno nupsit. author Stephanus. Demosthenes uero ab Amastride amazone dictam prodit. ¶ Pontica, Catull.

Amaracus flos, qui si Dioscoridi & Plinio credimus, Sampsuchus in Syria, & Aegypto dicit, Amaracus uero, & Amarantus à Siculis, & Cyzicenis. Laudatissimus Cyzici, & in Cypro est, proximus in Aegypto. Serpit ramusculis multis in terra, foliis pilosis, rotundis, Calaminthæ tenuioris similibus, odoratissimus: nectitur in coronas. ¶ Suaue olens. Catull. ¶ Mollis. Virg.

Amazones, ut quidam existimauere, Martis, & Veneris filiæ, quas prius Libyã incoluisse tradit Dionysius, Zenothemis uero Aethiopiam. Quæ stato quodam anni tempore uicinorũ concubitus appetebant: necatoq; uirili partu tantũ uirgines educabant, non otio, aut lanificio, sed armis, atq; uenationibus exercentes: infantũ dexteras mamillas inurebant, ne sagittarũ ictus impediret, unde nomẽ, ut Diodoro placet, a enim priuatiua particula est, μαζός mamma. Primæ post hominũ memoriam (si Lysiæ oratori credimus) equos conscenderunt. ¶ Bellicæ. Prop.

¶ Puellę ſecurigerę, peltatę, Ouid.

Amans, incautus, Virg. ¶ Miſer, Tibull. ¶ Cupidus, Prop. ¶ Sollicitus, miſer, Ouidius.

Amathus vrbs Cypri antiquiſſima, in qua Adonis oſyris nomine colebatur. nomen accepit ab Amathunte Herculis filio, uel ut alii, ab Amathuſa Cinyrę matre. author Steph. ¶ Fœcunda metallis, grauida metallis, Ouid. Nam, ut alibi diximus, Cyprus ęris metallis abundat ipſa quoq; Amathuſia nuncupata, ut ait Plinius.

Ambages, longę, obſcurę. Ouid.

Ambroſia deorum immortalium cibus ut quidam poetę finxerunt. Alii uero, ut Sappho, & Anaxandrides, deorum potionem dixerunt. author Athenęus. ¶ [illegible], Catull. ¶ Cęleſtis, Ouid.

Ambroſia herba uagi nominis, & circa alias herbas fluctuans: fruticem unũ habens denſum, ramoſum, tenuem, trium ferè palmorũ, tertia parte radicis breuiore, foliis Rutę, circa imum caulem. in ramulis ſemen eſt uuis dependentibus, odore uinoſo, iucundo. qua de cauſa Botrys à quibuſdam uocatur, ab aliis Artemiſia. Coronantur illa Cappadoces. Vſus eius contra Epiphoras illitę, item ad ea quę repercuti, & adſtringi ſit opus. Plinius & Dioſcorides. ¶ Salubris, Virg.

Ambitio, miſera, praua, mala, Horat. ¶ Leuis, Sollicita, Ouid.

Amethyſtus gemma purpurea colorem habens uiolę. Pli. ¶ Purpureus, Ouid.

Amicitia, ſuauis, Lucret. ¶ Sancta, Catull.

Amicus, dulcis, fidus, Catull. ¶ Carus, Horat.

Amica, uenalis, Propert. ¶ Formoſa, mollis, leuis, fallax, tenera, Ouid.

Amor, blandus, Lucret. ¶ Dulcis, cęcus, Catull. ¶ Sollicitus, inſanus, ſęuus, durus: Virg ¶ Flagrans, Horat. ¶ Vęſanus, Proper. ¶ Effrenus, ingenioſus, uigilans, mollis, luxurioſus, Ouid.

Amor deus, qui & Cupido, ex Venere, & Marte editus, ut canit Apollonius Rhodius, & Simonides: ut Sapho, Terra, & Cœlo: Ibycus, & Heſiodus Chao natum uoluerunt. In libris in Orpheum, Saturno genitum legitur. Apud Alcmęonem Zephyri, & Chloridis filius traditur: uel ut Olen antiquiſſimus poeta, Ilithyię. Cicero tertio de natura deorum, tres Cupidines facit: primum Mercurio, & Diana prima natum. Secundũ Mercurio, & Venere ſecunda. Tertium qui eſt Anteros Marte & Venere tertia. ¶ Deus penniger, Lucr. ¶ Sanctus puer, Cat. ¶ Sęuus, puer improbus, crudelis puer, aliger, Virg ¶ Feruidus, ferus, dulcis, laſciuus, Horat. ¶ Tener, leuis, uolitans, deus celeber. Tibull. ¶ Nudus. Veneris puer, uolucer, pharetratus, puer laſciuus, Veneris filius, deus prępes, purpureus, puer uolatilis, aureus, inſidioſus, puer uolucer, Ouid.

Amoris alę, purpureę, gemmatę, Ouid.

Amoris ſagittę, ardentes, Horat.

Amomum frutex puſillus, ceu racemus e ligno conuolutus, atq; implicitus ſibiipſi, flore perparuo ut Violę candidę, folio uitis ſilueſtris eius, quam Bryoniam uocamus.

Triplex Amomum laudatur: Armenium colore aurum imitante, ligno subrufo, abundeque odoratum: Medicum quod in planis, dilutisque regionibus nascitur: ideoque imbecillius priore, sed grandius, herbaceum, tenerum tactu, venosum, Origani acrimonia. Ponticum colore subrufo, quod neque oblongum, neque frangi difficile est, praeterea racemis abundans, Seminis plenum, odore nares conuulnerat. Plinius & Diosc. ¶ Assyrium. Virg. ¶ Spissum, Ouid.

A mplexus, auidus, Lucret. ¶ Mollis, Virg. ¶ Carus, tenax, Ouid.

A mphion, qui expulso Cadmo Thebis regnauit, ut ait Eusebius, Zethi frater, Antiopa Asopi filia & Ioue in Satyrum mutato natus: author Hom. cuius interpres Eustathius scribit ab antiquioribus proditum Antiopam Ascpo amne genitam, ab recentioribus, Nycteo. Pausanias ex Mœro poetria Byzantia tradit, Amphioni à Mercurio lyram dono datam, eaque primũ omnium mortalium Mercurio docente cecinisse: Thebarumque muros construxisse, ea de causa quod primus Amphion Mercurio aram erexerit. Antimenides vero, & Pherecydes Amphionẽ à Musis lyram accepisse scriptũ reliquerunt: Dioscorides ab Apolline. ¶ Dircæus. Virg. à Dirce Thebarum fonte, cuius meminit Plinius, Strabo. ¶ Docilis, Horat.

A mphrysus Thessaliæ amnis, Stephanus, Strabo. ¶ Lenis, Ouid.

A mphiaraus ex Oecleo Antiphatæ filio & Hypermnestra. Hic uates egregius dum in bello Thebano præliatur, in terræ hiatum cum curru delatus, absorptusque est. vnde locus in quo absorptus est Harma appellatur: ex authoribus Plutarcho, Diodoro, Hom. Pind. Strab. Steph. Paus. ¶ Oeclides, Aonius, propterea quod Bœotia Aonia dicta est ab Aonibus gentibus quæ è Sunio profugæ eam tenuerunt. Strabo. TALAI gener. Ouid. ob Eriphylen vxorem Talai filiam.

A mulius Proca genitus, qui expulso fratre Numitore regnum occupauit: eiusque prolem virilem interemit, Liuio, & cæteris. ¶ Iniustus. Ouidius.

A murca, nigra, tristis, Virg.

A myclæ una ex centum laconiæ vrbibus, quã Amyclas Lacedæmonis filius condidit: vt Steph. & Paus. placet. Amyclæ etiam calciamentorum genus teste Iulio Polluce. ¶ Antiquæ, eo versu. Et quos Hippocoon antiquis misit Amyclis. Huius Hippocoontis meminit Diodorus in quinto. ARMIFERÆ, Ouid.

A myclæ oppidũ inter Caietam, & Tarracinam à serpentibus aliquando deletum. Plinius. ¶ Tacitæ. Virg. Nã, ut ait Seruius, Lacones qui Amyclam oppidũ inter Caietam, & Tarracinã condidere, quũ secundũ Pythagoreorum sectam a cæde omnium animaliũ abstinerent, & ex vicinis paludibus natos serpentes occidere nefas putarẽt, ab iisdem interempti sunt, vnde Amyclas tacitas dicit hoc est Pythagoreas. nam Pythagorica uirtus est quinquẽnale silentiũ. Est & alia expositio. quũ frequenter falso nuntiarent hostes, et inani terrore ciuitas quassaretur, lege cautũ est, ne quis unquam hostis nũtiaret aduentũ, postea quũ vere hostis ueniret, nullo nuntiante ex improuiso capta est. inde prouerbium. Amyclas perdidit silentium. & à Lucilio poeta dictũ est, Mihi necesse est loqui, nam scio Amyclas tacendo periisse.

A mystis poculum, & vnius haustus potio. Iulius Pollux, Suidas. Aristophanis interpres, quam Threiciam appellat Callimachus ob Thracas bibaces. Καὶ γὰρ ὁ θρηικίην μὲν ἀπέστυγε χανδὸν ἄμυστιν ζωροποτεῖν, ὀλίγῳ δ' ἥδετο κισσυβίῳ. ¶ Threicia. Horat.

A NAGNIA urbs nobilis haud longe à Roma. à qua Anagnini populi. Strabo, Plinius, Liuius. ¶ Diues. Virg.

A nacreon Teius Scythini filius, uel, vt alii, Eumeli: sunt qui Parthenio, sunt & qui Aristocrita genitū putent. Scripsit Elegos, & Iambos lingua Ionica: Floruit Polycratis Samii regis temporibus Olympiade. L I I. ut quidam tradidere Cyri, et Cambysæ Olympiade. X V I I. Excedens autem Teo ob Histiæi insolentiam Abdera Thraciæ urbem incoluit. puellarum, puerorūq;, maximeq; Batilli amores frequentans. Periit ex vuæ passæ acino quinque & octoginta annos natus. Suidas, Lucianus, Plinius. ¶ Vinosus, Lyricus, Teius Ouid. à Teo quæ in Peninsula sita est, Ionum ciuitas, Strabo.

A napus amnis Siciliæ, qui, ut Plutarchus ait, stadiis decem procul a Syracusis labitur. ¶ Lenis. Ouid.

A nas, fluuialis. Ouid.

A ncæus Lycurgo Alei Arcadū regis filio & Antinoe natus, Iasonis comes ad aurei velleris expeditionem: qui post reditum ab Apro Calydonio necatus est. Interpres Apollonii, Pausanias in Arcadis. Nonnulli Actoris, & Eurythemistidis filiū retulerunt. Fuit & alter Ancæus Neptuno, & Astypalæa Phœnicis filia editus, à quo natum prouerbiū. Multa cadūt inter calicē, supremaq; labra. Zenodotus author. tametsi Lycophron ad priorem Ancæum prouerbium retorsit. ¶ Parrhasius, Arcas, bipennifer, Lycurgides, Ouid.

A nchises, quem Capys Assaraci filius ex nympha Naide genuit, Dionysius Alicarnassæus. obiit autem ad Calaurum montem prope Anthemum Macedoniæ fluuiū Diodorus, Hom. interpres. ¶ Dardanius, à Dardano Iliacæ gentis authore. vt canit Virgil. & Hom. MAGNVS, longæuus, sanctus, Virg. ¶ Pius, maximus, magnanimus. Ouid.

A ncora, unca. Virg.

A ncilla, sollers, Ouid.

A ncus Martius quartus rex Romanorum Numæ Pompilii filia natus. Liuius. ¶ Bonus, Lucret. fuit enim, vt ait Plinius, æquitate, & religione auo similis.

A ndromeda Cephei, & Cassiepiæ filia, Mineruæ beneficio collocata inter astra propter Persei uirtutem, qui eam Ceto propositam à periculo liberarat. nec enim ab ea minorem animi beneuolentiam pro beneficio accepit. Nam neq; pater Cepheus, neque Cassiepia mater ab ea potuerunt impetrare, quin parentes, & patriam relinquens Persea sequeretur. Hyginus, interpres Apollonii, Arati, Lycophronis. ¶ Cepheis,

nobilis uxor Persei, Propert. ¶ Fusca. Danaes nurus, Ouid. Perseus enim Andromedæ uir Iouis, & Danaes filius fuit.

A ndromache Hectoris uxor Eetione Thebarum rege, quæ Hypoplaciæ nominantur, nata, ut ait Hom. ut Xenon, Andræmone Lyrnessio. ¶ Thebais, Thebana, Ouid.

A nethum quod manditur nota res est, ut ait Dioscorides. Coronabantur hoc & in conuiuiis recenti, atque roscido ad conciliandum somnum, ut uidetur Galeno. ¶ Beneolens. Virg.

A ngor, anxius. Lucret.

A nguis frigidus, squameus, malus, maculosus, lubricus, Ceruleus. Virgilius. ¶ Maurus, Horat. ¶ Sæuus, ferus, Tibullus. ¶ Ater, auidus, trux, ueuenatus, Ouid.

A nguis Sidus, qui & serpens, & Draco dicitur, uasto corpore ostenditur inter duas Arctos collocatus, qui dicitur aurea mala Hesperidum custodisse, Hyginus author. qui inter sidera & alios duos nominat: Alterum quem manibus tenet medium corpus eius implicantem Ophiuchus, id est Anguitenens, siue Serpentarius. Tertium qui Hydra uocitatur, in qua Coruus insidere, & Crater positus existimatur. Plura apud eundem leges. ¶ Asper, acerba tuens, immani corpore Serpens. Lucret. ¶ Lucidus, sinuosus, maximus Virg. ¶ Tortus, piger. Ouid.

A nhelitus, æger. Virg. ¶ Aridus, Ouid.

A nimæ infernæ, leues Lucret. ¶ Profundæ, pallentes, nocturnæ, silentes, exangues, Elysiæ, Virg. ¶ Turba leuis, Horat. ¶ Deformes, vulgus inane, Ouid.

A nius Rhæo Staphyli, & Chrysothemidis filia, & Apolline in Euboea natus: quem Apollo paruum in Delum tulit, atque à se educatum diuinandi artem edocuit. Anius Dorypeten vxorem habuit, ex qua filias sustulit. Oeno, Spermo, Elaida. Lycophronis interpres, Diod. Rex hominum, Phœbi sacerdos, Virgilius.

A nimus, sagax. Lucr. ¶ Vagus. Catull. ¶ Celer. Virg. ¶ Capax. Ouid.

A nio, qui & Anien, & Anienus dicitur, amnis ex Alba urbe fluens, ut Strabo. Ei nomen dedit Anius Tuscorum rex. Quum enim Cathetum Saliæ filiæ raptorem insequens assequi non potuisset, equis confossis in Pareusium se fluuium, qui post ab eo Anio appellatus est deturbauit. authores Alexander Polyhistor, & Aristides Milesius apud Plutarchum. ¶ Præceps. Horat. ¶ Pomifer. Propert.

A nnus, magnus, Lucret ¶ Volucer, labens, circumuoluens, Virg. ¶ Fugax, innumerabilis, Horat. ¶ Longus, celer, lubricus, Ouid.

A nnibal Hamilcaris filius, omnibus historiis celeberrimus. ¶ Dirus, afer, perfidus, Horat. ¶ Dux Pœnus, dux Puniceus, Ouidius. à Phœnicia Phœnices vocati, & fœminino genere Phœnissa. inde detracta aspiratione Pœnus, & Punicus, quasi Pœnicus. Porro Phœnices in Africa Hipponem, Adrumetum, Leptim, aliasque urbs in ora maritima condidere. Sallustius. Festus Pompeius.

Anna Didonis soror ex Belo Phœnicis filio teste Thucydide. ¶ Phœnissa, Sidonis, perenna, Ouid.

Ansa, dura, tortilis, Ouid.

Anser, improbus. Virg.

Anser poeta M. Antonio gratus, qui etiam eius laudes scripsit: de quo Cicero in Philippicis. Ex agro falerno Anseres appellantur, ipsum enim agro donarat Antonius. Seruius author. ¶ Procax. Ouid.

Antæus Neptuni ex Terra filius, quem Hercules interemit, Diod. teste, vt author est Pherecydes, in cubitorum sexaginta altitudinem adoleuit. Antæum Pindarus in Isthmiis canit, Neptuni templum hominum caluariis contegere solitum: quem postea secuti Diomedes Thrax, Euenus Marpissæ puer, & Oenomaus: testimonio sunt Bacchylides, & Sophocles. ¶ Sæuus, Ouid.

Antemnæ oppidũ Sabinorũ. Stephanus Str. Plin. ¶ Turrigeræ. Virg.

Antenor, quem ex Troiano incendio euasisse memoriæ proditũ est, propter hospitalitatem, quam cum Menelao habebat: vnde Sophocles in euersione Ilii, dicit Pardi pellem ante Antenoris ianuam positam fuisse signum, ut eius domus intacta relinqueretur. inde Antenorem, ac filios eius cum Enetis in Thraciam seruatos: postremo circa Adriam in eam partem uenisse quæ nunc Enetia nominatur. Strabo. Liuius. Hunc Pausam. in Phocicis scribit ex Theano Cissei filia liberos genuisse, Glaucum, Eurimachum, Archelochum, Acamanta, Helicaona, & filiam Crino.

Antes extremi vinearum ordines ¶ Extremi. Virg.

Anthedon urbs Boeotiæ à Thracibus habitata, nomen accepit ab Anthedone Dii filio, Dii Anthi Anthi Neptuni, & Alces filiæ Abantis, ut alii, eo quòd esset omniũ longe florida. teste Stephano. Hæc & Agrippias dicta est ut tradit Lycophronis interpres. ¶ Euboica. Ouid. nam ut ait Strabo, iuxta Salganeũ urbs est Anthedon portu prædita Boeotii litoris in Euboeam spectantis extrema, sicuti poeta inquit, Anthedonaq; inde supremum. Cæterũ Euboea insula auulsa Boeotiæ intermedio Euripo adeo modico vt ponte iungatur, Macris quoq; ob longitudinem, & Abantis propter Abantes Thraciæ populos ab Abante Neptuni filio qui eam incoluerunt nuncupata. Stra. Steph. Plinius.

Antimachus Colophonius Hyparchi filius grammaticus, & Poeta, Platonis tempore floruit. Panyasidis poetæ seruum quidam falso existimauere: eius namq;, & Stesimbroti auditor fuit, vt ait Suidas. Lyden uxorem carminibus celebrauit, ut canit Hermesianax Colophonius, qui Leontium meretricem exarsit. λυδῆς δ' ἀντίμαχος χρυσηίδος ἐκ μὲν ἔρωτος πληγεῖς, πακτόλου ῥεῦμ' ἐπέβη ποταμοῦ. Itemq; Plutarchus ait. Vsus est huiusmodi inductione, & Antimachus poeta. Lyde enim vxore sua uita defuncta, quam uehementer diligebat doloris solamen sibi fecit Elegiam Lyden denominatam. Nam quũ Heroicas calamitatus recensuisset, alienis malis suũ sibi minorẽ reddidit dolorẽ.

Lyden quoque alteram Lamynthius Milesius adamauit, Clitarchus testis. ¶ Tumidus. Catull. ¶ Clarius poeta. Ouid. Strabo ita scribit. Et Colophonum ciuitas Ionica, & ante eam Apollinis Clarii lucus. Scribit etiam Solinus Colophona ciuitatē nobilem oraculo Clarii Apollinis. Claros vero Ioniæ ciuitas. eam Manto Tiresiæ filiæ condidit fugiens Thebanorū victores Epigonos, vt tradit Mela.

Antigone Iocastæ, quam Homerus Epicasten uocat, & Oedipi filia, quæ quum spreto Creontis regis edicto Polynicē fratrem sepulturæ mandasset, deprehensa Creontis iussu ad tumulum iugulata est. Aemon, qui eam impatienter amabat, perfosso pectore gladio ibidem sibi mortem consciuit. Eum secuta est mater Eurydice doloris impatiens. Euripides, Sophocles, Pausanias, Diodorus. ¶ Thebana, Ouidius.

Antiope Nyctei filia, quæ quum à Ioue compressa esset mutato in Satyri formam, fugiens iram paternam ad Epopeum regem Sicyonium se contulit, ubi Amphionem, & Zethum peperit, exposuitque in monte Cithærone, bubulcus reperit, & educauit. Nycteus præ dolore moriens amissa filia Lycum fratrem rogauit, ut Antiopen recuperaret. Ille ducto exercitu Epopeum interfecit uictum: captiuamque duxit Antiopen: quam Dircæ uxori custodiendum commisit: ea aufugit, & quum in Cithærone adultos filios reperisset, utrūque ad iniuriam Dirces, apud quam in vinculis fuerat, ulciscēdam impulit. Amphion igitur, & Zethus accersito Lyco pollicebantur se Antiopen fugitiuam reddituros, ut ea spe deceptum supplicio afficerent. Mercurius à Ioue missus monuit, ut à Lyci pœna abstinerent: iussitque Lycum depositum regnum eis tradere. Dirce cauda tauri siluestris discerpta est, fontique nomen dedit. Apollonius, eiusque interpres, Homerus in Odyssea. ¶ Nycteis, Proper. ¶ Pulchra. Ouid.

Antiochus Seleuci regis filius, qui magnæ Asiæ parti imperauit. de quo apud Athenæum. Iustinum, Florum. ¶ Ingens. Horat.

Antiphates Læstrigonis filius, Læstrigonum rex, authore Hom. in Odys. ¶ Læstrigon, Læstrigonius, Ouid.

Antium latii vrbs Colonia, portu carens, sita in rupe longe ab Ostia ad stadia. CC. & LX. ad otium, rerumque urbanarum vacationem principibus Romanis concessa, quondam Aphrodisium dicta. Ibi Fortuna dea co ebatur. Authores Strabo, Plinius, Horatius. ¶ Spissi litoris, Ouid.

Antrum, viride, gelidum, uastum, cauum, Virg. ¶ Furtiuum, Hederosum, roscidum, Prop. ¶ Obscurum, montanum, Siluestre, opacum, Ouid.

Anus. sedula. Tib. ¶ Curua. Prop. ¶ Longæua, tremens, uiuax, annosa, curua, frigida, Ouid.

APER. nemoriuagus, Cat. ¶ Setosus, ferox, acer, Sæuus, Spumans, Virg. ¶ Marsus, Hor. ¶ Durus, Prop. ¶ Ferus, toruus, fuluus, Ouid.

Aper Erymanthius Cromyonia sue natus, ex qua & Calydonius aper. Hunc Hercules sustulit diuersantem in Erymantho Arcadiæ monte. Pausanias. ¶ Sus Arcadicus, horrens, Lucret. ¶ Tegeæus, Ouid. hoc est Arcas. Nam Tegea Arcadiæ oppidum est vt scribit Paus. meminit & Homerus.

A per Calydonius, quem Diana ob prætermissum ab Oeneo Calydonis urbis rege sacrificium indignata immisit: qui regionem uniuersam vastaret, notissima fabula vel ex Ouidio. ¶ Famulus, vindexque Dianæ, uiolentus, ferox, Ouidius.

A penninus mons Italiæ amplissimus, qui Italiam diuidit perpetuis iugis ab Alpibus tendens ad Siculum fretum. Liuius, Plinius. ¶ Niualis, Virg. ¶ Celsus, Horat. ¶ Nubifer, Ouid.

A pelles qui omnes pingendi ante superauit, Ephesius, Pythii filius, Ctesiochi pictoris frater, Ephori autem Ephesii, & Pamphili Amphipolitæ discipulus, authorib. Suida. Strab. Tzetze. ¶ Cous, artifex Ouid. Non quod ex Coinsula fuerit, sed à nobilissimo eius opere, de quo ita Plinius ait. Apelles inchoauerat aliã Venerem Cois, superaturus etiam illam suam priorem, inuidit mors peracta parte, nec qui succederet operi ad præscripta lineamenta inuentus est.

A pis, Hyblææ, parcæ, Cecropiæ, Virg. ¶ Leues, Tibull ¶ Sedulæ, Florilegæ, mellíferæ, Atticæ, opifices, Ouid. Apes porro in Hymetto Atticæ monte primũ natas tradidit Euhemerus, teste Columella.

A pidanus Thessaliæ fluuius, qui primo recipit Enipeum, deinde in Peneum defert. Strabo, interpres Apollonii. ¶ Herbosus, Propert.

A pes taurus Aegyptiorum numen, idem qui & Epaphus, Osiridi sacer, quemadmodum & Mneuis. Non est fas eum certos uitæ excedere annos, mersumque in sacerdotum fonte enecant, quæsituri luctu, alium donec inueniant mœrent, quem repertum centũ antistites Memphim urbem omnium Aegypti præclarissimam prosequuntur. Diodorus Siculus, Herodotus, Plinius, Solinus, Strabo autem Apim uaccam Veneri dicatã scribit. ¶ Bos Memphitis, Tibull. ¶ Corniger, nunquam satis quæsitus, Osiris, idem enim est quod & Apis. Strabo. V A R I V S coloribus, Ouid. Habet hic uitulus, inquit Herodotus, qui appellatur Apis hæc signa. Toto corpore est niger, in frõte habens candorem figuræ quadratæ, in tergo effigiem aquilæ, contharũ in palato, duplices in cauda pilos. Plinius quoque ait. Insigne ei in dextro latere candicans macula, cornibus lunæ crescere incipientis, nodus sub lingua quem Cantharũ appellant.

A pium, ex quo Coronæ texebantur, ut apud Sapho, & Alcæum, & apud nostros Virgilium, & Horatium. ¶ Amarũ, Virgilius. ¶ Viuax, hudũ, Horat.

A pollo Iouis & Latonæ filius, quem ab Ioue oracula accipere canunt Virgilius, & Tibullus, ex Aeschyli tragœdia, quæ Sacerdotes inscribitur. Στέλλειν ὅπως τάχιστα ταῦτα γὰρ πατὴρ Ζεὺς ἐγκαθιεῖ λοξίᾳ. ¶ Phœbus. Lucret. ut ait Hesiodus à Phœbe Latonæ matre, uel ἀπὸ τοῦ φοιτᾶν βίᾳ, hoc est quod ui feratur, ut Cornificius, uel à specie, & nitore. nã Græci φοῖβον purum & splendidum dicunt; authores Macrobius & Heraclides Ponticus, ¶ Memorandus, Thymbræus. Thymbra, inquit Strabo, campus in agro Troiano, & Thymbræus amnis qui se in Scamandrũ erumpit ad Apollinis Thymbræi templum. P V L C H E R. Delius, à Delo insula Apollini sacra, ut Strabo, & cæ

teri. CLARIVS, a Claro insula luco, & oraculo Apollinis nobili, ut supra demon-
strauimus. GRYNEVS, à Grynis oppido Myrinæorum: quod Hecatæus Gryneam
appellat, ubi præcipue Apollo colebat, ibiq; pulcherrimũ, & odoratũ Apollinis ne-
mus. Pausan. Steph. ALTVS. Actius, ab ostio nanq;, & sinu inchoantibus Ambra-
cio primum Acarnanũ locus est Actium, eodemq; uocabulo & Apollinis Actii tem-
plum, & promontorium nũcupatur, quod sinus ipsius ostium efficit, & exterius por-
tũ habet. hæc Strabo. Plinius quoq; ita scribit quũ de Acarnania loquit. Et in ore
ipso Colonia Augusti Actium cũ templo Apollinis nobili. CRINITVS. Summus
deus. Omnipotens, custos Soractis. Soractes enim mons Apollini sacer ut suo loco di-
cemus. Cynthius, Troiæ author, Virg. propterea φ ex Apollinis oraculo Ilus ur-
bẽ Iliũ nominauit, illucq; coloniam deduxit, ut tradit Lycophron, eiusq; Int. ¶ Augur.
futurorũ enim præsensioni, & poetis præesse credebat, quoniam sentiẽdi uis omnis à
Sole nobis ẽ, ut pluribus uerbis disputat Ammianus Marcellinus. PATARÆVS.
à Patara illustri Lyciæ urbe, quæ prius Pataros dicta est. in ea portus, & templa
plurima, maximeq; illam nobilem fecit Delubrũ Apollinis, quondam opibus, & ora-
culi fide Delphico simile. ubi sex mensibus hiemalibus Apollo responsa dabat, quẽad-
modũ totidem æstiuis in Delo. authores, Steph. Strabo. Mela, Seruius. AGYEVS.
Acharnæ populus Atticæ Agyieum Apollinem, & Herculem colit, ut Scribit Pau-
sanias. Sunt aũt apud Græcos Agyiei Dorico uocabulo in Coni formam desinentes
colũnæ, quas ante fores ædium erigebant Apollini sacræ, uel, ut quidam dicũt, Bac-
cho. vt uero alii etiam utrisq;. Sunt & Attico item ante ædium fores aræ Apollinis.
Itaq; Apollinem cum Thyræum, tũ etiam Agyieum uocanerunt. Pherecrates quoq;
Agyieum Apollinem uocat, quũ ait. ὦ δέσποτ᾽ ἀγυιεῦ ταῦτα σὺ μέμνη-
σό μου. Ex Macrob. Suida, & Aristoph. interp. LEVIS. Latous,
Horat. ¶ Formosus, carminis author. Sanctus, Tibull. ¶ Pythius, propter
Pythona ciuitatem ei sacram, ut alibi ostendemus. LEVCADIVS, à Leucade ur-
be. NAVALIS. Palatinus. Cæsar Augustus ædem Apollinis in parte Palatinæ
domus nobilissimam excitauit post Actiacam uictoriam, pugnamq; naualem, in qua
adiuuante Apolline Antonium, Cleopatramq; debellauit. Cui addidit porticus, cum
Bibliotheca Græca, Latinaq;. Suetonius author. Ob id igitur Naualem, Palatinũq;
appellauit. LYCIVS. deus. Prop. quia colit in Lycia regione Asiatica.
unde à Virgilio Lyciæ sortes. Apollinea uocantur oracula. & alibi dixit.

Qualis ubi hibernam Lyciam, Xanthiq; fluenta
Deserit: & *Delon maternam inuisit Apollo.* Ad hoc facit quod scribit Diodorus,
Lycum quendam quũ in Lyciam uenisset, templũ Lycii Apollinis erexisse. Idẽ quoq;
ait. Plurimnm temporis Apollinem circa Delũ, ac Lyciam, Delphosq; uersatum, in-
deq; Deliũ, Lycium, Pythiumq; appellatũ. Macrobius plures Lycii Apollinis causas
enumerat, ex quibus illa maxime probabilis quam adscribit Cleanthi, à Lyco id est a
lupo: quoniam ut ille pecora, ita Sol humorem radiis trahat. Solem uero eũdemq;

Apollinem esse satis constat uel ex Cicerone qui. 3. de Nat. Doct. ait, Solem deum esse, lunamq;, quorũ alterũ Apollinẽ Græci, alterã Dianã putant. ¶ Proles Latonia, Latonius, Smintheus. In urbe inquit Chrysa est Apollinis Sminthei delubrũ, et Signũ quod nominis ueritatem seruat: nã Mus quidam pedi statuæ subiacet. hanc statuam Scopa Parius fecit. historia, siue fabula quæ de muribus narratur huic loco congruit. Nam Teucris e Creta profectis, de quibus Callinus Elegiarum primo tradit, post multi sunt secuti, datum erat oraculum ibi eos sedem posituros ubi terrigenæ eos adorirentur: id circa Amaxitum dicunt contigisse: maximamq; agrestium murium, qui Cretensiũ lingua σμίνθοι dicunt, multitudinem noctu exortam quicquid armorũ, & utensiliũ ex corio inuenissent corrosisse, Teucros ibi mansisse: atq; Idam ab Ida quæ in Creta est appellasse. Heraclides Ponticus author est mures ibi circa templũ abundare, & sacros existimari. Simulacrũ uero ita instructũ esse, ut murem pedibus premat. hæc Strabo. FIDE conspicuus, Troiæ munitor. Neptunus, & Apollo vna cum Aeaco, promissa sibi à Laomedonte rege Troianorũ mercede muros illi ædificarunt: Sed Laomedon promissam illis mercedem negauit. Homerus in Iliade & Pind. Int. & Ouid. DEVS arcitenens, medicæ repertor opis, opifer, Pæan. Pæana, inquit Festus, Apollinem uocauerũt, quod sagittarum ictu eum nocere putabant. est enim παίειν ferire. alii quod remedia ferens morbi finem faceret παίαν enim ἀπὸ τοῦ παύειν τὰς ἀνίας, hoc est à sedandis morbis. LATONIGENA, Actiacus, idem qui & Actius, FLAVVS, canorus, Laurifer, saluber, Milesiiquoq; ac Delii Vlion Apollinem uocant, hoc est Salutarem, nam οὔλω idem est quod ualeo, & οὔλη cicatrix, author Strabo. DEVS fatidicus, Ortygius, idest Delius, Stirps Latonia. Ouidius.

Apollonia urbs à sacro ostio Istri stadiis. M. CCC. Milesionum colonia, cuius maior muri portio quadam in exili condita insula est, ubi Apollinis sacellum existit: quo ex loco Lucullus Colossum extulit: & in Capitolio collocauit, fuit aũt Apollinis statua Calamidis opus. Strabo. ¶ Apollinis urbs. Ouidius.

Apulia regio, Daunia à Græcis appellata, à Dauno duce, Diomedis Socero. Plinius. Strabo. ¶ Daunia, militaris, siticulosa. Hor.

Apulus, non piger, pernix. Horat.

Aprilis mensis dictus, ut ait Varro, quod terram aperit: ut alii Aphrilis à Spuma quam ἄφρον uocant: unde orta Venus putabat. Varro. Ouidius. ¶ Mensis Cythereius. Ouid.

Aqua, mollis, tenera, huda, Lucret. ¶ Vini pernicies, rapida, Catull. ¶ Frigida. Virg. ¶ Fugax. Horat. ¶ Sobria. Tib. ¶ Huberis, uiridis, Cærula, cana, rauca, uaga, surda, Ouid.

Aqua Iuturna, quæ erat intra urbem in foro: ea scabiem sanabant ut scribit Plinius. ¶ Lympha salubris, pota equo Pollucis, Propert. Nam apud Iuturnam fontem visi sunt Castor, & Pollux in bello Latino, suũ, equorumq; sudorem abluentes, cũ ædes

Castoris, quæ iuncta fonti erat, sua sponte patuisset. authores Valerius, Lactantius Firm. Dionysius Alicarnasseus.

Aqua Appia in uia prænestina sub Veneris genetricis templo: eam Appius censor in urbem induxit. Liuius, Iulius Frontinus, Ouid. ¶ Appias subdita Veneris templo. Ouid.

Aqua Virgo, quā duxit M. Agrippa ab octaui lapidis diuerticulo duo millia passuum. Virgo dicta, ut ait Plinius, quoniam in prænestina uia, qua labit, quū est propè Herculeū sinum longo diuerticulo secedit, quasi Herculis congressus declinare uideatur. Fenestella uero ei nomen inditū existimat, propterea quod eius fontem indicauerit Virgo. In hac natare solebant quod præstaret tactu. author Pli. ¶ Gelidissima, Virgineus liquor, Ouid.

Aquarius sidus, quem alii Cecropem, alii Deucalionem, ut Nigidius, existimauere, author Hyginus. Homerus & Diodorus tradunt Ganymedem à diis raptum propter formam ut Ioui pocula ministraret. Suidas tamen & Eustathius Ganymedem nō ab Ioue sed Minoe raptū affirmant. Antiqui Aristæum Apollinis, & Cyrenes filiū credidere, ut scribit Cæsar Germanicus in suo Arateo commentario, quem Lactantius Firm. quū de Ioue disserit testem adducit, tametsi non nulli Basso ascribant. Ganymedes igitur, qui à compluribus Aquarius esse creditur, ex Troe, & Callirhoe Scamandri filia natus est, Tros uero ex Erichthonio, & Astyocbe Simoentis filia ex Ganymede & Medesegista Ballenæus qui monti Phrygiæ nomen dedit. Homerus, Plutarchus, & Lycophronis interpres. Regius puer, Virg. ¶ Flauus, Hor. ¶ Phrygius, Iliades, puer Idæus, Iliacus, Ouid.

Aquilo ventus inter septētrionem & exortum solstitialem, qui à Græcis Boreas dicit Plinius, Vegetius. ¶ Sæuus. Catul. ¶ Clarus, trax, frigidus, alpinus, Posidonius, & Protarchus literis prodiderūt, Rhiphæos, & Alpes eosdem dici montes quos Hyperborei teneant, quod & Stephanus repetit. Et Damastes anthor græcus Scythas, inquit, excipiunt Essedones, hos Arimaspi contingunt, ulterius Rhiphæi sunt, vnde flat Aquilo, continuis obsessi nubibus, Edonus Virg. Edoni Thraciæ populi qui Hebrum incolunt. Itemq́ Edonus Thraciæ mons teste Plinio. ¶ Thracius, impotens, Threicius. Horat. ¶ Sæuus, Propert. ¶ Horrifer, præceps, Sithonius. Sithonii Thraciæ populi Orphei uatis genitores, à Sithone, quam veteres partem fecere Thraciæ. Plinius, Solinus, Martianus. FEROX. gelidus, fuluus, immansuetissimus. Ouid.

Aquila Promethei, Volucris Caucasia, Virg. Prometheus ab Ioue mortalibus ereptum ignem quum restituere cogitaret, cæteris remotis deuenit ad Iouis ignem, quo diminuto, & in ferulam coniecto lætus, vt volare, non currere videretur, ferulam iactans, ne spiritus interclusus vaporis extingueret in angustia lumen, mortalibus ignem restituit. Iuppiter Prometheum in monte Scythiæ nomine Caucaso ferrea catena uinxit, quem alligatum ad triginta millia annorum Aeschylus Tragœdiarū scriptor dixit. Præterea admisit illi aquilam, quæ assidue die, noctuq́ renascentia iocinora

excessset. Hanc aut̃ aquilam nonnulli ex Echione, & Typhone natam, alii ex Terra, & Tartaro, complures à Vulcano factam existimauerũt. ad vltimũ Hercules eam sagitta interfecit. Hæc latius apud Hyginũ, Diodorũ, & Hesiodũ.

A quila, Iouis ales, propterea quod aquila Ganymedem rapuit: & amanti Ioui tradidit hanc etiam Iupiter primus ex auiũ genere delegisse sibi existimatur, quæ sola traditur contra solis radios contendere valere. Hyginus, Cæsar in Arateo commentario refert, Aglaosthenem dicere Iouem quũ ex insula Naxo aduersus Titanas proficisceretur, & sacrificiũ faceret in litore, aquilam ei in auspiciũ aduolasse: quam victor bono omine acceptam tutelæ suæ subiecerit. Euhemerus in Sacra historia & ante conse disse illi aquilam in capite, atq; ei regnũ portendisse testat. ¶ Iouis armiger, fulua, fuluus Iouis ales, Virg. ¶ Ferox, Horat. ¶ Ales regia, Iouis præpes, adũca. Ouid.

A RA. Thuricrema, alta. Lucret. ¶ Sacra solennis, Virg. ¶ Fulgens. Tibullus.

A rabia regio cui cognomen Eudæmon, hoc est, fœlix, Cinnami, & thuris, aliorumq; odorum maxime ferax inter Persicũ, & Arabicũ mare. Est enim altera coniuncta ad occasum Solis Aegypto, ad Septentriones Syriæ. Steph. & Dionysius Afer. Mela. ¶ Diues, Tibull.

A rabes, molles, Catull. ¶ Teneri, diuites cultores odoratæ segetis, Eoi, Tibull. ¶ Gens odorifera, palmiferi, thurilegi. Ouid.

A racynthus mons Boeotiæ, à quo Minerua Aracynthia. Steph. & Prop. Est & in Acarnania Plinio, Straboni, Martiano. ¶ Actæus. Virg. quod ibi Actæon sit laceratus. vt Probus, vel, vt Seruius, litoralis. Acte enim litus dicitur.

A rachne Idmonis filia, quam Mars deuicta Thracia Mineruæ donasse dicit. author Probus. ¶ Mæonis, Mæonia. Fuit enim ex Hypæpis oppido Lydiæ quæ Mæonia dicitur. IDMONIA, animosa. Ouid.

A ranea, sublimis, Catull. ¶ Inuisa Mineruæ, Virg. ¶ Putris, Propert.

A ratrũ, curuũ, Lucret. ¶ Vncũ, graue, Virg.

A rator, durus, curuus, robustus, Virg. ¶ Pellitus, Propert.

A raxes flumen Armeniæ, quo nomine & Peneus, & Thermodon dicti sunt, nomen sumpsit ab Araxo Armeniæ rege Pyli filio, cum antea Bactrus & Halmus diceret. Plutarchus, Strabo. Interpres Apollonii. ¶ Vagus. Tibull.

A rbor, alta, ramosa. Lucret. ¶ Opaca. Virg. ¶ Vmbrosa, Ouid.

A rbor super quam aureũ vellus seruabatur. ¶ Aurea, Ouidius.

A rbustũ, lætum. Lucret.

A rbutus, horrida, frondens. Virg.

A rcadia regio, ab Arcade rege Iouis, & Callisto filio. Paus. Strabo. Steph. quæ & Parrhasia, à Parrhasio Phylomone Nyctimi, & Arcadiæ filia, & Marte genito. qui à Lupa cũ fratre Lycasto educatus Arcadiæ regnum occupauit. author Zopyrus Byzantius, & Plutarchus. ¶ Mænalis. Ouid.

A rcadius, Nonacrius. Catull. à Nonacri Arcadiæ monte, Plin. ¶ Tegeæus. Parrhasius. Virg. ¶ Nonacrinus. Mænalius. Ouid.

Arcades populi, soli cantare periti. Virg. Nam ut prodidit Dionysius Alicarnasseus, Arcades primi in Italiam attulisse dicunt instrumenta musica: quæ quidem Lyræ, & Trigona, & Lydi uocant, cũ nullo alio artificio illi antea uterent, præterquam fistulis pastoralibus. ¶ Gens luna prior. Ouid. Ex Herodoto, apud quem, ut ait Suidas, Arcades ob uetustatem προσέληνοι appellant, hoc est luna priores. Sic Apollonius Rhodius ἄρκαδες οἱ καὶ πρόσθε σελώαις ἄδεονται. Cuius existimationis hanc fuisse causam interpretes tradũt, ꝙ Endymion primus rerũ motũ, & numerationes Lunæ inuenisse dicit, qua scientia gens ista Endymione suo, qui & Arcas genere erat, illustrata fuit. Ideo Mnaseas aiebat Arcades ante lunam regnasse, hoc est ꝙ reges habuissent antequam Endymion nasceret, post quem luna oriri: & occidere deprehensa est.

Arces, celsæ, aeriæ, summæ, altæ, Virg. ¶ Prælustres. Ouid.

Archemorus Lycurgi Iouis Sacerdotis & Eurydices filius, ut alii Eupheti & Creusæ, antea Opheltes, & Euphetes dictus: qui à nutrice Hypsipyle in prato derelictus ab angue extinctus est, ex quo Nemeæi ludi sunt instituti. Paus. Pindari interpres, Statius. ¶ Hypsipyles puer. Ouidius.

Archilochus poeta Iambicus Tesiclei filius, ex Paro insula una è Cycladibus, Tullo hostilio regnante. eius libros unà cũ authore Lacedæmonii è ciuitate sua exportari iussērunt, tum quia domũ sibi inuisam obscœnis maledictis lacerauerat, tũ quia scripserat satius esse arma mittere, quam in acie occũbere. Callonides, siue Calondas cognomento Corax, quoniam in acie Archilochũ trucidauit primo à Pythia Apollinis eiectus, Sacris quoq; repulsus est, inde quũ placationibus quibusdam manes placasset ob Archilochi expiandam animam ad Tettigi iussus est pergere habitaculũ, quo Tænarus significabat. Huc enim Tettigũ Cretensem cũ classe applicuisse, ciuitatemq; condidisse ferũt, ac iuxta animarũ habitasse expiationem. Suidas, Eusebius, Herodotus, Valerius Maximus, Plutarchus, Plinius, Huius poetæ mordacitas adagiis celebratissima fuit. Nam modo Archilochia edicta, modo Archilochi patriam prouerbii uice apud Ciceronem, & Diogenianũ legimus. ¶ Iambi repertor. Ouidius.

Arcus, Ituræus, Probus ait Ituræos nationem esse Scytharũ. Strabo uero scribit, Mõtanam regionem Ituræi & Arabes habent. Plinius in parte Syriæ, quæ Coele dicit, Ituræorũ gentem collocat. De Ituræis sagittariis mentio fit à Cicerone, Cæsare, itemq; in epistola Valeriani Imp. ad Aurelianũ. Habes sagittarios Ituræos trecentos. Recitat à Flauio Vopisco. HABILIS, flexus, acer, Parthus. Nam Parthos iaculandi Stũdio claros esse notũ est uel ex Virgilio. Fidentemq; fuga Parthum; uersisq; sagittis. Itemq; ex Ouid. Tergaq; Parthorũ Romanaq; pectora dicam. Telaq; ab auerso quæ iacit hostis equo. Iustinus quoq; ait.

Parthos Seruitia pari cura, ac liberos suos & equitare, & iaculari magna industria docere. LETHIFER, Lycius. Virg. ab Apolline Lycio, quem Homerus κλυτότοξον vocat hoc est arcu inclytum: & poetæ nostri Arcitenentē. ¶ Minax. Cydonius. Horat. Cydonia ciuitas ē una ex tribus Cretæ eximiis. Strabo.

Porro Calamorū quibus bella conficiunt præcipuus usus in Creta. Cretenses quoq; Arcubus, & inter arma saltibus exerceri scribit Strabo. ¶ Gortyniacus. Gortyn Cretæ ciuitas ab Heroe cognomine. Eadem Cremnia, demum Gortys appellata est. author Stephanus. FALCATVS, sinuosus, patulus, Corneus, flexilis, leuis, Sarmaticus, Ouid. Scythæ sagittis maxime utunt quarū aciem vngunt viperina Sanie, & humano sanguine. Arcū quoq; & sagittas Scythes Iouis filius inuenit, quāquā alii Perseum inuētorem velint, à quo Scythæ dicti sunt, Sarmatæ vero Scytharum gentes sunt. author Plinius.

A rdea Italiæ ciuitas Rutulorū colonia, stad. LXX. a mari distans, cui propinqua est est Veneris ædes, à Danae Acrisii filia condita. Strab. Plinius. ¶ Antiqua. Virg.

A rdor, feruidus, Flammeus, Lucret.

A rea, lata, Ouidius.

A rena, bibula, Lucret. ¶ Nigra, Spissa, fulua, flauens, Virg. ¶ Numero carens, vaga; Horat. ¶ Vilis, Propert. ¶ Vda, mollis. Ouid.

A rethusa fons Siciliæ. Redditur & in Euboea, Samo, ut ait Theocriti interpres. Eustathius in Odyssea quatuor Arethusas fontes fuisse scribit, Syracusis, Smyrnæ, Chalcide, Ithacæ. Deniq; Didymus in commentariis in Homerū octo memorat, ut verū sit quod interpretatione græci nominis Heracleon scripsit, Arethusam cuiuscūq; fontis esse Epitheton, ab ἀρέθω τὸ frequentatiuo, quod est Irrigo ¶ Pisæa. Nam Alpheus, qui iuxta Olympii Iouis templū labit per subterraneos meatus, in Siciliam peruenire dicit ad Arethusam cuius amore captus est. Nota fabula apud Ouid. Virgilius quoq; Alpheū fama est huc Elidis amnem Occultas egisse uias subter mare: qui nūc Ore Arethusa tuo Siculis confundit vndis. Et Plinius. Ipsa Elis in Mediterraneo, à Pylo duodecim millibus passibus: Intus delubrū Olympii Iouis ludorū claritate fastos græciæ complexū. Pisa eorū quondam oppidū præfluente Alpheo flumine. FRIGIDA. Ouidius.

A rethusa nympha in fontem sui nominis mutata, Pausanias Eliacon primo, Ouidius. ¶ Velox. Virg. ¶ Alpheias. Arcadia. Ouid.

A rgentum, fulgens, Catullus.

A rgos vrbs Peloponesi Phoronei regia. est & nomen vndecim vrbiū in quas Steph. enumerat. ¶ Antiquū, epitheton ex Sophoclis Electra sumptū. τὸ γὰρ παλαιὸν ἄργος οὗ ποθεῖς τόδε. Antiquū uero dictū, ut eius ait interpres, quoniam Argus terrigena fuerit, uel quod Argiui primi hominū extiterint. Corinthii uero quod Phoroneus Argiuorū rex, non, ut pleriq; existimauere, Prometheus ignem mortalibus ostenderit. hæc Paus. PELOPEIA mœnia. quoniam in Peloponesso est, quæ à Pelope Hippodamiæ uiro, & Tantali regis Phrygum filio dicta est. Thucydides, & Diodorus. quin etiam Peloponesus aliquando Argos dicta est, ut ait Strabo. INACHIVM. Virg. uel ab Inacho qui primus Argis annis quinquaginta regnauit: uel ab Inacho amne, inter quem & Erasinum, Argos Hippiū situ

est:

est. Euseb. Plinius authores. ¶ Aptum equis. Hora. quod Homerus uno uerbo ex-
pressit. ἵππιον, καὶ ἱππόβοτον appellans. Cuius nominis rationē affert
Hellanicus. Argū Triopæ filiū Pelasgi, & Iasi fratrem Argos magnam equorū co
piam duxisse, ex eo Argos hippiū appellatū. ¶ Abanteū. Abas nanq; Lyncei, ex Hy
permnestra coniuge filius homo bellicosus, & acerrimi ingenii fuit: Regnauitq; Ar-
gis annis uiginti octo. Eusebio teste. V R B S Argolica. Ouid.

Argo nauis, dicta, ut canit Apollonius Rhodius, ab Argo Alectoris, uel Thestoris fi-
lio. alii quod Argis ab Hegesandro Salaminio exædificata sit. Pherecydes ab Argo
Phryxi filio. Cicero autem ex Ennio nominatam scribit: quia Argiui in ea delecti ui-
ri uecti petebant pellem illam inauratam Arietis. nonnulli propter celeritatem appel-
latam dixerunt: ἀργὸς enim græcis celer, Hanc autem primam in mari fuisse cō
plnres dixerunt, & hac re maxime stellis esse figuratā. hæc apud Hyginū. ¶ Trabs
Peliaca. Propertius. Iasonem enim Argo nauim iuxta Peliū Thessaliæ montem cō
struxisse scribit Diodorus. Catullus quoq; in pulcherrimo carmine cecinit. Peliaco
quondam prognatæ uertice pinus Dicuntur liquidas Neptuni nasse per undas Phasi-
dos ad fluctus & fines Aeeteos. ¶ Puppis Pagasæa. Callimachus enim in Magnesiæ
finibus ad Apollinis Actii templū, quod Argonrutæ proficiscentes statuisse existimā
tur, in eo loco qui Pagase uocat, primū compactam dicit: unde & loco nomen inditū.
πηγνύω enim græcis conglutino, compingoq;. S A C R A, arbor Pelias, pup-
pis Thessala, Magnetias, Vt enim diximus ex Callimacho, cui & Pindarus concinit,
in Magnesiæ oppido Pagasa, quod postea Demetrias dictum est, ut ait Plinius, nauis
hæc facta est, R A T I S Palladia. Aeschylus nanq; & alii Hygino referente
tradiderūt, à Minerua quandam materiam loquentem eodem esse coniunctam, atq;
ita Argo nauim ædificatā: quæ dubiis in rebus Argonautas admoneret, ut canit Apol-
lonius Rhodius, & eū secuti Valerius Flaccus, Seneca, Claudianus, P I N V S
Tritonis, propter Palladem quæ Tritonis, & Tritonia dicit, ut dicemus. TEME-
RARIA, puppis Aemonia, firma. Ouid.

Argonautæ si Orpheo credimus, nūero quinquaginta duo, si Apollonio Rhodio, quinqua
ginta quatuor, si Valerio Flacco, unus et quinquaginta. ¶ Lecti iuuenes, argiuæ robo
ra pubis. Catull, ¶ Heroes delecti. Virg. ¶ Pubes Achiua. Minyæ. Minyorū fami
lia ex Orchomeno Boeotiæ oppido Iolcon in Thessaliam commigrauit. unde Argo-
nautis nomen. Strabo. Est aūt Orchomenon & oppidi nomen & fluminis. Thucydi
des, Alii, inquit, ex Orchomeno quod olim Minyeum, nunc Boeotiū uocat. Est &
Minyus, siue Minyeus Thessaliæ amnis, cui postea Orchomeno nomē fuit. Plinius
author, Itemq; Diodorus. P E L A S G I. Pelasgus, ut Dionysius Alicarnasseus
scribit, Iouis, & Niobes filius Argos primus tenuit. A C H I V I. audaces uiri,
Graii. Ouid.

Argus Aristoris filius à Mercurio lapide exanimatus, teste Apollodoro, non, ut ait Oui
dius, gladio interemptus. Ex qua re Mercuriū in Aegyptū profugisse, atq; Aegyptiis
leges, & literas tradidisse author est Cicero. custos Virginis, Virg. ¶ Aristorides.

Stellatus. custos Iunonius. Ouid. à Iunone enim custos constitutus est, ut Io in uaccam mutatam custodiret.

A rgilla, tenuis, Virg. ¶ Vda, Horat. ¶ Lubrica, Tibull.

A rgiletum locus in urbe Roma, dictum uel ab Argilla, quod ibi id genus terræ fit, uel vt alii, ab Argeo, seu quod is huc uenit, ibiq; sepultus sit. Varro author. ¶ Sacrum. Virg. ab Argo illic sacrato, & sepulto. Nam Euander Argum quendam suscepit hospitio: qui quum de eius cogitaret interitu, ut ipse regnaret, Euandro hæc non sentiente socii intellexerunt: et Argum necarunt. Cui Euander & sepulchrum fecit, & locum sacrauit, non quod ille merebat, sed hospitalitatis causa. Donatus, et Seruius.

A rista, mollis, pinguis, tenera. Virg. ¶ Grauida, caua. Ouid.

A ries, dux ouium, salax. Ouid.

A ries machina, ferreus. Ouid.

A ries Sidus, qui existimatur esse is qui Phryxũ, & Hellen transtulisse dictus est per Hellespontũ. quem Hesiodus, & Pherecydes aiunt habuisse auream pellem: sed Hellen decidisse in Hellespontũ, & à Neptuno compressam Pæona procreasse: nonnulli Edonum dixerunt. Præterea Phryxũ incolumem ad Aeetam peruenisse, et arietem Ioui immolasse: pellem in templo fixisse: & Arietis ipsius effigiem ab Ioue inter sidera constitutam. hæc & pluraapud Hyginũ, & Plutarchũ. Plutarchus addit, Phryxũ amissa in mari sorore promontoriũ quoddam ascendisse ut ibi somnum caperet, arietem uelleris aurei cũ uidisset barbaros homines Phryxũ inuadere, Phryxum voce humana & cornu quod in fronte gerebat excitasse, Phryxũ inde in Colchicam regionem peruenisse: montem Brixaba dictũ, idest Arietis frontem. Porro Aries Theophane & Neptuno natus est. ¶ Ouis aurea, mollis. Prop. ¶ Ouis aurata, ouis Phryxea, aurea, ouis conspicua. Ouidius.

A rietis pellis, pellis aurata, Catull. ¶ Vellus molle. Propert.

A riadna Minois, & Pasiphaes filia. Plutarchus. Diodorus. ¶ Minois. Catull. ¶ Coniux beata. Horat. Ariadna à Theseo relicta in insula Dia adamata fuit à Baccho, quam etiam in uxorem habuit. & in cœlũ uecta curru à Lyncibus ducto ipsa Liberæ nomen accepit à libero patre. author Ouid. Meminit & Hygin. & Catull. ¶ Cnossia. Tib. à Cnosso una ex tribus amplissimis, & illustrissimis Cretæ ciuitatibus, quæ & Cæratus a vicino flumine dicebatur. ut ait Strabo, & Eustathius. ¶ Dea siderea. Propertius. ¶ Cnossis. Cnossias. Ouid.

A ricia post Albanum montem urbs in Appia uia stadiis centum quinquaginta à Roma distans. Steph. Strabo. ¶ Nemoralis, Ouid. propter lucũ Dianæ de quo nunc à nobis dicendum.

A ricinus lucus, siue Dianæ lucus è sinistra uiæ regione ex Aricia ad Aricinam uiã conscendentibus, quod templum nominant ædificium Tauricæ. Nam barbaricus quidam Scytharum circa templum mos obtinet. Qui enim uictimæ mactator prius extiterit, Sacerdos instituitur. fugitiuus quidam uir gladium tenens, ad insultus semper circũspectans ad tutandum strenue est paratus. templum autem silua circũdat.

Strabo. ¶ Luci Egeriæ. Virg. Nam illū Egeria nympha incoluit.

A ricinus lacus qui templo Dianæ instar pelagi fluctuans adiacet, circūcirca montanū imminet superciliū continenter. Caua inde regio templū, aquamq; excipit. fontes spectare licet è quibus lacus explet. Horū sacra sub cuiusdam dæmonis appellatione habent. Hoc in loco scaturigines obscuræ sunt: longius autem exterius ad superficiem eminentes ostenduntur. hæc Strabo. ¶ Hymettia littora, ab Hymetto Atticæ monte unde fuit Hippolytus. Nam Hippolytus Dianæ precibus ab Aesculapio ad uitam reuocatus est, Diana Hippolytum in templo suo Aricinæ siluæ abscondit: & Egeriæ nymphæ commendauit, ibiq; Hippolytus regnauit, templumq; Dianæ erexit, & nemus consecrauit: ubi singulari certamine uictor sacerdotium capiebat: Certamen autem seruis tantum fugitiuis proponebatur. authores Pausanias, & Diodorus. Virg. Ouid. Nec illud nos mouere debet epitheton longe repetitum esse, quum id alibi quoq; Virgilius usurpet, ut Seruius annotauit. aut quod Hymettus prima syllaba breuis sit. quum obseruandum sit apud græcos geminato ττ. ὑμηττὸς, nomenq; obseruant τὸ .υ. natura producere: aut quod humentia in uno tantū codice Romano scilicet legat. quū hæc eruditissima lectio in omnibus ferè exēplaribus inueniat, neq; eam ab inerudito quoquam repositam esse haud uero simile sit: conueniatq; cū illo Virg. in nono. Edictum Martis Luco Simethia circū Flumina, pinguis ubi & placabilis ara Palici.

A rion equus, ex Neptuno in equū mutato, & Cerere Erinnydis specie apud Tilphossam Boeotiæ fontem natus. Alii ex Neptuno in equū mutato, & Cerere in equam natum tradunt, cuius nomen in sacris latet, ex equa uero & equo, quorum corpora numina intrauerāt, Arionem genitum, uel, ut ait Antimachus, ex terra genitus. Eum Copretus Halyarti filius Boeotiæ rex à Neptuno dono acceptum Herculi dedit quo Cycnum Martis filium curuli certamine in templo Pagasæi Apollinis superauit. Postmodum Hercules Adrasto regi donauit, quo solus ex septem ducibus incolumis seruatus est. Pausanias. Home. Int. ¶ Vocalis. Propertius. Quia cum hinnitu è terra fertur prosiliisse. Nam ut scribunt Lactantius Placidus & Probus, quum adhuc ignotus esset equorum usus mortalibus, & his animalibus terra egeret, Neptunus in Thessalia terram tridente percussit, subitoq;, mirum dictu, duo equi prosilierunt Scyphios, & Arion. Quod item Lucanus asserere uidetur quum ait. Primus ab æquorea percussis cuspide saxis Thessalicus Sonipes bellis feralibus omen Exilit. Tametsi Ouidius, itemq; Seruius id factum uelint in Attica, quum Neptunus Mineruaq; de Athenarum nomine contenderent.

A rion fidicen loco, et oppido Methymnæus, cuius fabulam referūt Herodotus, & Diodorus, & Ouid. ¶ Vocalis, Ouid.

A ristæus, ut Pindarus, & Diodorus, ex Cyrene Chlilanopes, & Hypsei, ut alii Penei amnis filia, & Apolline æditus, Hypseus aūt Creusa Terræ filia, & Peneo natus. ut uero Pherecydes, Naide, & Peneo: ut Acesander Philyra Asopi filia. Fra

trem habuit Autuchum. Bacchylides Aristæos quattuor refert. primū Carysti, alterum Cheronis, tertiū Cœli, Terræq; filiū, quartum Cyrenes. Huius Creusæ meminit Ouidius. Te quoq; promissam Xantho Penee Creusam Phthiadum terris occuluisse ferunt. Nymphis à matre traditus est nutriendus. à quibus qū lac cōgelare, mel, atq; oleum conficere didicisset, primus ea in usum hominibus traduxit. unde à posteris ut Deus cultus est, Arcadiæq; regnum obtinuit. authores Diodorus, Iustinus, Plinius. ¶ Arcadius magister. Virg.

Aristarchus insignis grammaticus Aristarchi filius, sub Ptolemæo Philometore natus. cuius & filium erudiuit, in Samothracia ortus Alexandriæ habitauit. Suidas. ¶ Magnus. Ouid.

Arma, discordia, horrentia, sæua, micantia, fulgentia, impia, picta, radiantia, insignia, uersicoloria, crueta, fortia. Virg. ¶ Luctuosa. Horat. ¶ Tristia, Tibull. ¶ Dira, castrēsia, Propert. ¶ Horrida, Crepitantia, fera, scelerata, ualida, pugnacia. Ouid.

Armenta, læta. Virg.

Armenii populi Persis finitimi, ab Armeno Rhodio, ut scribit Antipater, quos Eudoxus ex Phrygia originem duxisse, & multa Phrygia lingua proferre tradit. Iustinus uero Armeniam ab Armeno Thessalo dictam scribit, qui unus ex Iasonis ducibus fuerit. ¶ Odorati. Tibull. in Armenia nanq;, ut antea diximus, pretiosum inter reliqua aromata nascitur Amomum. ¶ Fugaces. Ouid.

Arne Aeoli filia ex Menalippe, quam Neptunus in iuuencum mutatus cognouit. qua de re indignatus pater eam Metapontio aduenæ tradidit, ut eam in Metapontum deduceret, ubi duos peperit filios Aeolum, ac Boeotum, ut latius disserit Diodorus. Strabo tamen & Varro hanc Arnen Menalippen uocant.

ARPI Apuliæ urbs à Diomede Aetolo fundata, quā olim maximam fuisse Italicarum urbiū, & prius, Argyrippam, & aliquando Argos Hippium, quāquā nonnulli Strabonis codices habent Argyroippiū, uocatam testimonio sunt, Strabo, Plinius, Stephanus, qui addit Lampen quoq; cognominatam. ¶ Aetoli, Argyripa, Virg. una litera detracta, ut in plerisq; aliis.

Arquus cœlestis, ingens. Virg. ¶ Himbrifer. Tibull. ¶ Purpureus. Prop.

Ars, magistra. Virg. ¶ Docta. Ouid.

Artacia fluuius in extrema Italiæ parte Læstrigonum regionem præfluens fonte limpidissimo, authore Homero. ¶ Nobilis unda. Tibull.

Arua, genitalia, lata, Virg. ¶ Pinguia, Tibull. ¶ Florentia, dura, operosa, fallacia. Ouid.

Aruina pinguis. Virg.

Arundo, tenera, fluuialis, umbrosa, glauca, Virg. ¶ Tremula, procera, Ouid.

ASCANIVS Aeneæ ex Creusa filius. Ilus & Iulus cognomento, Virg. Et si Cypriorum scriptor non Creusam sed Eurydicen eam uocat. ¶ Regius, Dardanius, pulcher, magnus. Virg. ¶ Binominis. formosus. Ouid.

Ascanius Mysiæ lacus, & fluuius apud quem Hylas raptus est. Strabo, Plinius, Propert.

Propert. ¶ Sonans, Virg. ¶ Crudelis, Propert.

A scensus, altus. Ouid.

A silus, siue Tabanum dici placet, vt ait Pli. quem græci Oestron uocant, ut apud Virgilium. ¶ Asper, acerba sonans, Virgilius.

A sinus, quem Apollini Hyperboreos mactare testatur Pindarus, & Callimachus. ¶ Tardus. Virg. ¶ Pandus, lente gradiens, auritus, Ouidius.

A speritas agrestis, inconcinna, grauis, Horat.

A spis serpens, cuius plures diuersæq; species, verum dispares effectus ad nocendum. Solinus. ¶ Aspera serpens. Horat. ¶ Sacer coluber. Propertius. ¶ Serpens pigra, peregrina. Est enim præter Libycam Aegyptia aspis apud Strabonem de qua hoc loco Ouidius intelligit, quæ propriũ quiddam habet præter alias alioꝶ locoꝶ. Ea duplex est. alia Palmaris quæ celerius interficit, altera passus ferè longitudine. PLENA sommiferis uenenis. Ouid. Hymnale nãq; aspidis species somno necat, ut ait Solinus. vnde & aspidum sommificam uim appellat Plin. qui etiam ait. Aspides percussorũ corpore & somno necant, omnium serpentium minime sanabiles.

A ssaracus Trois filius ex Callirhoe Scamandri filia. Homerus. Lycophronis interpres. ¶ Phryx. Ouidius.

A ssyria prouincia maioris Asiæ, ab Assur filio Sem cognominata, qui eam regionẽ post diluuium primus incoluit. author D. Augustinus, ab ortu Media, ab Occasu Mesapotamia terminatur, à meridie Susiana, à Septentrione parte Armeniæ. ut scribit Ptolemæus. ¶ Pinguis. Tibullus.

A stynome Homero Chryseis dicta, Chrysæ Sacerdotis Apollinis filia, quam ex Thebis captiuam Achilles abduxit: eamq; ex omni præda sibi delegit. Eustathius. ¶ Chryseis. Ouidius.

A stures populi Citerioris Hispaniæ, ut ait Plinius. ¶ Pulcherrimi, equo fidentes, & versicoloribus armis, Virg.

A stydamia Ormeni regis filia, quam quum pater Herculi negasset ille urbe expugnata, & interempto Ormeno puellam rapuit. ex qua etiam Ctesippum genuit. authore Diodoro. ¶ Nympha Ormenis, Ouid.

A styanax Hectoris & Andromaches filius, qui antea Scamandrius dictus est, quiq; post Troiã euersam deturbatus est. Seneca, & Homerus. ¶ Hectoreus puer. Ouid.

A stypalæa insula una ex Sporadibus in Carpathio mari, quæ Achillẽ sanctissime colit, in ea laudatissimæ Cochleæ. Cicero, Plinius. ¶ Cincta piscosis vadis. Ouid.

A TALANTA Arcadia Iasi filia à Melanione, & Meleagro amata, Xenophon, Apollonii & Homeri interpres & Hyginus, &c. ¶ Dura, Iasis, Prop. ¶ Tegeæa, Nonacria, Mænalia, Nonacrina, Ouidius.

A talanta Argiua filia Schœnei Athamantis filii quã Hippomenes cursu à se superatã in uxorem duxit. Ambo à Cybele in Leones mutati. authores Apollonii & Hom. Interpres, Ouidius, Seruius, Hippomedon tamen non Hippomenes ab Apollonii Interprete nuncupatur. Theocriti interpres aliter tradit, nempe Atalantem Schoenei fi-

liam fuisse, Schœneum Iasi. ¶ Pernix, Catull. ¶ Fugax. Ouid.

A thamas Aeoli filius, de quo apud Ouidium. ¶ Penthides. Athamas Ino filiam Cadmi, Agaues uero Penthei matris sororem duxit in vxorem vt notū est ex Ouidio, GENER draconum, propter Cadmū, & Harmoniam vxorem eius, qui in dracones versi sunt, ut legimus apud Ouidium. SVPERBVS, Aeolides, Aeolius, Ouidius.

A thenæ urbs Atticæ clarior quàm ut indicari egeat, quo nomine est & locus in mari Euxino nobile palladis Templum hñs, authore Arrhiano. ¶ Præclaræ. Lucr. ¶ Prima tellus. Virg. Athenienses enim primam omnium suam terram seq; primos homines prædicabant, de generis antiquitate cum Argiuis certantes. Nam primæ ciuitatis authores utriq; uideri uolebant. Pausanias, Stephanus, Aristides. Aristophanes, Plinius. ¶ Doctæ. Propert. ¶ Vrbs Tritonis. propter Palladem quæ tritonia dicta est. Athenas vero Palladi sacras fuisse atq; ab ea nuncupatas exponit Pausanias in Atticis. & D. Augustinus ex sententia Varronis. CLARÆ. Pandioniæ, à Pandione rege Athenarum. DIAE. Erechtheæ. ab Erechtheo rege qui Pandioni successit apud Pausaniam. VRBS Mopsopia. Ouidius non à Mopso uate, sed ab alio quodam Mopsope ut docet Strabo, & Stephanus, alii ab Oceani filia Mopsopia. de qua Suidas.

A thenienses, populus Pandionius. Lucret. ¶ Cecropii, Cat. ¶ Thesidæ, Cecropidæ. Virg. ¶ Populus Erichthonius, ab Erichthonio Athenarum rege. Prop. ¶ Mopsopii, Erechthidæ. Ouidius.

A thesis amnis Venetiæ Veronam intersecans qui ex Tridentinis alpibus labitur. Plinius. ¶ Amœnus. Virg.

A thos Thraciæ mons altissimus, ab Atho gigante Neptuni, & Rhodopes Strymonis filio. Stephanus, Theocriti interpres. ¶ Altus, arduus, Ouidius.

A tina urbs Italiæ iuxta Pontinas paludes. Plinius. ¶ Potens. Virg.

A tlas Iapeto, & Clymene Oceani filia natus, teste Hesiodo, ut alii Iapeto Cœli filio, et Asia Oceani filia. fratres germanos habuit prometheū, Epimetheū, & Menœtiū Author Tetzes in Hesiodū. ¶ Maximus, durus, cœlifer, Virg. Nam, ut author est Pherecydes, ad hūc profectus est Hercules quū didicisset à Nereo se malis Hesperidū nunquā potiturū sine Atlantis ope. Sed dū Atlas Herculi operam nauaret ipse cœlum subiit. quūq; confecta re cœlū recepturus Atlas non videret, Herculis astu elusus est. Impetrat ut ille tandiu cœlo succedat quoad ferendo oneri puluillum sibi aptet. atq; ita correptis pomis quæ proiecta humi iacebant e vestigio uictor abiit. Historiæ tñ ueritas ita se habet quēadmodū Xenocrates scriptū reliquit. Atlas siderum rõnem primus inuenit, ā quo edoctus Hercules ita secūdas tulit ut à primo ferè nō abesset: mox grauioribus studiis auocatus, Cœlū id est Astrologiā Atlanti remisit. ¶ Iapetionides, Hesperius rex, Ouid. Mauritania nanq;, cuius rex fuit, Gaditanum fretum, Solisq; occasum respicit. Pomponius. Solinus.

A tlas mons Mauritaniæ, in quē Atlas rex mutatus est, nota fabula apud Ouidiū, in interiora Libyæ remotior, quem Solinus altissimū esse testatur. Nam eductus in vi-

ciniam lunaris circuli ultra nubila caput condit, quē incolæ vnam cœli colūnam esse asserunt. Est & alter Herculis colūnis propinquior, meminerunt Strabo, Plinius, Solinus. ¶ Gelidus, Ouidius.

A tria, ampla, longa, Virg.

A treus Pelopis, & Hippodamiæ filius, Peloponessi prius, deinde Mycenarū rex. in Mycenas. n. regnū trāslatū ē, ut scribit Euseb. Atrei et Thyestæ nota historia uel ex tragœdia Senecæ. ¶ Tātalides, ab auo Tātalo, Pelopis patre. CRVDVS, Ouid.

A ttagen auis Asiatica inter nobilissimas habita, plumas variis colorum notis distinctas hñs, Perdice paulo maior, colore subrufo, qualē figulinæ testæ habere solent, puluere gaudens, proleq; fœcunda ex Lydia in Græciam aduecta. Attagen maxime Ionius celebratur, uocalis alias, captus uero obmutescens, Plin. Suidas, Athenæus, Aristophanis interpres. ¶ Ionicus. Horatius.

A ttica regio, quæ & Atthis, ab Atthide Cranai filia dicta est. Actæa uero, siue Acte, ab Actæone, siue Actæo rege, uel quia litoralis ferè tota sit exili et angusto quodā uelut margine. Strabo. Steph. Eustathius, Lycophron, Plin. Trogus, itēq; Martianus. ¶ Cecropia. Cat. ¶ Oræ Actææ. Cecropis terra, humus grata Mineruæ. Ouid.

A tticus, Actæus, Munychius, Strabo. Est & Munychia tumulus curuus in Cherone si faciem cauernosus tū natura, tū opera dedita magna ex parte ut habitatores admittat. Ingressum angusto habet ore, cui quidem portus terni subiacent. quondam muro uallata Munychia erat, & iunctis domiciliis referta ut Rhodiorum ciuitas, circuitu complectens & Piræeum, & alios portus naualibus plenos. Hellanicus in secundo Atthidos Munychiā dictam scribit à Munycho quodam Panteuclei filio, qui Munychiæ Dianæ tēplū erexit. cui etiam sacra fiebant secūdo mense qui apud Atheniēses Munychion appellat. ut legimus apud Suidam, & Demosth. Inte. Vlpianum. MOPSOPIVS, Cecropius, Ouidius.

A ttis Calai Phrygis filius à Cybele adamatus. Pausanias in Achaicis, Nicandri interpres, Suidas, Ouidius. Diodorus. ¶ Cybeleius, Phryx, Ouid.

A VARVS, diues, Ouid.

A uceps, Callidus, Ouid.

A ucupium, plumosum, Propert.

A udacia, fortis, Tibull.

A uena, sterilis, Virg.

Aues pennipotentes, uariæ, aeriæ, Lucret. ¶ Pictæ, uolantes, canoræ, aligeræ, Virg. ¶ Argutæ. Propert. ¶ Auidæ, loquaces, rapidæ, Ouid.

A uiaria, inculta. Virg.

A uentinus Albanoꝝ rex, Remulo Siluio natus, qui Auentino fulmine ictus ipse regnum per manus tradidit. Is postea sepultus Auentino cognomen colli fecit. Liuius, Eusebius. ¶ Fortis. Ouidius.

A uentinus Herculis filius ex Rhea natus. Hunc Turno aduersus Aeneam suppetias tulisse Virgilius commemorat. ¶ Pulcher. Virg.

A uernus lacus in sinu Baiano prope Puteolos, quem Cæsar olim purgauit, adeo siluarum densitate obductum, ut exhalans inde per angustias sulfureæ odor aquæ grauissimus superuolantes aues necaret: ex quo nomen accepit. Plutoni & Proserpinæ Sacer est. Eius ambitus stadiorum quinque, profundum incredibile, ut quum sit aqua clarissima cærulea uideatur. Ferunt in eo priscis temporibus quod postmodum fieri desiit inferos euocari solitos. Effluente in mare stagno ferunt Herculem exaggerata terra fluxum clausisse, uiamq; desuper iuxta mare factam Herculeam postmodum esse nominatam. In Auerno Homerica mortuorum vaticinia, oraculumq; fuisse traditum est. Strabo, Diodorus, Lucret. Maro, Aristoteles. ¶ Diuinus, palus tenebrosa, graue olens, Virg. ¶ Vmbrosus. Propert.

A ufidus flumen Apuliæ, quod ex Hirpinis montibus defluens Canusium secat. Plinius. ¶ Violens, longe sonans, tauriformis, Hor. cornua enim authore Seruio ideo à poetis fluminibus tribuuntur, siue quod plerũq; in cornuum similitudinem curuatas cernimus ripas, siue quod mugitum bouum imitatur murmur undarum.

A ugustus Cæsar, Diui genus. Id quod in nomismatum etiam inscriptionibus inuenias, à quo℞ altera parte C. Cæsaris caput habet, Titulus ẽ, DIVOS IVLIVS. ab altera uero parte Augusti Octauiani caput cũ inscriptione, AVGVSTVS DIVI. F. I. Præterea uero lapidũ inscriptiões quæ sunt & in Capitolio, et alibi, in quibus DIVI. F. scriptũ obseruaui. MAGNVS. Virg. ¶ Maximus, egregius, altus, diuus, fortis, optimus, clarus Anchisæ, Venerisq; sanguis, Horat. ¶ Aeneades (Ouid.

A ula, nitida. Ouid.

A ulæa, purpurea, Superba. Virg. ¶ Suspensa, Horat. ¶ Attalica, Prop. Aurum intexere in Asia inuenit Attalus rex, unde nomen Attalicis. author Plin. scribit Seruius Aulæa dici quia in aula Attali regis Asiæ primum inuenta fuerunt.

A ulis Boeotiæ urbs prope Chalcidem, Euboeæ contermina, dicta ab Aulide Euonymi Cephisi filia. Homeri interpres. Plinius quoq; ita scribit. Et in ipsis faucibus Euripi quẽ facit obiectu insulæ Euboeæ Aulis capaci nobilis portu. ¶ Piscosa, Euboica, Oui.

A ura, tenera, celerans, aeria, uitalis, alta, ætheria, liquida, leuis, Lucret. ¶ Supera, tenuis, celeris, Virg ¶ Rapida, cõis, lenis, volucris, vacua, cita, frigida, mollis, Ouid.

A uriculæ, molles, Horat.

A ures, tenues. Lucret. ¶ Rimosæ, patulæ, Horat ¶ Cauæ, auidæ. Ouid.

A uriga, pronus. Virg.

A urora ex Hyperione & Thia. Hyperion uero Cœli Terræq; filius, Hesiodo. Homerus uero Hyperione & Euryphaessa sorore genitam canit. ¶ Rosea, Lucret. ¶ Lutea, coniux Tithonia. Virg. ¶ Candida, Tibull. ¶ Rubra, Propert. ¶ Vigil, purpurea, huda, roseo spectabilis ore. ros græcum est uocabulum ἑώς quippe & ἠώς dicitur. unde Heous prima breui, & Eous absq; aspiratione cum prima producitur. PALLANTIAS. Eurybea Ponti Terræq; filia, ex Crio genuit Astræũ, Pallanta, Persen, ex Astræo & Aurora nati, Argestes, Zephyrus, Boreas, Notus. authore Hesiodo.

Aurorae equi Lampon & Phaethon, Homero: Pegasus Lycophroni, eius interpres au-thor. ¶ rosei. Tibull. ¶ Matutini. Ouid.

Aurorae currus, roseus, puniceus. Virg. ¶ Croceus, pruinosus, Ouid.

Aurum, fulgens. Catull. ¶ Flauū, fuluū, Virg. ¶ Regale, Horat. ¶ Diues, Tibull. ¶ Nitidū, micans, clarum, lentū, radians, solidū, fusile, Ouid.

Auspex, prouidus. Horat.

Auster ventus à meridie, qui graecis Notus dicitur. Plinius, Vegetius. ¶ Fulmine pol-lens, validus, Lucret. ¶ Humidus, niger, pluuialis, frigidus, tumidus, ales, uiolentus, praeceps, Virg. ¶ Turbidus, albus, comes Orionis, rapidus, Horat. ¶ Hibernus, tepi-dus, Tibull. ¶ Nubibus, Prop. ¶ Pluuius, aquaticus, calidus, himbrifer, insanus, for-tis, madidus, procellosus, nubifer, terribilis, Ouidius.

Autolycus Chione Daedalionis filia, & Mercurio natus, Vlyssis maternus auus, qui furandi & peierandi astu Mercurii munere facile omnis homines superauit, vt scri-bit Homerus. Parnassum incoluit, & Neaeram in matrimonio sibi coniunxit teste Pausania in Arcadicis. ¶ Versuta propago, furtum ingeniosus ad omne. Ouid.

Automedon Diorei filius, Achillis auriga. Homerus. ¶ Armiger. Virg.

Autūnus, Pampineus. Virg. ¶ Pomifer, decorus, Horat. ¶ Inaequalis, sordi-dus. Ouid.

Auus, priscus, vetus. Tibull. ¶ Longaeuus, Ouid.

Auxilium, bonum. Lucret.

AXIS, feruidus, faginus, Virg.

B

BABYLON Persarū urbs Chaldeae gentis caput, à Semiramide regina cō-dita, tam nobilis vt propter eam & Assyrii, & Mesopotamii in Babyloniae nomē transierint, amne interluitur Euphrate. Beli ibi Iouis templū, quem inuentorem cae-lestis disciplinae tradiderunt. In aemulationem huius vrbis Ctesiphontem Parthi con-diderunt. Vocabulū sumpsit à Babylone Medi filio. Plura leges apud Solinū, Strabo-nem, Herodotū, Diodorū, Pli. ¶ Persarū vrbs. Prop. ¶ Alta, Ouidius.

Bacchus Iouis & Semeles filius, Homero, Euripidi, Hesiodo. Praxilla Sicyonia ex Venere natū cecinit. Plutarchus ex Ioue & Arge nympha è lycto Cretae vrbe ra-pta natū tradit, vnde Argillus mons Aegypti dictus est, ubi Bacchum illa edidit. Cicero plures connumerat, Dionysios inquit plures habemus. Primū è Ioue & Pro-serpina natū. Secundū Nilo, qui Nysam dicit interemisse. Tertium Caprio patre, eumq; regem Asiae praefuisse dicunt, cuius Sabazea sunt instituta. Quartum Io-ue & Luna, cui sacra Orphica putantur confici. Quintum Niso natum & Thyo-ne, à quo Trieterides constitutae putantur. Bacchum a mulieribus quae illum bacchantes sequebant dictum fuisse tradidit Diodorus. ¶ Euius, & apud Sui-dam, & Hesychium & magnum Etymologicon, vbi & Eusius Laconum lingua

dicitur. EVAN. Lucret. uel ab Euan uocabulo quo indi ederam significant, ut
scribit Hesychius, uel à uoce bacchātium. nam, ut ait Eusebius, Bacchæ crudas car-
nes comedentes sacro furore initiantur Euan Euan conclamantes, siue quia Phryges
Bacchum Euan appellant. ¶ Florens. aut propter hederam qua ornatus est, ut Clau-
dianus. Lenis uolitabat Iacchus Crinali florens hedera. aut quia florida ætas Bac-
cho & Apollini attribuitur, dicente Tibullo. Solis æterna est Phœbo, Bacchoq; iuuē-
ta. Nam decet intonsus crinis utrūq; Deum. IACCHVS. Catull. à clamo-
re, & sonitu. nam sacrificantes clamare solebant Io Bacche. ἰακχῶ græcis uocife-
ro. ¶ Liber. ut scribit D. Augustinus quod mares in coeundo per eius beneficiū emis-
sis seminibus liberentur. hoc idem dicunt in fœminis agere Liberam, hoc est Ariad-
nam: & ob hoc Libero uirilem corporis partem in templo poni, fœmineam Liberæ.
Alexander uero ita uocatum tradit, quod pro communi Boeotiæ libertate pugnauit.
Nec me latet esse qui affirment Liberū ideo dici quia vinum liberiorem hominem fa-
ciat, & curis solutum. LYNAEVS. eadem ratione scilicet quia animi curas
dissoluit, id quod Vticensis Cato in se quandoq; periclitatus est. ut scribit Plutar-
chus. λύω Soluo. LENAEVS. Apollodorus asserit Lenæos Bacchi ludos,
qui circum torcularia, quæ græci λῆναι uocant, exhibebant. unde liberi patris per
epitheton nomen est. uel, ut Diodoro placet, quia primus uinum ex torculari educere
monstrauit. DATOR lætitiæ. Virg. ¶ Prœliis audax. Africam. n. exercitu ex-
pugnauit. Aegyptūq; & reliquos fines regno tenuit. Hyginus testis. Gigātes quoq; de-
uicit quū Ioui diisq; bellū intulissent, Diodorus. SEMEL[E]IVS. Thyoneus. à ma-
tre Semele Thyone ob furorem appellata, Aeschylo authore, BASSAREVS, à ge-
nere uestis Baccharum. unde & Bacchæ Bassarides dictæ. Bassaris. n. uestis ge-
nus est usq; ad pedes demissa qua Bacchæ induebant. dicta à Bassara loco Lydiæ
vbi fit. hæc apud Acronem, & Hesychiū. & Etymologicon. VERECVNDVS,
candidus, vuidus, iocosus, Horat. ¶ Tener, consitor vuæ, Bacchus apud græcos do-
cuit uini usum, ut testis Martianus Capella, Eusebius scribit uitem inuentam à Dio-
nysio. sed non Semeles filio anno regni Cecropis quinquagesimo, qui fuit vltimus. hoc
idem affirmant Varro, & Virgilius in deorū inuocatione. PROLES Semeles. Osi-
ris. Tibull. ita ab Aegyptiis nominatus. Diodorus, Ausonius poeta, Suidas. hunc vul-
gus Serapim, & Serapidem appellat ut ait Firmianus. ¶ Proles Semeleia, Nysæus.
Diodorus, ita scribit. Infantem Iuppiter Mercurio dedit ad antrum Nysæ, quod in-
ter Phœniciam, Nilumq; est, deferendum: à nymphisq; omni studio, curaq; educan-
dum. unde ab Ioue Nysaq; Dionysium dixerunt. quod etiam Homerus in Hymnis
testat inquiens. Est Nysa supra montem floridum silua procul à Phœnicia fermè
Aegypto fluente. hæc ille. Siue à Nysa urbe, quā ipse in India in huius memoriam
in qua nutritus est condidit. idem Diodorus. IGNIGENA, Semelem Iuppiter, ut
Diodorus tradit, ob pulchritudinem in forma hominis cognouit. Quod existimans
ab Ioue in sui contemptum agi rogauit ut secum quemadmodū cū Iunone assueuerat
coiret, Iuppiter Dei maiestate assumpta cum tonitribus, ac fulgure ad eam descendit.

at illa prægnas quũ neq; fulguris neq; tonitrui uim ferre posset, filiũ aborsa igne expirauit. Iupiter adhuc imperfectũ infantem femori suo inseruit ut maternos menses ibi compleret: unde & natus est. nota fabula apud Ouidium. Quod Diodorus ita interpretatur. In India quũ peste Bacchi exercitus uexaretur in monte salutem inuenit qui Femur dicitur. BISGENITVS, iterum satus, bimater, Bromius, à tonitru qui in eius ortu contigit, ut ait Diodorus. βρέμω enim fremo. INDETONSVS, puer æternus, formosissimus, uenerandus, de pellice natus, racemifer, uitis repertor, Corymbifer. hedera Liberi sacerdotibus, ipsisq; etiam Deo quũ inter homines ageret in usu coronæ fuit. & Alexander eius exemplo hedera coronato exercitu ex India uictor rediit. author Plynius. Mirum quod Plutarchus in quæstionibus refert. Inest, inquit, hederæ spiritus qui mentes in furorem concitat, & loco mouet, & ebrietatem absq; uino inducit. NYCTELIVS, quia eius sacra noctu fiebant. Νυκτελεῖν nanq; apud Hesychiũ noctu perficere et initiare. ELELEVS. à uoce bellica quæ dicitur Eleleu. accedentes enim ad bellum ἐλελεῦ acclamabant. author Suidas. CORNIGER. dicitur liber pater propter ingenii acumen prius boues ad iugũ iunxisse, eorũq; opera frugem iacta semina reddidisse, qua ex re illum cum cornibus finxere, ut docet Diodorus. Festus uero ait, Cornua Liberi patris simulacro addunt, quoniam inuentorem uini dicunt. eo quod homines nimio uino truces fiant. VVAE commentor, pulcherrimus, intonsus, Ogygius. Bacchus patriam habuit Thebas Boeotias, ut scribit Plinius, quæ Ogygiæ ab Ogyge primo Thebarum rege dictæ sunt. author Suidas. Boeotiam quoq; Cecrope regnante quũ eam ditione subactam haberet Ogygiam appellatam testatur Strabo. AONIVS Ouid.

B acchi capilli, racemiferi. Ouidius.

B acchi sacra, quæ & Orgia appellantur apud Poetas, ἀπὸ τῆς ὀργῆς id est à furore. licet omnia sacra à græcis hoc uocabulo nuncupent, quia qui Sacrificant diuino quodam corripi furore uidentur, Erant & Liberi patris sacra quæ Phallagogia dicebantur, ut Iouis Pandia. & Diasia, Iunonis Heræa, Mineruæ Panathenæa, Bacchi quoq; Dionysia, Cereris Eleusinia, ac Thesmophoria, Apollinis Delia, et Pythia, Mercurii Hermea, Neptuni Posidonia, Herculis Heraclea, Aesculapii Asclepia, & Panacia. authores Theodoretus, & Eusebius. ¶ Obscura Catullus. de quibus ita Ouidius. Tempus erat quo sacra solent trieterica Baccho Sithoniæ celebrare nurus, nox conscia sacris: Nocte sonat Rhodope tinnitibus æris acuti. Astipulantur Eusebius, Liuius. ¶ Sacra occulta. Tibull. noctu enim clam à solis mulieribus celebrabantur. ¶ Trieterica Triennia, Ouid. quia tertio quoq; anno colebant. quæ Boeotii cæteriq; græci Thraces quoq; in memoriã Indicæ expeditiõis cõstituerũt. author Diodorus.

B acchæ, Thyades, à Thya Celænus et Apollinis filia quæ primũ Bacchi orgia egit. ut ait Pausanias. MAENADES à furore et insania. uñ et ipse Bacchus Mænoles id est totus furens ac insanus dictus est apud Eusebium. Hederigeræ. Catull. ¶ Euiades, ab Euio. Peruicaces, bistonides Horat. ¶ Edonides, Propert. ¶ Eleleides. Thraciæ, Mimallones, Mimallonides, ut ait Suidas ἀπὸ τῆς μιμήσεως hoc,

est ab imitatione, quia Bacchũ imitarent', Nã & ipsæ cornua ferunt. Porrò Taurino vultu fingit' Bacchus. Phylleiæ, à Phyllidæ regione Thraciæ, authore Steph. et Herodoto. THREICIÆ, Ouid.

B acchiadæ qui annis fermè ducentis Corinthium dominatione tenuerunt, & tyranni locupletissimi, & numero plurimi & genere clari euadentes. Cypselus aũt hisce destructis tyrannidem occupauit. author Strabo. ¶ Gens orta Corintho. Ouid.

B aiæ Campaniæ ciuitas, Lucrino Sinui contiguæ, ab Vlyssis socio nomine Baio sic dictæ. Erant ibi calidæ aquæ & ad voluptatem & ad sanandos morbos accomodatæ. Strabo. ¶ Liquidæ, amœnæ. Horat. ¶ Tepentes. Propert.

B arathrum, abruptũ, Catull. ¶ Immane. Virg.

B arba, hispida. Tibull. ¶ Hirsuta. Ouid.

B arbaria, inhumana, Ouid.

B actra oppidũ supra Persidem, quod & Zariaspa dictũ est, per quod flumen eiusdẽ nominis fluens emittit in Oxũ vnde ei nomẽ. Plin. Strab. Cyro. ¶ Regnata. Horat.

B attus Cyrenarũ vrbis conditor, vt Iustinus Polymnesti ex Phronime filius, Battus vero à Pythia appellatus quũ eam de sua voce exili, atq; impedita lingua cõsuleret. βατταρίζειν enim græcis balbutire. author Herodotus. Acesander autem scribit Battũ sua sponte linguam sibi obligauisse. alii Battum hoc est regem cognominatũ existimauere, Battos nanq; Libyes reges nũcupant. Battus præterea Cyrenis in excelsissimo fori loco sepultus est, manu Laserpicium gestans. Pausanias, Pindarus eiusq;, & Callimachi interpres. ¶ Vetus. Catullus.

B attus poeta familiarissimus Ouidio poetæ, ut ipsemet Ouidius testatur. ¶ Clarus Iambo. Ouid.

B atillus puer ab Anacreõte poeta amatus. authore Maximo Tyrio. ¶ Samius. Horat.

B attis Philetæ poetæ amica, ut canit Hermesianax Colophonius apud Athenæum. οἶσθα δὲ καὶ τὸν ἀοιδὸν τὸν εὐρυπύλου πολιῆται κῶοι χάλκειον θῆκαν ὑπὸ πλατάνῳ βιττίδα μολπάζοντα θοὸν πάντα φιλητᾶν. Illud animaduertendum ex his uersibus, si tamen hæc verior uetus lectio est, Bittida non Battida apud nos legendum. ¶ Coa, à Co insula. Ouid.

BELLEROPHON uir Corinthius Glauco Sisyphi filio natus, Homero authore, ideo dictus, quia Bellerum fratrem inuitus occidit, cũ antea Hipponus nominaret, ut scribit Lycophronis interpres. quem nõnulli tradiderũt quũ ad Proetũ Abantis, ut alii Thersandri filium deuenisset, Anteam quæ & Sthenoboea, Amphianactis, siue Iobatæ filium, coniugem regis hospitis amore inductam petiisse ab eo uti sibi copiam sui faceret, promittens ei coniugis regnũ. quæ quũ impetrare nõ potuisset, verita ne se apud regem criminaret' præoccupat eũ sibi uim afferre uoluisse. Proetus qui eũ dilexerat noluit ipse suppliciũ sumere, sed quod æquũ esse sciebat, mittit eum ad Iobaten Anteæ reginæ patrem, ut ille filiæ pudicitiam defendens Bellerophon-

tem obiiceret Chimæræ quæ eo tempore Lyciorũ agros uastabat flamma. Hanc Bellerophontes equo insidens alato telo confixit cõfecitq;. unde uictor profugiens, post fontis inuentionem quũ ad cœlũ contenderet euolare, neq; longe iam abesset, despiciens ad terram timore permotus decidit, ibiq; periisse dicit. Equus aũt subuolasse, atq; inter sidera ab Ioue constitutus existimat. Alii non criminatũ ab Antea, sed ne sæpius audiret quod nollet, aut precibus eius moueret, profugisse Argis dixerunt. Hæc quidem apud Strabonem, & Hyginũ, & Hom. Int. Zenodotus uero refert Proetũ uires iuuenis uictoris admiratũ, & ex euentu illius innocentiam coniectantem literas Proeti ostendisse Bellerophonti generũq; asciuisse, ac morientem eidem imperii successionem tradidisse. Notũ prouerbiũ ex hac historia natũ, βελλεροφόντης τὰ γράμματα. aut βελλεροφόντης κατὰ σαυτῶ. ¶ Castus, Horat. ¶ Tetricus, propter illud Homeri de Bellerophonte. Qui miser in campis amens errabat Aleis. Ipse suũ cor edens, hominũ uestigia uitans. DOMITOR Chimæræ. Ouidius.

Bellona, quæ & Duellona, Belli præses, græcis Enyo, Martis nutrix ut qũidam tradidere, ut alii, soror, ut alii mater. Cornutus, Homerus. Varro. ¶ Magna. Tibullus.

Bellũ, sæuũ, creperũ Lucret. hoc est dubiũ, ut exponit Varro. ¶ Triste, horridum, mortiferũ, insanũ, infandũ, lacrymabile, crudele, durũ, dirũ, Virg. ¶ Lacrymosum, cruentum, impium, lugubre. Horatius. ¶ Discors, ferox, miserabile, ferreum, forte, acre, uiolentum, asperum, martium, animosum, irrequietum.

Benacus Italiæ lacus, Stadiorum quingentorum longitudinem habens, latitudinem uero triginta, de quo Minciusamnis effluit, Plinius, Strabo. ¶ Limpidus. Catull. ¶ Assurgens fluctibus, & fremitu marino. Virgilius.

Beta, tenera. Catull.

BIDENS, ualidus. Lucret. ¶ Durus. Virg. ¶ Tenax, Ouid.

Bidentes, lanigeræ. Virg.

Bilis, difficilis, Horat.

Bitumen, quod græci Asphalton dicunt. unde lacus Iudææ, ubi nascit Asphaltites uocatus, quo Iordanes amnis è Tiberiade lacu altero profectus influit lacũ Asphaltitem, ut ait Solinus. Galenus in Syria Coele salsum, & propterea Mare mortuum uocari prodidit. Vitruuius sub Babylone, inquit, lacus amplissima magnitudine Asphaltites appellatur. habet supra natans bitumen liquidũ quo Semiramis sit usa quũ Babylonem circũdedit muro. Item Ioppe in Syria Arabiaq; lacus, inquit, sunt immani magnitudine qui emittunt bituminis maximas moles. ¶ Tetrũ, Lucret. ¶ Nigrum, Virg. ¶ Tenax, Ouidius.

BLANDITIÆ, quæ & Illecebræ, dulces. Virg. ¶ Argutæ, Prop. ¶ Leues, molles, Ouid.

Blatta, lucifuga. Virg. Econtrario, inquit Plinius, tenebrarum alũnæ Blattæ lucem, diemq; fugiunt, in balneis maxime humido vapore prognatæ.

BOMBVS, raucisonus, Catull.

Bombycina uestis, à Bombyce verme qui in Assyria prouenit, ex qua conficit. de quo multa apud Pliniũ, Aristotelem, Ambrosiũ, Basiliũ. ¶ Cea. Tibull. Idcirco quia in Ceo insula Cupressis, Terabinthis, Fraxinis, quercubus depectuntur Bombycina. quòdq; Pasaphile Latoi filia, vel ut alii codices habent, Pamphile Platis filia prima bombycũ telas retorqueri, rursusq; texere inuenerit. Illud meminisse oportet in exẽplaribus Aristotelicis in Co scriptũ uideri, quod Propertius affirmare uidetur, quũ ait. Eurypylisq; placet Coæ textura Mineruæ. Co enim tenuit Eurypylus, ut patet ex illo Homeri carmine. Καὶ κῶν εὐρυπύλοιο πόλιν, νήσους τε καλύδνας. Plinium vero ita scripsisse. Ex Ceo insula profectam delectationi fœminarũ vestem author est Varro. Quasi & Aristoteles de Co insula non de Ceo sentiat: quasi & Varro ab Aristotele diuersa prodiderit, aut in utraq; insula id genus uestis celebratũ fuerit. Verũ ut cũq; legatur testari tamen debemus in Ceo non in Co vestis eius originem à plerisq; tradi. Porro Ceos insula est in Aegeo mari, ex aduerso Atticæ, à Sunio quinq; millia passuum distans, quam nostri quidem dixere Ceam. author Plinius. ¶ Bombyx Arabius. Propert.

Bootes sidus, qui & Arctophylax, & Arcturus græcis dicitur, cœlesti plaustro proximũ. Initio enim qui sidera peruiderunt, & numerũ stellarũ in una quaq; specie constituerunt, ut ex septem stellis duæ quæ pariles, & maxime in vno loco uiderent, pro bobus haberentur uoluerũt, reliquæ uero quinq; figuram plaustri simularent. Itaq; & quod proximũ est huic signũ Bootem nominari. Arctophylax uero ideo dictus, quod maiorem Arctum, quam complures plaustro similem dixerũt, & ἅμαξαν græci appellant, quasi quidam custos adhibitus obseruet. Hyginus. ¶ Tardus. Catull. Ideo sero occidere dicit, ait Hyginus, quod magis erectus à pedibus peruenit ad terram, at exoriens citius quàm Chelæ uidetur. ¶ Serus uersare boues, & plaustra. Sidus tardũ, boues Icarii, Propert. Nonnulli enim, ut latius Hyginus prosequitur, hunc Icarum Erigones patrem esse dixerunt. CVSTOS. Erymanthidos Vrsæ. Ouid.

Borysthenes amnis, secundũ Meotim paludem & Tanaim labens, quo etiam nomine primum dictus est Hellespontus. Stephan. Strabo, Plin. ¶ Amnis Borysthenius. Ouid.

Borysthenidæ populi à Borysthene fluuio, Stephanus. ¶ Hiberni, Propert.

Bosphorus duplex, Thracius scilicet, & Cimmerius. Primi ita Polybius meminit. Post ostiũ Bosphorus Thracius appellat. cuius longitudo ad cẽtũ & uiginti stadia extendit. latitudo nõ est eadẽ ubiq;, nã à Propontide quidẽ quod inter Chalcedonẽ, & Byzantiũ spatii est quatuordecim cõtinet stadia: à Ponto uero, quod Fanũ appellat, ubi primũ Iason quũ e Colcho rediret duodecim dies fert sacrificasse, in Asia positũ decẽ stadiis distat ab Europa. Bosphorus aũt appellatus fuit, ut Pli. Solinusq; docent, pp angustias freti, quasi bouis transitus. Valerius Flaccus à traiectu Iouis in

bouem mutati. Alii, ut Dionysius afer, & Sext. Rufus Auienus in eo poemate quod Orbis terræ inscribitur, ab Io Inachi filia in bouem conuersa. Vnde etiam Polybius scribit locum Asiæ ubi primum Io constitisse dicit bouem appellatum fuisse. Alter uero Meotidis ostium appellatur. cuius latitudo est triginta stadiorum, longitudo sexaginta. ¶ Gemens, insaniens, Horatius.

B oues, tardi, ualidi, aratores, Tibull. ¶ Ruricolæ, innocui, Ouid.

B oues Marti consecrati, & ab Iasone edomiti, ut apud Ouidium, quos à Vulcano constructos testatur Antimachus in Lyda, & Apollonius Rhodius. ¶ Spirantes naribus ignem, Virg. ¶ Flagrantes. Propertius. ¶ Aeripedes. epitheta ex Pherecyde, Sophocle, Pindaro, Apollonio Rhodio sumpta. Pindari uersus hi sunt. Καὶ βόας οἳ φλόγ' ἀπὸ ξανθᾶν γενύων πνέον καιομένοιο πυρός. χαλκέαις δ' ὁπλαῖς ἀράσσεσκον χθόνα ἀμειβόμενοι. Apollonii uero, Δύω πεδίον τὸ ἀρήιον ἀμφινέμοντο ταῦροι χαλκόποδες στόμασι φλόγα φυσιόωντες. ¶ Sæui, furentes, Martis Sacri, feri, Ouidius.

B RACHIVM, molle, Lucret. ¶ Teres. Catull.

B racæ indumenti genus. Diodorus scribit Galatas ad Septētrionem sitos uestes ad terrorem intonsas ac coloris uarii ferre, quas illi uocant bracas. Hyginus quoque hos qui proximi sunt Arcticosini bracis utitestatur. ¶ Virgatæ. Propert. Intexebantur, inquit Iulius Pollux, in tunica uirgæ purpureæ, quas græci parhyphos appellabant. Virgata sagula interpretatur Seruius apud Virgilium Purpurea, propterea quod uirgæ Gallorum lingua dicerentur purpuræ. ¶ Hirsutæ, laxæ. Persicæ. Ouid. Nam his quoque Orientales gentes uestiebantur. unde Propertius Parthos bracatum militem uocat. Et in obscæno carmine scriptum est. Medis laxior indicisue bracis. Et Tacitus inquit, Cecinna uersicolori sagulo bracas barbarum tegmen indutus ad togatos loquebatur. Ouidius quoque Ponticos populos usos esse bracis ad frigus arcendum sæpe testatur. bracatam etiam Galliam cōmemorat Plinius.

B renni populi Alpini teste Plinio, & Lucio Floro. ¶ Veloces. Horatius.

B rennus Gallorū dux, qui incensus cupiditate donariorum Delphici templi cum sexaginta millibus peditum in Asiam transgressus Delphis bellum intulit. Delphi quatuor millibus hominū ope diuina Gallorū impetū sustinuerunt. Nam suscepta est opinio iuuenem mortali statura angustiorem, & duas Virgines armatas Dianam, & Mineruam eo in bello affuisse. tēpestate præterea & terræmotu Galli repressi sunt. Demum Brennus uulnerū dolorem non ferens manum in se uertit. historia scripta à Iustino, & Pausania in Phocicis. ¶ Sacrilegus. Propert.

B ritania insula media inter Septentriones & Solis occasum. Albion alio nomine appellata à quibusdam albis montibus, qui ad eam nauigantibus primo apparent. Cæterum à Britone rege Britania postea nuncupata. Plura Solinus, Strabo, Plinius, Diodorus, Ab ortu germanico Oceano, ab occasu hibernico alluitur, ab omni continente diuisa, ut refert Ptolemæus. ¶ Vltima. Catull.

B ritani populi, ultimi, horribiles, Catull. ¶ Feri, remoti, Horat. ¶ Infecti, Propert. Omnes nãq; se Britani Glasto inficiunt quod ceruleum efficit colorem: atq; hoc horribiliores sunt in pugna aspectu. Cæsar author. ¶ Aequorei, uirides, Ouidius.

B riareus gigas, Neptuno genitus, ut ait Hesiodus. Eumelus vero in Titanomachia Terra Mariq; procreatũ scribit. ex quo etiam arma in deos intulisse. Ion quoq; in dithyrambis, & Didymus tradunt ex pelago à Thetide euocatum Ioui suppetias tulisse. Alii marinam feram hunc esse uolunt. Quidam inter maris numina connumerant. Tarrhæus prodidit Briareum ex Euboea in Phrygiam profugisse, ibiq; extremum vitæ spiritũ edidisse. Hunc Homerus à diis immortalibus Briareum, ab hominibus Aegæona uocitatũ canit. Opyiam præterea Neptuni filiam in matrimonio habuisse testis est Hesiodus, Orciq; vestibulo custodem additũ ne Titanes vincula frustrentur. ex quo à Virgilio in foribus inferorum stabulare dictus est. ¶ Aegæon, centum geminus, Virg. ¶ Centimanus. Horat.

B rutus Lucretiæ auunculus, vltor, superba anima. Virg.

B ruma. intractabilis, horrida, frigida, Virg. ¶ Hiberna, Tibullus. ¶ Gelida, niualis, Ouid.

B rixia nobilissima Galliæ Cisalpinæ ciuitas. ¶ Cydnea supposita in specula, amata Veronæ, Catullus. de tota hac re satis accurate, atq; eleganter Ioannes Chrysostomus germanus frater meus disseruit, iis libris quos ad Petrum Bembum de Origine Orobiorũ siue Cenomanorum instituit, inde igitur scire volentes petent.

B VBASTIS dea, ut ait Herodotus, quæ nostra lingua dicit Diana. Eius templum in Bubasti Aegypti vrbe, quod omnium maxime memorabile est, quo & si alia sunt tum grandiora, tum sumptuosiora, nullum tamen est aspectu iucundius. ¶ Sancta. Ouidius.

B ubo auis. feralis. Virg. ¶ Foedus, profanus, funereus, Stygius, nocturnus, raucus. Ouid.

B ubulcus, tardus. Virg.

B uccina, rauca, cornu recuruũ. Virg ¶ Caua, Ouidius.

B ulbus esculentus, qui uulgo manditur, quem nemo non scit. laudatur maxime ex Megaris ciuitate à Pausania. M. Catone, Columella, Ouid. qui & Daunium, & Libycum addit. ¶ Daunius, Candidus, Ouid.

B ura Achaiæ urbs, quam Dexamenus centaurus tenuit. cuius bouilia illic seruabantur. unde nomen. Callimachi interpres, Plinius. ¶ Achæis, Ouidius.

B usiris Phœniciæ & maritimæ oræ præfectus, Neptuno & Libya Epaphi filia natus, ut Isocrati placet, ut Agathoni Samio ex Anippa. Hũc Hercules cum claua adortus interemit, unà cum filio Iphidamante, & præcone Chalbe, propterea quod mactatos aduenas Ioui sacrificaret. authores Apollonii interpres, Strabo, Plutarchus, Diodorus, Eusebius, Liuius. ¶ Illaudatus. Virg ¶ Frater Antæi, Sæuus, tristis. Ouid.

B ustum, horrificum, Lucret. ¶ Mœstum, Cauum, Ouid.

B uthrotus insula, & urbs iuxta Corcyram. Stephanus. Scribitur & sine aspiratione,

ut apud

vt apud Lepidum. ¶ Celsa, Virg.

B uxus arbor, pallida, perpetuo uirens, densa foliis, Ouid.

B uxum, torno rasile, Virg.

B YBLIS Mileti ex Area filia, Cauni soror, à qua urbs Byblos in Phœnicia. item mons, & fons eiusdem nominis, ut ait Steph. & Theocriti interpres. Ouidius autem ex Mileto & Cyanea Mæandri amnis filia genitos canit Byblida & Caunum, fabulam præter Ouidium persequitur Parthenius. ¶ Miletis, Phœbeia, Ouidius. Miletum nanque nonnulli Apollinis filium credidere, ut ait interpres Apollonii.

C

CACHINNVS, qui Virgilio Risus solutus dicitur. ¶ Dulcis. Lucret.

Cacumen, altum. Virg. ¶ Summum, sublime, acutum, Ouid.

C acus Vulcani filius, de quo longum Maronis, Propert. Ouid. carmen. itemq; late Dionysius Alicarnasseus. ¶ Semihomo, Semifer, fur, Virg. ¶ Monstrum horrendum, ferox, ferus, Ouidius.

C adauer, rancidũ, tetrum, Lucret. ¶ Informe, Virg. ¶ Turpe, Ouid.

C admus ex Agenore, ut Diodorus, ut alii, ex Phœnice natus. Pherecydes tradit Agenorem Neptuni filium Damno Beli filiam vxorem habuisse: & ex ea Phœnicem, Isæam, & Meliam sustulisse. Isæam Aegypto, Meliam Danao nupsisse. Agenorem vero ex Argiopa Nili fluminis filia Cadmum procreauisse: Cadmus vero Harmoniam Venere & Marte genitam in matrimonio sibi coniunxit: eiq; monile aureũ, & alia complura dona Dii attulere. authores Theognis, Pindarus in Pythiis, Hesiodus, Euripides, Pausanias in Boeoticis, Diodorus Siculus. ¶ Agenorides, Agenore natus, ex Agenore nati sunt Cadmus, Thasus, Cepheus, Cilix, à quo Cilicia, Phœnix, à quo Phœnice, Europa, Phineus. SIDONIVS, à Sidone urbe Phœniciæ. Porro Cadmũ ex Phœnicia aduexisse literas, primũq; græcam linguã inuenisse, ac rebus dedisse nomina satis liquet ex Diodoro Siculo, Plinio. HYANTIVS, exul, Ouid.

C aduceus virga Mercurii qua pax significabat: cuius originem ita enarrat Hyginus. Alii aũt dicũt Mercuriũ quũ primum lyram fecisset in Cyllene monte Arcadiæ septem chordas instituisse ad Atlantidum numerũ, quod Maia una ex illarũ numero esset, quæ Mercurii est mater. Deinde postea quũ Apollinis boues abegisset, deprensus ab eo, quo sibi facilius ignosceret, petenti Apollini vt liceret sibi se dicere inuenisse lyram, concessit, & ab eo uirgulam quãdam muneri accepit, quã manu tenens Mercurius quũ proficisceret in Arcadiam, & vidisset duos dracones inter se coniuncto corpore aliũ aliũ appetere, vt qui dimicare inter se uiderentur, uirgulam inter utrũq; proiecit: itaq; discesserunt. quo facto eam uirgulam pacis causa dixit esse cõstitutã. Nonnulli etiam quũ faciunt Caduceos, duos dracones implicatos uirgula faciunt: quod initium Mercurio fuerit pacis. Eius exemplo & Athletæ in reliquis

eiuſmodi certationibus virgula utuntur. hæc Hyginus. ¶ Virga aurea, Horat. ¶ Virga ſomnifera, uirga potens, Ouid. ex Odyſſeæ ultimo.

C aducus, fragilis, Oui.

C ælũ, lucidum, immenſum, profundum, magnum, altum, æternum, patens, Lucret. ¶ Diũ, apertũ, ſuperum, clarũ, regnum ſuperum, hudum, ſupera alta, ſtellans, ſummũ, aureum, ſupera ardua, orbis ætherius, ætherium, omnipotens, ſedes ſiderea, deũ domus alta, ſedes ſupera, ſedes aeria, Virg. ¶ Domus aeriæ, domus fulgens, arces igneæ, ſedes lucidæ, colendũ, Horat. ¶ Purũ, Tibull. ¶ Domus ætheria, Propert. ¶ Liquidũ, connexũ, ſerenũ, fulgens, uaſtũ, orbis velox, uarium, ingens, ſedes ætheriæ, longum, decliue, ſidereum, arx ſiderea, cliuoſum, pendens, Ouidius.

C ædes, infanda, Virg. ¶ Impia, Horat. ¶ Sæua, dira, furialis, ſacris, fera, ſanguinea, Ouidius.

C æneus uir inuulnerabilis, Elati filius, Lapitharũ rex, quem concertauiſſe cum Apolline, ab eoq; ſuperatũ accepimus ex Apollonlii interprete. qui adiicit huic morẽ fuiſſe ut prætereũtes per haſtam ſuam iurare iuberet. inde natũ adagium. Cænei haſta. ¶ Proles Elateia, Elateius, Perrhæbus, validus, lapithææ gloria gentis. Phylleus iuuenis. eſt .n. Phyllus quæ & Phyllos Theſſaliæ urbs. Steph. Strabo. Atracides, Ouid. Atrax Theſſaliæ oppidum, Plinio, Strabone, Atraces quoq; Aetoliæ populi, à quibus Atrax amnis Ionio mari infunditur. author Plinius. Atraces Ptolemæus, ac Stephanus in Theſſalia conſtituunt. quibus nomen dedit Atrax Penei amnis filius ex Bora Nympha ſuſceptus. ut ait Euſtathius in Dionyſium afrum.

C æſtus, crudus, durus, Virg.

C aicus Myſiæ flumẽ cui antea Aſtræo nomẽ fuit, ab Aſtræo Neptuni filio, cũ prius Adurus diceret, poſtremo Caicus à Caico Mercurii et Ocyrhoes filio, ut ait Plutar. Pli. ſupra Aeolida, inquit, & partẽ Troadis in Mediterraneo eſt quæ uocatur Teuthrania, quã Myſi antiquitus tenuere. Ibi Caicus amnis iã dictus orit. Adhæc Strabo ita ſcribit. Inter Eleam, Pitanã, Araneũ, et Pergamũ eſt Teuthrania diſtãs à qualibet harũ citra Caicũ ſupra ſtadia. LXXV. Teuthras Cilicũ et Myſorũ rex memorat. Euripides dicit Augen ab Aleo patre quũ ab Hercule corrupta deprehẽderet in urna quadã cũ Thelepho filio impoſitã, et in mari demerſam eſſe, ſed Palladis prouidẽtia urnã ad Caici oſtia tranſmiſſã euaſiſſe. Teuthrantẽ quũ eos excepiſſet Augen in uxorẽ, Thelephũ ẽt pro filio habuiſſe. quæ cũ fabuloſa ſint, aliã profecto cãm fuiſſe par eſt, quãobrẽ Herculis filia cũ Myſorũ rege cõgreſſa fuerit, quiq; ex ea natus ẽ regno ſucceſſerit, creditũ eſt Teuthrantẽ et Thelephũ regioni imperaſſe quæ Teuthraniæ, et Caico proxima eſt. hæc Strabo. ¶ Myſus. Virg. ¶ Teuthranteus. Ouid. eſt et Teuthras Myſiæ mons à Teuthrante rege, qui Dianæ ira in Caprum conuerſus eſt, antea Thraſyllus dictus ex Stobæo, Plut.

C aieta Aeneæ nutrix, quæ Caietæ urbi nomẽ dedit, quæ quondã ſinus erat, quẽ Caiatan Lacones uocant. Stad. aũt centũ longitudinẽ habet. à Tarracina uſq; in eiuſdem nominis promontorium inchoans. Strabo, Pli. ¶ Aeneia nutrix. Virg.

Calais, & Zetes Borea, & Orithyia nati, ut author est Simonides in Naumachia. quos Ouidius alatos canit ex Pindaro in Pythiis. Καὶ γὰρ ἑκὼν θυμῷ γελανεῖ ὤτρυνεν βασιλεὺς ἀνέμων Ζήταν Κάλαιν τε πατὴρ Βορέας πτεροῖσι νῶτα πεφρίκοντας ἄμφω πορφυρέοις. ¶ Aquilonia proles, genus Orithyiæ, Prop. ¶ Aquilone creati, Ouid.

Calathus, & Calathiscus, quo uerbo & Menander usus est, & Canistrum. ¶ Virgatus, Catul. ¶ Rasilis, patulus, leuis, Ouid.

Calamus, leuis, Virg. ¶ Palustris, Ouid.

Calabria Italiæ regio post Lucaniam sita, Plin. Strabo. ¶ Aestuosa, Horat.

Calaurea parua insula nō longe à Creta, à Calauro Neptuni filio cognominata. alio nomine Erene dicta. morte Demosthenis insignis, alias ignobilis. Hanc primus Neptunus possedit pro Delo cōmutatione facta cum Latona, sicut Tænarum pro Pythone, ut in prouerbium res abierit, uel permutationis uel actionis eius quæ præscriptis verbis fit. Do ut des. Plinius, Mela, Strabo, Ptolemæus, Steph. Plutarchus, Pausanias in Corinthiacis, Apollonii interpres. ¶ Latois. Ouid.

Calchas uates Græcorum in bello Troiano, Thestore Idmonis uatis, & Laothoes filio natus, ut Apollonii interpres. ut Lycophronis, Aglaia & Apolline. ¶ Thestorides, veri prouidus augur. Ouid.

Calendæ, festæ, Tibull.

Caligo, crassa, terribilis, cæca, Lucret. ¶ Picea, humida, atra, Virg. ¶ Spissa, opaca, Ouid.

Callisto Lycaonis Arcadum regis filia, in ursam conuersa, & ab amatore Ioue inter sidera collocata. quæ Vrsa maior dicit. Callimachus. Hyginus, Ouid. Fuit et Callisto Vlyssis filia, quā alii Phacē uocāt. Mnaseas et Lysimachus. ¶ Lycaonia. Catul. ¶ Nonacrina, Parrhasis, Erymanthis, Lycaonis, uirgo Tegeæa, parhasia uirgo. Ouid.

Calliope prima musaꝝ, à uocis suauitate dicta, ex qua Oeagrus Orpheū, et Cymothoona suscepit. Lycophrōis interpres, Diod. ¶ Requies hominū, diuūꝙ uoluptas. Lucr.

Callimachus poeta, qui primas in Elegia tenuit. Battū Cyrenæ cōditorē progenitorē habuit, ut ipsemet scribit. Fuit aūt ex Cyrene quā Theræi condidere, qui ex Laconica profecti Therā insulā coluerūt. nā Thera olim Calliste dicebat. ut Callimachus his uersibus testatur. Nomine Calliste primū, sed post modo Thera Dicta fuit tellus urbis origo meæ. Is aūt nō solū poeta, sed ēt insignis grāmaticus ab Aegypti regibus in honore habitus est. author Strabo. ¶ Battiades. Catull. ¶ Cyrenæus, Propert.

Callisthenes philosophus Aristotelis ex sorore nepos. Alexandri magni comes, qui cū ferre Regis insolentiā non posset, qui sibi Ammonem patrem assereret, in odium eius incidens tanquā coniurationis Macedonicæ cōcitator inedia mori coactus est, caueæ cum cane inclusus, & ad ludibriū diu gestatus, illi uero historia de Alexandri rebus gestis conscripta parū profuit, Cic. Seneca, Iustinus. ¶ Nō profecturæ conditor historiæ. Ouid.

Callis, angustus, Virg.

C allirhoe Acheloi filia, de qua ſuperius ſatis diximus. ¶ Acheloia, Ouid.

C allor, aridus, Lucret. ¶ Feruidus, Horat.

C altha flos Violæ Luteæ proxima, concolori amplitudine. Vincit numero foliorum marinam quinque folia non excedentem. Eadem odore ſuperatur. Eſt enim grauis Caltha. author Plinius. Non deſunt tamen uiri doctiſſimi qui Calcham non Caltham dicendũ velint, ex Athenæo, Alcmane poeta, Nicandri interprete, Photione grammatico, Suida, Etymologico. Eſt autem Calcha apud eos tingendis purpuris accommoda. unde & eodem uocabulo Purpura ipſa appellatur. ¶ Luteola, Virgilius.

C aluus poeta, & orator, qui, authore Seneca, diu cum Cicerone iniquiſſimam litem de principatu eloquẽtiæ habuit. Violentus accuſator, & concitatus fuit. Carmina quoq; eius quãuis iocoſa fuerint, plena tamen fuere ingentis animi. Calui meminit Cicero in Bruto, & Tranquillus in C. Cæſare. Amauit aũt Quintiliam de qua ſcripſit elegias. eiuſq; etiam mortem carmine elegantiſſimo defleuit, ut ſatis conſtat ex Catullo, Propertio. ¶ Doctus, Propert. ¶ Exiguus, Ouid. uel propter operis exiguitatem, vel quia, ut ait Seneca, ſtatura puſillus fuit.

C alydon Aetoliæ urbs, à Calydone Endymionis, uel Aetoli, uel, ut alii, Pleuronis filio. Cũ eiuſdem nominis monte, cui Calydon Martis & Aſtynomes, filius propterea q; Dianam ſe lauantem uidiſſet in ſaxum conuerſus nomen dedit, cum antea Gyrus diceretur. Plutarchus, Stephanus, Homeri interpres, ¶ Antiqua, pulchra, Virg. ¶ Alta, Ouid.

C alymna una ex duabus Calydnis, hoc eſt Sporadibus inſulis, nam altera Leros eſt. Sunt aũt circa Rhodũ. Plinius, Strabo. Repetunt tamen à Plinio Calydnæ in Aſia. itemq; à Strabone duæ propè Tenedũ conſtituunt, aliæ omnino ab his quæ circa Rhodum redduntur. ¶ Fœcunda melle. Calymnium mel Euſtathius, & Plinius præcipue laudant. SILVIS vmbroſa. Ouidius.

C alypſo Atlante, ut Homero placet, ut Heſiodo, Oceano, & Tethy procreata. ¶ Pulchra, æquorea. Ouid. Vt enim ſcribit Homerus in Odyſſea, Calypſo in inſula Ogygia, quæ & Æ æa Pomponio Melæ, regnauit. quæ Vlyſſem naufragum hoſpitio ſuſcepit, cuius contubernio diutiſſime oblectata tandem voluntati Iouis obtemperare coacta eſt, iubentis p Mercuriũ ut Vlyſſem in Ithacã patriam reuerti ſineret.

C amarina Siciliæ urbs, quondam Syracuſanorum colonia, Straboni. & eiuſdem nominis palus iuxta urbem, quæ quum olim ſiccata peſtilentiam creaſſet, conſuluerũt oraculum an penitus eam deſiccare præſtaret, vetuit. at illi exſiccarunt, & ceſſauit quidem peſtilentia, ſed per eam ingreſſis hoſtibus pœnas dedere. inde natum adagium. Camarinam mouere. hoc eſt ſibiipſi malum accerſſere, Suidas, Seruius. ¶ Fatis nunquam conceſſa moueri. Virgilius.

C amelopardalis animal ex Camelo & Panthera, quam Græci pardalim uocant, compoſitum. Collis ſimilis equo, pedibus & cruribus boui, camelo capite, colore maculoſo ceu panthera maculis albis rutilum colorem diſtinguentibus. Dictatoris Cæſaris circenſibus primum viſa Romæ, authores Heliodorus, Dion, Varro, Plinius, Solinus,

Iulius

Iulius Capitolinus. ¶ Diuersum confusa genus panthera Camelo. Horat.

Camillus Romanus, qui à Gallis sublata signa recuperauit. Liuius. ¶ Magnus, Virg.

Camilla Maronis carmine celeberrima. ¶ Bellatrix, horrenda, Amazon, pharetrata, dia, uelox, uenatrix, Virg.

Campania Italiæ regio felicissima, Plin. Strabo. ¶ Pinguis, Propert.

Campi, uirentes, plani, Lucret. ¶ Lati, aperti, Virg. ¶ Herbosi, Horat.

Canace Aeoli & Cleopatræ, ut alii Amphitheæ filia, Diodor. Plutarchus, Ouidius. ¶ Aeolis, Ouidius.

Cancer, rubens, Virg.

Cancer Sidus, Iunonis beneficio inter astra collocatus, qui quum Hercules contra Hydram Lernæam constitisset ex palude pedem eius mordicus arripuit, qua de re Herculem permotum eum interfecisse ferunt, Iunonem autem inter sidera constituisse ut esset cum duodecim signis quæ maxime solis cursu continentur. In eius deformationis parte sunt quidam qui Asini appellantur, à Libero in testa Cancri duabus stellis figurati. Fabellam habes apud Hyginum. ¶ Octipes, Propert. ¶ Litoreus, Ouid.

Candor, marmoreus, clarus, Lucret. ¶ Niualis, Virgilius. ¶ Niueus, Ouidius.

Cantabri populi in Hispania Tarraconensi ad Oceanum, ut docet Ptolemæus. Hos autem, & uicinas illis gentes quæ latrocinia exercebant Augustus oppressit, ut scribit Strabo. Suetonius quoq; de Augusto ait. Aeterna bella duo omnino per se gessit. Dalmaticum adulescens adhuc, & Antonio deuicto Cantabricum. ¶ Bellicosi. Horat.

Canes, leuisomna corda, fidi, Lucret. ¶ Gallicani, Catull. de quibus ita Gratius canit. Magnaq; diuersos extollit gloria Celtas. ¶ Vmbri, uiuidi, Amyclæi. Virg. hoc est Laconici. Nam ut ait Varro. Item uidendum ut boni seminii sint. Itaq; à regionibus appellantur Lacones, Epirotici, Salentini. Laconicos canes Plinius quoq; & Nemesianus poeta commendant. ¶ Fideles, uigiles, Horat. ¶ Celeres, Tib. ¶ Audaces, Sæui, uocales, Prop. ¶ Acres, solliciti, auidi, tutela Dianæ, turba Diania, rapidi, sedula turba, sagaces, Gallici, Mænalii, Ouid.

Canis unus ax talis, damnosus. Propert. Itemq; ab Ouidio, & Persio damnosa Canicula. Iactus enim in talis damnosus canis uocabatur, sicut contra fœlix, Senio, Venus, Hercules basilicus, apud Persium, Plautum, Suetonium.

Canis sidus, quem Homerus Orionis, aliis Isidis, alii Europæ, deinde Procridis Cephali uxoris, nonnulli Icari Mœram nomine, ueluti Eratosthenes canem esse dixerunt. Hic canis in lingua stellam unam habet, quæ & ipsa Canis appellatur. In capite autem alteram quã Isis suo nomine statuisse existimatur, & Sirion appellasse propter flammæ ardorem. quod eiusmodi sit ut præter cæteras lucere uideatur. itaq; quo magis eam cognoscerent Sirion appellasse. σειριάω enim græcis est, luceo, & sicco. lege Hyginum. ¶ Aestifer. Virg. ¶ Aestiuus, calidus, Tibull. ¶ Icarius, Sidereus, Erigoneius, Ouid. Non ab re fuerit Icarii canis fabellam ex Hygino referre. qua & Ouidii sensus colligitur, itemq; Propertii carminum, quum ait. Icare Cecropiis merito iugulate colonis Pampineus nosti quam sit amarus odor.

Nonnulli tradiderunt Icarum quum à Libero patre uinum accepisset statim utres plenos in plaustrum imposuisse, hac re etiam Bootem appellatum, qui quum perambulans Atticorum fines pastoribus ostenderet, nonnulli eorum auiditate pleni nouo genere potus inducti somno consopiuntur, atque ut alii aliam se in partem reiiciunt ut semimortua membra iactantes, alia ac decebat loquebantur, reliqui eorum arbitrati uenenum ab Icaro datum pastoribus ut eorum pecora abigeret in suos fines, Icarum interfectum in puteum deiecerunt: sed ut alii demonstrant secundum arborem defoderunt. qui autem dormierant experrecti quum se nunquam melius quieuisse faterent, ac requirerent Icarum ut pro beneficio munerarent, interfectores eius animi conscientia permoti statim se fugæ mandauerunt: & in insulam Aetolorum peruenerunt. à quibus ut hospites recepti domicilia sibi constituerunt. At Erigone Icari filia permota desiderio patris quum eum non redire uideret, ac persequi eum conaretur, canis Icari, cui Mœra fuerat nomen, ululans ut obitum domini lacrimare videretur redit ad Erigonem, cui non minimam cogitatæ mortis suspitionem ostendit. neque enim puella timida suspicari debebat nisi patrem interfectum, qui tot dies ac menses abesset. at canis vestem eius tenens dentibus perducit ad cadauer. quod filia simulac uidit desperata spe, solitudine, ac Pauperie oppressa, multis miserata lacrimis in eadem arbore sub qua parens sepultus videbatur suspendio mortem sibi consciuit. Cui mortuæ canis spiritu suo parentauit.

C anicula sidus, quæ ante maiorem canem exoriri videtur: & à nonnullis Orionis esse existimatur, hac etiam de causa Procyon, hoc est Antecanis, ut Cicero interpretatur, appellata, sed iisdem historiis quibus superior canis annumeratur. hæc ex Hygino. ¶ Flagrans, atrox, Horatius. ¶ Sitiens. Ouidius.

C anopus urbs Aegyptii, centum & viginti stadiis distans ab Alexandria iis qui pedibus iter faciunt. In ea erat Serapidis templum & cultu & religione excellens. E septem præterea Nili ostiis præcipue Canopico hostio vtebantur Aegyptii tanquam Emporio occlusis Alexandriæ portubus. Nomen accepit à Canopo Menelai gubernatore, qui quum ad Nili fluminis ripam arcte dormitaret, Hæmorrhoidis serpentis morsu exanimatus est. Strabo, Mela, Nicandri interpres. Est & Canopus sideris nomen clarius cæteris lucens infra fluuium cælestem: quem alii Eridanum, nonnulli Nilum esse autumant. ex Hygino, Plinio, Strabone. ¶ Pellæus. Virg Nam, ut ait Solinus, Canopus urbs ab Alexandro condita est, qui fuit ex Pella Macedoniæ urbe. quam maxime illustrem, ut verbis Melæ utar, alumni effecerũt, Philippus Græciæ domitor, Alexander etiam Asiæ. ¶ Incestus. Propert. Incestum Canopum appellat, quia lasciui & molles fuerunt Canopitæ. Nam, ut scribit Strabo, Canopi erat fossi die ac nocte nauiculis plena uirorum ac mulierum impudenter canentium, ac saltantium cum omni luxu. quod Canopiticæ luxuriæ signum est. Hinc ait Varro. Nobis sapere uidemur cum simus Canopitici. ¶ Genialia arua. Ouidius.

C anens Iani filia, Pici uxor, quæ erepti coniugis dolore absumpta loco nomen dedit apud Ouidium. ¶ Ianigena, Ouidius.

C anities, morosa, arida, Horat. ¶ Alba, Ouidius.

C ani, honorati, Ouidius.

C anna, palustris, tremula, longa, leuis, Ouid.

C antio, ualens, Horatius.

C apaneus Hipponi filius ex Astynome Talai filia Adrasti sorore, qui quoniam contra Iouis voluntatem Thebas se capturum diceret, cum murum ascenderet fulmine est percussus ad portam Electræ quæ plateam spectat ciuitatẽ. Philostratus, Paus. Stat. Hyginus. ¶ Temerarius. Ouid.

C apræ & Capellæ, barbigeræ, Lucret. ¶ Lasciuæ, simæ, hirtæ, Virg. ¶ Olidæ. Horat. ¶ Graciles, Ouid.

C aprea, sequax, Virg. ¶ Lasciua, Horat. ¶ Fugax, imbellis, Ouid.

C apra sydus, quæ Ophiuchi humero sinistro instare, cuiusq; in manu sinistra Hedi formati videntur. hanc Oleno Vulcani filio natam tradunt, à quo Olenus Achaiæ urbs, Iouisq; nutricem fuisse, alii Nympham, alii Capram Amaltheam nomine prodiderunt, quæ Iouem educarit, ob idq; inter sydera collocatam, Hyginus, & Germanicus cæsar, Arati et Homeri Interpres. ¶ Olenia, pluuialis, Ouid.

C aper, vir gregis. Virg. ¶ Olens, libidinosus, Horat. ¶ Bicornis, immũdus, Ouid.

C apreæ maritima Campaniæ ciuitas, à Surrento octo milia Pass. distantes, Tiberii principis arce nobiles, circuitu. XL. M. Pass. Olim Caprearũ duo oppidula fuerãt, nũc vnum. Strabo, Pli. ¶ Teleboοum regna. Virg. Teleboæ populi qui primi Acarnaniam tenuerunt, dicti à Teleboa Pterelæ filio, Taphii fratre, vt alii malũt, ex pterela Teleboæ filio nati sunt Teleboæ, qui Capreas tenuerũt, ex Apollonii Int. Statio, Silio Italico, Seruio. Stephano, Strabone.

C apricornus sydus, qui & Ægoceros dicitur, quem nonnulli Pana Deum esse autumant, ob eam causam ab Ioue inter sydera relatum, quod Dii se in varias ferarum formas, ut Typhoeum, siue Typhonem, facilius deciperent, Panos monitu conuertissent, quod pan se in capram per id temporis transformasset, quare, & Aegoceros, & Aegipan appellatus est, hæc, & alia apud Hyginum, Germ, Cæs, & Arati Interpret. ¶ Tyrannus Hesperiæ undæ, Horat. uel quia ad occasum spectat authore Hygino, vel quia cum occidit magnis tempestatibus in mari sæuit.

C apistrum, ferratum. Virgilius.

C apilli, nitidi, flauentes, flaui, Virg. ¶ Vagi, longi. Ouid. Cæterum Capilli libertatis indiciũ sunt, quare Græci seruis comã tondebant, ut ait Interpres Rhetoricæ Aristo.

C aput, altum. Virgilius.

C apitolium mons Romæ, dictum quod hic quũ fundamenta foderentur ædis Iouis caput hominis inuentũ dicitur. hic mons ante Tarpeius dictus, à virgine vestali Tarpeia, quæ ibi à Sabinis necata armis, & sepulta eius nominis monimentũ relictum. quod etiam nunc eius rupes Tarpeium appellatur saxũ. Hunc antea montem Saturnium appellatum prodiderunt, & ab eo late Saturniam terram. author Varro ¶ Altum, aureũ, celsum, immobile saxũ, Virgilius. ¶ Fulgens. Horat.

C aphareus mons Euboeæ, apud quem Nauplius, Neptuno, vt ait Apollonius, & Amymone Danai filia genitus, in vltionem Palamedis filii naues Græcorum grauissimo naufragio interire compulit. nam eleuata facula signũ dedit ex Caphareo promontorio Græcis naufragio laborantibus: qui credentes ignes indicare portum tutissimum inter asperrimos scopulos naufragium fecere. Homerus, Callimachus in Aetiis. Solinus scribit Caphareum promontorium prominere in Hellespontum, vbi post Ilii excidium Argiuam classem vel Mineruæ ira, uel, quod certior prodit historia, Sidus Arcturi grauibus affecit casibus. ¶ Vltor, Virg. ¶ Importunus, Ouid.

C apua primaria urbs Campaniæ, dicta à Capy Troiano. Strabo, Plinius, Virgilius. ¶ Diues, urbs Campana. Virg.

C arduus herba vulgo nota, olim tam celebris ut Carthagini in Hispania Cordubæq; sestertia sena millia redderet. ita aliquando in ganeam vertimus ea quoq; quæ à feris non tanguntur. Plynius. ¶ Segnis, Virgilius.

C arbasus, tenuis, Virg. ¶ Alba, Propert.

C arcer, cæcus, Virg. ¶ Obscurus, mœstus, Sollicitus, squalidus, Ouid.

C aryca, rugosa. Ouidius.

C aries, tenera, Ouidius.

C arex, acuta, Virgilius.

C arina, panda. Virgilius.

C armen, Versus, Pierium, Phœbeum, suauiloquũ, politum, suauidicum, Lucret. ¶ Fœtus dulcis musarũ, Cat. ¶ Diuinũ, lætum, Virg. ¶ Canorũ. Horat. ¶ Doctũ, Tib. ¶ Vocale, Ouid.

C armentis Ionii Arcadũ regis filia, quæ & Nicostrata, & Themis dicta est. Euandri item regis mater, uatesq; insignis, quæ uentura essent populo Romano solita carmine prædicere. Plutarchus, Dionysius Alicarnasseus. Eam Strabo scribit à Romanis utpote unam è nympharum numero miro honore coli solitam. Ex quo Virgilius Carmentim nympham appellat. Præterea A. Gellius Carmentas duas fuisse tradit, alteram Prosam, alteram Postuertam. ¶ Vates fatidica, sanctissima, Virg. ¶ Dea Arcadia, sacra, docta, Parrhasis, Tegeæa, Mænalis, Ouidius.

C arthago Libyæ urbs, alterũ post urbem Romam terrarũ decus, quæ à Scipione Africano post annos Septingentos triginta septem quàm fuerat extructa, ut Solino placet, euersa est. Phœnices eam condidere Didone duce ex Tyro profecti. Strabo, Mela, Liuius. Hæc Byrsa quoq; dicta est, cuius nominis rationem Virgilius assignat. ¶ Antiqua, diues opum, Studiisq; asperrima belli, urbs Agenoris, ab Agenore Phœnicũ rege, TYRIA, à Tyro, ex qua, ut diximus, Phœnices profecti eam condiderunt. SIDONIA, alta, Libyca, Virg. ¶ Magna, impia, inuida, Horat.

C arthaginienses, Pœni, Lucret. ¶ Feroces, genus intractabile bello, Tyrii, bilingues, Sidonii, Virg. ¶ Perfidi, Ouid.

C arnuti populi inter Celtas Andegauensibus, Turonibusq; finitimi. Cæsar, Ptolemæus. ¶ Flaui. Tibull.

C asa, humilis, Virg. ¶ Parua, Tibull. ¶ Straminea, putris, immunda, Propert. ¶ Exigua, contecta stramine, frondea, Ouid.

C aseus, pinguis, Virg. ¶ Candidus, Tibull.

C asia herba, cuius duo genera, alia enim candida, alia nigra, Candida magis se humi mi spargit, odorataq; est, nigra odore. Ambæ florent post æquinoctium autumni: & multũ deniq; temporis florent. Theophrastus. Plinius adiicit Casiæ auidissimas esse apes. Est & Casia frutex, de quo Plin. Dioscorides. ¶ Suauis, Virg.

C astalia fons Boetiæ in Pythone dulcissimus, cui nomen dedit mulier quædam indigena, uel, ut quibusdã placet, uir Castalius nomine, author Pausanias. Panyasis in Heraclea Castaliam Acheloi filiam canit his uersibus, παρνησὸν νιφόεντα θοοῖς διὰ ποσσὶ περήσας ἵκετο κασταλίης ἀχελωΐδος ἄμβροτον ὕδωρ. Alcæus poeta Castaliam ex Cephiso deriuari tradit, Strabo vero scribit Castaliam fontem esse in Parnasso, ad cuius fontis fines Delphi urbs locata erat ipsius Strabonis tempore. Itemq; Probus adiicit, Castaliam fontem esse Delphis in Apollinis oraculo, qui abluebat ipsam dei aram. ¶ Pura, Horat.

C assis, & Cassida apud Virgilium, & Propertium. ¶ Cristata, Ouid.

C astaneæ à Castanæa Thessaliæ urbe, uel ut alii Ponti, ubi maxime proueniunt, ut nõnulli à Castano Magnesiæ oppido. Nicãdri interpres. ¶ Molles, hirsutæ, Virg.

C astra, horrida, Virg. ¶ Signis fulgentia, Horat. ¶ Martia, Tibull.

C asus dubius, Cat ¶ Durus, Virg.

C assandra Priami & Hecubæ filia, quã uno tempore cum Heleno fratre uatem euasisse scribit Anticlides. Eam Aiax Oilei in templo Mineruæ violauit. Ex quo Minerua Græcorum classem fulmine ab Ioue accepto apud Euboeam percussit, & grauissimum pati naufragium compulit, Aiax vero prope Gyradas petras extinctus à Thetide sepultus est. Cassandrã demum Clytæmnestra occidit. ex authoribus Callimacho in Aetiis, & Euripide in Troadibus, & Atheneo. ¶ Priameia uirgo, Virg. ¶ Ilia Mænas, vates Pergamea, Phœbas, Prop. ¶ Antistita Phœbi, Ouidius.

C astor, & Pollux Tyndarei, & Ledæ filii, ut Homerus, ut Hesiodus Iouis & Ledæ. Pindarus uero scribit Pollucem ex Ioue, Castorem ex Tyndareo genitũ. quẽadmodum Hercules ex Alcmena & Ioue, Iphiclus ex Amphitryone. Hos Epicharmus, & Pindarus in Pythiis tradunt saltationem armatam primum excogitasse. In Põto præcipue coluntur, ut ait Strabo, & Occidens eos plurimum veneratur, ut scribit Diodorus. præterea sciendum castorem mortalem natum, Pollucẽ vero immortalem, sed Pollucis precibus ipsum quoq; immortalitate donatum, authores Pindarus, & lycophronis interpres. Hi & Anaces, & Ephestii dicti sunt, ut ait Theodoretus. ¶ Pileati fratres, Catull. Pilea, inquit Festus, Castori & Polluci dederunt antiqui quia Lacones fuerunt: quibus pileatis pugnare mos est. ¶ Lucida sidera. Hyginus ita scribit. Gemini, hos complures Astrologi Castorem & Pollucem esse dixerunt. quos demonstrant omnium fratrum inter se amantissimos fuisse,

quod neq; de principatu contenderũt, neq; ullam rẽ sine cõi consilio gesserunt. pro
quibus officiis Iupiter inter notissima sidera eos cõstituisse existimat: Neptunũ aũt
pari cõsilio munerasse. nã equos his quibus utunt donauit: & dedit ptãtẽ naufragis
saluti esse. FRATRES Helenæ, Ledæ pueri, Tyndaridæ, à Tyndareo patre,
Oebali filio ut Pausanias scribit, siue Bali Perierus filii qui Balus Icarũ quoq; &
Arnen, et ex Nicostrata Hippocoontẽ genuit. Euripidis Int. magni, Horat. ¶ Opta
ti, Propert. à naufragis. s. nã vt diximus naufragis saluti sunt. quod & manifestius
his verbis Plin. explicat. Vidi in nocturnis militũ vigiliis inhærere pilis pro vallo
fulgurũ effigies. Eæ & antennis nauigantiũ, aliisq; nauiũ partibus ceu vocali quo
dã sono insistũt, ut volucres sedem ex sede mutantes. graues quũ solitariæ venere,
mergẽtesq; nauigia: et si in carinæ ima deciderint exurentes. geminæ aũt salutares,
& prosperi cursus prænũtiæ. quarũ aduentu fugari diram illam, ac minacẽ, appel
latãq; Helenã ferũt. Et ob id Polluci, & Castori id numẽ assignãt: eosq; in ma
ri deos inuocant. Hominũ quoq; capita vespertinis horis magno præsagio circũful
gent. Itemq; Seneca. In magna, inquit, tẽpestate apparẽt quasi stellæ uelo insidẽtes,
adiuuariq; se tũc periclitantes existimant Castoris & Pollucis numine. Huius rei
meminit Pausanias, & Diodorus Siculus. Cæterum qui naufragio periclitabant
Castorem & Pollucẽ qui græcis Dioscuroe appellant, quiq; apud Samothracas co
lunt, Corybantas quoq;, & Hecaten implorabant, ut scribit Aristophanis interpres.
¶ Amyclæi, fratres, Ledæi, Concordia sidera. SIDERA generosa, Oebalidæ, Oui
dius. ab Oebalo Laconicæ rege Tyndarei patre, qui prouinciã de suo nomine dixit.
author Dictys Cretensis. Pausanias uero rẽ altius repetit. Scribit. n. Amyclam La
cædemonis filiũ vrbẽ à se conditã Amyclas nominasse, huius filiũ Hyacinthũ for
mosissimũ fuisse. Amyclæ in regno Argalũ filiũ successisse, Argalo Cynortam, Cy
nortæ filiũ Oebalũ, Oebalo Tyndareũ, Tyndareo Atreũ & Thyestẽ, Atreo Me
nelaũ deinde Orestem, Postremo Tisamenũ, cui Penthelum fratrem addit Vel
leius Paterculus.

C astoreũ, hoc est testiculus Fibri, ambiguũ id animal est, & cui victus iuxta in ter
ris & aqua, quãquã in hac propensior, ut qd pisculis cancrisq; alatur. Temere prodi
tum est amputari hos testiculos ab ipso in fuga quũ capit, author Dioscorides, &
Sestius apud Pliniũ. Fiber aũt siue Castor, plurimus est in Ponto, morsumq; ho
minem nõ prius dimittit quã ossa fracta concrepent, ut Solinus inquit. Nascuntur
& in Hispaniæ fluminibus Castores, ut ait Strabo, cæterũ nõ inest uis illa medi
ca vt in Ponticis. ¶ Graue, Lucret. Nã, ut author est idem Dioscorides, liquor qui
intra testes Fibri est probatur cerosus, odore graui, & redolente virus. ¶ Virosum,
Virg. Nam, ut author est Strabo, Pontico proprium est ut uenenosum sit, ut &
aliis permultis.

C astor, siue Fiber, de quo supra. ¶ Castor Ponticus, Ouid.

C ataphracti Gallogræcorum uocabulo, qui Loricati latinis dicuntur, Liuio authore.
¶ Ferrei, Propertius.

C ato Censorius Porciæ familiæ author, cuius tanta in censura seueritas fuit, ut & collega illum timeret. Tria summa habuit. Fuit. n. optimus dux, optimus orator, et optimus Senator. Plutarchus, Liuius, Pli. ¶ Magnus, Virg. ¶ Priscus, Horat. ad differentiam. n. Catonis Vticensis hic maior, ille minor dictus est.

C ato Vticensis, de quo Plutarchus, Pli. qui ex quo Ciuilia bella incœpta sint nunquã tonderi passus est. Lucanus. Ille nec horrifeream sancto dimouit ab ore Cæsariem, duraq; admisit gaudia vultu. Vt primũ tolli feralia viderat arma, Intonsos rigidam in frontem descendere canos Passus erat, miserãq; genis increscere barbam. ¶ Intonsus. Horatius. quãquã non desint qui de Catone maiore hoc intelligi uelint. quia veteres propter seueritatem hirsuti erant. nam & nõ nisi post. CCCCLIIII. annos urbis Romæ tonsores fuerunt, sed intonsi manebant, vnde intonsum & barbatum pro uetusto, & prisco ponunt.

C atena; sæua, Horat. ¶ Valida, Tibull. ¶ Ærata, dura, Prop. ¶ Grauis, Ouid.

C atasta locus ubi serui uenales Cretatis pedibus exponebantur. Quod Plinius indicat quũ de generibus terræ scribit. ¶ Barbara, Tibull.

C atullus poeta Veronensis Olympiade centesima septuagesima tertia natus anno antequã Crispus Salustius historiarũ scriptor in Sabinis Amiterni. Sextodecimo uero antequã Virgilius, ut ex Chronicis Eusebii colligimus. Ortus est Valerio patre honestæ conditionis uiro, qui Iulii Cæsaris, ut Suetonius inquit, hospitio familiariter usus est. Clodiam sub nomine Lesbiæ, ut Apuleius author est, carminibus celebrauit. Mortuus est Romæ trigesimo ætatis suæ anno, quo tempore Virgilius Cremonæ studiis erudit, ut Eusebius docet. ¶ Doctus, Tibull. ¶ Lasciuus, Ouidius.

C auernæ, cauæ, curuæ, umbrosæ, Virg. ¶ Cæcæ, Ouid.

C autes, alta, dura, Marpessia, Virg. à Marpesso monte Pari insulæ in quo lapides excinduntur. Stephanus.

C aucasus omniũ mõtiũ maximus, Indiam à Scythia diuidens, Stephanus, Herodotus. Hunc Scythæ Graucasum, hoc est niue cãdidũ appellant, si Plinio credimus. Caucasus, à Caucaso pastore dictus est, quũ antea Boreæ cubile diceretur, ut ait Plutarchus. ¶ Horrens, Virgilius. ¶ Inhospitalis, Horat. Promethea iuga. Propert. ob Prometheum ibi constrictum. ¶ Rigidus, Ouid.

C aunus Byblidis frater, à quo Caunus urbs in Caria dicta est. Stephanus. ¶ Mæandrius, à Mæandro Cyaneæ matris patre. APOLLINEVS, Ouid. eadem ratione qua Byblis Phœbeia.

C ayster Lydiæ amnis, Plin. Stephanus, Strabo. ¶ Gygæus, Propert. Strabo ita scribit. Vrbi aũt Sardiani planicies subiacet, & Cori, & Hermi & Caystri cãpi qui continui sunt & cãpoꝝ omniũ optimi. XL. stadiis ab urbe lacus distat, qui à poeta Gygæus appellat, postea mutato nomine dictus est Colous, ubi Coloenæ Dianæ tẽplum est, quod in religione maxima habet. Hos campos Virgilius ex Homero Asia prata appellat, hoc est Mæonia. Scepsius. n. ut ait Strabo, Esionenses pro Asionenses Ionice proferri putat. Nã fortasse, inquit, Mæonia Asia dicebat. Vñ Homer. ait.

Asia prata super, circunq; fluenta Caystri. Interpres Homeri Lydiam ab Asio Cotyis filio qui ei imperauit Asiam dictam affirmat.

CEA insula, quæ & Ceos, de qua supra meminimus, nunc illud adiicimus ex Strabone, Plinioq;, Ceos quaternas urbes continens, inde Tetrapolis uocitata est. Duæ vero restant, Carthea scilicet, & quã Iulidem appellant: ad quas reliquarum habitatores concurrerunt. Duæ interierunt Coressa, & Poeessa, hoc est herbosa. Ex Iulide Simonides condendorum author carminũ duxit originem, necnon illius ex fratre nepos Bacchylides, & postea Erasistratus medicus insignis, & ex Peripateticorũ secta philosophorũ Aristo Bionis Borysthenensis æmulus. ¶ Antiqua, Ouidius.

Cebrenus amnis in Troade a quo Cebrenia regio magna ex parte campestris, quæ quodammodo pariter cũ Dardania progreditur, & eiusdem nominis vrbs. Herodianus, Didymus, Strabo, Pli. ¶ Magnum flumen. Ouid.

Cecrops Athenarũ rex, Pãdionis, uel, ut alii, Erechthei filius, ex Praxithea, vt quidã, terra genitus. Filium Erysichthonem sustulit ex Actaei Athenarum regis filia: filias vero Ersen, Aglauron, Pandroson, vt scribunt Tzetzes, Pausanias, Apollonii interpres adiicit Creusam, Procrin, Orithyiam. Scamnon uero libro secundo de inuẽtoribus scribit Actæonem filias genuisse Aglauron, Ersen, Pandroson, & Phœnicen, atq; in eius memoriam sempiternam Phœniceias literas denominasse, quãquã Lydi, & Iones à Phœnice Agenoris filio earum inuentore dictas uelint: Cretes autem quod in foliis palmarum, quæ Phœnices uocantur, scriberent. Præterea oppidum, ut inquit Plinius, Cecrops à se appellauit Cecropiam, quæ nunc est arx Athenis. ¶ Geminus. Nam, ut author est, Charax, Cecrops Athenas ex Aegypti oppido Sai profectus est. Is græcorum consuetudine quũ barbaros & inconditos mores emollisset Gemini cognomentum sortitus est. ut contra Cadmus quũ Thebis ob Lini cædem profugus in Illyricum concessisset ut tradit Zenobius, uersus in anguem dicitur, quod à pristina mansuetudine ad barbaram immanitatem desciuit. Hanc vero de Cecrope opinionem quod laterum tenus homo in serpentem desineret, in vulgus manasse Demosthenes arbitratur, quoniam vbi consulto opus erat, prudentia, ubi facto viribus et audacia præstaret. Eusebius, quod utraq; lingua Græca, Aegyptiaq; commode loqueretur. Alii cum Trogo, quoniam author connubii primus extiterit, quumq; vaga prius uenere matres tantummodo mortales nossent, inuentis nuptiis duplici quasi natura maris & fœminæ homines constare docuerit. Nonnulli quod ingenti corporis indole duorum simul hominum staturam impleret. Huius sepulchrũ, ut ait Theodoretus ex Antiocho, in ipsa Athenarum arce situm erat iuxta Mineruã ciuitatis custodem. RIGIDVS. Ouid. Audi Plutarchum de sera numinis vindicta loquentem. Vnde & conuersio dicta est quum quis à vitiis se auertit, saniores q; induit mores. Proinde ambigue priscos de Cecrope fabulatos arbitror, non vt aliqui asserunt, ex optimo rege crudelem & immitem factum esse tyrannum, sed contra quum sub initium morosus ac terribilis fuisset, postea perquam humane ac placide imperasse.

C edrus arbor, ut inquit Dioscorides, vna de magnis arboribus. De Cedro authores uariant. Theophrastus alteram Phœniciam, alteram Lyciam appellat, similes Iunipero, nisi quod folium Cedro acutum, spinosum, & durum, Iunipero simplicius, ac mollius, excelsior & hæc quàm Cedrus. Alii utranq; Cedrum, inquit, nominant. Sed quæ proprie sit Cedrus acutam Cedrum malunt. id est Oxycedron. Cedro æterna materies, medulla rubens, odorata sicut & fructus, qui & flauus, & magnitudine baccarum Myrti cernitur esculentus hilarisq;. Plinius Cedri summa genera duo facit, maius, & minus. minoris iterum duo. quæ floret fructum non fert, quæ fructifera est non floret. & in ea antecedentem fructum occupat nouus. Semen eius Cupresso simile. Quidam Cedrelaten uocant. Ex hac resina laudatissima. Minoris quoq; species binæ, Lycia & Phœnicia. Iuniperi similitudine differunt folio. nam quæ acutum, durum, spinosumq; habet, Oxycedros, inquit, appellatur, ramosa & nodis infesta. altera odore præstat. Fructum eæ ferunt Myrti amplitudine, dulcem sapore. ¶ Odorata, olens, utile lignum domibus. Virg. ¶ Ardua, Ouid.

C elæno una ex Harpyis. ¶ Dira, furiarum maxima, Virg.

C elænæ urbs Phrygiæ, cui nomen dedit Celænus Neptuno & Celæno Danai filia natus. Eodem nomine locus est Atticæ, & Boeotiæ. Strabo, Suidas. ¶ Altæ. Ouid.

C eltiberia regio Citerioris Hispaniæ, cuius nominis rationem hanc Diodorus attulit. Iberi quondam, Celtæq; pro agris bello certantes pace demum constituta, cōmunicataq; inuicem patria quū mutua connubia permisissent, dicūtur hac rerū communione id nomen sortiti. Duæ igitur robustæ nationes in patria fertili coniunctæ effecere ut magnum esset Celtiberorum nomen. à Romanis postmodum certe multo post tempore bello cum eis gesto vix tandem subacti sunt. Plura apud eūdem de Celtiberis leges. itemq; apud Plinium Strabonem. ¶ Cuniculosa, Catull. Strabo.n. docet maximam Cuniculorū copiam in Hispania esse, qui lepusculi etiam vocantur. adeo ut M. Varro à Cuniculis oppidū in Hispania suffossum attestetur.

C enchreæ, siue Cenchræ Ouidio, Corinthiorū nauale ad orientem spectans, Isthmi terminus alter. Nam primus Lechea dicitur, longo et ancipiti nauium accubitu, quas magnitudo plaustris transuehi prohibet. Pausan, Ptolemæus, Strabo, Plin. ¶ Corinthiacæ. Ouid.

C entauri Ixione et Nebula geniti, Lucianus, Diodorus, Palæphatus, Pindarus in Pythiis. ¶ Fœdi, Lucret. ¶ Nubigenæ, bimembres, Virg. ¶ Sæui, Ixione nati, semihomines, ambigui uiri, populus biformis, homines quadrupedes, Semimares. Ouid.

C entaureon maius herba, qua curatus dicitur Chiron centaurus quū Herculis exceptus hospitio pertractanti arma sagitta excidisset in pedem. unde Centaureon, & à nonnullis Chironion appellatur. folia sunt lata & oblonga serrata ambitu, densa ab radice, caules trium cubitorum geniculati. In iis capita ceu papauerum, radix uasta, rubescens, tenera, fragilisq; ad bina cubita madida, succo amara, cū quadam dulcedine. Nascitur in collibus pingui solo. Laudatissima in Arcadia, Elide, Messenia, Pholoe, Lycæo, Smyrna, atq; in alpibus, pluribusq; locis in Lycia. Plinius, Diosco

rides. ¶ Triste, Lucretius. ¶ Graueolens, Virgilius.

Censor, rigidus, Ouidius.

Cepheus Aethiopum rex, Io Inachi filia, & Agenore editus, ex quo Iasides ab Arato dicitur, ut eius ait interpres. Pausanias uero in Corinthiacis scribit ex Argo Pirasum, & Phorbantem, Phorbante Triopam, Triopa Iasum, & Agenorem, & Io, quã alii Inachi filiam dixere, genitos. Euripides Cepheum Phoenicis filium canit. ipsum quoq; Cepheum inter sidera superiores numerauere. Hyginus. ¶ Andromedes pater, Horat.

Cephalus Deioneo, qui & Deion, Aeoli filio natus, tametsi Seruius Cephalum Aeoli filium dicat, Hyginus Mercurio, & Creusa Erechthei filia natum scribit, qui geminas habuit uxores Procrin, & Clymenen Orchomeni filiam, ex qua Iphiclum genuit. Sustulit quoq; ex Aurora Phaethontem, quem Venus raptum in templo collocauit, & Aoum, à quo Aoium mons. Strabo, Pausanas in Phocicis, Suidas. Hesiod. Etym. ¶ Aeolides, proles Cyllenia, Ouid. quæ qnidem duo Epitheta nonnulli non obscuri nominis uiri immutanda non satis docte tradiderunt.

Cerua ab Hercule capta ut alii retibus, ut alii somno deposita, ut quibusdam placet cursu defessa, quam Dianæ Orthosiæ Taygete consecrauit. Diodorus, Pindarus in Olympiis. ¶ Aeripes, Virg. ut exponit Apronianus habens pedes ex ære solidos et indefatigabiles, quẽadmodũ & boues Martis ut supra ostendimus.

Cerua, siluicultrix, flammea, celeris, Catull.

Cerui, cornigeri, alipedes, Lucret. ¶ Celeres, Catull. ¶ Leues, viuaces, imbelles, fugaces, ueloces, Virg. ¶ Trepidi, celsi in cornua, pauidi, Ouid.

Cerui Cornua, ramosa. Virg.

Ceres Saturno & Rhea nata, quæ prima frumenti usum ostendit, docuitq; nascendi, seruandi, serendiq; modum. testes Diodorus, Hesiodus, Ouidius. ¶ Alma, flaua, maturæ segetis is color est, ex cuius primitiis corona Cereri texebatur. Tibullus. Flaua Ceres tibi sit nostro de rure corona. ELEVSINA mater, ab Eleusi oppido. MAGNA, Magnæ deæ græcis, Ceres et Proserpina, Pausanias. Legifera. Virg. Prima enim leges dicit mortalibus dedisse, unde & eius sacra Themosphoria appelantur. Diodorus, Ouid, Seruius. ¶ Arcana. Horat. propter Eleusina mysteria. Nã Numenio inter philosophos occultorũ curiosiori offensam numinũ quod Eleusina sacra uulgasset somnia prodiderunt. quare Tibullus dixit. Non ego tentaui nulli uiolanda deorum Audax laudandæ sacra docere deæ. Et, ut ait Acron, sacra Cereris mystica erant, nec uulgari licebat, pp hoc quod occulte consiliis usa est donec filiã suã reperit, unde & Virg. Et fida silentia sacris. Dea laudanda. Tibull. ¶ Frugũ genetrix, dea fertilis, frugũ mitissima mater, pia, tedifera Dea. Nã, ut canit Ouid. dũ filiã quæreret illa, duabus flãmiferas pinus manibus succendit ab Aetna, Perq; pruinosas tulit irrequieta tenebras. MVNIFICA, dea potens frugũ, Ouid.

Cereris sacra. ¶ Annua. Virg. ¶ Nulli temeranda piorũ. Tibull.

Ceraunia mõtes altissimi à quibus Epirus incipit. Pli. Dicunt & Acroceraunia poe-

tis, ut Horatio, et Ouidio. ¶ Alta, Virg. ¶ Infames scopuli, Horat. uel quia scopuli sunt nauibus infesti, uel quia fulminibus infestant, unde illis nomen. ¶ Violeta, Ouid.

C era, tenax, Virg. ¶ Odorata, hymettia, Ouid. propter mel Hymettium.

C eruix, marmorea, alta, teres, lactea, Virg. ¶ Rosea, cādida, Hora. ¶ Eburnea. Ouid.

C erberus canis inferorū custos, Typhone & Echidna genitus, de quo apud Hesiodū, Euripidem, Sophoclem, Palæphatū, Apollonii interpret, Diodorū siculū. ¶ Tartareus custos, ianitor ingens, immanis, ianitor Orci, Virg. ¶ Bellua centiceps, ater satelles Orci, trilinguis, Horat. ¶ Niger, audax, Tibull. ¶ Tergeminus, Propert. Tria enim capita illi affinxit Sophocles in Trachiniis. τόν δ' ὑπὸ χθονὸς ἅδου τρικάρανον σκύλακ' ἀπρόσμαχον τέρας δεινῆς ἐχίδνης θρέμμα. Hesiodus enim Cerbero quinquaginta capita attribuit. ¶ Canis Echidnæus, triplex, canis uipereus, Ouidius.

C erastæ serpentes, quibus sunt cornicula quadringenta, quorū motu reliquo corpore occultato sollicitant ad se aues: & hoc dolo necem uolucrū aucupant. Hi colorem harenæ similem habent, qua ex re à paucis internoscuntur, ita coloris errore seducti quidam illos pedibus conculcantes uitæ periculum adeunt. Ferunt has serpentes quū in Aegyptū transmigrassent plures uicinas regiones inhabitabiles reddidisse. authores Pli. & Solinus. ¶ Squamosi, Propert.

C erasi, dulces, Propert.

C ercopes fratres duo Candulus & Atlas qui omnium scelerum quibus hominum uita deprauata est inuētores extiterūt, iis puersi mores Cercopū nomē dederūt, appulsosq; et aduēas unicūq; circūuēire studiū erat, qđ quū aliqñ in Iouē tētassent in Simias quas Pithecus græci uocāt mutauit, inde Pithecusis insulæ quā tenebāt nomē inditū. Alii Thyæ filios et Oceani malūt, & quia Iouē decepe conati sint in Lapides obduruisse. Nōnulli Lydios fuisse tradunt, quos Hercules q; sibi cū Omphale cubanti petulantius obturbarent, amicæ iussu de claua suspēdit. Inde prodiit adagiū Cercopissare, in eos qui adulantur. Suidas & Zenobius. ¶ Gens dolosa. Ouid.

C espes, uiridis, gramineus, Virg. ¶ Viuus, Horat.

C ete, immania, Virgilius.

C eyx Lucifero sidere genitus, Alcyones uir, Lucianus, Homeri interpres. ¶ Trachinius. à Trachine urbe. Lucifero genitus, Oetæus, ab Oeta Thessaliæ mōte, in quo, ut Seruius inquit, stellæ uident occidere, sicut de Ida nasci. SIDEREVS. Ouid.

C HARYBDIS, in Siculo freto scopulus inferior sub caprifico. Ter fluctus absorbet cotidie & reuomit. Homerus, Strabo. ¶ Vasta Lucret. ¶ Implacata, Virg. ¶ Violenta, Tibull. ¶ Ratibus inimica, austro agitata, Zāclæa, à Zancle Siciliæ urbe, de qua ita Strabo inquit. Messana in Pelori sinu iacet, ubi is ad orientē magis magisq; flectit: et faucē quādā efficit. Distat aūt à Rhegyo stadiis. lx. à columella uero multo minus. Eā cōdidere Messenii qui Peloponesū habitant, à quibus et nomē mutuauit, nam prius Zancle uocabatur, quū curua essent loca, nā curua Zanclia uocitabant.

Alii à fonte dictam urbem putant, uel ab occultata ibi à Saturno falce, quam lingua sicula Zanclen uocant, ut Thucydides, & Silius tradunt. Alii à gigante Zanclo.

AVIDA. dira, Ouidius.

C halybes Scythiæ populi iuxta Thermodontem, dicti à Chalybe Martis filio. apud quos ferrum effoditur. Strabo, Stephanus, Apollonii interpres, Suidas. Iustinus uero tradit Chalybis fluuii Gallecíæ cuius aquæ temperamento ferrũ acrius redditur finitimos Chalybes appellari, ferroq; præstare. Hinc & Chalybs ferrum ipsum dicitur, Suidæ, Seruioq;. ¶ Nudi, Virg. quod in ferri fodinis ferrum à nudis quæritur. Probus.

C haron, qui, ut ait Diodorus, mortuos per Acherusiam paludem traiicere creditur. ¶ Portitor Orci, horrendus, tristis, Virg. ex Theocrito in Ptolemæum. καὶ στυγνὸν ἀεὶ πορθμῆα καμόντων. ¶ Stygiæ nauita puppis aquæ. Tibull. ¶ Senex toruus, Propert. ¶ Portitor auarus. Ouid.

C harontis Cymba ferruginea, Stygia, Cærulea, Virg. ¶ Lethæa ratis, Tibull. ¶ Publica, Propert. ¶ Vmbrifera, Ouid.

C harta, tenuis, Tibullus.

C haos principiorum moles ab initio confusa & deformis, apud Hesiodũ, & Euripidem. ¶ Antiquum. Ouid.

C helydri serpentes, dicti quasi Chersydri quia in aquis & in terris morantur. nam χέρσον dicimus terram, ὕδωρ aquam. Seruius author. His Calabria frequentissima est ut scribit Solinus. ¶ Nigri, graues, Virg. ¶ Cinyphii, Ouid. Cinyps fluuius est in Libya per huberrima arua decidens, porro Libyæ pleraq; inculta infestãtur multo ac malefico genere animalium, ut Mela testatur.

C himæra Hydra Lernæa nata, monstrum triforme, terribiles flammarũ globos cũ spiritu effunden , quam Bellerophon equo alato insidens telo confixit. Homerus, Hesiodus, Palæphatus, Hyginus. Plutarchus in libro de claris mulieribus rem hanc historice narrat. ¶ Tetra, Lucret. ¶ Flãmis armata, fremens, effera flamnis. Virg. ¶ Triformis, ignea, tremenda, Horat. ¶ Flammam uoluens ore fero. Tibull.

C hiragra, nodosa. Horat.

C hiron, ut ait Suidas, Ixione natus, ut Pherecydes, Pindarus, Apollonius, & ille qui Gigantomachiam scripsit, Saturno in equũ mutato, & Philyra, Oceani filia editus, Chariclo Apollinis, uel, ut quidã, Persæ, ut alii Oceani filiã uxorẽ habuit: ex qua Carystũ genuit, Apollonii, & Pindari interpres. Huius Chariclus meminit Ouidius quũ ait. Filia Centauri, quam quondam Nympha Chariclo Fluminis in rapidi ripis enixa uocauit Ocyrhoen. Fuit autem Musicæ simul, & Iustitiæ, atq; medicinæ doctor, ut tradit Plutarchus in Musica. Hic deniq;, authore Hygino, non modo cæteros Centauros, sed homines etiam iustitia dicitur superasse. Aesculapium, & Apollinem nutrisse existimatur. Pietate igitur & diligentia effecit ut inter astra numeraretur. Apud hunc Hercules quum diuersaretur,

teret, & simul cũ chirone sedens sagittas consideraret, fert vna earũ decidisse su pra pedem chironis, & ita eũ interfecisse, quod & Diodorus asserit. Alii aũt dicũt Centaurũ miratũ quod tam breuibus sagittis tam magna corpora centaurorũ interfe cerit, ipsum contendere arcũ conatum, itaq; ex eius manu sagittam prolapsam in pe dem eius incidisse, pro qua re Iupiter eius misertus inter sidera eum constituit cum hostia, quã supra aram tenens immolare videt. ¶ Phillyrides, Virg. ¶ Centaurus nobilis, Horat. ¶ Aemonius, geminus, semifer, biformis, iustissimus, Philyreius, Se miuir, Ouid.

C hoaspes flumen Persidis, cuius aquam auream mirae dulcedinis Parthorũ reges tan tum bibunt, quemadmodũ & Eulaei fluminis, quod in Medis ortũ Susorum arcem ac Dianae templũ circuit. Athenaeus, Plinius, Herodotus, Solinus. ¶ Regia lym pha, Tibull.

C hordae, loquentes, Lucr. ¶ Vocales, Tibull. ¶ querulae, Ouid.

C horeae, festae, Ouidius.

C hori Nympharum, leues, Horat.

C hrysolithi gemmae aureo colore translucentes, Plin. ¶ Flaui, Propert.

CICERO, dissertissimus Romuli nepotũ, Catull.

C icadae quas Athenienses ex auro in capillorũ nexibus gestabant: iisq; comam ligabãt. Thucydidis, & Aristophanis interpres. ¶ Raucae, querulae, Virg.

C icatrix, foeda, Horat.

C iconia auis, quã è longinquo uenire non dubiũ est, vti & Grues. illas hiemis, hanc aestatis aduenam, nec venire sed venisse cernimus. honos huic serpentium exitio tã tus, ut in Thessalia capitale fuerit occidisse eadem legimus poena quae in homicidas. haec & plura Plinius ¶ Candida auis, longis inuisa colubris, Virg.

C icuta graecis Conion, Caulis ei geniculatus ut foeniculo, magnusq; est. folia ferulae angustiora, graueolentia, cacumine ramoso & sustinente vmbracula, flore subcandi do, semen albidius aniso, radice concaua nec profunda, inter enecantia est frigoris vi. maxima vis in Creta nascenti, deinde Megaricae & Atticae, item chiae, Cilicumq; terris. Dioscorides. ¶ Viridis, gelida, Ouid.

C ilices populi in minori Asia Syriae proximi. Pli. ¶ Corycii, Virg. Est enim Corycos, Mela teste, oppidũ in Cilicia, & eodem nomine & portus, & specus supraquã dici possit eximius. Is aũt, vt ait Strabo, est ingens quaedam concauitas in orbem ducta. cui labrum petrosum ac satis altũ circũadiacet. cũ descenderis sclum est inaequale, & magna ex parte saxosa materia semper uirenti plenũ. Adiacens uero sclũ Croco satum est. Strabo, Mela, Pli. ¶ Intonsi, Tibull. ¶ Feri, Ouid.

C immerii populi Scythiae circa Taurum & Meotim paludem, quibus aspectus solis in perpetuũ ademptus, regio caliginosa, umbris ac nebulis tecta, ad quos Vlysses ac cessit, inde prouerbiũ Cimmeriae tenebrae, in multam obscuritatem & animi caligi nem. Homerus. Strabo, Pli. Eustathius dictos autumat Cimmerios quasi ἐν τῷ ἀέρι κειμένους. ¶ Obscurae orae. Tibull.

C imolus una ex Cycladibus insulis in Ionio mari. Strabo, Pli. ❡ Cretosa, Ouid. Insignis Plinio, Dioscoridiq; Cimolia Creta.

C inædus, improbus, Catull.

C inis, mutatus, Catull. ❡ Immundus, ater, ingratus, Virg.

C inyras Cypriorũ rex, Cypriæ Veneris sacerdos à Venere amatus, Thiante patre, matre uero Amathusa, ut alii Apolline & Papho, ut quidam Eurymedonte & Paphia nympha editus. Suidas, Stephanus, Lycophronis, & Pindari interpres, Theodoretus. ❡ Magnus, Ouid.

C inna poeta Catullo amicissimus, qui Smyrnam opus nouem annis elimauit. Catullus, Quintilianus, Suetonius, Seruius. ❡ Procax, Ouid.

C irce Solis & Perseidis, siue Persæ filia, Aeetæ soror, apud Ciceronem, Hesiodũ, Homerũ, Dionysius uero Milesius primo Argonauticon Aeeta et Hecate Persæ filia genitam asserit. Hæc post mortem Marica dicta est ut ait Seruius, Firmianus. Ex ea Vlysses filios genuit Agrium, Telegonũ, Latinũ regem, Anteam, Ardeam, à quibus urbes in Italia nomen traxere, Rhomũ, et filiam Cassiphonem. authores Hesiodus, Stephanus, Lycophronis interpres. ❡ Aeæa. diues, solis filia, Marica, dea sæua, quæ scilicet homines in varias ferarũ formas uerteret. LAVRENS, à Laurento oppido Latii, quod Plinius lucũ Iouis indigetis appellat. Seruius Lauinũ, & Lauiniũ, & Laurentũ idem facit. Strabo Lauinium à Laurento dirimit, quandoq; idem facit, tribus supra mare millibus id statuens. Dionysius Alicarnasseus tres facit populos in Latio: Lauinienses, Laurentes, Lauiniatas. Porro Latinus Circes filius Latii rex fuit. DAEDALA. Virg. à varietate rerũ, & artificiorum, cum græce δαιδάλλειν significet uariare. author Festus. à Dædalo artifice, cuius opera sensibus prædita esse videbantur. ut ait Euripidis Interpres ex Euripide, Cratino, Platone. ❡ Vitrea, Horat. aut pulchra, aut procurato lucens nitore, aut mari uicina ut exponit Acron. ❡ Docta, Solis genus, apta mutare ueteres figuras herbis uel cantu, Tibull. ❡ Titanis, Propter solem patrem, qui Titan appellatur. SOLE sata, dira, Titania, infamata, Ouid.

C ircenses Ludi de quibus in hæc uerba Liuius disserit. Tum primũ Circo, qui nũc maximus dicit, designatus locus est, loca diuisa patribus equitibusq;, ubi spectacula sibi quisq; faceret fo i appellati. Spectauere furcis duodenos ab terra pedes spectacula alta sustinentibus pedes. Ludicrũ fuit equi pugilesq; ex Etruria maxime acciti, solẽnes, deinde annui mansere ludi Romani, magniq; uarie appellati. Quare aũt magni dicti sint ita Asconius exponit: Romani ergo Ludi sub regibus instituti sint, magniq; appellati, q magnis impensis dati. Tũc .n. primũ Ludis impẽsa sunt ducenta millia nũmũ. adeo magnos Ludos factos putant, q consiliorũ secretorũ deo, idest Neptuno dati, & magnis diis idest Laribus urbis Romæ dati sunt, quibus aiunt raptas Sabinas. ❡ Magni. Virgilius.

C ircus maximus, Capax. Ouidius.

C isseus Thraciæ rex, Hecubæ pater, Euripides, Ennius, Pacuuius ❡ Thracius, Virg.

C ista, caua, Catull. ¶ Leuis, conscia occultis sacris, Tibull. hoc est Bacchi orgiis, quod & Catull. repetit. Pars obscura cauis celebrabāt orgia cistis. Hinc et Canephoræ Virgines Ciceroni quæ Caniferæ latine dicunt. Canifera mulier, inquit Festus, est quæ Canū, id est quasillum, quod est Cistæ genus. Canephoræ uirgines, ut scribit Suidas ex Philochoro, sub Erichthonio rege primū institutæ sunt, ut canistris deferrent quæ ad sacrificium solēniorum Mineruæ aliarumq; pomparum attinebant. Meminit & Pausanias.

C ithara primū in Lydia inuenta, propter quod Asia dicta est, ab Asia palude. Apollonii interpres. Citharam uero primus Mercurius inuenit, quemadmodū Lyram Apollo, ut refert Hyginus ¶ Liquida, Lucret. ¶ Caua testudo, Threicia, Virg. propter Orpheum. ¶ Imbellis, Horat.

C itrium, quo primū in Media, ex quo Medicū malū appellatum est, inuentum est uenenum exagi ex membris, nec obesse ea quicquam posse iis qui comederint. Hoc Libyes Hespericum, atq; aureum malū appellant, ab Hercule in Græciam translatū, authores Iuba, & Athenæus, Theophrastus, Macrobius, & si Seruius ex Apuleio id neget. Sunt qui illud Virgilii, Aurea mala decem misi, de Citrio intelligant, sunt & qui de Chrysomelis, de quibus ita Plin. His proxima amplitudine mala quæ uocamus Cotonea, & Græce Cydonia ex Creta insula aduecta. Incuruatos trahunt ramos, prohibentq; crescere parentem. Plura eorum genera, Chrysomela incisuris distincta, colore ad aurū inclinato. ¶ Fulgens, aureū, Lucret. ¶ Felix malū, Virg.

C ithæron mons Thebis Boeotiis imminens, Plinius. Lactantius Firmianus ita ait. Sacra liberi patris primus Orpheus induxit in Græcia, primusq; celebrauit in monte Boeotiæ Thebis ubi liber natus est proximo. Qui quū frequenter citharæ cantu personaret Cithæron appellatus est. Ea sacra etiam nunc Orphica nominantur, quibus ipse postea dilaceratus ac discerptus est. Lysimachus uero Cithæronem Heliconis fratrem qui mutuis uulneribus occiderunt monti nomen dedisse tradit. Duris uero tradit Citharam à Cithærone monte in quo Amphion canebat dictam fuisse. Alii prius Asterium dictū tradunt, deinde Cithæronem, à Cithærone formosissimo puero, qui quū Tisiphonem furiam illius amore captam spreuisset, unius è draconibus quos illa pro crinibus gerit afflatu interiit: & monti in quo pascebat nomen dedit, ex Plutarcho. ¶ Nocturnus, propter Bacchi orgia quæ noctu celebrabantur, ut diximus.

C LADES, mortifera, Lucret. ¶ Tristis, Horat.

C lassis, ærata, Virg ¶ Volucris. Ouid.

C lassica, trucia, Horat. ¶ Martia, Tibull.

C laua Herculis, trinodis, domitrix ferarum. Ouid.

C leopatra Aegypti regina, cuius amore ductus M. Antonius post deuictos Parthos quasi bene gestis rebus in regio sinu se reficiebat. Aegyptia mulier ab ebrio imperatore pretio libidinum Romanū imperiū petiit: promisit Antonius. Itaq; in patriā pugnaces naues quingentas duxit, peditum millia centū, equitum millia. XXII. Anto-

nio igitur circa Actium Epiri promontorium naues habente Cæsar Augustus illuc duxit naues bellicas; CCL. peditũ. LXXX. millia, equitum ferme parem Antonio numerum. Pugnatum est contra eũ et Cleopatram ab Augusto, prima dux fugæ regina cum aurea puppe, uelocp purpureo in altum se dedit. mox secutus Antonius, sed instabat uestigiis Cæsar, demum vsq; in Alexandriam persecutus est. qua capta Antonius mortem sibi ipsi consciuit. Cleopatra quoq; iuxta suum Antonium admotis ad uenas aspidibus sic morte quasi somno soluta est. Et hic finis armorũ ciuilium fuit. Plutarchus, L. Florus. ¶ Coniux Aegyptia, Virg. ¶ Meretrix regina Canopi. Propert.

Cleonæ mediocre oppidum Boeotiæ in uia sitũ quæ ex Argo Corinthum ducit, Et in tumulo frequentibus habitato incolis muros perpulchros habente. Quo circa poeta mihi proprie dixisse videtur, Mœnibus pulchris excelluisse Cleonas. Hic silua surgit Nemæa inter Cleonas & Phliuntem, in qua Argiui sacra celebrare consueuere Nemeæa. Ibi quoq; quæ de Nemeæo leone gesta fabulis prodita sunt. Et Belbina est pagus. Distant aũt Cleonæ ab Argo quidem stadiis centum & uiginti, à Corinto uero stadiis octuaginta. Hæc apud Strabonem. ¶ Humiles. Ouid.

Clitũnus Meuaniæ amnis, quæ pars est Vmbriæ. Seruius. In Falisco inquit Plin. Clitũni aqua potata candidos boues facit. ¶ Sacer, Virg. propter albos tauros in eo lotos qui Ioui Capitolino mactabantur. Seruius. ¶ Formosus, Propert.

Cliuus, mollis, Virgilius.

Clypeus, ardens, leuis, fulgens, Argolicus, Virg. quo uerbo magnitudo exprimitur, vt ait Seruius. aut fortasse Argiuum Clypeum respexit, qui apud Argiuos sacer erat clauis affixus ut facile detrahi nnn posset. unde prouerbium in fastuosos: Tanquã argiuum Clypeum abstulerit gloriatur. Zenodotus.

Clytæmnestra ex Leda Thestii filia, & Tyndareo Oebali filio nata. quam Tragici tradunt texta sine exitu Agamemnoni tribuisse, hisq; implicitũ aggrediente Aegistho fuisse peremptũ. Ouidius, Iuuenalis, Euripides, Homerus, Hyginus. ¶ Coniux infanda, Virg. ¶ Tyndaris, Ouid.

CNIDVS insula in Caria, ex qua uiri memorabiles fuere, primũ Eudoxus mathematicus Platonis sodalis, postea Agatarchides peripateticus, vir historicus ætate nostra Theopompus diuo Cæsari familiaris, et qui apud eum maxime potest. item Artemidorus eius filius Hinc Ctesias fuit qui Xersen medicatus est, & res Syriacas, & Persicas conscripsit. Hæc Strabo ¶ Arundinosa, Catull. Chartis seruiunt calami, inquit Plinius, Aegyptii maxime, cognatione quadam papyri. probatiores tamen Cnidii, & qui in Asia circa Anaiticũ lacũ nascuntur. ¶ Piscosa, Ouid.

COCYTVS fluuius Inferorũ à Stygemanans, vt refert Homerus in Odyssea. ¶ Sæuus, ater, altus, Virg. ¶ Languidus, errans, Horat.

Coccus, ruber. Horat.

Coeus gigas, Cœli Terræq; filius. Hesiodus. ¶ Cœlo minans. Propert.

Coenum, molle, Lucret. ¶ Graue, Catull.

Colchus

C olchis, regio quæ in Ponto posita magnā ex parte in mare ꝓtendit. Huic Aeetes imperauit, altero latere in Euxinū & Meotim deuexa, altero in Caspiū & Hyrcanū mare, uelleribus aureis inclyta. Strabo, Diod. Plin. ¶ Fines Aetæi, Catull.

C olubri, venenati, Lucret. ¶ Longi, Virg. ¶ Virides, Horat.

C olūbus, Dionæus, Colūbi maxime sunt in coitu fœcūdi, ïóq; in Veneris tutela huius generis aues posuit antiquitas, author Fulgentius Placiades. ALBVS, Catull.

C olumbæ, quarū duo genera constituūt, ut scribit Galenus, domesticū & Nomadicū, hoc est pascuū & Siluestre. Columbæ Siculæ præferunt omnibus. Laudant & Cypriæ luteo colore. ¶ Chaoniæ. Virg. Epirus Chaonia dicta est, ut inquit Plinius. Cæterum Herodotus refert geminas ex Aegypto colūbas euolasse utrāq; nigrā, unā quidem in Africā, alterā uero in Dodonā siluā Epiri, in qua oraculū Dodonæi Iouis omniū antiquissimū, quæ fago insidens humana voce elocuta sit eo loci Iouis oraculū condi debere. Eam uero quæ ad Afros abiisset iussisse Afris vt Iouis Ammonis oraculū conderent. ¶ Molles, imbelles, Horat. ¶ Albæ, Sanctæ Syro, Tibull. Nā, ut scribit Diodorus, Semiramim quidam fabulant in columbam fuisse cōuersam, cōpluribus. n. auibus domū ingressis & illā cū reliquis aduolasse uolūt. Quo factū est ut Syrii colūbam ut deam colant, immortalem reginam arbitrati. ¶ Veneris dominæ uolucres, torquatæ. Propert. à pluma quæ collū columbarū in modū coronæ ambit, ut canit Lucretius, Pluma colūbarū quo pacto in Sole videt, quæ sita ceruicē circū collumq; coronat. Namq; alias fit vti claro sit rubra pyropo, Interdū quodā sensu fit ut videat Inter ceruleū uirides miscere Smaragdos. ¶ Trepidæ, placidæ, Cythereiades, Thisbææ, à Thisbe Boeotiæ urbe quam Homerus πολυτρήρωνα appellat. ALBAE, Chaones, Ouid.

C ollum, candidum, lacteum, Virg. ¶ Eburneum, altum, teres, Ouid.

C ollis apricus, apertus, supinus, cauus, altus, curuus, celsus, durus, Virg. ¶ Vmbrosus, pomifer, Ouid.

C olumnæ, Phrygiæ, Tibull. Nam, ut Strabo ꝓhibet, Synnada urbs est Phrygiæ nō magna, añ quā planicies iacet oleis cōsita. lx. fere stadioꝶ. vlterius est Docimia vicus, et Synnadici lapidis lapidicifodina, sic. n. eū Romani appellant, indigenæ vero Docimitē, et Docimeā. Vena in initio paruas glebas emittebat, nūc ꝑꝑ maximos Romanoꝶ sumptus colūnæ integræ & ingentes extrahunt, et uarietate alabastritæ lapidi proximæ, quare multa hmūi onera ad mare deuehunt, & colūnæ & lapideæ tabulæ magnitudine ac pulchritudine admirabiles Romam deferunt. ¶ Tænariæ, Strabo, ait, sunt & Latomiæ id est lapidicinæ pretiosoꝶ lapidū Tænariorum à Tænaro multis iam seculis, Tænarus uero Laconicæ regionis promontoriū. Laconicū marmor Pli. quoq; cōmendat, qđ erat pretiosum uiridi colore, cunctisq; hilariusq;. POENAE. Prop. hoc est ex marmore Numidico factæ, qđ fuit antiquitus laudatissimū, ex quo limina in domo primus Romanoꝶ posuit M. Lepidus, ut scribit Pli. et hoc primū inuecti Numidici marmoris uestigiū inuenisse se refert. Cæterum Numidiam Libyæ partē esse quis nescit? ¶ Sublimes, rigidæ, Ouidius.

C olor niger, Memnonius, Ouid. à Memnone æthiope.

C ometæ, de quibus ita Pli. Cometas græci uocant, nostri Crinitas, horrentes crine sanguineo, & comarũ modo in uertice hispidas. Fit candidus Cometes argenteo crine ita refulgens ut uix contueri liceat, itemq́; Terrificum magna ex parte Sidus est, atq́; non leuiter piatum, ut ciuili motu Octauio Consule. ¶ Diri, sanguinei, Virg. ¶ Crines flammiferi, comantes, Ouid.

C ompages, arctæ, Virg.

C ompedes, duræ, ualidæ, Tibull.

C oncordia, fœlix, Propert. ¶ Mitis, Ouid.

C onnubia, læta, Lucret. ¶ Stabilia, Virg.

C onuiuia, Lauta, Catull. ¶ Læta, Tibull. ¶ Dulcia, candida, Prop. ¶ Vinosa, Ouid.

C onuiua, auidus, lætus, comis, Horat. ¶ Dulcis, Propert.

C oncha, capax, Horat. ¶ Lucida, Tibull. ¶ Inda, Aelianus, Conchylia, inquit maxima in Taprobane & India. ERYCINA, Propertius, à Venere Erycina cui concha sacra est ut ait idem Aelianus, & Pli. scribit Conchas coli apud Venerẽ Cnidiorũ. Ideo aũt Veneri sacra dicitur quia Venus ex spuma maris orta concha in Cythera primum deuecta perhibetur. Festus. Cytheriaca. Proper. ¶ Caua, leuis, Ouid.

C onchylia, Lucrina, Horat. ostrea intelligit. Scribit. n. Strabo Lucrinũ sinũ ostreis captandis huberrimũ. Sergius Orata primus optimũ saporem Ostreis Lucrinis adiudicauit, eiusq́; exemplo in Lucrino compascebantur, author Pli.

C ontagia, mala, dira, Virg.

C ontus, durus, Virg.

C onsilium, arcanum, lene, Horat.

C ontumelia, grauis, Horat.

C opia, larga, Virg. ¶ Fastidiosa, aurea, Horat.

C ornua, raucisona, Lucret. ¶ Camura, idest curua, Festus, Seruius, Nonius. SOLIDA, rauca, Virg. ¶ Alta, adunca, flexa, rigida, Ouid.

C oronæ, quæ etiam Corollæ, & Serta nominantur, quas primus mortalium Prometheus habuisse fert ut se uictorẽ impune peccasse diceret. Itaq́; homines in maxima lætitia uictoresq́; coronas hr̃e constituerunt. Id in exercitationibus & cõuiuiis perspicere licebit. Ex Hygino. ¶ Plexæ, Lucre. ¶ Floridæ. Catull. ¶ Virides, variæ, molles, Virg. ¶ Floreæ, Tibull. ¶ Florẽtes, geniales, odoratæ, futiles, teneræ, Ouid.

C orona Sidus, quæ existimatur Ariadnæ fuisse, à Libero patre inter sidera collocata. Dicitur. n. in insula Dia cũ Ariadna Libero nuberet, hanc primũ muneri accepisse à Venere, quũ oẽs Dii in eius nuptiis dona cõferrent. Fertur aũt à Vulcano facta ex auro & Indicis gẽmis, per quarũ fulgorem Theseus existimat de tenebris labyrinthi ad lucẽ ueni sse. Alii aliter disseruere ut exponit Hyginus. ¶ Aurea, Catull. ¶ Ardens, Cnessia, pp Ariadnã Cretensem, Virg. ¶ Torta, Prop. ¶ Clara, Ouid.

C ornix, rauca, Lucret. ¶ Improba, Virg. ¶ Annosa, quadringentos enim annos viuit, ut ait Orus Apollo. VAGA, Horatius. ¶ Garrula, Ouidius.

Coruus sub Apollinis tutela constitutus, Hyginus, Hesiodus. ¶ Oscen, Horat. Oscines, inquit Varro, dicuntur apud augures quod ore faciunt auguriũ. ¶ Loquax, nam mira est docilitas coruorum, ut ait Pli. historiamq́ refert de eo coruo qui ex nido supra ædem Castoris ad forum in proximam sutrinam euolabat, illic sermoni assuefactus omnibus matutinis Tiberium, Germanicum, Drusum, Cæsares nominatim salutabat, mox populum Romanum transeuntem. PHOEBEIVS ales, Ouid.

Cornus speciosa & fortis arbor, quæ fructum magnitudine oliuæ fert oblongum, a principio uiridem, quum maturuerit rufum aut ceræ colore. Ea est spissississima arborum, montes amat, Dioscorid. Pli. ¶ Bona bello, Virg.

Corna, lapidosa, Virg. ¶ Autumnalia, Ouid.

Corylus, edura, Virg. ¶ Fragilis, Ouid.

Cortex, Liber, tenuis, rugosus, mollis, Ouid.

Corus uentus ab occasu solstitiali, qui & Caurus, & Argestes dicitur. Pli. & ut Vegetio placet, Libanotus. ¶ hibernus, Virg.

Corymbi, grauidi, Ouidius.

Corynna poetria Lyrica, ortu Thebana, uel Tanagræa, Achelodori, & Procratiæ filia, Suidas, Pausanias in Phocicis. ¶ Antiqua, Propert.

Corinthus urbs Peloponessi, à Corintho Iouis filio, Ephyra prius dicta, ab Ephyro Myrmecis & Epimethei filio, uel ut alii Amaracis, author Stephanus, ut Pausaniæ & Apollonii interpreti placet, ab Ephyra Epimethei filia, ut Eumelo, ab Ephyra Epimethei uxore, & Tethyos filia. ¶ Bimaris, Horat. quoniã Isthmos Peloponessi promontorium ubi sita est ab altero latere Ionio, ab altero Aegæo mari abluitur. Solinus, Strabo, Pli. ¶ Aere nobilis. Ex illa antiqua gloria Corinthiũ æs maxime laudatur, ut ait Pli. Erantq́ Corinthi plurima opera ære elaborata, author Strabo. PIRENIS, Ouid. à Pirene fonte.

Corcyra in Ionio mari, à Corcyra Asopi amnis filia, Scheria prius dicta, Phæacia quoq́ appellata à Phæace Neptuni & Corcyræ filio, Strabo. Stephan. Diodorus. Pausanias in Corinthiacis. ¶ Phæacia tellus, Tibull.

Coralli Aemi Thraciæ montis accolæ, Strabo. ¶ Flaui, Ouid.

Corœbus Mygdonis filius à quo Phrygii Mygdones appellati, ad Troiã Cassandræ amore profectus. quem Zenobius, & Suidas adeo uecordem fuisse aiunt, ut maris undas enumeraret, indeq́ natum adagiũ. Stultior Corœbo. Eum à Pyrrho interfectum pleriq́ tradidere. Lescheus uero poeta a Diomede, Pausanias in Phocicis, Quintus Calaber. ¶ Mygdonides, Virg.

Coronis Phlegyæ Thessaliæ regis filia, ex qua Aesculapium natum antea demonstrauimus, refertur etiam à Pausania in Corinthiacis responsum Delphici Apollinis Apollophani Arcadi uiro datum. ὦ μέγα χάρμα βροτοῖς βλαστὼν ἀσκληπιὲ πᾶσιν ὅν φλεγυηὶς ἔτικτεν ἐμῇ φιλότητι μιγεῖσα ἱμερόεσσα κορωνὶς ἐνὶ κραναῇ ἐπιδαύρῳ.

Aristides tamen ex Leucippo Amyclæ Lacedæmonis filio natā scribit. Ex ea Apollo Eriopida filiam quoq; suscepit ut refert Asclepiades. Coronim prætera Boebeida lacum Laceriam Thessaliæ urbem alluentem incoluisse testes sunt Pindarus in Pythiis, & Pherecydes in primo. ¶ Larissæa, Ouid.

C ostū qđ Græci & Romani pariter costū dicūt, Primā hn̄s bonitatis æstimationē ex Arabia allatū, candidū, leue, plurimo & eximio odore. Scđæ bonitatis Indicū ē, speciosū, nigrū, & ferulæ mō leue. Tertiū Syriacū. ponderosum, colore buxi, odore sensum tentans. Probatissimū omniū est recens, cādicans, undiq; plenū et densū. qđ itidē arida soliditate sit, nullas teredines senserit, nec uinoso odore sentiat, feruido & erodente gustu. Dioscorides author. ¶ Achæmeniū. Horatius. Nam, ut scribit Plin. Persarum esse debet gentis unguentum, sed Parthi eo madent, Achæmenes autem fuit primus rex Persarum. ¶ Molle, Propert.

C os insula Cariæ apposita, Rhodo proxima, ab Eurypylo Neptuni & Chalciopes filio regnata, quā Hercules unà cum Telamone ex Ilio rediens expugnauit: & Chalciopen Eurypyli filiam in matrimoniū assumpsit: ex eaq; Thessalū genuit, ex quo Phillippus & Antiphus. Illustrauit eā uel vnus insignis alumnus Hippocrates. authores Steph. Strabo, Home. Pindarus, & vtriusq; interpres. ¶ Vrbs Eurypyli, Ouid.

C osyra insula in medio spatio Carthaginiēsis sinus ex aduerso Siciliæ, author Strabo. item alibi Medio spatio Lilybæi Siciliæ promontorium, & Clupeæ Carthaginiensis oppidi Cosyram haberi tradit. ¶ Sterilis, Ouidius.

C otes laudatissimæ in Naxo insula. Pindarus in Isthmiis, φαίης καί νιν ἄνδρ' ἐν ἀθληταῖσιν ἔμμεν Ναξίαν πέτραις ἐν ἄλλαις. ¶ Duræ, Virg.

C othurnus, Sophocleus, Virg. à Sophocle diuino Tragœdiarū scriptore. Hic Sophili filius Atheniensis Colonis oriūdus natus est circa. LXXIII. Olympiadē, Apis ob dicendi dulcedinē cognomentū meruit. Scripsit Elegias et Pæana, Fabulas docuit numero, CXXIII. et ut quidā uoluere multo plures, victorias. XXIIII. adeptus est. Hunc nōnulli nuntio Tragicæ victoriæ, alii acino uuæ suffocatum in teriis se tradunt, Lucianus, Sotades, Suidas. ¶ Cecropius, Horat. hoc dicit pp Thespim Atheniensem qui primus Tragœdias scripsit, ad quas agēdas plaustro circa ciuitates agebat, vñ Hora. ita ait. Ignotū tragicæ genus inuenisse camœnæ Dicit, & plaustris vexisse poemata Thespis. Quæ canerēt agerētq; puncti fecibus ora. Alii hunc nō primum tragœdias scripsisse uolunt, sed. xvi. esse ab Epigene Sicyonio qui primus tragœdias fecerit. Alii scđm ab Epigene esse cōtendunt, docuit autē prima ex. LX. olympiade, Plutar. et Suidas. ¶ Æschyleus. Prop. ab Aeschylo poeta, de quo ita Horat. Post hunc psonæ, pallæq; reptor honestæ Aeschylus, & modicis instrauit pulpita tignis. Edocuit magnumq; loqui, nitiq; Cothurno. Fuit autē Atheniensis, filius Euphorionis. Certauit olympiade. IX. quum esset annoꝝ. XXV. scripsit Elegos, & tragœdias. XC. Victorias. XVIII. potitus est. Habuit filios Tragicos duos Euphorionē, & Bionem. Ad extremum in Sicilia iuxta Gelā testudinis ictu interiit e sublimi ab aquila deiectæ, annos natus. LVIII. Ex Suida, Plinio, Plutarcho.

Cotison

C otiſon Getarũ rex, cui Auguſtus Cæſar Iuliã deſpondit, quo tempore ſibi quoq; inuicem filiam regis in matrimoniũ petiiſſet. Suetonius. ¶ Dacus, Horat.

C otytia ſacra apud Edonos Thraciæ populos, quibus nomen dedit Cotys dea turpium præſes, quæ cum apud Corinthios, tum apud Edonos colitur, inde ſunt Cliſthenæ et Timarchi, & quicũq; lucri gratia formam colunt ad infandã libidinem, ſicut effœminati, & capillum tingentes uniuerſi, Strabo, Suidas, Æſchylus. ¶ Sacrum Liberi Cupidinis. Horat.

C RABRO, aſper, Virgilius.

C rater ſidus in medio Angue, caudam Anguis Coruus appetit roſtro, neq; poteſt iuxta accedere ut bibat. fabulam habes apud Hyginum, Germ. Cæſarem, Arati Int. ¶ Inauratus. Ouid.

C rates, vimineæ, arbuteæ, Virg. ¶ Textæ Horat.

C rathis amnis Calabriæ, Strabone, Plinio, Vitruuio, Pauſania. Nomen tranſtulit ab illo qui eſt in Achaia, de quo Herodotus, Aelianus, Strabo, Pli. ¶ Piſcoſus, Ouid.

C ratinus ueteris Comediæ poeta, Athenienſis, Callimedis filius, uino, & puerorũ amoribus deditus, fabulas. XXI. ſcripſit. Victorias nouem reportauit. Authores Suidas & Ariſtophanes. ¶ Priſcus, Horat.

C ragus, ſiue, quod idem eſt, Gragus, Lyciæ mons, cui ex aduerſo mons alter Anticragus, à Crago Tremileti & Praxidices nymphæ filio, ubi & deorum ſilueſtriũ ſpecus poetæ celebrant, ex Strabone, Ptolemæo, poeta Dionyſio, Pomponio, Plinio. ¶ Viridis, Horat.

C reta inſula in Ionio mari à Crete Iouis & Idææ nymphæ filio, vt alii à Creta vna Heſperidum. Sunt qui à Crete uiro terrigena dictam putent authore Stephano. Alii tradunt, ut ait Diodorus, Ammonem à Saturno expulſum in Cretam ueniſſe ubi Curetes regnabant. Ibi regis filiam Cretam nomine quum cœpiſſet uxorem, regno ſumpto inſulam antea Idæam dictã ab uxoris nomine appellaſſe. Vt vero Martianus Capella tradit, ei nomen dedit Curetũ rex Cretes, à quo Creta primũ, mox Curetis nũcupata. deinde propter Cœli temperiem Macaroneſos. Homerus in Iliade ἑκατόμπολιν appellat, in odyſſea uero ἐννηκοντάπολιν, ex hiſtoria quam ſcribit eius interpres, Leucus enim Cretenſium Rex ut reliquis quoq; terrori eſſet, decem urbes funditus deleuit. Cretea itẽ Arcadiæ locus eſt prope nemus Apollinis Parrhaſii, ubi Iouem educatũ Arcades affirmant. Pauſanias in Arcadicis. ¶ Cnoſſia regna, Dictæa arua, ab eius inſulæ promontorio Dicte. Reprehenditur à Strabone Aratus qui Dictum vocat, et Idæ proximum ſtatuit. Nam Agathocli fœminino tantum genere Dicten dici placet, à πίκτω uerbo græco quod eſt parere, quod illic Iouem deum mater edidit, aſſertione Cretenſium de Iouis puerperio audacter cum Arcadicis contendentium. MINOIA arua, antiquæ oræ Curetum. Virg.

C retenſis, Cnoſius, Catull. ¶ Dictæus, Gortynius, Virg. ¶ Cnoſſiacus, Lyctius, Oui-

dius, à Lycto Crete urbe, quæ à mari Africo stadiis octoginta distat. authores Strabo, Plinius.

Creta terræ genus, tenax, Virg. humida. Horat.

Creusa Creontis Corinthiorum regis siue Hippotæ filia Iasonis Medea destituta uxor, quam alii Glaucen appellant, Euripides, eiusq; Int. Diodorus, Athenæus. ¶ Pellex, Horat. ¶ Ephyræa. Ouid. antea diximus Corinthum Ephyram nominatam.

Creon Corinthiorum rex, apud quem Iason decem annis cõmoratus est, ut latius scribit Diodorus. Corinthi regnauit Bellerophon, deinde Lycæthus, tum Creon, post hunc Hippotes, postmodum Medea ut ait Eurip. Int. ¶ Magnus, Horat.

Crepusculum, opacum, obscurum, Ouid.

Cremera fluuius, apud quem tercenti & sex Fabii à Veientibus occisi sunt. Liuius, & Cæteri. ¶ Rapax, Ouid.

Cribrum, rarum, Ouid.

Crimen, noxium, Virg. ¶ Dirum, Ouid.

Crinale, curuum, Ouid.

Cristæ, terrificæ, Lucret. ¶ Comantes. Virg.

Crocus flos, Cereri sacer apud Sophoclẽ in Oedipo Colonæo, et Niobe, probatissimus in medicinæ vsu Corycius ex Cilicia est, recens, qui coloris sui bonitate rubet: et exiguo in capreolis cãdore est, qui itidẽ longus, integer, friabilis, squalidus, et sine vnguine, plenus, & quũ madescit manus inficiens, qui tandẽ cariem nõ senserit, humescat ue, odore iucundo, & leni acrimonia sit. qui. n. talis nõ erit, aut intempestiue lectus fuit, aut ætate bonitatem amisit, aut maduit. Secundæ bonitatis à Corycio Ciliciæ Croco ẽ qui ex agro ad Lyciam, et ex olympo Lyciæ monte affert. Tertiæ deinde qui ex Aegis Aetoliæ urbe, ex Dioscoride. ¶ Cilix. Lucr. ¶ Rubens, Virg. ¶ Corycius. Horat. ¶ Solẽnis, Propert. Crocus uino mire congruit, præcipue dulci tritũ, quo prisci vtebant ad theatra replenda, ut docet Pli. Et scænam Croco perfundi solitam indicat Lucretius illo uersu. Et quũ Scæna Croco Cilici pfusa recẽs est. Itemq; Oui. Nec fuerãt liquido pulpita rubra Croco. ¶ Ruber, tenuis, puniceus, Ouid.

Crocodilus quadrupes malũ, & terra pariter & flumine infestũ. Hunc Nilus habet, ut scribit Pli. Orus, Apollo, Diodorus, Herodotus. Nomẽ habet, ἐκ τοῦ κρόκου καὶ δειλὸς, eo qđ Crocũ fugiat timeatq;: qđ melle conficientes in Aegypto sternũt ne mel absumãt Crocodili, q̃m mirũ in modũ eo delectant, hæc apud Etymologicon magnũ legunt. ¶ Pharius, Ouid. à Pharo olim Aegypti insula cõtra Nili hostia.

Croesus Lydorum rex Alyattæ filius, cuius opulentia apud græcos in prouerbiũ abiit, præsertim nobilitata dicto Solonis, quẽadmodũ apud Romanos M. Crassi, cui cognomẽtũ ẽt diuitis additũ est. Herod. Suidas, Iustinus, Pli. ¶ Lydus, Prop. ¶ Diues. Ouid.

Cruor, crassus, ater, Virg.

Cruciatus, æger. Ouid.

Crux, dura. Ouid.

Crystallus, aquosa, Propert.

C ucumis, tortus per herbam. Virg. ¶ Cæruleus. Propert.

C ucurbita, tumida, Propert.

C uimina, summa, alta, Virg.

C ulmus, fragilis, leuis, Virg.

C ulta, pingua, Virg.

C umæ urbs in Campania, uetustissimũ Chalcidensiũ, & Cumæorũ ædificiũ, antiquitate. n. cunctas et Siciliæ, et Italiæ urbes antecellit. Ipsius aũt classis ductores Hippocles Cumæus, & Megasthenes Chalcidensis inter se pepigere ut horũ quidẽ colonia fieret, horũ aũt appellatione nominaret, qua ex re Cumæ appellant. A Chalcidensibus tñ cõditũ putat. Oppidũ superioribus annis fortunatius erat. Nõnulli Cumas ob κύματα id est fluctus nomẽ duxisse memorãt. Litus. n. proximũ frequẽtibus abundat tergoribus, quibus illæsæ ferunt undæ, authores Strabo, & Plin. ¶ Euboica urbs, Ouid. Nã Euboea insula est in Ionio mari auulsa Boeotiæ, et à modico interfluẽte Euripo. Vrbibus clara quondã Pyrrha, Porthmo, Cerintho, Oreo, Dio, Aedepso, Ocha, Oechalia, nũc Chalcide, ut Plin. refert.

C uminum, exangue, Horat, ¶ Tenerum, Ouid.

C upido, cæca, Lucret. ¶ Dira, insana, Virg. ¶ Sordida, praua, Horat.

C upido deus. In uerbo Amor.

C upressus arbor quã græcos imitati poetæ frequenter Cyparissum uocãt. notior cunctis quã oporteat nos de ea longius agere. In hanc arborẽ Ouid. Cyparissum puerũ mutatũ refert, Constantinus uero Cæsar Eteoclis filias. ¶ Aeria, Catull. ¶ Idæa, ob id qđ Plin. scribit. Maximeq; in Idæis montibus, et quos Albos uocant, summisq; iugis, ubi niues nũquã absunt, plurima. CONIFERA, funerea, nã, ut ait Pli. Natu est morosa, fructu superuacua, baccis torua, folio amara, odore uiolenta, ac ne umbra quidem gratiosa, materie rara ut pene fruticosi generis. Diti sacra, & ideo funebri signo ad domos posita. FERALIS, utile lignam domibus, Virg. ¶ Inuisa, funebris, Horat. ¶ Acuta, Ouid.

C uræ, acres, sequaces, tristes, pauidæ, Lucret. ¶ Spinosæ, Catull. ¶ Graues, duræ, Virg. ¶ Edaces, atræ, sagaces, Horat. ¶ Durum genus, turpes, Tibull. ¶ Vigilantes, uigiles, dãnosæ, sollicitæ, prouidæ, sollertes, auaræ, languidæ, Ouidius.

C ures Sabinorũ urbs opulentissima, Tatii patria, Plutarchus, Festus. ¶ Parui, Virg.

C urii, uiri Romani, numero tres, Liuius. ¶ Mares, Horat.

C uretes qui à Græcis Idæi Dactyli appellant, quos nõnulli Cabiros, Corybãtas, & Telchinas esse uolunt, Ioue, & Iunone nati, ut scribit Euhemerus: ut Stesimbrotus Ioue & Ida, uel ex puluere quem Iouis nutrices ipsius Dei monitu post tergum iecissent, ut alii Apolline & Danaide Cressæi filia, ut alii ex Aegesthio & Ida filia. Hi primi ferrum excudere cœperunt, eam artem à deorum matre edocti. Quos alii in Creta, alii in Euboea, alii in Samothracia, alii in Phrygia Iouem nutriuisse sentiunt. ii ne uagitu puer sese proderet, excogitato nouo lusus genere Clypeolis æneis inter se concurrentes, æris tinnitu atq; nume-

rosi pedis compositione, qui Dactylus ab eis dictus est, Saturnum celauerunt. Primi quidem qui memoria tradantur in Creta circa Idam habitarunt. Hos quidam centũ numero fuisse tradunt, alii decem, qui eo nomine uocati sunt ob parem numerũ manuum digitorum. Volunt nonnulli Idæos dactylos ex Ida quæ est in Phrygia extitisse in Cretensi uero historia Curetes Iouis educatores nũcupant, quidã custodes è Phrygia transmissos in Cretam ab Rhea uolunt. Quidam Curetes Idæorum Dactylorum propaginem faciunt. Ex authoribus, Strabone, Diodoro, Lycophronis & Apollonii interprete, Plutarcho. ¶ Phrygii, Dictæi, Lucret.

C *urrus, axis, uolans, Virg. ¶ Volucer, Horat. ¶ Leuis, Tibull. ¶ Citus, altus, habilis, Ouidius.*

C *ursus, rapidus, Virg. ¶ Properus, uolucer, Ouid.*

C *uruamen, arquatum. Ouid.*

C *ustos, vigil, Ouidius.*

C *ustodia, sollers, Virg. ¶ Vigil. Ouid.*

C *uspis, acuta, Virg.*

C YANE *nympha, ab Anapo dilecta, & in fontem sui nominis mutata, qui iuxta Syracusas labitur, quiq; non uirili specie, sed mulieris ore colebatur, Proserpinæ sacer, Diodorus, Plutarchus, Aelianus, Ouidius. ¶ Inter Sicelidas pulcherrima nymphas Ouid.*

C *yathi, commodi. Horat.*

C *ybele Cœli, Terræq; filia, ut canit Hesiodus, nomen habet à græco uerbo κυβιστᾶν quod eius ministri Galli per furorem caput rotantes oracula edebant, κυβιστᾶν. n. proprie in caput saltate, qđ insanis et diuino furore repletis contingit, author Suidas, & Apollodorus. κύβον quoq;, si Festo credimus, græci furorem uocant. Capella tamen ait Cybele nomen datum ἀπὸ τοῦ κύβου id est à cubo, quod sit eius numini dicatus. Est aũt Cubus quũ omne latus eiusdem numeri æqualiter in se se soluitur. Alii à Cybelis montibus Phrygiæ ubi præcipue colitur dictam volunt, ut scribunt Suidas, & Festus, vt Diodorus, à Cybelo Phrygiæ monte ubi Cybelen natam fabulis proditum est. Sed et Mæcenas ut ex Probo didicimus Cybelen montium deam uocat lepidissimo illo carmine. Ades, inquit, ò Cybele montiũ Dea, Ades, & sonante tympano quate flexibile caput: latus horreat flagello, comitum chorus ululet. Hæc & Rhea dicitur, ut apud Diodorum, Suidamq; ἀπὸ τοῦ ῥέειν idest fluere, q; terra affluens sit omnium rerũ. Itemq; ops, Tibullo, Varroni, Festo, quia omnes opes terra humano generi tribuit, vnde opulentus, & opimus dicti, uel quia hic omne opus, & hic opus ad uidendum. ¶ Magna deum mater. In cybele Tellurem representari uetustas existimauit, cuius rei author est Lucretius. Ideo Cybele deum mater credita est, quoniam tellus hominum sedes est, quorum opinione Dii constant. Siue quod Iupiter, & quicũq; pro numinibus habentur, mortales certe, terræq; alumni fuerunt, & à suis quisq; propter merita in cœlũ*

relati. Quod Euhemerus, Varro, Cicero, Senecaꝗ fatentur. MATER ferarum, magna mater, Idæa, Lucret. Strabo. Simpliciter uero Phryges, Troesꝗ prope Idā habitantes Rheam præcipuo venerant honore eius orgia frequentantes. ¶ Domina Dindymi, Dindymena, dea magna, Catull. ¶ Cultrix Cybeli. Magna deum genetrix, mater Berecyntia. Nominant præterea, inquit Strabo, quædam Phrygiæ nationes quæ nūc nusquā extāt queadmodū Berecyntes. Potest etiam Berecyntia dici à Berecyntio phrygiæ monte, quem Marsyas flumen alluit, Cui Berecyntius primus Cybeles sacerdos nomen dedit Authore Plutarcho. TVRRITA, quæ coronam turribus insignem gestat. nam sic eam uetustas effinxit, quod eadem tellus crederetur, quæ turribus munitas vrbes sustinet. quod Lucretius ita declarat. Muraliꝗ caput summū cinxere corona, Eximiis munita locis quod sustinet vrbes. Quo nūc insigni per magnas prædita terras Horrifice fertur diuinæ matris imago. PHRYGIA. Virg. ¶ Sancta, alma parens, dea turrigera, magna parens, cœlestiū mater, genetrix fœconda deorū, dea prisca, Ouid.

C ybele urbs Phrygiæ, in qua Cybelū delubrū. Strabo, Stephanus. ¶ Viridis. Ouid. hoc est nemorosa.

C ycnus auis, qui latine Holor. ¶ Candidus, argutus, niueus, candens, albus, auis littorea, sonans, Virg. ¶ Canorus, Horat. ¶ Caystrius ales. Cycnorum multitudo tradit stabulari in ripis Mæandri, & Caystri, ad Asiam paludem, Pergusam, & Padū, Homero, Propertio, Ouidio. VOLVCRIS fluminea, auis Phaethontis, flumineus, innocuus, Ouid.

C ycnus ligurū rex Stheneli filius, qui ob interitum Phaethontis dolore absumptus in auem sui nominis conuersus est. Pausanias in Atticis. Ouid. Virg. ¶ Stheneleia proles, Ouid.

C ycnus inuulnerabilis, à candore cognomen adeptus, ut scribit Hellanicus, Scamandrodices, vel Harpales, & Neptuni filius, vt Pindari, & Lycophronis interpretes tradunt, ut Theocriti, Neptuno & Cæyce natus, de qua Ouidius. Lucidaꝗ Alcyone, Cæyceꝗ, & Antone nata. Hic filium suscepit Tenem, cuius ex nomine Tenedus insula dicta est, & filiam Leucotheam, quibus deinde Phylonomen, uel, ut quidam, Polybœam nouercam superduxit, quæ Tenis amore capta est, ut latius Lycoph. & Homeri interpres prosequitur. Fuit etiam alter Marte, & Pelopea genitus, ab Hercule incerfectus, ut refert Pindari, & Aristophonis interpres. ¶ Proles Neptunia. Ouid.

C yclades insulæ in Aegæo mari positæ. ideo Cyclades dictæ, quia Delo insulæ, quæ illarū media est, in circuitu positæ sunt. Strabo, Plin. ¶ Sparsæ per æquor. Virg. ¶ Nitentes, hoc est spumosæ, ob multos scopulos, uel, vt Acron interpretatur, longe apparentes. FVLGENTES. Horat.

C yclopes famuli Vulcani, ad quos omnia fabrilia opera quæ admirata est uetustas retulit. Thessali generis homines fuerūt, ut ait Deilochus. Hos Hesiodus tris memorat, Cœli Terræꝗ filios, Asteropen, Bronten, & Argen, qui Virgilio Pyracmon,

Ouidio Acmonides. Et Cyclopas appellatos ait, qđ unus singulis oculus, & is in me
dia fronte circinatæ rotūditatis erat. Strabo vero Cyclopas & Tirynthen munis
se, & septem fuisse hisce uerbis testatur. Tirynthen sane ad excursiones faciendas
arcē usurpasse Proetus videt: & eā Cyclopū opera atq; arte mœnibus cinxisse. Ii
septē erant numero, quos Gasterochiras, id est ventrimanos, ut ita dicā, appellabant:
qm̄ suo alebant artificio. Hos Apollo sagittis interfecit, quia fulmē Iouis quo Aescu
lapiū interfectū traditū est, fecerūt. author Hyginus. ¶ Immania monstra, infan
di, uasti, Aetnæi fratres, quod ipse Virgilius his carminibus exponit. Insula Sicaniū
iuxta latus, Aeoliamq; Erigitur Lipare, fumantibus ardua saxis, Quā subter specus,
& Cyclopum exesa caminis Antra Aetnæa tonant. ALTI, horrendi, Virg.
¶ Agrestes. Horat. ¶ Immansueti, Ouid.

C ydnus amnis Ciliciæ, à Cydno Anchiales filio. Alii à candore dictum putant, quoniā
quicquid candidū est, Cydnū gentili lingua Syri appellant. Est. n. nō spatio aqua
rū, sed liquore memorabilis, quippe leui tractu è fontibus labens solo puro excipit.
nec torrentes incurrūt qui placide manantis alueū turbent. Itaq; incorruptus, idēq;
frigidissimus. quippe multa riparum amœnitate inumbratus, ubiq; fontibus suis simi
lis in mare euadit. Q. Curtius, Strabo, Stephanus, Solinus. ¶ Tacitus, lenis, Cæru
leus, placidus, Tibull. ¶ Lucidus, Ouid.

C yllene Arcadiæ mons altissimus, Mercurio Sacer, dictus, ut ait Dionysius Alicarnas
seus, à Cyllene Naide nympha, Lycaonis Pelasgi & Deianiræ filii vxore, ut Pausa
nias à Cylleno Elati filio. ¶ Gelida, Virg. ¶ Cupressifera. Ouid.

C yllarus Castoris equus, quē Neptunus unà cū Xantho Iunoni dedit, quos illa dedit
Castori et Polluci. Probus, Stesichorus poeta addit, Mercuriū Castori dedisse equos
Phlogeum, & Harpagū, Iunonem uero Exalithum & Cyllarū, ut legimus in ma
gno Etymologico. ¶ Magnus Prop.

C ymba, sutilis, Virg. ¶ Adunca, celeris, Concaua, Ouid.

C ymbala, Concaua, Luc. ¶ Caua, Cat. ¶ Crepitantia, Virg. ¶ Rauca, Propert.

C yprus insula in Pamphylio sinu, à Cypro Cinyræ regis filia, uel ab hubertate Cypri
arboris, quondā nomē regnorū sedes. Strabo, Strephanus, Pli. ¶ Opima, Virg.
Quoniā Cyprus, ut ait Strabo, uirtute erat nulla insularū inferior. nā & uino abū
dabat, & oleo, frumenti quoq; satis habebat. æris metalla apud Tanassum abun
dant. in quibus uitreolum, & rubigo æris nascitur, ad medicinæ usum idonea, Clas
sium etiam ædificatio inerat. ¶ Beata. Horat.

C yrenæ urbs Libyæ, Cui Cyrene Hypsei filia Aristæi mater nomē dedit. Nā quū
apud Peleū uirgo educaret, Apollo eius forma captus raptā uirginē in Libyā detulit
ad ea loca in quibus postmodū ciuitas cōdita est ab eius nomine Cyrenæ. Diodorus,
Steph. ¶ Laserpitiferæ, Catull. Nascit Laserpitiū, qđ & Laser diciurt, in Syria,
Armenia, Media, & Libya. Maspeton caulē eius uocant, ferulæ similē, folia habet
Apii, Semē uero latū & quasi foliaceū. sunt qui caulē priuatim Silphiū uocent, radi
cē Magydarim, folia uero Maspete. Cyrenaicū maxime cōmendat, Narrant Cyre

næi septem ante conditas Cyrenas annis apparuisse. Theophrastus, Dioscorides, Plinius, Aristophanis interpres.

C ytorus mons Paphlagoniæ, à Cytoro Phryxi filio. Stephanus, Strabo, Cytiscrū tñ nō Cytorū Apollonii interpres passim uocat. ¶ Buxifer, Catull. In Amastriano agro plurima atq; optima buxus nascit, præsertim circa Cytorū, author ē Strabo. Itēq; Pli. ait. Buxus Pyrenæis, ac Cytoro montibus plurima, ac Berecyntio tractu. Theophrasto quoq; teste buxus plurima prouenit in Cytoris, Olympo Macedoniæ monte, maximaq; ac pulcherrima in Cyrene.

C ythera insula quinq; passuū millibus à Malea Laconiæ promontorio distans, ei nomē dedit Cythereus Phœnicis filius, quum antea Porphyrussa diceretur à præstantia purpurarum. Stephanus. Aristot. Plin. ¶ Alta, Virg.

C ytisus flos armentis maxime utilis, summā. n. lactis hubertatem excitat, ut canit Archilocus, Romani Trifoliū maius appellant. Frutex est Cytisus, albetq; totus ueluti spina quam Rhamnum uocant, Cubitales maioresq; aliqñ ramos ex se mittit, circa quos folia exeunt fœno græco, Lotoue, aut Trifolio similia. Minora tñ, & in mediis extante dorso, quæ si digitis terant Erucā olent. Conferunt aliqui circa aluearia Cytisum, intelligentes grato eius sapore allici, & retineri apes. Dioscorides, Columella, Plinius. ¶ Tenuis, Ouid.

C yzicus urbs & insula Propontidis, Arcton aliqñ appellata. Cyzicus uero à Cyzico filio Aeneï filii Apollinis uno ex Argonautis qui ab Iasone occisus est, uxor illius Clite ab arbore se suspendit, à quo Cyziceni Aeneadæ dicti à Val. Flacco. Strab. Steph. Mela, Parthenius. Cyzicena ostrea cōmendat Pli. Vñ & in obscœno carmine scriptū est, Raptā Cyzicos ostreosa diuam. Cyzici præterea fons est Cupidinis, ex quo qui potauerint amorē deponunt, ut tradit Pli. ex Mutiano. Hinc à Iouiano Pontano in Elegia ad depellendū amorē dictum est, Cyzicea mox tingue et aqua. ¶ Frigida, Propertius. ¶ Propontiacis hærens oris, Aemoniæ nobile gentis opus. Ouid. Fuit enim nobilis arce, mœnibus portu, turribusq; marmoreis, Asiaticæ plagæ oras illustrauit, ut ait Florus.

D

D AAE populi scythiæ, sunt autem Nomades, dicuntur & Dacæ, Stephanus, Plinius. ¶ Indomiti, Virgilius.

D aci populi ex regiōe Dacia prope Borysthenides. Vergunt ad Germaniā, et ad Istri fontes, Daci uero Romanis, qui Græcis Getæ. Stephanus, Pli. ¶ Asperi, Horat.

D ædalus ortu Atthenienfis, Metino Erechthei filio & Iphione natus, ut alii Eupalæmo, & Metiadusa, ex quo & Perdix Dædali sororis filius. Vela nauibus primus suspendere docuit. Quum Calon sororis filium, quem Ouidius Sophoclem sequutus Perdica uocat, ex arce deturbasset, ex Attica ad Minoem in Cretam profugit, inde iam Minoi quoq; suspectus ad Cocalum Siciliæ regem se contulit. Plura Tzetzes, Pausanias in Achaicis & Arcadicis, Diod. Suidas. ¶ Cres, Tibullus.

Quia Cretæ uixit, Cretæ floruit, Cretæ Architecturam in primis exercuit. Diodorus locuples testis. ¶ Ingeniosus, Ouid.

D almatia regio inter Illyriam & Italiam, Pannoniæ pars, à Dalminio oppido ut Appianus, ut Quadratus à Dalmo. ex Steph. Plin. ¶ Montana, Ouid.

D amna, tristia, fatalia, Ouid.

D amæ, timidi, Virg. ¶ Pauidi, Horat.

D anaus Beli filius ex Anchinoe, siue Achirhoe Nili filia, cui Helanor Argiuorum regnum tradidit. Hic superiorem Aegypti regionem tenuit, filias habuit quinquaginta, quas Aegyptus eius frater imperio inhians filiis totidem matrimonio iungi flagitabat, abnuebat Danaus, quoniam sibi ex genero exitium imminere ex oraculo didicerat. Parata igitur classe in Peloponessum nauigauit, pulso Helenore quem ciues oderant, Argiuorum potitus est imperio. Interea Aegyptus de fratris potentia exploraturus, mittit filios hac lege, ut non nisi interempto Danao ad se redirent aut filiarum connubia iniissent. Danaus obsidione coactus sponsionem de coniugio dat, celebrantur nuptiæ, puellæ accepto à patre gladio, vt iussum erat prima nocte uiros omnes peremerunt, dederat enim poculum vt altissimo somno tenerentur. Hypermnestra Lynceo pepercit, tantũmodo suasit vt ad Aegyptum patrem quãprimũ detecto facinore fugeret, ipsa in vincula coniecta est. Danaus quũ apud Argiuos quinquaginta annos regnasset, à Lynceo trucidatus est, qui liberata uxore Hypermnestra Argiuorũ imperium tenuit, Argiui sepulchrum Danao erexerunt in foro, authores Pausanias in Corinthiacis, Eusebius, Apollodorus, Plutarchus, Strabo. ¶ Periurus. Horat.

D anaides quinquaginta Danai filiæ, maritorum cæde infames, quæ primum puteos excogitauerunt, authores Callimachus in Aetiis, Germanicus Cæsar in Aratum. Has Plato scripsit apud inferos hoc pœnæ genus pendere, ut assidue aquam in doliũ pertusum, uasis item pertusis inferant, quem postea græci, latiniq; secuti sunt. ita ut res in prouerbium abierit. Amphoras in Danaidum dolia infundimus. ¶ Infame genus, Danai puellæ, impiæ, scelestæ, Horat. ¶ Danai proles, Tibull. ¶ Danai plurima turba senis, Propert. ¶ Belides. Ouid.

D apes, multiplices. Cat. ¶ Solennes, opimæ, Virg. ¶ Saliares Horat. Festus Pompeius quũ de Saliis loqueretur ait. quibus per omnes dies ubicũq; manerent, quia amplæ ponebantur cœnæ, si quæ aliæ magnæ cœnæ sunt, Saliares appellantur. Et Cicero quadam in epistola ait. quum epulati essemus Saliarem in modum. ¶ Festæ. Tibull.

D aphne Ladonis fluuii & Terræ filia, ut Ouidius Penei, ab Apolline & Leucippo Oenomai filio amata, à qua Daphnæ nemori Antiochensibus vicino nomen impositum Eustathius, Arrhianus, Pausanias in Arcadicis, Palesphatus, Liuius, Lycoph. interpr. const. Cæsar. ¶ Peneia, Peneis, Ouid.

D aphnis Mercurio & Nympha genitus, qui à Laurorum multitudine quæ in ea silua qua natus est frequentes sunt nomen adeptus est. Educatus à nympha boum permulta possedit armenta, à quorum cura Bucolos dictus est. Quum esset ingenio

acri,

acri, studiumque plurimum gubernandis bobus impenderet, carmen bucolicum, quod etiam ad hoc tempus à Siculis in pretio habetur, adinuenit. Tradunt insuper illum in Dianæ gratiam venandi studio impendisse operam, eamque fistula, & carmine bucolico magnopere oblectasse. Huius amore capta Nympha Xenea, siue Echenais, uel, vt alii, Thalia, illi prædixisse fertur. Si cui alteri iungeretur, illum uisu priuatu ram, postmodum quadam regis filia ab se ebrio stuprata, oculis, ut prædictum fuerat captus est, siue ut quibusdam placet, quum Nympha propter pellicatus suspitionem Daphnidis congressus fuisset auersata, ille amoris desiderio extabescens in ferrum mutatus est. Diodor. Parthenius, Hesiodus, Theocritus, eiusque interpres, Ouid. ¶ Idæus, Ouid. Tametsi Cretensis quodam fuerit. Idam tamē Troadis montem incoluit, ut Antipater sidonius in epigrammate abunde testatur.

Dardanus Iouis & Electræ filius, qui ex Samothracia in Idam delatus Dardaniam Troadis vrbem Iouis oraculo condidit. Homeri & Lycophronis interpres. ¶ Author Troiæ. Dardanus vir prudens in Asiam nauigio transuectus urbem Dardaniā condidit, constituto regno quod posteri Troiam appellarunt, Populos sibi subditos Dardanos vocari iussit, author Diodorus. ILIACAE primus pater vrbis, & author, Virg.

Daunus Apuliæ rex, à quo Apulia Daunia dicta est. Strabo. ¶ Apulus, pauper aquæ, Apulia enim siticulosa est vt ait Hora. ¶ Iapyx. Ouid.

DECEMBER, gelidus, fumosus, Ouid.

Decursus, pronus, Catull.

Decus, altum, egregium, Virg. ¶ Grande, Horat. ¶ Conspicuum, regale, Ouid.

Defrutum, à deferuendo dictum, ubi ad spissitudinem fortiter dispumauerit effectum est, ait Palladius. ¶ Pingue, Virg.

Dei, Sancti, immortales, Lucret. ¶ Cælites, cælestes, magni, cœlicolæ, Catull. ¶ Terrarum domini, iusti, boni, benigni, Horat. ¶ AEterni, ultores, Tibull. ¶ Nobiles, potentes, clari, domini, æqui, alti, rerum domini, Ouid.

Dei marini, undisoni, Propert. ¶ Virides, Ouid.

Deianira Oenei Aetoliæ regis & Althææ filia, Herculis uxor, Sophocles, Pindarus, Diodorus, Ouid. ¶ Pulcherrima, Calydonis, Aetolis, Ouid.

Deidania Lycomedis Scyriorum regis filia, ex qua Achilles Pyrrhum suscepit, Hyginus, Homeri interpres. ¶ Pyrrhi parens, Scyrias, Ouid. Est autem Scyros insula in Magnesia Straboni, Ptolemæoque, quā Plin. in Pegasico Magnesiæ sinu collocat.

Deiphobus Priami ex Hecuba filius, qui post extinctum à Philoctete Paridem Helenam uxorem duxit, interpres Homeri. ¶ Priamides, armipotens, Virgilius. ¶ Acer, Horatius.

Delos una ex Cycladibus, Ea post diluuium quod Ogygium dicitur, quum nouem & amplius mensibus interdiu noctis facies incubuisset, prima obtutibus reddita est illustrante Sole, & inde nomen sortita. δῆλος enim manifestatio, ut ait Solinus. Eadem quandoque Ortygia dicta est ab eiusdem nominis aue, in quam Latonæ soror

Asteriæ, à qua Asteria nuncupata est, uim Iouis fugiens ex puella uersa est. Quod Callimachus, & Lycoprhon affirmant. Nicander nomen ei datum putat ab Ortygia oppido Aetoliæ, unde profecti coloni Delon & Omotermona paruam iuxta Syracusas insulam tenuerunt, Orpheus uero in hymnis Ortygiam à Delo diuersam facit, quũ ait Latonã Dianam quidem in Ortygia, Apollinẽ uero in Delo peperisse. Hæc instabilis olim fuit ut Pindarus canit, sed appropinquante Latonæ partu immobilis stetit quatuor ex adamante colũnis nixa. Ex Stephano, Strabone, Apollonii & Euripidis interprete. ¶ Apollinea, Latonia, erratica, Ouid.

D elphines, qui non tantum Arionem, sed & Theseum lenissimis fluctibus tulerunt, ut Hyginus differit. ¶ Curui, recurui, pandi, Ouid.

D emophon Thesei et Antiopæ filius, ut Pindarus: ut Diodorus Phædræ. ¶ Actæus, (Ouid.

D entes, duri, ualidi, Lucret. ¶ Albi, Virg. ¶ Auidi. Ouid.

D erceto Veneris filia, quæ quũ in mare decidisset à piscibus seruata est, qui postmodum in cœlũ recepti sunt. Quo circa Syrii à piscibus abstinent, ut refert Arati interpres. Diodorus iuxta Ascalonem, inquit, lacus est ubi templum insignis deæ, quã Syri uocant Dercetim, muliebri facie, reliquum uero corpus figura piscis. Cuius filia Semiramis à Colũbis educata sit, ob id sacras genti aues eas esse. Lucianus quoq; Syrios pisces uenerari, atq; ab eis abstinere scribit, propterea quod Derceto piscis forma religiose colunt. At uero Hyginus prodit Venerẽ cum Cupidine filio in Syriã ad flumen Euphratẽ uenisse, & eodem loco repente Typhona gigantem apparuisse, Venerem cum filio in flumen se proiecisse, & ibi figuram piscium forma mutasse, quo facto periculo esse liberatos. Itaq; postea Syros qui in his locis sunt proximi destitisse pisces esitare, quod uereantur eos capere, ne simili causa deorũ præsidia impugnare uideantur, aut eos ipsos captare. Alibi uero aliam quoq; huius rei cãm affert hisce uerbis. Piscis qui Notius appellatur hic videt ore aquã excipere à Signo aquario, qui laborantem quondam Isim seruasse existimatur, pro quo beneficio simulacrũ piscis & eius filiorũ, de quibus ante diximus, inter astra Iupiter collocauit. Itaq; Syri complures pisces non esitant, & eorũ Simulacra aurata pro diis penatibus colunt. Artemidorus quoq; tradit Syrios à piscibus sese abstinere, et Astarten deã præcipuo in honore habere. Hæc quæcũq; tandem Dea sit, Atergatis quoq; & Athara dicitur, Strabo. Atergatin, inquit, barbari quæ sit Athara uocant. Quã Ctesias Derceto, Cornutus, & Lucianus à græcis Rheã existimari putant. Nomen ei, ut Athenæus author est, quasi ἄπερ γάτιδος hoc est Syriorũ lingua sine piscibus. Macrobius, maximum Assyriis deum Adad nomine Solem uideri tradit. Atergatin uero Terram. Itẽq; Strabo de ea sic inquit. Trans Euphraten est Bambyce, quã & Edessam, & Hierapolin uocant, in qua Atergatin Syriam deam colunt. Extat autem apud Tarsensem Antipatrum fuisse qui traderent Gatida Syrorum reginam adeo gulæ addictam, ut per edictum denuntiaret ne quis ἄπερ γάτιδος, idest sine gatide pisceue sceretur, per inscitiam uero plerosq; eãdem dicere Atergatim: & abstinere a piscibus, reginam tamen Atergatim agnoscit Mnaseas immitẽ, quæ piscibus ab-

stinere iusserit reliquos, qm eo cibo ipsa admodum caperetur. Hanc à Mopso lydo in mare præcipitatam una cum Ichthie filio, et à piscibus, deuoratam Xanthus scribit. Illud uero minime silentio prætereundū, Dercen non Derceto ab Arati interprete & Maximo Planude eam nominari, ut & recte in Ouidianis codicibus Derce legatur. ¶ Babylonia, Ouidius.

Desidia, Improba Siren. Horat.

Detestatio, dira, Horat.

Dextera manus, ualida, Virg.

Deucalion Promethei et Pandoræ primæ mulieris filius, teste Hesiodo. Lycophronis interpres Prometheo & Hesiona, siue Axiothea natū asserit. Hic Thessaliā tenuit, Opunta urbem post diluuiū incoluit. Filios ex Pyrrha genuit Amphictyonē Athenarum regem, & Hellenē, à quo Hellenes græci cognominati, & Protogeniā, quā Aristoteles Cambysen uocat. Hellanicus, Apollodorus, Pindarus in Pythiis. Hūc Hegesianax Aquariū dicit esse, quod eo regnante tanta uis aquæ se de cœlo profuderit, ut Cataclysmus factus esse diceretur. ¶ Promethides, Ouid.

Diana, quā Græci lunā putant, Iouis et Latonæ filia, ut Hesiod. et Home. ut Heschylus Aegyptios sequutus Ioue et Cerere nata in Delo secundū Inopi fluminis ripas, Pausanias, Strabo. Dianæ itē plures, inquit Cicero. Prima Iouis et Proserpinæ, quæ pinnatū Cupidinē genuisse dicit. Scda notior, quā Ioue tertio et Latona natā accepimus. Tertiæ pater Vpis tradit. Glauce mater. Eā græci sæpe Vpim paterno nomine appellant. Dicta uero Diana quia noctu quasi diē efficeret Cicerō teste ¶ Virgo Triuia, Lucr. Dianā ꝑpetua virginitate insignē poetæ tradidere, qd spreto hominū cōsortio siluas coluerit uenationibus uacans, et paucaꝝ uirginū comitatu cōtēta. Triuia uero dicta ē, ut ait Var. eo qd in triuio ponit fere in oppidis græcis, uel qd Luna dicit esse, quæ in cœlo tribus uiis mouet, in altitudinē, & latitudinē, et lōgitudinē. ¶ Latonia, magna progenies Iouis, dña montiū, Siluaꝝ, saltuū, amniumqꝫ, Iuno Lucina, Iō uidet à Latinis Iuno Lucina dicta, inquit Varro, uel qd est è terra, ut physici dñt, et Lucet: uel qd ab luce eius, qua quis cōceptus, usqꝫ ad eā qua partus quis in lucem unà uiuat, donec mensibus actis produxit in lucem, facta à iuuando & luce Iuno Lucina, à quo parientes eam inuocant. Lucina enim nascentiū dux, quod menses huius. hoc uidisse antiquos apparet, quod mulieres potissimum supercilia sua attribuerunt ei deæ. Hic. n. maxime debuit collocari Iuno Lucina, ubi ab diis lux datur oculis. Plinius uero refert eam dici à Luco in quo ædes eius condita fuit. Vtrūqꝫ eleganter Ouidius cōplexus est. Gratia Lucinæ dedit hæc tibi nomina lucus. Aut quia principiū tu dea lucis habes. POTENS Triuia, Luna, quod sola lucet noctu, Varro author. SANCTA, Catullus. ¶ Alma, nemorū cultrix, casta, Lucina, Virg. ¶ Celebris, integra, mōtium custos, nemorumqꝫ uirgo, diua triformis. Quia ut ait Varro, Luna in cœlo, Diana in terris, Proserpina sub terris, quod hæc vt Serpēs mō in dextrā mō in sinistram partē late mouet. CELERIS uel ut luna quæ mēstruo tpe cursum suū cōficit, uel ut uenatrix, cui maxime pedum uelocitas

competit. Cynthia, a Cyntho Deli monte. Sed & si ipsa quandoque Delos ita dicta est à Cyntho Oceani filio quod tradit Stephanus. Inde primum Diana profecta in Atticam ad Agras venationem exercuit ut legimus apud Pausaniam. Delia, Lyncas & ceruos cohibens arcu, Crescens face, Noctiluca, Luna, ait Varro, quod sola lucet noctu, itaque ea dicta noctiluca in palatio, nam ibi noctu lucet templum. Siluarum potens, lucidum Cœli decus, Ilithya Lenis, Iuno Lucina, inquit Donatus in Terentium, Iunonis fuit filia quæ græce εἰλείθυια, latine nixus dicitur, Suidas quoque & Hesychius Ilithyiam deam parturientibus præpositam agnoscunt, quod & Ouidius affirmat quum dicit. Tunc quum matura vocabis Præpositam timidis parientibus Ilithyiam. quãquã Hesiodus Dianam ex Ioue & Latona, Ilithyiã ex Ioue & Iunone natas testatur. Genitalis, Horat. à Sole & Luna generari atque nutriri omnia corpora, perficique Diodorus docet. ¶ Dictynna, Tibull. Dictynna Diana, ait Festus, quam lunam esse putabant, dicta quod fulgore suo omnia noctu ostendat, δείκνυμι græcis ostendo. Alii Britomartim, quam Dictynnã, & Aphæã dicunt, in Creta genitam tradunt ex Ioue ac Charmide Euboli Cereris filii. Hæc retia ad venandũ inuenit, ex quo & Dictynna est cognominata. Consuetudine Dianæ utebatur, quod causam præbuit ut quidam Dictynnam Dianamque eandem esse existimarent. Cæterum δικτύον græcis rete. Ac quemadmodum Cyrenæi Mineruam Gorgonem, Dianam Thraces Bendiam, Britomartim, & Dictynnam Cretes, ita Lacedæmonii Vpim uocant, ex palæphato, Strabone, Pausania, Diodoro, Solino. ¶ Innupta, Dea Ortygia, à Delo Ortygia dicta. DEA uenatrix, Dea Siluarum, succincta, Virginea, Titania, dicta quod eam genuit unus ex Titanibus, vt in Plauto, Latona Titanis, ut scribit Manilius, ex creato Titano, ut idem scribit, Latona parit casto complexu Iouis Delia deos geminos, id est Apollinẽ et Dianam, hæc ex Varrone. Itemque Diodorus tradit Cœlum ex Titea decem & septem filios genuisse, filias Pandoram, & Reginam, quæ ex Hyperione fratre Solem & Lunam susceperit, indeque Sol & Luna Titania astra Virgilio. SANCTA Bubastis, Pharetrata, Soror Phœbi, Iaculatrix, Latonigena, Latois, Dea agilis, Dea pharetrata, Verecunda, Consors Phœbi, Scythica, Tauri Sythiæ populi Dianæ naufragos immolant, & quoscunque græcos illuc delatos in gratiam Sacerdotis Iphigeniæ quam Diana supposita cerua à morte surripuit, & in Scythiã translatam suo templa præfecit. authores Herodotus, Euripides, Ammianus, Diodorus, Eusebius ex Clemente. ORESTEA, Thoantea, Ouidius. Nam, ut testat Seruius, & ex parte Solinus, Iphigenia quum in eo esset ut immolaretur Dianæ miseratione subrepta est, & cerua pro ipsa immolata. Ipsa in Tauricam regionem ad regem Thoantem translata. Sacerdosque Dianæ facta, quum Deam secundum morem sanguine humano placaret, agnouit Orestem fratrem, qui curandi furoris causa cum amico Pylade Colchos petierat, & cum his occiso Thoante Simulacrũ sustulit absconditum fasce lignorum, & Ariciam detulit. Sed quum postea Romanis

crudelitas

crudelitas displiceret, quàquā serui immolarent, ad Laconas est Diana translata, ubi sacrificii consuetudo adulescentulorū uerberibus seruatur, Orestis ossa ab Aricia Romam translata sunt, & condita ante ædem Saturni.

Dido, antea Elisa cognominata, Beli, qui Metres dictus est, filia, Thucydides, historiæ ueritatem habes apud Iustinū, Velleium Paterculū. ¶ Sidonia, Pulcherrima, Phœnissa, Diues, infelix, Candida, Virg. ¶ Miserabilis, misera, Ouid.

Dies, almus, clarus, Virg. ¶ Damnosus, volucer, Horat. ¶ Nitidus, purpureus, candidus, Ouid.

Digiti, mobiles, Lucret. ¶ Teneri, Catull. ¶ Eburni, Propert. ¶ Teretes, Ouid.

Diluuies, & Diluuium, fera, horrenda, Horat.

Dindyma numero multitudinis, & Dindymon mons Phrygiæ, prope quem Sangarius amnis fluit, à quo Cybele Dindymene dicitur. Sunt & alia Dindyma quæ Cyzico urbi imminent, ubi Argonautæ Matri deum templum magnæ uenerationis erexerunt, author Strabo. ¶ Alta, Virg.

Diomedes, Tydei & Deipyles Adrasti filius, qui Aegialeam Adrasti filiam in matrimonium habuit, quā Ibycus Hermionen uocat. Ab eo Diomedea insula cognominata est, in qua & Argis & Thuriis sanctissime colitur, ut Ibycus & Polæmon tradūt. Huius socii fame consumpti à Pallade in Diomedeas aues conuersi sunt antequam ille è uita excederet, ut scribit interpres Homeri ex Lycophrone. ¶ Tydides, fortissimus gentis Danaum, Impius, Magnus, Virg. ¶ Atrox, Melior patre, Horat. ¶ Aetolus, genus Adrasti, Oenides, Ouid. ab Oeneo auo paterno, Diodoro teste.

Diomedes qui Tindam Thraciæ urbem incoluit. Erant ei equorū præsepia ob equorū feritatem ærea, ferreis catenis equi uiribus prævalidis uinciebantur. Cibis alebātur non his quos terra ferat, sed hospitum carnibus. Hos cupiens Hercules abducere primo ipsum cœpit, deditq; suo exemplo equis comedendum. Mansuetiores deinde factos, adseq; adductos Eurystheus Iunoni sacrauit. quorū genus usq; ad Macedonem Alexandrum mansit. Diodorus, Pli. Mela. Quidam prouerbium illud Diomedea necessitas ad Thracem hunc Diomedem referunt. Qui solitus fertur hospites suos compellere ut cum filiabus suis deformissimis rem haberent, quo facto eosdem interimebat. Vnde fabula sparsit, Diomedis equas homines pabuli uice esitare solitas, uidelicet filias à uiris agitatas equas appellās. author Suidas. ¶ Thrax, Threicius, crudus, efferus, impius, Ouid.

Diomedis equi, Terribiles, Ouid.

Diogenes Hicesii mensarii filius, qui Antisthenem Cynicū secutus Cynicam philosophiam complexus est. Laertius, Suidas. ¶ Sinopeus, Ouidius, Sinope Ponti urbs clarissima, dicta à Sinope Asopi fluminis filia, quā Apollo rapuit, siue, ut ait Andron, ab una Amazonum, Eam Milesii condidere, quæ classe comparata mari quod intra Cyaneas est imperauit. Extra uero multorum certaminum particeps fuit cum græcis, & quum libera fuisset tandem amissa libertate Pharnaci obtemperauit. Viros claros tulit philosophos Diogenem Cynicum, & Timotheum Patrionem poetam

Diphilum Comicũ, Batonem, qui de rebus Persicis pertractauit. Tota Sinopica regio ad montana optimam ad ædificandas naues materiem, & productu facilem habet. Sinopica quoq; acerem gignit, & nucem montanam, e quibus mensas faciunt. Tota oleis consita est. In Cappadocia nascitur ea quæ Sinopica rubrica dicitur, omniũ optima, quæ cum Iberica certat. Idcirco Sinopica appellatur, quod eam mercatores eò deferebant priusquã Ephesiorum Emporium tam celebre esset. Ex Diodoro, & Strabone.

D ionysiopolis pulcherrima vrbs Thraciæ vbi à litore Pontico incipit, quaq; Ister immergitur. Crunos antea dicta à salientibus aquæ. Alluit Ziras amnis. Strabo, Stephanus, Pli. ¶ Arces dictæ nomine Bacche tuo, Ouid.

D iscordia, Demens, Virg.

D iscus, Missilis, Prop. ¶ Latus, Ouid.

D iscursus, Latus, Ouid.

D issidium, Flebile, Catull. ¶ Pernitiale, Lucret,

D ithyrambi Laudatio in Liberum patrem ab Arione primum inuenti. Et Dithyrambus ipse Bacchus dictus, quoniam in ortu suo duplici sit vsus porta. Nam ante maturũ tempus ex materno vtero egressum, quoniam illa fulmine periit, Iuppiter suo femori assuere uoluit, unde completo tempore secundo egressus est. Author Suidas, & Pindari interpres. ¶ Audaces, Horat. Nam, ut ait Suidas, Dithyramborum magistri de sublimibus, & nebulis disserunt, nouaq; uocabulaq; confingunt. Annotatur quoq; à Suida, & Aristophanus interprete adagium. Minus sapis scriptoribus Dithyrambicis, in stupidos ac furiosos. Sumptum à poetis Dithyrambicis qui Baccho afflati ferebant. Itemq; conditores Dithyromborũ corruptores musarũ, Sophistasq; appellabant, de quorũ numero Philoxenus, Cinesias, Cleomenes fuere, quos increpat Comicus Aristophanes, de quibus Callimachus loquens, spurii, inquit, & adulteri florent cantus. Ex Aristophanis interprete, uel certe ideo Dithyrambos audaces uocat, propterea quod, ut ait Cic. Dithyrambus licentior est, cuius membra, & pedes sunt in omni locupleti oratione diffusi.

D iuitiæ, Beatæ, improbæ, miseræ, regales, Horat.

D OLON Eumedæ filius, qui missus speculator ad græcorum castra pactus pro remuneratione Achillis equos, in Diomedem & Vlyssem incidit, qui speculatũ quoq; ierant ad Troianos. Illi promissa Doloni impunitate Troianorũ consilia ab eo didicere, inter cætera facti certiores de aduentu Rhoesi Dolonem interficiunt, Author Homerus. ¶ Antiquus, Virg. ¶ Stultus, Phryx, timidus, imbellis, Ouid.

D olones, Conti ingentes cum ferro breuissimo, ut ait Varro. ¶ Sæui, Virgi.

D olia, Caua, Tibullus.

D olor, Aeger, Lucret. ¶ Sæuus, infandus, acer, Virg. ¶ Ferus, querulus, sollicitus, mœstus, Ouid.

D olus, tectus, occultus, Tibull ¶ Blandus, Propert.

D omus, cauæ, Virg. ¶ Dulces, Horat.

D oſtaria, alta, Virg.

D onuſa una ex Sporadibus quæ ſunt circa Rhodū, Euſtathius, Stephanus, Mela. ¶ Viridis, Virg. à colore marmoris Lacedæmonii quod erat uiridis coloris, cunctiſq; hilarius. Seruius, Plinius.

D oris Oceani & Tethyos filia, ex qua & Nereo Nereides natæ. Heſiodus. ¶ Nereidum mater, Virg. ¶ Formoſa, Prop. ¶ Cerula, Ouid.

Doto vna Nereidum, Homero & Heſiodo. ¶ Nereia, Virg.

D RACO, qui aurea mala Hesperidū cuſtodiſſe, qui nunquā oculos depoſuiſſe, & ab Hercule interfectus, à Iunone inter ſidera collocatus, quod illius opera Hercules ad eum eſt profectus, quiq; hortū Iunonis tueri ſolitus exiſtimatur. ait enim Pherecydes quū Iupiter Iunonem uxorem duceret terram inueniſſe ferentem aurea mala cum ramis, inde Iunonem admiratam petiiſſe à terra ut in ſuis hortis ſereret quē erant vſq; ad Atlantem montem. Cuius filiæ quum ſæpius mala decerperent, Iuno dicitur hunc ibi cuſtodem poſuiſſe. Author Hyginus. Alii aliter ſentiunt ut ſcribit Diodorus. Aſſerunt enim quidam pecudum greges exquiſita pulchritudine Heſperides habuiſſe quæ ob decorem à poetis aureæ dictæ ſint. Nonnulli eas pecudes colore aureo fuiſſe volunt, eoq; hoc appellatos nomine, Draconem vero extitiſſe paſtorem earum, qui ui corporis præſtans cuſtoditis gregibus latrocinia prohiberet. Patrem habuit, vt ait Heſiodus, Typhonem, matrem Terram, ut Piſander, Pherecydes Echidna & Typhone editum centumq; capita habuiſſe tradit. ¶ Draco Hesperius, Prop. vel quia Atlas in Hesperia eſt ut ait Diodorus, uel ab ipſis Hesperi filiis.

D raco, ſquamoſus, immanis, Virg. ¶ Criſtatus, Squamiger, liuens, uolucer, cæruleus, Ouid.

D raco qui aureo uelleri incubabat, de quo apud Diodorum, & Hyginum. ¶ Cuſtos, ferus, Propert. ¶ Auidus, inſopitus, peruigil, rudis ſomni, inſomnis, Ouid.

D raco Marti ſacer, quem Cadmus propè Aretiada id eſt Martium, fontem ſaxo, ſiue enſe interemit. Hellanicus in Boeoticis, Apollodorus. Interpret. Hom. & Euripidis, & Ouidius. ¶ Martius anguis, criſtis præſignis, & auro, Ouid.

D ryades, quæ & Hamadryades, vt Probus, nymphæ nemorum, ſiue Siluarum, ab arboribus dictæ, quippe δρῦς omnis arbor dicebatur, quamuis poſtea pro quercu dūtaxat uſurpata ſit, quas dignitatis inter deos & homines mediæ uetuſtas exiſtimauit, & vnerata eſt, paremq; ſuis arboribus vitā ſortiri, qđ in hymnis canit Hom. Pherenicus authore Athenæo finxit, Oxylū Orii filiū Hamadryadi ſorori ſe cōmiſcuiſſe, unde natæ ſint Caſtanea, Glans, Cornus, Vlmus, Vitis, Ficus, Populus nigra, atq; has Hamadryades nymphas uocari, indeq; multis arboribus nomina indita. ¶ Faciles, Prop. ¶ Semideæ, Ouid.

D VLCEDO, alma, Lucret.

D umi, ſiluestres, amantes ardua, Virg.

D ux, magnanimus, Virg. ¶ Clarus, Horat.

DYRASPES *amnis qui Euxino amni conſonditur, authore* Ouidio. ¶ Liquidiſſimus, Ouid.

D *yrrachium Epiri urbs in Illyrico, Romanorum ciuium colonia, Epidamnum antea dicta, ſed propter inauſpicatum nomen Dyrrhachium à Romanis appellata, author Plinius, & Mela. Poſt ſinum uero Rhizicum, inquit Strabo, Liſſi oppidũ eſt, & Acroliſſi, & Epidamnus quã Corcyræi cõdidere, hoc tempore dicta Dyrrhachiũ, ab Cherrhoneſo ubi ſita eſt nacta uocabulũ quaſi* δὺς ῥάχιον. *Stephanus uero ait, Epidamnus ab Epidamno, cuius filia Meliſſa, ex qua & Neptuno Dyrrhachius, inde urbi nomen.* ¶ *Adriæ taberna, Cat. In ora ſiquidem Ionii ſinus Adriæ nauigatio terminatur, cuius primæ partes ſunt Dyrrachiũ, & Apollonia, ut ait Strabo. tabernam ergo uocat quia nauigaturi Adriaticum mare illuc appellere ſolent.*

E

EBVR, *ſiue Elephantus, nitidũ, candens, ſolidũ, Indũ, Virg.* ¶ *Indicũ, Horat. Virg. India mittit ebur. Quia ut ait Pli. Elephantes fert Africa, ferunt Aethiopes, ſed maximos India.* ¶ *Niueũ, conſpicuum, Aſſyrium, Aſſyria ab ortu Indiam habet, ut dictum eſt.* SECTILE. Ouid.

E *benum lignũ Ebeni arboris, quæ eſt cortice buxo ſimilis, decorticata: deinde nigro colore fit, ut Theophraſto placet, vnus Pauſanias in Atticis nec folia nec fructus ferre prodidit, neq; à Sole conſpici, ſed ſub terra tantũ radices eſſe quas fodiant Aethiopes, ſintq; in ea gẽte exquirẽdæ ebeni peritiſſimi aliqui. Probatiſſima Ebenus Aethioca eſt Dioſcoridi, Indica Virgilio, nigra nullis pectinibus læuore ſuo cornu læuigato ſimilis, ſpiſſiſſimæ in frangendo ſoliditatis.* ¶ *Nigrum, Virg.*

E CHO *nympha, quæ Narciſſum amauit, à Pane amata, ut Lucianus teſtis eſt.* ¶ *Reſonabilis, uocalis, garrula, Ouid.*

E GERIA *nympha in Aricino nemore, ob Numæ interitum fletu in fontem tenuata, quam Numã aſſidue adiiſſe fabulantur, eũq; ſapientiã regiam docuiſſe, qui quum deſcendere ad animos ſine aliquo cõmento miraculi nõ poſſet, ſimulabat ſibi cũ dea Egeria congreſſus nocturnos eſſe, eius ſe monitu quæ acceptiſſima diis eſſent ſacra inſtituere. Alii non nympham ipſam, ſed muſarum unam, atq; hoc dicunt fuiſſe omnibus manifeſtum. Nam minime credentibus, ut uidetur, à principio hominibus, fingiq; exiſtimantibus ſermonem de dea, ferunt volentem eum indicium aliquod clarum confabulationis ſuæ cum dea incredulis oſtendere, ſeq; ab ea doctum, feciſſe hoc modo. Vocatis enim Romanis multiſq; & bonis in eam domum in qua vitam agebat, & oſtenſis quum aduenissent quæ intus erant, tum reliquo quidem apparatu ea tenuiter inſtructa, tum vero cibis ad illius turbæ epulum congruis indigentia, tunc abire iuſſiſſe eos, uocaſſe vero ueſperi ad cœnam. Aſtantibus aũt eis hora præſtituta, oſtendiſſe dicunt eis ſtragula pretioſiſſima, & mẽſas poculis multiſq; & pulchris referas, atq; epulas cuiuſq; generis inuitatis ipſis appoſuiſſe, quæ ne multo*

quidem tempore cuiquam hominum ætatis illius fuisset facile parare, tumq; Romanos aiunt stuporem inuasisse & illius temporis opinionem firmam perstitisse: versari cum eo profecto deam aliquam. Qui vero fabulosa omnia ex historia amputant confictum dicunt à Numa esse sermonem de dea quo facilius ipsum attenderent qui diuina uerebantur, impositasq; ab eo leges prompte iidem susciperent tanquã à diis latas. Sumpsisse autem hanc eum imitationem asserunt ab exemplis græcis. Minois quidem ipsum sapientis æmulum, & Lycurgi Lacedæmonii, quorum alter quidem colloquium sibi esse dicens cum Ioue, pergensq; in Dictæum montem in quo Iouem nuper editum à Curetis nutritum Cretenses fabulantur, descendebat in specum sacrum, ubi leges componens, quas se ab Ioue accipere affirmabat, ferebat ad populum, Lycurgus uero Delphos profectus doctum se esse dixit ab Apolline legũ constitutionem. Huic Egeriæ sacrificabant prægnantes, quod eam putabant facilẽ conceptum aluo egerere. Ex authoribus Dionysio Alicarnasseo, Plutarcho, Liuio, Festo, Ouidio, Seruio. ¶ Nympha, Virg. ¶ Nympha nemori stagnoq; operata Dianæ, Numæ coniux, consiliumq; dea grata camœnis, Ouid.

E gestas, acris, Lucret. ¶ Turpis, duris urgens in rebus, Virg.

E LEPHANTES, de quibus non est nunc cur agamus, præterquã posse omnes omnem huius animalis historiam uolentes à Plinio, atque Aristotele audire. ¶ Boues Lucæ, ut ait Plinius, Elephantes Italia primum vidit Pyrrhi regis bello, & boues Lucas appellauit in Lucanis visos anno urbis quadringentesimo septuagesimo secundo, Varro autem à Luce Lucas appellatos existimat, quod elephanti relucebant propter inauratos regios clypeos qui in turribus iis erectis conspiciebantur. ANGVIMANI, Lucret. A flectenda anguis instar manu, hoc est priori rostro, quod nostri manum uocant, græci proboscida, Plinius, Aristoteles. ¶ Barri, à barritu, Barrire, inquit Festus, Elephanti dicuntur, sicut oues dicimus balare, utiq; à sono vocis. NIGRI Horat. hoc est Indici, qui & maiores & nigri sunt, nam Afri subrufi, ut ait Plinius.

E lectrum Heliadum sororum lachryma Euripidi, Aeschylo, Nicandro, Philoxeno, Satyro, Sophocles uero primus confinxit Electrum vltra Indiam fieri è lacrimis Meleagridum auium Meleagrum deflentium, Celtæ Apollinis lacrimulam esse contendũt ob interemptũ ab Ioue Aesculapium, ut canit Apollonius Rhodius. ¶ Pingue, liquidum, Virg. ¶ Lacrima Heliadum, Lentum Ouid,

E lectra, uel Electrione, ut Hellanico placet, Atlantis & Pleiones filiæ Oceani filia, quæ Samothraciam incoluit, à finitimis Strategis nuncupata. Ex ea Iupiter filios genuit Dardanum, et Eetiona, quẽ alii Iasiona uocant, & filiã Harmoniam quæ Cadmo nupsit. Ab Electra Thebarum portæ Electrides appellatæ. Hãc ex reliquis sex Pleiadibus dicunt nõ apparere, ideo quod Pleiades existimẽtur choream ducere stellis, sed postquã Troia fuit capta, & progenies eius quæ à Dardano fuerit sit euersa, dolore permotam ab his se remouisse, & in circulo qui Arcticus dicitur constitisse, ex quodam longo tempore lamentantem capillo sparso uideri. Itaq; è facto Co

metem esse appellatam. Authores Hyginus, interpres Lycophronis, & Apollonii, Diodorus. ¶ Atlantis Virg.

E legi, exigui, miserabiles Horat. unde græcis Elegi lamentationes, dicti ἀπὸ τοῦ ἒ ἒ λέγειν ait Aristophanis interpres. quorũ authorem quidam Callinoũ fuisse non dubitant ut ait Terentianus. ¶ Leues, imbelles, genialis musa, flebile carmen, molles, Ouidius.

E legia, flebilis, blanda, Ouid.

E leusis Atticæ castellum circũdatum templo Cereris, ab Eleusio Dairæ filiæ Oceani, & Mercurii filio. Itemq́ Atticæ populus Hippothoontis tribus, Mela, Plinius, Stephanus, Strabo, Liuius. ¶ Cerealis, Ouid.

E lorus amnis Siciliæ non longe à Pachyno, nomen accepit ab Eloro rege. In eo pisces cibum manu capessunt. Apollodorus, Stephanus, Pli. ¶ Stagnans Virg. quia, ut ait Seruius, ad similitudinem Nili superfunditur campis.

E lpenor unus ex Vlyssis sociis, qui apud Circen ebrius, dum sociorum strepitus abeuntium audit, & abire properat, pronus è longis lapsus scalis collum fregit quod ipse apud inferos sciscitanti Vlyssi refert, ut scribit Homerus. ¶ Miser, Ouid.

E lysii campi, quos alii in ultima Hispania, alii in insulis fortunatis constituunt, ut scribit Strabo longa disceptatione. ¶ Loci læti, amœna uireta, nemora fortunata, sedes beatæ, domus placidæ, læta arua, ampli, Virg ¶ Sedes lætæ, sedes discretæ piorum, Horat. ¶ Arua piorum, Ouid.

E MPEDOCLES philosophus Agrigentinus, filius Metonis, siue Melitonis, ut alii Archinomi, ut quidam Xenetæ, Pythagoræ discipulus, tres de natura rerum libros edidit. Viuũ se in ardentẽ Aetnam noctu coniecit, sandaliis eius ferreis à flamma reiectis. Alii laqueo uitam finisse tradiderunt. Suidas, Laertius. ¶ Agragantinus, Lucret. ¶ Trinacrius, Syracusius poeta, Ouid.

E mptor, pretiosus, Horat.

E NCELADVS gigas, Aetnæ suppositus, ut canit Callimachus. ¶ Iaculator audax, Horat.

E ndymion Iouis & Calices filius, ut Hesiodus, ut alii Aethi filii Iouis & Protogeniæ Deucalionis filiæ, admodũ formosus, ac Lunæ adamatus, cui quidem illa a patre Ioue precibus impetrauit, ut quicquid optasset id ferret. Optauit Endymion ut perpetuũ dormiret somnũ immortalis perseuerans, & expers senii. Inde ortũ adagiũ, Endymionis somnus, in eos qui sese immodico somno dedunt. Ex luna filias quinquaginta procreauisse dicit. Alii ex Asterodia malunt, quidã ex Chromia Itoni Amphictyonis filia, sunt qui putent ex Hyperippa Arcadis filia, natosq́ ei Epeũ, unde Elei Epei dicti sunt, Pæona, et Aetolũ, filiam Eurycidam. Diuersabit aũt in Latmo Cariæ monte, Sappho, Nicander, Pausanias Eliacon primo, Apollonii, & Theocriti interpres. ¶ Latmius heros, Ouid.

E nipeus Thessaliæ amnis, qui ex Othry monte fluens accipit Apidanum è Pharsalia

delabentem. Est & alter Peloponessi in Pisana regione, qui ex Salmone fonte fluens Alpheum ingredit. Huius amore Tyro captam fuisse memorant, hoc enim in loco illius patrem Salmoneum imperasse aiunt. Strabo author. ¶ Altus Virg. ¶ Aemonius, Thessalicus, Propert. ¶ Irrequietus, Ouid.

E nnius poeta ex Rudiis urbe Calabriæ, annis fere. CCCCIX. post Romam conditam Tarēti natus, maior natu quā Plautus, & Neuius, qui a Catone quæstore Romam translatus habitauit in monte Auentino, parco admodū sumptu contentus, & unius ancillæ ministerio. Septuagenario maior articulari morbo periit, quem ex immodico uini usu contraxerat, sepultusq; est in Scipionis monumento uia Appia intra primū ab urbe miliariū. Quidam ossa eius Rudias ex Ianiculo translata affirmant. Eusebius, Cicero, Strabo, Suidas, Mela, Pli. Silius, Eutropius, Serenus. ¶ Calaber, Horat. ¶ Arte carens, ingenio maximus, arte rudis, grauis, Ouid.

E nna, quam alii Aetnam uocant, Siciliæ ciuitas, alio nomine Adraniū dicta, quam fluuius eiusdem nominis alluit delubro Cereris præter cætera insignem, lege Stabonē, Ciceronē, Stephanū. ¶ Fertilis, Oui.

E nsis, ferreus, Lucre. ¶ Rigidus, coruscus, fulmineus, fidus, æreus, fulgens, ualidus, crudus, decorus, latus, Virg. ¶ Noricus, Horat. Incolæ alpiū Norici, quondam Taurisci dicti, apud quos uena bonitatem ferri præstat, ut Pli. tradit. ¶ Horrendus, Tibull. ¶ Ferreus, Propert. ¶ Bellicus, ferus, impius, lethalis, nitidus, uiolentus, acutus, pugnax, Ouid.

E PAPHVS Ioue, uel, ut Eusebius, Telegono & Io Inachi filia natus, qui Memphim Aegypti urbem condidit. Euripides, Aelianus, Apollodorus, Diodorus, Oui. Eusebius. ¶ Inachides Ouid.

E peus filius Panopei Phoco & Asteria nati qui Troianū equū fabricatus est, Homerus, Lycophronis interpres, Pausanias. ¶ Doli fabricator, Virgilius. ¶ Antiquus, Ouid.

E pirus prouincia Europæ, quæ terminatur à Septentrione Macedonia, ab Oriente Achaia, pars Occidentalis Ionio mari, aliquando Molossia dicta, in qua primi Chaones, à quibus Chaonia nuncupata, uel ut alii, à Chaone Heleni fratre. In ea Larini boues immensæ magnitudinis à Larino Herculis bubulco. Authores Athenæus, Ptolemæus, Suidas, Pindari interpres, Martianus. ¶ Herbosa, Ouid.

E picurus philosophus Atheniensis, patre Neocle, matre Chærestrata, ex Gargetto urbe, & populo Aegeidis tribus, ex quo & Gargettius dicit Ciceroni. & Gargetticus Statio, Laertius, Suidas, Steph. ¶ Doctus, Propert.

E pulæ, regales, Ouid.

E QVVS, fertis, Lucret. ¶ Sonipes, Catull. ¶ Fremens, bellator, arduus, acer, ferox, Thracius, Iapyx, Spumans, altus, cernipes, ferus, citus, alipes, Virg. ¶ Fugax, impiger, Horat. ¶ Celer, Tibull. ¶ Armiger, bellicus, Aemonius, Proper. Nam, ut testis est Lactantius Placidus, in Thessali a terrā Neptunus

tridente percussit subitoq; mirum dictu solo prosilierunt duo equi scilicet Scyphios & Arion, Inde optimæ naturæ equi Thessalici per orbem feruntur. Oraculū etiā Euboicis redditū profertur vt refert Strabo. Thessalicus sonipes præstat, mulierq; Lacæn. Q uiq; Artehusæos haurt vir fonte liquores, Chalcidenses explicās vti viros præstantissimos, Ibi est enim Arethusa, Thessalos quoq; equos Grattus poeta in primis commendat. ¶ Velox, animosus, Ouid.

E quus Troianus, ab Epeo Phocēse Palladis consilio ædificatus. Euripides in Troadibus Quintus Calaber, Hyginus. ¶ Durateus, Lucretius. Quæ græca uox & poetica ligneum significat. Et sane Durateon uocat hunc etiam Homerus equum sic inquiens. Ἀλλ᾿ ἄγε δὴ μετάβηθι καὶ ἵππου κόσμον ἄεισον δουρατέου τὸν ἐπειὸς ἐποίησεν σὺν ἀθήνῃ & item paulo post: δουράτεον μέγαν ἵππον ὅθ᾿ εἵατο πάντες ἄριστοι. ¶ Fatalis, immanis, ingens, arduus, Virg. ¶ Victor Palladiæ ligneus artis equus. Propertius.

E quæ Eliades Virg. Elis, ut Plinius scribit, Achaiæ urbs, per agrum uero Eleum Alpheus perlabitur, apud quem Iouis Olympici curule certamen agebatur, quod Hercules instituit, Herodotus, Strabo. ¶ Quadrigis aptæ. Horat. Quia ueIociores sunt quā equi, nam inter currendum emittunt urinā. Plinius, Seruius. ¶ Indomitæ, Tibull.

E ques, Seuerus, Ouidius.

E RASINVS, Argiuorum fluuius, ex Stymphalo Arcadiæ monte defluens, alio nomine Arsinus appellatus, Strabo. ¶ Ingens, Ouid.

E richthonius, qui & Erechtheus Homero, Eusebio, Palladis, & Vulcani filius, ut alii Terræ, nomen accepit ἀπὸ τοῦ ἐρίου καὶ χθονὸς hoc est à Lana & terra. Nam quum Vulcanus Mineruam amore incensus persequeretur, uoluptatem in eius genu effudit: illa semen in terra lana abstersum proiecit, ut ait Callimachus in Hecale, Euripides uero ita dicit, Vulcanū Mineruæ pulchritudine corporis inductū petiisse ab ea ut sibi nuberet, neq; impetrasse, & cœpisse Mineruam sese occultare in eodem loco qui propter Vulcani Amorem Hephæstius est appellatus, quo persecutum Vulcanum ferunt, cæpisse ei uim afferre, & quum plenus cupiditatis ad eam vt cōplexui se applicaret repulsus esset, effudit in terram voluptatē, quo Minerua pudore permota pede puluerem iniecit. Ex hoc aūt nascitur Erichthonius, qui ex terra & eorū dissensione nomen possedit. ἔρις quippe lis & dissensio χθὼν terra dicitur. Hunc Iupiter quū uidisset primū inter homines equos & quadrigas iunxisse admiratus est ingeniū hominis ad Solis inuenta accessisse quòd is princeps quadrigis inter deos est usus. Eum anguina tantum crura habuisse dixerunt, primoq; tempore adolescentiæ ludos Mineruæ Panathenæa fecisse, & sacrificiū Mineruæ, & templū in arce Atheniensium instituisse, pro quibus factis dicitur inter sidera collocatus, à græcis Eniochos, à latinis Auriga nominatus. Hæc apud Hyginū, Firmianum, Eusebium, Homeri interpretem legimus. ¶ Stirps Lemniaca sine matre creata, Ouidius.

E riphyle, Talai filia, Amphiarai uxor, qui quũ prævideret si bello Thebano affore se periturũ, idq; propterea recusaret, ferũt Polynicem aureũ torquem à Venere Harmoniæ datũ Amphiarai uxori quo belli societatem uiro persuaderet donasse. Eo tempore Amphiaraus Adrastusq; de regno dissidentes ad Eriphylen Amphiarai coniugem Adrastiq; sororem omne dissensionum iudicium retulerũt. Illa pro Amphiarao sententiam tulit, adiciens ut belli Thebis inferendi socius adiutorq; esset. Amphiaraus existimans se ab uxore proditũ ad bellũ spopondit se iturũ, Sed Alcmæoni filio imperauit ut post suum obitum Eriphylen perimeret. Quod patris mandatum postea executus facti conscientia in insaniam uersus est. Authores Diodorus, Hyginus. ¶ Mœsta. Virg. ex Homero qui eam στυγερὴν uocat, hoc est querulam, mœstam, Odiosam. ¶ Talaonia, Ouid.

E risichthon, Thessaliæ rex, qui & Aethon dictus est, Triope, ut alii Myrmidone, & Europa natus. filias habuit Pharmacida, & Mestram, quam alii Metram uocant, Tzetzes, Athenæus, Callimachus, Palæphatus, Lycophronis interpres. Huius fabulam percurrit Ouidius. ¶ Triopeius, Thessalus, profanus, auidus, Sacrilegus. Ouid. quod Nymphis sacras arbores exciderit, quod etiam Callimachus in hymnis innuit.

E ror, uagus, Ouidius.

E ruca herba, præcipue frigorum contemptrix, concitatrix Veneris. Plin. Dioscorides. ¶ Salax. Ouid.

E ruum, quod græci Orrobũ dicunt, inter notissima est. Frutex pusillus, folio angusto, prætenui, siliquas ferens, in quibus grana, ex iis farina teritur cui nomen Eruinæ. Lætatur loco macro nec humido, quia Luxuria plerũq; corrumpitur, Dioscorides, Plinius, Columella. ¶ Pingue, Virg.

E rymanthus, Arcadiæ mons, in quo leones quidem nulli, sues uero spectandæ magnitudinis nascunt. Est & eiusdem nominis in Arcadia oppidum, & amnis ab ipso monte defluens, Strabo, Pausanias, Stephanus, Plinius, Solinus. ¶ Cupressifer. Gelidus, Ouid.

E rymanthus Arcadiæ amnis è monte eiusdem nominis in Alpheum defluens, ut author est Plinius, fons ac caput fluminis ait Pausanias in monte Lampia qui est Erymanthi montis pars quædam. Meminerunt etiam Stephanus, & Eustathius, aliiq; non pauci. ¶ Phocaicus. Tametsi à Phocide Boeotiæ, itemq; Phocæa Ioniæ Phocaicus authore Stephano deducatur, quid tamen Erymantho Arcadiæ cum Phocide, siue Phocæa sit eruditioribus viris explicandum relinquo.

E ryx, Veneris, ac Butæ regis cuiusdam indigenæ insignis gloria filius. Hic propter nobilitatem maternam præclarus apud homines fuit & imperauit insulæ Siciliæ parti. Condidit quoq; super locũ excelsum ex suo nomine ciuitatem præclaram, in cuius arce matri dicato templo & basi, illud etiam uariis ornauit donis. Eam Venus vrbem tum incolentium religione, tũ filii pietate allecta plurimũ dilexit, à qua Venus Erycina dicta est. Hic quũ Herculem ad Palæstram prouocasset, patriamq; in

præmium propoſuiſſet, in eo certamine uictus patriam amiſit. Hæc Diodorus. ¶ Acer, Virg.

Eryx Siciliæ mons, ab Eryce de quo modo diximus. Hic magnitudine omnes Siciliæ montes excedit præter vnũ Aetnam, paulo infra verticem vrbs eſt eiuſdem nominis. In eo Veneris templũ locatum eſt quod ſingulari veneratione colitur. Antiquitus mulierum frequentia refertũ illius miniſterio dicatarũ, quas & e Sicilia et externis regionibus multi locarant. Polybius, Strabo, Pauſanias. ¶ Celſus, altus, Zephyro ſemper apertus, Ouid.

ESSEDA vehiculi genus apud Belgas Galliæ vrbem inuentum, Seruius. ¶ Belgica, Virg. ¶ Britana Propert. Britani nanq; ex Eſſedis pugnant, ut legimus apud C. Cæſarem.

Etruria Italiæ regio nobiliſſima, ab Aethria oppido, quod Diomedes condidit, deinde Atria dicto, ſiue ἀπὸ τοῦ τὴν αἴθραν ἀσκεῖν, propter augurandi peritiam, quaſi æthram exerceant, Tyrrhenia à rege, Thuſcia à Sacrifico ritu cognomina, ad hunc autem modũ ſcribi debet, Strabo, Pli. Steph. ¶ Fortis, Mæonia, Virg. quia, vt ait Pli. Lydi qui & Mæones dicunt expulſis Pelaſgis regionẽ hanc tenuere.

Eruſci, obeſi, Catullus.

Eruſcæ aquæ ſanandis corporibus ſaluberrimæ non vno in loco in Etruria ſcatentes, de quibus ita apud Varronem legimus. Sic aquæ caldæ à loco, & aquæ quæ ibi ſcaterent, cum ut colerentur ueniſſent in vſum noſtris, cum aliæ ad alium morbum idoneæ eſſent: Hæ quum plures eſſent ut Puteolis, & in Thuſcis, multitudinis potius quã ſingulari uocabulo appellant. Sed & Lucretius harũ ita meminit. Is locus eſt Cumas apud, Etruſcos & montes, oppleti calidis ubi fumant fontibus aucti. ¶ Etruſcis manat quæ fontibus unda, vnda ſub æſtiuum non adeũda canem, vnda thuſca, Tibullus.

EVANDER Arcadũ rex, Carmentis & Mercurii filius creditus, Dionyſius Alicarnaſſeus, Plutarchus, Liuius. ¶ Rex Arcas, Arcadius, Parrhaſius, Virg. ¶ Pallantius, à Pallantio Arcadiæ oppido, ut Pli. NONACRIVS, Ouid.

Euadne, quæ & Ianira dicta eſt, Iphidis filia, quæ ſe in rogũ Capanei coniugis ab Ioue fulmine icti immiſit, fuit & altera Neptuni & Pitanes filia, Philoſtratus, Euripides, Pindarus. ¶ Fida, Propert. ¶ Iphias, Ouid.

Euenus Aetoliæ amnis, antea Lycormas nuncupatus, Euenus vero ab Eueno Martis & Steropes filio, qui ex Alcippa Oenomai filia in vxorem ducta Marpiſſam ſuſcepit filiam, quam virginem accurate ſeruabat. Cæterũ Aphareus viſam ex chorta rapuit, pater autem fugientem inſequens quum prehendere non poſſet in Lycormam fluuium ſe præcipitauit, eiq; nomen dedit, Plutarchus, Pauſanias in Eliacis, Strabo, Euſtathius Homeri interpres. Eodem nomine fuerunt Poetæ duo, ambo Elegiarũ ſcriptores, ambo ex Paro inſula poſterior tamen fama notior fuit, ex Suida & Harpocratione. ¶ Flauus, rapidus, Ouid.

Eumolpus Eleuſinius, ſiue Athenienſis, Muſæi poetæ & ipſe poeta filius, quintus ab

Eumolpo Thrace Deiopes Triptolemi filio. Hic Eleusina sacra instituit, uersibusq; memoriæ consecrauit, unde Eumolpia à Sophocle dicuntur, Suidas. ¶ Cecropius, Ouidius.

Euphorion poeta ex Euboea Chalcidis, Polymneto patre, in philosophia discipulus Lacydæ & Prytanidis, in poeticis uero Archebuli Thyræi poetæ, floruit iis temporibus quibus Pyrrhus rex à Romanis deuictus est. Præfuit bibliothecæ Antiochi magni in Syria, ab eoq; sepultus in Apamea, siue ut alii dicunt Antiochia. Huius opus transtulit Cornelius Gallus, Suidas, Quintilianus, Seruius. ¶ Chalcidicus, Virg.

Euphrates fluuius in minori Armenia oriens, qui unà cum Tigri Mesopotamiam circũdans interim in orientem labitur, inde in austrũ uersus Tigri propinquus efficit. Diodorus, Strabo. Primũ ei Zarandas, deinde Medus nomen fuit, à Medo Artaxerxis filio, postremo Euphrates ab Euphrate Arandaci filio, Plutarchus. ¶ Altus, Virg. ¶ Babylonius. Babylon. n. Euphrate interluitur apud Solinum, Diodorum. PALAESTINVS, Ouid. Syria nãq; pluribus distincta nominibus Palæstina uocatur, qua contingit Arabes, & Iudæa, & Cœle, dein Phœnice, & quà recedit intus, Damascena, ac magis etiam nunc meridiana, Babylonia, Plinius author.

Euphorbus Panthi Troiani ex Phrontide filius, à Menelao interfectus, cuius animam in Pythagoram & Aethalidem Mercurii filiũ transiisse fabulis proditum est. Philostratus in Heroicis, Tzetzes, Apollonii interpres. ¶ Panthoides, Horat.

Eupolis Atheniẽsis poeta Comicus, qui in Hellesponto dum unà cũ aliis aduersus Lacedæmonios nauigaret ab iis ipsis summersus est contra quos Baptas comœdiã scripserat, Suidas, Platonius, tametsi id redarguat Eratosthenes, ut ait Cicero ad Atticũ. Fuit & Eupolis qui unà cum sponsa sua Glycerio eadẽ nocte interiit. Ouid. in Ibin, Epigrammatũm Liber Sextus. ¶ Comicis, Ouid.

Eurus uentus ab Oriente Brumali spirans, Vulturnus à latinis dictus, Vegetius, Plinius. Idem Apeliotes græcis dicitur, si Gellio credimus, et Subsolanus Nauticis Romanis, Plinius tamen ac Vegetius subsolanum siue Apelioten diuersum ab Euro faciunt. ¶ Heous, animosus, Virg. ¶ Aquosus, niger, Horat. ¶ Sæuus, Proper. ¶ Trux, proteruus, indomitus, tumidus, præceps, AEolius, Sæuus, Ouid.

Eurystheus Mycenarũ rex ut ait Eusebius, qui Herculẽ tot laboribus exercuit, Stheneli et Nicippæ siue Leucippæ, siue Antiboeæ filius, ut Pindari, & Homeri interpres, ut Thucydidis, Astydamiæ. Plura leges apud Homerũ, Diodorũ, Hyginũ. ¶ Herus deterior, Catull. ¶ Stheneneius, atrox Ouid.

Eurotas Laconiæ amnis inter Cythiũ et Actæos erũpes, ab Eurota uiro Lacõe dictus. Primũ Marathon, deinde Himerus, ab Himero Taygetes Nymphæ, et Lacedæmonis filio. Postremo Eurotas ab Eurota Lacedæmoniorum Duce qui amisso exercitu sese in fluuiũ præcipitauit. Plutar. Pausanias, Strabo, Tzetzes. ¶ Frigidus, Tænarius, Ouid. Tænarus sub Sparta ripa erecta est, sacrã Neptuni ædẽ constructã cõtinens in luco, propinquaq; spelunca est, per quã Cerberũ ab inferis superius reductum ab Hercule fabulæ canunt, Author Strabo, & Aristophonis interpres.

E uropa Agenoris filia, ut Herodotus, ut Theocritus, Phœnicis, ab Ioue in Taurum crotum naribus efflantem mutato compressa, quæ prægnans in Cretam delata Asterioni regi nupsit, indeque nati, Sarpedon, Minos, Rhadamanthus vt canunt Bacchylides, & Hesiodus. ¶ Agenore nata, Sidonis, Ouid.

E uropa tertia orbis pars, quæ terminos habet ab Oriente Tanaim, & Meotida, et Pontum, à meridie reliqua nostri maris, ab Occidente Atlanticū, à Septentrione Britanicū Oceanū, Ora eius forma litorū. Huic Europa Agenoris filia Cadmi soror nomen dedit, quam ex Phœnice Iupiter in Taurū uersus exportauit, ut ait Varro, ut alii, ab Europe Hemeri filio, vt Andro, ab Europa Oceani, & Parthenopes filia. Interpres Lycophronis, Strabo, Pli. Mela. ¶ Cadmi soror, Ouid.

E uripides poeta Tragicus, Mnesarcho & Cletone nobilissimis parentibus ortus vt scribit Philochorus, à canibus ē dilaceratus, uel vt alii à mulieribus, vixit annos quinque & septuaginta, relictis totidem fabulis, alii uero duas & nonaginta eum fecisse opinantur, Suidas. ¶ Cothurnatus vates, Ouidius.

E urydice Orphei vxor, cuius Diodorus, & Eratosthenes meminerunt, quā Hermesianax poeta Colophonius Agriopen uocat hisce uersibus. οἵην μὲν φίλος υἱὸς
ἀνήγαγεν οἰάγροιο Ἀγριόπην θρῆσσαν στειλάμενος κιθάρῃ,
& paulo infra. ἔνθεν ἀοιδιάων μεγάλους ἀνέπεισεν ἄνακτας ἀ-
γριόπην μαλακοῦ πνεῦμα λαβεῖν βιότου. ¶ Oeagri, Calliopesque nurus, Ouid.

E XEQVIAE, mœstæ, Tibull. ¶ Duræ, Propert.

E xilium, infelix, Virg ¶ Durum, triste, Ouid.

E xitium, graue, Horatius.

E xquiliæ, duo montes habiti quintæ regionis in urbe Roma. Alii has scripserunt ab excubiis regis dictas, alii ab eo quod excultæ à rege Tullo essent. Author Varro, Liuius, P. Victor. ¶ Aquosæ, Propert.

E xta pingua, Virg. ¶ Lubrica, Tibull.

E xuuiæ, hostiles, Tibullus.

F

FABRICIVS ciuis Romanus qui constantissime pecuniam spreuit. Liuius, Plutarchus. ¶ Paruo potens, Virgilius.

F aba, dura, Ouid.

F abula, ficta, Propert. Est autem Fabula Aesopica, Libyssa, Sybaritica, Phrygia, Cilissa, Carica, Aegyptia, Cypria. Huius Authores Aesopus, Homerus, Hesiodus, Archilochus, Connis Cilix, Thurus Sybarita, Cybissus Libys, ex Theone Sophista.

F aces fumidæ, roseæ, Lucret. ¶ Ardentes, fumantes, Virg. ¶ Fulgentes, Tibull. ¶ Tepidæ, Propert. ¶ Multifidæ, flammiferæ, Lucentes, coruscæ, auidæ, Ouid.

F acta, clara, Catull. ¶ Fertia, Virg.

Fagus arbor, species Roboris, scabra montuosisq; nascens. Fagus Italo Ioui olim fuit, ubi & locus Fageus. Fagis pectines transuersi in pulpa apud antiquos, inde & vasis honos. Manius Curius iurauit se ex præda nihil attigisse præter guttum faginum quo sacrificaret, inde & Virgilio pocula fagina. facilis est fagus quãquã fragilis, & tenore eodem fictilibus laminis in tenui flexibilis capsisq; ac scriniis sola utilis, Fagi glandibus uesci primus Pelasgus Arcas instituit, Pausanias, Theophrastus, Pli. ¶ Alta, Catullus. ¶ Patula, densa, Virg.

Falernus ager Caloeno proximus in Campano sinu, Plin. ¶ Bacchi cura, Tibullus.

Falisci Thusciæ populi, quorum oppidum Faliscum Halesus condidit, immutato H in F Falisci dicti sunt, sicut Febris dicitur, quæ antea Hebris, Formiæ quæ Hormiæ fuerunt, Strabo, Pli. Ser. ¶ Aequi, Virg. quia Pop. Rom. missis decemuiris ab ipsis iura Fœcialia collegit, & nõnulla supplementa duodecim tabularum. Seruius, Liuius. Pomiferi, Iunonicolæ Ouid. Nam & apud Frontinũ in libro de Coloniis, Faliscus Colonia Iunonia dicitur, & Ouidio authore tertio Amorum libro, Halesus Faliscos Iunonia sacra docuit.

Falx, rapax, Lucret. ¶ Curua, procurua, Saturni dens, Saturnus agrorum cultor, inquit Festus, habetur, nominatus à Satu, tenensq; falcem effingitur quæ est insigne agricolæ. Hesiodus uero Saturnum Cœli patris falce virilia amputasse confingit. AHENA. Virg ¶ Dura, Tibull. ¶ Acuta, adunca, Saturnia, incurua, Ouid.

Fames, dira, obscœna, malesuada, rabida, uæsana, Virg. ¶ Misera, Hora. ¶ Pestifera, ieiuna, dura, stimulans, Ouid.

Fama, monstrum horrendũ, ingens, volitans, pennata, Virg. ¶ Mendax, Propert. ¶ Vaga, loquax, volucris, incerta, Ouid.

Farra, flaua, robusta, pia, Virg. Nam, ut ait Pli. in sacris nihil religiosius Confarrationis vinculo erat, nouæq; nuptæ farrum præferebant. Itemq; Dionysius Alicarnasseus ait. Romani pretiosissimum uetustissimumq; fructum far esse putantes sacrificia omnia ignota ab eo incipiunt. ¶ Adorea, ab eo dicta quod cibi ora, id est principium sit Far, authores Varro, & Columella, sed & Adorea, & Adoreola, Ciceroni aliisq; pro gloria sumitur, quia gloriosum, ut ait Festus, putabant esse qui farre abundaret. ALMA, Horat.

Farfarus fluuius Sabinum agrum præterfluens, alio nomine Fabaris à Virgilio dictus, ut scribit Seruius. ¶ Opacus, Ouid.

Farrago, crassa, Virg.

Farina, puluerea, Ouid.

Fasces, pulchri, Lucret.

Fascia, mollis, Propert.

Faselus, legumen, uilis, Virg.

Fastus, superbi, Propert. ¶ Tumidi, Ouid.

Fasti, memores, Horat.

Fastidia, superba, Virg.

Fastigia, summa, Virg.

Fata, crudelia, aspera, ineluctabilia, inexorabilia, Virg. ¶ Abdita, Tibull. ¶ Insuperabilia, Ouid.

Fauor, Lætus, Ouid.

Fauus, flauus, tener, Horat.

Fauilla, candens, Virg. ¶ Calens, Horat. ¶ Parua, cana, Ouid.

Faustitas, alma, Horat.

Fauonius uentus ab occasu æquinoctiali, quem Græci Zephyrum uocant. Plinius, Vegetius uero Iapygem, siue Fauoniũ Zephyro à sinistra iungi scribit, Gellius autem Iapygem Caurum esse existimat. ¶ Genitabilis, pennatus, Veneris prænuntius, Lucret. ¶ Iucundus, tepidus, Catull. ¶ Lene spirans, placidus, mollis, leuis, Ouid.

Faunus Pici filius, ut Suidas, & Lycophronis interpres, & Virgilius. Is in Italia ante Aeneã circiter annos. CL. regnauit, ut testis est Eusebius. Dionysius Alicarnasseus sic ait. Contigit autem eo tempore esse regem Aboriginum Faunum pronepotem, ut aiunt, Martis, uirũq; simul cum alacritate animi prudentem, quẽ etiam ut Genium quendam, siue indigetẽ & sacrificiis & carminibus Romani colunt. Hercules, authore Plutarcho, quũ Geryonis boues per Italiam duceret à Fauno rege susceptus est hospitio, qui Mercurio natus patri hospites immolabat. Is igitur Herculẽ inuadens interemptus est. ¶ Fatidicus. Fuit enim, ut testatur Suidas, astronomus, metallorũ auri argenti ferriq; inuentor, ab incolis diuitiarũ dator nuncupatus, futura quoq; prædicebat, Mercurii nomen adeptus. Indeq; ei & Oraculũ in Albunea silua Latinorum apud Virgilium, & Probum. Lactantius quoq; Firmianus ita scribit. Sed & Pompilius apud Romanos institutor ineptarum religionũ fuit, sicut ante Pompiliũ Faunus in Latio, qui & Saturno auo nefaria sacra constituit, & Picum patrem inter deos honorauit, & sororem suam Faunam, eandẽq; coniugem consecrauit, quam C. Bassus Fatuam nominatam tradit, quòd mulieribus fata canere consueuisset, ut Faunus uiris. VETVS. Post Saturnum in Latio tertio loco regnasse Faunum ferunt, sub quo Euander ab Arcadiæ urbe Pallantea in Italiam cum mediocri turba popularium uenit, cui Faunus & agros, & montem, quẽ posteà ille Palatinum appellauit, benigne concessit, ut legimus apud Iustinum. DIVVS Laurens, Virg.

FEBRIS, arida, Virg. ¶ Anhela, Ouid.

Fel, atrum, Virg. ¶ Mordax, Ouid. quo loco animi amaritudinem signat.

Femur, tenerum, Catull. ¶ Lasciuum, Ouid.

Fenestra, caua, Virg. ¶ Excelsa, Tibull.

Feræ, siue Belluæ, montiuagum genus, horriferum genus, Lucret. ¶ Horribiles, Virgilius. ¶ Sæuæ, Horat. ¶ Truces, Tibull. ¶ Hirsutæ, Prop. ¶ Vastæ. Immanes, leues, solidæ, terribiles, rapidæ, auidæ, fortes, montanæ pugnaces, Ouid.

Feronia dea apud Feroniam urbem sub monte Soracte, quam finitini miro dignantur honore. Quo in loco ipsius templum est mirificum sacri genus habens. Nam qui eius numine afflantur nudis pedibus prunas & copiosum inambulant sub hac dæmo-

ne nulla læsione cinerem. Eò ingens mortalium multitudo conuenit, & celebrita tis ipsius quæ quotannis celebratur gratia pariter, & spectaculi. Author Strabo. Seruius adiicit, Feroniam fontem esse iuxta Tarracinam, cuius fontis lucus quū aliquando fortuitu arsisset incendio, & vellent inde incolæ transferre simula chrum subito reuiruit. Fanum est communiter, ait Dionysius Alicarnasseus, à Sabinis & Latinis honoratum, sanctum maxime inter cætera, eius Deæ quæ Feronia uocatur, quam vertentes in græcam linguam, alii quidem Anthophoron, alii polystephanon, alii aūt Persephonen uocant. ¶ Gaudens uiridi Luco. Virg.

Ferrum, & Chalybs, quod sæpe pro ense ponitur. ¶ validum, Lucret. ¶ Vulnificum, Virg. ¶ Durū, Tibull. ¶ Crudele, Prop. ¶ Nocens, splēdens, solidū, rigidū. Ouid.

Ferrugo, obscura, Ibera. Catull. Ferrugo, ut inquit Seruius, purpura est nigrior Hispana. ¶ Atra. Ouid.

Feruor, calidus, Lucret. ¶ Siccus, Ouid.

Feritas, sæua, inamabilis, Ouidius.

Ferula arbor, quæ calidis nascitur locis atq; transmarinis, geniculatis nodata scapis. Duo eius genera, Nartheca græci uocant assurgentem in altitudine, Narrthecinam uero semper humilem, à genibus exeuntia folia maxima ut quæ terræ proxima, Cætero natura eadem quæ Anetho, & fructu similis. Nulli fruticum leuitas maior, ob id gestata facilius baculorum vsum senectuti præbet. Author Plinius. Eadem imperii notam pædagogis & insigne dedit, Ferulæq; minaces sceptra pædagogorum, ut Martialis ait, regium honorem & maiestatem illi addiderunt ut quales voluit antiquitas reges esse in legibus, & minis asperos, in pœnis vero mitiores, & parum nocentes, tales ferularū suarum leuitate pædagogi in pueros suos essent, metuendosq; se potius quàm nocentes ostenderent, ne dum cultus ingenii quæritur corpori iniuria inferatur. Hinc Virgilius Siluanum leuiter Gallum poetam castigātem introducens ait, Venit & agresti capitis Siluans honore Florentes ferulas, & grandia lilia quassans. ¶ Florens. Virg.

Ferētū oppidū Apuliæ, Venusinæ ciuitati proximū, in uallesitū, Acron, Pli. quoq;, & Strabo Ferentanos inter Apuliæ populos recensent. ¶ Humile, pingue, Horat.

Fex, liquida, Ouid.

FIBVLA, rasilis, Ouid.

Ficus fructus, pulla, pinguis, Horat.

Ficus arbor, de qua plurima habes apud Pli. Dioscoridem, Ficum atram Pontifices infelicem putabant, felicem albam. Quæ autem felicia ligna sint, contraue Macrobius docet. ¶ Baccis cerula, Ouid.

Fictilia, pura, Tibull.

Fides, sancta, Catull. ¶ Cana, vel q̄d in canis hominibus inuenit, vel q̄d manu albo panno inuoluta illi sacrificant, vt ostēdat fidē debere esse secretā, Hora. Et albo rara fides colit velata panno. Ex Seruio. INTEMERATA, Virg. ¶ Incorrupta, rara, albo uelata panno, Horat. ¶ Pura, constans, recta, pia, Thesea, tenax, solida, Ouid.

Fides Citharæ genus, Canora, Virg. ¶ Cyllenæa, Horat. Dicunt enim Apollinem Mercurio Citharam à se inuentam concessisse. Hyginus.

Figura, tenuis, Lucret.

Filum, tenue, subtile, Lucret. ¶ Leue, Catullus.

Filii, dulces, Lucret.

Filix herba, cuius duo genera nec florem habent, nec semen, Pterin græci vocant, alii Blachnon, cuius ex vna radice quã plures exeunt. Filices bina etiam cubita exceden tes longitudine, non graues odore. Hanc marem existimant. Alterũ genus Thelypterin græci uocant, alii Nymphæam Pterin. Est autem singularis, atq; non fruticosa, breuior, molliorq; & densior foliis, ad radicem caniculata, vtriusq; radice sues pinguescunt, Folia utrisq; lateribus pinnata, unde græci nomen imposuere, Radices vtriq; longæ in obliquum nigræ, præcipue quũ inaruere, Pli. Dioscorides. ¶ Inuisa aratris. Virg. Propter radicum obliquitatem.

Fimus, pinguis, immundus, ludus, Virg.

Fistula, quæ & Cicuta & Arundo dicit. ¶ Cana, Lucret. ¶ Calamus agrestis, leuis, fragilis, arguta, tenuis, Virg. ¶ Dulcis, Horat. ¶ Garrula, Tibull. ¶ Dispar, rustica, cerata, canna inæqualis, Ouid.

Fiscina, facilis, Virg.

FLAMMA, celeris, uelox, acris, calida, ignea, uolans. Lucret. ¶ Tremula, corusca, furens, sequax, torrens, Virg. ¶ Feruida, uaga, Horat. ¶ Rapida, Tibull. ¶ Auida, rubra, rutila, uiua, Ouid.

Flagella summæ arborum partes, summa, Virg.

Flagellum, lentum, Virg. ¶ Horribile, Horat.

Fletus, miser, Catull. ¶ Tremulus, Propert.

Flexus, Sinuosus, Virg.

Flores, Suaues, Lucret. ¶ Blandi, purpurei, crocei, Virg. ¶ Aprici, uerni, Horat. ¶ Varii, generosi, Ouid.

Flora Florum dea, quæ & Chloris Zephyri uxor apud Ouidium. Hinc Floralia instituta urbis anno quingentesimo sextodecimo ex oraculo Sibyllæ ut omnia bene deflorescerent, Author Pli. Plutarchus Floram Bonam deam esse in problematis retulit, cui omni florum genere templũ exornantes mulieres domum myrtos nõ importent, quod à multis tum uero rebus uenereis castæ ac puræ sacrum illud abeunt. Alii meretricem floram fuisse tradiderunt, quæ Pop. Romanum scripsit hæredẽ, certamq; pecuniam reliquit, cuius ex annuo fœnore suus natalis dies celebraret ædi tione ludorum quos appellant Floralia. Quod quia Senatui flagitiosum uidebat ab ipso nomine argumentum sumi placuit, ut pudendæ rei quædam dignitas adderet, deam finxerunt esse quæ floribus præsit, ut fruges cum arboribus aut uitibus bene prosperegs florescerent. Hæc Lactantius Firmianus. ¶ Mater, Lucret. ¶ Florum Dea, mater florum, Ouidius.

Fluuii, qui & flumina, & amnes, rapaces, rapidi, perennes, alti, gelidi, Lucretius. ¶ Sonantes.

¶ Sonantes, Catull. ¶ Frigidi, lati, caui, curui, spumei, liquentes, spumosi, sonori, Virg. ¶ Vagi, Horat. ¶ Decliues, limosi, sacri, spumigeri, longi, uiolenti, perlucidi, nitidi, lubrici, Ouid.

F luctus qui & Aestus, cani, marini, Lucret. ¶ Vasti Catull. ¶ Insani, alti, marini, atri, longi, tumidi, salsi, tumentes, Virg. ¶ Horridi, Horat. ¶ Aequorei, celsi, surdi, truces, Ouid.

F luenta, rauca, Virg.

F OCI, Sancti, Tibull. ¶ Fumosi, thuricremi, Calidi, Ouid.

F oemina, multiuola, Catull. ¶ Varia, mutabilis, Virg. Foeminae autem laudatissimae & pulcherrimae esse perhibentur in Chalcide Euboeae Hesiodo, & Theophrasto auctoribus, Nymphodorus in Tenedo formosissimas nasci prodidit, Nicias iuxta Alpheum, ubi Cereri Eleusinae templum sacratum est formosarum mulierũ certamen fieri scriptum reliquit, Theophrastus apud Eleos, Homeri interpres apud lesbios in templo Iunonis.

F oenum, durum, Lucret.

F oetae, graues, Virg.

F olia, mollia, Virg. ¶ Mobilia, Horat. ¶ Caduca, Ouid.

F olles, uentosi, taurini, Virg.

F ontes, Sacri, liquidi, irrigui, muscosi, gelidi, Virgilius. ¶ Viui, argentei, perlucidi, illimes, Ouid.

F orma, pulchra, superba, lauta, decens, generosa, Ouid.

F ormido, atra Lucret. ¶ Trepida, Virg. ¶ Misera, Hor. ¶ Pauida, gelida, Ouid.

F ortuna, gubernans, Lucret. ¶ Omnipotens, Virg. ¶ Rapax, Horat. ¶ Caeca dea, potens, fortis dea, dubia, uolubilis, ambigua, dea Praenestina, Ouid. Habet, inquit Strabo, Praeneste Fortunae templũ illustre unde certa eduntur oracula.

F ornax, calida, caua, Lucret. ¶ Vasta, Virg. ¶ Profunda, terrena, Ouid.

F ores, robustae, asperae, Horat. ¶ Aeratae, durae, Tibull. ¶ Rimosae, Propert. ¶ Rigidae, Ouid.

F ormicae, nigrae, Virg. ¶ Frugilegae, graniferae, parcum genus, patiens laborum, quae siti tenax, Ouid.

F orceps, tenax, Virg. ¶ Curua, Ouid.

F orum, insanum, Virg. ¶ Argutum, litigiosum, uerbosum, Ouid.

F oramen, tenue, Ouid.

F ossa, quae & scrobs, praeceps, Virg. ¶ Patula, Ouid.

F ossor, robustus, Virg.

F ormiae Campaniae oppidum, antiqua Laestrigonum sedes, à Laconibus conditũ, quod prius Hormias appellabant, quod circa id crebrae stationes, tutaeq; erant unde proficiscebantur nauigaturi, Strabo, Pli. Mela, Festus. ¶ Antiphatae domus, Ouid.

F RAGA, humi nascentia, Virg. ¶ Montana, mollia, Ouid.

F ragor, horrisonus, Lucret.

Frater, carus, vnanimis, Catull.

Fraxinus arbor procera & teres, pennata & ipsa folio, multum Homeri præconio & Achillis hasta nobilitata, Materies est ad plurima utilis, ea quidem quæ sit in Ida Troadis in tantum Citro similis ut eminentes fallat cortice ablato, Obedientissima quocūq; in opere Fraxinus, eademq; Corylo hastis melior, Cornu leuior, Sorbo lentior, Gallica uero etiam ad currus flexibilis, Pli. author. ¶ Ingens, alta, Virgi. ¶ Procera, Horat. ¶ Vtilis hastis, Ouid.

Fraus, auara, mala, Horat.

Fremitus, horrisonus, Virg.

Frena, & Freni, & lupi, & lupati, spumantia, sonantia. Virg. ¶ Picta, lenta, Ouid.

Frigus, penetrabile, acre, Lucr. ¶ Sceleratum, Virg. ¶ Pigrum, Tibull. ¶ Ignauum, iners, glaciale, gelidum, malum, Ouid.

Frigus æstiuum, opacum, Virg. ¶ Amabile, Horat.

Frondes, molles, Catull. ¶ Virides, teneræ, caducæ, Virg. ¶ Agrestes, Horat. ¶ Arboreæ, leues, altæ, Ouid.

Frons, leuis, Virg. ¶ Pura, Propert.

Fruges, nitidæ, Lucret. ¶ Bonæ, Catull.

FVCINVS lacus prope Albam urbem Marsis finitimam in via Latina sitam, longitudine par pelago. Is Marsis & vicinis maxime omnibus usui fuit. Memoriæ proditum est illum nonnunquā usq; ad montes crescere, interdū autē decrescere, ut mersa prius lacu loca desiccentur, & agricolationem rusticis exhibeant, quæ subterranei humoris transitione occulta quadam ratione sparsim efficiuntur, denuo autē in vnum fontes confluunt, aut omnino deficiunt, aut rursum confligunt. De Fucino lacu Martiæ aquæ fontes emanare scriptis mandatū est, quæ rigationes Romæ suppeditant, quæq; reliquas super aquas probantur. Ex Strabone, Pli. adiicit lacu Fucino haustum Marsorū oppidū Archippen conditū à Marsya duce Lydorū. Præterea in Fucino tantūmodo piscem esse qui octonis pennis natat. Huius canalem Claudius. V. Romanorū Imp. per tria passuum millia partim effosso monte, partim exciso, absoluit ut tradit Suet. ¶ Vitreus, Virgilius.

Fuci, pecus ignauum, Virg.

Fucus, roseus, Cat. ¶ Splendens, Tib. ¶ Cæruleus, Prop.

Fuga, acris, puluerulenta, Virg. ¶ Celeris, Hora. ¶ Turpis, Prop. ¶ Misera, cita, fœminea, trepida, Ouid.

Fulgor, coruscus, calidus, Lucret. ¶ Terrificus, Virg. ¶ Tremulus, Ouid.

Fulmen, horribile, ualidū, igniferum, infestum, Lucret. ¶ Coruscū, telum flagrans, Ignis Iouis, rapidus, præsagum, Virg. ¶ Ignis coruscus, iracūdum, Horat. ¶ Vagum, ferum, flamma trifida, ignis trisulcus, ineuitabile, micans, penetrabile, telum trisulcum, Aetnæum, Sæuum, ignisnubifer, Ouid.

Fuligo, nigra, Virgilius.

Fulicæ aues, quæ matutino clangore tēpestatē prædicunt ut scribit Pli. ¶ Marinæ, Virg. ¶ Palustres, Ouid.

F ulgur, nictans, Lucret. ¶ Micans, Virg. ¶ Rapidū, Ouid.

F umus, uolans, Lucret. ¶ Ater, amarus, volucer, Virg. ¶ Niger, Sordidus, Horat. ¶ Calidus, Ouid.

F ulgia, Lucida, Horat.

F unus, atrū, triste, Lucr. ¶ Acerbū, crudele, Virg. ¶ Lacrimosum, Hora. ¶ Mœstū, (Ouid.

F unda, stridens, Balearis, Virg. E regione Hispaniæ insulæ iacent duæ Gymnesiæ quæ Baleares appellantur, quas inter Tarraconis, & Sucronis maritimam regionē esse sitas contingit, Gymnesiarū una quidem maior duas habet urbes Palamam, atq; Potentiam. Insulæ longitudo stadiorum paulo minus. DC. latitudo. CC. Artemidorus aūt longitudinē latitudinēq; duplicauit. Minor aūt altera à Potentia stadia circiter. LXX. distat, multo quā altera inferior, magnitudine minor est, virtute vero ea nihilo inferior, Fertiles enim ambæ, & portuum bonitate præstantes. Ex quo Phœnices fundæ inuentores harū insularū potiti sunt Baleares funditores optimi extiterunt. Ternas circū caput fundas è iuncis cōpactas, aut setis contextas, aut neruis gestant, uel longioribus habenis, uel breuioribus, uel mediocribus ad remotiores iactus, vel propinquiores, uel medios. A puerilibus hoc pacto ad fundas exercebant annis, ut alioqui ne panis quidē pueris exhiberet nisi funda quicquā prius attingerent, authores Pli. Strabo. ¶ Torta, Proper. ¶ Balearica, lata, Ouid.

F undi, lati, Virg.

F undum, imum, Virg.

F ungi, pluuiales, Ouid.

F unes, torti, Virg.

F uror, uiolentus, Lucr. ¶ Vecors, amens, Catull. ¶ Grauis, Virg ¶ Cæcus, Hora.

F uriæ speculatrices & uindices facinorū & sceleris, quas alii, ut refert Cicero, Erebo & Nocte natas ferūt, Euripides, et Epimenides, et Hesiodus, è sanguine pudēdo Cœli quæ patri Saturnus amputauit. Orpheus in hymnis Plutonis et Proserpinæ filias canit. Ister Euonymen, quā Terrā quibusdā esse placet, Eumenidū matrē asserit. ¶ Eumenides Catull. Eumenides ob reuerētiā appellatæ sunt: ἐυμενὴς enim mitē, ac placabilē significat, cū immites atq; implacabiles sint. Aristophanis interpres. Seru. Alii Eumenidas tū primū appellari cœptas tradūt quū Orestæ eis ouē nigrā mactanti mites se & placabiles exhibuerūt. Aliiq; qđ Pallas erga Orestē eas mites reddiderit. Sūt aūt tres, Alecto, Megæra, Tisiphone. Author Suidas, & Cornutus. ¶ Erinnyes παρὰ τὸ ἄρας ἀνύειν, hoc est quia execrationes pficiant, uel ἀπὸ τοῦ ἐν ἄρᾳ ναίειν, qđ in terra habitēt. Lycophronis interpres. DIRAE ultrices, Sæuæ, diræ, sorores tartareæ, canes Virg. ¶ Tragicæ, quia sæpissime in tragœdiis cōmemorant. Seueræ, Propert. ¶ Feræ, horriferæ, sorores nocte genitæ, graue & implacabile numen, insanæ, sorores uipereæ, Aeschylus Furias cum crinibus dracones habere primus confixit, Pausanias author, sanguinolentæ, Epitheta ex Euripidis Oreste, τὰς αἱματωποὺς καὶ δρακοντώδεις κόρας. atræ, deæ arcanæ, Erinnyes ab Atheniensibus σεμναὶ θεαὶ

appellabantur, σεμνὸν uero pro taciturno habetur, unde σεμνὰ quæ haud faci le proferri queant mysteria dicta sunt. Pausanias, Suidas, Aristophanis interpres, Hesychius. DEAE PALAESTINAE Ouid. Quærendũ ex idoneis authoribus cur Palæstinæ dicantur, mihi quidem quid ueri in medium proferã nõ succurrit.

F urcæ, bicornes, Virg.

F urtum, inane, Virg.

F usus, teres, Ouidius.

G

GAETVLI Mauritaniæ populi, Straboni, Plinioq;. ¶ Genus insuperabile bello, Virgilius.

G alatea una Nereidum, Homero, et Hesiodo. ¶ Nerine, Virgil. ¶ Candida, Nereis, Ouid.

G allinæ Numidicæ, à Numidia quæ est in parte Africæ, grandes, uariæ, gibberæ, quas Meleagridas appellant græci. Hæ nouissimæ in triclinium ganearium introie runt è culina propter fastidium hominũ. Venerunt propter penuriam magno. Au thor Varro. Columella uero ait, Africana est, quã pleriq; Numidicam dicunt, Me leagridi similis, nisi quod rutilam galeam, & cristam capite gerit, quæ utraq; sunt in Meleagride cærulea, Plinius ita scriptum reliquit. Simili modo pugnant Melea grides in Boeotia. Africæ hoc est gallinarum genus gibberum uariis sparsum plu mis, quæ nouissimæ sunt peregrinarum auium in mensas receptæ propter ingratum uirus. Verum Meleagri tumulus nobiles eas fecit. ¶ Afra auis, Horat.

G alli populi Galliæ Europæ prouinciæ, quæ omnis Comata uno nomine appellatur, atq; in tria populorũ genera diuiditur, Belgicam, Lugdunensem, siue Narbonensem, Aquitaniam, Plin. Mela, Cæsar, & cæteri. Inde Gallicæ calciamenti genus, uerbũ nõ diu ante Ciceronis ætatem usurpari cœptum, usus est eo Cicero in secunda Phi lippica, cum gallicis & lacerna cucurristi, ubi falso quidam caligis reposuerunt, ex Gellii. XIII. cap. XXI. ¶ Rebelles, Virg. ¶ Truces, Ouid.

G allus amnis Phrygiæ, à quo nomen traxere matris deum sacerdotes, in quo potan do necessarius modos ne lymphatos agat. Ei nomen dedit Gallus puer matri deum dilectus qui illic consedit, cum antea Teria diceretur, Authores Plinius, Strabo, Ste phanus. ¶ Insanus, Ouid.

G alli matris deorũ sacerdotes, qui Samia testa uirilitatem sibi amputant, author Plin. De his ita Festus scribit. Galli qui uocantur matris magnæ comites dicti sunt à flu mine cui nomen est Gallo, quia qui ex eo biberint in hoc furere incipiunt ut se priuent uirilitatis parte. Alii putant ideo eos sibi genitalia incidere quia uiolauerint nomen pa tris aut matris ne possint ipsi fieri parentes. ¶ Chori mitrati, mitra enim & lydii & Phryges utebantur, Virgilius, Seru. Propertius. ¶ Semima res, Ouid.

G allus auis, ales vigil, cristatus, lucis prænuntius, Ouid.

G alesus flumen, quod ab urbe Tarento quinque millia abest, ut scribit Liuius. ¶ Niger, Virg ¶ Dulce ouibus flumen, Horat. ¶ Vmbrosus, Propert.

G aleæ, comátes, æreæ, altæ, nitentes, cauæ. Triplici crinitæ iubæ, Terribiles cristis, nam authore Polybio didicimus, Romanorũ Militũ galeam pennis tribus puniceis, aut nigris erectis adornari solitam, longitudinis fermè cubitalis. Quas cum in summo uertice cæteris armis addiderint vir quidem apparet duplo maior quàm sit, eius vero aspectus pulcher, hostibus vero terribilis. TRISTIS decoræ, Virg ¶ Læues, Horatius. ¶ Ahenæ, radiantes, Ouid.

G anymedes. In uerbo Aquarius.

G anges fluuius Indiæ, qui in Hæmodo Indiæ monte conceptus simul unum alueum cum Indo fecit, fit omniũ maximus, & alicubi latius, quando angustissime fluit, decem millia passuum patens, in septem ora dispergitur. Habent Indi plurima flumina ingentiaque nauigiis apta, quæ ex fontibus montium ad Septẽtrionem vergentiũ in campestria decurrunt. Horum permulta in vnum coeuntia in Gangem defluunt. Eius altitudo stadiorum est triginta. Fertur ab Septẽtrione ad meridiem, inque mare Oceanum ingreditur delapsus ad Orientem per Gãgaridas, apud quos permulti maximique sunt Elephantes. Nomen accepit a Gange Indi, & Calauriæ Nymphæ filio, Plutarchus, Pomponius Mela, Diodorus, Strabo. Aurũ inuenitur, teste Plinio, fluminũ ramẽtis ut in Tago Hispaniæ, Pado Italiæ, Hebro Thraciæ, Pactolo Asiæ, Gange Indiæ. ¶ Pulcher, altus, Virg. ¶ Extremus, lato spatians flumine, tepidus, Ouid.

G aramantes Africæ populi, qui matrimoniorũ exortes passim cum fœminis degunt. Author Plinius. ¶ Extremi, Virg.

G arganus mons Apuliæ & eius montis & nominis promontorium quod ad stadia. CCC. protenditur in pelagus Orientem prospectans, Strabo, Plinius. ¶ Iapyx, Virgil, ab Iapygia.

G arũna flumen, quod Gallos, siue Celtas, si Cæsari credimus, ab Aquitanis diuidit. Garũna autem excurrit in Oceanũ, tribusque augetur amnibus, per Bituriges, quos Loscos nominant, & Santones Gallicam utranque gentem effluit, ut perhibet Strabo. ¶ Magnus, Tibull.

G argara mons Troadis, eodemque nomine oppidum à Gargaro Iouis filio, Strabo, Stephanus, Plinius. ¶ Ardua, Ouid.

G audia, blanda, Virg ¶ Dulcia, Ouid.

G ELA urbs Siciliæ, ab amne proximo Gela, ut alii, à Gelone Ethni & Himeræ filio qui eam condidit, ut alii, à risu Antiphemi conditoris quo Pythiæ oraculũ exceperit, Pli. Stephanus, Strabo, Thucydides. ¶ Immanis, fluuii cognomine dicta Virg.

G elas amnis Siciliæ, Strabo, Plinius. ¶ Non adeundus vorticibus, Ouid.

G eloni Scythiæ populi à Gelono Herculis filio Agathyrsi fratre, qui hostium cutibus equos se que uelant, illos reliqui corporis, se capitum. Mela, Pli. Stephanus, Solinus.

¶ Picti, his enim Agathyrsi annumerantur qui se cæruleo colore pingunt, ut diximus, ex Mela, quod & Solinus perhibet. Acres, Sagittiferi. Virg. ¶ Ultimi, pharetrati, implacidum genus, Hora.

G elu, canum, Sæuum, Virg. ¶ Acutum, Horat. ¶ Marmoreum, canens, rigidum, Ouid.

G emmæ, quæ & Baccæ, lapides clari. Horat. ¶ Lapides Eoi, Arabia nãq; & India Orienti appositæ gemmis felicissimæ sunt, ut scribit Solinus, Indicæ, Propert. ¶ Puræ, lapilli teretes, leues, lucidæ, lapilli picti, lapilli cari, Ouid.

G emitus, mœstus, lacrimabilis, Virg.

G enista frutex, quæ uinculi usum præstat, flores apibus gratissimi, Dubito an hæc sit quam græci authores Sparton appellauere, cum ex ea lina piscatoria apud eos factitari docuerim. Et nunquid hanc designauerit Homerus, cum dixit, Nauium Sparta dissoluta. Nondum enim fuisse Africanum, uel Hispanum Spartū in usu certū est. Et quum sutiles fierent naues, lino tamen non Sparto unquā sutas. sanguinei frutices, Ilex, tingendisq; uestibus nascentes Genistæ, ait Plinius. ¶ Lenta, humilis, Virgilius.

G enæ, teneræ, Tibull. ¶ Molles, Ouid.

G ener, carus, Ouid.

G enius deus generalis hominum præses, & singulis mortalibus custos datus. Quem etiam Præsidem quod præsit gerundis rebus uocauerunt. Nam & populi genio cum generalis poscitur supplicant, & unusquisq; gubernatori proprio obsequiū exhibet, ideoq; Genius dicitur, quoniam quū quis hominum genitus fuerit mox eidem copulatur. Hic custos fidissimusq; germanus animos omniū, mentesq; custodit. & quoniā cogitationū arcanum superæ annuntiat potestati etiam Angelus poterit nuncupari. Author Martianus Capella. Itemq; Plutarchus ita scriptū reliquit. Nec uero, ut Menander putauit, homini statim nato præsto Genius est aliquis auspicandæ bene vitæ initiator, recteq; degendæ minister, sed ut Empedocles potius bini nos Genii bifariæ Sortes, quibus ille multa nomina uariaq; indidit in lucem protinus æditos accipiunt, iam inde auctoratos sibi, datosq; pari, propè dixerim, mancipii iure. Eundem esse Genium, & Larem multi ueteres memoriæ prodiderunt, in queis est C. Flaccus in libro quem de indigitamentis scriptum reliquit ut author est Censorinus. Varro egregius doctor docuit, id moris institutiq; maiores tenuisse, ut quum die natali munus annuum Genio soluerent, manum à cæde, ac sanguine abstinerent, ne diē, qua ipsi lucem accepissent, aliis demerent. Deniq; Deli ad Apollinis genitoris aram, ut Timæus prodidit, nemo hostiam cædebat: indeq; factum est, ut merum Genio funderetur, ut Tibullus, & Persius testantur. ¶ Sanctus, Tibullus.

G entes, immensæ, Ouidius.

G enus, rigida, Ouid.

G eryon, Callirhoe Oceani filia, & Chrysaore Medusæ capite ædito natus, qui omniū mortalium pulcherrimus fuit, Erytheam insulam Oceani procul à Gadibus in Lusi

tania tenuit, quam Erythræam appellasse uidetur Plinius, quum ait. Altera insula est in longum. CC. millia passuum. XL. millia lata: in qua prius oppidum Gadium fuit: vocatur ab phoro & Philistide, Erythræa: à Timæo, & Sileo, Aphrodisias, ab indigenis, Iunonis. Erythræa dicta est, quoniam Tyrii ab origine eorum orti ab Erythræo mari ferebantur. In hac Geryones à quibusdam habitasse existimantur: quorum armenta Hercules abduxerit: Sunt qui aliam esse eam, & contra Lusitaniam arbitrentur: eodemq; nomine quondam ibi appellatam. Hoc idem Solinus asserit scribens, in capite Bæticæ, ubi extremus est noti orbis terminus, Insula à continenti septingentis pedibus separatur, quam Tyrii à rubro profecti mari Erythræam, Pœni lingua sua Gadir nominauerunt. In hac Geryonem æuum agitasse plurimis monimentis probatur: tametsi quidam putent Herculem boues ex alia insula adduxisse, quæ Lusitaniam contuetur. Calpurnius quoq; poeta Geryonem Beticæ pascua incoluisse canit. Vltima uisuri, trucibusq; obnoxia Mauris pascua Gyeryonis, liquidis ubi cursibus ingens dicitur occiduas Impellere Bætis arenas. Eius boues quæ in Iberiæ locis pascebantur, ipso interfecto, Hercules ad Eurystheum adduxit, quas quum adduceret cum Celtine Britani filia rem habuit, ex qua Celtus natus est, à quo Celtæ populi dicti sunt. Authores Hesiodus, Callimachus, Dionysius Afer, Diodorus, Strabo, Parthenius, Ptolemæus, Stephanus, Mela, Plinius. ¶ Tripector, tergeminus, Lucret. ¶ Tricorpor, Virgilius. ¶ Ter amplus, Horat. ¶ Pastor Iberus, triplex, Ouid.

Geryonis boues, boues Iberæ, Virgilius. ¶ Erythæides, armentum Iberum, Ouid.

Germania hinc ripis eius vsq; ad Alpes, à meridie ipsis alpibus, ab Oriente Sarmaticarum confinio gentium, quà Septentrionem spectat Oceanico litore obducta est. Qui habitant immanes sunt animis, atq; corporibus: & ad insitam feritatem uaste vtraq; exercent: bellando animos, corpora ad consuetudines laborum, maxima frigora nudi agunt antequam puberes sint. Cæsar, Strabo, Plinius, Mela, Tacitus. ¶ Horrida, fera, Horatius. ¶ Rebellatrix, perfida, Ouid.

Germani populi, Cærulei, Horatius, vnde habitus quoq; corporum, ait Tacitus, quãquam in tanto numero idem, omnibus truces, & Cærulei oculi, rutilæ comæ, & cætera.

Getæ populi Thraciæ, qui ad Pontum in orientem vergunt, quiq; utrunq; Istri latus incolunt. Author Strabo, & Stephanus, Plinius scribit Scytharum gentes varias fuisse, inter cæteras Getas ponit, quos à Romanis Dacos nominatos tradit. Apud Getas Serui flagris cæsi signantur, quemadmodum apud Laconas ingenui ac liberi, authore Artemidoro. ¶ Rigidi, Horat. ¶ Hiberni, astuti, Propertius. ¶ Bracati, Pharetrati, crudi, Marticolæ, stolidi, extremi, rigidi, duri, inhumani, sæui, truces, hirsuti, diri, intonsi, pelliti, Squalidi, feri, feroces, indomiti, Ouid.

GIGANTES quos Terra è sanguine uirilium Cœli edidit, ut Canit Hesiodus, cuius interpres Meliarum Nympharum, quæ eodem Hesiodo authore, Terra cœliq; sanguine genitæ sunt, filios putat: quarum nomina, Helice, Cynosura, Arethusa, Ida, Cromna, Britho, Celæno, Adratios, & Glauce. ¶ Magni Lucret. ¶ Telluris iuuenes, cohors impia, Horat. ¶ Serpentipedes, diri, propago contemptrix superum, violenti, anguipedes, feri, immania monstra, Ouid.

Gindes amnis qui in Montienis ortus montibus, per Dardanios in Tigrim alterum amnem fluit, qui Opim urbem præterlabens rubro infunditur mari. Conabatur Cyrus hunc fluuium Gindem traiicere cum non posset nisi nauibus traiici: Interim quidam à sacris equis candidis petulanter ingressus fluuium transire conabatur, hunc fluuius uorticibus contorquens obruendo abripuit: Cyrus perquàm ægre ferens hãc fluminis iniuriam illi cõminatus est, se sic redditurum eum tenuem, ut posthac facile vel à mulieribus, transiri posset ne genua quidem tingentibus, hæc minatus expeditione in Babylonem intermissa, copias suas bifariam diuisit, dehinc alueos ad funiculum designauit centenos, & octogenos, utrinq; ad Gindis labra omnino conuersos, quos distributis copiis effodi iussit. Et opus quidem, ut quod à tanta multitudine fieret, perficiebatur: tamen in eo faciendo æstatem triuerunt: atq; ita Cyrus Gindem mulctauit in trecentos & sexaginta riuos diductum, Herodotus. ¶ Cyri dementia, Tibullus.

Gingiua, rufa, Catullus.

GLACIES, aspera, frigida, solida, futilis, Virg. ¶ Iners, Horat. ¶ Lucida, fragilis, Ouid.

Glans, Caduca, Lucret. ¶ Hiberna, Chaonia, Epiri, quæ Chaonia dicta est, Dodona vrbs, à Dodone Oceani filia, siue à Dodone fluuio nuncupata, à quibus Dodonæũ Oraculum constructũ fuit. Nam Pelasgi inter potentissimos Græciæ populos antiquissimi celebrantur. Quo circa Poeta ita cecinit. Dodonæe Rex Pelasgice Iupiter. Ex Strabone, Eustathio, Philostrato, Plinioq;. Quercus Dodonæa vsq; ad Pausaniæ tempora peruenit ut ipsemet testatur. QVERNA, Virg.

Glarea, dura, Tibullus.

Glaucus Anthedonius Copei filius, ut Theolytus Methymnæus tradit, ut Promathidas, Polybo Mercurii filio, & Euboea Larymni filia natus, ut Mnaseas, Anthedone & Alcyone, ut Euanthes, Neptuno & Naide nympha. Is Hydnam Scylli Scyonei filiam amauit ut prodit Aeschrion Samius, ut Nicandro placet, Europeam Nirei filiam, vt Theolytus Methymnæus Ariadnam in Dia insula relictam. Hedylogus Samius siue Athenensis Glaucum Melicertæ amore captum in mare se abiecisse scribit. Nicanor Cyrenæus addit Melicertæ nomen Glaucum adeptum fuisse, alii retulerunt Glaucum piscatorem natandi peritia apprime præditum à bellua quadam marina deuoratum, porrò quũ non rediret ex more populari fama uulgatũ Glaucũ gustata herba factum immortalem, & in mari uitam agere. Alii multitudine piscium quos caperet tædio affectum eos abiecisse: ibi, mirum dictu, vnus è piscibus iam mo-

riens gustata herba reuixit. Id Glaucus obseruans eadem herba Comesa immortalis est redditus: tandem vitae taedio semet in mare proiecit. Non desunt alii, qui affirment, ob esum herbae, quam Semperuiuum uocant, eum in mare se iactasse, uersumq; in Deum marinū: alii in Balenam: ab eoq; Apollinem diuinationis artem didicisse. Haec latius explicata inuenies apud Athenaeum, Apollonii, & Lycophronis interpretem, Pausaniam in Boeoticis, Palaephatum, Philostratū, & Strabonem. ¶ Euboicus, tumidarū rector aquarū, Ouid.

Glauci Sisyphi, & Meropes filii equae quas in Potnia Boeotiae vrbe humana carne alere consueuerat, quo cupidius in hostem irruerent, & perniciosius, ipsum aūt quū alimenta defecissent deuorauerūt in ludis funebribus Peliae. Quidam aiunt has equas Diomedis fuisse quas Hercules ad Eurystheū perduxerit, & ab Eurystheo, & Sisypho distractas, eūq; filio suo dedisse. Apollonii interpres, Pausanias, Strabo, Probus. ¶ Potniades quadrigae, Virgilius.

Gleba, foecunda, putris, Lucret. ¶ Iners, Virg.

Gloria, dulcis, ardua, perfusa fuco. Ouid.

Gluten, lentum, Virg.

GORYTI, arcuū thecae, Suidae, Hesychio. Alii Choryti scribere malunt. ¶ Leues, Virg.

GRAECIA regio nullius indiga praeconii, quae ab ipsius Isthmi angustiis incipit, à nostris Graecia dicta à rege nomine Graeco, Hellas quoq; nuncupata ab Hellene Pyrrhae, & Deucalionis filio. Plin, Strabo, Thucydides, caeteri. ¶ Magna, Ouid.

Graeci, Graiugenae, Achaei, Lucret. ¶ Argiui, Catullus, ab Argo rege Ius custode, ut Iones ab Ione, Persae à Perseo, Medi à Medo, ut ait Eustathius. ¶ Danai, Graii, authore Stephano Aeolidis populi sunt Achiui, Pelasgi, Achaeus Phthius, & Pelasgus Larissae & Neptuni filii aduenientes in Aemoniam, quae postea Thessalia, incolentes eam Barbaros expellunt, ipsiq; regionem diuidunt trifariam, denominatis partibus à ducibus suis. Phthia, Pelasgia, & Achaia: Author Dionys. Alicarnasseus. Peloponesum etiam Pelasgiam uocitatam fuisse testis est Ephorus, Euripidesq; in Archelao Danaum illū filiarū quinquaginta genitorem Argos venientem Inachi vrbem inhabitasse commemorat, quiq; antea Pelasgi nominarentur, ut Danai dehinc uocarentur lege Graeca sanxisse. ARGOLICI, ab Argis, Dorici, Doris Pars Graeciae in qua Sperchios, Erineon, Boeon, Pindus, Cytinum, Plinius, Legimus & apud Platonem. In eo igitur decennio quo Troia obsidebatur, multa mala domi obsidentibus Achiuis propter seditiones Iuuenū acciderunt, qui nec honeste, nec iuste in sua redeuntes milites recepere, sed ita ut multi morte, multi exilio afficerentur. Qui rursus expulsi deducti sunt, Dori pro Achiuis mutato nomine appellati sunt, propter Doricū quendā, à quo exules congregati & restituti fuerūt, vt uero Lycophronis Interp. ait à Dore Hellenis filio. MAGNI, Inachii, Virg. ab Inacho qui. L. annis apud Argos regnauit à quo & Inachus amnis Argiuorū dictus est, ut scribit Eusebius. ¶ Achaici, Argei pugnaces, fortes. Horat.

G ramen, molle Lucret. ¶ Viride, Virg. ¶ Tenax, Horat.

G rando, horrida, Crepitans, Virg. ¶ Dira, Horat. ¶ Saliens, Brumalis, Ouidius.

G ratiæ, quas græci, & Ouid. Charitas uocant, Eurynome Oceani filia & Ioue natæ, ut Hesiodus, & Orpheus, ut Antimachus, Aegle & Sole, Pindarus & Hesiodus tres nominatim referunt, Aglaiam quã Vulcanus in matrimonium sibi iunxit, Euphrosynen, & Thaliam, Lacedæmonii duas tantum coluerunt, Clitam & Phænam, Athenienses Auxo & Hegemonen, Hermesianax inter Charites Pytho quoq; enumerat. His Eteocles Thebant Andrei, ut alii Cephisi amnis & Enippes filius, primum sacrificauit, Pausanias in Boeoticis. Pamphos poeta qui ante Homeri tempora censetur, primus in Gratias carmen ædidit. ¶ Decentes, pulchra opera, inquit Strabo, Mineruæ dictitantur, & Musarum, & Gratiarum. Itemq; Diodorus ait, Iupiter Gratiis tribuit quæ ad oris speciem ac partium corporis formam decoremq; spectant, insuper beneficii & gratiæ retributionem. NVDAE Horatius.

G rauiscæ oppidum Etruriæ exiguum, quod à Cossis oppido Ostiam nauigantibus occurrit: ideo dictæ ꝙ grauem aerem sustinent. Authores Plinius, Strabo, Cato, Seruius. ¶ Intempestæ, Virg. Hoc est, ut ait Seruius, sine temperie & tranquillitate.

G rauitas, tarda, Augusta, Ouidius.

G rues aues, quarum fabellam hoc loco ex Athenæi monimentis referre nõ negligemus; præsertim cum Latinis ignota sit, & Ouidiani illi versus plerisq; parum noti sint.

" Altera pygmææ fatum miserabile matris
" Pars habet, Hanc Iuno uictam certamine iussit
" Esse Gruem, populisq; suis indicere bellum.

Fabella talis est. Erat inter pygmæos mulier quædam quæ cæteras facile & forma & genere superabat. Ea cum se ab omnibus miro honore coli cerneret, eiq; publice templa dedicarentur, deos immortales, maximeq; Iunonem & Dianam spernere cœpit, Iuno ob illius arrogantiam eam in Gruem conuertit, & Pygmæis qui illam antea auguste sancteq; coluerant bellum continenter inferre iussit. Historiam gruum habes apud Plinium. ¶ Strymoniæ, à Strymone Thraciæ amne ubi Grues maxime per æstum morantur, authore Probo. aeriæ, Virg. uolant. n. ut ait Plin. & Cornutus, ad prospiciendum alte. ¶ Threiciæ, Ouid.

G urges, altus, Lucret. ¶ Candens, canus, latus. Catull. ¶ Vastus, flauus, Virg. ¶ Grauis, Ceruleus, Ouid.

G utta, manans, Lucret. ¶ Leuis, Ouidius.

G yaros insula cum oppido vna ex Sporadibus, Plinius. ¶ Celsa, Virg. Castigandus est Virgilii versus qui passim corrupte legitur: Errantem Mycone celsa Gyaroq; reuinxit, tu lege. Errantem Gyaro celsa, Myconoq; reuinxit, tum ex uetustis codicibus, tum ex Ouidio, qui Myconum humilem uocat.

G yges vnus ex Titanibus, cœli Terræq; filius. Hesiodo. ¶ Centimanus. Horat.

G ylippus, vir Lacedæmonius, bello clarus, quem Lacedæmonii Syracusanis auxilium contra Athenienses petentibus miserunt solum, sed in quo instar omnium auxiliorũ erat. Is duobus prœliis victus, duas tandem ex hoste victorias reportauit, ut latius exponit Iustinus, & Plutarch. in Nicia. ¶ Magnus, Tibullus.

G yrus, Curuus, Tibullus.

H

HABENAE, validæ, Lucret. ¶ Leues, Ouid.

Halitus, tenuis, Virgilius.

H alesus, ut alii, Agamẽnonis filius, vt alii, auriga, qui post Agamẽnonis interitum in Italiam profectus non longe à Sabinis Faliscum oppidum Argiuorum Coloniã condidit. Author Stepha. ¶ Agamemnonius, Troani nominis hostis, Virg. ¶ Atrides, Ouidius.

H ala, Hirsuta, Horatius.

H alys, fluuius qui ad orientem Paphlagonas terminat, à meridie fluens inter Cappadocas, qui & Syri, & Leucosyri dicuntur, atq; Paphlagonas, exitq; in eum qui Euxinus pontus appellatur, dictus à salibus fossilibus quos præterfluit, fontes habet prope Ponticum in maiori Cappadocia iuxta Cambysenam, & multus ad occidentem defertur, postea ad Septentrionem conuersus per Galatas. Herod. Ptolemæus, Strabo, Pli. ¶ Crebro uortice tortus, Ouid.

H amus, leuis, opertus, Horat. ¶ Tenuis, Tibull. ¶ Curuus, ad iuncus, vncus, æs recuruum, fallax, æs vncum, Ouid.

H arpalice quæ patrem suum captum à Getis multitudine collecta liberauit celerius quàm de fœmina credi possit. Authores Hyginus, Seruius. ¶ Threissa, Virgilius.

H arpyiæ Thaumante & Electra Oceani filia procreatæ, Iridis sorores, Authore Hesiodo, sed & Canes appellantur ab Apollonio Rhodio, ἁρπυίας μεγάλοιο διὸς κύνας. Itemq; furiæ apud Virg. Ex quo Typhonides à Val. Flacco, nominant, Typhon nanq; Plutonis cognomẽ apud Orpheum. Hesiodus duas tãtũ dicit, Aello & Ocypeten. Tertiam addidit Maro Celæno. Cæterum Phineus rex Arcadiæ liberis nouercam superinduxit, eosq; illius instinctu excæcauit. Ob quamrem irati dii ei oculos sustulerũt, & immiserunt Harpyias quæ illi diu cibum abriperent. Hic Iasonem cũ Argonautis uellus aureum petentẽ suscepit hospitio, et ductorẽ dedit, hoc beneficio Argonautæ Zetẽ et Calaim alatos Iuuenes ad pellendas Harpyias miserũt. Illæ ex Arcadia armatos iuuenes fugiẽtes ad insulas Plotas peruenerũt, et quũ vltra tendere vellẽt, admoniti ab Iride ut à Iouis Canibus abstinerẽt, cõuerterũt suos volatus. Hæc cõuersio, id est Strophe, nomẽ insulis dedit. Inde nanq;

postmodum Strophades dictæ. Authores Apol. Rhodius, Val. Flaccus, Plin. Seruius. ❡ Triste monstrũ, sæua pestis, & ira deũ, obscœnæ pelagi uolucres, diræ, obscœnæq́ uolucres, Furiæ: furias namq́ & canes eas dici & Lucanus testatur, Stygiasq́ canes in luce superna Destituunt, & ipse Virg. Visæq́ canes vlulare per umbram Aduentante dea. ❡ Virgineæ uolucres, Ouidius, Maro. n. ait, Virginei uolucrum uultus.

H arpe, Mercurii ensis in modum falcis, ἅρπη namq́ Græcis falx. ❡ Ensis falcatus, Cyllenis, Ouidius.

H ara, immunda, humilis, Ouid.

H asta, longa, horrens, ualida, Virg. ❡ Grauis, Propert. ❡ Bellica, acuta, fraxinea, Ouid.

H astilia, lenta, ualida, Virgilius.

HEBRVS Thraciæ amnis cui Hebrus Cassandri Thraciæ regis filius nomen dedit, cum antea Rhombus diceretur, authoribus Mela, Plinio, Strabone, qui pluuiis ac liquefactis anni tempore niuibus intumescit, ideo Iouis filius dictus in Hymnis ab Homero, quũ cæteris amnibus pater Oceanus tribuatur. Cantus ad Hebri ripas exercuit Orpheus, eiusq́ discerpti caput illuc abiectum est, & in Lesbum delatum, ubi nauigantibus in Troiam Græcis, & postea regi Cyro responsum dedit. Plura Philostratus in Heroicis, Plut. Stra. Mel. Plin ❡ Oeagrius, uolucer, gelidus, Virgil. ❡ Hyemis sodalis, Horat. ❡ Ismarius, Ismarus Thraciæ ciuitas Homero, Plinio, Sacer, arenosus, Ouidius.

H ebe Ioue & Iunone nata, ex qua Hercules Alexiaren & Anicetũ sustulit, quã diis omnibus pocula ministrare tradiderunt, quia solis diis immortalibus perpetua pubertas iure tribuitur, quam Hebes nomen exprimit. Homerus, eiusq́ interpres, Hesiodus, Pausanias, Eurip. ❡ Cœlestis, Propert. ❡ Iunonia, Ouid.

H ecale anus, à qua Theseus olim adolescens hospitio comiter acceptus est: unde sacrũ quoq́ Hecalesion per pagos celebre fuit Hecalesio Ioui, non sine ipsius Hecales honoribus: quam etiam Hecalenen diminutiua forma uocabant, quoniam ipsa quoq́ adolescentem Theseum huiusmodi excipere diminutiuorum blandiciis consueuisset: quoniam autem proficiscente ad pugnam Theseo sacrũ Ioui pro illius reditu uouerat, ac prius quam reuerteretur ipsa obiit, uicem hanc Thesei iussu pro hospitalitate recepit. Authores Plutar. Callimach. Plin. Apul. Huius item mentio fit in Priapeis lusibus, & apud Statium. ❡ Pauper, Ouidius.

H ecuba Cissei regis Thraciæ filia, apud Euripidem, Enniũ, Pacuuiũ, Virgil. Homero uero, & Ouidio Dymante Phrygiæ rege, ex quo & Mygdon, & Otreus, nata est. ❡ Cisseis regina, Virg. ❡ Dymantis. Proles Dymantis, Priameia coniux, regia coniux, Troas, Ouid.

H ector, ut Homer. Priamo & Hecuba natus, ut Sthesichorus, Euphorion, Alexander Aetolus, Lycophron, Ibycus, Apollinis filius fuit. Huius ossa à Thebanis cũ grauiter premerent, consilio deorũ ex Aphnio Troadis in locũ quem Διὸς γονὰς

appellant

appellant, deportata sunt. Ex eo tempore apud Thebanos Hector in deorum numero habitus est ut scribit Aristodemus referente Homeri Int. ¶ Lux dardaniæ, spes fidissima Teucrum, sæuus, magnus, maximus, Virg. ¶ Ferox, homicida, Hora. ¶ Barbarus, fortis, ferus. Propert. ¶ Inclytus, impiger, Ouid.

H ecate Persei, siue Persæ Tauricæ regis filia superans audacia immanitateq́ patrem, ut quæ cruciatu hominum læta eos pro feris appetere sagittis consueuerit, sed & ad uenena mortifera conficienda aconitum prima inuenit, vim naturamq́ cuiusq́ veneni in cibis quos aduenis dabat experta. Hæc primo patrem veneno sustulit, dein de regno assumpto templum statuit Dianæ, cui nauigantes hospites sacrificabat, existimans ea crudelitate suum nomen clarius futurum. Posthæc nupsit Aeetæ persæ patris fratri, genuitq́ liberos tres, Circen, Medeam, & Aegialeum. Authores Apollonius Rhodius, Eiusq́ interpres, Diod. Sicul. Nocte genitam canit Bacchylides, Ioue & Asteria Musæus, Eodem & Cerere matre Orpheus, Pherecydes Aristæi Pæonis filiam tradit, Hesiodus Asteriæ & Persæ Eurybeæ & Crii filii, cui Iupiter elementa subiecerit, magnoq́ inter deos mortalesq́ honore affecerit, quãq́ homines cum sacra faciunt præcipue inuocent, ut preces suscipiat, eisq́ bona largiatur; eamq́ terra, mari, cœloq́ honorari iusserit. ¶ Tergemina. Eam namq́, ut scribit Aristophanis interpres, idcirco in triuiis colebant, q̃ eam Lunam, Dianam, Hecatenq́ nuncuparent, Orpheus in Argonauticis triplex illi caput attribuit, dextrum equi, sinistrũ canis, medium hominis & quidem rustici. Apud Eusebium Hecate triformis propterea dicitur, quia luna Hecate dicitur, propter varias eius corporis figuras, quas à distantia solis sumere videtur. Triformis. n. uirtus eius est. Nam nouilunii virtutem Candidis & aureis vestibus, & ardente face significant. Itemq́ Festus ait. Hecate Diana eadem putabatur, & Luna, & Proserpina, Ouidius quoq́. Ora vides Hecates in tres vergentia formas, Seruet ut in ternas compita secta uias. TERcentum dii. Inde namq́ dicta est, authore Seruio, Hecate, quia centum habet potestates. COELO ereboq́ potens. Virg. ¶ Informis, Perseis, triceps, potens, Ouid.

H edi, teneri, Lucret. ¶ Petulci. Virg. ¶ Lasciui, Horat.

H edi, sidus geminum in manu Aurigæ, quorum & ortus & occasus tẽpestates grauissimas facit. Oriuntur autem cum Scorpio mense Octobri. Melissea tradunt quendam fuisse Cretæ regem, ad eius filias Iouem nutriendum esse delatum: quæ q̃ lac non habuerint Capram ei admisisse Amaltheam nomine, quæ eũ dicitur educasse. Hanc autem geminos hedos solitam esse procreare, & ferè eo tempore peperisse, quo Iupiter nutriendus est allatus. Itaq́ propter beneficium matris & hedos quoq́ dicitur inter sidera collocasse. Hos autem Hedos Cleostratus Tenedius dicitur primo inter sidera ostendisse. Hyginus, Columella, Seruius. ¶ Pluuiales, Virg. ¶ Teneri, nimbosi, Ouid.

H edera, ab Osiride, quem græci Bacchum vocant, inuenta, quam ei consecrarunt, Lingua uero Aegyptia Hederam Osiridis plantam appellant. In sacris autem Hedera vitibus præfertur, quoniam eæ folia amittant, illa vero seruet continuam viridita-

tem, quod & apud antiquiores in cæteris arboribus quæ ſemper florent accidit. Nā & Veneri Myrtū, & Apollini Laurū dedicarūt, Ea liberi patris adornāt Thyrſos, galeasꝗ ēt, ac ſcuta in Thraciæ populis in ſolennibus ſacris, Inimica arbor ſatis omnibus, Sepulchra muroſꝗ rumpens, ſerpentiū frigori gratiſſima, ut mirū ſit illam in honore ullo habitā. In hanc Ciſſus adoleſcens à Baccho dilectus cum in terram pro lapſus interiiſſet mutatus eſt. Mnaſeas, ut refert, Euripidis Int. ait Bacchū infantē hedera contectū fuiſſe quæ circum colūnas enata erat cum Cadmi regia incenderetur. Indeꝗ περικίονον dictum eſſe. Plura leges apud Dioſcoridē, Euripidis. Int. Pliniū, Diodorū, Conſtant, Cæſ. ¶ Tenax, errās Catull. ¶ Pallens, Virg. ¶ Lenta, uirens, Laſciua, Horat. ¶ Flexipes, nexilis, bacchica ſerta, Ouid.

Helicon altiſſimus Boeotiæ mons, & Lucus non longe à Permeſſo amne, Muſis ſacer, ab Helicone Cithæronis fratre nomen adeptus, Solinus, Pauſanias. Et Muſis inquit Plinius, natale in nemore Helicone aſſignant. Strabo uero ita ſcribit. Helicon igitur non procul a Parnaſſo diſtans, illi æmulus eſt & altitudine & circuitu. Vterꝗ. n. niuibus pulſatur, Hoc autē in loco eſt cōſecrata Muſis ædes, Fonſꝗ Caballinus, & libethridum ſpelunca Nympharum. ¶ Amœnus, Lucret. ¶ Vmbroſus, Horat. ¶ Virgineus, Ouid.

Helena vt Pindarus Ioue & Leda procreata, ut alii Tyndareo & Leda, ut alii ex Ioue & Nemeſi in piſcem mutata. Ex ea & Menelao nati, Morraphion, à quo Morraphiorū genus apud Perſas, Diæthus, Aethiolas qui apud Lacedæmonios colitur, itemꝗ Nicoſtratus, & filia Hermione, authores Athenæus, Euſtathius, Porphyrius, Interpres Homeri, Heſiodus, Hyginus uero hoc pacto æditam Helenā ſcriptis mandauit. Iupiter quum amore inductus Nemeſim diligere cœpiſſet, neꝗ ab ea ut ſecum cubaret, impetrare potuiſſet, hac cogitatione eſt liberatus, Iubet enim Venerem aquilæ ſimulatam ſe ſequi, ipſe in Olorē, conuerſus ut aquilam fugiens ad Nemeſim fugit, & in eius gremio ſe collocauit, quē Nemeſis nō aſpernata, amplexu tenens, ſomno eſt conſopita, quā dormientem Iupiter cōpreſſit, ipſe autem auolauit. Et quia ab hominibus alte uolans cœlo videbatur, inter ſidera dictus eſt eſſe cōſtitutus, quod ne falſum videretur, Iupiter e facto eū uolantē, & aquilam cōſequētem collocauit in mūdo. Nemeſis aūt ut quæ auiū generi eſſet iuncta, menſibus actis ouiū procreauit, quod Mercurius auferens, detulit Spartā, & Ledæ ſedenti proiecit in gremiū, ex quo naſcitur Helena, cæteris corporis ſpecie præſtans, quā Leda ſuā filiam nominauit. Alii aūt, cū Leda Iouē concubuiſſe in Olorē conuerſum, de quo in medio relinquimus. Hæc Hyginus. Meminit huius fabulæ & Lycophronis interpres. Helenam à Theſeo Pirithooꝗ raptam latius diſſeruere Diodorus, & Plutarchus. Eam quinꝗ uiri habuerunt, Theſeus, Menelaus, Paris, Deiphobus, Achilles in Campis Elyſiis, ut ait Lycophronis interpres. Helenium Herbam celebrat Plinius, quod è lacrymis Helenæ dicitur natum, & ideo in Helena inſula laudatiſſimum, fauere creditur formæ, cutem mulierum in facie, reliquoꝗ corpore nutrire incorruptam. Præterea putant uſu eius quandam datam gratiam iis, Veneremꝗ con

ciliari, attribuit & hilaritatis effectum eidem si potetur in uino, eumq; quem habuerit Nepenthes illud prædicatum ab Homero, q; ea tristitia omnis aboleatur; Est autem succi prædulcis. ¶ Tyndaris, Lucr. ¶ Mœcha, Catul. ¶ Argiua, Ledæa, Lacæna, Virg. ¶ Infamis, adultera, Hor. ¶ Pulcherrima, Tænaria, Oebalis, Oebalia, Oebalus namq; Perierus filius Lacedæmone regnauit, ex quo Tyndareus & Icarus & Hippothoon, & Arne nati sunt, Icarus Tyndareum regno expulit. Eustathius author. Therapnæa, Ouid. Therapne oppidum in agro Laconico, ubi Helenæ fanum erat. Herodotus, Pli.

Hellespontus fretum Europã ab Asia diuidens. Vastũ mare, inquit Plin. præiacens Asiæ, & ab Europa porrecto Cheronesi littore expulso angusto meatu irrumpit in terras, septem stadiorum interuallo Europam auferens Asiæ, primas angustias Hellespontum vocant. Hac Xerxes Persarum rex constrato in nauibus ponte duxit exercitum. Ei nomen dedit Helle Phryxi soror quũ in eum decidisset, ibiq; debitum naturæ reddidisset, Strabo, Hyginus, Philostratus. ¶ Rapidus, Catullus. ¶ Longus. Quidam.n. Hellesponti Longitudinẽ. DCCXX. milia faciunt, ut scribit Plin. Latitudo eius. CCCLXXXIIII. est. MARE Helles, longa stagna Phryxeæ sororis, angustæ male uectæ virginis vndæ, Ouid.

Helle Athamantis Aeoli filii, & Nepheles filia, de qua diuersa atq; aduersa inter se authores tradidere, Diodorus, Aristophanis, & Apollonii int. Hygin. ¶ Athamantis, Prop. ¶ Nephaleis, soror Phryxea. Aeolis, virgo uectamale, æolia, Ouid.

Helenus Priami ex Hecuba filius, cui ob industriam singularem vaticinandi Pyrrhus Achillis filius regnum Chaonum, siue Epirũ, et Andromacham Hectoris quã et ipse matrimonio in diuisione Troianæ Prædæ acceperat vxorem tradidit, author Iusti. ¶ Priamides, Troiugena; interpres diuum, interpres Phœbi, armipotens, Virg. ¶ Vates Dardanius, vates Phrygius, Ouid.

Hellopiæ aquæ calidæ in Carysto Euboeæ oppido, quæ Hellopia dicta est ab Ionis filio Hellope, Carystus uero quæ & Aegæa, ab Aegæone principe, & Carystus à Carysto Chirenis filio, & aliqaundo Chironia dicta est, non tam aquis calentibus nobilis fuit quã marmore Carystio, habuit ẽt aues quæ flãmas impune inuolarent, & Carbasa quæ in flãma coniecta emũdabant. Cæterũ & in Chalcide & Delio Euboeæ aquarum calentium scaturigines fuerunt, curandis corporibus accommodatissimæ. Strabo, Eustathius, Pli. Solinus. ¶ Carystia vnda ardens campis Cretæis. Tibull. Nam vt ait Stra. ex Ione, libro primo, Euripi tempestas fretum Euboeæ quod in Cretam traiiciebat abscidit.

Helice Achaiæ Ciuitas, ab Helica Lycaonis, vel Sellinũtis filia, à fluctibus deleta. Nã quũ terræmotus in sublime pelagus extulisset, et ipsam diluuii instar absorpsit, simul & Neptuni tẽplũ Heliconii, quod & ætate nostra (inquit Strabo) Iones præcipue honoribus adorant, ibiq; sacrificiũ operant quod ab vniuersis Ionibus factum Panionia uocatur. Cæterũ Helice duobus ante res Leuctricas annis destructa est. Eratosthenes locũ se vidisse ait, & Porthmenses affirmare, ut in traiectu Neptunus ex

ære sublimis astabat, aurigariam scuticam manu gestans piscatoribus discrimen importantem. Heraclides autem commemorat, ætate sua calamitatem illam noctu accidisse, urbemque ipsam quæ stadiis. XII. distabat a mari toto cum loco fuisse obrutã. Homines uero inde ad duo milia missos ab Achæis ut mortuos eximerent re infecta rediisse: finitimis autem agrum diuisisse. Eam uero cladem ob Neptuni iram accidisse. Alterius quoque Helices quæ ad Thessaliam pertinet mentionem fecit Hesiodus. Hæc ex Strabone. Plin. quoque ait, Achaiæ oppida Helice, Bura, in quæ refugere haustis prioribus, Sicyon, Aegira, Aegion, Erineos. ¶ Achæis, Ouid.

H erbæ, florentes, molles, teneræ, pallentes, uirides, potentes, Virg. ¶ Salubres, Tibull. ¶ Opacæ, fortes, Ouid.

H erculanium vrbs prope Neapolim Melæ, Plinioque. ¶ Herculea urbs, Ouid.

H ercules Alcmenæ & Iouis filius, Homerus, Hesiod. Amphitryone natus creditur, vt in fabulis legimus, uel apud Plautum. non tam alienis quã suis laboribus ac monimentis inclytus: de quo plurima habes apud Diodorum. Vt scribit Stephanus, Agenor & Belus fratres fuere, filii Neptuni & Libyes, ex Agenore Phœnix, ex Belo Danaus & Ægyptus, cuius Lynceus, cuius Abas, cuius Acrisius, cuius Danae, cuius Perseus, cuius Alceus, cuius Amphitryon ex Laonome, & non, ut alii putant, lysidice Pelopis filia, cuius Hercules. ¶ Falsiparens, Amphitryoniades, Catul. ¶ Alcides, magnus, Tirynthius, maximus, Virg. ¶ Vagus, impiger, Horat. ¶ Inuictus, deus Oetæus, ab Oeta monte Thessaliæ, ubi pyra constructa se combussit, indeque ad deos transiit. Authoribus Ouidio, Seneca, Diod. DEVS Thebanus, Plinius. Nec cedentes inquit, Athenis claritate quæ cognominantur Boeotiæ Thebæ duorum numinũ Liberi atque Herculis (ut uolunt) patria, EXIMIVS, pater sanctus. Prop. Aelius, ut refert Varro, Diumfidium dicebat Diious filium ut græci Dioscoron Castorem, & putabant hunc esse sanctum ab Sabina Lingua, Herculem à græca. ¶ Ferox, Ioue natus, Iouis inclyta proles, laborifer, clauiger, Ouidius. Eodem modo claua & pellis Leonis, inquit Diodorus, antiquo Herculi conueniunt, quo tempore nondum erant arma adinuenta, sed fustibus homines iniurias propulsabant, ac ferarum pellibus tegebant pro armis corpora.

H ermaphroditus Venere & Mercurio æditus, unde utriusque parentis nomen cæpisse fertur. Hunc deum esse opinantur promiscua uiri ac fœminæ natura, & specie mollicieque corporis fœminæ similem & opera exercuisse uiri, quidam eiusmodi asserunt naturæ monstra quæ raro fiunt, atque aliquid tum bonum tum malum portendunt, Diod. Ouid. ¶ Atlantiades, propter Maiam Atlantis filiam & Mercurii matrem. SEMIMAS. semiuir, biformis, Ouidius.

H ermione Menelai & Helenæ filia Homero, & Hesiodo authoribus. Interpres Lycophronis Theseo & Helena natam putat. ¶ Ledæa, Lacedæmonia. Virg ¶ Spartana, Prop. ¶ Pelopea, Tantalis, Ouid.

H ermus Lydiæ amnis Smyrnæum agrum præterfluens, Mysiæ initium est, & è monte Dyndymene sacro per exustam regionem in Sardianum agrum defertur

secundum

ſecundum continuos Campos vſq; in mare, multa auri ramenta ſecum ferens, Herodot. Strabo, Plin. ℣ Auro turbidus, Virg.

Hero puella è Seſto urbe Europæ, cuius amore Leander Abydenus quũ teneretur noctu maris anguſtias natare ad illam conſueuerat, auth. Muſæus, Strabo, Philoſt. Ouidius. ℣ Seſta puella, Ouid.

Heroes diuinum genus, qui Semidei vocantur, authore Heſiodo. Nam & Diuinũ genus in Deos & Dæmonas qui Diis inferiores ſunt, & humanum in Heroes, & homines qui Heroibus ſubiecti ſunt, diuiditur, ſunt autem Heroes qui uel matre dea, mortali patre geniti ſunt, uel è contrario, qualis Achilles, & Hector fuit, Apolline ſcilicet & Hecuba natus, ut legimus apud Euſtathium. Diuus Auguſtinus qui ſint Heroes oſtendit dicens. Nomen heroum ab Iunone dicitur tractum, ꝙ græce Iuno Hera appellatur, & ideo neſcio quis filius eius ſecundum Græcorum fabulas Heros fuit, hoc uidelicet myſticum ſignificante fabula, ꝙ aer dæmonibus deputet, vbi volunt cũ dæmonibus Heroas habitare, quo nomine appellant alicuius meriti animas defunctorum. Idem quoq; ſcribit inter Lunæ gyrum ac uentorum cacumina aerias eſſe animas: ſed eas animo non oculis uideri, & uocari Heroas, & Lares, & Genios, Triſmegiſtus quoq; author eſt Heroas habitare inter aeris puriſſimam partem ſupra nos & terram ubi nullus eſt nebulis locus. Thales, Pythagoras, Plato, Stoici. Genios animales eſſe ſubſtantias, eſſe etiam Heroas abſtractas à corporibus animas, bonos quidẽ bonas, malos uero malas voluerunt. Martianus Capella. A medietate, inquit, aeris uſq; in montium terræq; confinia Hemithei, Heroeſq; uerſantur, qui ex eo ꝙ Heram Terram ueteres dixerunt Heroes nuncupati. At Plato in Cratylo ita Socratem loquentem inducit, Heros aũt quid ſignificat? Id nequaquam inuentu difficile. Paulo. n. Heroum nomen ab origine diſtat, indicans generationem illorum ab Herotos id eſt amore manaſſe. Her. Quid tum? So. Omnes utiq; heroes uel ex amore deorũ erga mulieres humanas, uel amore uirorum erga deas ſunt geniti, præterea ſi hoc ſecundum priſcam Atticorum Linguam conſideraueris, magis intelliges, reperies. n. ꝙ pauliſper mutatum eſt nominis gratia ex Herotos, id eſt amore unde ſunt Heroes geniti, ꝙ aut hinc Heroum nomen eſt ductum, aut ex eo ꝙ ſapientes rhetoreſq; fuerunt, facundi uidelicet, & ad interrogandũ diſſerendũq; promptiſſimi, εἴρειν nanq; dicere eſt. Quare ut modo dicebamus, Attica uoce Heroes rhetores quidã diſputatoreſq; & amatorii eſſe vñr, uñ rhetorũ ſophiſtarũq; genus heroica proles exiſtit. ℣ Deũ genus, Catull. ℣ Delecti, magnanimi, Virg.

Heroides, quæ & Heroinæ, blandæ, formoſæ, Inachiæ, Propertius, hoc eſt Grææ, ab Inacho Argiuorum rege, porro frequenti epitheto Home. Achaiã καλλιγύναικα appellat.

Heſiodus poeta Dii ac Picymedæ filius: cuius interfecti oſſa ex Naupacto in Orchomeniam ex Pythiæ oraculo tranſlata ſunt, Cymæus fuit, ſed quum adhuc iuuenis eſſet, in Aſcram Boeotiæ uicum à parentibus delatus eſt, Porphyrius aliiq; nõ pauci Heſiodum annos fere cẽtum poſt Homerum fuiſſe prodiderunt. Is princeps om-

nium de Agricultura præcepit, authores Plutar. Pausanias, Thrucydides, Suid. Plinius. ¶ Ascræus senex, Virg. ¶ Ascræus poeta, uetus, Prop. ¶ Præceptor arandi, senex agricola, Ouid.

H esperus Atlantis filius, pietate ac in subiectos iustitia humanitateque insignis, qui quum in Atlantis montis cacumen ad obseruandos astrorum cursus ascendisset, subito à ventis arreptus nequaquam amplius uisus est. Ob eius virtutem casum hunc miserata plebs honores ei præbens immortales, astrum cœleste lucidissimum eius nomine vocauit. Author Diodorus. Hunc Latini Vesperuginem, Vesperumque appellant ut scribit Varro. ¶ Noctifer, Catul. ¶ Frigidus, serus, rubens, Virg. ¶ Formosus, Roscidus, Ouid.

H esperi equus, fuscus, Ouid.

H esperidum poma, aurea, fulgentia, Lucret.

H IATVS, Cauus, Propert. ¶ Patulus, Ouid.

H iems, aquosa, ignaua, genialis, tristis, dura, aspera, glacialis, Virg. ¶ Acris, informis, iniqua, Hor. ¶ Cana, senilis, tremula, horrida, pigra, squalens, fera, iners, Ouid.

H imber, gelidus, uagus, Lucret. ¶ Ater, frigidus, turbidus, fœcundus, Ceruleus, Virg. ¶ Edax, Horat.

H innitus, acutus, Virgilius.

H ippolytus Thesei & Antiopes Amazonis filius, ut Diodoro placet, Hippolytæ Amazonis, ut Trogo, & Plutarcho, Eius notissima fabula ex Diodoro, Ouidio, Seneca, Plutar. ¶ Virbius, quod bis uir fuerit, primo antequam ab equis discerperetur, deinde postquam beneficio Æsculapii ad uitam est reuocatus, id quod ex Virgilio, Ouidioque manifeste colligi potest. ¶ Pudicus, Horat. ¶ Theseius heros, Amazone natus, Amazonius, nepos Aethræ, pius, Ouidius.

H ippocrene fons, Latinis, ut Persio, fons Caballinus nuncupatus, in Bœotia apud Heliconem, ita dictus, quod Pegasus subiectam rupem ungula feriens fontem aperuit, Authores Strabo, Hyginus, Plin. Festus, Solinus Plinium secutus ita scribit, Apud Thebas Helicon lucus est, Cithæron saltus, amnis Ismenus, fontes Arethusa, Oedipodia, Psamathe, Epigranéa, Dirce, Gargaphie, sed ante alios Aganippe, & Hippocrene, quos Cadmus literarum primus repertor, dum rimaretur quænam adiisset loca, quoniam equestri exploratione primus deprehendisset, incensa est licentia poetarum ut pariter utrumque vulgarent, scilicet quod eorum alter alitis equi ungula sollicitatus foret, alter potatus facundia animas irrigaret, Et quod aperta foret alitis equi vngula, & quod poti inspirationem facerent literariam. ¶ Lacus Gorgoneus, Pegasum namque Aratus, & alii complures Neptuni & Medusæ Gorgonis filium dixerunt, humor equi Bellerophontei, Proper. ¶ Aganippis, undæ Pegasides, fons Medusæus, Ouid.

H ipponax poeta Iambicus, Ephesius, Pytheo patre, matre Protide, incoluit Clazomenas, à Tyrannis Athenagora & Coma expulsus. Scripsit in Malam sculptorem, filiumque eius Miciaden, nepotemque eius Anthermum Chium, item filios eius Bupalum, & Athenim, siue Antherinum scalpendi marmoris clarissimos artifices

qui ipsius Poetæ ætate fuere, quem certum est. LX. Olympiade fuisse. Hipponacti notabilis fœditas in vultu erat, quãobrem imaginem eius lasciuia iocorum ii proposuere ridentium circulis. Quod Hipponax indignatus, amaritudine carminum distrinxit eos, intãtũ ut credatur aliquot ex iis in laqueum compulisse, quod falsum est. Complura. n. in finitimis insulis simulachra postea fecere. Authores Suidas, & Plinius. Hic Trimetrũ Archilochium, teste Dionysio Halicarnassco, de industria in Scazontem infregit, quũ inimicos lacerare vellet, quo videlicet feriret fortius.
¶ Acer hostis Bupalo, Horat.

Hippodamia Brisæ filia, quã poetæ à patre Briseida uocant, quæ Achilli capta Lyrneso in sorte prædæ obtigit, eam postmodum Agamẽnon Achilli abstulit, quam ob causam Achilles diu pugna abstinuit. Cæterum Drises & Chryses fratres fuerunt, Ardyis filii, Brises Pedasum Troadis urbem apud Satnioentem fluuiũ habitauit, Chryses uero Chrysam quæ à Pedaso diei itinere abest, ex authoribus Homero, Eustathio, Dicty Cretense. ¶ Briseis, formosa, Propert. ¶ Lyrnesis, Ouid. à Lyrneso oppido Phrygiæ, Strabo, Festus.

Hippodamia, quæ & Hippodame Ouidio, Butæ siue Adrasti filia, quã Pirithous duxit uxorem, Nuptiæ in Pelio Thessaliæ monte celebratæ, Centauri qui aderant quum fœminis uim parassent, Thesei, Herculis, Nestorisq; manibus trucidati, & in fugam acti sunt, Home. eiusq; interpres. Diodo. Plin. Ouid. ¶ Lapithæ genus, Heroine, Centaurus medio grata rapina mero, Proper. ¶ Atracis, ab Atrace Thessaliæ fluuio, Stra. ambigua, Ouid.

Hippodamiam quæ & Hippodame, Oenomai regis filia, ex Euarete Acrisii filia, Pelopis vxor, In Pisa namq; Peloponesi ciuitate Mars ex Aegina Asopi filia genuit Oenomaum. Hic vnicam filiam Hippodamiam ex Eurythoe Danai filia susceptam appellauit, finem vitæ ab oraculo sciscitante, responsum est tunc in fata illum concessurũ cum filia Hippodamia nupsisset. Igitur filiæ nuptias ueritus, decreuit ut in perpetua asseruaretur uirginitate. Multis puellam in uxorem petentibus, illis id proposuit certamen, quo qui uictus esset interficeretur, victori virginem desspõderet. Equorum instituit cursum à Pisa ad aram Neptuni quæ est ad Isthmũ Corinthi, cursus erat eiusmodi, Oenomaus arietem Ioui sacrificabat, qui uirginem postulabat quatuor equorum ferebatur curru, Oenomaus sacris peractis cursu sequebatur præcedentem auriga Myrtilo Mercurii & Cleobules filio, equi Psylla & Harpinina dicebantur, assecutum hasta quam manu gestabat interficiebat. Hoc pacto quum plures equorum uelocitate peremisset, Pelops Tantali filius qui Pisam accesserat uisa Hippodamia id concipiens connubium, corrupto Myrtilo, illius opera, & equis pennatis sibi à Neptuno datis, victoria usus est, primusq; ad Aram Neptuni peruenit, qua ex re dolore actus Oenomaus existimans aduenisse responsi tempus, sibi mortem consciuit, Pelops sumpta vxore Hippodamia Pisæ regnum tenuit. Qui uiribus ac prudentia insignis quum plurimos in Peloponeso accolas deduxisset, eam regionem Peloponessum à se denominauit. Autho. Pindarus,

Hyginus, & Diodorus, & Lycoph. interp. ex Hippodamia & Pelope nati sunt, ut refert Pindari interpres, Atreus, Thyestes, Pyttheus, Alcathus, Plisthenes, Chrysippus, uel ut alii, Thyestes, Atreus, Alcathus, Hippoalcmos, Dias, ut quidam Chrysippus ex Axioche nympha, Plisthenes ex alia, ut quibusdam placet, Atreus, Thyestes, Hippolcmus, Plisthenes, Pyttheus, Pelops iunior, eam postmodum Pelops extorrem fecit, ob Chrysippū filium ab ea interfectum ut scribit Plutarchus. ¶ Auecta externis rotis, Proper. ¶ Vecta peregrinis rotis, Pisæa, Ouid.

H ippolyte Amazon Antiopes ac Menalippes soror, hanc Theseus obtentam in præmiū captiuam, eandem in matrimoniū assumpsit, atq; ex ea genuit Hippolytum, Iustinus author. ¶ Barbara, Propert.

H ippolyte, de qua in Acasto dictū est. ¶ Magnessa, Horat.

H ippomenes ex Megareo Onchesti filii Neptuni filio natus apud Ouidium qui eius fabulam percurrit, Martis filius apud Theocriti interpretem. ¶ Aonius, proles Neptunia, Megareius, Ouid.

H ircus, Cinyphius, Virg ex Herodoto. ¶ Grauis, propter fœtorem, leuis. Horat. ¶ Dux pecoris, Tibull.

H irundo, garrula, arguta, nigra, Virg. ¶ Veris prænuntia, Ouid. ex Sappho, ἦρος ἄγγελος ἡμερόφωνος ἀηδών.

H irundinis nidus, opus Luteum, Ouid.

H ispania Græcis ac Latinis Iberia nuncupata ab Ibero amne, postea Hispania ab Hispalo, qua Gallias tangit, pelago undiq; incincta, ubi illis adhæret maxime angusta, paulatim se in oceanū mare extendit, magis magisq; Latior ad occidentem abit, ac fit ibi latissima, equis, ferro, plumbo, ære, argento auroq; & tam abundans, & adeo fertilis, ut sicubi ob penuriam aquarū effœta, & sui dissimilis est, Linum tamen, aut spartū alat, Tribus autem est distincta nominibus, parsq; eius Tarraconensis, pars Bætica, pars Lusitania uocat, Plin. Mela, Iusti Strab. ¶ Fera, dura, Horat. ¶ Laetis audax campis, Tibull. Hispani, inquit Iul. Firmicus, elata iactantiæ animositate præposteri, Scythæ soli immani feritatis crudelitate grassantur. Itali semper regali nobilitate præfulgidi, Galli stolidi, leues Græci, Afri subdoli, auari Syrii, acuti Siculi, luxuriosi semper Asiani, & uoluptatibus occupati.

H ispani, qui & Iberi, Catullo, & aliis. ¶ Impacati, Virg.

H istoria, pedestris, Horat. ¶ Arguta, Propert.

H OMERVS Poetarum deus, Meletis in Smyrna fluuii, & Critheidis filius, ut alii Apollinis & Calliopes, vt Charax historicus Maronis, uel Mitii & Eumetidis, ut alii putant Telemachi Vlyssis filii & Polydoræ Nestoris filiæ, alii Critei, alii Mæonis filium tradiderūt, de quo accuratissime Herodo. Plutar. & Suid. & Velleius Paterculus, meminerunt. ¶ Semper florens, Lucret. ¶ Mæonius, Horat. ¶ Aeternus, Meletæus, Tibull. Meletes animis Lydiæ prope Smyrnam fluens, quæ à compluribus Homeri patria dicta est, Author Strabo. ¶ Vates Achæus, magnus, Mæonides, antiquus, Ouid.

Homines, qui & mortales, miseri, ægri Lucret. ¶ Durum genus, Virgilius. ¶ Audaces, Horatius.

Honor, clarus, Lucret. ¶ Lætus, Virg. ¶ Tumidus, Proper. ¶ Inuidiosus, Ouid.

Horæ Themidis & Iouis filiæ, quibus Cœli portæ creditæ sunt. Earum nomina Eunomie, Dice, Ire ne. Horarum singulis ab Ioue datum est munus suum ad vitæ cultum, & mortalium cõmoditatem. Nihil est. n. vitæ hominũ ad fœlicitatem comparandam utilius, quam leges, iustitia, & pax, Homerus, Hesiodus Orpheus, Cornutus, Diodorus, Philostratus. ¶ Aureæ, Catull. ¶ Deæ ueloces, celeres, mites, Ouid.

Hora, fugiens, Horat.

Horatius poeta, cui primas apud Latinos in Lyricis Satyraq; dederunt. CLXXIX. Olympiade Libertino patre Venusii natus, qui. LVII. ætatis suæ anno Romæ mortuus est. usebius, Quintilianus. ¶ Daunius, quod ipsemet exponit dicens, Lucanus an Appulus anceps. Nam Venusinus arat finem sub vtrunq; Colonus. Porro Venusia Dauniorum Colonia apud Plinium. ROMANÆ fidicen lyræ, Hora. ¶ Cultus, numerosus, Ouid.

Horrea, terrena, Ouid.

Horror, acerbus, Lucret. ¶ Frigidus, sæuus, Virg. ¶ Mæstus, Propert. ¶ Tremulus, Luridus, gelidus. Ouid.

Hortus, uarius, Catul. ¶ Pinguis, Virg. ¶ Pomosus, fertilis. Tibul. ¶ Riguus, cultus, Ouidius.

Hostis, sæuus, Lucret. ¶ Aduersus, amarus, Virg. ¶ Cruentus, perfidus. Horat. ¶ Pugnax, Propert. ¶ Ferus, infestus. Ouid.

Hostia, pinguis, Virgil ¶ Mystica, Tibullus.

Hospes, nouus. Virg. ¶ Sagax, Horat.

Hubera, Lactea, Læta, Virgilius.

Hulcera, Putria, Lucretius.

Humeri, alti, Virg. ¶ Duri, Ouid.

Humor, tener, Virg.

HYACINTHVS puer in sui nominis florem mutatus, Apollinis & Zephyri amor, Amyclæ regis Lacedæmonioꝝ et Diomedæ filius, ut Pausanias, & Nicander, et Tzetzes, ut Lucianus & Philostratus, Oebali. ¶ Tænarides, Amyclides, Oebalides, Oebalius puer, Ouidius.

Hyacinthus flos, si Ouidio credimus, Lilii forma, colore purpureo. Apud Dioscoridẽ ita legimus, Hyacinthus, alii Eloniaden, alii porphyrantes, Romani Bacum seu Vacum, alii Vaccinium, Folium habet Bulbi, Caulem palmi Læuem tenuioremq; digito minimo, coloris Herbacei, cornam iacentem, incuruam, plenam floris purpurei. Hæc apud Dioscor. Cæterum Hyacinthi & albi & ferruginei hoc est cerulei vi suntur. Nam & Lapis frutici cognominis cæruleo nitore fulget, ut Solinus inquit, Comitatur florem hunc duplex fabula, luctum præferens eius quem dilexerit Apollo, aut ex Aiacis cruore editum, ita discurrentibus uenis ut græcarũ literarũ figura

ea legatur inscripta. Pausanias florem qui legatur extincto Aiace apud Salaminam credi, refert editum primo, nec Hyacintho, sed literis hyacintho similem videri ex candido rubentem, ac lilio minorẽ. Palladius Hyacinthum & Irim, & Gladiolum à similitudine foliorũ uocari dicit. Certe Columella Hyacinthũ cœlestis numinis vocat, ut ad Hyacinthum qui ab Iridis foliorum similitudine Iris dicit' respicere videatur, propter Iridem Cœleste numen. Qui Seruiũ grammaticum accusant, ꝙ hyacinthum esse dixerit, quem Virgilium Vaccinium in Carmine dixerit, Dioscoridẽ accusant, affirmantem Hyacinthum à Romanis Vaccinium appellari: nec obstat ꝙ nigra dicat poeta, quando purpuream quoq; violam est ubi authores nigram vocare soleant. ¶ Suaue rubens, niger, mollis, ferrugineus. Virg. ¶ Nitentior ostro, Ouid.

H yades stellæ, quæ Tauri sideris oris effigiem continent. Has autem Pherecydes Atheniensis Bacchi nutrices esse demonstrat numero septem, quas etiam Nymphas Dodonidas ait appellatas. Harum nomina sunt hæc, Ambrosia, Coronis, Eudora, Dione, Aesyle, Polyxo, Thiene, ut Hesiodus, Phæsyle, Clea, Phæo, Eudora Coronis. Hæ dicuntur à Lycurgo fugatæ, & præter Ambrosiam omnes ad Tethym profugisse, ut ait Asclepiades. Sed ut Pherecydes dicit ad Thebas Bacchum perlatum Iunoni tradiderunt, quã ob causam ab Ioue gratia eis est relata, ꝙ inter sidera sint constitutæ. Hyades aũt appellatæ sunt, ut ait Musæus, ꝙ ex Altante & Hya Oceani filia sint quindecim filiæ procreatæ, quarũ quinq; Hyades appellatas demõstrat, alii ꝙ harũ Hyas fuerit frater à sororibus plurimum dilectus, qui quum venans à leone esset interfectus, quinq;, de quibus supra diximus, lamentationibus assiduis permotæ dicunt' interiisse, quare eas ꝙ plurimũ de eius morte laborarent, Hyadas appellatas. Hyadas Cicero eiusq; Libertus Tyro à pluendo dictas scribunt, ὕειν enim est pluere, nostri imperite succulas appellarunt, quasi à suibus essent, non ab Himbribus nominatæ, alii quod Bacchum, qui & ὕης dicitur, educauerint, alii à Semele quæ ὕη appellata est authore Pherecyde. Ex authoribus Hygino. Interprete Arati, & Homeri, Etymologico. ¶ Pluuiæ Virg. ¶ Tristes. Horat. Nam & quum oriuntur, & quũ occidunt tempestates largosq; himbres cient. ¶ Hyantides, Ouid.

H ybla in Sicilia oppidum, & mons, ab Hyblone rege nuncupata, ut Thucydidi placet. Postmodũ Megara dicta, uerũ Hyblæ nomen permansit. Mel mittit quod cum Attico certat. Strabo, Plinius. ¶ Sicula, florida, Trinacris, alta. Ouid.

H ydra serpens, quam Plautus Excetram vocat, in Lerna Argiuorum palude, centum capitum ut Diodorus, ut Simonides nonaginta, ut Alcæus quinquaginta, quorum singulis cæsis duo renascebantur, ob eamq; rem minime uinci posse videbatur. Ob hãc difficultatem Hercules Iolaum monuit ut è vestigio incisam ceruicem face lignea, ne effiueret sanguis, inureret: Hoc pacto superata bellua sagittas suas eius sanguine tinxit, quo illarum vulnus mortiferũ redderetur, Diodorus, & Suidas. Eam Hesiodus scribit ex Echidna & Typhaone prognatam à Iunone nimirum in odium Herculis enutritam. ¶ Pestis Lernæa, Lucret. ¶ Bellua Lernæ, stridens. Horrenda, cincta serpentibus, immanis, anguis Lernæus, Virg. ¶ Echidna, Lernæa, Cæterum echidna

græcis vipera est.

H ydri, immanes, grauiter spirantes. Virg. ¶ Diri, echidnæi, Ouid.

H ydaspes Indiæ fluuius amplissimus, & ad nauigandi usum aptissimus, Indum atque Acesinem amnes influit. Ei nomen dedit Hydaspes Rex, qui se in eum ob dolorē frustratæ à se crucique affixæ Chrysippæ filiæ præcipitauit. Strabo, Diodorus, Ptolemæus, Arrhianus, Dionysius Afer, Plut. ¶ Medus Vir. A Medis nāque montibus auspicatur India, ut ait Solinus. ¶ Fabulosus. Horat.

H ydrops, dirus, Horat.

H ylas Thiodomantis filius ut Apollonius ait, ut Hellanicus, Thiomenis, ab Hercule dilectus, qui etiā Philocteten, & Dioniū, & Perithoam, & Phrygem dilexit: tametsi Socrates Hylam à Polyphemo, non autem ab Hercule amatum scribat, Prusiadi Mysiæ urbi, quæ & Cius dicta est, mons imminet, quem Arganthonium vocant. Hoc in loco Hylam unū ex sociis Herculis, qui etiam Argonauta erat, quū aquatum egrederetur à Nymphis captū finxerunt, & adhuc festa quædam apud Prusienses celebrantur, in quibus per montes uagi saltantes Hylam uocant, quasi in syluam ad illū inquirendū egrediantur, authores Strabo, Apollonius Rhodius, eiusque interpres. Sane montem illū non Arganthoniū ut Apollonius, Suidas, & Strabo, sed Arganthum Orpheus in Argonauticis uocat, qui & Argathon & Argathone Stephano dicitur. Alii non Arganthoniū, sed Argathonium legunt, ab Argathona Rhesi coniuge, unde possessiuum Argathoneius, sicut à Citherone Citheroneius, ex authoritate Stephani. ¶ Thiodomanteus, formosus, Propert.

H ymen, siue Hymenæus, Apollinis ex Calliope filius, apud Orpheum, Ialemū, Asclepiadem, apud Catull, Vraniæ. Huius fabulam percurrit Lactantius Placidus. ¶ Vraniæ genus, cultor collis Heliconii, Catull. ¶ Formosus, Ouid.

H ymettus Atticæ mons maxime nobilis, Strabo, Stephanus. ¶ Semper florens, Purpureus, Ouid. à purpureis floribus.

H ypanis nobilissimus Indiæ amnis, qui Alexandri magni iter terminauit, sicut aræ in ripa eius positæ probant. Solinus, Strabo, Diodorus, Stephanus scribit Hypanim fluuium inter Pontū & Meotidem paludem, qui ab Europæ parte in pontum influit, Plinio quoque Hypanis per Nomadas & Hylæos Ponti populos fluit manu facto alueo in Bycen, siue Bugen, naturali in Caroetum, itemque apud Strabonem Hypanis Borystheni amni proximus est. ¶ Saxosum sonans, Virg.

H ypermnestra Danai & Elephantidis filia, quæ Lynceo pepercit, authores Pindarus in Nemeis, Pausanias, interpres Homeri, Eusebius, Tzetzes. ¶ Nobilis, Clemens, Horatius.

H ypæpæ urbs, quæ descendentibus à Tmolo Lydiæ monte occurrit ad Caystri cāpestria, nomen ei quoniam sub Aepos monte sita est, Veneri dicata, ideo quod pulcherrimæ fœminæ ibi uisantur, Strabo, Stephanus. ¶ Paruæ, Ouid.

H ypsipyle Thoantis regis Lemni insulæ filia, quæ sola patrem seruauit, quum reliquæ mulieres uiros omnes una nocte peremissent, ex ea Iason Euneum filium sustu

IACVLVM, uelox, acutum, Virg. ¶ Latum, Ouid.

Iambus, trux, Catull. ¶ Criminosus, Nam & ἰαμβίζειν græcis est cauillari, & ἰαμβοφάγος, comtumeliosus, & conuiciator, ut ait Hermogenis interpres, celer, Horat. ¶ Pugnax, liber, Ouid.

Ianus deus à Chao detracta aspiratione nominatus, id q̄d fuerit omniū primum, cui primo supplicabant uelut parenti, à quo rerū omniū factū putabant initiū, à quo tanquā à principe deo prior mensis Ianuarius, Varro, Festus, Macrobius. Is in Italia ante Aeneam regnauit annis circiter, CL. Eusebius. ¶ Bifrons, Virg. C. Bassus in libro quē de diis composuit Ianum bifrontem fingi ait, quasi superum ac inferum Ianitorem, eundemq; quadrifrontem quasi uniuersa climata maiestate sua sua complexum, Plutarch. uero in Problematis scribit Ianum bifrontem idcirco pingi, uel ꝙ Græcus perrhæbus fuerit, sic. n. monimentis proditū est. Is postea quū in Italiam traiecisset, & apud Barbaros consedisset linguā simul cum victu cōmutauit, vel potius ꝙ Italos agrestes ac Barbaros ad humanitatē uitæ cultūq; traductos & agros colere, & remp. administrare instituit. ¶ Matutinus pater. Horat. Nam (ut ait Macrobius) Ianum quidā Solem demonstrari uolunt: & ideo geminum, quasi utriusq; ianuæ cælestis potentem, qui exoriens aperiat diē, occidens claudat, Septimius quoq; afer poeta apud Terentianū canit. Iane pater, Iane tuens, diue biceps, biformis: O cate rerum Sator, o principium deorum, stridula cilimina, cui cardinei tumultus, cui reserata mugiunt aurea claustra mundi. Tibi uetus ara caluit Aborigineo Sacello. Tibi nascitur omne pecus, tibi crescit hedus. ¶ Anceps, biformis, sacer, clusius à claudendo, Numa namq; mitigandum ferocem populum armorum desuetudine ratus, Ianum ad infimum Argiletum indicem pacis belliq; fecit, apertus, ut in armis esse ciuitatem, clausus pacatos circa omnes populos significaret. PATVLCIVS clusius ergo & patulcius quia bello eius ianuæ patent, pace claudunt, BICEPS, Clauiger, Ouid. quia ut ipse canit. Quicquid ubiq; uides cælum, mare, nubila, terras, Omnia sunt nostra clausa, patent ꝙ manu, Me penes est unum uasti custodia mundi. Et ius uertendi cardinis omne meum est.

Iapygia regio, Italiæ contigua, quā & Messapiam græci uocant. Est uero Messapia in Peninsulæ forma à Brundusio usq; Tarētū Isthmo inclusa stad. X. atq;. CCC. Annauigatio uero circa ultimā Iapygiam stadiorū est. CCCC. Iapygia aūt uniuersa usq; ad Dauniā, cognomen à quodā duxit Iapyge, quē Dædalus è Cretensi muliere suscepisse dicit, ducēq; Cretēsibus extitisse. Sanè Messapiā, & Iapygiā, et Calabriā, & Salentinā cōplures cōi appellatione easdē faciunt. Hæc ex Strab. Hecatæus uero ut scribit Steph. duas ponit Iapygias, quarū una sit in Apulia, altera in Illyrico, à quarū vtraq; Iapyx & Iapygius deriueret, quāuis hoc improbet à Seruio, qui Iapygiam ab Iapidia scriptione distinguat, Iapygiā in Apulia constituens, Iapidiā uero ab Iapidio oppido dictā, à qua Iapis, Venetiæ proximam, quo uocabulo

et Sallustius usus sit. ¶ Fortis, Tibullus. ¶ Messapia arua, Ouidius.

Iarbas Mauritanorum rex, Iouis Ammonis ex Garamantide nympha filius, qui decē pœnorum principibus ad se accersitis Didonis nuptias sub belli denuntiatione petiit, Iustinus, Virgil. ¶ Gætulus. Virg. ¶ Maurus, Ouid.

Iasion Cretæ rex, qui & Iasius, & Eetion, Ioue & Electra Atlantide natus, ut alii Minoe & Phronia, de qua Ouid. intellexisse videt quum ait, Pasiphaes Minos in Phronide pdidit ignes. Iasion sumpta uxore Cybele Corybantū genuit. Ex Cerere quoq; Plutū genuit, cui diuitias attribuerūt, quāobrem & fulmine in Samothracia percussus est, & si Diodorus eū ad deos translatū scribat, alii fulmine ictum prodiderunt ꝙ Cereris imagini iniuriam fecerit. In huius Iasii gratiam Ceres ex frumēto panem Harmoniæ sorori in nuptiis attulit. Ex auth. Homero, Hesiodo, Diod. Dionysio Halicarn. Theocriti, Lycophronis, & Apollonii interprete, itemq; apud nos Hygino. ¶ Mitis, Ouidius.

Iason Aesonis & Alcimedes Phylaci filius, ut Pherecydes, & Apollonius, ut Herodotus, Polyphemes, siue Polymeles Autolyci filiæ, ut Andron, Theognitis Laodoci filiæ, ut alii Rhœus Staphyli filiæ, ut alii Arnes, ut alii Scarphes, Iasonis historiā percurrunt Apollonii, & Lycophronis interpres, Tzetzes, Oui. & Diodo. ¶ Candidus, Horat. ¶ Aesonides ab Aesone patre, Scarphæ filio, à qua vrbs locridis dicta est. Int. Hom. Steph, Aemonius, Proper. ¶ Clarus, Aesone natus, Aesonius, molitor primæ ratis, Pelasgus, Pagasæus, male gratus, æmonius. Qui Medeā ob Glaucen, siue Creusam Creontis regis filiam Corintho expulerit, cuius ope vellus aureū consecutus erat, atq; tot periculis seruatus. FORMOSVS perfidus, Ouid.

Iason qui Pheras Thessaliæ vrbem tyrrannide oppressit, quiq; à medicis, deploratus vomice morbo, quū mortem in acie quæreret, vulnerato ab hoste pectore salutē inuenit, hunc Thebe vxor tandem interemit, authores Cic. Plutar. ¶ Phereus, Ouid. à Pheris Thessaliæ urbe, cui nomē dedit Pheres Crethei filius, seu Phera Aeoli filia, duæ uero in Thessalia hoc nomine fuerunt. Strab. Eustathius.

Iaspis gemma quæ uiret, & sæpe translucet, plurimæ ferunt eam gentes, Smaragdo similem indicæ, Cyprii colore glauco & pingui, Persica similis est aeri, quæ ob id aerizusa uocatur, Thermodontiaca cerulea, & Scythica inter ceruleas omnes optima, Phrygia purpurea, Cappadox ex purpureo cerulea, & non refulgens, Thracia Indicæ similis, Chalcidica turbida præfertur omnibus quæ purpuræ aliquid habet. Secunda quæ rosæ. Tertia quæ Smaragdi. Quarta cœlo autumnali matutino similis, quæ Bosa appellatur, & Aerizusa. Similis est & Sardæ, imitatur etiā uiolas. Galenus Iaspidem medicinæ utilē Chloron Iaspin, hoc est uiridē, cognominat. Plin. Dioscor. ¶ Fulua, Virg. hoc est uiridis, ut fuluaq; caput innectet oliua. Author Ser.

Iazyges populi in Ponto, Strabo, Plinius. ¶ Acres, Ouid.

IBERIA, regio Ponti ad Septētrionē uñ Iberes populi, Stra. Ptolem. Pris. ¶ Venenorū ferax, Horat. Soli. scribit Ponticis oris portū esse qui prouētu malorū graminū usq; adeo celebris est, ut noxias herbas aconita illic nominemus. Et Virg. ait. Has (herbas, atq; hæc Ponto mihi

lecta venena Ipſe dedit Mœris,naſcuntur plurima ponto.

I biſcum herba,quod à Paſtinaca gracilitate diſtat:dānatum in cibis, ſed medicinæ vtile, Plinius. ¶ Gracile, Virg.

I CARVS Dædali filius,qui Icario mari nomen dedit, Callimachus, Ouidius. ¶ Dædaleus, Horat.

I ctus,ualidi, Virgilius.

I DAS Lyncei frater ex Aphareo Oebali filio,ut Lycophronis interpres, ut Piſander, matre Polydora, ut Theocritus, Laocooſa, ut Pherecydes, Arene. ¶ Velox, Ouid.

I dalium Cypri oppidum,quod & Idalia,ueneri ſacrum, Plinius, & Stephanus. Eſt & Idalium Cypri nemus Virgilio,Seruioq;. ¶ Sanctū,frondoſum, Catull.

I da mons Troadis,qui propontidi imminet,ab Ida regina,ut alii putant,ab Ida Aegeſthi filia,ex qua etiam Idæos coactylos genuit,antea Gargarū dicebatur. Ibi ſunt et Iouis,& Cybeles matris deorum altaria.authores Plutarchus, Stephanus, Strabo. ¶ Viridis, Catull.arboribus nanq; mirum in modū fœcundus eſt,præcipueq; Larice, fraxinoq; abundat,ut ſcribit Plinius. ¶ Frondoſa,magna, Phrygia, uenatrix. Virg.ex Homero,qui Idam μητέρα θηρῶν, hoc eſt matrem ferarum appellat. ¶ Aquoſa, Horat. Itidem epithetum ex Homero repetitum,frequenti nāq; epitheto πολυπίδακα Idam nominat. Et ut ait Strabo,Idam proprie multorū fontium dici exiſtimant,propter fluminum multitudinem ex ea profluentiū, præſertim ubi Dardania regio ei ſubiacet. ¶ Celeberrima fontibus,humida,longa,alta, vmbroſa,ſacra,propter Cybelen,Cliuoſa,nemoroſa,opaca, amœna fontibus, pinifera, Ouidius.

I da mons,Cretæ, Pauſanias, Strabo. ¶ Ardua, Ouid.

I dmon, ut ait Pherecydes, Aſteria Coroni filia & Apolline genitus, ut Apollonius Rhodius Abante Melampodis filio. Vnus ex Argonautis, qui in Maryandina ab apro necatus eſt: Interpres Apollonii. ¶ Audax, Ouid.

I domeneus Deucalionis Minois filii ex Cleopatra filius,qui cum Merione Moli Minois filio cum nauibus nonaginta ad Iliū cum Agamēnone profectus è, poſtmodum ambo reuerſi in patria diem ſuum obierunt, honorificeq; ſepulti diuinos honores aſſecuti ſunt. Horum ſepulcra in Cnoſo Cretæ oſtenduntur cum inſcriptione. Cnoſii Idomenei ſepulchrum, Aſpice in quo ego Merion Moli filius propinquus iaceo. Hos ut nobiles heroes Cretenſes colunt ſacris in Bellorum diſcrimine eorum præſidium inuocantes. Homerus, Lycophronis interpres, Diodorus. Hic, authore Seruio, poſt euerſam Troiam quū reuerteretur in tempeſtate uouit diis ſacrificaturum de re quæ prius occurriſſet. Quum ergo filius illi occurriſſet, & illum aut immolaſſet, aut immolare uoluiſſet, pulſus à ciuibus regno Salentinum Calabriæ promontoriū tenuit, & ciuitatem condidit. ¶ Lyctius, Virg.

I GNIS, qui & Vulcanus poetis, calidus, æſtifer, liquidus, Lucret. ¶ Rutilus, fumiſer, edax Virg. ¶ Sæuus, celer, Horat. ¶ Rapidus, acer, uiuidus, Ouid.

I LEX arbor inter eas quæ glandem ferunt. Cuius duo genera. Masculas Ilices negant ferre. Ilex nullo flore exhilaratur. Post occasum Vergiliarũ fructificat, & anno proficit vt Arcades putant, simul enim antecedentem fructum nouus, occupat, propterea à nonnullis inter biferas descripta. Radix ilici multiplex, & ut siluestri altissima, folio roboris minore aculeato, læuiore cortice. Arbor ex amplissimis ut robur, materie spissa & robusta, sed quæ frangat ac dissiliat sponte sua. Ob id Pericles Boeotios ilicibus dixit esse similes, ut est apud Aristotelem, quoniam ipsi se conficerent intestinis discordiis. Plura apud Pliniũ & Theophrastũ. ¶ Nigra, hoc est vmbrosa, ARGVTA, canora, stridula, ob auræ flatum, ut exponit Seruius. CAVA, Littorea, frondens, opaca. Virg. ¶ Procera, Horat. ¶ Viridis, ramosa, curuata glandibus, Ouid.

I lias Homeri opus, Longa, Prop. ¶ Opus æternũ, Ouid.

I lium, & Ilios muliebri genere, Troadis urbs, ab Ilo, siue Troe Ili patre condita, & ab Ilo dicta, quã Troes Acten uocabant, ad orientem Idam & Dardaniam uersus. Iuxta Iliensium urbem quercus Ili tumulo tunc satæ ducunt quũ cœpit Ilium uocari, Eusebius, Strabo, Plinius, Suidas, Stephanus. ¶ Diuũ domus, inclytum bello, superbum, altum, urbs Iliaca, Virg. ¶ Sacrum, Horat. ¶ Ingens, Ouid.

I lia, quæ & Rhea Siluia dicta est, Numitoris Albanorum regis filia, cui Amulius per speciem honoris quum Vestalem eam legisset perpetua uirginitate spem partus ademit, compressa uestales quũ geminũ partum edidisset, seu ita rata, seu quia deus author culpæ honestior erat, Martẽ incertæ stirpis patrem nuncupat. Dionys. Halicar. Liuius, Cæteri. De cuius morte uaria tradidere scriptores, Liuius enim, et Strabo scribunt iunctam fuisse in custodiam datam, nec aliud, Dionysius iurgis cæsam necatam illico, uel in carcere diu asseruatam, solutamq; deinde fuisse mortuo Amulio, quod quidem & Plutarchus sentit, addens à Romulo debitos matri restitutos fuisse honores, Porphyrio tradit authore Ennio in amnẽ Tiberim iussu Amulii præcipitatam, antea enim Anieni matrimonio iunctam. Acron adiicet mortuam ad ripam Anienis sepultam. ¶ Regina sacerdos, Virg. à regibus oriũda & reges paritura. ¶ Troica sacerdos, clara, Horat.

I lluuies, dira, Virgil.

I llyria regio, ut Græci tradunt, supra Macedoniam, & Thraciam, à Chaonibus, & Thesprotis ad fluuiũ Istrum sedem habens. Hæc.n. totius prouinciæ longitudo est. Amplitudo eius ex Macedonia, & Thraciæ montibus ad Pæones usq;, & Ionium mare, alpiumq; abiecta protenditur, quæ dierum quinq; itinrre continetur, longitudo in triplo productior est, ut Græci perhibent. Romani eam regionem mensuræ subiicientes, longitudinem sex miliũ stadiorum, Latitudinem mille & ducentorũ numero contineri putant: asseruntq; eius prouinciæ cognomen ab Illyrio Polyphemi filio ortum habuisse, Polyphemo quippe Cyclopi ac Galateæ Celtum, & Illyriũ, & Gallum filios extitisse, eosq; ex Sicilia progressos, Celtis, & Illyriis, & Galatis ab ipsis cognomen assumentibus imperitasse. Author Appianus. ¶ Gelida, Proper.

I lus Trois filius ex Callirhoe Scamandri filia. Homerus, Dionysi. Halicar. Interpres Lycophr. ¶ Dardanides, Ouid.

I MAGO, vagans, Ouid.

I mpetus, ualidus, celer, acer, Lucret. ¶ Viuidus, uastus, Sæuus, Horat.

I NACHVS, qui Argis annis. L. regnauit, totidemq; Troianum bellum antecessit, authore Eusebio. ¶ Priscus, Horat.

I nachus amnis Argiuorum, cum prius Carmanor appellaretur, deinde Halyacmon, ab Halyacmone Tirynthio, qui cum Iouem cum Rhea matre coeuntem conspicatus esset in furorem uersus in fluuium sese deturbauit, deinde Inachus ab Inacho Ius patre, qui quum Iouem ob Io filiam compressam conuiciis insectaretur, in furorem actus à Tisiphone in subiectum amnem sese præcipitauit. Oceani & Tethyos filius, qui iuxta Argiuorum urbem inter saxosas conualles labitur. Oritur ex Lyrcio ad Cynuriam montem Arcadiæ, Eusebius, Strabo, Lycophr. interp. Plut. Inachum ex Melia Oceani filia, quæ Bithynis ab Apollonio dicitur, Aegialeũ & Phoroneũ procreauisse tradit idem Lycophronis interpr. ex quo ab Ouidio dictum est. Inachus in Melia Bithynide pallidus isse Dicit, et mediis incaluisse uadis. ¶ Liquidus, Oui.

I ncantatio, ualens, Horat. ¶ Carmen magicum, Tibull.

I ncendia, clara, Sæua, Virg.

I ncudes, duri, Virg.

I ndia regio notissima, non Eoo tantũ apposita pelago, sed & mari Indico quod ad meridiem spectat, & hinc Tauri iugis ab occidente indefinita, tantũ spatium Littoris occupat, quantũ per sexaginta dies noctesq; velificantibus cursus est, bis in anno æstatẽ habet, bis legit fruges, vice hiemis Etesiis potitur auris, regio fertilis, & vario genere hominũ aliorũq; animaliũ scatet, nomen ei dedit Indus amnis. Cui antea Mausoli nomen fuit, à Mausolo Solis filio, Plut. Strabo, Diodorus, Steph. Mela, Soli. ¶ Tosta. Cattul. ¶ Diues, Hora. ¶ Decolor, Gangetis, Ouidius. Maximi nanq; Indiæ amnes authore Solino, Indus, & Ganges.

I ndi, Extremi, Catull. ¶ Colorati, sitientes, Virg. ¶ Felices, nigri, proximi Eois aquis, Tibul. ¶ Discolores, longinqui, dites, Prop. ¶ Eoi, decolores, depexi, Thuriferi, positi sub ignibus sidereis, Ouid.

I nertia, mollis, sepulta, Horatius.

I nfans, paruus, Lucret.

I nferorum porta, nigra Lurida, Propert.

I nferiæ, miseræ, tristes, Catullus.

I nferi, sine Tartarus, & Tartara, atri, Lucis egeni, tetri, Lucret. ¶ Iter tenebricosum Catull. ¶ Intimi, tristes, stygii, alti, impii, nigri, regna inuia viuis, domus solis vacuæ, inania regna, loca senta situ, tristes sine sole domus, loca turbida, durissima regna, pallida regna, diis inuisa, TARTAREAE sedes, caligantes, Virg. ¶ Domus exilis, domus Plutonia, regna tristia, Luridi. Horat. ¶ Duri, tertia regna, infernum Plutonis regnum. Tibul. ¶ Nigrantes domi, aula fusca, Propert. ¶ Sedes tenebrosa,

sa,

sa, mundus opacus, regnum inamabile, tenebrosi, Luce carentia regna, inanes, regna inamœna, regnum vastum, regia cæca, Ouid.

I nfula, Lanea, Virgilius.

I ngluuies, atra, Virgilius.

I ngenium, uelox, capax, Ouidius.

I nimicitiæ, truces, Horat. ¶ Acerbæ, Propert.

I no, Cadmi & Harmoniæ filia, Harmonia vero Veneris & Martis filia fuit: ut alii, regis cuiusdam Thebani, ut Euphorus, Electræ Atlantis filiæ, quam Cadmus in Samothracia rapuit, siue ut Dercillus ait, interfecto patre vxorem duxit. Inonem Athamas Phryxo, & Helle nouercam superduxit, quæ se postquã in mare præcipitauit, Leuoothea à græcis, à nobis Matuta dicitur, authores Hesiodus, Pausanias, Apollonii Lycophronis & Aristophanis interpres. Cicero, Firmianus. ¶ Flebilis, Horat. ¶ Cadmeis, soror Semeles, matertera Bacchi, Cadmea, Ouid.

I nsania, trepida, Ouid.

I nsignia, Decora, Virg. ¶ Clara, Ouidius.

I nsomnia, falsa, Virgilius, cuius rei rationem habes apud Macrob.

I nsula, grauis, stabilis, Ouid.

I ntybum holus, cuius duplex genus est, agreste & erraticum, alterum ab amaritudine Picris, & Cichorium in Aegypto appellatum, & apud nos quidam Ambuletam vocant, latioribus foliis, alterum satiuum quod Serim vocant, & in cibis gratius. Dioscorides, & Pli. ¶ Amarum fibris, Virg.

I nuidia infelix, obliqua, Virg. ¶ Acris, Horat.

I O Inachi Argiuorum regis filia, cui mistus est Iupiter, ob idq; in bouem à Ioue versa ne à Iunone agnosceretur, postmodum in Aegyptum profecta, mutato nomine Isis nuncupata, tametsi Isidem alii Lunam, alii Cererem, alii Iunonem vocent. Authores Herodotus, Eusebius, Suidas, Ouidius. ¶ Inachia iuuenca. Virg ¶ Inachis, Proper. ¶ Phoronis, à Phoroneo Inachi Argiuorum regis ex Niobe filio, qui Argis annos sexaginta regnauit, ut scribit Eusebius. ARGOLICA, auxiliaris, ut enim scribit Diodorus, asserunt Aegyptii Isidem complurium inuentricem fuisse medicamentorũ, & medicinæ arti plurimũ contulisse, quã immortalitate potitam gaudere hominum cultu, inq; eorũ valetudine præcipue uersari, quinetiam in somnis opitulari palam eis quos censuerit dignos, signa horũ esse dicunt non græcas fabellas, sed opera certa. Omnis. n. fermè orbis hanc deam colit propter manifestas eius morborũ curas. Et qui eius monitis obtemperent, præter opinionem curari, etiam quorum medici salutem desperauerint. Ab ea quoq; Pharmacũ ad assequendam immortalitatẽ aiunt esse inuentum. VACCA Memphitis, fuit enim Aegypti regina, sepultaq; est apud Memphim in Vulcani loco, ubi usq; ad hoc tempus sepulchrũ eius monstratur teste Diodoro. IVVENCA Pharia. Linigera, Ouidius. E lino uestes sacerdotibus Aegypti gratissimæ, ut ait Plinius. Itemq; Herodotus inquit, Sacerdotes uestẽ tantummodo lineam, calceos Papyraceos gestant, aliam uestem aut alios calceos in-

ducere eis fas non est.

Iocus, uanus, Tibull. ¶ Dulcis, lætus, iucundus, Ouid.

Iolaus Iphiclo Amphitryonis & Alcmenæ filio natus, qui Sardiniam ingressus priorem insulæ partem campestrem scilicet tenuit, Iolam ab eo quoque dictam, eamque quũ Dædalum è Sicilia accersisset pluribus præclaris operibus, quæ ab artifice Dædalea appellantur, exornauit. Gymnasia insuper magna erexit ac sumptuosa. Iudicia quoque, ac cætera quibus ciuitas diuturnior esset, ac felicior instituit, populosque ab suo nomine Iolenses appellauit. Rediens deinceps in Græciam Iolaus, inque Siciliã nauigans aliquãdiu permansit in insula, quo tempore cõplures qui cum eo accesserant capti locorũ amœnitate Sicanisque permisti in insula remansere summo ab Incolis honore accepti, Iolao quũ gloria præclarus esset, multaque in diuersis locis sui reliquisset beneficii monimenta, & templa & deorum honores plures ciuitates tribuere. Herculis precibus Hebe Iolaum ex sene in adulescentem mutauit, authores Diodor. Strabo, Solinus, & Ouid. ¶ Hyanteus, Ouid.

Iole Euryti regis Oechaliæ filia, quã Hercules Oechalia deuicta in matrimonium sumpsit, vt author est Diodor. Plutarchus vero ex Nicia scribit, Herculem ab Iole connubio reiectum Oechaliam dirupisse, Iolen sese è muro deiecisse, uentoque uehementi sinum inflante illæsam descendisse. ¶ Eurytis, Ouid.

Ionia regio Asiatica intra Peloponesum, ab Ione Xuthi & Creusæ Erechthei filio, quo duce Athenienses intra Peloponesum ex Ionibus Coloniam miserunt, & plagam quam occuparunt pro Aegialea Ioniam nominarunt. Eodẽque modo pro Aegialensibus Iones appellati in ciuitates duodecim dispartiti, Strabo, Plinius, Vitruuius. ¶ Mollis, Prop. quoniam omnis ille tractus mollis & delicatus est, vbi clementissimum cælum, huber solum, mitissima accolarũ ingenia sunt, & amœnitas Asiatica eneruauit viuidos animos Romanorum, quod Liuius Pliniusque ostendunt. Nam & Plutarchus scribit Alcibiadem in Lacedæmonia fuisse seuerum & grauem, in Ionia vero inertem, mollem, fluxum. ¶ Diues, Ouid.

IPHIGENIA, quæ & Iphianassa Lucretio, & Home. Agamẽnonis & Clytæmnestræ filia, ut Euripides, ut Stesichorus, Euphorion, Alexander, Thesei & Helenæ. Cæterum quũ Græci ad Aulidem uenissent, Agamemnon Dianæ ceruũ ignarus occidit, Dea uero irata flatũ ventorum remouit. Quũ igitur nec nauigare possent, & pestilentiã sustinerent, oracula consulta deam Agamẽnonio sanguine placandam dixerunt. Ergo quũ ab Vlysse per causam nuptiarum adducta Iphigenia in eo esset ut immolaret numinis miseratione subrepta est, & cerua pro ipsa immolata, ipsa in Tauricã regionem translata est. Author Euripides. ¶ Puella Agamẽnonia, Prop. ¶ Mycenis, uirgo Pelopeia, Ouid.

IRA, Acris, acerba, Lucret. ¶ Tristis, horribilis, memor, Virg. ¶ Cruenta, grauis, Horat. ¶ Tumida, sæua, indomita, rabida, uiolẽta, feruẽs, ferox, cæca, trux, Ouid.

Iris Thaumantis & Electra filia, Harpyiarum soror, Iunonis & Iouis nuntia. Hesiodus, Homerus. Ideo Thaumante natam tradiderunt Cicero, & Macrobius, quo-

niam cum admiratione quadam oritur, Nam θαῦμα miraculũ significat, Iris autem nihil aliud est quàm radius solis immissus cauæ nubi, Colorumq; illa varietas fit ex mistura ignis, nubium, & aeris, Plinius author. ¶ Roscida, Crocea, decus cæli, Thaumantias, aeria, Virg. ¶ Nuntia Iunonis, uirgo Thaumantea, Iunonia, Ouid.

I rus publicus mendicus apud Ithacenses, corpore specieq; prægrandi, à matre dictus Arnæus, à Iuuenibus Irus nominatus. Cum hoc cõmissus Vlysses cum haberet & ipse pro mendico, eiicit hominem, Author Homerus. Huius & Codri paupertas in prouerbiũ abiit. ¶ Dulichius. Propert. Dulichium vna ex insulis Echinadibus, quibus Vlysses præerat, quæ Dolicha dicebatur ad Acheloi ostium iacens Strab. Mela, Pli. ¶ Binominis, egens, Ouidius.

I SCHYS, Elati filius, qui Coronidem vitiasse fertur, quod quum videret coruus Apollini nuntiasse fertur, qui quũ fuerit antea candidus pro incõmodo nuntio eum nigrum fecit, & Ischym sagittis confixit, authores, Pindarus, Pherecydes, Pausanias, Hesiodus, Hyginus, Ouid. ¶ Iuuenis Aemonius, Ouid.

I smenus Boeotiæ amnis, qui campũ Thebis adiacentẽ perlabitur. Cnopus alio nomine dictus, à Cnopo Apollinis filio, primũ Cadmi pes appellatus, deinde Ismenus, ab Ismeno Amphionis & Niobes filio, qui ab Apolline sagittis confixus præ dolore in fluuiũ se præcipitauit. Steph. Strab. Plutar. Nicandri interpres. ¶ Celer, Ouid.

I stropolis Milesiorũ opus, post quam Tomos, Istria quoq; ab Arrhiano dicta, ea autẽ à sacro Istri ostio occurrebat ad stadia. D. Strab, Pli. ¶ Vrbs Miletis, Ouid.

I ster fluuius ortus in Germaniæ iugis montis Arnobæ, ex aduerso Raurici Galliæ oppidi multis ultra alpes milibus, ac per innumeras lapsus gentes Danubii nomine immenso aquarum auctu, & unde primum Illyricum alluit Ister appellatur, sexaginta amnibus receptis, medio ferme numero eorum nauigabili, in pontum uastis sex fluminibus euoluitur. Septem eius ora tanta sunt ut prodatur in XL. Mil. Pas. longitudinis uinci mare, dulcemq; intelligi haustum. Plinius author. Strabo scribit Ephorum asserere Istrum constare quinq; ostiis. Idem tamen paulo post ait eum in septem ostia distingui, quod & Mela, & Solinus docent. Itemq; Cornelius Tacitus his uerbis, Danubius molli & clementer edito montis Arnobæ iugo effusus plures populos adit, donec in Ponticum mare sex meatibus erumpit, septimum enim os paludibus hauritur. Matoas siue Mentoas, nam utroq; modo scriptum legimus, apud Pannonios nominatur, ut tradit Stephanus, & Eustathius Dionysii Afri interpres. ¶ Turbidus, torquens flauentes arenas, Virgilius. ¶ Profundus, Horat. ¶ Capax, gelidus, binominis, barbarus, Septemplex, Scythicus, Istrum, quinque alueis delabi per Scythiam tradit Herodotus. LATVS, Ouid.

I sthmos angustiæ unde Peloponesus procedit inter duo maria Aegæum & Ionium, Isthmi pars altera cum delubro Neptuni quinquẽnalibus inclyto Ludis, Celebratur & Isthmos in Thracia, Mela, Plinius, Strabo. ¶ Tenuis, Prop. ¶ Bimaris. capax, Ouidius.

ITALIA regio, de quã quia ordo potius exigit, quàm quia monstrari eget, pauca dicẽtur. Nota sunt omnia, ab alpibus incipit in altum excedere, atq; ut procedit, mediam se perpetuo Apennini montis iugo attollens inter Adriaticũ & Thuscum, siue ut aliter eadem appellantur, inter superũ mare & inferũ excurrit, diu solida. Verũ ubi longe abit, in duo cornua scinditur, respicitq; altero Siculum pelagus, altero Ionium, tota angusta, & alicubi multo quàm unde cœpit angustior. Italia dicta q; magnos Italos, hoc est, boues habeat, Vituli.n. Itali sunt dicti. Siue ab Italo rege. Varro, Iustinus, Festus, Mela, cæteri. ¶ Saturnia tellus, Italiæ cultores primi Aborigenes fuere, quorũ rex Saturnus tantæ iustitiæ fuisse dicitur, ut neq; seruierit sub illo quisquam, neq; quicquã priuatæ rei habuerit, sed omnia cõmunia & indiuisa omnia omnibus fuerint, ueluti unũ cunctis patrimoniũ esset. Ob cuius exempli memoriam cautum est, ut saturnalibus exæquato omniũ iure passim in Conuiuiis serui cũ dominis recũbant. Itaq; Italia regis nomine Saturnia appellata est. Author Iustinus, magna, uirum, magna parens frugum. Hesperia, magna, ab hespero stella, q; occasui subiecta sit, ut Macrobio placet, magna uero ad Hispaniæ differentiam. Terra antiqua, potens armis atq; ubere glebæ, magna, Saturnia arua, Latium, ita eam Saturnus uocari maluit, his quoniam latuisset tutus in oris, Arma Iouis fugiens, & regnis exul ademptis, Priscianus à latitudine dictam putat, Varro à Latino rege dictam asserit. Est autem duplex Latium ut docet Seruius, vnum à Thyberi usq; ad Fũdos, Aliud inde usq; Vulturnum amnem. Itemq; Varro ait. Aut declinato ab hominibus vt Apulia & latiũ vtrunq;, ut Etruria & Thuscia qua regnũ fuit Latini, uniuersus ager dictus latium. Latiũ uero proprie ubi Thyberina Ostia & Roma terrarum caput. XVI. Mill. pass. interuallo à mari. Plinius author. AVSONIA, Ausones Latium tenuere, unde nomen Latii modo processit ait Plinius, Festus uero Ausoniã, inquit, appellauit Auson Vlyssis & Calypsus filius eam primam partem Italiæ in qua sunt urbes Beneuentũ & Cales, deinde paulatim tota quoq; Italia quæ Appenino finitur dicta est Ausonia ab eodem duce, a quo etiam conditam Aurũcam urbem ferunt. TELLVS Oenotria, ab Oenotro Lycaonis filio, quo duce decem & septẽ ætatibus ante Troiam obsessam Colonos in Italiã miserunt græci, qui non satisfaciente sibi portione sua, instructa classe Ionium secat, & cum eo Peucetius unus è fratribus. Peucetius in quã partem Italiæ primũ cursus tulit supra uertices Iapygios populũ suum deportans ibi collocat. Peucetiiq; ab eodem dicti sunt qui circũ ea loca habitant. Oenotrus aũt maiorem exercitus partem ducens in alterũ uenit sinũ ab occidente secundũ Italiam diffusum qui tunc quidem Ausonius ex accolis eius Ausonibus dicebatur. Inueniens aũt Oenotrus regionem ipsam multam pecori, multãq; cultui per cõmode expositam, magna aũt ex parte desertam, ac ne illam quidem quæ incoleretur, hominibus frequentem, cum expurgasset Barbaris partem eius quandã, urbes condidit in montibus paruis & crebras, qui mos erat condendi priscis. Vocata est autem ea ora & quidem multa quantãcũq; occupauit, Oenotria, atq; homines quibuscunq; imperauit Oenotri. Hæc ex Dionys. Halicar. PVLCHRA, fertilis,

Fertilis, Virg. ¶ Ferax, Horat.

I tali, Ausonii, antiqui, Virgilius.

I tonus Thessaliæ, Itemq; postea Boeotiæ urbs, quæ & Itonia, & Iton, & Itone dicitur. In utraq; Itoniæ Palladis templum. ab Itono Amphictyonis filio nomen accepit. Authores Strabo, Steph. Pausan. Callimachi & Apollonii interpres. & apud nos Pli. Statius, Festus. ¶ Sanctus, Catull.

I thaca Insula in Acarnania, Vlyssis patria, carmine Homeri celeberrima. ¶ Laertia regna, Virg. Acarnanes nanq; & Cephalenes Laertæ, eiusq; filii Vlyssis subiecti fuere imperio ut ostendit Strabo ex Homero. ¶ Parua, Tibull. Ithaca Jane ad stadia octoginta in circuitu patet, Strabo.

I tys, qui & Itylus Homero, & Catullo, Procnes & Terei Thracum regis filius, quē mater in Philomelæ sororis ultionem epulandum patri apposuit, fabulam narrat Ouidius & Aristophanis interpres. Cæterum Ityli nomine dictus est etiam Aedonis & Zethi filius apud Homeri Interpretem, quem quū Aedon mater Pandarei ex Harmothoe filia inscienter occidisset, præ dolore in Aedonem auem hoc est lusciniā mutata est. ¶ Ismarius, Terei puer, Threicius, Odrysius, Ouid. Odrysæ Thraciæ gens Liuio, Plinio.

I VBAR, tremulum, rubrum, Lucret. ¶ Nitidum. Ouid.

I uba, rutila, Catul. ¶ Fulua, Ouid.

I uba Ptolemæi pater, qui primus utriq; Mauritaniæ imperauit, studiorum claritate memorabilior etiam quā regno, uolumina ad Claudium Cæsarē Augusti filiū scripsit de Arabica expeditione. Curionem Iulii Cæsaris Legatū cum exercitu cecidit. Idem suasit ut Vtica dirueretur, à Cæsare discrimine maximo oppugnatur, tandem ab omnibus ciuitatibus exclusus, cum Petreium, ferro consumpsisset, deinde ipse sibi cū conaretur gladio traiicere pectus, nec posset, precibus à seruo suo impetrauit, ut se interficeret, idq; obtinuit, authores Hircius, Pli. Florus, Suidas. ¶ Magnanimus, Cinyphius, Ouid.

I udex, Grauis, Ouidius.

I udæi populi Iudææ, quæ supra Idumæam & Samariam longe lateq; funditur. Pars eius Syriæ iuncta Galilæa uocatur, Arabiæ uero & Aegypto proxima Peræa, hoc est ulterior, asperis dispersa montibus, & à cæteris Iudæis Iordane amne discreta, reliqua Iudæa diuiditur in Toparchias decem. author Pli. ¶ Curti. Horat. ¶ Palæstini, Ouidius, Syria nanq; Palæstina uocatur qua contingit Arabes & Iudæa, ut ait Plinius.

I uga, summa, saxosa, montana, frondosa, accliua, celsa, Ouid.

I ugum, curuum, Tibull. ¶ Pandum, incuruum, Ouid.

I ulius Cæsar, Magnus, Catull.

I uncus, Limosus, mollis, Virg. ¶ Lenis. Tibul. ¶ Acutus, palustris, Ouid.

I uno Rheæ & Saturni filia, Iouis uxor, ex qua Heben, Martem, Ilithyiam, & Vulcanū sustulit. Home. Hesio. ¶ Maxima cælicolū, sancta, Catul. ¶ Sæua, Satur-

nia, deum regina, Iouis soror & coniux, bona, domina potens, Argiua, tum quia Argos in tutela Iunonis est, quemadmodum Sparta, & Mycenæ, docente Homero, tum quia illic vt omnibus notum est, religiosissime colitur, Itemq; post fauces fluuii Silari est Iunonis templum Argiuæ, siue Argoniæ quod Iason condidit, Iulius Solinus. Plin. Strabo. fuit in Venetia prouincia delubrum Argiuæ Iunonis eodem authore, Atq; etiam, ut ait Hyginus, Phoroneus Inachi filius templum Argis Iunoni primus cõsecrauit: Dorus quoq; Vitruuio authore, quũ Achaiæ Peloponnesiq; summam teneret, Argis vetusta ciuitate Iunoni templum ædificauit. DIVA Lacinia, Laciniũ Italiæ promontorium inter Adriaticum & Ionium mare, ubi templũ Iunonis superiori ætate locupletissimum, donisq; frequentissimis plenum. Strabo, Plinius. CARA Iouis coniux, pronuba, quia vt ait Virgilius, ei vincla iugalia curæ, & Iugarius vicus dictus Romæ, quia ibi fuerat ara Iunonis iugæ, quam putabant matrimonia iungere. Author Festus. REGIA, omnipotens, coniux Saturnia, Gabina, Virg. Gabii urbs non longe ab urbe Roma in Prænestina uia, vbi Latomiæ sunt Lapides Romæ suppeditantes, distantes Roma & Præneste ex æquo ad stadia centum. Illic Iuno religiosissime colitur, Strabo & Seruius. ¶ Matrona, Horat. ¶ Pelasga, Prop. Iunonis templum est prope Mycenas cõmune Argis & Mycenis, vt ait Strabo. ¶ Alta, consors Iouis, diua potens tori, germana tonantis, Princeps dearum, sancta, Ouidius.

Iuppiter, quasi iuuans pater, Saturni Rheæq; filius, Hesiodus, Homerus, Cicero. ¶ Pater omnipotens Lucret. ¶ Maximus, superus, rector cælestium, pater diuum, omniuolus, æstuosus. Nam Ammonis Iouis templum in Libya æstuosa conditum fuit vt infra dicemus, Catul. ¶ Pater Chaonius, propter Dodonam quæ est in Epiro Chaonia dicta. MAGNVS, æther, Iuppiter nanq; cælum & aer est, ut scribit Varro, Iuno vero terra. REX Dictæus, in Dicte nanq; mater deum Iouem edidit, vnde & illi nomen à τίκτω vt Agathocli placet, DIVVM pater atq; hominum rex, hominum sator atq; deorum, summus pater, regnator olympi, Potest, inquit Firmianus, mons Olympus figuram poetis dedisse vt Iouem dicerent cæli regnum esse sortitum, quod Olympus ambiguum nomen est & montis & cæli. In Olympo autem Iouem habitasse docet sacra historia, quæ dicit. Eadem tempestate Iuppiter in monte Olympo maximam partẽ vitæ colebat, & eo ad eum in ius veniebant si quæ res in controuersia erant. CAELICOLVM rex, deum rex, deum regnator, pater Saturnius, Idæus. Nam iuxta Idæ montem à Cerere Curetibus nutriendus traditus est, author Diod. DIVVM maximus rector, cæli genitor, hominum diuumq; æterna potestas, hominum sator atq; deorum, altus, pulcherrimus, Sæuus, rex Aetherius, magnanimus, hominum rerumq; repertor, Anxyrus. Prope Circeios Campaniæ Iuppiter Anxyrus colebatur quasi ἄνευ ξυροῦ hoc est sine nouacula, quia barbam nunquam rasisset, author Seruius. AMMON, Bacchus, quo tempore Africam oppugnauit fertur deuenisse cum exercitu in eum locum, qui propter multitudinem pulueris Ammodes est appellatus. Itaq; quum in

maximum periculum deuenisset quod iter necessario facere uidebat, accessit eò ut aquæ maxima penuria esset, quo facto exercitus ad defectionem maximam venire cogebatur, qui quid agerent dum cogitant, aries quidam fortuito ad milites eorum errans peruenit, quos quum vidisset fuga præsidium sibi parauit, Milites autem qui eum fuerant conspicati, & si puluere & æstu præssi uix progrediebantur, tamen vt prædam ex flamma potentes arietem sequi cœperunt vsq; ad eum locum qui Iouis Ammonis postea templo constituto est appellatus. Quo quum peruenissent, arietem quem consecuti fuerant, nusquam inuenire potuerunt, sed quod magis his fuerat optandum, aquæ magnam copiam in eo loco nacti sunt, corporibusq; recuperatis libero statim nuntiauerunt, qua re gauisus ad eos fines exercitum deduxit, & Iouis Ammonis templum cum arietinis cornibus simulacro facto constituit: Arietem inter sidera figurauit, ita vt quum sol in eius foret signo, omnia nascentia recrearentur, quæ veris tempore fiunt, hac re maximè quòd illius fuga liber recreauit exercitum. Præterea duodecim signorum principem uoluit esse, quòd ille optimus exercitui fuerit ductor. Hæc Hyginus, & ex parte Seruius. Huius templum inter septem orbis mirabilia annumeratum à libero patre inter Mauritaniæ arenas ædificatum fuit. Meminerunt Plinius, Solinus, Strabo, Quintus Curtius, Herodotus, Virgil. ¶ Pater humanæ gentis, atq; custos, supremus, æquus, Diespiter, hoc est diei pater, antiquum Iouis nomen, ut tradit Varro. FVLMINEVS, tonans, incolumis, inuictus, Horat. ¶ Pluuius Tibull. Iouis pluuii templum primum ab Elcensibus constructum est. Mopis nanq; Eleus oraculi admonitu edoctus siccitatem sedatum iri, si nobilis iuuenis Ioui immolaretur, seipsum in uictimam dedit, statimq; ingens imber effusus est. Hæc Lycophronis interpres. Sed & Indi Iouē pluuialem, teste Strabone, venerantur. Iouis pluuii fit & à Pausania, & Seneca mentio. ¶ Antiquus, Eleus, in agro Eleo Iouis olympici curule certamen agebatur vt supra retulimus ex Plinio, de quo Strabo in hunc modum latius disserit. Est in agro Pisano templum ab Elide stadiis minus trecentis absens, ante illud uero lucus agresti uestitus olea surgit, in quo stadium iacet, Alpheus autem alluit ex Arcadia labens, & Triphyliacum intrans mare inter occasum & meridiem. Initio quidem ex Olympii Iouis oraculo ingentem sibi claritatem uendicauit, eoq; deficiente nihilominus templi fama remansit. Et quantū ipsi nouimus, adaucta est & celebritatis gratia, & ludorum olympicorū causa, quos sacros & corona illustres aliorum omnium maximos arbitrantur, magno illi ornamento fuere tot oblata ex vniuersa græcia munera. Præcipuum extitit solidum ex auro Iouis simulachrū à Cypselo Corinthiorum tyranno donatū. Ingentior his omnibus Iouis statua fuit quam Atheniēsis Phidias Charminifilius fabrefecit ex ebore opus immensæ magnitudinis, picturæ quoq; plurimæ mirabilesq; demonstrant in tēplo illius opa. TAAPEIVS pater, à Tarpeio monte, qui & Capitoliū, vbi Iouis ædes cōstructa erat, ut scribit Varro, Feretrius, Prop. Romulus Ceninēsiū exercitu fuso, duce hostiū occiso Ceninam vrbē primo impetu cæpit, inde exercitu uictore reducto spolia ducis hostium

cæsi suspensa fabricato ad id apte ferculo gerens in Capitolium ascendit, ibique quum ea ad quercum Pastoribus sacram deposuisset, simul cum dono designauit templo Iouis fines, cognomenq́ addidit deo, Iuppiter Feretri inquit, hæc tibi uictor Romulus rex regia arma fero, templūq́ his regionibus, quas modo animo metatus sum, dedico sedem opimis spoliis quæ regibus ducibusq́ hostiū cæsis, me authore sequentes posteri ferent. Hæc templi est origo quod primū omniū Romæ sacratum est. Hunc aūt Iouem Feretriū cui arma Romulus consecrauit, siue quis uelit Tropeuchum uocare, siue, ut quidam censent, Scylophoron, siue, quia oēs excellit, omnēq́ in circuitu comprehendit naturam rerū & motū, Hyperpheretem, non aberrabit à vero. Hæc collegimus ex Dionysio Halicarnasseo, Plutarcho, Liuio, Festus adiicit, Feretrius Iupiter dictus à ferendo, φ pacē ferre putaretur. Ex cuius templo sumebant sceptrum per quod iurarent, & lapidem silicem, quo fœdus ferirent. ¶ Mundi fabricator, opifex rerū, mundi melioris origo, rex superū, rector olympi, Sūmus deum, pater rectorq́ deorū, pater optimus, Panomphæus, epitheton Homeri, ἔνθα πανομφαίῳ ζηνὶ ῥέεζον ἀχαιοί. Ideo dictus quia ab omni lingua colatur ἀ πᾶν & ὀμφὴ uox, uel quod omniū uoces audiat, Suidas, Hesychius, Homeri Interpres. DIVVMQVE hominumq́ parens, Herceus, Iuppiter Herceus intra conseptū domus cuiusq́ colebatur, quē & deū penetralem appellabant, nam ἕρκιος & ἕρκος, septū, vallum, Iouis Hercei simulacrum habuit Priamus sub dio in aula regia, ad quod Troia capta confugit, fuitq́ tribus oculis spectabile, propterea φ Iupiter cœlo, terræ, & his quæ sub terra sunt, mari quoq́ dominetur, quūq́ Troianorum præda diuideretur, Sthenelo Capanei filio sortito obtigit, auth. Pausan, Festus, Suidas. CAENAEVS, à Cænæo promontorio Eubœæ, quæ auulsa Boeotiæ tam modico interfluente Euripo ponte iungitur, ubi Hercules Ioui pro datis sibi beneficiis gratias agens rem diuinam fecit, Plinius, Lycophr. interpres, Strabo. Sunt etiam Cænæ urbs circa sinum Laconicum, unde Cænites portus, Ptolemæus author, Pausanias quoq́ Cæna, inquit, ad Tænarum montem fuit, Tænaron antè uocitata, meminit & Strabo. CAPITOLINVS, Inuictus, rex mundi, Elicius, Pontificem Numa rex Martium Marci filium ex patribus legit, eiq́ sacra omnia ex scripta ex signataq́ attribuit, quibus hostiis, quibus diebus, ad quæ templa sacra fierent, atq́ unde in eo sumptus pecunia erogaretur, cæteraq́ omnia publica priuataq́ sacra pontificiis scitis subiecit, ut esset quo consultum plebs ueniret, ne quid diuini iuris, negligendo patrios ritus, peregrinosq́ asciscendo, turbaretur. Nec cœlestes modo cæremonias, sed iusta quoq́ funebria, placandosq́ manes ut idem Pontifex edoceret, quæq́ prodigia fulminibus, alioue quouis modo missa susciperentur atq́ curarent, ad ea elicienda è mentibus diuinis, Ioui Elicio arā in Auentino dicauit, deūq́ consuluit auguriis quæ suscipienda essent. Authores Liuius, & Varro, LIBYCVS, Corniger, Ouid. Ex Phæsto Poeta in Lacedæmonicis, ζεὺς λιβύης ἄμμων κερατοφόρε κέκλυθι μάντι.

I ura, arcta, Lucret. ¶ Ferrea, Virg. ¶ Rigida, Ouid.
I urgia, insana, Ouidius.
I ustitia, potens, salubris, Horat.
I uturna Dauni regis filia, Turni soror, Iani uxor, Cui Iuppiter pro erepta virginitate dedit ut stagnis fluminibusque praeesset, ut ostendũt Virg. & Arnobius. Turni soror, Nympha decus fluuiorũ, propter id quod ait Varro, Nympha Iuturna quae iuuaret, itaque multi aegroti propter id nomen hinc aquã petere solent à fontibus & fluminibus ac caeteris aquis, DEA Daunia, Virgilius.
I uuenta aetas, valens, florida aetas, Catull. ¶ Aetas mobilis, purpurea, uiridis, Virg. ¶ Dulcis, Lenis, aetas ferox, imbellis, docilis, Horatius. ¶ Gnaua, Ouidius.
I uuentus, pro multitudine iuuenum. Laeta, pubes indomita, effera, Virg. ¶ Proterua, feruida, Horat. ¶ Ferox, Propert.
I uuentas dea, parum comis, sine Venere, Horat.
I uuenes, feruidi, Horat. ¶ Valentes, Ouid.
I uuenci, ualidi, fortes, Virg. ¶ Duri, torui, laboriferi, indomiti, Ouid.
I uuencae, auidae, Virg ¶ Cornigerae, Ouid.
I XION Aethonis ex Melete Amythoni filius. Hic, ut tradunt, dona plurima Deioneo, qui & Eioneus, pollicitus despondit eius filiam Diam, ex qua genuit Pirithoũ. Verũ quum Ixion nequaquam promissa vxori tradidisset, Deioneus pro iis equos illius coepit, Tunc Ixion pollicitus se quae promiserat daturum, accersitũ ad se Deioneum in foueam ardentem coniecit, qua crudelitate cum nullus eam caedem purgare vellet, ab Ioue (ut fabulae tradunt) demum purificatus, Iunonem stupri interpellare ausus est, qua re cognita Iupiter, nubem in forma Iunonis cum interposuisset, Ixion eo concubitu Centaurũ genuit. Tradunt tandem Ixionem scelerum magnitudine ab Ioue rotae ferreae alligatum perpetua post obitũ torqueri cruciatus poena. Hunc nõnulli brachiis uinctis Engonasin sidus esse dixerunt, quod vim Iunoni voluerit afferre. Authores Pherecydes, Diodorus, Pindarus, Hyginus, Tzetzes, Suidas, Homeri interpres. ¶ Iunonem tentare ausus, Tibul. ¶ Audax, Ouid.

L

LABICI Italiae populi, uiae Labicanae propinqui, & eorũ oppidum Labici, siue Labicũ, uetustum sanè & in sublimi situm. Caeterum Glaucus Minois filius uenit ad Italiam, & quũ sibi imperiũ posceret nec acciperet, ideo quod nihil praestabat sicut eius pater praestiterat, Zonam eius transmittendo cum antehac disiuncti essent, ostendit scutũ militare, à quo & ipse Labicus dictus est, & ex eo populi, ἀπὸ τῆς λαβῆς quam Latine ansam uocamus. Cum iis saepe Pop. Rom. bella gessit Strabo, Liuius, Seruius. ¶ Picti scuta Virg. Hoc est in Bello frequenter probati. Nam apud maiores uirorũ fortiũ picta erant scuta, contra inertium ac tyronum pura erant, inde est, parmaque inglorius alba, id est non picta, author Seru.

L abor, durus, Lucret. ¶ Improbus, grauis, terribilis uiſu, Virg.

L abra, labia, labella, roſea, micantia, Catull. ¶ Tenera, Virgilius. ¶ purpurea, Ouidius.

L abruſca, ſilueſtris, Virg.

L abyrinthus portẽtoſiſſimũ humani ingenii opus, ſed non ut exiſtimari poſſit falſum. Labyrinthi quatuor inſignes cõmemorant, Aegyptius quẽ Meris, ſiue Meron Aegypti rex in ſepulchrum ſibi conſtruxit. Rem mirandam profecto, non tantum operis magnitudine quantũ arte ad imitandũ difficili. Nam ingredientibus haud facile regreſſus datur niſi duce itineris experto. Alter Creticus, quem Dædalum ad exemplar Aegyptii Labyrinthi in Creta Minoi conſtruxiſſe ferunt, in quo fabulantur extitiſſe Minotaurum, ſed Cretenſis Labyrinthus defecit ſiue opera hominum, ſiue tẽpore corruptus, Aegyptius vero uſq; ad Auguſti Cæſaris tempora integer manſit. Tertius Lemnius ſimilis illis, Columnis tamen centum quinquaginta memorabilior fuit, quarũ in officina turbines ita librati pependerunt, ut puero circumagente tornarentur. Quartus Italicus, quem fecit ſibi Porſena rex Etruriæ ſepulcri cauſa, ſimul ut & externorum regum uanitas quoq; ab Italis ſuperaretur. Ex Diodoro, & Plinio. ¶ Inobſeruabilis error, Catull. ¶ Indeprenſus, & irremeabilis error, inextricabilis error. Virg. Varro quoq; Labyrinthum inextricabilem uocat. ¶ Via tortæ, Prop. ¶ Domus multiplex, cæca tecta, tectum recuruũ, domus cæca, Ouid.

L ac, humor Lacteus, candens, dulce, Lucre. ¶ Niueum, Virg.

L acerta, uiridis, Horat. ¶ Stellata, Ouid.

L acertus, uiridis, pictus, Virgilius.

L acerti, ualidi, Lucret. ¶ Niuei, Virg. ¶ Candentes, Tibull.

L acedæmon ciuitas clariſſima Laonicæ regionis, antea Sparta, à Sparto Phoronei filio qui eam condidit nuncupata, ut alii à Sparta Eurotæ amnis filia, demum Lacedæmone rege, Strabo, Stephanus, Pauſanias, Euſebius, Homerus tamen Lacadæmonem a Sparta diſtinguit, uel quia, ut ait interpres, Lacedæmon ſit regio ipſa, Sparta vero ciuitas, vel quia, ut aliis placet, eiuſdem vrbis pars Lacedæmon, pars altera Sparta dicitur. ¶ Patiens, Horat. Lycurgi leges, inquit Cicero, laboribus erudiunt iuuentutem uenando, currendo, eſuriendo, ſitiendo, algendo, æſtuando, Spartæ vero pueri ad aram ſic verberibus accipiuntur, ut multus è uiſceribus ſanguis exeat, nonnunquam etiam, vt cum ibi eſſem audiebam, ad necem, quorum non modo nemo exclamauit unquam ſed ne ingemuit quidem, Meminit & Iuſtinus. ¶ Immunita, quia, vt ait Homeri interpres, undiq; a Taygeto monte continetur, propter quod & abſq; muris eam habitarunt, & Ageſilaus apud Plutarchum, percunctante quodam quare Sparta careret muris, oſtenſis armatis ciuibus, hi ſunt, inquit, Lacedæmoniorum muri. Apud eundem cuidam reſpondit Cleomedes, ꝙ ſi mœnia felices ciuitates efficiunt, infeliciſſimam eſſe Spartam neceſſe erat, cum nullis ſit ſepta mœnibus, eandem cauſam repetit & Tzetzes. CLARA, Ouid.

L acrimæ, ſalſæ, rorantes, Lucret. ¶ Triſtes, tepentes, Tibull. ¶ Mites, piæ, mœſtæ.

cadentes, rigantes ora, Ouid.

L acuna, uasta, Lucret. ¶ Caua, Virg.

L acus, Limosi, uiui, liquidi, alti, Virg. ¶ Patuli, gelidi, Ouid.

L adon Arcadicæ fluuius ex Clitoria defluens, nulli Græcorum aut Barbarorum amni nitore cedens, Pausanias, Strabo, Plinius. ¶ Harenosus, placidus, citus, rapax, Ouid.

L aertes Arcesii filius, Vlyssis pater, Arcesius vero ex Cephalo & Arcto, hoc est Vrsa, quæ Cephalo grauida in hominem postmodum mutata est, Aristoteles de rep. Ithacensium, & Homerus. ¶ Penelopes Socer, Ouid.

L æstrigones immanes quidam uiri qui uicina Aetnæ loca, Formianumque secessum amœnissimum tenuerunt, Homerus, Strabo, Pli. Hi primi Siciliam habitarunt ut prodit Stephanus. ¶ Inculti, Tibull.

L ais, formosissima meretrix in Corintho Epimandra matre, quæ Hyccaris Siciliæ vrbe, è Caria profecta Corinthium aduenit, ipsa quoque nobilis meretrix. Plura apud Aristophanis interpretem, & Athenæum & Steph. & Pausaniam leges. ¶ Ephyrea, Propertius.

L ampas, ignifera, rosea, Lucret. ¶ Ardens, Virg. ¶ Pinguis, corusca, Ouid.

L ampetie Phaethontis soror, candida, Ouid.

L ampsacus, & Lampsacum urbs Hellesponti Asiæ contributa, antea Pityusa dicta ob maximam Pinorum copiam, prius Laomedontea dicta, Lampsacus uero à Lampsace indigete puella, sub Priapi tutela ad mare sita, quæ portum optimũ habet, Stephanus, Strabo, Athenæus, Pausan. Plinius. ¶ Ruricola tuta deo, Ouid.

L amus, Neptuni filius, qui ante Troiana tempora Formianum secessum tenuit, ut scribit Homerus, eiusque Interp. & Silius. ¶ Vetustus. Horatius. ¶ Læstrigon, Ouidius.

L ana, mollis, Catull. ¶ Bibula, Ouidius.

L ances, pandæ, Virg. ¶ Cælatæ, Ouid.

L anugo, mollis. Lucret. ¶ Tenera, Virgilius, eo versu, ipse ego cana legam tenera lanugine mala, quo loco de lanatis pomis intelligere uidetur, de quibus ita apud Plinium legimus, cum de diuersis malorum generibus agit. Tuberum duo genera, candidum, & à colore Sericum dictum: pene peregrina sunt, & in uno Italiæ agro Veronensi nascentia quæ Lanata appellantur, Lanugo ea obducit.

L anuinus, à Lanuuio Italiæ oppido Romanorum ciuitate in Appiæ uiæ dextera super Ariciam urbem, quod Diomedes exilio aduectus condidit, Strabo, Appian. ¶ Acer, Catull.

L aodamia Acasti filia, quæ quum Protesilaus maritus cum quadraginta nauibus ad Troiam nauigaret comes ire uoluit, sed tamen relicta est in Phylace patria lacerans se & furens præ dolore. Author Homerus. Traditum est eam præ nimio amore Imaginem æream mariti habuisse, qua cum

rem haberet. Laodamiæ patrem ne illa diutius lacrimis torqueretur, iussisse signum pyra facta comburi, quo se Laodamia doloris impatiens immisit, atq; usta est. Alii gladio uitam finisse uolunt. Non desunt qui dicant Protesilaum Proserpinæ precibus à Plutone domum remissum, quod & Propertius tangit quũ ait. Illic Phylacides iucundæ coniugis heros Non potuit cæcis immemor esse locis, Sed cupidus falsis attingere gaudia palmis Thessalis antiquam uenerat umbra domum. Authores Eustathius, Tzetzes, & Hyginus. Fuit & altera Laodamia Bellerophontis ex Cassandra filia, ex qua Iuppiter Sarpedonem genuit, ut ait Home. Tertia quoq; Orestis nutrix apud Pherecydem, quã Pindarus Aersinoen uocat, cuius filiũ Aegyptus pro Oreste interemit. Legimus & quartam Philippi & Olympiadis filiam apud Iustinum, quæ quũ ad Aram Dianæ confugisset concursu populi interfecta est. ¶ Pulcherrima, Catul. ¶ Iucunda coniux, Prop. ¶ Aemonis, coniux Phylaceia, Ouid. siue à Phylace Thessaliæ urbe prope Phthioticas Thebas, quæ sub Protesilai impio fuit, ut scribit Strabo, Siue à Phylaco Protesilai paterno auo, ut õndit Home.

Laomedon Ili filius, Troianorũ rex, de quo copiose habes apud Diod. ¶ Fraudulentus, Hora. Hercules quũ Hesionẽ Laomedontis filiam belluæ expositam liberasset, donis quibus à Laomedonte honorifice cumulatus fuerat, equisq; inuictis, quos in præmiũ ereptæ filiæ acceperat, ipsaq; Hesione penes Laomedontem quoad reuerteretur ex Colcho relictis, ad destinatũ certamen profectus est. Post modum Argonautis ad Troiam delatis Hercules fratrem Iphiclum, ac Telamonem ad ciuitatẽ equos, Hesionenq; iuxta promissa postulatum misit, Laomedon oratores in carcerem trusit, reliquos Argonautas per insidias occidere uoluit. Cuius rei omnes præter Priamũ filii adiutores fuere, qui duos enses in carcerem ad Telamonem, Iphiclumq; detulit patris uoluntate exposita, illi custodibus interfectis ad mare fugientes exposito sociis Laomedontis consilio, unà cum eis regi, qui cũ militibus ex urbe prodierat, occurrerunt. Acri certamine commisso quũ Argonautæ superiores esset, ferunt Herculem præ cæteris fortiter pugnantem, & occidisse Laomedontem, & primo impetu urbe capta in regis insidiarũ conscios animaduertisse. Deinde Priamo ut uiro iusto amicoq; regno tradito, cum reliquis Argonautis discessisse. Non nulli ex antiquis tradunt poetis ab Hercule non cum Argonautis sed solo cum nauibus sex equorũ gratia profecto Troiam deletam. Quod & Homerus uidetur sentire scribens Herculem equorum Laomedontis gratia sex nauibus & uiris paucis ciuitatem abs se expugnatam cæpisse. Hæc ex Diodo. Alias quoq; Neptuno & Apollini pactam mercedẽ negauit ut docet Homerus. ¶ Idæus, Ouid.

Lapathum herba, Romani Rumicem dicunt, cuius plura sunt genera, Inter ea Oxylapathon, quasi acuta rumex dicitur, palustribus locis nascens, duris, & in cacumine acutis foliis. Est præter hanc Hortensis rumex priori omnino dissimilis. Est et tertia agrestis, breuis, plantagini similis, mollis, & in terra iacens. Quarta postremo est, quã quidam ab aciditate saporis oxalida uocant. Cuius folia tertio generi id est agresti breuiq; & plantagini simili similia sunt. Pli. Diosco. ¶ Prata amans, Hor.

L apis qui Harenarius vocat, ab amne aut faucibus torrentis petitus, rotundus, minutusq; qui arboribus subiectus refrigerat, & aquã transmittit, & locũ radicibus peruiũ præstat. author Theophrastus. ¶ Bibulus, Virg.

L appa herba, quã Græci Xanthion uocant. Sunt qui Phasganion, qui Antithesion, qui Caschanon, qui Chæra deolathron vocent. Sunt etiã qui hanc Aparinen. Nascit pinguibus locis, & siccatis æstate paludibus, cubitalem habet caulem, pinguem, angulosum, & ex eo prodeuntia alarũ caua multa. Atriplici folia æqualia incisuris diuisa, Nasturcii odore, fructũ rotundũ, grandi oliuæ æqualẽ, aculeatũ, figura pilularum Platani, tenaci contactu hærentem vestibus, Plin. & Diosco. ¶ Tenax, Virg.

L apsus, celer, Lucretius.

L apithæ Thessaliæ populi, à Lapitho Apollinis, siue Stilbæ ex Creusa filio, Centauri fratre, à quo Centauri dicti, qui locis circa Peneũ fluuium ad habitandũ lectis cum ibi imperaret filios Phorbantem, ac Periphantem regni hæredes reliquit, Lapitharũ sedes fuere Thessaliæ montes Pindus, & Othrys ad occasum vergentes. Authores Diodo. Steph. Plin. Apollonii Int. ¶ Pelethronii, uel à Pelethronio qui frenos et strata equorũ dicit inuenisse, vt ait Pli. vel à Pelethronio oppido Thessaliæ Pelio monti subiecto, author. Probo & Seruio. unde & Chiron Pelethronius dictus est à poetis græcis, quòd in Pelethronio educatus sit, author Hesychius. GENS immanis, Virg. ¶ Sæui, feri, Syluestres, Ouid.

L aqueus, validus, Propertius.

L ardum, pingue, Horat.

L arissa Thessaliæ urbs ab Acrisio condita, & Arinna anteà nominata, cui nomen dedit Larissa Pelasgi filia, Larissa quoq; Ossæ locus est. est & Larissa quæ Cremaste, siue Pelasgia dicit. Est & alia in Creta ciuitas quæ hodie quoq; Hierapygiæ confinis habitat, à qua subiectus campus Larissius vocat. In eadem quoq; Larissam vrbem in confinibus esse Theopompus scriptis testat. Et in Asia Larissa Phriconis est iuxta Cymam, & ad Troadis Hamaxitũ, est & Ephesia Larissa, & in Syria, Mitylenæ ad stadia quinquaginta Larissææ Petræ sunt ad Methymnam uia, in agro quoq; Attico Larissa est. Trallibus quoq; uicus est longe distans triginta stadia supra oppidũ ad Caystri campũ, qua per medeterraneam itur ad Isdromes matris templũ, forsitan aũt & Larissius Iupiter hinc cognomen assumpsit, ad sinistras quoq; Ponti ripas pagus est Larissa nomine extremis Hæmi finitimus. Ex authoribus Strab. Steph. Apollonii & Lycophronis interpre. ¶ Opima, Horat.

L arius Lacus Italiæ iuxta Comum urbem, longitudinis ferè stadiorũ. CCC. Latitudinis. XXX. Aduam amnem recipit, Ticinũ emittit, Strabo, Plin. ¶ Maximus, Virgil.

L asciuia, læta, Lucretius.

L atebræ, Cææ, Lucret. ¶ Curuæ, Cauæ, Virg.

L atinus Aboriginum rex, Fauno & Circe natus authorib. Hesiodo, Virgilio, & Seruio, Dionysius Alicarnasseus de hac re ita disserit, Propter hæc igit maximũ in

Italia nomen Herculis gloriaque extitit non transitus gratia. Dicunt autem quidam eum quoque filios in iis locis quae nunc Romani incolunt ex duabus uxoribus reliquisse, Pallantem quidem ex Euandri filia, cui nomen dicunt fuisse Lauinam, Latinum vero ex Hyperboride puella quadam, quam dante patre obsidem extulit, seruauitque ad quoddam tempus castam. Sed cum deinde nauigasset in Italiam, adamatam impleuit, traiecturusque iam Argos Fauno collocauit Aboriginum regi, quae causa multis opinandi fuit non Herculis filium Latinū fuisse, sed Fauni, caeterum Pallantem dicunt priusquā adoleuisset decessisse, Virumque factum Latinum Aboriginum imperium suscepisse, quo sine filiis mortuo in pugna aduersus Rutulos, transiisse imperium in Aeneam Anchisae filium generū ei factum. Iustinus uero in hunc modum scribit. Ex filia Fauni & Hercule, qui eodem tempore extincto Geryone armenta victoriae praemia per Italiam ducebat, stupro conceptus Latinus procreatur. Quo tenente regnum Æneas ab Ilio Troia à Graecis expugnata in Italiam uenit. Praeterea Latinus rex quod praelio quod ei fuit aduersus Mezentium Ceritū regem nusquam apparuerit iudicatus est Iupiter factus Latialis. Author Festus. Galatas scriptum reliquit, cum post obitum Aeneae imperium Italiae peruenisset ad Latinū Telemachi Circesque filium, isque ex Roma suscepisset filios Remum Romulumque urbi conditae in Palatio causam fuisse appellandae. Illud minime silentio praetermittendum quod apud Constantinum Caesarem legimus Latinum Regem, dum arcem extrueret ante Aeneae aduentum laurum reperisse, atque inde palatium Daphnem denominatum fuisse, huius lauri meminit Virg. lib. 7. ¶ Lōgaeuus, Laurens, Praediues, bonus rex, Virg. ¶ Faunigena, iustus, Ouid.

L atini populi in Latio, Sallustius prodit primo Italiam tenuisse quosdam qui appellabantur Aborigines, hos postea aduentu Aeneae Phrygiis iunctos Latinos uno nomine nuncupatos. Itemque Strabo perhibet denuo conferentibus pugnam Rutulis Latinū cecidisse, Aeneam re feliciter gesta imperium adeptum suos etiam Latinos appellasse. Latinosque quum à principio pauci essent, nec Romano subessent imperio, postea virtutis admiratione obstupefactos, & Romulo & caeteris regibus subiectos fuisse omnes, fusisque Aequis, & Volscis, & Hernicis, priusque Rutulis, & Aboriginibus, insuper & Rhaetis, & Argyruscis, & Priuernatibus cuncta horum plaga Latina vocitata est. ¶ Fortes, Saturni gens, Laurentes, à Laurento Latii oppido, quod plurimum potuit. Nam omnia uicina loca eius imperio subiacuerunt, & secundū antiquū sitū ante Albā & Romā Thyberis Laurentini fuit territorii. Author Seruius.

L atona Coeo & Phoebe Coeli Terraeque filiis nata, Homerus, Hesio. ¶ Titanis, Coeli Terraeque filii decem & septem cōi nomine omnes à matre Titanas Coelus appellauit, Titea nāque Coeli uxor prudentia praedita quū plurimū mortalibus profuisset, ab eis post obitum ut dea coli coepta est, Terraeque cognomen adepta. Author Diodo. COEO GENITA, & ab Apollonio Rhodio λητῶ κοιογένεια dicit. GEMELLIPARA dea, pp Apollinem & Dianam, MAGNA, filia Coei, Ouid.

L atratus, clarus, Ouid.

L atro, infestus, Horat.

L atus, niueum, Virgilius.

L aurus arbor, quam Græci Daphnen uocant, Laurus quædã tenuiore, quædã latiore folio est, Dioscor. Lauri gña, ut ait Plin. alii alia tradiderunt: Cato Cypriam & Delphicam, Cypriã esse folio breui, nigro propter margines himbricato, crispam, Delphicam æquali colore uiridiorem maximis baccis atq; e uiridi rubentibus. Hac uictores Delphis coronari, & triumphantes Romæ. Delphicam Aelianus è Thessalia translatam Delphos ab ipsis Tempe scribit, tum quũ Pythius Apollo Draconem sagittis interfecit. Hanc Lactantius Placidus etiam Tripodem uocari dicit, quoniã radices ternas habeat. Apollini dicata est propter uim triplicem diuinationis, præteritorum, futurorum, præsentium. Laurũ quippe uaticam appellat Dionysius Alicarnasseus, & Aphthonius diuinationis symbolum esse Laurum testatur, Lauro quoq; uescentes Apollinis afflatu repleri cecinerunt Sophocles, Lycophron, Aristoph. Callimachus, Tibullus, Iuuenalis. ❡ Delphica, Lucret. ❡ Procera, Catul ❡ Victrix, Romanis, inquit Plin. præcipuæ lætitiæ uictoriarũq; nuntia, additur lituis & militũ lanceis, pilisq;. FRAGILIS, Parnasia, Laurus spectatissima in monte Parnasso, ideoq; etiam grata Apollini, Plin. SACRA, superius ex Plin. Diodoroq; ostendimus Laurum Apollini sacram, quia semper uiret. VIRIDIS, viridans, odorata, Virg. ❡ Delia folia, Horat. ab Apolline Delio. ❡ Triumphalis. Sterilem Laurum Triũphalem dicunt, eaq; triumphantes uti, à Diuo Augusto reiecta Delphica, Sterilem & Laurum eam esse perhibent quæ ei missa est à Cœlo, minima altitudine, folio crispo ac breui quæ inuenitur rara, Plin. CASTA, Tibull. quantum ad Daphnem, quæ ut castitate frueretur in Laurum versa euiruit. ❡ Castalia. Proper. quia Castalia fons & Parnasso & Delphis proximus est, ut Strabo hisce verbis ostendit. Dictum est, vt Parnassus vsq; ad occiduos Phocidis montes locatus sit, eius latus in Occasum prospectans Locri, & Ozolæ possident, Australe uero Delphi. Locus sane saxosus, spectaculi formam habens, in eius cacumine templum surgit & oppidũ, in circuitu stadia sex ac decem complectens, supra illud Lycoria sita est, quo in loco antiquitus Delphi supra templũ consistebant. Hoc autem tempore circa ipsum affines Castaliæ fontis sua locarunt domicilia. ❡ Innuba, Parnassis, nitida, frons triumphalis, Apollinea, frons Actiaca, ab excellentissima Cæsaris uictoria quã apud Actium ope Apollinis contra Cleopatram adeptus est. Cæterum Cæsar Triũphans Laurum in manu tenuit, Coronamq; in capite gessit: ac deinde Imperatores Cæsares cuncti, auth. Plin. VIRGO Phœbea, Ouid.

L aurea, Apollinaris, Horatius.

L aus, blanda, insignis. Virg.

L ausus Mezentii filius Liuio, Virgilio. ❡ Pulcher, equum domitor, debellatorq; ferarum, Virgilius.

L EANDER Abydenus, qui ad Hero noctu ire consueuerat per fretũ Hellesponticũ quod Seston & Abydon ciuitates interfluit. quũ igitur iuuenis oppressi tempestate

cadauer ad puellam delatũ fuisset illa se è turri præcipitauit, Musæus, Ouid. Philostratus, Mela, Seruius. ¶ Iuuenis cæcus, Virg. ¶ Abydeus, Abydenus, Ouid.

L ebetes, Dodonæi, Virg. hoc est æreі, Suidas namq; retulit Oraculũ Iouis quod olim erat in Dodona, lebetibus æreis undiq; cinctum fuisse, ita ut inuicem sese contingerent. Itaq; necessum erat fieri ut uno quopiam pulsato, uicissim & omnes resonarent, sonitu per contactũ ab aliis ad alios succedente. Durabatq; in longum tempus tinnitus ille, uidelicet in orbem redeũte sono. Putatq; Paræmiam Dodonæum Cymbalum, aut tintinabulũ, dictam in sordidos, & quãtũuis pusilla de re querulos. ¶ Curui, Ouid.

L ectus, torus, grabatum, Stratus, mollis, Lucret. STRATVS, altus, Virgilius. ¶ Eburnus, genialis, Horat. ¶ Teres, Ouid.

L eda, Aetolia Thespio Martis & Androcides filio nata, ut Hellanicus, Eumelus in Corinthiacis Glauco Sisyphi filio & Pantidyia genitam asserit, Refert. n. Glaucũ amissis equis Lacedæmona profectũ, ibiq; cũ Pantidyia rem habuisse, eam deinde prægnantem Thespio nupsisse. Deinde Ledam falso Thespii creditam procreauisse, Pherecydes uero ex Laophonte Pleuronis filia & Thespio prognatas tradit Ledam & Althæam. Ex Leda Tyndareus suscepit Phœben, Clytæmnestrã, Timãdram, Helenam vt author est Euripides, eiusq; Int. ¶ Pulchra, fœcũda, Ouid.

L eæna, & lea, torua, Virg. ¶ Gætula, Horat. In Europa inter Acheloum tantũ, & Nestum amnes Leones esse, Sed longe viribus præstantiores iis quos Africa, aut Syria gignit tradit Aristoteles. Itemq; Plin. inquit, Africa hæc maxime spectat, inopia aquarũ ad paucos amnes congregantibus se feris. Ideo multiformes ibi animaliũ partus, uarie fœminis cuiusq; generis mares, aut ui aut voluptate miscente: vnde etiam uulgare Græciæ dictũ. Semper aliquid noui Africam afferre. ¶ Fulua, Tibul. ¶ Hirsuta, Ouid.

L eges ualidæ, æquæ, Lucret. ¶ Verbosæ, Ouid. Cæterum Minos Cretensibus leges dedit. Charondas Italis, Siculisq;, Zaleucus Locrensibus, lycurgus Lacedæmoniis. Fuerunt & alii legũlatores, Apis Argiuorũ, Mneson Phocensium, Demonax Cyrensiũ, Pagondas Achæorũ, Archias Cnidiorũ, Eudoxus Milesiorũ, Philolaus Thebanorũ, Zarades Persarũ, Pittacus Mitylenensium, Nestor Pyliorũ, Moses Hebræorum, vt refert Theodoretus.

L eleges, populi Asiæ, quos quidam Cares esse existimauerunt, sed Homerus diuidit. Alii lelegas Cariæ finitimos arbitrant atq; cõmilitones, quo circa in Milesiorũ agro habitationes quædam Lelegũ nominant, frequentibusq; in locis Cariæ & sepulchra lelegũ & munimenta monstrant quæ lelegia appellat. Hi primi à Thessalia profecti Hellespontũ habitauerunt, Locri quoq; Epicnemidii in Boeotia, cognominati olim Leleges appellati sunt, per quos Cephisus amnis in mare defertur, Strabo, Interpres Homeri, Plin. ¶ Armiferi, Ouid.

L emnos insula Aegæi maris contra Thraciam, quæ Vulcanum præcipuo cultu prosequebatur, in quam è cœlo deturbatus à Ioue decidit, ut Homerus, & Val. Flaccus canunt.

canunt. Hæc autem fabula ab historia composita est. Nam illic ignis primū repertus traditur, & arma fabricata. Author Hellanicus. Vrbes in ea duæ fuerunt insignes, Hephæstia, Myrinaq;, Lemni nomen à cultu Matris Idææ cæpit, quā incolæ Lemnum uocant, cui deæ puellæ pro uictimis mactabant, ut scribit Hecatæus, Aethalia prius appellabatur, q; hiatus habebat per quos cruentatus ignis uaporabat, ut apud Polybium legimus. Eam primi Thraces habitarunt, qui Sinties, & Sapæi dicti sunt. Strabo, Stephanus, Homeri interpres. ¶ Vulcania, tellus Hypsipylæa, Ouidius. Rhadamanthus nanq; Thoanti filio Hypsipyles patri Lemnon dedit, author Diodorus.

L emures, laruæ nocturnæ authore Nonio. ¶ Nocturni. Horat.

L ens legumen quod Nouembri seritur, amat solum tenue magis quā pingue, cœlum vtiq; siccum. Duo genera eius in Aegypto, alterum rotundius nigriusq;, alterum sua figura, vnde uario usu translatum est in lenticulas nomen. author Pli. ¶ Pelusiaca, Virgil. à Pelusio oppido intra decursus Nili, quod Pelusiaco Nili hostio nomen dedit, Herodotus, Pli. Strabo.

L enimen, dulce, Horatius.

L ena, callida, Tibull. ¶ Improba, Ouid.

L eno, Insidiosus, Horat. ¶ Auarus, Ouid.

L eones, violenti, sæui, acres, fului, Lucret. ¶ Cæsii, Catul. Cæsium dixere ueteres Latini, vt Gellius docet, quasi Cælium de colore Cæli. ¶ Magni, Pœni, uillosi, uasti, gætuli, horrentes, Phrygii, Virg. propter Cybelen quæ in Phrygia colitur, cui Leones ideo attribuuntur, quia, vt ait Diuus Augustinus, nullū genus terræ tam remotum ac uehementer ferum est, quod non subiici coliq; conueniat, Diodorus ait, Cybelen quū fuisset exposita, ab Leonibus & Pardis enutritam, & ideo Leones ei attribui, Lucretius vero. Adiunxere feras, q; quāuis effera proles Officiis debet molliri uicta parentum, hinc & Virgilius ait. Et iuncti currū dominæ subiere Leones, ubi Seruius dicit. Idcirco Leones ei subiungi, ut ostendat maternam pietatem omnia posse superare, quo loco etiam Atalantæ & Hippomenis fabulam refert, quos Cybele in Leones conuertit, & suo currui summisit. ¶ Insani, Asperi, Horat. ¶ Hirsuti, iracūdi, auidi, genus acre, magnanimi, Ouid.

L eo sidus, Hic dicitur à Ioue inter sidera constitutus, q; omniū ferarum princeps esse existimatur. Nonnulli etiam hoc amplius dicunt q; Herculis prima fuerit hæc certatio, & q; eū inermis interfecit. De eo & Pisandrus, & complures alii scripserunt, cuius simulacrū proximū est Virgini. Sūt aliæ septē stellæ ad caudā Leonis in triangulo collocatæ, quas Crines Berenices esse Conon Samius mathematicus, & Callimachus dicit. Quū sexto Idus Augusti exorit' æstus est intolerabilis, nebulosus aer quū Orionis exoritur mediū, Hyginus, Ptolemæus. ¶ Vesanus, Horat. ¶ Animosus, Propert. ¶ Violentus, moles Nemeæa, Leo hic uastus & immanis fuit, & qui armis domari non poterat, Hercules obseruato speluncæ aditu egredientem comprehendit & strangulauit. author Diodorus. Atq; è cœlo à Lunæ corpore lapsus

est, vt scribit Arati Int. in montem prope Nemeam, quem Callimachus, atq; Pindarus ab ipsius feræ casu Apesanta uocant. Nam Pythagoras, eiusq; familiæ philosophi, domos, agros, syluas, saltusq; gerere Lunam dicũt, & in iis quindecies maiora quàm quæ nascũtur apud nos animalia. Ideoq; orbe medio Lunam maculoso plerũq; cerni. Versabatur autem inter Mycenas, ac Nemeam siluam, circa montem quẽ ab effectu græci nominis Treton dixerũt, hoc est perfossum auth. Diod. Plutarchus uero refert, Iunonẽ ut facilius ab Hercule pœnas sumeret Lunã sibi in partem operis aduocasse, lunam cistulam spuma impleuisse, ex qua maximus leo natus sit, quem quũ Iris Zona sua constrictũ è cælo in Opheltiũ montem deportasset, pastorem quẽdam Apesantum nomine occidit, vnde postea mons ille Apesantus dictus est. Idem Leo Bembinites à Panyasi dicitur, à Bembio vrbe Nemeæ, cuius & Hellanicus meminit, sed alii Bembinam nominant, Strabo. PESTIS Nemeæa, Herculeus, Ouid.

Lepor, musæus, Lucretius.

Lepus, auritus, Lucret. ¶ Pauidus, Horat. ¶ Mollis, Prop. ¶ Pronus, sollicitus, Ouid.

Lerna palus, siue Lacus Argiuorũ, ac Mycenæorũ agro cõmunis, in quẽ quũ passim ab omnibus purgamenta deportarentur, vulgo natũ prouerbiũ, Lerna malorum. In hoc lacu poetæ fingunt Hydram illam septem capitũ constitisse, quã Hercules igni confecit, author Strabo, Zenodotus ait, Locũ quempiam fuisse in Argolica, in quem quũ omne sordiũ genus promiscue proiicerent, fœtidas inde ac pestilentes nebulas solitas exhalari, quãquã rectius autumat ut adagiũ ad Danaidũ fabulam referatur. Nam ferũt Danaum quinquaginta iuuenes Aegypti filios quibus totidem filias suas collocarat omnes eadem nocte trucidasse, atq; horũ capita in eum locum fuisse congesta. ¶ Piscosa, Virg.

Lesbos insula in Aegæo mari, quæ æqualiter distat à Tenedo, Lẽno, & Chio, intra L. fere stadia, circũ quã etiam insulæ quædam iacent aliæ exterius, aliæ inter eam atq; continentem, à Macare Crinaci filio condita, unde Macaria dicta est. In ea sunt vrbes quinq;, Antissa, Eressos, Methymna, Pyrrha, Mitylene, Diod. Strabo, Homeri interp. Plin. ¶ Methymnæa, Ouid.

Lethargus, grauis, Lucret.

Lethe obliuionis fluuius apud Inferos, Macrobius, Plutar. Lethe item fluuius in citeriori Hispania, apud Strab. Melam, Silium. ¶ Soporifera, hebetans pectora, secura, Ouid.

Leuamen, dulce, Catull. ¶ Mite, Ouid.

Leuitas, uolucris, Lucret.

Leucates promontoriũ, siue petra albicanti colore in pelagus proiecta, atq; Cephaleniã, & Leucadi adiacens ueluti hinc accepto nomine. Habet insuper & Apollinis Leucatæ templũ. Ibi fluctus fit qui ad sedandos amores ualere credit, quo in loco Saphò prima dicit ab excelsa se deiecisse petra stimulante cupidine, sicut Menander author est. Præruptã nacta in transitu petram Cupidinis oestro percita è summo præceps ruit ex animi tui sententia rex imperiose, Menander igitur primam saliisse Sapho

inquit. Alii uero non Sapho, sed Cephalũ prius saltasse ferũt, alii Cymetho Pterelæ filiam Cephali amore captã. Leucadiis uero mos erat patrius ut in Apollinis sacrificio sontem quotannis aliquem auertendæ deorũ iræ gratia de montis specula deiicerent, ei quoq; applicitis pennis, & auibus multimodis quibus leuari posset, ut saltus ipse perinde ac uolatus efficeret, multosq; circũstantes cadentem prius excipere nauiculis, & pro uiribus conseruatũ extra patrios fines emittere superstitem, Strabo, Plin. Lycoph. Int. ¶ Nimbosus, Virg.

LIBRA Cœlestis, scorpii pars media, Chelæ nãq; Scorpii Libram faciunt. XIII. Kal. Octobris Sole in Libra posito Aequinoctiũ autũnale fit, Hyginus, Columella, Ptolemæus, ¶ Pendula, Ouid.

Libum, dulce, Tib. ¶ Cereale, Ouid.

Libya regio in Africa, à Libya Epaphi filia, siue Oceani & Pampholiges. Cui ab Oriẽte Marmarica, ab occasu Syrtes, à Septẽtrione Mare Libycũ, à meridie Aethiopia, authores Ptolemæus, Solinus, Lycophr. interpres. ¶ Arida, Ouid.

Libyes, genus intractabile bello, Virg.

Libertas, pulchra, Virg.

Libido, dira, Lucret. ¶ Flagrans, dãnosa, tetra, uitiosa, Horat.

Liburni Illyriorũ gens in Adriaco sinu, à quodã Liburno attico, Stephanus, Appianus, Strabo, Plin. ¶ Sæui, Horat.

Licentia, Lasciua, uagans, indomita, Horat.

Liger Galliæ Lugdunensis amnis in Oceanũ defluens inter Pictones, & Vannitas excurrit. Inter Ligerim & Sequanam fluuiũ trans Rhodanũ atq; Ararim populi ad Septẽtrionẽ adiacent, Allobrogibus & Lugduni incolis vicini. Horũ illustrissimi sunt Aruerni, & Carnuti, perutrosq; delatus Liger in Oceanũ effluit, Strabo, Plin. (¶ Cærula Lympha, Tibull.

Lignum, fissile, utile, Virg.

Ligones, unci, Virg. ¶ Sabelli, duri, Hora. ¶ Longi, Ouid.

Ligures primi Italiæ populi, à Ligure fluuio dicti, patet ora Liguriæ inter amnes Varũ, & Macram. CCXI. Mill. pass. laboriosa simul periculosaq;, inops regio, durum in armis genus Steph. Plin. Liuius. ¶ Assuetibello, Virg.

Ligustrũ flos, qđ Græci Cypron uocant, oleæ similia folia per uirgas profert, Latiora tñ mollioraq; et magis Herbaceo colore, Flores habet candidos, muscosos, & odoratos, fructũ fert nigrũ sambuco similem. nascitur probatissimũ in Ascalone Iudææ, & Aegypti Canopo. Dioscorid. Plin. ¶ Albũ, Virg. ¶ Niueum, Ouid.

Lilium flos, quod Græci Crinon, sunt qui Regiũ florẽ, qui Crinanthemon, qui Callirion, qui Lirion, qui Susinon dicant, Romani liliũ, siue Iunonis rosam appellant, Coronarius hic flos est, ex quo unguentũ fit, quod Lirinon susinũue dicunt, Efficacissima autẽ ad unguenti confectionẽ in Syria, & Pamphyliæ Pisidia nascunt lilia. ueteres Græcorũ poetæ fabulati sunt Liliũ, qm̃ in eo candidus color esset, natũ quũ dormiente Iunone admoto huberibus eius Hercule, uago pueri & incerto suctu diuinũ Lac in terrã decidisset, vnde & Lacteus circulus in cœlo effectus est, fecit &

floris nobilitas ut regius ab aliis flos diceretur, quoniam nulli florũ excelsitas maior, trium aliquando cubitorum. Ferunt quidam & purpureo colore fieri Liliorũ flores Plinius, Dioscor. Constant. Cæs. ¶ Grande, candidum, Virg. ¶ Breue, Horat. scilicet ad breue tempus ¶ Argenteũ, Lucidũ, Prop. ¶ Canens, albũ, Ouid.

Limbus, pictus Virg. ¶ Tenuis, Ouid.

Limen. ¶ Tritum. Cat ¶ Durum, stridens, Virg. ¶ Rigidum, Ouid.

Limus, læuis, niger, informis, Virg. ¶ Mollis, Ouid.

Lingua, Dædala, animi interpres, Lucret.

Lintres, celeres, Propert.

Linus, Psamathe Crotopi Argiuorũ regis filia & Apolline procreatus: ut alii, Apollinis & Terpsichores filius, ut quibusdam placet, Amphimari & Vraniæ: ut nonnulli, Mercurii & Vraniæ. Hic ex Chalcide Euboeæ fuit, primusq; in Græcia Citharam ac numeros inuenisse, itemq; Lamentationes ac fletus carmine condidisse fertur, a Canibus discerptus interiit: tametsi alii ab Apolline interfectum tradant. Fuit & alter è Thebis iunior, Ismeniæ filius, quem Hercules occidit. Ex authorib. Pausan. Diod. Homeri interp. Suida, Eusebio, Plutarcho, Plin. ¶ Inachius, Prop. ¶ Crotopiades, Ouid.

Lipare Insula, una è septem quas Aeolias uocant. Sitæ autem sunt inter Italiam, Siciliamq; recto cursu. Distant à Sicilia centũ quinquaginta ferme stadiis, pares inuicẽ magnitudine, quarum nomina, Lipara, Thermessa, Strongyle, Didyme, Phœnicussa, Euonymos. Asserunt nonnulli meatus esse subterraneos ab Aetna ad has insulas, & his omnibus ignem eandem spirandi causam esse. Has insuper insulas tradunt olim desertas fuisse, sed Liparum quendã Ausonis regis filium à fratribus dissidentem ex Italia cũ longis nauibus aduecta secum militum copia ad insulam appulisse, quæ ab eo Lipara sit appellata, inq; ea sui nominis urbe condita, reliquarũ quoq; insularũ agros excoluisse. Hæc & Meligunis antea dicta est. Strabo, Pli. Steph. Diodorus. ¶ Vulcani domus, vulcania nomine tellus, fumãtibus ardua saxis, Aeoliæ oræ, Virgil. Seru. tamen secus quàm Donatus legit. Aeoliam liparen, ut hæc non ad liparen, sed ad insulam Vulcaniam nomine referantur.

Liquor, fluidus, Virg.

Liris fluuius Cãpaniæ, qui Minturnas, atq; Fregellas allabit, in eũ Fibrenus amnis præcipitat, Lirimq; multo gelidiorẽ facit, Strab. Pli. Cic. ¶ Quietus, taciturnus, Hor.

Liternum Campaniæ oppidũ prope mare post Sinuessam, ubi maioris Scipionis cognomento Africani sepulchrum iacet. Ibi enim extremam consumpsit ætatem, omissis propter aliquorum simultatem reip. negotiis. Præter fluit autem eodem quo ciuitas nomine flumen, Strabo, Plinius. ¶ Lentisciferum, Ouidius, Lentiscus arbor nota è qua Lentiscina resina fit, quam aliqui Mastichen vocant. Agnoscitur Lentiscus Chia, & Italica, Dioscor. Plin.

Litora, quæ & Actæ, incurua, fluctifraga, Lucret. ¶ Fluctisona, curua, spumosa, deserta, Catull. ¶ Harenosa, spumantia, pro curua, Myrtetis lætissima, Virgilius. ¶ Fruticosa,

fruticosa, lata, bibula, frigida, undosa, Ouid.

L ituus, baculum, quod ambas cuspides flexas habet, sine nodo aduncū, quo augures vtebantur ad designanda Cœli spatia, Seruius, Gellius, Plutarchus, Liuius, Festus ita, Lituus appellatus est, ꝙ litis fit testis, est & genus buccinæ incuruæ, quo qui cecinerit, dicitur Liticen. ℣ Quirinalis, Virg. quali Quirinus, hoc est Romulus, qui nihil inauspicato faciebat, vsus est, Plutarchus.

L iuor, niger, edax, Ouidius.

L OCRI Boeotiæ populi, qui Epicnemidii, siue Epicnemii, & Epicnemidæ cognominantur à monte qui Cnemis dicitur, hi & Leleges appellati, per quos Cephisus amnis defertur in mare. Sunt enim Locrorū, Epizephyrii, Opuntii, Ozolæ, Strabo, Plinius. ℣ Narycii, Virg. Est enim Narycium oppidum in Locrorum ora, Plinius, Stephanus.

L olium, infelix, Virg. vtpote quod Pli. frugū morbum, terræꝙ pestem vocet.

L oricæ, Iberæ, Horat. Galatia nanꝙ quæ in Hispania est tum æris tum plumbi huberrima, auro quoꝙ ditissima est, præcipua ferri materia, sed aqua ipsa ferro violētior, quippe temperamento eius acrius redditur ferrum, Iustinus.

L otos arbor, quā & Celtim dicunt, grandis planta est, fructū pipere maiorem fert, dulcem, grauiter odoratū, stomacho utilem, & qui aluū astringat. Africa qua vergit ad nos eam gignit, Italiæ quoꝙ familiarē. præcipua est circa Syrtes, atꝙ Nasamonas, magnitudo quæ pyro, quāquā Nepos Cornelius breuem tradat, incisuræ in folio crebriores, alioquin Ilicis uiderentur. Ligno color niger ad Tibiarum cantus expetitur. Hanc etiam Lotophagiten uocant, à Lotophagis populis, quos quidam ad maiorē, quidam ad minorem Syrtim statuunt, nota est de Vlyssis sociis fabula, ex Homero, Strabone, Mela, Pli. Silio Italico. Est autē eodem nomine & herba, tum satiua, tum siluestris, Dioscorides, Pli. Theophrastus, Festus. ℣ Aquatica, Ouidius.

L VCRINVS Lacus Campaniæ Baiis contiguus, intra quem Auernus est, Pli. Strabo. ℣ Diuinus Lacus, Virg. repete quæ in Auerno scripsimus.

L ucretilis mons in Sabinis, auth. Festus. ℣ Amœnus, Horat.

L ucretius Carus poeta. CLXXI. olympiade natus, qui postea amatorio poculo in furorem versus, cum aliquot libros per interualla insaniæ conscripsisset, quos postea Cicero emendauit, sua se manu interfecit anno ætatis. XLIII. Auth. Euseb. ℣ Sublimis, Ouid.

L ucretia Tricipitini filia, Collatini uxor, pudicitia insignis. ℣ Nupta pudica, Ouidius.

L uceria Apuliæ oppidū uetus, in quo Mineruæ fanum extitit, Strabo, Plinius, Liuius. ℣ Nobilis, Horat.

L ucerna, quæ & testa, & Lychnus Virgilio. ℣ Vigil, uiua, clara, Horat.

L ucilius poeta Satyrarum scriptor, natus olympiade. CLVIII. Neapoli moritur, ac publico funere effertur, anno ætatis. XLVI. Eusebius author. ℣ Lutulentus, Horat. Secus F. Quintilianus sentit, quum ait. Ego quantum ab illis, tan-

tum ab Horatio dissensio, qui Lucilium fluere lutulentum, & esse aliquid quod tollere possis putat, nam & eruditio in eo mira, & libertas, atque inde acerbitas, & abunde salis. Multo est tersior, & purus magis Horatius.

Lucifer stella quarta ex earum numero quas complures ut erraticas, ita planetas Graeci vocant, Veneris stella est, quamquam nonnulli Iunonis esse dixerint. Hic autem omnium siderum maximus esse videtur. Nonnulli autem hunc Aurorae & Cephali filium esse prodiderunt pulchritudine multis praestantem, ex qua re etiam dicitur cum Venere certasse, ut etiam Eratosthenes dicit. Exoriente sole & Occidente videtur, quam ob causam iure hunc & Luciferum, & Hesperum nominarunt, author Hyginus. ¶ Iubar, quod splendor eius diffunditur in modum iubae Leonis, author Festus, Varro, Heous, Sacer. Virg. ¶ Nitens, Tibul. ¶ Roseus, clarissimus, admonitor operum, clarus, praeuius Aurorae, uigil, albus, Ouidius.

Luciferi currus, Pruinosus, Ouidius.

Luciferi equus, albus, Ouidius.

Luctus, aeger, Lucret. ¶ Crudelis, moestus, lacrimabilis, Virg. ¶ Acerbus, Tibull. ¶ Amarus, flebilis, Ouid.

Lucus, Opacus, sacratus, uiridis, altus, Virg. ¶ Sanctus, Ouid.

Lucumo uir alacer, & bello clarus, qui Romulo aduersus Tatium Etruscorum auxilia duxit ex urbe Solonio, qui cum plurima egregia facinora edidisset à Sabinis per latera transfixus interiit, Dionys. Alicarn. ¶ Galeritus, Prop. Nam, ut author est Vegetius, Miles Romanus usus est pileis ex pellibus quos Pannonicos uocant, Galeritum Lucumonem hunc uocat & Fabius Pictor.

Ludus, iocans, Lucret. ¶ Inanis, Virg. ¶ Mollis, Propert. ¶ Solennis, Iocosus, Ouid.

Lues, miseranda, rabida, Virg. ¶ Dira, Ouid.

Luna, quae Graecis est Diana, ut Apollo Sol, authoribus Varrone, & Cicerone, eadem & Proserpina, quod his uersibus quos apud Hyginum atque Prudentium legimus breuiter iuxta atque eleganter expressum est. Denique quum Luna est, sublustri splendet amictu: Quum succincta iacit calamos, Latonia uirgo est: Quum subnixa sedet solio, Plutonia coniunx. Quamquam Hesiodus Dianam & Apollinem à Sole & Luna seorsum statuat. Hyperione & Thia Coeli Terraeque, quae & Titea est, filiis procreata est, ut scribit Hesiodus. ¶ Vigil, Lucret. ¶ Phoebe, eadem ratione qua Sol Phoebus dicitur. AVREA, roscida, candida, radians, Lucens, alta, astrorum decus, & nemorum Latonia custos, Titanium astrum, uel à Titea matre, vel à Titane, qui, authore Pausania, fuit vir sagax, & temporum anni obseruator diligens, & quando auctiora sol faciat semina, & arborum praecoquat fructus, ac proinde frater Solis habitus. Alii malunt ex Diodoro, ab Hyperione uno ex Titanibus astrorum peritissimo astra omnia Titania dici, ALMA, Virg. ¶ Celeris, siderum regina, bicornis, Horat. ¶ Diana, nocturna, soror pulcherrima phoebi, argentea, Lucida, Ouid.

Lunae currus, noctiuagus, Virg.

Lunae equi, tametsi Mulo Lunam vehi quidam existimauere, quod sterilis uterque sit, ut

scribunt Pausanias Eliacon primo, & Festus. Alii iuuencos Lunæ bigis adhibuerunt, ut Claudianus, Prudentius, & Fulgentius. ¶ Luciferi, niuei, nocturni, Ouid.

L upanar, olidum, Catullus.

L upinum, quod uulgo nascitur, cuius usus homini & quadrupedum generi vngulas habenti cōmunis. Primū omniū cū sole quotidie circūagitur, horasq; agricolis etiā nubilo tempore demonstrat. Ter præterea floret, terram amat, terraq; operiri nō vult. Et unum hoc seritur non arata, ubi fuerit maxime sabulosa, & sicca, atq; etiā harenosa. Impune præterea iacet uel derelictū etiam si non protinus secuti obruant himbres, ab omnibus animalibus amaritudine sua tutum, Plinius author. ¶ Triste, fragile, sonans, Virg. ¶ Pallens, Ouid.

L upi, genus acre, magni, fului, Martii, Virg. aut cruenti, aut Marti consecrati, ut ait Seruius, & Acron. ¶ Martiales, rapaces, Appuli, acres, Vespertini, Horat. ¶ Sæui, celeres, Tibul. ¶ Nocturni, Proper. ¶ Cani, raptores, taciti, montani, insatiabiles, rapidi, Ouid.

L upa, raua, Horat. Raui coloris appellant qui sunt inter flauos & cæsios, Festus.

L upercal Panos templū, Arcader nanq; in colle Auentino firmati quū ædificia alia more patrio exornassent, templaquoq; cōstruxere, ac primū quidem Pani Lycæo admonente eos Carmēte. Est enim apud Arcades Pan vetustissimus, plurimumq; in honore habitus, loco congruo inuento, quem Lupercal Romani uocant, græci Lycæum dicunt. Erat aūt antrū magnū sub colle, arbusto denso contectū, & fontes sub petris profundi, adhærensq; rupibus saltus, crebris arboribus & quidem magnis opacus, ubi ara deo constructa sacrificia patria perficiebant, quæ etiam Romani perficiebant mense Februario post brumam, nihil eorū quæ ab Arcadibus fiebant cōmutantes. Authores Dionys. Alicarnas. Plutarchus, Liuius, Iustinus. ¶ Parrhasio dictum panos de more Lycæi, Virg.

L uperci qui Lupercalibus in Lupercali sacra faciebant, de quibus ita Plutarchus disserit. Sed Lupercalia expiationis gratia instituta videntur, Celebrantur enim ea sacra mēse Februario atris diebus, quē Expiatiuū interpretari quis posset. Eam quoq; diem Februatam ueteres appellabant. Ac videt id solēne peruetustū Euander ex Arcadia allatum instituisse. Hoc vulgatior fama tenet. Potest etiā nomen ipsum à Lupa dictum uideri. Etenim uidemus Lupercos inde cursum incipere ubi Romulum expositum ferunt. Verū qui in iis seruatur sacrificii mos haud facile eum coniectura asse qui possumus. Iugulant enim capras, tum duos adulescentes eò sistunt, quorū frontes alii cultro sanguine perfuso tingunt, alii statim lanam lacte madentem admouentes abstergunt. Oportet etiam abstersis adulescentes ridere, deinde incisis in corrigias caprarū pellibus discurrunt in orbem, & si qui obstent scuticis cædunt. Mulieres adulta ætate vltro se ad uerbera offerunt ratæ eam rem ad fœcunditatem conducere. Proprium suum eius celebritatis est ut Luperci carnē immolent. Huius rei meminerūt & Liuius, Iustinus, Florus, Dionys. Alicarnas. ¶ Nudi, Virg. Nā, ut ait Liuius, Nudi iuuenes Lycæū Pana uenerātes p luxū ac lasciuiā currebant.

L uscinia auis, quæ & Aedon, in quã apud Ouidiũ modo Philomela, modo Progne mutata est. Huius longa in Plinio historia. Nos eam reliquimus in scriptore illo uolentibus legendam. ¶ Daulias, Catull. Daulis urbs supra Chæroneam sita est in Phocide, in qua Tereus regnum tenuit, qua in terra scelus quod de Ity fertur, mulieres illæ patrauerunt. Nomen habuit à Nympha Daulide Cephisi amnis filia, siue à densitate nemorũ, unde & Daulia uocari cœpta est, Thucydides.

L ustra, uoluentia, Lucret. ¶ Labentia, Virg.

L ustra, inuia, horrentia, Virg. ¶ Deuia, Ouidius.

L usus, grauitate carentes, Ouidius.

L utum, facile, Tibullus.

L ux, clara Lucret. ¶ Pura, alma, Virg. ¶ Candida Prop. ¶ Purpurea, Ouid.

L uxus, regalis, regificus, Virgilius.

L uxuria, misera, Propertius.

L YCAEVS Arcadiæ mons in quo Lycæi Iouis templum locatum est, Strabo, Plinius. ¶ Gelidus, viridis, Virg.

L yceũ, græcis λύκειον, Atticæ locus, a Lyco Pandionis filio, ut author est Pausanias, vbi Pisistratus, si Theopompo credimus, uel, ut Philochoro placet, Athenienses operis præfecto Pericle Gymnasium condiderunt quod inde Lyceum dicebatur, author Suidas. Hic Plato docuit, deinde inambulans Aristoteles disputauit, unde Peripateticorum nomen emanauit, ut Cicero, & Suidas referunt, Apollini dedicatum canit Callimachus. ¶ Cultum, Ouidius.

L ycia regio in Minori Asia inter Pamphyliam & Cariam ita, à Lyco rege Pandionis filio cognominata, Strabo. Mela, Plinius, Termile quondam dicta est, ut Herodoto placet. ¶ Hiberna, non aspera, sed apta hiemare cupientibus, sic enim est regio illa, Seruius. FLAVENS, Est enim frugum fertilis, Seruius. ALTA, hoc est nobilis, Seruius. ¶ Chimærifera, Ouid.

L ycambes, qui filiam habuit Neobulen, hanc quũ Archilochus poeta in matrimonium postulasset, promissa, nec à patre data est. Huic iratus Archilochus, in eum maledicum carmen scripsit quo Lycambes tanto est dolore compulsus, ut cum filia uitam laqueo finiret, Horatius, Acron. Ex disticho quod in Suidæ monimentis legitur, facile colligi potest Lycambæ filias Archilochi maledicta non ferentes mortem sibi ipsas consciuisse, est aũt tale, εἰ γὰρ φέγγος ἔλιπον ἀλυσκάζουσαι ἰάμβων ἄγριον ἀρχιλόχου φθέγμα λυκμαβιάβες. Enim uero locum hunc docte eleganterq; ut omnia, explicauit Petrus Victorius vir ingenio præstans, omniq; doctrina, suis in Rhetoricam Aristotelis Cõmentariis qui propediem in publicũ emanabunt, ut ex illius quas ad me humanissime scripsit literis intellexi. ¶ Infidus, Horat.

L ycoris Cornelii Galli poetæ amica, quam ipse Lycorim appellauit, cum tamen Cytheris diceretur, eamq; quatuor libris celebrauit. Fuit hæc Volũnii liberta, deinde M. Antoniũ in Galliam secuta est, Seruius, Cicero. ¶ Formosa, Proper.

Lycaon

Lycaon pelasgi & Deianiræ filius, Arcadū rex, ab Ioue in lupum mutatus, Dionys. Alicarnass. Pausanias, Suidas, Apoll. interp. Hygin. Ouid. ¶ Arcas tyrānas, Ouid.

Lycophron poeta ex Chalcide Eubœæ, Soclei filius, grammaticus & poeta tragicus, vnus è septem qui Pleiadis nomen meruerunt, sagitta transfixus interiit, atq; in Dianæ Magnesiæ templo conditus est, ut ait Theodoretus ex Zenone, Suidas, Ouid. ¶ Cothurnatus, Ouid.

Lycurgus Dryantis filius Thraciæ rex, qui dum in Bacchi contemptum uites succideret, secures in eius crura sunt conuersæ. Hunc Bacchus sibi obsistentem interemit. Homerus, Euripid. Diodor. Siculus. ¶ Ater Virg. ¶ Thrax, Horat. ¶ Bipennifer, sacrilegus, Dryantides, Ouid.

Lydia regio in Minori Asia, ab Attis filio Lydo nomen adepta, Mæonia antea a Mæone fluuio nuncupata, ubi Bacchus præcipua religione colitur, Lydia autem perfusa flexuosi amnis Mæandri recursibus super Ioniam procedit, Phrygiæ ab exortu Solis uicina, ad Septentrionē Mysiæ, meridiana parte Cariam amplectens, Dionys. Alicarnass. Strabo, Pli. Stephanus, Herodotus, Euripides. ¶ Ingens, Virg.

Lydi, qui & Lydii, & Lydæi, ut ait Stephanus. ¶ Fortes, Virg. ¶ Mæonii, Ouid.

Lynceus unus Argonautarū Idæ frater, qui & ipse Argonauta fuit, Aphareí filius, ex Arene, à qua Arene ciuitas Peloponesi iuxta Pylū, ut Pherecydi placet, ex Polydora ut Pisandro, ex Laocoosa ut Theocrito, ut legimus apud Apollonii interpretem. Huius perspicacitas in prouerbiū abiit, Pli. Nouissimam, inquit, Lunam primamq; eadem die uel nocte nullo alio in signo quàm in ariete conspici, id quoq; paucis mortalium contingit, & inde fabula cernendi Lynceo. Sunt qui tradant Lynceū primū reperisse fodinas metallorū, æris, argenti auri, & hinc uulgo natam fabulam, quod ea quoq; uideret quæ sub terra forent, testis Lycophronis, & Aristoph. interpres. Apollonius in Argonauticis scribit, hunc Lynceū usq; adeo fuisse perspicacem, ut etiam terram ipsam oculorū acie penetraret, Plutarchus in Cōmentario quē scripsit aduersus Stoicos testatur, famam fuisse de Lynceo, quod saxa quoq;, & arbores oculorum acie penetraret, meminit & Palæphatus. ¶ Aphareia proles, Ouid.

Lynceus unus ex Aegypti filiis ex Argypha, cui soli Hypermnestra pepercit. Tzetzes, Hyginus. ¶ Belides, Ouid.

Lynces, quas fusco pilo, mammis in pectore geminis uulgo Aethiopia generat. Clarissime omnium quadrupedū cernunt, solæ utrinq; binos digitos habent, Eædem linguam serpentiū similem in magnam longitudinē porrigunt, Circūagunt collū in aduersum se, ungues eis grandes ceu gracculis, Testis Plin. ¶ Variæ, maculosæ, Virg.

Lyra, quam Mercuriū in Cyllene Arcadiæ monte primum fecisse dicit, Septemq; chordas instituisse ad Atlantidū numerū, quod Maia una ex illarū numero esset quæ Mercurii est mater, author Hyginus. ¶ Aurata, Virg. ¶ Eburna, mollis, tocesa curua, Horat. ¶ Garrula, sonora, testudinea, Tibull. ¶ Aonia, Orphea, Aganippæa, Prop. ¶ Pacis opus, inaurata, Threicia, propter Orpheam, Ouid.

Lyricū carmen, Aeolium Horat. propter Alcæum poetam qui fuit è Mitylene, Mitys

lenæos uero, ac Lesbios maximam partem Troadis regionis, quam Ephorus Aeolidem vocat, olim tenuisse testatur Strabo.

M

MACAREVS Aeoli filius; Aeolus nanque Thuscorum rex ex Amphitea filias sex, & mares totidem suscepit, Macareus omnium ætate minimus vnius Canaces amore succensus eam violauit, qua ex re conceptus infans rem prodidit. Pater itaque filiæ mittit ensem, quo accepto ea rem flagitiosam intelligens, necem sibi consciuit. Idemque paulopost Macareus fecit. Huius rei testis est Plutarchus ex Sostrati secundo rerum Thuscanicarũ. ¶ Aeolides, Ouid.

Macer Aemylius poeta Veronensis, qui herbas, serpẽtes, et uolucres carmine cõplexus CXCI. Olympiade sub Augusto in Asia periit, authores Ouid. Eusebius, de quo Quintilianus. Nam Macer, & Lucretius legendi, sed non vt phrasin, id est, ut corpus eloquentiæ faciant. Elegantes in sua quisque materia, sed alter humilis, alter difficilis. ¶ Iliacus, Ouid. Ab Ilii materiæ quã tractauit. Scripsit. n. authore Ouidio, heroicum carmen de rebus Iliacis, his scilicet quæ Homerus aliis dicenda post se reliquit. Ita enim inquit. Tu canis Aeterno quicquid restabat Homero, Ne careant summa Troica bella manu.

Mæander amnis qui per Phrygiam currit, postea Cariam, Lydiamque disterminat ad campos qui Mæandri dicunt valde quidem flexuosus, unde obliquitates omnes ab illo Mæandri appellantur. Finiens vero apud Cariam regionẽ partẽ eam secat quã nũc Iones tenent, & inter Miletũ, Prienenque egredit. Incipit uero à Celænis, qui collis quidam est in quo urbs fuit eiusdem nominis. Hic Anabæ non antea nuncupatus, deinde Meander dictus est, à Mæandro Cercaphi & Anaxibiæ filio, authores Plutarchus, Strab. ¶ Phrygius, liquidus, Ouid.

Mæcenas eques, & orator, & poeta, Etruscorũ regũ sanguine editus, Augusto Cæsari familiarissimus, miræ animi libertati uir: alioqui mollis & deliciis affluens. Notas quasdam literarũ inuenit, poetis sui temporis maxime fauit, ex Seneca, Suetonio, Dione. ¶ Atauis editus regibus, Horat. ¶ Eques, etrusco de sanguine regũ, Proper.

Mænalus Arcadiæ mons, & fluuius à Mænalo Lycaonis, siue Arcadis filio, Steph. Hellanicus, Strabo, ¶ Pinifer, Virg. ¶ Altus, ingens, Ouid.

Maia Pleiones & Atlantis filia, una ex Pleiadibus, Aratus, Hyginus. ¶ Cãdida, Virg. ¶ Alma, Horat. ¶ Pleias, Lucida, Atlantis, Ouid.

Maiestas, verenda, aurea, alta, Sancta, Ouid.

Malea promontoriũ Laconiæ, à Maleo rege, quod per quinque passuũ milia in mare protendit. Periculosa circa Maleam nauigatio prouerbiũ fecit. Maleam legens quæ sunt domi obliuiscere, Stephanus, Strabo, Home. Seruius. ¶ Sequax, Virg. ¶ Sæua, Prop. ¶ Curua, Ouid.

Malum, acre, Lucret. ¶ Deforme, Ouid.

Malus nauis, uagus, Catull. ¶ Altus, Virg.

Malua holus, quã veteres Græci Molochen uocarunt, quemadmodũ & Columella, Posteriores Malachen ut scribit Athenæus, Duplex Maluæ genus est, hortensis altera, siluestris & incultis locis nascens altera, Dioscor. author. Circũaguntur tota die ad Solem Maluæ folia, si Theophrasto, & Columellæ credimus, unde ex foliorum statu conuersioneue meredianas, & vtrinq; alias colligere horas possumus. ¶ Leuis, salubris corpori, Horat. ¶ Viridis, Ouid.

Malobathrum, quod græci pariter Malobathron dicunt, Nascitur in India Lacustribus locis, nihil aliud quàm folium in aquis, Lacustris lentis modo fluitans, & nullis radicibus hærens. Id colligentes incolæ funiculo statim traiiciunt, siccatumq; seruant. Ferunt præterea siccatis æstate lacubus fruticibus & cremiis incendi terram, & nisi id fiat, non prouenire folium. Probatur recens, & in ingredine albicans, probatur itidem quod frangenti contumax est, nec facile discerpitur, quod odoris sui habẽtu sensum tentat, eandemq; odoris bonitate diutius permanet, quod Nardi odorem refert nullo salis sapore & gustu, author Dioscorides, Malobathrum Plinius arborem Syriæ affirmat esse, folio conuoluto, arido colore, Fertilius in Aegypto, laudatius in Indiæ paludibus. ¶ Syrium, Horat.

Mane, nouum, Virgilius.

Manto, quæ & Sibylla Thessala, Tiresiæ vatis & ipsa vates filia, quæ ex Rhacio, siue Lacio, Mopsum genuit. Hæc post patris interitũ in Italiam uenit, Ocnũq; quẽ in Bucolicis Virgilius Bianorẽ uocat, ex Thybri genuit, qui Mantuam urbem condidit, atq; à matris nomine appellauit. Præterea Clarii Apollinis fanum condidit fugiens victores Thebanorũ Epigonos, quæ quum patriæ cladem lugeret & suam, manantibus hubertim lacrimis fontem fecit, vnde Claros ἀπὸ τῶν δακρύων locus appellatus, illuc enim Rhacium Mycenæum secuta est cui ex oraculo nupserat, authores Pausanias, Apollonii interpres, Virgilius, Seruius, Mela Pomponius. Hanc Diodorus Daphneum nuncupasse videtur, quum ait, Thebe captæ ac dirutæ sunt, Tiresiæ filiam Daphneum postea quam victores cepissent in Delphos uoto suscepto misere oblationem deo. Ea diuinandi artem edocta in Delphis degens, multo magis eam scientiam calluit. Itaq; natura admirabilis plurima scripsit uarii generis responsa, Cuius ex versibus Homerum poetam ferunt multa ad ornatum sui poematis transtulisse. Quum hæc sæpius dei spiritu fereretur, multaq; traderet responsa, Sibylla ab omnibus cognominata est. Nam plenam deo, & Sibyllam esse idem notat. ¶ Fatidica, Virg. ¶ Sata Tiresia, venturi præscia, Ouid.

Mantua Italiæ nobilissima ciuitas, Stephanus. Strabo. ¶ Diues auis, Virgilius.

Mare, pelagus, pontus, æquor, Salum, fretum, Sal, nauigerum, rapidum, auidum, ceruleum, magnum, infidum, immensum, Neptunus, acerbum, salsum, altum, iminane, veliuolum, campi natantes, Lucret. ¶ Vastum, ferum, Amphitrite

ab Amphitrite, Nerei & Doridis filia, ut canit Hesiodus, dicta ut ait Hesychius, quod mare nauigantes circũterreat, τριτῶ fluxus, tremor, Delphinis cuiusdam nomine persuasu Neptuno nupsit, & ipse nuptias eorũ administrauit, pro quo facto inter sidera Delphini effigiem collocauit. Et hoc amplius qui Neptuno simulachrum faciunt, Delphinũ aut in manu aut sub pede constituunt. Hyginus, Cæsar Germanicus ex Eratosthene & Artemidoro, uentosum, tremulum, truculentum, horridũ, Catul. ¶ Doris amara, marmor, infidũ, cæcum, sollicitum, purpureum, sonans. S A L. spumans, latum, Nereus, spumeũ, tumidum, cærulum, uentosum, sæuum, uada salsa, apertum, humidum, campi liquentes, asperũ, marmoreum, Neptunia arua, Virgil. ¶ Trux, turgidum, dissociabile, nigrum, feruidum, naufragum, æstuosum, obstrepens, auarũ, uitreum, incertum, falsum, hibernum, Horat. ¶ Vagum indomitum, Tibull. ¶ Vesanum, insanum, liquidum iter. Proper. ¶ Purum, latum, longum, surdũ, mobile, gelidũ, liquidum, iniustum, cauum, Ouid.

Mare Adriaticũ siue Adrianum, & Adria, quod mare Ligusticũ quum ad Iapygiam usque declinat, atque inde ad Boream uersus dilatat sese, efficit, Euro agitur, queadmodũ Tyrrhenum Zephyro, Siculum Noto, Quod nunc Adriaticum, antea Adriacũ dictum est ab Atria Etruscorum oppido à Diomede condito, quod prius Aethria dicebatur, ut alii ab Adria flumine, Dionysius, Afer, Pli. Steph. Strabo. ¶ Minax, Catul. ¶ Raucum, inquietum, improbum, iracundum, Horat. ¶ Late patens. Ouid.

Mare Aegæum, cui nomen dedit scopulus inter Tenedum & Chium, uerius quàm insula Aex nomine, à specie capræ quæ ita à græcis appellatur, author Pli. Solinus inter Tenedum & Chium, inquit, est Claros insula, qua Aegæus sinus panditur, à dextra Antrandum saxum est, hoc enim uerius quàm insula cognominari uoluit, Id quoniam uisentibus procul Capræ simile creditur, quã græci Aega nuncupant, Aegeus ab eo sinus est appellatus. M. Varro Aegæum scribit dictum ab insulis, quod in eo mari scopuli in pelago uocant à similitudine caprarum Aeges, Strabo. Aegæum mare ab Aegis in Achaia, siue, quod magis probat, ab Aegis in Eubœa dictum putat. Aegæum mare ait Festus, quod ita crebræ in eo sint insulæ, ut procul aspicientibus species caprarum uideant, siue quod in eo Aegæa Amazonum regina perierit, siue quod in id Aegeus pater Thesei se præcipitauerit, quod & Suidas affirmat. Cernunt eum à dextra parte arduum nauigantes, ab Achaia dirum ac pestiferum, ut prodit Pli. ¶ Patens, Horat.

Mare Ambracium, siue sinus Ambracius, à cuius ostio & sinu inchoantibus primus Acarnanum locus est Actium, eodemque uocabulo & Apollinis Actii templum, & promontorium nuncupat, quod sinus ipsius ostium efficit, & exterius portum habet, à templo aũt stadia. XL. distat Anactoriũ ipso in sinuconditũ, Leucas aũt stadiis ducentis. XL. distat, author Strabo. ¶ Actæũ, Leucadiũ, Ouid.

Mare Ioniũ, à Peloro Siciliæ promontorio quod græci diuidunt in Siculũ & Creticũ, ut ait Pli. Antea Saturniũ dicebat, post Ioniũ, vel ab Ius errore, quod Lycophroni placet, & Aeschylo, vel ab Ionio Illyrici generis homine, Dyrrhachii filio,

quem imprudenter à se occisum in mare proiecit Hercules, ut Theopompus refert, vel quod in eo perierint Iones, ut Archemachus arbitratur. Nonnulli tamen, ut tradit Eustathius, scribunt, Iaon Italus Adriæ pater fuit, à quo sinus Ionius qui mox ab Adria filio dictus est Adriaticus. ¶ Magnum, Virgil. ¶ Immensum, capax, Ouid.

Mare Ponticũ, siue Euxinus sinus, qui inflectitur ad formam Scythici arcus, maxime incuruus, breuis, atrox, nebulosus, raris stationibus, non molli neque harenoso circundatus litore, vicinus aquilonibus, & quia non profundus est, fluctuosus atque feruens, olim excolentium sæuo admodum ingenio Axenus, post cõmercia aliarũ gentiũ mollitis aliquantũ moribus dictus Euxinus, Strabo, Mela, Pli. ¶ Trux, Catull.

Mare Rubrum, ad quod Arabia pertinet, Erythræum ab Erythra rege Persei & Andromedæ filio, non solũ à colore appellatũ ut Varro dicit, qui in Litore maris istius fontem esse quem si oues biberint, mutent vellerũ qualitatem, & antea candidæ amittant, quod fuerint usque ad haustũ, & fuluo postmodũ ingrescant colore, author Solinus, Pli. uero scribit. Oppida Carmaniæ Zetis, Alexandria, Irrumpit deinde & in hac parte geminũ mare in terras quod Rubrũ dixere nostri, Græci Erythræum, à rege Erythra, ut aut alii solis repercussu talem reddi colorẽ existamentes. Alii ab harena terraque, Alii tali aquæ ipsius natura. ¶ Erythræum, Tibull. ¶ Gemmiferum, Propert. gemmis nanque scatet, ut tradit Solinus.

Maritus, siue coniux, & vir, dulcis, Catul. ¶ Carissimus, Virg.

Marmor, Candens, Lucret. ¶ Solidũ, læue, parius lapis, Virg. à Paro insula. ¶ Mygdonium, Ouid. hoc est Phrygium, eadẽ ratione qua colũnæ Phrygiæ nominant. Cæterum Mygdonia, Aristotele authore, scimus Phrygiã esse Lydiæ contermina̋.

Marpissa Eueni Aetoliæ regis filia, quæ quũ à multis appeteretur in vxorem, Euenus legem proposuit ut is eam haberet qui se curuli certamine superaret. Erat enim, ut ait Homerus, γαμβροκτόνος quẽadmodũ Oenomaus. capita eorum qui supe rabant ualuis affigebat ut reliquos deterreret. Idas qui filius Apharei dicebat, sed re vera Neptuni erat, ex certamine uictor Euenum in desperationem egit, ita ut se in Lycorniam fluuium præcipitauerit, cui & nomen dedit, Marpissamque puellam in Dianæ templo choreas agentem rapuit, quã Apollo dum Idæ eripere conat, indicit certamen, Iupiter Mercuriũ misit ut contentione deposita Marpissa utrũ uellet uirum sequeretur, Idam elegit, uerita ne post florem iuuentæ à Phœbo desereretur. Huius rei testes Homerus, eiusque interpres, Hyginus, Plutarchus, Strabo. ¶ Eueni filia, discordia Idæ & Phœbo, Proper.

Mars qui poetis Mauors dicit, Ioue & Iunone natus ut Hesiodo placet, ut Ouidio ex Iunone sine uiro conceptus in campis Oleniis tacto flore quem flora Zephyri coniux indicauit. Martem, inquit Diodorus, fabulæ tradunt primũ fabricatis armis armasse milites, pugnandique ac certandi morem induxisse, eos qui diis aduersi essent interficientem. Mars dictus ab eo quod maribus in bello præest, aut quod à Sabinis acceptus ibi est Mamers, Varro. ¶ Armipotens, Lucret. ¶ Gradiuus pater, Gradiuus appellatus est à gradiendo in bella vltro citroque, siue à uibratione hastæ, quod Græci dicũt

κραδαινειν: uel vt alii dicũt quia gramine ſit ortus, quod interpretantur, quia corona graminea in re militari maximæ eſt honorationis, author Feſtus, durus, impius, indomitus, magnus, bellipotens, Sæuus, Virg ¶ Toruus, Horat. ¶ Audax, Romanus. Tibull. quod ingenioſiſſimus & doctiſſimus poeta his carminibus exponit. Et tamen ante omnes Martem coluere priores, Hoc dederat ſtudiis bellica turba ſuis, Pallada Cecropidæ, Minoia Creta Dianam, Vulcanũ tellus Hypſipylæa colit, Iunonem Spartæ, Pelopeiadeſꝗ Mycenæ, Pinigerũ Fauni Mænalis ora caput. Mars latio venerandus erat, quia præſidet armis, Arma feræ genti remꝗ decuſꝗ dabunt. Quod ſi forte vacat, Peregrinos inſpice faſtos, Menſis in his etiam nomine Martis erat. Et Feſtus ait, Martialis ꝙ conditor ac urbis parens Mars. ¶ Rapax, Proper. ¶ Ferox, impauidus, Fortiſſimus, ſanguineus, bellicus, arbiter armorum, armiger, fortis, Ouid.

Marſyas Hyagnis, qui primus tibia cecinit, filius. Hic conditor in Deos muſicarũ legũ Olympũ Phrygiũ diſcipulũ habuit tertiũ tibiarum conditorem. In regione Aulocrene, per quã ab Apamea in Phrygiam itur, Platanus oſtenditur ex qua pependit Marſyas ab Apolline uictus, quæ iam tum magnitudine electa eſt. Apud Celænas Phrygiæ urbem uiſit ſuſpenſa Sileni Marſyæ pellis in utrẽ formata. quam à Phrygibus fertur Apollo illi detractam ſuſpendiſſe, ex authoribus Plutarcho, Strabone, Plinio, Liuio, Herodoto, Suida, Fabula extat apud Diodorum & Ouidiũ. ¶ Satyrus, Phryx, Phrygius, Ouid.

Marſyas Phrygiæ amnis, qui Apameam vrbem mediam perlabitur, ab ipſa ortum habens, ſed uehementi ac prono flumine in ſuburbanũ delatus immittit in Mæandrũ, qui iam Orgam amnem accepit per planitiem æqualem leniter ac placide delapſum, ex lacu quodam, qui calamũ gignit ad tibiarũ linguas idoneũ, Marſyæ ac Mæandri fontes emanare ferunt. Nomen ei dedit Marſyas de quo ſupra diximus, è cuius ſanguine Satyri, & Marſyas amnis editi ſunt, Marſyas vero prius Midæ fons appellabat. Palæphatus, Plutarchus, Strabo, Plinius, Liuius. ¶ Phrygiæ liquidiſſimus amnis, Phrygium flumen, Ouid.

Maſſica Campaniæ mons, qui & Maſſicus, vino inclytus, Plinius. ¶ Felicia Baccho, Virg.

Mater, genetrix, cara, Virgilius.

Mauritania prouincia in Africa quæ nigros habet colonos. Eſt aũt in extremo Africæ uerſus Gaditanũ fretum & occidentale oceanũ, Regio eſt diues, cæterũ ſolo ditior, & adeo fertilis, ut frugũ genera non modo quũ ſeruntur benigniſſime procreet, ſed quædam ſponte profundat. Eſt aũt duplex, Cæſarienſis à ciuitate Cæſarea dicta, & Tingitana itidem à Tingi vrbe, Mela, Plinius, Stephanus. ¶ Iubæ tellus, arida, Horat.

Mauri, qui à Græcis Mauruſii appellantur, Libycum genus, & opulentũ & magnũ, eos Romani & indigenæ Mauros uocant, & Iberiæ ſunt oppoſiti, Strabo. ¶ Gens Mauruſia, Virgil. ¶ Acres, Horat.

MEDEA, ut ait Hesiodus, Aeeta Colchorũ rege & Idya Oceani filia nata, vt Dionysius Milesius Aeeta & Hecate, qui Naupactica scripsit, Eurylyten matrem ei tribuit, Sophocles Neæram vnam Nereidũ, Apollonius Asterodiam Caucasiam nympham, Medeam tum à matre Hecate, tum à sorore Circe singula ueneficia edoctam diuersis moribus uixisse ferunt. Nam & hospites eripiebat à vitæ discrimine, & sæpe apud patrem precibus pro dãnatorũ salute intercedabat, quandoq; ipsa met captos dimittens. Recensere autem singula quæ à Diodoro, cæterisq; conscripta sunt & longum esset, & minime necessariũ. Illud tamen minime silentio prætereũdũ est, Solinũ ex Caio Cœlio Angitiam Medeæ sororẽ asserere, quæ Fucino lacui uicina loca occupauerit, ibiq; propter egregiam medendi artem pro Dea habitam, quũ tamen Seruius Medeam à Marrubiis populis Angitiam appellatã scribat, ab angendis carmine Anguibus. ¶ Impudica, Hora. ¶ Colchis, Cytæis, Cytæa Colchidis urbs Medeæ Patria, unde Medea Cytæis dicta Lycophroni, Authores eius & Apollonii interpres, & Steph. NOCTVRNA, Proper. Porphyrius nanq; Magos sacrificare diis noctu solitos tradit, & Eusebius repetit. ¶ Aeetias, regia virgo, Phasias, Aemonia, propter Iasonem uirum Thessaliæ regem, uenefica, impia, vtpote quæ relicto Iasone cũ Corinthi illa regnaret filios quos ex Iasone susceperat occiderit, Apsyrtum fratrem, quem alii Axyrtum, alii Metapontium uocant discerpserit: nihilominus tamen immortalitate donata est, ut ait Euripidis Inter. barbara, Ouid.

Media regio in Asia maiori, contermina Assyriæ & Persidi. Est autem duplex, Maior cuius Metropolis Ecbatana regni caput, Altera quæ Atropathia dicitur. Nomen accepit à Medo Medeæ filio, quem illa ex Aegeo Athenarũ rege suscepit, siue ut aliis placet, ex quodam clarissimo in superiori Asia rege. Regio est sũme opulenta, præterquam q; Septẽtrionalis montana tenuis est, quare ex Arborũ fructibus nutriuntur, Strabo, Diod. Steph. Ptolemæus, Pli. ¶ Ditissima terra, Virg.

Medi populi Mediæ prouinciæ. ¶ Horribiles, Pharetra decori, Horatius.

Medicina, ars salutaris, Horat. ¶ Ars medica, Tibull.

Medicamen, ualidum, Ouidius.

Mediocritas, aurea, Horatius.

Medullæ, molles, imæ, Catull. ¶ Bibulæ, tenues, teneræ, Ouid.

Medusa, quã Phorcys Cetoq; Maris Terræq; liberi ediderũt, unà cum Stheno et Euryale sororibus quæ ambæ immortales fuerunt. Ipsa à Perseo ope Palladis obtruncata, historiam narrant Diod. Hesiod. Palæphatus, Pindari & Lycophronis interpres, fabulam percurrit Ouidius, & Orpheus in hymnis, qui Medusam non à Perseo sed ab ipsa Pallade trucidatã scribit. ¶ Gorgon, gorgones sorores tres ab Hesiodo nuncupantur, quia γόργος græcis, terribilis, uelox, uertibilis, et γοργωπὸς & γοργῶπις uisu celer, aspectu truculentus, SÆVA, Virg. ¶ Anguifera, Phorcys, Proper. ¶ Anguicoma, ob Medusæ ceruices colubris sibilantibus obsitas, cuius aspectu homines in saxa uetustas obduruisse finxit ut ait Ouid. PHORCYNIS, horrenda, monstrum colubriferum, torua, saxifica, Ouid.

Meduſæ caput ex quo nati Chryſaor magnus, & Pegaſus equus ut canit Heſiodus. ¶ Monſtrum uipereum, Gorgoneum, anguiferum, Ouid.

Megæra una Furiarum, dicta ἀπὸ τοῦ μεγαίρειν, quod eſt, odio habere, inuidere, Lycoph. interpres. ¶ Tartarea, Virg.

Megara, Herculis uxor, quã illi Creon Thebarum rex admiratus adoleſcentis uirtutẽ filiam nuptui deſpondit, urbis ueluti filio curam permiſit, qui quum omnia abſoluiſſet certamina, Megaram uxorem Iolao propter parentis erga liberos ſuos officia conceſſit: exiſtimans amplius ex ea liberos ſuſcipere calamitoſum fore, uxorem vna cum liberis in inſaniam uerſus ſagittis uelut hoſtes appetiit, paulatim abſcedente dementia præteritum recognoſcens facinus doluit ex tanta calamitate, Homerus. Diod. Lycoph. interp. Hyginus, Seneca. ¶ Herculis uxor, Ouid.

Megara multitudinis numero, & ſingulari, vrbs iuxta Iſthmum media inter Peloponnenſem Atticam & Boeotiam, quondam Atticæ pars, dicta à Megareo Apollinis, uel Aegei filio rege, cui ſucceſſit Alcathous Pelopis filius, ducta eius ob occiſum Cithæroniũ Leonẽ in matrimoniũ filia, ſed è duabus quæ Megaris erãt arcibus ab Alcathoo altera Alcathoe dicta eſt quã ipſe condidit, in qua Apollo cum unà Arcẽ conſtrueret Lyram depoſuit ſuper lapidem qui neruorum ſonum attraxit. Niſo Pandionis filio Megara ſorte obuenit, qui Niſeam condidit. Philochorus ſanè eius principatum ab Iſthmo Pythium uſq; peruenire ſcriptis ſuis prodidit, Andron autẽ Eleuſinem uſq; campum ꝑ Thriaſium. Habuit Philoſophorum ſtudia quos appellant Megaricos, qui Euclidi Socratis auditori ſucceſſere. Eſt autem Megarenſis ager ſicut & Atticus aſper minimũq; ferax, cuius partem ampliorem continent montes, quos Oneos, id eſt Aſinarios, uocant, Pauſanias, Strabo, Palæphatus, Stephanus, Pli. ¶ Vrbs Alcathoi pelaſga. Sunt. n. aliæ urbes hoc nomine, ut in Sicilia, Ponto, Illyrico. MOENIA Alcathoi, Lelegia mœnia. Ouid. Leleges enim & Cares totam Ioniam occuparunt, quos quum Iones expuliſſent ipſi regionem occuparunt. Cæterum Iones vnà cum Dorienſibus Megaram condiderunt, Iones uero iidem qui & Attici ſunt, quorum pars Megara fuit ut ſupra diximus. author Strabo.

Melas Ciliciæ amnis, redditur & Melas Boeotiæ, Cappadociæ, Theſſaliæ, Thraciæ, Lydiæ, Strabo, Pli. ¶ Mygdonius, Ouid. Alibi diximus ex Strabone, Ciliciam Lydiam ꝑ uix à Phrygia quæ Mygdonia dicitur, diſcerni poſſe.

Mella amnis Galliæ Ciſalpinæ Brixiæ opulentiſſimo municipio, Cenomanorum capiti uicinus, à quo Amellum herba nomen accepit, Catullus, Virgilius. ¶ Flauus, mollis, Catull. ¶ Curuus, Virgil.

Mella, dulcia, flaua, Lucret. ¶ Roſcida, aeria, cæleſtia dona, tenacia, fragrantia, nectar liquidum, liquentia, humida, dulce nectar. Virg. ¶ Mopſopia, Tibull. ¶ Redolentia, attica, Hymettia, Hymettus nanq; Atticæ mons mel mittit optimum, Teſtes Strabo, & Pl. SPLENDIDA, Ouid.

Melampus Amythaonis & Dorippes filius, ut alii Aglaiæ, huius fama diuinationis artibus nota eſt, ab hoc appellatur unum Hellebori genus, Melampodion, Dracones

Melampodi

Melampodi aures lambendo dedisse, ut aurium cantus intelligeret traditum est. Hic Proetidas, hoc est Proeti Argiuorū regis, & Sthenoboeæ filias, Helegen & Celænen siue Lysippen & Iphianen propter Bacchi siue Iunonis iram furentes, ac se vaccas putantes, ab insania in Lusis Arcadiæ urbe, apud Clitorium fontem curauit, cuius rei gratia Anaxagoras Megapenthi filius Argiuorum rex eum donauit duabus regni partibus. Idem Argis quū moraretur Biante fratre consorte regni facto Iphianiram filiam Megapenthi uxorem accepit, ex qua protulit Antiphatem, Mantū, Biantem, Pronoen, ex Antiphate Oecleus, ex Oecleo Amphiaraus, ex quo Amphilochus Vates, authores Steph. Eustathius, Apollonii & Homeri, Interp. Diod. Aelianus, Probus, Vitruuius, Pli. Serui. ¶ Amythaonius, Virg. ¶ Amythaone natus, Ouid.

Melanthus amnis in Themiscyra regione Cappadociæ, quem Pli. nisi uitiū in exemplaribus est, Melanthium uocat, Pontico mari miscetur ut ait Ouid. ¶ Tacite peragens lene iter, Ouidius.

Meleager Oenei & Althææ filius, Homero, Pausaniæ, Fabula trita est ex Ouidio, Diodoro, Aristophanis interprete. ¶ Calydonius heros, Oenides, Mauortius, natus Althææ, Thestiades, Ouid. ab Althæa Thestii filia.

Melicertes Athamantis & Inus filius; qui postquā à matre in mare præcipitatus est, Maris numen effectus est, & pro Melicerta Portunus atque Palæmon uocitatus, Ouidius, Firmianus, Seruius, Festus. ¶ Inous, Virg. ¶ Athamantides, Ouid.

Melite Siciliæ insula quæ Pachyno imminet, de qua Catelli portantur quos Melitæos uocant, Aristoteles, Strabo, Diod. Ptolemæus. Plin. alios authores secutus inter Illyricum & Corcyram nigram haberi dicit, Callimachum ait ita prodidisse, Stephanus quoque in hunc modum scribit, Melita insula est inter Italiam Epirumque posita unde Melitæi canes appellantur. Est & alia urbs hoc nomine Carthaginensium colonia. quid quod Antoninus Imperator in Itinerario Dalmatiæ facit insulam Meliten hoc ordine, Absorus, Brattia, Issa, Lissa, Corcyra, Melite. ¶ Fertilis, Ouidius.

Membrana, tenuis, Ouidius.

Memnon Auroræ & Tithoni filius, ex quibus etiam Emathion natus, quem Hercules interemit, Homerus, Hesiodus, Pindarus, Diodorus Idam matrem dicit, Aeschylus Cissiam, Anthyllam sororem habuit, à qua Aegypti urbs nomen accepit ut ait Eustathius. Memoriæ traditū est auxiliū Troianis ab Assyriis missum, dux præsidii Memnon fuit, Cum enim Priamus bello oppressus ab rege Teutamo præsidium, vtpote Assyriis subiectus, per legatos postulasset, ille decem millia Aethiopum, totidemque Susianorum, cum ducentis curribus duce Mēnone ad Troiam misit. Erat tunc Tithonus præfectus Persarum acceptus maxime regi, Mēnon uero ætate florens, ac animi corporisque præstans uiribus maxime ea tempestate uigebat. Aedificasse eum ferunt in Susis loco excelsiori regiam quæ usque ad Persarum imperium permansit Mēnonia ab illis denominata. Statuit & uiam publicam in ea regione, quæ adhuc Mēnonia uocatur. Asserunt qui sunt in Aegypto Aethiopes Mēnona iis in locis natum,

ostendentes antiquam illius regiam, quā Memnoniam dicūt, sed constat illū Troianis cū viginti peditū millibus, curribus ducentis auxilio fuisse, multosq; græcos pugnantem occidisse, tandem per insidias à Thessalis interfectum. Corpus eius ab Aethiopibus erectum, crematumq; extitisse, ossaq; eius ad Tithonū delata, authore Diodoro, quin alibi ab Achille occisum Mēnonem tradit, Plinius adiicit, omnibus annis aduolare Iliū ex Æthiopia aues & confligere ad Mēnonis sepulchrū, quas ob id Mēnonides uocant. Hoc idem quinto quoq; anno facere eas in Aethiopia circa regiā Mēnonis exploratū sibi Cremutius tradit ut refert Plin. ¶ Aethiops, Catull. ¶ Niger, filius Auroræ, Virg. ¶ Ater, Ouid.

Memphis vrbs Aegyptiorū regia, quā Ogdous rex condidit, ambitus stadiorū centum & quinquaginta, urbs omniū Aegypti præclarissima opportuniori eius oræ loco, vbi Nilus in plures scissus partes efficit formam Deltæ, vrbs magna & populosa. Ibi Apidis templū, itemq; Veneris fanū quæ græca dea censetur, quidam Lunæ id dicunt. Est etiam Serapiū in loco ualde harenoso, adeo ut harenæ cumuli a ventis exaggerentur, Stra. Diodorus, Solinus, Herodotus, Pli. ¶ Carens Sithonia niue, Horat.

Menander poeta comicus Atheniensis, Diopythis & Hegesistratæ filius, floruit regnante Athenis Diocle, per ea fere tempora quibus primum ludi scænici instituti sunt. P. Sulpitio poetico & Cn. Licinio Stolone Conss. Periit non multo antequam Liuius Andronicus. Reliquit. C. & . VIII. fabulas. Magnū Menandro in Comico socco testimoniū regum Aegypti & Macedoniæ contigit classe & per legatos petito, Maius ex ipsa regiæ fortuna prælata literarū conscientia, Suidas, Plinius, Gellius, Quintilianus. ¶ Doctus, mūdus, Prop. ¶ Iucūdus, Ouid.

Mendaciū, turpe, Ouid.

Menelaus Atrei & Aeropes Cressæ filius Homero, Euripidi, unde Cretēsis à Lycophrone dicit, Laconicæ regimen tenuit. ¶ Atrides, Virg.

Mens, animus, memor, sagax, Lucret. ¶ Alta, Virg. ¶ Ardua, celeris, Ouid.

Menoetius & Irus actoris filii ex Aegina Asopi filia, quā post Aeaci obitū vxorem duxit. Ex Menoetio Patroclus, ex Iro Eurytion unus Argonautarū nati sunt. Apollonii & Pindari Interpres. ¶ Actoridæ pares, Ouid. Cæterū Actor Myrmidone Iouis filio natus est, vt ait Eustathius.

Mensa, pinguis, Catullus.

Mensis, voluendus, Virg.

Mensor, cautus, Ouidius.

Menta herba omnibus nota, quam græci Minthen, & ob suauitatem odoris Hedyosmon vocant. Dioscorid. Theophrastus. In eam Minthe Plutonis pellex à Proserpina mutata est, ut canit Nicander, & eū secutus Ouid. Oppianus vero à Cerere mutatam canit. ¶ Virens, olens, Ouid.

Mephitis proprie terræ putor qui de aquis nascitur sulphuratis, & est in nemoribus grauior ex densitate syluarū. Alii Mephitim deum uolunt Leucothoe connexum, sicut est Veneri Adonis, Dianæ Virbius, alii Mephitim, Iunonem uolunt, quā aerem esse

constat. Nouimus.n. putorem non nisi ex aeris corruptione nasci, sicut etiam bonum
odorem de aere incorrupto, ut sit Mephitis dea odoris grauissimi, id est male olentis,
author Seruius, Plin. uero ad hūc modū scribit. In Hirpinis Amsancti ad Mephitis
ædem locus, quem qui intrauere moriunt. ¶ Sæua, Virg.

Mercurius Maia & Ioue natus, Homero, Hesiodo. Quinq; Mercurios vetustas coluit
vt refert Cicero. Mercurius vnus Cœlo patre, Die matre natus: cuius obscænius ex
citata natura tradit, quod aspectu Proserpinæ cōmotus sit. Alter Valentis & Pho
ronidis filius is qui sub terris habet, Idem Trophonius. Tertius Ioue tertio natus et
Maia, Ex quo & Penelope Pana natū ferunt. Quartus Nilo patre, quē Aegyptii
nefas habent nominare. Quintus quē colunt Pheneatæ, qui Argū dicit interemisse:
ob eamq; causam in Aegyptū profugisse, atq; Aegyptiis leges & literas tradidisse.
Hunc Aegyptii Thoyth & Thoth appellant, eodēq; nomine anni primus mensis, hoc
est Septēber, apud eos vocat. Mercurius vero dictus à mercibus, Hūc etenim nego-
tiorū omnium existimabant esse deū. Festus. quēadmodū Hyginus refert, quinta
stella earū quæ Planetæ dicunt Mercurii nomine appellat. Sed hæc est breuis &
clara. Hæc aūt Mercurio data existimat, ꝙ primus menses instituerit, & præuide
rit siderū cursus. Euhemerus aūt ait primā Venerem astra constituisse, & Mer-
curio demonstrasse. Hunc, authore Diodoro, primū & verba in ordinem redegisse;
& multis indidisse rebus nomina proditū est. Fuisse quoq; literarū inuentorē aiunt,
Instituisseq; quo honore quibusue sacris colerent Dii, In primis obseruator astrorū
cursus fuit, & vocū harmonias adinuenit. Palæstræ, numerorūq;, & ad corpora cu
randa medicinæ artis, Lyræ insuper ex neruis triū chordarū instar triū anni tēpo-
rū repertorē tradunt. Tres.n. instituit uoces, acutā, grauem, & mediam, Acutā ab
Aestate, grauem ab hieme, mediam à uere sumens. Hic & Græcos docuit uerbo-
rum interpretationem, unde & ipsum Hermen, hoc est interpretem, appellarunt.
Tribuuntur præterea Mercurio præconia, dissidia, ac fœdera quæ in bellis fiunt,
Præcones quoq; adiiciunt qui internuntii esse solent, ob eamq; rem ab hoste tuti,
Vnde & ipsum cōmunem utrisq; dicunt, cū ambobus utilitatis cōmunis ac pacis
mutuæ interpres existat. Mensuram insuper, ac pondus, & mercaturæ quæstū re-
perisse affirmant, occulteq; inuicem peculandi modum. Præco etiam deorū tra-
ditur, nunciusq; optimus, quoniam mandata diligenter perficiat, Vnde & interpre-
tis nomen assumpsit, præterea ex testitudinis forma Lyram adinuenisse ferunt,
post Apollinis cū Marsya contentionem. Hæc ex Diodoro. ¶ Cyllenius, uel quia,
ut ait Coruilius, Iouis et Cyllenes filius fuit, uel quia in Cyllene Arcadiæ monte edi
tus est ut ait Virg. Festus ita, Cyllenius Mercurius dictus ꝙ oēm rē sermo sine ma
nibus cōficiat, quibus partibus corporis qui carent κύλλοι uocant, ideoq; quadratū
eū fingūt, alii uolūt sic appellatū ꝙ in Cyllenia uia sit nutritus, alii ꝙ in mōte Arca-
diæ Cylleno, alii ꝙ à Cyllene nympha sit educatus. MAIA genitus, proles Cyllenia,
interp. diuū, latrator Anubis, Virg. quia, ut ait Ser. Capite canino pingit. Hūc uolūt
eē Mercuriū, iō quia nihil ē cane sagacius. Pingit et Aegyptus, teste Plinio, argētū,

vt in uasis Anubim summ spectet pingitque non caelat argentum. Scribit Diodorus Anubim filium fuisse Osiridis, qui canem gestabat tanquam armorum insignia, ex quo Aegyptii Canem uenerantur, & Anubim deum canino capite effingunt. ¶ Facundus, Nepos Atlantis, catus, celer, Horat. ¶ Latrans Anubis, Propert. ¶ Ioue natus, Atlantiades, caducifer, deus ales, agilis, Atlantis Pleionesque nepos, uelox, pacifer, uerendus, pleiade natus, Clarus, Ouid.

Mercator, diues, Horatius.

Meretrix, scortum, auara, Catullus. ¶ Periura, deuia, arguta, Horat. ¶ Mercabilis, Oui.

Mergi aues, dicti quod mergendo in aquam captent escam, Varro, Festus pennas rostro purgantes, mariaque aut stagna fugientes uentos praedicunt. Nidificant in Arboribus, pariunt incipiente uere. Inter aquaticas soliti sunt deuorare quae caeterae reddunt, author Pli. ¶ Celeres, Aprici, Virgil.

Meroe ciuitas Aethiopiae, regni caput, eodem nomine quo & insula. Hanc insulam Clypei figuram habere dicunt, cuius magnitudo fortasse supra uerum dicta est longitudine trium milium ferè stadiorum, amplitudine mille, ea montes frequentes habet, & nemora immodica, habitant partim pastores, partim uenatores, partim agricolae. Sunt in ea aerariae, ferrariae & aurariae officinae, & preciosorum lapidum genera. Libyam uersus magnis quibusdam harenae cumulis ambitur, Arabiam uersus continuis praecipitiis, austrum uersus fluminum concursu, Astabora, Astapoda, & Astasoba, à Septentrione est Nili decursus usque in Aegyptum secundum antedictam fluminis obliquitatem. Ciuitatum domus ex palmaceis strigmentis sunt contextae parietes etiam ex lateribus, sales apud eos fossiles sunt, quemadmodum & in Arabia. Abundant arboribus, Palma, Ebeno, Persico, & Siliquastro, Venant elephantes, leones & Pardos, Dracones habent qui cum elephantis pugnant, & multas alias feras, quae à tostis & aridis locis ad aquosa & palustria confugiunt, Herodotus, Strabo, Pli. ¶ Cephea, Propertius.

Merum, feruidum, Horat. ¶ Liquidum, Ouid.

Messene Messeniae regionis in Peloponneso urbs à Lacedaemoniis quidem decenali obsidione tandem diruta, à Thebanis uero instaurata, Strabo, Plinius, Mela, Iustinus. ¶ Ferax, Ouid.

Messis, rubicunda, spicea, triticea, Virg. ¶ Frugifera, Ouidius.

Messor, durus, Ouidius.

Metra, siue, ut alii, Mestra, Erisichthonis filia, in uarias formas mutari solita, unde prouerbium graecis, Mutabilior Metra Erisichthonis, in eum qui secum non constat. Fabulam tractat Ouidius, & Tzetzes, ¶ Generosa. Triopis, Ouid. ab auo Triope.

Metus, gelidus, Pauidus, Ouidius.

Meuania Vmbriae ciuitas, Propertii patria nobilis, praeter quam labitur Teneas, qui et ipse paruulis scaphis collectos ex agro fructus deuehit in Thyberim, author Strabo. ¶ Nebulosa, Propertius.

Mezentius

Mezentius Etruſcorũ rex, qui auxiliũ Rutulis contra Latinos tulit vini mercede quod tum in agro latino fuiſſet, Liuius, Varro, Iuſtinus Dionyſ. Alicarnaſſ. Virgil. ¶ Aſper, contemptor diuũ, horrendus uiſu, Etruſcus, acer, Tyrrhenus, ſuperbus, Virg. ¶ Thuſcus, ingens, Ouid.

MIDAS Gordii filius, Phrygiæ maioris rex, qui Ancyram vrbẽ condidit, cuius infinitæ opes in Prouerbium abierunt. Notus monimentis Suidæ, Stephani, Tzetzæ, Diogeniani, Ariſtoph. interpretis, Iuſtini, Ouidii. ¶ Berecyntius heros, Ouid.

Miletus Euxantii Myconis filius, vt alii Apollinis & Areæ Cleochi filiæ, qui quũ Minois iram fugeret in Samũ profugit, à quo & locus ibi Miletus appellatus, Inde in Cariam profectus urbem de ſuo nomine Miletum condidit, quæ & Anactoria dicta eſt ab Anace Cœli Terræq; filio, Euſtathius, Interpres Apollonii. ¶ Robore inuentæ, Phœboq; parente ſuperbus. Deionides, Ouidius. Ego nuſquam cur Deionides dicatur quicquam legi.

Miles, impius, Virg. ¶ Fortis, durus, Tibull.

Militia, fera, Lucret. ¶ Grauis, acris, Sæua, Horatius.

Miluius, volucris rapidiſſima, auidus, Ouid.

Mimas gigas apud Apollonium Rhodiũ, & Callimachũ, & Claudianum. Eiuſdem nominis eſt Mons apud Erythras Ioniæ urbem arboribus fertilis, et Venationi aptus, vt ait Euſtathius. ¶ Validus, Horatius.

Minæ, tumidæ, Horat. ¶ Sæuæ, rigidæ, Ouidius.

Mincius Galliæ Ciſalpinæ amnis, qui ex alpibus fluens Eridanum illabitur, eum Lacus Benacus emittit, Plin. Strabo. ¶ Viridis, ingens, tardus, Virgil.

Minium, quod in Hiſpania ex lapide quodam argentariæ harenæ miſto conficit, aliter aũt nõ diſcernitur. In fornace ſiquidẽ excoctũ minium floridũ & fulgentiſſimum colorem contrahit, habetq; in fodinis exitialem & qui ſtrangulet halitũ, Ideo faciẽ veſicis muniunt qui in officinis id tractant, ne reſpirando lethalem aerem trahant, & nihilo ſecius per eas videant. Vtuntur eo pictores in elegantioribus parietũ tectoriis, authores Dioſcorid. Pli. Vitruuius. ¶ Rubens. Tibull. ¶ Iberum, Propert.

Miniſter, Sedulus, Horat. ¶ Succinctus, Ouid.

Minos Cretæ rex, Ioue & Europa natus, ut canit Homerus, qui Dædalum claſſe perſecutus ad Cocalum Siciliæ regem, ab Cocali filiabus calidis aquis per caput infuſis extinctus eſt. Plutarch. Pauſanias, in Achaicis. Diodorus Siculus, Herodotus multa. ¶ Magnanimus, Catull. ¶ Quæſitor, Virg. ¶ Magnus, Propert. ¶ Dux Europæus, Cnoſiacus, Legifer. Ouid.

Minotaurus, qui & Aſterus dictus eſt, ex Paſiphae natus, tradũt enim Paſiphaen Minois uxorem quũ Taurũ adamaret ſignũ boui ſimile à Dædalo factũ, atq; ita tauro ſuppoſitam deſiderio potitam, Ante hoc tempus Minoem quotannis ferunt ſpecioſiſſimũ omniũ taurũ Neptuno ſolitũ ſacrificare, quũ ci Taurus eſſet cæteris præſtantior aliũ ſacrificauit deteriorẽ, qua ex re iratus Minoi Neptunus eius Tauri amorẽ Paſiphaæ iniecit, cui arte Dædali ſuppoſita decantatum fabulis genuit Minotaurũ

natura duplici, ut qui usque ad humeros taurus, cætera homo esset. Ad hoc nutriendũ monstrum aiunt à Dædalo Labyrinthũ fabrefactũ, difficiles habentem egressus & insciis irremeabiles, in quo recluso Minotauro septem Athenienses pueri, totidẽque uirgines singulis annis dabantur. Hunc Theseus Dædali ope sustulit, authores Plutarch. Diodor. Lycoph. interpres. Minotauri effigies, inquit Festus, inter signa militaria est, quoniam non minus occulta esse debent consilia ducum, quã fuit domiciliũ eius Labyrinthus. ¶ Sæuus, Indomitus, Catull. ¶ Mistum genus, prolesque biformis, ueneris monimenta nefandæ. Virg. ¶ Monstrum biforme, Semibos, Semiuir, Ouid.

Minturnæ Campaniæ ciuitas, Straboni, Pomponio Melæ, Liuio. ¶ Graues, Ouid. sunt. n. paludosæ, quod Iuuenalis his uersibus testatur. Exilium & carcer Minturnarumque paludes, Et mendicatus uicta Carthagine panis.

Misenus Aeoli filius, Phrygius miles, Aeneæ tubicen, Mela. Festus, Virgilius. ¶ Aeolides, quo nõ præstantior alter, Aere ciere uiros, martemque accendere cantu, Virg. ¶ Canorus, Ouid.

Miseni, siue Misenũ Campaniæ promontoriũ, Cumis proximũ, In medioque palus Acherusia, quædã sanè à mari refusio alto cœno referta, ubi Misenum circũflectenti statim sub rupe lacus obuiam fit, nomen ei dedit Misenus de quo supra diximus, Strabo, Plin. Mela, Liuius, Festus. ¶ Nobiles, Propertius.

Mitra, incuruũ pileũ de quo pendebatbuccatũ tegmen, ea Phryges et Lydii utebant, ut scribit Ser. Cõueniebat aũt mulieribus aut effœminatis, qđ ostendit Varro, & Virgil. quũ ait. Et nũc ille Paris cũ semiuiro comitatu Mæonia mentũ mitra, crinemque madentẽ Subnixus. ¶ Subtilis, Catul. ¶ Mæonia, Virg. ¶ Lydia, Propert. ¶ Picta, Ouid.

MODI. Canori, Virg.

Mœnia, alta, Lucret. ¶ Ardua, Virg ¶ Turrita, Ouid.

Mœror, grauis, Horat.

Mola far tostũ & sale sparsum, quod eo molito hostiæ aspergant, author Festus. Itemque Pli. ait, maxime tñ sacris intelligitur authoritas, quando nulla conficiuntur sine mola salsa. ¶ Sancta, Tibull.

Mola uersatilis à molendo, Huius. n. motu eò coniectamoliuntur, ut ait Varro. ¶ Scabra, aspera, Ouid.

Moles, immensa, immanis, magna, Virg.

Molossi canes, qui ex Epiro mittebant, à Varrõe, et Hor. cõmẽdati, Theopõpus Epirũ in. xiiii. gẽtes distribuit, et in iis Chaones et Molossos præstare dicit. ¶ Acres, Virg.

Molpis Eleus, de quo supra, quum de pluuio Ioue ageremus, mentionem fecimus. ¶ Sacri monstrator iniqui, Ouid.

Monile, baccatum, Virg. ¶ Auratum, gemmatum, Ouid.

Monstrum, horrendum, informe, Virg. ¶ Fatale, Horat.

Montes, magni, supremi, alti, opaci, Lauricomi, Lucret. ¶ Prærupti, Catull. ¶ Aerii, intonsi, feri, saxosi, summi, excelsi, frondosi, Virg. ¶ Auii, ardui, Horat. ¶ Gelidi, umbrosi, Tibull. ¶ Lapidosi, Solidi, tumidi, nemorosi, inculti. Ouid.

Mopsus uates Lapitha, patre Ampyco Titanoris filio, matre Chloride Orchomeni fi-

lia natus, qui cũ aliis Argonautis in Colchos nauigans, à serpente extinctus est, à quo Mopsium urbs in Thessalia. Alius item Mopsus uates fuit Apolline & Manto Tiresiæ filia æditus apud Colophonẽ sepultus, Lycoph. & Apollonii interp. Strabo, Suidas. ¶ Ampycides. Ouid.

Mora, tarda, Catull. ¶ Segnis, Virg. ¶ Lenta, ignaua, longa, Ouid.

Morbus, teter, Catull. ¶ Tristis, pallens, Virg. ¶ Iners, grauis, exanguis, morosus, Ouid.

Mores, sequaces, Lucret. ¶ Probi. Horat.

Moretum, herbosum, Ouid.

Morini Britaniæ populi, Menapiis nouissimis eius prouinciæ populis finitimi, his himbriferũ aerem magis quã niualem esse constat. Per serenitates aũt nebula late obtinet, adeo ut die tota tribus tantum aut quatuor horis circa meridiem ipsum solem aspiciant, Strabo, Cæsar. ¶ Extremi hominum, Virg.

Morsus, ualidus, Lucret. ¶ Acer, Catull. ¶ Ferus, auidus, Lacerus, acerbus, Ouid.

Mors, lethum, funus, horrida, æternus sopor, Lucret. ¶ Dura, frigida, terribilis uisu, fera, crudelis, nox æterna, somnus ferreus, Virg. ¶ Pallida, perpetuus sopor, atra, gelida, cæca, indomita, cita, uolucris, Horat. ¶ Auida, atra, immitis, rapax, dira, tacita, Tibull. ¶ Cerulea, obscura, importuna, Ouid.

Mora fructus, sanguinea, Virgil. Sanguineus succus est Moris, Cerasis, Prunis, Vuis nigris, authore Pli.

Mortui, æthere cassi, silentes, luce carentes, Virg.

Motus, genitales, uitales, sensiferi, auctifici, Lucret.

MVCRO, coruscus, ferreus, teres, Virg.

Mulctralia, niuea, Virgi. quãquã & Mulgaria legatur, quo uerbo Valgius quoq; poetausus est ut ait Seruius.

Mundus, orbis, magnus, patulus, capax Lucret. ¶ Maximus Virg. ¶ Sectus, latus, Hora. ¶ Incuruus, Tibull. ¶ Solidus, immensus, diues, triplex, uastus, triformis, æternus, ingens, Ouid.

Murmur, raucum, Virg.

Muri, alti, Virg. ¶ Turriti, Ouid.

Muscus, uiridis, Lucret. ¶ Turpis, mollis, uirens, Ouid.

Mustum, dulce, Virg. ¶ Pingue, candidũ, purpureũ, Prop. ¶ Feruidum, Ouid.

Musæ, ut Hesiodo placet, Ioue & Mnemosyne natæ, & hæ quidem à Musæo Iuniores appellatæ, Antiquiores enim Cœli Terræq; filias quatuor fuisse Eumelus, Mnaseas, Alcmæon, & Aloei filii Otus & Ephialtes, qui primi Musis rem diuinã fecerunt, uoluere, Ephorus tres enumerat, Crates octo, Aratus quatuor Iouis & Plusiæ nymphæ filias, Epicharnus in Epithalamio Hebes septem enumerat Piero & Pimpleide nympha genitas, Verũ nouẽ numerus inualuit, his cõprobantibus qui habiti sunt cæteris præstãtiores, Hom. dico, atq; Hesiodũ, cæterosq; eiusmodi. Home. enim ait Musas nouẽ esse pulchritudine eximia. Hac Nouensiles Deos esse putant Granius, & Aelius. Piso nouẽ Deos esse credidit apud Trebiam constitutos, ut legimus apud Arnobium. Hesiodus etiam recenset nomina, Clio, Euterpe, Thalia, Melpomene, Terpsichore, Erato, Polyhymnia, Vrania, Calliope, quæ

omnibus est nobilior. Harũ cuilibet sua officia tribuerunt eorum quæ ad musicæ artem spectant. Veluti Poeticam, suauem cantũ, saltationem, choreas, astrologiam, reliquasq; doctrinas. Cõplures tradunt eas fuisse uirgines, qm̃ uirtutis disciplina incorrupta esse uideat. Musas παρὰ τὸ μῶ quod est quæro, cognominatas uolũt, propterea quòd cognitio inquirendi causa est. Nomina cuiq; à proprio munere tribuerunt. Nam Clio propter gloriam quæ ex poetarũ Laudibus oritur dictã uolunt, κλέος nempe gloria. Euterpen propter uoluptatem quæ ab audientibus ex honesti eruditione percipitur, εὖ bene τέρπω delectatione afficio. Thaliam, quòd in longum tempus poetarũ laus parta uirescat. θάλλον omne germinans veteres dixere, & θάλλειν virere, Melpomenenà dulci cantu quo audientes demulceãtur, μέλπω & μέλπομαι canto, Terpsichoren eo audiantes oblectat propter bona quæ proueniunt ex doctrina, χορὸς tripudium, cœtus, chorus. Erato, docti homines ab omnibus ament ἔραμαι amo ἐρατὸς amabilis, Polyhymniam, qm̃ cantus suauitate poetas reddit gloria immortales, πολὺς multus ὕμνος laus proprie deorum, Vraniam, uiros multos ad cælum tollat, οὐρανός cælum. Gloria enim ac sapientia eleuat animos ad cælestium contemplationem. Calliopen, cantus suauitate cæteras antecedens magni ab auditoribus æstimetur καλὴ pulchra ὀπὴ vox. Plura apud Diod. et Cornutũ. Sane Polyhymniam Cornutus dictam ait, quia virtus πολυύμνητος sit, hoc est multum laudata, siue πολλοὺς ὑμνοῦσα, hoc est quia multos laudet. Theodorus Gazes à πολὺς multus & μνεῖα memoria. Hesiodus Polymniam dixit usu magis & poetica licentia quàm ratione. Cicero uero ita ait, Iam Musæ primæ qutauor natæ Ioue altero Thelxiope, Mneme, Aoede, Melete, Secundæ Ioue tertio & Mnemosyne procreatæ nouem. Tertiæ Ioue tertio Pieriæ natæ & Antiopa: quas Pieridas & Pierias solent Poetæ appellare iisdem nominibus, eodem numero quo proximæ superiores. ¶ Heliconiades, Lucret. ¶ Virgines doctæ, Catullus. ¶ Pierides, siue à Pieria Boeotiæ monte, & urbe, quã Pierus tenuit, quãq; Thraces Pieres dicti musis sacrarunt, ut ait Strabo, & Tzezes, siue quia in Pieria natæ ut Hesiodus, siue à Piero patre ut Epicharmus, & Ouidius, siue ut testatur Festus, propter amœnitatem, & solitudinẽ Pierii montis quo eæ secretis locis propter studia Liberalia delectantur. Cæterum Pierus Thessaliæ oppidũ est, & mons Plinio. CAMOENAE. Ita à carminibus dictæ, uel canunt antiquorũ laudes, uel sint castæ mentis præsides, author Festus. Nymphæ libethrides. E cantu, inquit Strabo, & numeris instrumentisq; omnis ẽt Musica Thracia, Asianaq; habita est. Nam id manifestum fit ex locis in quibus cultæ sunt musæ. Nam Pieria, & Olympus, & Pimplea, & Libethrum quondã loca fuere Thraciæ, & montes, quos nunc Macedones possident, quiq; musis Heliconã cõsecrarũt Thraces fuere Boeotiæ accolæ, ut ii qui libethridũ Nympharũ antrũ cõsecrarũt, et qui Priscæ musicæ curã studiũq; dederũt, Thraces fuisse phibent Orpheus, et Musæus, et Thamyris, ob id ẽt Eumolpo nomẽ. Itẽq; alibi scribit de

Helicone loquens: hoc autem in loco consecrata Musis ædes, fonsq; Caballinus, & Libethridum Spelunca Nympharũ, qua ex re suspicari licet, eos qui & Helicona, & Pieriam, & Libethrũ, & Pimpleam eisdem Musis consecrarunt Thraces extitisse, Pieres autem vocabant, quibus extinctis loca hæc Macedones nunc possident. Dictũ est etiam hanc Boeotiam olim Thraces habitasse quũ eos uiribus eiecissent. CHORVS Phœbi, dulces, Virg. ¶ Almæ, Horat. ¶ Sorores doctæ, Tibull. ¶ Thespiades, Thespiæ liberũ oppidum Boeotiæ, Cupidine Praxitelis nobile, Cicero, Pli. Steph. Strabo. AONIDES, præsentia numina uatũ, chorus virgineus, memores Heliconis alũnæ, Aoniæ, sorores Aoniæ, Mæonides, Ouid. fortasse propter Homerũ Mæonidem Musarum patrem.

Mutisca, Sabinorum urbs Trebula, & Suffenna quoq; dicta, authore Dionys. Alicarnasseo. ¶ Oliuifera, Virg.

MYCENAE, & Mycene, ciuitas Peloponnesi inclyta, dicta à Mycene Inachi filia Arestoris uxore, ut alii à Mycenæo Spartonis filio, ut alii ἀπὸ τοῦ μύκνος id est cuspide ensis quẽ Perseus ferebat, quo cadente Mercurii iussu urbem condidit, uel quod Io uacca facta mugierit. Agamẽnon Mycenarũ Corinthum a Sicyonem usq; regimen tenuit. Cæterum secundũ Troiana tempora destructo Agamẽnonis imperio res Mycenæa humilius attenuata est, præcipue post restitutos Heraclidas. Hi.n. occupata Peloponeso priores dominos eiecerunt, quo effectum est, ut qui Argos obtinerent, Mycenas quoq; subiectas in vnum conspirantes haberent. Posteriori tempore Argui eas solo æquatas deleuerunt, adeo ut nunc Mycenæi oppidi ne vestigiũ quidem reperiatur. Eiusdem nominis est mons Argiuorum iuxta Inachum flumen, contiguus Apesanto, Coccygio, Athenæo montibus, authores Plutar. Strabo, Stephanus, Pausanias. ¶ Fortes, claræ, magnæ, Agamẽnoniæ, sæuæ, Virg. ¶ Dites, Horat. ¶ Pelopeiades, altæ. Ouid.

Mycilus, siue ut græci codices habent modo Myscelus, modo Myscellus, è Rhypibus Achaiæ urbe oriundus, Alemonis filius, qui Crotonem urbem salubritate nobilẽ prope Rhegyum Siciliæ condidit. Nam quũ Achiui à Deo oraculum cæpissent ut Crotonem conderent, Myscellus ad considerandum locum accessit, qui quũ iam ædificatam cerneret Sybarim à uicino flumine cognomen habentem, hanc præstantiorẽ esse iudicauit. Ea propter ferunt eum reuersum ad oraculum denuo rogasse nunquid hãc pro illa condere datum esset, cui Deus has reddidit uoces, (Erat autem gibbus Myscellus.) Terga breuis Myscelle tuo de pectore omitte, Cætera perquirens frustra, en venaris iniqua, At rectum quodcũq; datur tu laude probato. Reuersus igitur, Crotonem construxit Archiæ auxilio qui Syracusas condidit, authores Strabo, Suidas, Aristophanis interpres. ¶ Alemone natus, Alemonides, illius diis acceptissimus cui. Ouid.

Myconus vna è Cycladibus insulis, sub qua Gigantum nouissimos, siue ut quidam græci codices habent validissimos, nempe ὑγιεινοτάτους pro ὑστάτους, ab Hercule mactatos iacere fabulant. E qua deriuatum est prouerbium. Omnia sub unã

Myconum, quādoquidem quæ natura distinguunt, sub unū titulū descriptionemq; ducunt, Myconios etiā quidam caluos appellant, cum illud vitiū ea passim exuberet in insula, Strabo, Steph. Plin. ¶ Humilis, Ouid.

Myrmidones populi Achilli subiecti, à Myrmidone Iouis filio dicti, siue q in Aegina insula è formicis nati sint, unde Aegina Myrmidonia dicta est, hi fugientem Peleum ex Aegina secuti Phthiam Thessaliæ vrbem tenuerunt, unde Phthiotæ iidem qui et Myrmidones, Eustathius, Strabo, Plin. ¶ Parcū genus, patiens laborum, quæsiti tenax, Ouidius.

Myrica arbor, quā & Tamaricem Romani dicūt. Nota omnibus arbor est. Nascitur prope paludes, & in stagnantibus aquis, fructū fert quemadmodū & florem concretione sua muscosum. Nascit satiua quædam Tamarix in Aegypto, & Syria, in cæteris agresti similis, sed semine Gallæ simili. Hanc maxime apud Mæandrum amnem nasci scribit Pausanias, quemadmodum in Asopo Iuncos, unde ab Homero Iuncosus appellatur, Persicū in Nilo tantū, Populū in Acheronte apud Thesprotas, vnde primū ab Hercule in Lucē allata est, In Alpheo Oleastrū, Alnū in Eridano. Scythæ præterea Magi Myricino baculo uaticinabant ut Herodotus scribit, Myrica quoq; Apollinem bellum Erythræum prædixisse Metrodorus scriptum reliquit. ¶ Humilis, Virg ¶ Tenuis, fragilis, Ouid.

Myron statuarius Eleutheris urbe quæ ad Marathonem est natus, Ageladæ discipulus, bucula eius maxime ex ære celebratur, fecit & alia signa, hic numerosior in arte fuit quā Polycletus, & in Symmetriis diligentior, Pli. Quintilianus. ¶ Artifex, Prop.

Myrrha Cinyræ Cypri regis siue Thiantis, & Smyrnæ filia, Veneris miseratione in arborem sui nominis mutata, Interpres Lycophronis et Theocriti, Oppianus, Plutarchus ex Theodori metamorphoseon libris. ¶ Cinyreia uirgo, Ouid.

Myrrha, quā græci Smyrnam uocant, Arboris in Arabia Aegyptiæ spinæ similitudine nascentis, lacrima: qua incisa in substratas palmeas tegetes liquor ille defluit, aliquando etiam in trunco arboris concrescit. Vocaturq; in myrrhæ genere quædam Pediasimos, Id est campestris, pinguis, & quæ expressa Stacten dat: quædam vero Gabirea omnium pinguissima, pingui & feraci solo proueniens, quæ copiosam Stacten etiam reddit. Primum bonitatis honorem habet Troglodytica, à regione in qua nascitur sic appellata. Viret hæc modice, translucida est, & mordaci in gustu erosione sentitur, Erythræa sequens, & Minæa, in qua Stactea, & Atramitia, Tertia Dianitis, Quarta Collatitia, Quinta Sambracena à ciuitate regni Sabæorum mari proxima, Sexta quā Durisitim uocant, Est et candida uno tantū loco, quæ in Messalū oppidum confertur. Dioscorides, Plin. ¶ Orontea, Propert. ¶ Fulua, pinguis, beneolens, Ouid.

Myrtus arbor in quā Myrsinen puellam atticam Mineruæ dilectam Constantinus Cæsar mutatam tradit, indeq; Myrtū quēadmodum & oleam Palladi gratam esse, hæc in Europæ citeriore cælo, quod à Ceraunijs mōtibus incipit, Primū Circæis in Elpenoris tumulo uisa tradit, græcū ei nomen remanet, quo peregrinā esse appreret. Huic

arbori præest Venus, unde & ara vetus fuit Veneri Myrteæ, quā Murtiā uocant. Cato tria genera Myrti prodidit, candidam, nigram, coniugalem. Nūc & alia distinctio satiuæ aut siluestris, & in vtraq; latifoliæ, Pli. ¶ Agia, Catull. hoc est sancta. Ea enim Veneri sacra est, & in sacris adhibebatur, ut docent Pli. & Plutar. ¶ Paphia, fœcunda ualidis hastilibus, Virgilius. ¶ Bicolor, litorea, iuxta id quod ait Virgilius, Littora Myrtetis Lætissima, subeunt tñ & montosa authore Plin. Vlmus, Malus, Pyrus, Laurus, Myrtus, CYTHERAEA, Ouid.

Myrta, Cruenta, Virg. Matura enim cruoris imitantur colorem, Seruius.

N

NAIADES, & Naides nymphæ fluminum, stagnorū, fontium παρὰ τὸ νάω quod est fluo, Suidas, fuit & Nais insignis meretrix ut refert Harpocration ex Lysia, & Aristophane. ¶ Candidæ, Virg. ¶ Aequoreæ, Ouid.

Napææ nymphæ, quæ saltus syluasq; incolunt, νάπη & νάπος saltus, locus montanus & siluosus. ¶ Faciles, Virgil.

Narcissus Cephisi amnis Boeotiæ & Liriopes siue Liroesses filius, qui cū labore venationis & æstu languidus ad proximū fontem decubuisset, imaginē suā conspicatus, in proprios amores exarsit, nimioq; sui desiderio contabuit, in florem sui nominis mutatus est, Thespienses in Bœotia fontē Donaca monstrant vbi se specularet puer stultissimus, coarguit hanc fabulā uetustissimus poeta Pamphilus qui Proserpinam multis annis antequā Narcissus esset captam à Plutone cecinit carpentem Narcissos, Pausanias in Boeoticis, Eustathius, Ouid. ¶ Cephisius, puer miserabilis, Ouid.

Narcissus flos, quē Romani Balbū uomitoriū appellant, folia habet porracea, multo tamen tenuiora minoraq; & angustiora, Caulem concauū sine foliis altitudine supra dodrantem, in quo candidus flos est in medio croceus, in aliquibus autem purpuræ aspectu. Radix illi intus candida, rotunda bulbosaq;, Semen ceu in membrana clausum nigrū & oblongū Nascitur probatissimus in montanis locis grato odore, reliquū genus porraceum, & herbæ halitum ex se mittit, Serotinus flos est. Post Arcturū enim & circa æquinoctiū floret. Et quonā dolores et torpidas capitis grauitates facit, à Narce, qua uoce græci torporem indicant, non à fabuloso puero, ut poetæ finxerūt, Narcissus dictus est, Dioscorides, Theophrastus, Plutarchus, Plin. Eo Ceres & Furiæ coronabantur Euphorione & Sophocle authoribus. Idemq; Sophocles magnorū Deorū, hoc est subterraneorū, antiquum sertum uocat. Veluti Hedera Baccho consecrata erat, Larus auis Mercurio, Picea arbor Vulcano, Trigla, & Mænis Pisces Dianæ, Citharus Apollini, Mercurio Boax, Aphya quæ & Aphritis Veneri, quadrupedū uero Lupus Apollini Lepus Amoribus, Draco Mineruæ, author Eustathius ¶ Purpureus, Virgil.

Nardus græcis, pariter & latinis, cuius duo genera sunt, uocaturq; Indica altera, Syriaca altera, haud sane quia in Syria & India proueniat, sed q; montis in quo nar-

dus nascit, altera pars Syriam altera Indiam spectat. Habetq; in Syriaca Nardo primũ bonitatis honorem, quæ recens non ponderosa, comosa, colore ruso, odoratissimaq; est, & quæ vna cum angulosi odorati iunci odore breui spica & amaro sapore fit, Itidem quæ linguam exsiccet odoris suauitate diu permanente. In Indica Gangetis altera dicitur à Gange flumine inuenta appellatione, qui ad radices montis, in quo nardus nascitur, fluit. Ignauior & minori efficacia, quod aquosis locis prouenit, nardus hæc est, munerosas & ex una eademq; radice prodeuntes spicas ex se mittit, easdemq; comosas implicitasq;, & odore uiroso. Est & Nardus Gallica in Liguriæ alpibus nascens. Itemq; Nardus montana, quæ quibusdam Thylacitis, & Niris dicta est, eam Cilicia gignit & Syria. Ramulos foliaq; Eryngio similia habet, minora tamen, Eryngii modo aspera, & aculeata, Radices illi duæ sunt, & aliquando plures nigræ, odorataeq;, Asphodelo similes, uerũ multo quã Asphodelus graciliores, tenuioresq;, non caulem, non florem non semen fert. Diosc. Plin. ¶ Assyria, Achæmenia, Horat. Vnguenta enim Persarum gentis sunt. Et castris Darii regis expugnatis in reliquo eius apparatu Alexander cæpit scrinium unguentorum, author Plinius. ¶ Lenis, Ouid.

Nardi montani spica, Spica Cilissa, Propert.

Nar amnis, qui Narniam urbem in uia Flamminia sitam præterfluit Thyberim influens paulo super Ocriculo urbe exiguis nauigabilis nauigiis. Idem Velinos lacus Sabinorum exhaurit sulfureis aquis, Tyberim ex his petens replet è monte Fiscello labens iuxta Vacunæ nemora & Reate in eosdem conditus, Pli. Steph. Strabo. ¶ Sulfurea albus aqua, Virg. ¶ Præceps, Ouid.

Nares, patulæ, Lucret. ¶ Cauæ, Ouid.

Natura, rerum creatrix, gubernans, dædala rerum, Lucret. ¶ Rerum nouatrix, edax, sollers, ingeniosa, Ouid.

Nauale, siccum, longum, Ouidius.

Nauis, carina, puppis, Linter, Lembus, ratis, Abies, magna, panda, Lucret. ¶ Celeris, cita, inflexa, Catull. ¶ Pinus nautica, pinus caua, alnus cauata, curua, Leuis, celsa, caua trabs, uncta, uelox, cerulea, ærea, picta, Nam, ut scribit Lycoph. interpres, puppes nauiũ regaliũ deos pictos habebant, quas ob pietatẽ nemo incendere auderet. ABIES AERATA, Virgil. ¶ Trabs ærata, fragilis, Cypria, hoc est ærata, quoniam, ut diximus, Cyprus ære fertilis est, LIBVRNA, Liburnia Illyrici pars est, cuius exemplo naues bellicæ ex ædificabantur, & appellabant Liburnæ, & Liburnicæ, Minimæ autem habebant remorum singulos ordines, paulo maiores binos, Idoneæ mẽsuræ ternos uel quaternos, interdum quinos sortiebantur remigum gradus, Appianus, Vegetius, Suidas, Strabo, Horat. ¶ Dubia, instabilis, Tibull. ¶ Dura, uelifra, Proper. ¶ Adunca, uolucris, recurua, incurua, cerata, concaua, ueliuola, Ouid.

Nautæ, miseri, Virgil. ¶ Auidi, maligni, callidi, Horatius. ¶ Vagi Tibul. ¶ Audaces, Ouidius.

Nausea, fluens, Horatius.

Naulia, quæ & Naula, siue Nabla instrumentũ musicũ, quod aliter Psalterium dicit, Athenæus, Suidas, Strabo. ℣ Genialia, Ouid.

Naxos una Cycladũ cum oppido, quam Strongylen, dein Diam, mox Dionysiada à vinearũ fertilitate, alii Siciliam minorem, aut Callipolim appellarunt. Patet circuitu LXXV. Millia, Pass. dimidioq; maior est quã Paros. Hæc Plin. Naxos dicta à Naxo Carum duce, siue à Naxo Endymionis filio, ut ait Stephanus. Siue, vt Euphorion, ἀπὸ τοῦ νάξαι quod est Bacchari, Asclepiades Dionysiada nominatam scribit quia solæ mulieres Naxiæ octauo mense pariunt, quoto & Liber pater natus creditur, siue quia fons in ea vino fluat quod quidem Andro uicinæ ab aliis tribuitur. Strongyle primũ nũcupata est, dein Dia ab Aloei filiis Oto & Ephialte, qui eam insulam subactis Thracibus occuparunt. Cares deinceps aduecti in insulam possederunt, quibus Polemonis filius Naxus imperans pro Dia ab se cognominauit Naxon. Hic vir bonus ac præclarus filium reliquit Leucippũ, ex quo ortus filius Merdeus imperauit insulæ, ferunt Naxii Bacchum apud se nutritũ, ob eamq; rem insulam deo acceptissimam esse, Dionysiadaq; à nonullis dici, & ut classe præstarent illis datũ. Nam primi ab Xerxe deficientes, & classe eum oppugnarunt, & apud Plateas in acie opera eorum insignis fuit. Vina præterea habent præcipua. Plura leges apud Diodorũ, & Strabonem. ℣ Bacchata iugis, Virg. ℣ Breuis, Ouid.

NEAPOLIS ciuitas in Opicis Italiæ, à Rhodiis, ut alii à Phalaride, ut alii ab Hercule condita, Postea vero Chalcidenses Colũbæ auspicio eam incoluerunt, auxeruntq;, & ex Pithecusis Athenisq; uenientes, unde & noua ciuitas, id est Neapolis, appellata fuit, ubi Parthenopes vnius e Sirenibus sepulchrum ostenditur, unde & Parthenope dicta, Gymnicum agonem iubente oraculo ibi celebrant. Est & eiusdem nominis urbs Africæ, Syriæ, Thraciæ, Strabo, Lycoph. interpres, Liuius, Plinius, Statius, & quidam illustris poeta ad pisonem Calpurnium, Testis Acidalia quæ condidit alite muros Euboicam referens fœcunda Neapolis arcem, dulcis, Virgil. ℣ Otiosa Horat ℣ Mœnia Parthenopeia, in otia nata, Ouid.

Neapolitanus, Parthenopeius, Ouidius.

Neæthus amnis Italiæ iuxta Crotonem, quæ est in sinu Tarentino, cuius cognomen casu prouenisse dicitur. Nam in Achiuorũ errore quosdam ab Iliaca classe applicuisse dicunt, & ad locorũ explorationem egressos, Troianas uero mulieres nauigationis comites tam longi pertæsas pelagi cursus naues incendisse quas uiris desertas esse nouerant. Neæthus etiam amnis ex malorum euentu uocabulum uendicauit νῆυς nempe nauis αἴθω ardeo, incendo, Strabo, Plinius. ℣ Salentinus, Ouid. Iapyges olim Crotonem inhabitarunt, qui & Salentini dicunt, Strabo.

Nebula, aeria, Cat. ℣ Atra, Virg.

Necessitas, dira, sæua, Horatius.

Nectar Deorum & potio & cibus, παρὰ τὸ νεάζειν, quia Dii semper iuuenes sunt, & nunquã senescunt, aut quasi νεόκταρ, q; bibentes iuuenescere faciat. Suidas ex Anaxandride, Athenæus, Festus, Interp. Homeri. ℣ Liquidum, Virg.

¶ Odoratum, cæleste, dulce, Ouid.

Nefas, triste, dirum, immane, Virg. ¶ Vetitũ, maculosum, Horat.

Neleus Neptuni et Tyrus filius, qui Orchomenũ Minyiũ & Pylum imperio tenuit; ut canit Homerus, ut enim scribit Diodorus, Neleus cum iis qui eum secuti erant in Messenen transiens accolarũ voluntate condidit urbem Pylum, cui quũ imperaret, Chlorim Amphionis Thebani uxorem duxit, ex eaq; duodecim filios suscepit.
¶ Diues, Ouid.

Nemora, auia, frondifera, Lucret. ¶ Alta, opaca, Catull. ¶ Arguta, frondosa, atra, frondea, imbrifera, aspera, Virg. ¶ Gelida, umbrosa, Horat. ¶ Densa, Ouid.

Nemesis dea indignationis, quæ improbos supplicio afficit, & nimia felicitate elatis succenset, νεμεσάω succenseo, indignũ puto. Hæc Iouis & necessitatis filia ut Plutarchus, Noctis & Erebi ut Hesiodus. Cui primũ Adrastus rex delubrũ apud Aesepũ flumen construxit, ex quo Adrastea dicta, quãquã nonnulli Adrasteam Dianã esse velint. Erechtheus quoq; Athenarũ rex in Rhamnunte Atticæ uico statuam ei erexit, quod Diodotii opus pleriq; dicunt, aliqui uero Agoracriti Parii, quæ ex. X. cubitorũ magnitudine & pulchritudine, solidoq; lapide perfecta est, & cũ Phidiæ operibus contendit, quã ob rem Rhãnusiæ nomen adepta est, Latinũ nomen ne in Capitolio quidem vbi simulacrũ eius erat inuenit, authores, Antimachus, Aristoteles. X. Orator. Int. Harpocration. Plutar. Pausan. Zenodotus, Suid. Pli. Strabo.
¶ Rhãnusi: uirgo, uehemens dea, Catull. ¶ Rhãnusis, Ouid.

Nepotes, Seri, cari, Virg.

Neptunus Saturni Rheæq; filius, Hesiodus, dictus q mare & terras obnubit, ut nubes cælum, à nuptu, idest opertione ut Varro, ut Cicero à nando. Hic ut Cretes aiunt primus nauigandi arte inuenta classem instituit, eiusq; præfectus est à Saturno factus. Quapropter traditum est posteris Neptunum imperasse mari, sacraq; ei à nauigantibus facta, addunt etiam Neptunum primum equos domuisse, artemq; equitãdi ab illo traditam, equũq; tridente è petra in Thessalia eduxisse, unde Hippius, & Petræus dictus sit, Diodorus, Pindarus. ¶ Aegæus, ab Aegis insula Achaiæ, Neptuno, & Baccho sacra, authorib. Homero, eiusq; Interp. Pherecyde, Strabone. FRATER Iunonis, Saturnius, domitor maris, Virg. ¶ Potens maris deus, Horat. ¶ Deus Tænarius, à Tænaro Laconicæ promontorio, ubi Neptuni templum est, Strabo, Aristophanis interpres. DEVS liquidus, Propert. ¶ Ceruleus, rector pelagi, numen aquarum, tridentifer, æquoreus rex, rex aquarum, Nelei sanguinis author, genitor profundi, Ouid.

Neptuni currus, cæruleus, tonans, Virg.

Neptuni Equi, Eriole & Glaucus, siue Enceladus & Sthenon, vt legimus apud Lexicon Varini Camertis. ¶ Feri, Virg.

Nequitia, misera, Propertius.

Neritos vrbs Cephaleniæ prope Ithacam, quã Laertes à se captã apud Homerũ gloriat, & ipsa Vlyssis patria, quã Achelous amnis è Chalcide fluens circũfundit, &

irrigat. Est & eiusdem nominis mons in Ithaca, authores Strabo, Dionysius Afer, Plin. Homeri interpres. ¶ Ardua saxis, Virg.

Nereus Maris Terræq; filius ut canit Hesiodus, Vates fuit ut scribunt Didymus, et Horatius, & Homer. Int. ¶ Grandæuus, Virg.

Nereides Nerei & Doridis filiæ, ut Hesiodus ait, qui unà cum Sophocle, & Euripide quinquaginta eas facit. Leucotheæ quẽadmodũ & Ino à Myrtino poeta nominant, ut legimus apud Etymologicon. ¶ Aequoreæ, Catul. ¶ Doridæ natæ, Prop. ¶ Pelagi nymphæ, uirides, Ouid.

Nerui, validi, Lucretius.

Nestor Nelei filius ex Chloride Amphionis filia, ut testatur Homerus, quem & tria secula hominũ exegisse canit, cuiq; plusquã mellitam quandã facundiam affingit, ut eius senecta, & eloquentia in prouerbium abierint. Fuit autem eodem authore Pyliorũ dux. ¶ Pylius, Horat. ¶ Facũdus, Neleius, Nelides, antiquus, Ouid.

Nesæe vna Nereidũ, apud Homerũ, & Hesiodũ. ¶ Candida. Prop.

Nessus Centaurus, Ixionis ex Nube filius, quẽ Hercules quũ ad Euenum amnem vnà cum Deianira peruenisset reperit pretio uiatores flumen transuehentem. Hunc tra ductam Deianirã uiolare conantem muliere uiri opem implorante sagitta transfixit, quũ prius tamen Deianiram cognouisset. Moriturus ex vulnere pollicitus est Deianiræ ei se amoris medicamentũ traditurũ, quo nullam præter se mulierem Hercules appeteret. Iussit itaq; ex semine quod ex eo exciderat cum oleo & sanguine à sagitta defluente immisto Herculis tunicã tingere. Quo dato consilio quũ expirasset, illa clã Hercule qđ mãdatũ erat pfecit, Diod. Hyginus, Ouid. Lycoph. interp. ¶ Biformis, semiuir, Ouid.

Nexus, uolubilis, arctus, Ouid.

NICAEA, quæ prius Olbia, Bithyniæ primaria urbs iuxta Lacũ Ascanium, quã primo condidit Antigonus Philippi filius, & Antigoniã nominauit, Postea Lysimachus, quã & ab uxoris nomine filiæ Antipatri Nicæam appellauit. Vrbis ambitus est stadiorũ sexdecim figura quadrata, quæ in campo sita portas quattuor habet ad rectos angulos, & in munitionẽ excisa, quare ex uno lapide qui circa mediũ Gymnasiũ positus est oẽs quattuor portæ cernunt. Sunt et aliæ eodẽ nomine, Strabo, Steph. Pli. ¶ Aestuosa, Catull. Nicæam, ut tradit Strabo, cãpus ingens et valde felix circũstat, æstate nõ admodũ salubris, hac de causa eã æstuosam videt appellasse.

Nilus fluuius à Nilo Aegypti rege cognominatus, siue quia νέαν ἴλυν idest nouũ limũ trahat, qui certo anni tpe liquefactis niuibus excrescens Aegypti cãpos irrigat, et quũ tota æstate obrutã oppletãq; tenuerit, tũ recedit, mollitosq; et oblimatos agros ad serẽdũ relinquit. Primũ ei Melas nomẽ fuit, à Melane Neptuni filio, deinde Aegypti cognomen accepit, ab Aegypto Vulcani & Leucippes filio. Apud Aegyptios diuino in honore habitus ut canit Parmenon, αἰγύπτιε ζεῦ νεῖλε. Hic amnis primo Dyris, postea quũ ex lacu Heptagono profluit, Nigir vocatur, Et qua medios Aethiopas Astapus cognominatur, circa clarissimã eorũ Meroen Astabores Læuo alueo dictus, Dextera uero Astusapes. Nec ante Nilus nominatur, quàm se totum aquis concordibus iunxit, sic quoq; etiãnum Siris nominatus per aliquot millia,

& in totū Homero Aegyptus, aliisq́ Triton, quia tribus nominibus insignitus est. s. Oceani, Aeti, id est aquilæ, eò q celeriter fluat, & Aegypti. Celeberrimis septem ostiis quasi faucibus in mare se euouit, proximo Alexandriæ Canopico, siue Heracleotico, deinde Bolbitico, Sebennytico, siue Phatnitico, Mendesio, Tanitico, ultimoq́ Pelusiaco. Copiosissimi testes sunt Euripid. Herodot. Diod. Strabo, Plutarchus, Plinius, Dionysius Afer. ¶ Septemgeminus Catull. ¶ Magnus, pinguis, Virg. ¶ Tumidus, Horat. ¶ Fertilis, Tibull. ¶ Tepens, uagus, Propert. ¶ Septemfluus, Septẽplex, Papyrifer, Papyrus nanq́, authore Plinio, nascitur in Palostribus Aegypti, aut quiescentibus Nili aquis, CELER, diues, aduena, iocosus, Ouid.

Nimbus, niger, uolans, altus, Lucret. ¶ Nigrans, Aetherius, Virg. ¶ Densus, australis, Ouid.

Niobe Tantali & Euryanassæ filia, ut alii Phoronei & Telodices, ut alii Assaonis filia, Philotti uxor. Hæc filios septem & totidem filias peperit summo decore præstantes, ut Aeschylus, & Euripides, & Aristoph. & Diodorus uolunt, sex fœminas & totidem mares ut Homerus, & Pherecydes, ut Hellanicus mares quatuor, fœminas tres, ut Xanthus lydius liberos decem, ut Sapho bis nouenos, ut Bacchylides & Pindarus bis denos, nonnulli tres fuisse dixerunt, Tali prole superbiens admodū gloriabat Latonæ se præferens numero filiorū, Itaq́ ira motam Latonam ferūt Apollini ut Niobes filios, Dianæ ut filias arcu interficerent mandasse, quibus matri obtemperantibus, contigit eodem tempore & abundare filiis Nioben & carere. Tametsi nō desint qui asserant Chlorim filiam superstitem fuisse, quæ & Meliboea dicta est, et filiū Amyclam, Ipsa ob dolorem amissorū filiorum in Sipylo Phrygiæ monte in lapidem uersa est, adhuc lacrimas fundens, ut nonnulli uolunt præcipitẽ se ex celsissima, rupe dedit, Homerus, Euphorion, Pausanias, Parthenius, Lycoph. interp. Diod. Ouid. Tzetzes, Euripidis Int, Cæterū Sipylus mons nomen habuit à Sipylo Agenoris & Dioxippes filio, antea Ceraunium dictus, Plutar. Hyginus, Gellius. ¶ Tātalis, Propert. ¶ Superba parens, soror Pelopis, Ouid.

Niphates Armeniæ mons fœtus Tigribus ut scribit Strabo, Nomē, ei ut Arcadio placet, ἀπὸ τοῦ νείφειν id est ab assiduo niuium casu, ex Steph. ¶ Rigidus, Horat.

Niphates Armeniæ amnis, qui Euxino ponto commiscetur, ut testatur Ouid. & Lucanus quum ait, Armeniusq́ tenens uolentem saxa Niphaten. ¶ Voluens saxa, Ouidius.

Nisus Hyrtaci filius, Virgilio decantatus. ¶ Insignis pio amore. s. Euryali, Hyrtacides, iaculo celer & sagittis, Virg. ¶ Impiger, Ouid.

Nisi regis Megaræ Scyllæ patris capillus. ¶ Purpureus, Virg. ¶ Honoratus crinis, fiducia regni, Ouid.

Nitrum quod Romani pariter græcis nitrū uocant. Probatur quod Leue & sine pondere est roseo colore aut albo, Dioscorides, Plin. ¶ Rubens, Ouid.

Nix, gelida, alba, Lucret. ¶ Hiberna, Catull. ¶ Sithonia, Virg. ¶ Meotica Propert. Meotis palus Ponti in eum influens, non multo quā ipse est minor, & Ponti mater,

ter, à quo Pontica regio cognominatur, In ore Meoticæ paludis tanta glaciei uis est, vt quo in loco missus à Mithridate Imperator equestri pugna Barbaros in glacie hieme superauerat, illos eosdem nauali prælio soluto per æstatem gelu uicerit, Strabo, Plin. Huius uocis prima cõmunis est apud Propertium, & Ouidium.

NOCTVA auis in quam Nyctimene à Pallade uersa est. Noctuas sexagenis diebus hiemis cubare, & nouem voces habere traditum est. Noctuæ plurimæ in Attica cum in Creta nullæ sint, Ouidius, Plinius, Aristoph. interpres. ¶ Noctis auis Palladis, Ouid.

Nota, memor, Horat. ¶ Informis, Propert.

Nouerca, iniusta, sæua, mala, Virg. ¶ Cauta, Propert. ¶ Terribilis, scelerata, dira, Ouid.

Nox Chao edita authore Hesiodo. ¶ Cæca, Lucret. ¶ Nigra, Catull. ¶ Sera, gelida, atra, humida, opaca, obscura, silens, Eumenidum mater, Sopora, placida, fusca, sublustris, Virg ¶ Frigida, caliginosa, Horat. ¶ Tacita, Tibull. ¶ Sobria, Prop. ¶ Arcanis fidissima, curarum maxima nutrix, siderea, densissima, arcana, alta, furtiua, pruinosa, Ouid.

Noctis quadrigæ, nigræ, Tibull.

Noxa, tristis, Ouid.

NVBES, nubila, ætheriæ, uolantes, atræ, cauæ, fuluæ, nigræ, ramosæ, Lucret. ¶ Aeriæ, Catull. ¶ Densæ, altæ, tenues, obscuræ, inanes, turbidæ, liquidæ, aquosæ, cerulæ, gelidæ, Virg ¶ Candentes, arduæ, Horat. ¶ Volucres, tristes, humidæ, piceæ, bibulæ, cæcæ, Ouid.

Numen, diuinũ, sanctum, Lucret. ¶ Magnum, Virg ¶ Cæleste. Ouid.

Numantia Celtiberorum nobilissima ciuitas, sine muro, sine turribus, modico edita tumulo, quæ quatuor millibus Celtiberorum Romanorũ exercitũ per multos annos sustinuit, nec sustinuit modo, sed sæuius aliquando perculit, pudendisq; uulneribus affecit, Demum Scipione Aemyliano duce maximo oppressa ciuitas nullũ de se gaudium hosti reliquit. Vnus.n. vir Numantinus non fuit qui in catenis duceretur, præda ut de pauperibus nulla, arma ipsi cremarunt, Triumphus fuit tantũ de nomine, Liuius, Florus, Strabo ¶ Fera, Horat.

Numicius amnis, & fons in Latio, iuxta Laurentũ, qui ingens ante fluuius fuit, in quo repertum est cadauer Aeneæ & consecratũ, põstmodũ paulatim decrescens in fontem est redactus, qui & ipse siccatus est sacris interceptis, Vestæ.n. Libari non nisi de hoc fluuio licebat, Pli. Ser. ¶ Sacer, Virg. ¶ Corniger, Placidus, Ouid. ¶ Vnda ueneranda, Tibull.

Numa Pompilius Sabinus uir, Secũdus à Romulo rex quem canum à prima ætate fuisse Seruius asserit, quẽadmodũ et Strabo de Tarquinio refert, Dionys. Alicarnasseus Plutar. Liuius. ¶ Clarus, intonsus, antiquus, munificus, Ouid.

Numidæ Africæ populi, qui quoniam sæpe tentantes agros, alia, deinde alia loca petiuerant, semetipsi Numidas appellauere, author Sallustius, Itemq; Plin. ait. Ab Am-

psaga Numidia est Masinissæ clara nomine, Metagonitis terra à græcis appellata. Numidæ uero Nomadas à permutandis pabulis mapalia sua hoc est domo & plaustris circũferentes. Hi teste Liuio, rudes ad pedestria bella sunt, equis tantũ habiles. Iidem ante omnes barbaros in Venerem effusi ac præcipites. ¶ Infreni, Virgilius. ¶ Extremi, Horatius. ¶ Rebelles, Ouid.

Nursia ciuitas Picena, Iouis simulachro insignis, ex Iulio obsequente, Seruio. ¶ Frigida, Virg. aut reuera frigida, ut apud Silium. Nec non habitata pruinis Nursia, aut certe venenosa, nocens, Gracchi nãq; ubiq; in concionibus suis Nursinos sceleratos appellauere, author Seruius.

Nursæ ciuitas à qua Nursini populi Sabinorum, Pli. ¶ Montosa, Virg.

Nutrix, alma, Lucret. ¶ Cara, Vir. ¶ Fabulosa, Horat.

Nutus, loquax, Tibullus.

NYMPHAE, faciles, Virg. ¶ Simplices, Horat. ¶ Blandæ, Proper. ¶ Teneræ, Ouidius.

O

OAXES Cretæ fluuius vt ait Vibius sequester, & Seruius ex Plisthene, vnde Varro Atacinus Cretam Oaxida terram uocat. Quos magno Anchiale partus enixa dolore, Et geminis capiens tellurẽ Oaxida palmis Scindere dicta. Tametsi id ab Oaxo Cretæ oppido dici possit quod procul abest ab Eleutheroneso ab Oaxo filio Acacallidis Minois filiæ, uel à situ loci q crepidines græci Oaxos vocent, ut scribit Stephanus, Herodotus quoq; Oaxum urbem Cretæ facit, in qua Etearchus Batti Cyrenarũ cõditoris maternus auus regnauerit. ¶ Rapidus, Virg.

OBLIVIO, Liuida, Horatius.

OCEANVS Cœli Terræq; filius Hesiodo, apud Homerũ, Fauorinũ, Q. Curtium, fluuius vniuersam terrã circũfluens. Nomen accepit q ὠκέως νάει quia scilicet celeriter fluit ut scribunt Stephanus, & Solinus. Eum Homerus Deorũ genitorẽ appellat. Oceani quoq; nomine omnis aqua fontana in quã Hydria mergi ac tingi potest dici solet, ut ait Euripidis int. ¶ Pater nympharũ, Catull. Nymphas. n. fluminũ filias dixit Callimachus, quæ tanquã ex Oceano patre fluunt, in eumq; refluunt. ¶ Pater rerum Virg. ex Homero, & Thaletis sententia. ¶ Bellicosus, circũuagus, Horat. ¶ Amnis ceruleus, Tibull. ¶ Senex, Ouid.

Oceani & Tethyos filiæ tria millia numero, Hesiodus. ¶ Oceanitides, Virg.

Oculi, Acies, lumina, nitentes, Virg. ¶ Fulgentes, Horatius. ¶ Loquaces, Tibull. ¶ Micantes, arguti, Ouid.

ODIVM. Vatinianum, Catull. Vatinius in quem acerrime M. Tullius inuectus est, in tantũ odiũ Populi Romani peruenit iam detectis illius flagitiis, ut in prouerbium cesserit, Odium Vatinianũ. Potest & intelligi odium quo Vatinius in Ciceronẽ detinebatur. ¶ Crudele, asperum, Virg.

O dores, ¶ Assyrii, Tibull.

OENEVS, ut ait Diodorus, Proeti filius, ut Hyginus, & Euripides, & Ouid. Parthaonis, Laocoontis argon autæ frater, quem Aetolia bifariam diuisa Calydoniam plagam regno tenuisse tradiderunt, Pleuroniam uero aliqua ex parte Parthaonidas habuisse, qui, ut Poeta inquit, Pleuronaq; colunt, muro & Calydona præaltam, Thestium tñ Pleurona tenuisse memorant, qui Curetũ ductor socer quidẽ fuerit Oenei, Althææ uero pater, Homerus, Diodorus, Strabo, Interpres Homeri. ¶ Parthaone natus, Ouid.

Oenomaus Elidis rex, Martis ex Harpina Asopi filius, ut alii Eurythoe Danai filia, ut alii, Asteropes Atlantis et Hyperochi filius, Apollonii et Homeri interp. Pausanias, Diodorus, Lycophro interp. Steph. ¶ Sæuus, Ouid.

Oenone Cebreni fluminis in Troade, à quo Cebren, siue Cebrenia Troadis urbs, Cumæorũ colonia, ex Creusa filia, Musicæ et medicinæ sciẽs, et vaticinationẽ à Rhea deorũ matre edicta, & ob singularẽ animi prudẽtiã admodũ fama illustris, quã dicũt Paridis vxorẽ fuisse añquã Helenã duceret. Huius et Paridis sepulchrũ apud Cebreniã Troadis vrbẽ ondit, Traditũ est.n. Oenonen uiso Paridis cadauere adeo cõmutatã, ut alienata mente obstupesieret: ac paulatim p moerorẽ deficiente anima concideret, atq; ita uno funere cũ Paride cõtegeret. Didymus, Herodianus, Dictys, Strabo, Lycoph. interpres, Parthenius, Harpocration. ¶ Nais, dea, Prop. ¶ Phrygiis celeberrima siluis, edita nympha à magno flumine, pegasis, Ouid. Huius epitheti ratio adhuc mihi ignota atq; obscura est, quidã nescio quid confinxerũt.

Oeta mons inter Thessaliam & Macedoniã, qui ab oriente ac Thermopylis in occidẽtem vsq; in sinum Ambraciũ extenditur. Quodã etiã modo per lineas rectas mons iste montanã scindit regionem à Parnasso vsq; Pindum barbarisq; superiacentibus. Istius pars una uergens in Thermopylas Oeta uocatur longitudinis ad stadia triginta, asperitatis & celsitudinis non mediocris, longe autem excellentissimus ad Thermopylarum tractum. Ibi enim cacumen attollitur, & in rupes acutas præruptas præcipitesq; finitur. Paruumq; & angustum viatoribus à litore Locros petentibus transitum derelinquit. Ipsum quidem transitum Pylas, idest portas & angustias vocitant, atq; Thermopylas. Sunt enim ibi propè Thermæ, id est, calidæ aquæ magno in honore, uti Herculi cõsecratæ. In Oeta Hercules quum tunicam Nessi sanguine infectã induisset, statimq; flagrare cœpisset, neq; flumine ardorem extinguere posset, ingentẽ pyram ex Apollinis oraculo constructam ascendit, Philoctetes illam succendit, subitoq; fulminibus circum cadentibus pyra exusta est. Accedente Iolao ut ossa colligeret, quũ nihil penitus repertũ esset, credentes Herculẽ, ut Oracula prædixerant, ad deos translatum, Illi ut Heroi sacra quædam fecerunt. Ibi locus est quẽ Pyram, q; ibi mortale corpus eius dei sit crematum, appellant. In huius quoq; radicibus montis Heraclea urbs sita est ab Hercule nomen sortita, quæ in campo arcem imminentem loco alto & præcipiti habet. Diod. Strabo, Hyginus, Liuius, Pli. ¶ Herculea, nemorosa, alta, ardua, Ouid.

O LEA, arbor quæ neq; in frigidissimis neq; in calidissimis locis prouenit. Genera eius tria dixit Virgil. Orchiten, Radiũ, & Pausiam. Nec desiderare rastros, aut falcem ullam aut curam, Pli ¶ Pallens, tarde crescens, Pinguis, Palladia, Pallas nanq; in certamine edito cum Neptuno, Oleam cũ baccis eduxit, quæ melior equo iudicata est, quoniam est insigne pacis, author Ouid. Aristoph. interpres, & Seru. quã oleam Athenis durare ad suam vsq; ætatem prodidit Plin. Diodo. præterea scribit, ꝙ Palladi Olearũ oleiq; educendi inuentionem tribuũt. Nam ante huius deæ ortũ erat hæc arbor cum aliis syluestribus immista, olei vsus aberat cum esset ignota, VIVAX, Firmissimæ enim ad viuendum oleæ ut quas durare annis. CC. inter authores conueniat ait Pli. PALLAS, Flaua, Pacifera, Virg. ¶ Canens, pacalis, Palladis arbor, mitis, semper frondens, folia ut tradit Pli. harum generi non decidunt, Oleæ, Lauro, Palmæ, Myrto, Cupresso, Pinis, Hederæ, Rhododendro, quã Sabinam Herbam vocant. At vero apud Constantinum Cæsarem arbores quibus nũquam folia decidant sunt quatuordecim, Palma, Citrium, Lentiscus, Laurus, Olea, Cupressus, Siliqua, Pinus, Ilex, Buxus, Myrtus, Cedrus, Salix, & Iuniperus, ALBENS, Baccifera, Ouid.

O leum, oliuum, tardum, Lene, Lucret. ¶ Liquidũ, pingue, labens, Virgil. ¶ Pallas, Latex Palladius, Ouid.

O liua, fructus, Sicyonia bacca, Virg. Dioscorides de oleo candido verbo faciens sic ait, Fit oleum hoc ad Sicyonem Peloponesi præcipue, Sicyoniumq; ab ea appellat. ¶ Bicolor, cærulea, Ouid.

O leæ Pausiæ, siue Posiæ Bacca, hæc olea plurimum carnis habet, acerba est, iteq; bacca iucundissima est. Huius oleum saporis egregii dum viride est. Columella, Varro, Plin. Probus. ¶ Amara bacca, Virg.

O leastri arboris folia, qui neq; cariem neq; uetustatem sentit, quoq; primum Hercules coronatus est indeq; corona in olympiacis vt author est Pli. ¶ Amara, Virg.

O lympus mons Thessaliæ, in quo Ludi Olympici Eleis æmuli celebrabantur, multorum montium nomen est Olympus, Elidis, Arcadiæ, Ciliciæ, Macedoniæ, Thessaliæ, Cypri, Apollodorus, Strabo, Mela, Solinus, Pli. Eustathius. ¶ Frondosus, Virgil. ¶ Opacus, Horat.

O MENTVM, Pingue, Catullus.

O mphale Iardanæ filia Lydorum regina, cui Hercules famulatum exhibuit. Hercules nãq; quum Iphitum de turri deturbasset, ob eius mortem in morbum incidit. Sed quum nullo pacto sanari posset, deq; morbi cura Apollinem consuleret, responsum est, facile eius ualetudinis curam fore si iusto venderetur pretio, pecuniaq; exinde redacta Iphiti Liberis daretur. Coactus igitur oraculi responso parere, cũ quibusdã amicis in Asiam nauigans sponte sua à quodam ex amicis venundatus seruus Omphalæ virginis factus eorum reginæ, qui aliquando Mæonii, nunc Lydi dicuntur, pretium Iphiti filiis quum datum esset, pristina valetudine recuperata, Omphalæ seruiens, omnes eius regionis Latrones sustulit, Cercopas qui dicebantur

prædones

prædones regioni infestos partim peremit, partim Omphalæ vinctos tradidit. Syleum raptos ab se viatores ad opus vinearũ cogentem ligone percussum cecidit, Itonas Omphalæ patriã latrocinijs infestantes compescens, urbem eorũ receptaculum expugnatam captamq; diruit. Omphale cognita Herculis uirtute, & quis esset, & liberũ fecit, & ex eo genuit filium Laurũ. Nonnulli tradiderũt Ophiuchũ Herculem esse in Lydia apud flumen Sagarim anguem interficientem, qui & homines complures, & ripam frugibus orbabat, pro quo facto à regina Omphale quæ ibi regnabat multis ornatũ muneribus Argos remissum, ab Ioue uero propter fortitudinem inter sidera collocatũ, authores Hyginus, Palæphatus, Plutarchus, Diodo. Musæus. ¶ Lydia gygæo tincta puella lacu, Prop. ¶ Nympha Iardanis, Mæonis, Lyda, Puella, Ouid.

O NAGRI in Phrygia, & Lycaonia præcipui ut tradit Pli. ¶ Timidi, Virg.

O nyx, hoc est uas ex alabastro, Myrrheus, Propert.

O PPROBRIVM, malum, Catullus.

O pes, excultæ, Propert. ¶ Magnificæ, munificæ, Ouid.

O RACVLA, Veridica, Cat. ¶ Sancta, Virg.

O rchomenus Boeotiæ ciuitas, Locupletissima quondam & potentissima, Opũ quidẽ testis est ẽt Home. Dinumeratis. n. locis opulentissimis ait. Nec quanta in Orchomenon, Aegyptiasue Thebas aggeritur Gaza. Potentiæ uero, quõ Thebani Orchomeniis tributa soluebant, & Ergino Orchomeniorũ tyranno, quem ab Hercule extinctum ferunt. Est & Orchomenos Arcadiæ, Thessaliæ & Ponti. Dictus uero Orchomenos ab Orchomeno Minyæ filio, Strabo, Pausanias, Homeri interpres, Pli. ¶ Ferax, Ouid.

O reades montium nymphæ, Iouis filiæ ut canit Home. ¶ Agrestes, Ouid.

O restes Agamẽnonis & Clytæmnestræ filius, qui Tisamenũ filium suscepit ex Hermione, quo duce Achæi deuictis Ionibus pristinam fortunam recuperarunt, Orestiadem oram Macedoniæ ab Oreste quandoq; occupatam fuisse memoriæ traditum, quum cæsa matre exul profugeret, regioniq; à se nomen reliquisse, quũq; oppidum condidisset Argos Oresticũ de suo uocasse nomine. authores Homeruo, Euripides, Strabo, Pausanias. ¶ Agamẽnonius, scenis agitatus, Virg. ¶ Tantalides, Argolicus, sceleratus, Agamẽnone natus, Tisameni pater, Ouid.

O rni arbores, quæ maxime montes amant, authore Plin. ¶ Rigidæ, steriles. Virg.

O rion Neptuni ex Euryale filius, ut alii Hyriei Thebis Boeotiis oriũdi, siue Chii, ex vrina Iouis & Mercurii, unde primo Vrion dictus, sed vetustate & cõsuetudine factum est, vt Orion vocaret, eo q apud Oream Euboeæ vrbem sit educatus. Nõnulli ab Ioue, alii à Diana inter sidera collocatũ dixerũt, qui adhuc Vergilias fugientes ad occasum sequi videt, qui, quũ Scorpius occidit, oritur. Hunc à zona & reliquo corpore æquinoctialis circulus diuidit cũ Tauro decertantem collocatũ, dextra manu clauam tenentẽ, & incinctũ ense, spectantem ad occasum et occidentem exorta Scorpionis posteriori parte, & sagittario exoriente, cum cancro aũt toto corpore

pariter exurgentem. Habet omnino stellas decem & septem, cuius Zona quū emergit, turbidus est aer, cū totus exoritur auster flat, idē quū occultatur Aquilo spirat. Ferunt præterea ei concessum vt super fluctus curreret, & in terra, quēadmodum Iphiclo Phylaci filio Protesilai patri datum dicit vt super aristas curreret, nec eas infringeret: tum magnitudine tū robore corporis cæteros heroas excedentem, insignē venatorem fuisse, & opera effecisse multa amore laudis. Id quod eximie Maro significauit. Quàm magnus Orion Quū pedes incedit medii per maxima Nerei Stagna, viam scindens, humero supereminet undas. Aut summis referens annosam montibus ornum, Ingrediturq; solo, & caput inter nubila condit. Ex authoribus Arati interprete, Diodoro, Orpheo, Strabone, Hygino, Ptolemæo, Plin. ¶ Nimbosus, aquosus, sæuus, magnus, Virg. Ex Homero, & Pindaro. ¶ Deuexus, tristis, infestus nautis, Horat. ¶ Ensifer. Boeotus, Hyrieia proles, Ouid.

Orithyia Erechthei Athenarū regis filia, quam fabulæ tradiderunt à Borea uento dū flores legit, ab Ilisso Atticæ flumine super Sarpedoniam petram in Thracia delatā fuisse. Historiæ autē ueritas prodit à Borea Astræi filio Thrace raptā, quem fabulæ uentū confinxerunt. Ex ea & Borea natæ Chione, Chthonia, & Cleopatra Phinei uxor. Testimonio sunt Apollonii, & Sophoclis interpres, Diodorus, Eusebius, Herodot. ¶ Actias, Virgil. ¶ Pandionia, Prop. ¶ Erechthis, coniux acteæ tyrāni gelidi. Ouidius.

Orpheus Libethris Thraciæ urbe quæ Pieriæ subiacet oriūdus, Oeagri, qui quintus ab Atlante fuit, & Calliopes filius, ut alii Oeagri & Polyhymniæ, ut quibusdā placet Apollinis & Calliopes, ut alii Oeagri & Menippes Thamyræ filiæ, qui doctrina cantuq; omnes excelluit. Etenim poema mirandū edidit, & suauitate cantus præ cæteris clarus adeo fama excreuit, ut cantu feras arboresq; ad se audiendū allicere diceretur, doctrinæ deditus quū Theologiæ operā impendisset in Aegyptū transiit, plurimarūq; ibi rerū scientia percepta græcorū doctissimus, tum in deorū cæremoniis, tum in Theologia, tū in poematis cantuq; est habitus. Nauigauit insuper cū Argonautis, obq; uxoris amorē ad inferos descendens, a Proserpina suauitate cantus allecta impetrauit ut fato defunctam uxorem ab inferis excitaret, quod & antea fecerat Bacchus, quē dicunt matrē Semelen ab inferis eductam, immortalitateq; donatam Thyonen nominasse. Huic lyra à Mercurio ex testudine facta tradita est, qui querens uxoris Eurydices mortē ad inferos descendisse existimatur, & ibi deorum progeniem suo carmine laudasse præter Liberū patrem, hunc enim obliuione ductus prætermisit. Postea igitur Orpheus in Olympo monte qui Macedoniam diuidit à Thracia, siue, ut Eratosthenes, in Pangæo sedens cū cantu delectaretur dicitur ei Liber Bacchas obiecisse quæ corpus eius discerperent, discerpta membra in flumen Hebrū proiecerunt, caput reliqui corporis speciem in Draconē conuertit, è sanguine Lyræ herba nata, cui Citharæ nomē est, quæq; in Pangæo monte nascit, quūq; Bacchi festus dies agitur Citharæ solum reddit. Caput Lesbo appulsum rupem habitauit: & in caua humo uaticinabatur: unde Lesbii, cæteriq; Aeoles, atq; iis finitimi Io-

nes ipso ad futura præscienda utebant. Sed alii dicunt ꝙ initia Liberi sit speculatus id ei accidisse, Musas aũt collecta membra sepulturæ mandasse, & Lyram quo maxime potuerunt beneficio illius memoriæ causa figuratam stellis inter sidera constituisse Apollinis & Iouis uoluntate, ꝙ Orpheus Apollinem maxime laudaret, Iupiter uero beneficium filio concessit. Alii ꝙ mulierũ consortia fugeret à Thracibus mulieribus discerptum uoluere. Bistoniã & Ciconas rgno tennit. authores, Diodorus, Orpheus, Tzetzes, Pausanias, Suidas, Eusebius, Hyginus, Plutar. Philostratus. ¶ Thracius, sacerdos Threicius, Virg. ¶ Vocalis, Horat. ¶ Vates Rhodopeius, uates Apollineus, hymnifer, Ouid.

Ortus, purpureus, Ouid.

OS, uocale, Ouid.

Oscilla funes quibus suspensis Athenienses fœminæ se iactabant. Nam ut scribunt Hyginus & Germ. Cæsar, quum in finibus Atheniensium multæ uirgines sine causa suspendio sibi mortem consciscerent, ꝙ Erigone post mortem Icari patris erat precata ut eodem letho filiæ Atheniensium afficerentur quo ipsa foret obitura, nisi Icari mortem persecuti, & eũ forent ulti. Itaq; cũ id euenisset, petentibus eis Apollo dedit responsum, si uellent euentu liberari, Erigonæ, & Icaro satisfacerent per singulos annos de frugibus & uindemia primũ eis delibantes. Qui ꝙ ea se supenderat instituerunt uti tabula interposita pendente funibus se iactarent, quod sacrificium solenne instituerunt, itaq; & priuatim & publice faciunt. Oscilla, Santra dici ait, ꝙ os cillent, id est inclinent præcipitesq; in os ferantur. Oscillantes, ait Cornificius, ab eo ꝙ os celare sint soliti personis propter uerecũdiam qui eo genere Lusus utebantur. Hunc ritum Oscillorum ab Atticis Itali sumpserunt in Latini regis honorem, qui ritus celebrabatur feriis sementinis ut tradunt Probus, & Festus. Virgilius Oscillorũ sacra Baccho fieri solita canit, ut placaretur scilicet, ac si Bacchi, à quo Icarus uinum acceperat, irato numine suspendia uirgines exercuissent. ¶ Mollia, Virg.

Oscula, dulcia, Virg. ¶ Flagrantia, Horat. ¶ Cara, humida, Tibull. ¶ Obuia, Ouid.

Ossa, dura, Virgilius.

Ossa mons Thessaliæ quondam ab Olympo monte abscissa, Strabo, Solinus. ¶ Ardua, Ouid.

OTVS & Ephialtes Iphimediæ Aloei uxoris à Neptuno compressæ filii, qui pulchritudine & magnitudine corporis post Orionem præstantes cœlum uoluere subuertere, sed confixi sunt Apollinis telis, ut ait Homerus. ¶ Aloidæ gemini, immania corpora, Virgi. Nam, ut inquit, Homerus. nono ætatis anno in Latum nouem cubita, in Longum nouem ulnas excreuerunt.

Othrys Thessaliæ mons, qui oræ Phthioticæ ad aquilonem iacet, Tymphræsto proximus ac Dolopibus, inde protensus ad sinui Maliaco propinqua, Strabo, Plinius. ¶ Niualis, Virg.

Otia, dia, Lucret. ¶ Secura, Virg. ¶ Mollia, discincta, segnia, Ouid.
OVES, cornigeræ, Lucret. ¶ Lanigeræ, pecus molle, Virg. ¶ Pellitæ, infirmæ, Horat. ¶ Placidæ, placidũ pecus, pauidæ, immundæ, Ouid.
Ouile, tepidum, Ouidius.
Ouidius Naso poeta, de quo vel pauca dicere superuacaneum sit, cũ seipsum monimentis siue abunde descripserit. Illud silentio minime prætereundũ, ꝙ in Cecilii Munitiani Apulei fragmentis legitur, annis septem in exilio consumptis è vita excessisse Ouidium, Cal. Ian̄. qua die T. quoq; Liuius decesserit, Structũ item illi à Barbaris per multas Lachrymas sepulchrum ante Ianuam. ¶ Latinorũ uates operosus dierum, scriptor amorum, Pelignæ gentis gloria, Peligni ruris alũnus, Ouid.

P

PABVLA, læta, Lucret. ¶ Mollia, Ouid.
Pachynus vnum è tribus Siciliæ promontoriis, quod ad orientẽ uergit, Siculoq; alluitur pelago, in Peloponesum, cursumq; Cretensem spectans, Strabo, Pli. ¶ Trinacrius, Siculus, Virg.
Pactolus Lydiæ amnis, iuxta Sardis vrbem, qui initium à Tmolo habens Hermo flumini immiscetur, Chrysorhoas appellatus, eo ꝙ aureas harenas deuoluit, ut alii à Chio Apollinis & Apathippes filio, qui quũ aurũ Croesi furatus esset, è manibus custodum elapsus sese in fluuium præcipitauit, Pactolus uero à Pactolo Aeoli & Leucothoes filio, qui quum sororẽ Demodocen ꝑ imprudentiã uiolasset, dolore percitus in fluuium Chrysorhoam sese deturbauit, Plutarch. Strabo, Apollonii interpres, Plin. ¶ Lydius, aurifer amnis, Tibull. ¶ Aurifera aqua, Ouid.
Padus Italiæ amnis, gremio Vesuli montis celsissimum in cacumen elati finibus Ligurum profluens, condensq; sese cuniculo, & in Vibonensi agro iterum exoriens, nulli amnium claritate inferior, à græcis dictus Eridanus, quo nomine alter quoq; in Attica Ilissum influens, augetur ad canis ortus liquatis niuibus, agris quàm nauigiis torrentior, nil tamen ex rapto sibi uendicans. Nec amnes tm̄ Apenninos Alpinosq; nauigabiles capiens, sed lacus quoq; immensos in eum sese exonerantes omni numero triginta flumina in mare Adriaticum defert duobus ostiis, Padoam, Volanãq; incolæ uocant. Metrodorus Sceptius dicit quoniam circa fontem arbor multa sit picea, quæ Pades gallice uocetur, Padum hoc nomen accepisse, Ligurum quidem lingua amnem ipsum Bodincum uocari, quod significet fundo carentem. Eridanus pœna Phaethontis illustratus, siderum nomen auxit, quinq; ostiis in mare erumpens, Polybius, Strabo, Pausanias, Diodorus, Plinius, Solinus, Hyginus. ¶ Fluuiorum rex, uiolentus, Virg. ¶ Venetus, Propert. ¶ Hesperius, maximus, Lucidus, Populifer, Ouid.
Padusa, quo nomine Padus nuncupatur ubi angusta fossa Rauennam trahitur, quondam Messanicus appellatus, author Pli. ¶ Piscosus amnis, Virgil.

Pæan cantilenæ genus, Duo aũt erant Pæanes, unus qui Marti ante pugnæ initium, alter qui deuictis hoſtibus Apollini canebatur. Quãquã communi vocabulo Deorũ laudes Pæanes dicantur, proprie tamen Dianæ laus Hypingus, Apollinis Paean, vtriuſq; Proſodia, Bacchi Dithyrambus, Cereris Iulus, Rheæ Lytierſa, Suidas, Theodoretus, Iulius Pollux, Homeri interpres. ¶ Lætus. Virg.

Pæſtum Lucaniæ oppidum, quondam Poſſidonia à Græcis appellatum, medio in ſinu Pæſtano collocatum, à Dorienſibus conditum, vbibis naſcitur Roſa, Strabo, Solinus, Pli. Seruius. ¶ Biferum, Virg. ¶ Odoratum, Propert. ¶ Tepidum, Ouid.

Pæones populi in Pæonia regione ad Strymonem amnem ſita, quæ tota celſa eſt, partemq; Macedoniæ Septẽtrionalem à Triballis protegit. E cuius latere utroq; in Thraciam Rhodope mons eſt, altera ex parte ad ſeptentrionem ora Illyrica, Herodo. Strabo, Pli. ¶ Niuoſi, Ouid.

Palæſtra Athenis primum inuenta à Phorbante Theſei magiſtro, ſiue ut Pherecydi placet, auriga, author Polemon. ¶ Agreſtis, Virg. ¶ Decora, Horat. ¶ Nitida, Ouid.

Palamedes Nauplii & Clymenes Atrei filiæ filius Oeacis frater, Septimus à Belo, Vlyſſis ingenio ad Troiã ductus, nouiſſimeq; Lapidibus obrutus. Hic prudẽs fuit, & tabulam Luſoriam ad comprimendas otioſi exercitus ſeditiones inuenit, literarumq; numerum auxit. authores Suidas, Apollonius, eiuſq; & Lycophronis & Euripidis interp. Varro, Tzetzes, Pli. Seru. ¶ Belides, Virg. ¶ Naupliades, Ouid.

Palatia, celſa, Proper. ¶ Alta, Ouid.

Palatum, hudum, Virg.

Palearia, pendula, Ouid.

Paleæ, Leues, inanes, Virg.

Pales dea pabulorum atq; paſtorum, cuius feſta palilia dicebantur, vel vt alii volunt dicta parilia, quoniam pro partu pecoris eidem ſacra fiebant. Feſtus, Seruius. ¶ Magna, veneranda. Virg. ¶ Placida. Tibul. ¶ Alma, dea ruſtica, Siluicola. Ouid.

Palinurus Phrygius gubernator qui loco nomen dedit. Virgilius, Mela. ¶ Iaſides. Virg.

Palladium paruum animal ligneũ, ſiue vt alii, Palladis ſimulachrũ Troi regi in Troiani regni tutelam ab Aſio datũ, vel vt poetæ cõfinxerunt, cælo demiſſum. Hoc Diomedes & Vlyſſes Theano Antenoris vxore Hecubæ ſorore conſcia cui Palladiũ creditum erat, cæſis arcis cuſtodibus rapuerunt. Porro palladia imagines non manu factæ dicuntur, & quicquid cælo mittitur. Lycoph. interp. Suidas, Varro, Seruius. ¶ Fatale, effigies ſacra, Virg.

Palla tyria, Tib. ¶ Sidonia. Propert. ¶ Splendida, Ouid.

Pallanteum caſtellũ Romæ, quod Arcades ex urbe Pallanteo exeuntes duce profectionis Euandro in vno ex ſeptem collibus ſedẽ poſuerunt, Pallanteum vocantes à patria ſua in Arcadia, nunc tamen Palatium à Romanis dicitur, confundente tẽpore certitudinẽ, præbetq; multis incõuenientium etymologiarũ materiam. vt autẽ ſcri-

bunt quidam, in quibus est Polybius Megalopolitanus, ab adolescente quodā Pallante ibi mortuo nomē est loco datū. fuisse uero Pallantē dicunt ex Hercule & Dina Euandri filia, atq; erigente in eo colle tumulum materno auo ab adulescente ipso uocatū esse locū Pallanteū. author Dionys. Alicarnasseus. ¶ Nobile, Virg.

Pallas dea è Iouis sūmo capite nata, unde cōcutiens arma prosiluit, unde Pallas ἀπὸ τοῦ πάλλειν, hoc est à uibrando dicta, ut alii ꝙ Pallantem gigantem interfecerit, uel, sicut putabant, ꝙ in Pallante palude nata sit. alii ꝙ Semele fulmine icta, & Baccho per abortionē edito, Pallas infantis καρδίαν παλλομένην .i. cor saliens Ioui attulerit. eadem Minerua dicta, ꝙ bene moneat, hanc enim pro sapientia ponebant, Cornificius uero ꝙ fingatur pingaturq; minitans armis. alii Mineruā quasi Me mineruam dictam uolunt. Aerem Aegyptii nominatum Palladem prodiderunt, ac Iouis filiam dici, & uirginem fuisse, quoniam & nō corrūpatur, & sublimiorē locū teneat, quapropter ex uertice Iouis dicitur nata. Eādem dictā esse Tergeminā, propter tria anni tempora, uer, æstatē, hiemem. Dicitur etiam Glaucopis, non ea causa, qua Græci quidā arbitrantur, ꝙ oculos habeat glaucos, quod stultum uidetur, sed quia aer glauci sit aspectus. Palladi olearū oleiq; educendi inuentionem tribuūt. Addunt ipsi quoq; uestium apparatū, & ædificandi artem, multūq; præterea uolunt in cæteris artibus hominibus profuisse. Nam & Tibiā, eiusq; cantū, & plurima instrumenta ad uaria opificia, ex quibus operaria dicta est, adinuenit. Ex authoribus. Hesiod. Homero, Diodoro, Eustathio, Lucano, Festo, Arnobio. ¶ Tritonis, siue quia circa Tritonem amnem genita est, qui in Paludē Oceano proximam ab eo Tritonidem dictam defluit, ut inquit Diodorus, ut Callistheni placet, ꝙ hæc dea τριτῃ μηνὸς idest tertia mensis die nata est, qui dies ut eiusdem natalis festus Athenis transigebatur, ut Romæ quinquatria. At Herodoto, Pallas Tritonide Palude patre Neptuno nata traditur. Sed is quū filiæ nescio quid aliqñ succensuisset, adoptādam se Ioui illa dedit. alii ut Aristoph. interp. & Nicander, ꝙ τρίτω apud Aeoles & Athamanes caput dicatur. ALMA. Lucret. ¶ Vnigena, ex Orpheo in hymnis, apud quem μουνογενὴς appellatur. cultrix montis Itoni, Catul. ¶ Oleæ inuentrix, innupta, Tritonia, sæua, diua armipotens, armisona, sancta, belli præses, Virg. ¶ Intacta, tametsi Hesiodus, & Propertius eam à Mercurio in Boebeide lacu compressam canant. CASTA. Operosa. Horat. ¶ Magna, fortis, sais, Propert. Sais lingua Aegyptia Pallas dicitur, ut scribit Lycophronis interpres. Vnde tradit Herodotus quotannis cōuentum fieri ab Aegyptiis in urbe Sai in honorē Palladis. author est Plato Mineruam Sais urbis Aegypti unde fuit rex Amasis conditricem fuisse. ¶ Flaua, dea bellica, uirago bello metuenda, nata Iouis, bellatrix, syncera, armifera, impauida, dea ingeniosa, dea docta, pugnax, fortis, bistonia, Ouid.

Pallene ciuitas, & mons Thraciæ, ex qua fuit Proteus, dicta à Pallene Cleti vxore, Sithonis & Ocyrhoes Nili filia, Phlegra primum appellata, atq; à Gigantibus habitata. Ibiq; Deorū ac Gigantum bellum gestū esse fabulis traditum est. Strabo, Mela, Lycophronis interpres, Dionysius Afer. ¶ Hyperborea, Ouidius, ꝙ in Bo-

team exposita sit qui maxime Thraciam perflat.

Palma arbor, qua Aegyptus, Iudæaq; maxime insignis est Myrobalanum ferens. Sunt quidem Palmæ in Europa uulgoq; in Italia sed steriles. Ferunt in maritimis Hispaniæ fructum, uerum immitem, dulcem in Africa, sed statim euanescentem, contra in Oriente ex iis uina, gentiumq; aliquibus panis, plurimis uero etiam quadrupedum cibus. Hæc dũtaxat arbor ad unũquẽq; quæ Lunæ exortum ramũ unum profert, ita ut lunari anno ramos duodecim tendat, qua de causa apud Aegyptios annum significat, ut ait Orus Apollo, Pli. ¶ Ardua, Idumæa, Virg. Idumæa pars est Syriæ, Supraq; Idumæam Iudæa longe lateq; funditur. Præterea apud Hiericũtem Iudææ urbem in campo Palmetum est spatio stadiorum centum, totũ irriguum, & habitationibus plenum, ubi & regio est, & Balsami uiridarium, authoribus Ptolemæo, Strabone, Plinio. ¶ Lenta, rugosa, Ouid.

Palma manus, Caua, Ouid.

Palici ara, pinguis & placabilis. Virg. Circa Simethum Siciliæ fluuium non longe à Catina urbe est Palica ciuitas, ibi sunt Palici dei, Aetna Oceani filia & Vulcano nati, ut ait Silenus, ut Aeschylus Thalia nympha Vulcani filia ab Ioue compressa, quæ metu Iunonis ut sibi terra dehisceret optauit. Sed ubi pariendi tempus aduenit terra reclusa est, & duo infantes de utero Thaliæ progressi è terra eruperunt, qui Palici dicti sunt quasi iterum uenientes. Nam πάλιν rursus, ἵκειν uenire, hi primo humanis hostiis placabantur, postea quibusdam sacris mitigati sunt, & eorum immutata sacrificia. Nec longe lacus duo breues, sed profundi scaturigine aquarum ebulliente, ut illas plerũq; senos in altum cubitos facile eiaculari percipiantur, reiq; ignaris ne totus campus mergatur timorem incutiant. Verum illæ ad perpendiculum cadentes, eodem postea residere & componi uidentur in loco, Crateres ab incolis appellantur, Palicorũq; fratres existimantur, & habentur in cultu maximo, præcipue ad exigendum iusiurandum efficax numen intelligitur. Sed Palici etiam diuinationem habebant. authores Aristoteles, Macrobius, Seruius, Hesychius, Stephanus.

Palicorũ stagna, Lacus alti, olentia sulfure, rupta feruentia terra. Ouid.

Palmes, Longus, Ouidius.

Pallor, Luteus, Horat. ¶ Luridus, buxo simillimus ora, tacitus, Ouid.

Palumbes, quas uiuere ad tricesimum ac. xl. annũ Aristoteles author est, uno tamẽ incõmodo unguium, eodem & argumento senectæ qui citra perniciem reciduntur, cantus omnibus similis atq; idem, terno conficitur uersu, præterquã in clausula gemitu. Hieme mutis, uere uocalibus, Nigidius putat quum oua incubant sub tecto nominatas palumbes relinquere nidos, Pariunt autem post Solstitia, ex Plinio. ¶ Raucæ, aeriæ, Virgil.

Palus, uasta, Lucret. ¶ Caua, putida, Catull. ¶ Crassa, alta, placida, Virg. ¶ Stans, Horat. ¶ Huda, madida, pigra, Ouid.

Pan, qui & Faunus, Probo, Macrobio, manifestissimeq; Ouidio in Fastis. Inuum quoq; Latini dixere ut testantur Liuius, & Seruius, & Arnobius,

& Rutilius Numantianus hiſce verſibus canit. Multa licet priſcum nomen deleuerit ætas, Hoc Inui caſtrum fama fuiſſe putat. Seu Pan tyrrhenis mutauit Mænala Syluis, Seu ſinus patrios incola Faunus init. Dum renouat largo mortalia ſemina fœtu, Fingitur in Venerem pronior eſſe Deus. Apud Arcades vetuſtiſſimus, plurimũq; in honore habitus, Capras & hircos Mendeſii in Aegypto populi ea de cauſa nõ mactant, ꝙ Pana inter octo deos numerant, quos octo aiunt priores duodecim diis extitiſſe. Panos ſimulacrũ & pictores pingunt, & ſtatuarii apud Aegyptios ſcalpunt, quẽadmodum Græci caprina facie hirciniſq; cruribus, haud quaquã exiſtimantes eum eſſe talem, ſed ſimilem cæteris diis. Vocatur aũt & hircus & Pan Aegyptiace Mendes, authores Dionyſius Alicarnaſſeus, & Herodotus. Pana Mercurio & Nympha quadam Dryopis filia genitum canit Homerus in hymnis. Epimenides Iouis & Calliſtus filium mauult, Ariſtippus Iouis & Nymphæ Oeneidis, vel ut alii codices habent, Nereidis. Duris Samius Penelopes ex omniũ procorũ promiſcuo concubitu, vnde & nomen. Lucianus & Theocriti interpres, ex Mercurio in hircũ mutato & Penelope procreatũ putant. vt alii Penelopes filius ex Vlyſſe. Euhemerus Cœli, ſed matris Veſtæ, niſi Veſtam ſacrorum verbo pro terra poſuit, cuius Ouidius etiam in Faſtis meminit. Is montium paſcuorumq; deus cõia cum Cybele ſacra habuit, vt ſcribit Pindarus, hinc ex Pinu Cybelæ ſacra coronabatur. Hunc Pana Tiberio imperante mortuũ tradit Plutarchus. ¶ Semifer. Lucr. ¶ Deus Arcadiæ, Tegæus, ouium cuſtos, Lycæus, Siluicola. Virg. ¶ Nympharũ fugientium amator, velox, Mercurialium cuſtos virorum. Horat. A fando dictus iure Mercuriales viros, hoc eſt facundos, à Mercurio facũdiæ deo tuetur, ut ſcribit Acron. ¶ Deus Silueſter, Tibull. ¶ Deus Arcadius. Propert. ¶ Corniger, caput pinu præcinctus, bicornis, piniger, deus Mænalius, Cornipes, deus velox, deus pecoris, Semicaper, numen armenti, numen aquarum, nudus. Ouid.

Panes, qui & Fauni, dei Latinorũ, ita vt Faunus, & Fauna ſint in his verſibus quos vocant Saturnios, in ſilueſtribus locis traditum eſt ſolitos fari, vnde & à fando Faunos dictos, Author Varro. ¶ Agreſtum præſentia numina. Virg. ¶ Capripedes. Propert. ¶ Numina montana, ruſtica numina, ſiluarum numina, ruricolæ, bicornes, cornigeri, Ouid.

Panacea, ſiue Panaces, & Panax, quæ ipſo nomine morborum omnium medicamenta promittit, plurima ex parte in Boeotia, & Phocide, Clitorioq; Arcadiæ, foliis aſperis in terra iacentibus, herbacei coloris, flore lutheo, & ſemine odorato, radiceſq; habet multas ab origine vna, candidas, graue olentes, craſſi corticis & amari. Naſcitur & in Cyrene Libyæ, & Macedonia, Theophraſt. Dioſcord. Plin. Galen. ¶ Odorifera. Virg.

Pancratium genus Ludicri certaminis, unde & Pancratiaſtes qui manibus pedibuſq; pugnam conſerit, ut ait Suidas, quiq; generibus illis quinq; Græciæ certaminũ non ſolum certauit ſed & vicit, Nemeis ſcilicet, Pythiis, Iſthmiis, & Olympiis. Eſt & Pancratium herba quã Romani pariter græcis Pancration, & Scyllam puſillã

vocant, ut tradit Dioscorides. ¶ Durum, Propertius.

Panchæa, siue Panchaia, regio in Arabia, quã Panchæi indigenæ habitant, qui et tus et myrrham Arabis mercatoribus uendunt, à quibus alii prætio sumpta in Phœnicen, Syriam, & Aegyptum transuehunt, inde à reliquis orbis mortalibus importantur. Habitant eam præterea Indi, Scythæ, Cretes Oceano aduecti, ut tradit Diodorus. Huius meminit Ouidius quum ait, sit diues Amomo, Cinnamaq; costumq; suum, sudataq; ligno Tura ferat, floresq; alios Panchaica tellus. ¶ Pinguis thuriferis harenis, Virg. ¶ Diues Propert. ¶ Diues amomo, Ouid.

Pandarus Lycaonis filius, ex Lycia regione, qui primus fœdus inter Græcos Troianosq; fregit, author Homerus. ¶ Clarissimus, Virg.

Pandion Erichthonii ex Phrasithea filius, quintus Athenarũ rex, qui annis. xl. imperium tenuit, ut tradit Eusebius, & Tzetzes. Quatuor mares totidemq; fœminas sustulit, auth. Ouidio, Steph. quintũ Teuthrantem adiicit. ¶ Clarus. Ouid.

Pangæa numero multitudinis, siue Pangæus Thraciæ mons Hebro flumini adiacẽs, à Pangæo Martis & Critobules filio nomen adeptus, Plutarchus. Plinius. ¶ Alta, Virg.

Pampinus, uiridis. Horatius.

Pannonii populi Pannoniæ prouinciæ, quæ ad Septẽtrionem uergit, finitur inde Danubio, vt scribit Pli. ¶ Fallaces. Tibull.

Panthera quæ sicuti & Tigris macularum varietate propè sola bestiarum spectatur, cæteris unus ac suus cuiusq; generis color est. Leonum tantum in Syria niger. Pantheris in Candido breues macularũ oculi. Ferunt colore earum mire sollicitari quadrupedes cunctas, sed capitis toruitate terreri, quãobrem occultato eo reliquas dulcedine inuitatas corripiunt. Sunt qui tradunt in armo iis similem Lunæ esse maculam crescentẽ in orbes, & cauantem pari modo cornua. Nunc uarias & Pardos qui mares sunt appellant in eo omni genere creberrimo in Africa Syriaq;. Quidam ab his Pantheras solo candore discernunt, nec adhuc aliam differentiam inueni, author Plinius. ¶ Picta, fera, Ouid.

Papauer herba, cuius duplex genus est, Satiuum, & hortense alterum, cuius semen in valetudinis vsu pani compinsitur, & cũ melle pro sesamo eo vtuntur. Vocaturq; papauer hoc, Thylacite hoc est utricularium oblongo uasculo, semine albo. Alterum siluestre, sessili uasculo, semine nigro, quod Pithite à dolii forma, quasi doliare nominatur. Aliqui etiam Rheada papauer hoc uocant. Propterea q̃ liquor ex eo defluit. Est tertium papaueris genus duobus his siluestrius, medicamentosius, & longius oblongo uasculo. Papaueris liquor contra nimias uigilias, & ubi sopore opus fuerit, emplastri modo fronti & temporibus ex aqua imponitur. Idem maiore copia potus nocet, Inexpugnabilem somni necessitatem, quã Lethargũ dicunt, usq; ad mortem faciens. Quapropter papauere non ad cibum, sed ad leuandum somno pro amissa filia dolorem Cererem usam fuisse Poetæ tradiderunt. Dioscorid. Plinius. Ouid. ¶ Lutheum. Catul. ¶ Cereale, soporiferum, Lethæum, lethæo perfusum som-

nõ, uescum. Virg. ¶ Purpureum. Propert. ¶ Fœcundum, lene. Ouidius.

Paphos urbs Cypri Veneri sacra, ab Agapenore condita, quæ portum habet & templa optime structa, ea pedestri itinere distat à Palæpapho stadiis. LX. per eam viã quæ Palæpaphum it quotannis festa celebrantur, ad quæ uiri simul ac mulieres ex aliis urbibus confluunt, Celebre fanum habet Veneris, in cuius quandã aream nõ impluit. authores Strabo, Alcman, Aeschylus, Pli. ¶ Celsa, Virg.

Papilio uermis ignauus & inhonoratus, luminibus accensis aduolans Apibus pestifer, nec uno modo. Nam & ipse ceras depascitur, & relinquit excrementa quibus teredines gignantur. Is papilio primum Eruca uermiculus est, quæ adiectis diebus crescit immobilis duro cortice ad tactum mouetur araneæ. Hæc eruca, quam Chrysaliden uocant, rupto deinde cortice uolat Papilio. Sunt qui certissimum ueris indiciũ arbitrentur ob infirmitatem animalis Papilionis aduentum. author Plinius. ¶ Feralis, Ouid.

Papillæ, roseæ, Lactantes, Catull. ¶ Tumidæ, Ouid.

Pappi carduorum. flores, testimonio sunt Arati interpres, & Festus. ¶ Volantes. (Lucret.

Parasitus, edax, Horat.

Parcæ tres Clotho, Lachesis, & Atropos, Noctis & Erebi filiæ ut Hesiodus & Orpheus, ut Epimenides Saturni, ut Lycophron, Maris. Easdem superum scribas esse Capella tradit, quæ Iouis sententias & cœlestis senatus excipientes in acta referant. Nomen ꝙ nemini parcant à contrario sensu datum cum Seruio plures autumant. Varro tamen à partu, qui quoniam nono decimoq; mense tempestiuus est & maturus, uetustas parcas nonam decimãq; nominauit. Apuleius tres, inquit, parcæ tria fata sunt numero cum ratione temporis facientia, si potestatem earum ad eiusdem similitudinem temporis referas. Nam quod in fuso perfectum est, præteriti temporis habet spẽm, & qđ torquetur in digitis, momenti præsentis indicat spatia, & quod nondũ ex colo tractum est, subactumq; cura digitorũ, id futuri, & consequentis seculi posteriora uidetur ostendere. Hæc illis conditio ex nominũ proprietate cõtingit, ut Atropos præteriti tempore fatũ quod ne deus quidem redderet infectum: & futuri temporis Lachesis à fine cognominata: ꝙ etiam iis quæ futura sunt finem suam deus dederit. Clotho præsentis temporis habet curam, ut ipsius adiectionibus suadeat ne causa sollers rebus omnibus desit. Lachesin vero dictam' Chrysippus putat ἀπὸ τοῦ λαγχάνειν, quod est sortiri, quippe ipsa net ac filum ducit, Clotho ꝙ fusum torquendo super eo filum, trahit atq; colligit, nam græci torquere κλωθεῖν dicunt: Atropon incõmutabilem ꝙ inexorabilis sit, & flecti non possit quin filum truncet ac humanam finiat uitam, si quidem græcis ἄτροπος immutabilis appellatur. Plura leges apud Cornutum, & Chalcidium, & Theodoretum, ¶ Veraces. Horat. ¶ Sorores tristes, fatalia nẽtes stamina, Tibull. ¶ Immites, Propert. ¶ Triplices deæ, sorores veteres, deæ fatales, Ouid.

Parentes, cari, Lucretius.

Parientes, timidæ, Ouidius.

P aris, Alexander alio nomine dictus, quia ob ſomnium ab Hecuba uiſum à Priamo, Archelao cuidam exponendus traditus eſt, qui paſtoribus aduerſus Latrones auxilium ferens Alexander dici meruit, ut ait Lycoph. interp. Priami & Hecubæ filius. Homeri carmine notiſſimus. ¶ Phrygius. Lucret. ¶ Iudex Phrygius, Catul. qui pro Venere contra Iunonem & Mineruā iudicauit. Fabulam habes apud Ouidiū et Lucianū, & Coluthū. Antandro mons imminet quē Alexandriā uocant, ubi deas à Paride iudicatas ferunt, ut ſcribit Strabo ¶ Dardanius, Paſtor Phrygius, adulter Dardanius, Virg. ¶ Paſtor perfidus, fatalis, inceſtus iudex, Horat. ¶ Paſtor Idæus, Propert. ¶ Priamides, Priameius, adulter Idæus, Pater Coryti. Ouidius. Nam Paris ex Oenone ſuſcepit Corytū, quem mater, quum ſe à Paride deſtitutam uideret, euntibus in Troiam Græcis itineris ducem dedit, quod apud Lycophronem Caſſandra fore uaticinatur, & copioſe narrat interpres. Nicander authore Parthenio tradit Corytum à Paride cum Helena matre coeuntem deprehenſum, occiſumq; fuiſſe.

P arma, bellica, Picta Propert. ¶ Caua, Ouid.

P arnaſſus Phocidis mons, qua Boeotiæ accūbit in Aquilonem prolixus, & ab locis Delphicis uſq; ad Oetæos montes, Aetolioſq; in unum coeuntes, Dorienſeſq; intermedios. Vniuerſus autē Parnaſus conſecratus exiſtit, & antra, & alia loca honore, & ſanctitate digna continens. E quibus celeberrimū & formoſiſſimū extat Corycium Nympharū antrū, eodē quo & Ciliciū nomine nūcupatū. Nomē accepit à Parnaſſo heroe, quē primū in Pythone uaticinatū fuiſſe ꝓhibet Alexander, & Hellanicus, ut Pauſanias, à Parnaſſo Cleodoræ nymphæ & Neptuni ſiue Cleopompi filio, quū antea Larnaſſus ab arca Deucalionis, quæ primū illuc poſt diluuiū appulit, dicetur, λάρναξ, quippe græcis, arca, capſa, urna, author interpres Apollonii. ¶ Arduus, biceps. duos. n. in colles aſſurgit, qđ Ouid. teſtat̃ quū ait, Mons ibi uerticibus petit arduus aſtra duobus. Nomine Parnaſus ſuperatq; cacumine nubes. Itemq; Lucanus, Parnaſus gemino petit arduus æthera colle. MONS Phœbo Bromioq; (ſacer. Ouid.

P aros, inſula una à Cycladibus, è qua natus eſt Archilochus poeta. Parus Lapidē producit, quē Pariū appellant ad marmoreas ſcalpturas aptiſſimū. Paros cū oppido ab Delo. xxxviii. M. abeſt, quā primo Pactiā, deinde Minoida, Demetriada, Zacynthū, Hyriā, præterea Hyleeſſā, Cabarnim deniq; uocarūt, à Cabarni quodā Arcade qui Cereri Proſerpinæ raptū ſignificauit. Primū ab Arcadibus, Cretenſibuſq; habitata, à Paro uiro Arcade nomen accepit, ut legimus apud Strabonem, Stephanum, Pli. ¶ Niuea, Virg. ¶ Marmorea. Ouid.

P arthenius amnis ortū hñs in Paphlagonia, ꝑ florida loca defert̃ quēadmodū & uirgines ſolēt, unñ et nomē aſſecutus ē, Parthenio nom̃ inditū tradit Callimachus ꝙ Diana παρθένος, hoc ē uirgo, in eo ſe lauerit. Alii à miti, et uirginali fluxu dcm̃ exiſtimāt. Nōnulli à Partheno Paletini regis filia quæ in cū decidit. Seſamū urbē circūfluit, quæ deinde Damatris à filia fratris Darei regis dcā eſt. Eſt et alter eiuſdē nominis apud Samū, Imbraſus aliter appellatus. auth. Strab. Pli. interp. Apollonii, Ste(pha. Euſtat. ¶ Rapax, Ouid.

Parthenopæus, Atalantæ Schœnei filius, Euripide, Sophocle Diodoro, ut Seruius, Menalippæ & Martis siue Melanionis, rex Arcadiæ. Hyginus uero tradit Parthenopæum Atalanta Iasi filia de qua supra dictum est natum, eiq; nomen inditum ꝙ eū mater in Parthenio Arcadiæ monte exposuerit. Hic Thebanum bellū puer admodū petiit atq; inter septem duces qui eo in bello præter Adrastum desiderati sunt præstantissimus fuit: Septem Ducum filii qui postea Epigoni dicti sunt in ultionem patrum Thebas deleuerunt quas per id tempus Laodemas Eteoclis filius regno tenebat, eorum nomina fuere, Aegialeus Adrasti filius, Thersandrus Polynicis, Diomedes Tydei, Sthenelus Capanei, Alcmæon et Amphilochus Amphiarai, Stratolaus Parthenopæi, Polydorus Hippomedontis, Melon Eteoclis. ex Eustathio, Hygino. ¶ Inclytus armis. Virg.

Parthi populi in Parthia, quæ quāta est à meridie rubrum mare, à septentrione Hyrcanum solum claudit, in ea regna duodeuiginti dissecantur in duas partes, ut ait Solinus, à Scythis unde transfugerant Parthi uocati sunt: Ita enim gentili Scytharum sermone exules dicuntur, ut scribit Trogus. Parthia non multa est, quapropter Parthi cum Hyrcanis Persice viuebant: etiam multo post tempore quam Macedones imperarēt. Ad paruitatem accedit ꝙ nemorosa est, montana atq; inops, quā ob rem reges eam cursu præteribant, cum regio ne minimam quidem exercitus partem alere posset: nunc uero aucta est. Nam Camesena, atq; Chorena, & tota fere regio usq; ad Caspias portas, & Aragos, & Zapyros, quæ prius Macedonum erant, Parthorum sunt. Parthi tamen tam immensis ualentes opibus Romanis principibus subdidere colla. Plura apud Strabonem, et Plinium leges. ¶ Sagittiferi. Catull. ¶ Leues, fidentes fuga, uersisq; sagittis. Virgil. ¶ Feroces, Horat. ¶ Fugaces, Ouid.

Pasiphae Solis & Perseidis Oceani filia, quæ ex Minoe rege Ariadnam, Phædram, & Glaucum, quem alii Androgeum, siue Androgeona uocant, genuit, authoribus Homero, Lycophrone, Diodoro, Hygino. ¶ Solis filia, adultera. Ouidius.

Pascua, Læta Horatius. ¶ Herbosa, Ouid.

Pastor, uagus, Tibullus.

Patella, pura. Ouidius.

Pater, parens, genitor, carus. Virg. ¶ Durus. Ouid.

Patres, sancti. Virg. ¶ Grandæui, uerendi, Ouid.

Patroclus Menœtio & Sthenele, ut alii, Philomela, natus, qui cum Clisonymum siue Eanen Amphidamantis filium imprudenter occidisset ex Opunte patria ad Peleum se recepit: à quo unà cum Achille Chironi erudiendus traditur. Strabo. Homeri interpres, Hyginus ¶ Menœtiades. Propert. ¶ Actorides. Ouid. Siquidem, ut idē Homeri interpres tradit, Actor Locrus genere Aeginam Asopi filiam post Iouis concubitum, & Aeaci mortem in Thessalia uxorem duxit, ex eaq; Menœtium & Irum sustulit.

Pauo auis qui multas cum forma, tum intelligentia & gloria præcedit, Gemmantes Laudatus expandit colores aduerso maxime sole, quia sic fulgentius radiant. Simul

vmbræ

umbræ quosdam repercussus cæteris qui in opaco clarius micant conchata quærit cauda, omnesque in aceruū contrahit Pennarū, quos spectari gaudet, oculos. Idem cauda annuis vicibus amissa cum foliis arborū, donec renascatur iterū cum flore, pudibundus ac mœrens quærit latebram. Viuit annis. XXV. Colores incipit fundere in trimatu. Ab authoribus non gloriosum tantū animal hoc traditur, sed & maleuolum, author Pli. ¶ Pictus, Iunonis volucris, Ouidio enim docente discimus, Iunonem Argi oculos in Pauonis caudam mutasse. VOLVCRIS Iunonia, Ouid. Menodotus quoque Samius referente Athenæo ait, Pauos primū apud Samū insulā Iunoni sacrā natos, atque educatos fuisse, Gallos in Perside, Meleagrides in Aetolia.

Pauor, gelidus, horribilis, Lucret. ¶ Humilis, pulsans corda, Virg. ¶ Molestus. Hora.

Paupertas pauperies, horrida Lucret. ¶ Sæua, angusta, importuna, contracta, audax, dura, Horatius.

Pax, tranquilla, Placida, Lucret. ¶ Bona, Virg. ¶ Candida, alma, Tibull. ¶ Concors, mitis, Ouid.

PECTEN texentium, argutus, Virg.

Pecten pro plectro, vide plectrum.

Pecten quo capillum componimus, dens densus, Tibull. ¶ Cytoriacus, hoc est buxeus. Ouid. à Cytoro monte.

Pecten quo terram colimus, rarus, Ouid.

Pectus, Candidum, Virgilius.

Pecudes, Lanigeræ, barbigeræ, Lucret.

Pecus, agreste, Virg. ¶ Vagum. Horatius.

Pedo Albinouanus Poeta temporibus Augusti Cæsaris, qui in tenera ætate operam et studium posuit in declamationibus, quod ex Seneca facile colligitur, à quo ut fabulator egregius, & maxime festiuus laudatur, Commendatur à Valerio Martiale in scribendis pigrammati. ¶ Sidereus, Ouid.

Pegasus equus alatus ex capite Medusæ exciso & Neptuno natus, Ideo dictus quia prope Oceani πηγὰς hoc est fontes editus est. Hunc post Bellerophontis mortem Aurora ab Ioue dono accepit. Aethiopia pennatos equos, & cornibus armatos generat quos Pegasos uocant. Testimonio sunt Hesiodus, Aratus, Hyginus, Plinius. ¶ Ales, Horat. ¶ Equus Bellerophonteus, Propertius. ¶ Pennis fugax, volucer, Medusæus, Ouid.

Peleus Aeaci & Endeidis Chironis filius, qui disco iacto inuitus Phocū fratrem ex Psamathe Nerei filia genitum interfecit. Ob hanc cædem à patre pulsus in Magnesiam ad Chironem, uel ut aliis placet, ad Ceyca confugit, postmodū ab Actore Phthiæ rege purgatus, inque regnū cum is liberis careret ascitus est. Huius cū Thetide nuptias in Peliomonte Dii celebrarunt. tū etiā unus quisque Deorum donū ei dedit, quēadmodū & Harmoniæ cum Cadmo nupsit Musæ Nuptiale carmen cecinerunt, & singularia atque speciaria dona ei Dii attulerunt. authoribus, Diodoro, Pausania, Homeri interprete, Catullo, Tametsi Aristophanis interpres in quibusdā nō

conueniat. ¶ Eximius, clarissimus, Thessaliæ columen, Catull. ¶ Æmonius, Tibull. ¶ Æacides, Iouis Æginæq; nepos, Phthius, Ouid.

P elias Tyro Salmonei filia & Neptuno genitus, Thessaliæ rex, ut canit Homerus. Ab Asteropea & Antinoe filiabus Medeæ consilio interemptus, quæ in Arcadiam profugerunt, ut scribit Pausanias. ¶ Admeti socer, Ouid.

P eligni populi Italiæ, Marsis finitimi in Samnitum finibus, in quarta Italiæ parte, quorũ gentes, Corfinienses, Superæquam, Sulmonenses, Strabo, Plinius. ¶ Aquosi, salubres, Ouid.

P elion Thessaliæ mons ad ortum solis spectans, Strab. Plinius. ¶ Altus, Virgilius.

P elops, Tantali & Euryanassæ, siue Diones Atlantis filius, à Neptuno amatus, à quo etiam equos indomitos accepit. Hic Peloponesi regnans Olympiis quoq; præfuit, qui postea aduersus Ilium arma corripiens superatur à Dardano, ut memoriæ prodiderunt, Plutarchus, Diodorus, Pindari, & Homeri, & Lycoph. interpres, Eusebius, Hyginus. ¶ Periurus, Catull. quia Myrtilo aurigæ fidem non seruauit, sed apud Geræston Euboeæ promontorium in mare illum præcipitauit, quod ab eius nomine Myrtoum dictum fuit, ut legimus apud Diodorũ, & Ouidiũ, & Lycophr. Int. ¶ Acer equis, humero insignis eburno, Virg. Tantalus nāq;, ut tradit Seruius, & Pindari interpres, uolens deorũ tentare diuinitatem, eis inuitatis filium suum epulandum apposuit, à quo oẽs dii abstinuerunt, excepta Cerere, uel ut alii tradunt, Thetide, ut quidam, Mercurio, ut nõnullis placet, Rhea, quæ brachium eius cõsumpsit, postea dii petente Tantalo, quum uoluissent filium eius reuocare ab inferis, Ceres ei eburneum brachium restituit. Eundem postea humerum Græci decimo ad Troiam anno oraculo moniti unà cum fatalibus Herculis sagittis deferendum curauerunt, uotiq; eo modo compotes facti sunt. Inde quum naufragio interiisset post multa secula à Piscatore inuentus, Eleorum legatis traditus est, & pestis apud Eleos cessauere contagia, & Damarmenus piscator Pelopis nobilissimo sacrario præpositus est. author Pausanias, & Lycophr. interpres. Plin. Elide urbe Peloponesi costam Pelopis eburneam ostendi solitam scribit. ¶ Phrygius, Proper. Vt enim Ouid. ait, Tantalus Phrygiæ imperauit, & ut Diodorus adiicit, Paphlagoniæ. ¶ Tantalides, Ouid.

P elta, Lunata, ærata, Virg.

P elorus promontorium Siciliæ, is in Italiam uergit Scyllæ aduersus, causa nominis gubernator Annibalis qui profugus ex Africa, ac per ea loca Syriam petens, quia procul intuenti uidebantur litora esse continua, & non peruium pelagus, proditum se arbitratus, Pelorum illic occidit & condidit. Hoc promontorium è tribus vnum est quæ triangulam efficiunt insulam, quod in æstiuos uergit ortus, sicuti memoriæ prodidere, Strabo, Mela, Solinus, Plin. ¶ Angustus, Virg. ¶ Ausonius, Siculus, Ouid.

P enates dii præsides ac tutelares, quos et Lares uocabant, quos alio uerbo μεγάλους

καὶ πατρώους θεοῦς.i.magnos deos nuncupabant p quos ſpiraremus, p quos corpus & animi rationem nos habere putabant, ut latius diſſerunt Dionyſius Alicarnaſſeus, & Macrobius. Nigidius uero, ut refert Arnobius, Penates Deos Neptunum atq; Apollinem eſſe prodidit: qui Troiã muris cinxerint, idem tradit Penatium genera quatuor eſſe, alios Iouis, alios Neptuni, Inferorum tertios, mortalium hominum quartos, Lares autem tectorum domuumq; cuſtodes, modo Curetas, & Idæos Dactylos, modo Manes, & eorum matrem Maniam, nunc aerios Deos, & Heroas, nunc Laruas, alii Vicorum atq; itinerum Deos eſſe uoluerunt. ¶ Dii magni, dii patrii, patrii, magni, Virg.

Penelope Icarii Oebalo nati, & Peribœæ filia, ut alii Polycaſtæ Lygæi filiæ, ut alii Dorodochæ filiæ Orſilochi, ut nonnulli Areſtodiæ Eurypyli filiæ. nomen accepit à Penelopibus auibus à quibus educatam ferunt, cum antea Arnæa, hoc eſt abiecta, repudiataq; diceretur, Homerus, Strabo, Pindari, & Lycophronis & Home. interpres. ¶ Difficilis procis, Horat. ¶ Icariotis, Propert. ¶ Icaris, Candida, Laudabilis. Ouid.

Penetralia, Ima, Ouidius.

Peneus amnis qui per mediam Theſſaliam labens compluribus aſſumptis amnibus ſæpius effunditur. Ipſe uero Peneus oritur ex Pindo à ſiniſtra relinquens Triccen, & Pellineum, Pharycadonem, iuxtaq; Atracem Lariſſamq; defertur, acceptiſq; Theſſalicæ telluris fluminibus per Tempe ad erumpendum progreditur, ex Strabone, Plinioq;. ¶ Magnus, ſenex, Ouid.

Pennæ, præpetes, Virg. ¶ Tenues, mobiles, Ouid.

Penſa, mollia, Virg.

Penthesilea Amazonum regina, Martis filia, quam cum Amazonum reliquiis ex patria profugam Troianis auxilio fuiſſe tradunt, ac poſt Hectoris obitum multis præclaris belli facinoribus editis ab Achille interfectam. Hanc poſtremam Amazonum præcipua uirtute extitiſſe, reliquiaſq; eius gentis paulatim defeciſſe ferunt. authores Iuſtinus & Diodorus Lycophronis interpres addit, Achillem Penthesilea interfecta, cum qua pugnando poſt ancipitem diu congreſſum uix ſuperior euaſerat, dum iacentis ſpoliat corpus pulchritudine illius, & incipientis iuuentæ gratia commotum collacrimaſſe, Græciſq; perſuaſiſſe ut formoſam adeo uirtutiſq; eximiæ mulierem extremo ſepulchri honore magnifice condecorarent.

Quamobrem expeditam cauillorum cauſam Therſitæ datam perhibent, qui alias excellentibus ſemper uiris infenſus, tum etiam Achillem illius amore captum inſimulabat, addebatq; inſuper illum uita etiam functo cadaueri ſe commiſcuiſſe. Iccirco iratum ferunt Achillem, cum gladio dedignaretur, illum pugni ictu interfeciſſe. Sunt qui dicant non eam ob cauſam id egiſſe Achillem, ſed quoniam mortuæ oculos Therſites in illius contumeliam effodiſſet. Diomedem uero aiunt Therſitæ cognatũ, eius nece nõ mediocriter cõmotũ, Pẽtheſileæ cadauer pedibus attractũ in Scamãdrũ flumẽ præcipitaſſe. Eãdẽ ſecurim inueniſſe proditũ ẽ, ut inquit Pli.

filium habuit Caystrũ, qui Caystro flumini nomen dedit author Eustathius. ¶ Bellatrix, martia, Virg. ¶ Ferox, Meotis, Propert.

P entheus ex Agaue & Echione natus, qui quũ Bacchũ aspernaretur in abietem arborem in Cithærone ascendit, Bacchæ illũ conspicatæ detrahunt, atq; in frusta concidunt, Euripides in Bacchis, & Pausanias in Corinthiacis, ex quo à Propertio dictũ est, Penthea non sæuæ venant in arbore Bacchæ. ¶ Echionides, contemptor superum, Echione natus, sacrilegus, impius, Ouid.

P eparethus vna è Cycladibus cũ eiusdem nominis oppido, quondam Euonus dicta, contra Magnesios sita, Strabo, Stepha. Plin. ¶ Ferax oliuæ, Ouid.

P erdices aues vocales, vtpote à quibus Alcman canere didicerit, vt ipse de se testat, cũ quibus Pygmæos bellum continenter gerere scribit Menocles Athenæo authore. ¶ Garrulæ, Ouid.

P ergama, ardua, Virg. ¶ Nomen Homeri, Propert. ¶ Alta, Neptunia, Ouid.

P erillus, Perilaus Luciano, & Tzetze dictus, Tauri ærei inuentor, quẽ crudelissimus omniũ Tyrannorũ Phalaris habuisse dicit, quo viuos supplicii causa dimittere homines, & subiicere flammam solebat. In eo primũ ipse Perillus cõbustus est vt canit Callimachus. πρῶτος ἐπεὶ τὸν ταῦρον ἐκαίνισεν ὃς τὸν ὄλεθρον εὗρε τὸν ἐν χαλκῷ καὶ πυρὶ γινόμενον. Taurum illum aliquot annis post Agragantini in mare demerserunt, Timæus, Cicero. Hanc rem in hunc modum Plutarchus memoriæ commendauit, Phalaris impius Agrigentinorũ tyrannus aduentantes ad se hospites supplicio afficere ac torquere solebat, Perillus in laborando ære faber egregius vaccam ex ære construxit quam ad concremandos in ea hospites tyranno donauit. At Phalaris dũtaxat pro tempore iustus factus in eam coniecit artificem, quæ quoties inclusus gemitum ederet, mugitũ referebat. ¶ Sæuus, Propertius. ¶ Violentus, Ouid.

P erturia, deuota, Catull. ¶ Dira, Ouid.

P ericula, sæua, Virg. ¶ Amara, Ouid.

P eriphetes Vulcani filius apud Epidaurũ, Corynetes, à claua κορύνη dicta, qua externos interficiebat, cognominatus, Thesei primus Labor ac victoria fuit. Clauã aũt Theseus lætatus est, accipiensq; eam ad armorum sibi vsum seruauit, qua deinceps veluti Hercules Leonis pelle perpetuo vsus est. Ex authoribus Diodoro, Pausania, & Plutarcho. ¶ Clauiger proles Vulcania, Ouid.

P ero rusticum calciamentũ, ut ait Ser. ¶ Crudus, Virg.

P erò Nelei filia ex Chloride Amphionis filia, ex qua & Nestorem, Chromiũ, ac Periclymenum suscepit, Neleus aũt pronuntiauit nemini filiam vxorem se daturum, nisi ei qui boues Iphicli ex Phylaca vrbe Thessaliæ ad se duceret, Solus Melãpus Amythaonis filius scientia diuinandi clarus id promisit. Is ab Iphiclo in vincula coniectus est, sed post annũ solutus, egit vt Però sibi data Bianti fratri nuberet, author Home. Theocriti interp. Diodo. ¶ Formosa, Propert.

Persia regio, siue Persis, post Carmaniam sita, multa sanè in ora illius sinus, qui ab ea nominatur, sed longe maior in mediterranea, præsertim in longitudine quæ ab Austro & Carmania in Septētrionem & Medicas gentes pertendit. Persidis initium ad flumen Oroatem quo diuiditur ab Elymaide. Ipsa Persis aduersus occasum sita obtinet litora. DL. M. passuum, etiam in luxum diues, in Parthorum iampridem translata nomen. Plura apud Strabo. & Plinium leges, nomen ei dedit Perses Medeæ filius vt ait Stepha. ¶ Pharetrata, Virg. Liberos, inquit Herodotus, à quinto eorum anno incipientes vsq; ad vicesimum tribus dūtaxat rebus instituunt, equitare, arcu sagittas excutere, & vera loqui. Itemq; Strabo. Venantur aūt pila, & sagittas ab equis mittentes, & funda utentes. ¶ Danaeia, Ouid. Xerxes apud Herodotum ait. Nos arbitramur Persen ex quo nos progeniti sumus fuisse filium Persei Danaes filii ex Andromeda genitum quæ fuit Cephei filia. Ita ex vobis oriundi sumus.

Persæ populi, graues, infidi, Horatius.

Perse, siue Perseis, Oceani filia, ex qua Sol Circen & Aeetem genuit. Homerus, & Hesiodus. ¶ Pulcherrima, Ouid.

Perseus Iouis & Danaes filius, vir fortitudine eximia, & græcorū suæ ætatis optimus, qui primus frenū, equo imposuit, & discū adinuenit. Vulgatum est in fabulis Dictyn piscatorem apud Seriphū insulā arcam adduxisse retibus, in qua Perseus cum matre Danae positus tenebatur, quū pater Danaes Acrisius utrūq; abiecisset in mare, atq; in hac insula educatum fuisse, qui quum caput Gorgonis allatū Seriphiis ostendisset uniuersos mutasse fertur in Lapides, idq; in matris ultionē factitasse, quia illis adiutoribus Seriphi rex Polydectes nuptiis inuitā adegisse constituisset. Hæc accepimus ex Strabo. Diodoro, Apollonio, eiusq; & Homeri & Lycoph. interprete, Pausania, Hygino, Germanico Cæsare in Arateo commentario, M. Manilio. ¶ Pennipes, Catull. propter Talaria quæ à Mercurio sumpsit, ut ait Ouid. ¶ Abantiades, ex Lynceo & Hypermnestra Abas, ex Abante Proetus & Acrisius, ex Acrisio Danae, ex que Perseus, è quo Alcæus, Electrion, & Sthenelus, Alcæi Amphitryon, Electrionis Alcmena, unde Hercules, & Iphiclus, ex quo Iolaus, authoribus Pausania, Euripidis Int. IOVE natus, Inachides, fortissimus, Danaeius heros, Acrisioniades, Aurigena, Ouid.

Pes, durus, Lucret. ¶ Vagus, Catul. ¶ Celer, Propert.

Pes puellæ, aureolus, Catul. ¶ Tener, niueus, Ouid.

Pestis, pestilitas, lues, auida. Lucret. ¶ Crudelis, Catul. ¶ Acerba, aspera. Virgilius. ¶ Dira, Ouid.

Petilia Lucanorum primaria vrbs, quam Philoctetes è Melibœa per seditionem profugus ædificauit egregiis munimentis validam, adeo ut Samnites eam quandoq; castellis ex ædificatis corroborarint. Circa loca ipsa Philoctetes & vetustam condidit Crimissam. Hæc Strabo. meminit & Solinus, & Pli. ¶ Parua, subnixa muro Philoctetæ, Virg.

PHÆDRA Minois Cretensium regis & Pasiphaes filia ut Plutarchus, ut Diodo.

Deucalionis Minois filii, cuius amor erga Hippolytum satis abundeq; notus est ex Ouid. Seneca, Plutar. Diodoroq; ¶ Pasiphaeia, Cressa, Minoia, Cnosis, Ouid.

Phaethon Solis & Clymenes Meropis filius. Nota fabula ex Euripide, Ouid. Diodoro, Plin. Hunc Eratosthenes, Hygino teste, à Sole inter sidera perlatũ tradit, secũdũq; esse ex iis quos Græci πλανήτας hoc est erraticos uagosq; appellant. ¶ Magnanimus. Lucret. ¶ Clymeneia proles, Sole satus, Ouid.

Phaethontis sorores Heliades dictæ, quæ ob fratris mortẽ in Populos arbores ut Ouid. Plin. & Diod. tradunt, ut Apollonius & Virg. in Alnos uersæ sunt. Earũ nomina, Phaethusa, Phoebe, Lampetie. ¶ Phaethontiades, Virg. ¶ Phaethontia turba, Phaethontides, Clymeneiæ, Clymeneides, altæ, Ouid.

Phalaris Agrigentinorũ, & totius Siciliæ crudelissimus tyrannus, cuius immanis crudelitas in prouerbium abiit, Phalaridis principatus, Plutarchus, Lucianus, Eusebius, Suidas. ¶ Ferox, tyrannus Siculus, Ouid.

Phalantus Aeaci Spartani filius, quo duce Spartani ad requirendas sedes profecti, oppugnata arce Tarentinorũ expugnatisq; ueteribus incolis sedem sibi constituunt. Sed post annos plurimos dux eorum Phalantus per seditionem in exilium perturbatus Brundusium se contulit, quò expulsi sedibus suis ueteres Tarentini concesserant. Is moriens persuadet ut ossa sua, postremasq; reliquias conterant, & tacite spargi in foro Tarentinorũ curent. Hoc enim modo recuperare illos patriam suam posse Apollinem Delphis cecinisse. Illi arbitrantes eum in ultionem sui facta ciuium prodidisse, præceptis paruere. Sed oraculi diuersa sententia fuerat. Perpetuitatem enim urbis, non amissionem hoc facto promiserat. Ita ducis exulis consilio, & hostium ministerio possessio Tarẽtina Partheniis in æternũ fundata est, ob cuius beneficii memoriam Phalanto diuinos honores decreuere. Huius rei authores, Pausanias, Strabo, Iustinus. ¶ Lacon, Horatius.

Pharus Aegypti insula quædam oblonga, quæ continenti adiacet, bicipitem ad ea portũ faciens. Nam quũ litorea regio sit sinuosa, duo promontoria in mare emittit inter quæ insula iacet quæ portum claudit, ei nãq; per longum obiicitur. Ex Phari promontoriis orientale magis continentem, & oppositum sibi promontorium attingit, Ari stolochias uocatur, quod portũ efficit ore optimo. Accedit q; in inter medio freto petræ sunt partim aquis opertæ, partim eminentes, continenter occurrentem ex pelago fluctum exasperantes. Ipsumq; insulæ promontorium est petra quædam mari circũlata, quæ turrim habet multis tabulatis excelsam, & albo lapide mirifice structam, eodem nomine quo insula. Eam Sostratus Cnidius regum amicus ob nauigationis salutem posuit. Nam quũ ora ex utraq; parte importuosa & humilis esset, & cautes et breuia haberet, signum aliquod necessarium fuit, altum & clarum, quo nauigantes ad portus ingressum dirigerentur, Strabo, Plinius, Cæsar, Stephanus. ¶ Ptolemæca, Propert. Nam ut Iosephus tradit, Alexandriæ reges cum primum aliis nominibus vocarẽtur uenientes ad regnum, Ptolemæi dicti sunt, propterea q; Ptolemæi reges, quorũ primus Ptolemæus Lagi filius, diu in Aegypto regnarunt.

Pharetra, Cressa, Amazonia, Lycia, eadem ratione qua et arcus Lycius. SONANS, lenis, Virg. ¶ Grauida, Horat. ¶ Cnosia, Prop. ¶ Picta, sagittifera, Ouid.

Phasis fluuius ingens qui Colchidem illabitur, quæ magna ex parte ad mare pertendit. antea Arcturus dicebatur, postea ei nomen dedit Phasis Ocyrhoes nymphæ & Solis filius qui se in eum deturbauit. Is ortum ex Armenia ducens, Glaucum in se recipit, atq; Hippum è uicinis montibus cadentes. Nauigatur autem usq; ad Sarapanos Colchorum castellum, Nauigatur quālibet magnis nauigiis. XXXVIII. M.D. Passuum, inde minoribus longo spatio pontibus C. XX. peruius, qui propter flexiones asper ac uiolentus defertur, Author. Strabo, Plutar. Plin. Solinus. ¶ Longus, Colchus, Propert. ¶ Rapidus, Limosus, quondam Graiis petitus uiris, Ouid.

Phaselus nauigii genus, pictus, Virg. ¶ Tenuis, Propert.

Pheneus Arcadiæ ciuitas à Pheneo uiro indigena. Fuit & uetus Pheneus aquarū inundatione deleta. Nam iuxta urbem Pheneus est campus paludibus plenus è quibus Ladon amnis effluit. Cæterū Hercules quū in Pheneo apud Laonomen Amphitryonis matrem diuersaretur, barathrū stadiorum L. longitudine, pedum. XXX. altitudine, duobus in montibus, è quibus unus Sciathis dicitur, manu sua effodit, quod cāpi aquam exciperet. per medium ēt Pheneatarum campū alueū fecit Olbio flumini, quē Arcadum nonnulli Aroanium uocant. hæc Barathra mille post annos Apollo occlusit, atq; uniuersam Pheneatarū regionem eluuionibus inundauit, propterea quod Hercules Tripodem in urbem Pheneum transtulisset. authores, Strab. Pausanias in Arcadicis & Plutarchus in libro, de sera numinis uindicta. Addit Pli. Terræ quoq; motus profundunt, sorbentq; aquas, sicut circa Pheneum Arcadiæ quinquies accidisse cōstat. Indocte, ne dicā impudenter, fecerunt qui Catullianū carmē inuerterūt legentes, Quale ferunt Graii Peneū propter amœnū, cū in omnibus antiquis exemplaribus scriptum sit. Quale ferunt Graii Pheneum propè Cyllenæum. ¶ Cyllenæus, Catull.

Philammon Thamyræ pater Apolline & Chione Dædalionis filia natus, è Delphis, qui una cū Argonautis nauigauit, quiq; Latonæ, Dianæ, atq; Apollinis ortum canticis edidisse, & choros circa Delphicum templum constituisse cōmemoratur, Apollonii interpres, Suidas, Plutarch. ¶ Carmine vocali clarus, Citharaq;, Ouid.

Philetas poeta Cous Telephi filius, Alexandri magni ætate, Ptolemæi secundi præceptor, præter Elegias quāplurimas scripsit etiam epigrāmata. Dum orationis falsitatem inuestigat, nec reperit dolore absumptus est, Suidas, Strabo. Athenæus. ¶ Cous, Propert.

Philippus Amyntæ regis Macedoniæ filius ex Eurydice susceptus, qui Macedoniæ annos. XXXVIII. imperauit, à Pausania adulescente obtrūcatus, quoniam eius querimoniam de stupro quod primis pubertatis annis per iniuriam ab Attalo aliisq; passus fuerat sæpius cum risu spreuisset, Celebris est per maxime monimentis Plutarchi, ac Diodori, & apud nos Iustini. ¶ Amyntiades, Ouid.

Philippi Macedoniæ ciuitas, quæ Datos olim dicebatur, Crenides antea nuncupata, fontes quippe plurimi circa collem huberrimis scaturiunt aquis, & locum Philippus uallo sepsit, & à se Philippos nuncupauit. Condita est enim in prærupto quodā colle. In ea primo Cæsar Dictator & Pompeius, postea Augustus & Brutus cum Cassio conflixerunt. Appianus, & Diodorus authores. ¶ Ciuilia busta, Propert. ¶ Emathii, Ouidius. Vt scribit Solinus, qui Edonii quondam populi, aut Pieriū solum, uel Emathium, nunc uno uocabulo Macedonica res est. Itemq; Iustinus, & Gellius, Macedonia antea nomine Emathionis regis cuius prima uirtutis experimenta in illis locis extant, Emathia cognominata est.

Philoctetes Pœantis & Methones filius, qui dum Palladis aureæ, uel ut alii, Herculis fanum expurgaret, viperino morsu vulneratus est. Postea quū vulnus Apollinis oraculo admonitus abluisset, grauiter dormitare cœpit. Machano vulnere prius vino intincto, herba quam à Chirone Aesculapius acceptam illi dederat, integrum restituit. Plura apud Homerum, Sophoclem, Eustathium, Dionysium, Pindari interpretē in Pythiis, Hesiodum, ac Seruiū. Cæterū Eustathio authore Phylacus vnus ex Aeoli posteris Phylacam condidit, ex quo Iphiclus, vnde Phylacus, ex eo Pœas & Iphiclus, ex Pœante & Methone Philoctetes, ex Iphiclo & Astyoche Protesilaus & Podarces. ¶ Dux Melibœus, Virg. Melibœa Magnesiæ urbs ut ait Plin. cui Philoctetes, authore Homero, imperauit. Ei nomen dedit Melibœa Magnetis vxor, qui Magnesiam regionem à se nominauit. Magnes vero unus ex Aeoli posteris fuit, Eustathius. ¶ Pœante satus, Pœantia proles, Pœantiades, Pœantius Heros, Ouid.

Philomela Pandionis filia, in Lusciniam uersa. Nota fabula ex Ouidio, Pausania. ¶ Cecropis, Ouid.

Philtra, hoc est amatoria pocula, pallentia, Ouidius.

Phlegethon, inferorum fluuius flammarū globos euoluens, ἀπὸ τοῦ φλέγω quod est ardeo dictus, Virgilius. Quæ rapidus flammis ambit torrentibus amnis Tartareus Phlegethon. Per hunc ardores irarum & cupidinum significari Macrobius existimauit. ¶ Rapidus, Tartareus, Virg.

Phlegyas Ixionis frater Antionis filius, ut ait Aeschylus, ut Pherecydes, Pisionis, uel vt quidam codices habent, Aethonis, qui unà cum Phorbante Phlegyis perditis hominibus collectis Peloponesum latrocintis depopulauit, Hōmines ad oracula proficiscentes intercepit, Fana expilauit. Historia apud Homeri interpretem, et Philostratum. Hunc inedia apud inferos cruciari canit Papinius, Torua Megæra Ieiunum Phlegyam subter caua saxa iacentem, Aeterno premit accubitu. ¶ Miserrimus, Virgil.

Phocæ uituli marini qui in terra spirant, ac dormiunt, diuq; sub aqua urinantur, author Plinius. Animal est humani coitus amator, & ad magica idoneum, ut tradit Lycophro. interp. ¶ Turpes, equi bipedes, monstra marina, Virg. ¶ Deformes, tumidæ, magnæ, Ouid.

Phocis regio circa Parnassum à Phoco viro Corinthio nũcupata, post Bœotiam aũt et Orchomenum adest Boeotiæ apposita. Cæterũ vrbs tenuis sane solo æquata diruta iacet. Itaq; Phocis non amplius vsq; ad Euboicũ pelagus pertinere uidetur, Crisæo aũt contigua est sinui. Ex Strabone, Stephanoq;. ¶ Ferax, Ouid.

Phocus Aeaci ex Psamathe Nereide filius, à Peleo & Telamone in Gymnasio interfectus, propter quod Telamon Salamina concessit, Peleus uero ad Eurytũ Actoris filium se recepit, Apollonius Rhodius, Pausan, Diodorus, Aristophanis interpres varia super hac re disserit, itẽq; Plutarchus ex Theodori libris Metamorphoseon. ¶ Aeacides, Nereius heros, natus dea, Ouid.

Phœnix Amyntoris Ormeni ex Hippodamia filius, qui quũ suadente nouerca rem habuisset cũ patris concubina Clytia, siue Phthia, post multas patris in cũ execrationes ab eo excæcatus, atq; expulsus ad Peleum confugit, à quo benigne susceptus, Chironiq; adductus valetudini restitutus est. Deinde Achillis educationi datus est magister & loquendi & agendi, vt testantur Homerus, & Lycophronus interpres. ¶ Cretus Amyntore, Amyntore natus, Amyntorides, Ouid.

Phœnix auix, qui sexcentos & sexaginta viuit annos vt tradit M. Manilius. Apud Arabas nascitur, aquilæ magnitudine, capite honorato, in conũ plumis extãtibus, cristatis faucibus, circa colla fulgore aureo, cætera purpureus, absq; cauda, in qua roseis pennis cæruleus inscribitur nitor. Moriturus rogos sibi struit ex Cinnamis et variis odoramentis, concussuq; alarũ incenditur, Vermiculus mox nascitur ex cineribus unde alter Phœnix crescit, qui primũ reddit iusta Phœnici mortuo, defertq; totum nidũ in Panchæam ad Solis urbem, ibiq; collocat, Claudii Tiberii Cæsaris temporibus, quũ ex Arabia in Aegyptum aduolasset, visus est, authores Orus Apollo, Ouid. Pli. Solinus, Sext. Aurelius, Victor, Extat & Lactantii Firmiani, itẽq; Claudiani carmen argumento Phœnicis. ¶ Viuax, unica semper auis, Ouid.

Phœbe Ilariæ soror, filia Leucippi & Philodoces Inachi filiæ, quas rapuerunt Castor & Pollux, quo circa apud Taygetum Laconiæ montem pugna inter illos commissa Castor à Lynceo interficitur. Postmodũ Idas & Lynceus Pollucis vulnere ceciderunt. Huius rei authores Lycophronis interpres, Pindarus in Nemeis, Theocritus, Suidas, & apud nos Ouid. & Hyginus. ¶ Leucippis, Propert.

Phorbas, qui cum Phlegyis totam Peloponnesum Latrociniis infestam reddidit, quem Apollo prætereuntes Lucta superantem interfecit. Homeri interpres, & Philostratus. ¶ Profanus, Ouid.

Phrygia pars Asiæ, sortita nomen à Phrygio oppido Macedoniæ, siue Brygio, ut gẽtili Macedonum lingua nominatur authore Stephano, vnde colonos profectos aiunt in Phrygiam, Sophocles in Athamante tradit, quod & Aristophanis interpres repetit, Phrygios à Phryxo dictos immutatione litterarum, q; is illuc primũ delatus ab Ariete fuerit. Supra Epictetũ austrum uersus est maior Phrygia, quæ à sinistra Pessinuntem & Lycaones, à dextra Mæonas, & Lydos, et Caras relinquit. quapropter & Phrygiæ, & Lydiæ, & Cariæ, & Mysiæ loca difficulter distingui pos-

sunt, cū inter sese coeant, author Strabo. Phrygia, inquit Pli. Troadi superiecta, populisq; à promontorio Lecto ad flumen Celeum prædictis, septētrionali sui parte Galatiæ contermina, meridiana Lycaoniæ, Pisidiæ, Mygdoniæ, ab oriente Cappadociā attingit. Idem author Phrygem fluuium Phrygiæ genti nomen dedisse testatur. ¶ Pinguis. Horat. ¶ Arua Pelopeia, Ouid. à Tantalo Pelopis patre qui Phrygiam tenuit.

Phryne meretrix uetus, Thespiensis, ex agro Thebano, quæ statuam Cupidinis eximia forma à Praxitele extorsit nouo cōmento. In iudicium uocata non tam oratione Hyperidis absoluta est, quàm nudati corporis forma, Pausanias, Athenæus, Quintilianus. ¶ Tam multis facta beata uiris, Propertius.

Phyllis Lycurgi Thracū regis filia, quæ Acamantem, siue ut Ouidio & nōnullis placet, Demophontem Thesei filium adamauit, quū forte paucis cū nauibus post euersam Troiam ad Bisaltas Thraciæ gentem applicuisset. Ea illam conditione in uxorem duxisse fertur, ut illius imperii successor postea & hæres existeret. Cæterū Acamas quū in Patriā redire cuperet, multis Phyllidē et socerum precibus deprecatus ut sibi domū remeare liceret, ægre tandem id celeris promissione reditus impetrasse dicit, quē Phyllis ad usq; Nouē uias quæ Thraciæ ciuitas, Amphipolis alio nomine dicta est, secuta, Capsulā quandā discedenti tradidit occlusam. Illiq; mādauit ut sanctiori eam diligentia custodiret, in illa nāq; matris deum latitare mysteria, quæ minime uidere curaret, nisi casu quopiā ad illam amplius redire desperasset. Hanc igitur post ultimos amplexus accipiens Acamas, in Cyprū insulā classe delatus est. Vbi quū Phyllidis immemor sedes cōposuisset suas, illam hoc cognito mariti desiderio suspendio uitā finisse ferunt, cui quū parentes sepulchrum constituissent, arbores ibi sunt natæ quæ certo tempore Phyllidis mortē lugent. Verum haud multo sane post periurii & fraudum suarum Acamas meritas luisse pœnas dicit. Nā quum capsulā sibi à Phyllide traditā curiosius inspecturus aliqñ reserasset, subitis percitus furiis uesano mentis errore infrenē cōscendisse equū, & huc illuc furēter discurrentē, et præcipiti casu in suū ipsius ensem incubuisse, eoq; modo miserabiliter interiisse dicit, auth. Lycoph. int. Steph. Hygi. Suidas, Iusti. Ser. Cremutius author est nūquā uirere arborē ex qua Phyllis se suspēderit. ¶ Rhodopeia, Sitho-

PICÆ aues quibus expressior loquacitas est. Adamant uerba quæ lo- (nis, Ouid. quunt, nec discunt tm̄, sed diligunt, meditantesq; intra semet, cura atq; cogitatione intētionē nō occultant. Constat emoriuictas difficultate uerbi, ac nisi subinde eadem audiant, memoria falli, quærentes mirum in modum hilarari, si interim audierint id uerbum. Nec uulgaris iis forma quāuis non spectanda. Satis illis decoris in specie humani sermonis est. Verum addiscere alias negant posse, quàm quæ ex genere earum sint quæ glande vescunt, & inter eas facilius quibus quini sunt digiti in pedibus, ac ne eas quidem ipsas nisi primis duobus uitæ annis. Latior iis est lingua omnibus in suo cuiq; genere quæ sermonē imitantur humanum, quāquā id penè in omnibus contingit. Pli. ¶ Nemorum conuicia, Ouid.

Picea arbor quæ montes amat atq; frigora, feralis arbor, & funebri indicio ad fores posita ac rogis uirens, iam tñ & in domos recepta, tonsili facilitate. Hæc plurimam resinam fundit, interueniente candida gemma tam simili turi, ut mista uisu discerni non queat, & inde fraus Seplasiæ. nullo flore exhilaratur, sicut Larix, Pinus, & Ilex. Eius umbra grauis est atq; noxia. Pli. author. ¶ Nigrans, Virg.

Pictura, Inanis, Virg.

Picus Aboriginum rex, qui in Italia post Saturnum patrem regnauit, in auem sui nominis à Circe mutatus, Lycophr. interp. Oui. Virg. Seru. Eusebius ¶ Equũ domitor, Virg. ¶ Vtilium bello studiosus equorum, Saturnia proles, Laurens, Ouid.

Picus auis Martii cognomine insignis, & in auspiciis magnus, si pinus percussi corticis arboris sono pabulum subesse intelligit, Pullos in cauis educat auium solus. Adactos cauernis eius à pastore cuneos admota quadã ab hoc herba elabi creditur uulgo. Trebellius author est, cuneum clauum ue adactũ quanta libeat ui in arborẽ in qua nidum habeat statim exilire cum crepitu arboris quum insederit clauo aut cuneo. Ipse primas tenet in Latio in auguriis captandis. Ob regem qui nomen huic aui dedit Latini picum uenerant, & eo uehementer abstinent, siue q; Picum uxoris ueneficio mutatũ ferunt, auem deinde factũ oracula edere, & interrogãtibus rñdere solitũ. An hoc cũ incredibile, tum monstri plenum existimandum, & altera fabula multo est uerisimilior? Romulo ac Remo quum regis iussu expositi essent, non modo Lupã mãmas infantibus præbuisse, sed picum quoq; ad infantes uentitasse, atq; eos aluisse. Nã nunc quoq; locis nemorosis ac siluestribus in quibus crebro picus appareat Lupum uersari animaduersum est. An illud magis, ut aliã alii deo auem, sic picum Marti sacrum putauerunt? Est enim natura fidens, & elatus atq; audax, rostrum quidem adeo firmum habet ut robora subuertat, quum truncum sæpe pulsando ad medullã usq; peruenerit. Ex Pli. & Plutarcho. ¶ Martia auis, Ouid.

Pietas, mitis, Ouid.

Pila, dura, Propertius.

Pilenta, mollia, Virg.

Pimplea Locus, siue mons Thraciæ, ut quidã, fons & uicus Pieriæ musis sacer, Strabo, Apollonii interp. Vt Lycoph. interpres tradit, ciuitas, mons, & fons Macedoniæ. ¶ Dulcis, Horat.

Pindarus poeta Thebanus Daiphanti filius, & Myrtidis poetriæ discipulus, olympiade. V. & XL. antequam Xerxes in Græciã traiecisset annis plus. XL. Post Romam uero conditã anno. C. & XCIIII. & ex quo regnare cœperat Ser. Tullius. XXX. In tota græcia factus illustris. Scripserat. n. quæ nunc etiam extant Olympia, Pythia, Nemea, Isthmia, aliaq; cõplura. Pindari & carminum eius amatorem Pana fuisse fabulant. Alexander ille magnus Pindari familiæ penatibusq; iussit parci quum Thebas caperet. Lyricorum primas facile obtinuit. Ex Plutarcho, Eusebio, Suida, Plin. quintiliano, Pausania. ¶ Immensus, profundus, Cycnus Dircæus, Horatius.

P indus Thessaliæ mons permagnus ad Arcton Macedonum partem habet, ad occasum autem Perrhæbos homines nugatores continet, ad meridiem vero Dolopas, Strabo, Plinius. ¶ Perrhæbus. Propertius. Porro Perrhæbi Oetam Thessaliæ montem inhabitant, ut ait Strab. qui authore Eustathio, et simplici & duplici R scribi solet.

P ingue, densum, Virg.

P inus arbor foliũ habens capillamenti modo prætenue longũq; & mucrone aculeatũ, fert minimum Resinæ interdũ ex nucibus ipsis, author Pli. ¶ Conifera, Catull. ¶ Sacra, deum nãq; matri dicata est, causam refert Ouid. Siquidem Cybeleius Atis exuit hac hominẽ, truncoq; induruit illo, & Pinea nux apud Martialem. Poma sumus Cybeles. Et Virgilius multo carmine celebrat Aeneæ naues ex Idæa pinu cõstructas in gratiam Cybeles ab incendio seruatas Nereidũ numero accessisse. Constantinus uero Cæsar Pityn puellam, hoc est Pinum, à Pane ac Borea adamatam in hanc arborem mutatã scribit. Atq; ut author est, Plutarchus, Neptuno et Baccho sacra est, eaq; primũ in Isthmiis coronabantur, Deinde Apio, iterũ pinu. ALTA. vtile lignum nauigiis. Virg. ¶ Ingens, Horat. ¶ Acuta, culta, hirsuta, Ouid.

P irene fons Corinthi, infra verticem Acrocorinthi, haud affluentes habens aquas, cæterũ perspicuas ad imũ, potuiq; suauissimas. Est aũt Acrocorinthus Corintho urbi vertex imminens, quem Briareus Soli quũ iudicaret dedit, Sol vero Veneri concessit, Asopus fontem hunc inuenit in Sisyphi gratiam, propterea q; ab eo Aeginæ filiæ raptũ didicisset, Strabo, Pli. Pausanias, Euripidis Int. ¶ Pyrenides undæ, Pyrenis unda, Ouid.

P irithous Ixione ex Dia Eionei, siue Deionei filia natus, quæ quũ ab Ioue esset corrupta nupsit Ixioni, cũ tamen numini promisisset se nemini nupturam. Hæc & longe plura habes apud Plutarchũ, Diodorũ, Homerũ, Pindarũ, eiusq; interpretes. ¶ Ixionides, Propert. ¶ Proles Ixionis, Ixione natus, Ouid.

P isæ prima Etruriæ ciuitas inter amnes Auserem, & Arnũ, ortæ à Pelope Pisisq; siue Atintanis græca gente ut ait Plin. Cæterũ Strabone authore Pisæ ab iis conditæ sunt Pisanis qui è Peloponneso cũ Nestore Ilium militarunt. Renauigantes aũt errore disiecti, hi quidem Metapontũ, alii uero Pisanum tenuerunt agrũ, cuncti Pylii uocati, Polybius, Strabo. ¶ Vrbs Etrusca solo, Virg.

P isa Peloponnesi ciuitas, quæ aliquãdo in Eleorum iura concessit, in sublimi ædificata vertice, duos inter montes Ossam & Olympũ, quo nomine & alteri in Thessalia nũcupantur. Aliqui ciuitatem Pisam à fonte Pisa nomine dictam tradiderũt. Fontem vero ideo Pisam vocari, à Pitissando quasi potricem intelligamus. Pindari interpres à Pisa Endymionis filia nomen sumpsisse rettulit. Tractus aũt Pisæ plurimũ nominis consequutus est, in primis propter principes ipsos longe lateq; potentes Oenomaũ scilicet eiusq; successorem Pelopem, & illius filios complures, Salmoneus quoq; hoc in loco imperitasse traditur. Hãc Alpheus amnis præfluit. Ex Strabo, Plinioq;. ¶ Alphea. Virg.

P iscis sidus qui Notius appellatur, quiq; videtur ore aquã excipere à signo Aquario,

qui laborantem quondam Isim seruasse existimatur, pro quo beneficio simulacrū Piscis & eius filiorū inter astra constituit, inter hiemalem & antarcticum circulū media regione collocatus spectare ad exortū uidetur inter Capricornū & Aquarium. Hic occidit oriente Cancro, exoritur autem cum Piscibus, sed est stellarum omnino duodecim, author Hyginus. ¶ Aquosus, Ouid.

Pisces, squamigerum genus, pecudes squamigeræ, Lucret. ¶ Genus æquoreū, Virg. ¶ Muti, Horat. ¶ Nitidi, taciti, creduli, tortiles, pinnigeri, æquorei, Ouid.

Pitane ciuitas Aeolidis, eiusdem nominis altera in Laconia, à Pitana Eurotæ fluminis filia, Strabo, Stephanus, Pli. ¶ Aeolia, Ouid.

Pithecusæ insula in Campano sinu ante Cumanū agrum, Inarime Homero dicta, Aenaria à statione nauium Aeneæ, græcis Pithecusa, non à Simiarum multitudine quas Pithecos uocant, ut aliqui existimauere, sed à figlinis doliorū, Dolia uero græci Pithos vocant. Hæc ex Pli. sed enim Xenagoras à Cercopibus Andulo & Atlanto in Simias quas græci πιθήκους uocant conuersis dictas refert, ut legimus apud Harpocrationem, quem Ouid. secutus est quū ait, Inarimen, Prochytenq; legit, sterilisq; locatas colle Pithecusas habitantū nomine dictas. Quippe deum genitor fraudem, et periuria quondam Cercopum exosus, gentisq; admissa dolosæ, In deforme viros animal mutauit, ut iidem Dissimiles homini possent, similesq; uideri. Ad hoc facit quod ait Strabo, Inarimen dictam ab Arimis siue populis, siue belluis, ita Etruscorum lingua dicente, simias, Præterea illud notandum Inarimen Ouidiū à Pithecusis diuersam facere in hisce uersibus quos supra recitauimus, cum tamen Pli. eandē cum Pithecusis esse uelit. Et illud Homeri Εἰν ἀρίμοις ὅτι φασὶ τυ
φωέος ἔμμεναι εὐνάς. In Arimis ubi dicunt Typhoei esse cubilia, Pliniū ac plerosq; poetarum latinorum iunctim una dictione Inarimen legere, uti Virgi. Durumq; cubile Inarime Iouis imperiis supposta Typhoeo, & Ouid. Inarimen Prochrytenq; legit. Silius Italicus, Nō Prochyte, non ardentem sortita Typhoeū Inarime, & alibi. Apparet procul Inarime. Itemq; Statius. Aut uictam supera ad conuexa leuari Inarimen, Meminit & Lucanus, & Valerius Flaccus, & Claudianus. Porro ꝙ Typhonis siue Typhoei cubile in Boeotia, Cilicia, Phrygia, Sicilia, Campania & Aegypto statuitur, huius inconstantiæ naturalē causam tradit Strabo. Quicūq; mons, inquit, incendia profert, iniectus Typhoni non iniuria dicitur. Nam repentini flatus & procellæ nomen Typhon est, quæ semper conflagratiões eiusmodi comitatꝛ. Nihilominus verisimilia sunt quæ Pindarus dixit, ex iis quæ cernuntꝛ cōmotus, quòd omnis iste tractus si à Cumis incipias usq; in Siciliā ignitus est, & profundas quasdam in vnū coeuntes habet cauernas, & in Græciam & continentes terras exporrectas. Ideoq; Aetna, & Liparenses insulæ, et Puteolanus ager, & Neopolitanus, & Baianus, & Pithecusæ talem habent, qualem cuncti scriptā reliquere naturam, quæ cum intelligeret Pindarus, cunctis sub his locis sepultū iacere Typhonem cecinit. Timæus quoq; priscos illos multas de Pithecusis fabulas edidisse ait. ¶ Durū cubile Iouis imperiis imposta Typhoeo, Virg. ¶ Sterili colle

locatæ, habitantum nomine dictæ, Ouid.

P ituita, mala, Catullus. ¶ Crassa, Horat.

P ix, atra, Narycia, Asia, inquit Pli. Picem Indicam maxime probat, Græcia Pieriçã, Virg. Naryciam. IDÆA. Propter insignes Pinus in Ida nascentes, ut supra demõstrauimus, Pix uero è pinguissimis pini piceæq; lignis congregatur. Et ex Idæa & montana Pinu pix largior, coloratior, dulcior, odore gratior, ex Dioscoride & Theophrasto, & Didymus apud Const. Cæsarem ait, Picem ueteres prodiderunt, optimã esse ab Ida allatam, secundo loco ex Pieria, alii Rhodiam præferunt, alii Rhæticã. ¶ Narycia, Virg. Narycia Oppidum Locridos piceis frequens, author, Probus. ¶ Illyrica, Ouid. Vbi picem intelligi t quæ Pissasphaltus dicit, eo q mista bituminis sit, quæ in Apolloniatarum agro nascit, & è Cerauniis montibus defert. est autẽ Apollonia Illyrici, siue ut alii uolunt, Epiri primaria urbs, authores Plinius, Stephanus, Dioscorides.

P LANGOR, fœmineus, Virg.

P lacenta, mellita, Horatius.

P latanus arbor nobilis, per mare Ionium in Diomedis insulam eiusdem tumuli gratia primum inuecta, inde in Siciliam transgressa, atq; inter primas donata Italiæ. Dionysius tyrannus Platanos Regiam in urbem transtulit domus suæ miraculum: tantumq; postea honoris increuit ut mero infuso enutriantur. Celebratæ sunt primum in ambulatiõe Academiæ Athenis cubitorum. X X X V I. Itemq; in Lycia. L X X X V. pedum specu. Commendatio huius arboris non alia maior est quã Solem æstate arcere, hieme admittere. Eadem cito germinat foliis amplissimis atq; ingenti umbra mirum in modum iucunda. Eadem multis apta medicaminibus, author Plin. ¶ Nutans Catul. ¶ Sterilis, Virg. ¶ Alta, Horat. ¶ Genialis, Ouid.

P laustra, tarda, uoluentia, stridentia, gementia, patula, Virg. ¶ Robusta, Horat. ¶ Stridula, Ouid.

P lebs, uentosa, Horatius.

P lectrum, pecten, eburnum, Virg. ¶ Imbelle, Ouid.

P leiades, ut ait Musæus Hygino referente, ex Atlante & Hya Oceani procreatæ, Nã ex quindecim filiabus quinq; Hyæ fratris obitu lamentationibus assiduis permotæ dicunt interiisse, quare eas q plurimũ de eius morte laborarent Hyadas appellatas. Reliquas vero decem sorores deliberasse de sororũ morte, & earum septem sibi mortem consciſſe: quare q plures idem senserunt Pleiades dictas. Alexander autem Pleiadas ait dictas q ex Pleione Oceani & Atlante sint natæ: hæ numero septem dicuntur, his nominibus apud Aratum, Alcyone, Merope, Celæno, Electra, Sterope, Taygete, Maia. apud Theocriti vero interpretẽ, Coccymo, Glaucia, Protis, Parthenia, Maia, Stonychia, Lampado, sed nemo amplius quàm sex videre potest, cuius causa proditur hæc, q de septem sex cum immortalibus concubuerunt,

tres cum Ioue, duæ cum Neptuno, vna cum Marte. Reliqua autem Sisyphi uxor demonstratur, quare pp reliquas sorores eius inter sidera constitutam, volũt sed quia homini nupsit, stellam eius obscuratam. Alii dicunt Electram non apparere, ideo φ Pleiades existiment choream ducere stellis. Sed postquã Troia fuit capta, & progenies eius quæ à Dardano fuerat sit euersa, dolore permotam, & ab his se remouisse, & in circulo qui arcticus dicitur constitisse, ex quodam longo tempore lamentãtem capillo sparso videri. Itaq; è facto Cometem esse appellatam. Orion fugientes eas ad occasum sequi videt. has stellas Vergilias nostri dixerunt, φ post ver exoriuntur. Et hæ quidem ampliorem cæteris habent honorem, φ earũ signo exoriente æstas significatur, occidente aũt hiems ostenditur, quod aliis non est traditũ signis. Eas præterea Iouem educasse cecinit Mœro poetria. ¶ Atlantides, Virg. ¶ Atlanteæ, Ouid.

Plemmyrius amnis Siciliæ, Virgilio authore. ¶ Vndosus, Virg. qui uerbum de uerbo expressit, πλημμυρὶς nãq; inundatio græcis dicitur.

Plumbum, Liuens, Virg. ¶ Liquidũ, Horat. ¶ Fusum, Ouid.

Pluma, mollis, Virg. ¶ Leuis, Horat. ¶ Versicolor, Prop.

Pluto Saturni Rheæq; filius, quem uolunt sepulcrorũ funebriũq; honorum qui mortuis impendunt usum introduxisse, cum antea nulla eorum apud homines esset cõsuetudo. quæ causa extitit, ut uita functis dominari existimaretur: antiquitate illi huius curæ principium tribuente, ex Homero, Hesiod. Diodo. Orcus dictus φ mortem urgeat, C. enim pro g frequẽter ponebãt Antiqui. Festus. Itẽq; Dis, quia minime diues est. Quintilianus. ¶ Rex tremendus, immitis, rex infernus, ater, magnus sæuus, dirus, Iupiter stygius, Virg. Secundum Stoicos qui dicunt unum esse deum cũ nomen variatur pro actibus & officiis, author Seru. ¶ Nil miserans, illacrimabilis, rapax, Hora. ¶ Diues, Luridus, Tibul. ¶ Niger, tyrannus imus, rex silentum, Saturnius, Tyrannus infernus, rex vmbrarum, dominus umbrarum, formidabilis, deus niger, deus auidus, deus Tartareus, Ouid.

Plutonis equi, atri, terribiles, cerulei, Ouid.

Plutus Iasii, siue Iasionis ex Cerere filius, in Creta natus, vir bonus & diues ut ait Hesiodus. Eius genus, teste Diodoro, bifariam ferunt. Nam quidam uolunt cum Iasion terram sereret adhibita culturæ diligentia adeo huberem percepisse fructũ, ut qui id conspexerunt à messium fertilitate illum Plutum nominarint. Vnde & à posteris is cui census superesset, habere Plutum existimatus est. Alii tradunt Cererem atq; Iasionem puerum genuisse Plutum appellatum, qui cultum vitæ pecuniasq; coaceruare, ac in vsus custodire primus monstrarit, quum antea parua congregandæ seruandæq; pecuniæ fuisset cura. Hyginus adiicit ex Cerere & Iasione Philomelũ & Plutũ natos, quos negant inter se cõuenisse. Nã Plutum, qui ditior fuit, nihil fratri suo de bonis concessisse, Philomelũ aũt necessario adductum quodcũq; habuit eo boues duos emisse, & ipsum plaustrum primum fabricatum

esse. Itaque arando & colendo agros ex eo se aluisse, cuius matrem miratam inuentũ vt arantem eũ inter sidera constituisse, & Bootem nominasse, Pausanias uero in Boeoticis Fortunæ filiũ facit. ¶ Cereris filius, Ouid.

Pluuia, tenuis, Virg. ¶ Tristis, Tibull.

PODAGRA, tarda, Catull. ¶ Turpis, Virg. ¶ Nodosa, Ouid.

Poetæ, Vates, docti, Lucret. ¶ Casti, pii, Catull. ¶ Diuini, Virg. ¶ Potentes, sacri, Horat. ¶ Diuũ cura, Tibul. ¶ Aonii, pia turba, Ouid.

Pœna, uindex, Catull. ¶ Crudelis, Virg. ¶ Sera, tacita Tibul. ¶ Tristis, Ouid.

Pollex, durus, Propertius.

Polus, rotundus, Horat. ¶ Conspicuus, Ouid.

Polydorus Priami ex Hecuba filius, quẽ minimum natu cum magno auri pondere ad generũ Polymestorem Thraciæ regem furtim alendũ emisit, Polymestor quum capiundæ ac diripiendæ urbis periculũ instaret, necato puero aurũ sibi adiudicat. Quæ quidem in loca quũ aduentasset Hecuba, accitum versutiis atque artibus Polymestorem quasi aurũ homini cõmendatura, suis & captiuarũ manibus occæcauit. Hæc apud Euripidem, & Hyginum scripta reperies. ¶ Proles gratissima matri, minimus de stirpe uirili, Ouidius.

Polymestor Thraciæ rex, Ilionæ Priami filiæ maritus ex qua & Deipylũ genuit, Hyginus. ¶ Threicius rex, Virg. ¶ Thrax, Prop. ¶ Ismarius rex, Odrysius, artifex diræ necis, Ouid.

Polyphemus Neptuni filius & Nymphæ quã Thoosam uocat Homerus, Pastor in Sicilia fuit, Cyclopum princeps. Nota eius fabula, ex Homero, Virgilio, Ouidio. Fuit & alter Elatiut Apollonio placet, ut Isocrati, Neptuni filius, qui quũ aduersus Chalybes unus Argonautarũ prælio dimicaret interfectus est, de quo Apollonius, eiusque interpres. ¶ Horrendus, informis, ingens, Cyclops, Virg. ¶ Neptunius incola rupis Aetnææ, Tib. ¶ Terribilis, Cyclops ferus, immansuetus, pastor ætnæus, Ouidius.

Polyxena Priami ex Hecuba filia, ad Achillis tumulũ à Pyrrho mactata, Achilles nanque per manũ Polyxenæ in Thymbræi Apollinis templo occisus, post Ilium euersum per somnium illam sibi iugulari à græcis petiit. author Lycoph. interpres, Celebris Euripidis & Senecæ tragœdia. ¶ Virgo Priameia, Virg.

Poma, vilia, Virg. ¶ Dulcia, Tibul. ¶ Redolentia, nobilia, Ouid.

Poma punica, quæ circa Carthaginem cognomen sibi vendicant, aliqui Granata appellant. Diuisa sunt in genera. Apyrina uocantur, quibus lignosus nucleus abest, sed cãdidior eis natura, & blandiores sunt acini, minusque amari, distincti membranis. Alia structura eorũ vt in fauis cõis, Nucleos habentium. Quinque species, dulcia, acria, mixta, acida, uinosa. Samia & Aegyptia distinguuntur erythrocomis & leucocomis, Corticis maior vsus ex acerbis ad perficienda coria. Flos Balaustrium vocat et Medicinis idoneũ, & tinguendis vestibus, quarũ color inde nomen accepit, author Pli. ¶ Punicea poma, Ouid.

Pomona

Pomona Pomorum dea ac mater, Vertũni uxor, sub Proca Albanorum rege, Varro, Ouid. ¶ Studiosa fœtus arborei, Ouid.

Pompa, Solennis. Virg. ¶ Longa, aurea, Ouid.

Pondus, Solidum, Lucret. ¶ Pronum, Cat.

Pontes, alti, Virg.

Ponticus poeta, Ouidio summa familiaritate & consuetudine coniunctus, ut ipsemet Ouidius prodit. Is est mea quidem sententia quem Propert. Thebaida scripsisse testatur quũ ait. Dum tibi Cadmeæ dicuntur Pontice Thebæ Armaq; fraternæ tristia militiæ. ¶ Clarus heroo, Ouid.

Pontus minoris Asiæ regio, quæ à Bosphoro ad Meotidis lacum protenditur, Strab. Pli. ¶ Gelida. Ouid.

Poples, neruosus, Ouid.

Popina, immunda, uncta, Horatius.

Populus arbor, cuius tria genera, alba & nigra, & quæ Libyca appellatur minima folio ac nigerrima, fungisq; enascentibus laudatissima. Alba folio bicolor, superne candicans, inferiore parte uiridi. Huic nigræq; ut Crotoni folia in iuuenta circinatæ rotunditatis sunt, uetustiora in angulos exeunt. Populorum foliis grandissima Lanugo. Mirum in primis id quod Vlmo, Tiliæq;, & Oleæ, & Populo albæ, & Salici euenit, Circũaguntur enim folia earum post Solstitium. Montes amat, cito germinat: nullum semen aut fructum fert, ei umbra nulla, uitibus grata, scutis faciendis aptissima. Alba Herculi dicata est, & ea coronati olim eius sacra peragebant. Sed postea quã Lauretum germinauit in Auentino Lauro coronabantur, Pli. Varro. Pausanias populum albam in descensu ab inferis apud Acherontem Herculem vidisse, ramumq; extulisse testatur, vnde & Acherois apud Homerũ dicitur, ut ait Harpocration. Seruius addit, Herculem, cũ ad inferos descendens fatigaret labore, de hac arbore corona facta caput uelasse, unde foliorum pars temporibus cohærens & capiti albuit sudore, pars uero exterior propter inferorũ colorem nigra permansit. ¶ Lenta soror Phaethontis, Catul. quãquã & de Alno accipi posset. ¶ Vmbrosa, bicolor, Herculea, Virg. ¶ Alba, alta, Horat.

Porca, auida, Horat. ¶ Mystica hostia, Tibull. Nam à suillo pecore immolationes in sacris initia duxere prima, uñ et sus Græcis dictus est quasi θὺς ἀπὸ τῶ θύειν, Sed & in Cereris initiis immolari porcos consuesse accepimus, Porca ẽt Præcidanea appellata, quã piaculi gratia ante fruges nouas fieri cœptas immolari Cereri mos fuit, si qui familiã funestam aut non purgauerant, aut aliter eam rem, quàm oportuerat, procurauerant, Gellius, Festus, Varro, & Athenæus authores. ¶ Setigera, Ouid.

Porci, saginati, Propert.

Porphyrion gigas qui Ioui bellum intulit, quiq; à Venere captus, tandemq; ab Apolline, siue Hercule sagittis confixus, deniq; Iouis fulmine ictus interiit, Pindarus, Lycoph. Aristophanis interpres. ¶ Minax, Horat.

Porta, alta, sublimis, Virg. ¶ Aerata, Ouid.
Porticus, ampla, Vacua, Virgil.
Porticus Apollinis, quã illi unacum templo & bibliotheca latina græcaq; in parte Palatinæ domus Augustus excitauit, author Sueton. ¶ Aurea Phœbi porticus, Prop.
Portus, altus, Virgil.
Posteritas, memor, Sera, Ouid.
Postes, fulcti, ferrati, ærati, Virg. ¶ Alti, rigidi, Ouid.
PRAECORDIA, mollia, Ouid.
Præda, rapta, Virg. ¶ Opima, Horat.
Prælia, dura, sæua, Virg.
Prælum calœnum, Horat. à Calœno Campaniæ oppido quæ tota optimis uinis inclyta est. Ipsum oppidum in primis eximium, adiunctum Casilino, Strabo, Pli. ¶ Falernum, Proper. Itidem à Falerno agro Calœno proximo Plin.
Præneste Italiæ urbs à Roma stadiis. CC. distans, Græca urbs, quondam. n. Polystephanũ, Id est multarũ coronarũ appellatam constat, ualida urbs. Nã super urbem montẽ habet excelsum, à tergoq; continui montis collo disiunctũ duobus stadiis ascensu. Ad tam ualidã uero munitionem etiam foueis occultis quaquauersum usq; ad plana perforata est & aquationis gratia, & clandestinæ fugæ. In quarum una Marius obsidione oppressus oppetiit. Habet Præneste Fortunæ templũ illustre, unde certa edunt oracula. Dicta est à Præneste Vlyssis nepote Latini filio, ut Zenodotus refert, aut, ut Prænestini sonant libri, à Cæculo quẽ iuxta ignes fortuitos inuenerunt ut fama est, auth. Solinus. Seru. ἀπὸ τῶν πρίνων idest ab arboribus Ilicibus quæ illic abundant nomen habuisse tradit. Aristides apud Plutarchũ refert Telegonũ Vlyssis filiũ ad inuestigandũ patrem dimissum deorũ responsis commonefactũ, ut eo in loco urbem conderet ubi saltantes cũ coronis colonos cerneret. Itaq; profectum in Italiã, quodã loco sũma cũ humanitate rusticos saltare cõspexisse Ilicis, quæ πρίνος græcis dicit̃, ramulis coronatos, ibiq; ædificatũ oppidũ ex prædictæ sibi coronæ appellatione Prinistinum nominasse à quo Præneste Romani uocitant. Ex Plutar. Strabone, Solino, Plinio. ¶ Altum, urbs Prænestina, Virg.
Præsepeia, alta, immota, satura, plena, Virg. ¶ Frigidũ, Horat.
Preces, sollicitæ, doctæ, blandæ, Horat. ¶ Molles, Tibull. ¶ Piæ, timidæ, Ouid.
Priamus Laomedontis & Xeuxippes filius, ut Alcman canit, Hellanicus Trymo Priami matrẽ statuit, Stamis Thoosam Teucri filiã, alii Leucippen, Podarces cognomẽ adeptus est, Diodorus, Lycophr. interp. ¶ Regnator Asiæ, Laomedontiades. Virg. ¶ Beatus. Horat. ¶ Longæuus, Propert. ¶ Dardanius, Ouid.
Priapus Veneris & Bacchi filius, quẽ Venus quũ edidisset, admodũ deformẽ cõspicata, ob pudorẽ abiecit, inde nomen Abarnidi Lampsaci urbi inditũ. Græcis numen est, pp eã corporis partẽ à qua sit omniũ ortus, Sophocles, Pausanias, Diodo. Apollonii interp. ¶ Hellespõtiacus, Virg. Nã, ut ait Strabo, Prope Dardaniã Hellespõti urbẽ Priapus portus est, & urbs ad mare sita. Hanc alii conditã uolunt à Milesiis,

qui & Abydũ, & Proconesum eodẽ tpe coluerunt, alii à Cyzicenis. Ea nomẽ habet à Priapo qui apud eos colit, siue ex Horneis quæ apud Corinthũ sunt id acceperint: siue Liberi patris ac Nymphæ filius dicat, homines profecto ad eũ colẽdũ moti sunt. Nã hæc regio, & finitima Pariana, & Lãpsacena uineis abundat, vñ Xerxes Lampsacũ Themistocli in uinũ dedit. Hic à iunioribus in Deorũ numero habitus est. Nã Hesiodus Priapũ nõ nouit: & Orthanæ, & Conisalo, et Tychoni, & eiusmodi Atheniensiũ diis persimilis est. Item Catullus ait. Hunc lucũ tibi dedico consecroq; Priape, Nã te præcipue in suis urbibus colit ora Hellespontica cæteris ostreosior oris. ¶ Custos ruber, Bacchi rustica Proles, Tibull. ¶ Deus rigidus, hortorũ deus, rubicũdus, hortorũ custos, deus ruricola, rigidus custos ruris, Ouid.

Probitas, irreprehensa, Ouid.

Probrum, turpe, Catull. ¶ Vetitũ, Ouid.

Procella, incerta, Lucret. ¶ Turbida, uentosa, Catul ¶ Aeolia, Virg. ¶ Inæqualis, Horat. ¶ Rapida, Propert. ¶ Volucris, Ouid.

Proci, diuites, turba Luxuriosa, Ouid.

Procrustes Polyphemonis filius, Polypemon nomine, Procrustes cognomento, quem apud Curdalũ Atticæ locũ habitantẽ Theseus occidit. Hic uiatores cogebat sup lectũ aliquẽ ascendere: quo si longiores erant, parte superemin ẽte amputabant: qui uero breuiores, pedibus distendebant, Pausanias, Plutarch. Diod. ¶ Immitis, Polyphemone natus, toruus, Ouid.

Procne Pandionis filia in hirundinem mutata, Ouid. ¶ Manibus pectus signata cruentis, Virg. ¶ Pandione nata, Cecropis, impia, Ouid.

Proca quintus Albanorũ rex, Liuius, & cæteri. ¶ Troianæ gloria gentis, Virg.

Prochyta insula quæ ante Misenũ in Campania iacet, quã prouolutis alio montibus extitisse tradunt, Prochyta non ab Aeneæ nutrice dicta est, ut uoluit Dionys. Alicarnasseus, sed quia profusa ab Aenaria erat, ex Strabone, & Plin. ¶ Alta, Virg.

Procris Erechthei Athenarum regis ex Praxithea filia, ut Pausanias, & Suidas, & Tzetzes tradunt, ut Apollonii interpres, Cecropis, Huius fabula exposita est omnibus apud Ouid. ex Pherecyde, non semel. Muneribus corrupta rem habuit cũ Pteleonte & Minoe Cretensi ut idem Tzetzes tradit. ¶ Erechthis, Ouid.

Proluuies, fœda, Virg.

Prometheus Iapeto Titanis filio & Clymenæ Oceani filia natus, ut Hesiodo placet, Euphorion uero scriptũ reliquit, Iunonẽ ab Eurymedonte cõpressam Prometheũ genuisse, Eurymedontẽ ab Ioue ad inferos detrusum, alii Asia & Iapeto natũ tradunt vt Lycoph. interp. ut Proclus lycius in Cõmentariis in Hesiodũ, Iapeto & Clymene, aut Themide, aut Asopa. Hũc Iuppiter quia ignẽ mortalibus dederat in Caucaso monte uinculis alligauit, Aquila propè posita quæ illius iecur depasceret. Hanc Hercules illius miseratus pœnã sagitta interemit. Ad medium montis Caucasi est rupes quæ in partes quascũq; stadia decem, in altũ quatuor protendit: in qua Promethei antrum, & fabulosæ illius aquilæ nidus, catenarũq; signa ab incolis ostenduntur

ex Diod. & Hygino, & Plutarcho. Ex cruore ac sanie in terram stillante dum Promethei iecur aquila depasceretur Prometheus herba nata est. Eius flos prominet cubiti mensura, colore corycio similis Croco, caule gemino, radix sub terra caro videtur recens, incisa succum nigricantem effert tanquam fagi. Si proserpinæ re divina noctu peracta hoc corpus linias, ferro nullatenus lædi poteris: neque item ignis incendia sentire. hac Medea pro Pharmaco utebatur, ex Apollonio Rhodio, & Plutarcho. Hæc nimirum ubi legisset Propertius, Carmini inseruit, cum ait. Invidiæ fuimus, num me deus obruit? an quæ Lecta prometheis dividit Herba iugis? A Prometheo de terræ luto effictum hominem ueteres poetæ tradiderunt, authorib. Africano, & Eusebio. ¶ Sollers, Catull. ¶ Callidus, Horat. ¶ Satus Iapeto, Ouid.

Propertius poeta elegus ex Meuania Vmbriæ oppido oriundus ut ipse author copiose testatur, Ouid. Poetæ sodalis, & Mæcenati maxime acceptus fuit. Primas in elegia iuxta quosdam tenuit ut scribit Quintilianus. Hostiam puellam carmine celebrauit, quã mutato nomine, ut auth. est Apuleius, Cynthiam appellauit. ¶ Callimachus Romanus, Proper. ¶ Tener, blandus, Ouid.

Propontis, Laxitas Hellesponti, æquorque quod exspatiatur. Nam primæ angustiæ maris se coarctantes Hellespontus vocantur, inde exspatiatur æquor, et Propontis dicitur, rursusque in arctum coit, & Thracius Bosphorus appellatur, Strabo, Pli. ¶ Propontiaca aqua, Propert.

Proserpina Iouis ex Cerere filia, authore Hesiodo, quã unicam appellat Orpheus, propterea quod nullam aliam præter eam Ceres ex Ioue peperit. Eadem Luna credita, ut ait Varro, quod Luna modo in dextram modo in sinistram partem cursum flectat. Nã ueteres serpere atque proserpere in eodem significatu dicebant. De raptu Proserpinæ cum sit res omnium monumentis per uulgata nihil aliud dictu dignum occurrit. Præterquam quod Orpheus & Pausanias, in Attica rem gestam tradunt, quà Cephisus amnis Eleusinem præterit. ¶ Iuno inferna, ut Iuppiter Stygius. CASTA, domina. Virg. δέσποινα cognomentum est Cereris, quo tamen & Proserpina honestatur, authore Pausania, ex quo etiam discimus magnas deas Cererem & Proserpinam nuncupari. ¶ Sæua, furua, Horat. ¶ Persephone, Tibul. Proserpina græco nomine Persephone, Persephassa, & Phersephone, & Persephonea nuncupat. Suidæ. ¶ Regina Erebi, Deois, Deo Ceres apud Orpheum appellatur, quod etiam Suidas, & Hesychius affirmant. Inde Deois Proserpina, quo uerbo Ausonius quoque manifeste usus est. Qualis floricoma quondam populator in Aetna Virgineas inter choreas Deoida raptam Sustulit, emersus stygiis fornacibus Orchus. IVNO. auerna, Ouid.

Protesilaus Iphiclo Phylaci filio, & Astyoche natus, qui primus ex Græcorũ exercitu apud Ilium cecidit, ut alii uolunt ab Hectore, ut alii ab Aenea, ut quidam ab Euphorbo, ut nonnulli ab Achate interfectus, Phylacam, Pyrrhasum, Itona, Antrona, & Pteleum Thessaliæ urbes tenuit. Sũt præterea ex aduerso Iliensium urbis iuxta Hellespontum in Protesilai sepulcro arbores, quæ omnibus Ephebiis cum in tantum

accreuere

accreuere ut Ilium aſpiciant, inareſcunt, rurſusq́ adoleſcunt, autho. Home. eiusq́ interp. Euſtathius, Tzetzes, Plinius. ¶ Phylacides, Theſſalus, Propert. ¶ Æmonus, pelaſgus, Ouid.

Proteus Neptuni filius ex Phœnice ut ait Stephanus, & Tzetzes, Pallenen urbem Macedoniæ q̄ꝙ tenuit, Sed qū̄ Tmolus atq́ Telegonus, quos ex Torone Aegyptia ſuſceperat, hoſpites lucta ſuperatos extinguerent, liberorum impietate offenſus à patre impetrauit ut ductis per uada cuniculis in Aegyptū apud Pharon ſiſteret, vbi Tmoli & Telegoni nece per manum Herculis audita, gauiſus nō eſt ut pater, nec item doluit, ut qui iure cæſos intelligebat. Hæc apud Lycophronē, eiusq́ interpretem, Diodo. uero hiſtoriæ ueritatē prodidit hunc in modū. Defuncto rege poſt quintū genus, qū̄ Aegyptus rege careret, ex dignioribus quidā in regē aſſumptus eſt, quē Aegyptii Cetē, Græci Proteū appellant, qui Iliaci belli tp̄e extitit. Hunc artiū peritū fuiſſe tradunt, & in uarias formas ſe uertere ſolitū, ut nūc animal, q̄ꝙ arbor aut ignis, aut quid aliud uideret. quæ eadē & Sacerdotes de illo ſcribunt. Harum rerū cognitionē continuo ex aſtrologorū ac ſacerdotū uſu rex eſt aſſecutus. Conſuetudo aūt regibus tradita, græcis cām hmōi tranſmutationes fingendi præbuit. Nam Aegyptiis mos erat regibus, aut Leonis, aut Tauri, aut Draconis priorem partem in capite ferre inſignia principatus, q̄ꝙ uero arborē, aliq̄ñ ignem, quandoq́ redolentia ſupra caput vnguenta. Hæc tum ad decorē ſpectabant atq́ ornatū, tum ſtuporē ac ſuperſtitionē quandā aspicientibus afferebant. Hactenus Diodo. Ex Pſamathe Nereide Theoclymenum, & Idotheam ſuſcepit, quæ adulta ob diuinādi peritiam Theonoe dicta eſt, cuius puellæ conſilio Menelaus Proteum deū lubricū uinculis detinuit, & dare oracula coegit, Euripides, & Homer. Illud nō ommittendū, Virg. qū̄ ſignificare uellet Menelaū ad uſq́ Aegypti terminos profectū, dixiſſe, Atrides Protei Menelaus ad uſq́ colūnas Exulat. Nam & Menelaū ad uſq́ Aegypti fines perueniſſe, & colūnas pro terminis & cōfiniis ſtatui ſolere locuples teſtis eſt Strabo. ¶ Vates ceruleus, Virg. ¶ Ambiguus, uates Carpathius, Audi Virg. Eſt in Carpathio Neptuni gurgite uates Ceruleus Proteus. Cæterū, ut ait Strabo, Icario mari Carpathiū contungit, ex parte Auſtri, hinc aūt Aegyptiū, ab occaſu aūt Creticum & Africanū. Permultæ uero in Carpathio mari Sporades continent inſulæ. Porro Carpathus Rhodiorum inſula, teſte Plin. quæ nomen Carpathio mari dedit, Silius quoq́ finxit eū tenuiſſe Capreas urbē Cāpaniæ. Et Home. Proteū omnia profunda maris noſſe canit. SENEX Carpathius, leuis, ſenex æquoreus, Ouid. ex Home. à quo Proteus γέρων ἅλιος dicit, hoc eſt ſenex marinus.

Pruina, gelida, Lucret. ¶ Cana, Rhiphæa, Vir. Rhiphæi montes quibus ab uno latere Scythia includitur, ubi aſſiduo niuis caſu pinnarū ſimilitudine Pterophoros appellata regio, pars mundi dānata à natura rerum, & denſa merſa caligine, neq́ in alio quàm rigoris opere gelidiſq́ aquilonis conceptaculis, Plin. Mela. ¶ Matutina, Prop. ¶ Vitrea, roſcida, Ouid.

Pruna, quorū ingens turba, uerſicolor, nigra, candicans, Hordearia appellata à comita

tu frugis eius. Alia eodem colore seriora, maioraq́ꝫ, Asinina cognominata à vilitate. Sunt & nigra, ac laudatiora Cerina, atq; Purpurea, necnon ob externa gente Armeniaca quæ sola & odore cõmendantur. Hæc & alia Plin. ¶ Cerea, Virg. quæ Pli. Cerina vocat, quæ ut vuæ autũno cadis condita, ut idem refert, usq; ad alia nascentia ætatem prorogant. ¶ Autumnalia, Propert.

PSITACVS auis quæ super omnes humanas uoces reddit, & quidem sermocinans, India auem hanc mittit, Psittacem uocant, viridem toto corpore, torque tantũ miniato in ceruice distinctam, Imperatores salutat, & quæ accipit uerba pronuntiat. In vino præcipue lasciua. Capiti eius duritia eadem quæ rostro. Hæc quũ loqui discit ferreo uerberatur radio, non sentit aliter ictus. quum deuolat rostro se excipit, illi innititur, leuioremq́ꝫ se ita pedum infirmitati facit. Turturibus est amica, author Pli. ¶ Viridis, garrulus, humanæ uocis imago, Ouid.

PVDOR, sanctus, Virgineus, Tibull. ¶ Tener, purpureus, timidus, castus, tacitus, uerecundus, Ouid.

Puer, infirmus, tener, Lucret. ¶ Integer, Catull. ¶ Ingenuus, mollis, castus, lasciuus, Horat. ¶ Tener, Tib. ¶ Impubes, Ouid.

Puella, candida, Lacteola, casta, bella, Catul. ¶ Innupta, lasciua, Virg. ¶ Formosa, tenera, culta, fallax, Tibul. ¶ Vaga, Prop. ¶ Verecunda, Ouid.

Pugna, aspera, tristis, Virg.

Pulmo, tumidus, Virg. ¶ Mollis, Ouid.

Puluinar, geniale, Catull. ¶ Altum, Ouid.

Pumex, aridus, Catull. ¶ Cauus, Latebrosus, Virg. ¶ Tenuis, Prop. ¶ Multicauus, mordax, fragilis, exesus, Ouid.

Puppis, Vide Nauis.

Purpura, siue Ostrũ, Ostreorũ enim quoddam genus esse purpuram nemo ignorat. Idq; sanies eius quæ testis detractis colligeret' ostrum, ut inquit Vitruuius, appellata est. ¶ Rubens, fulgens, Meliboea, Thessalico concharũ tincta colore, Lucret. Cõchæ enim, teste Athenæo, magnæ ac nobiles apud Aenũ urbem nascuntur, est autẽ & Aenos Thraciæ, & Thessaliæ, & Locridis, & Aenos apud Euphratẽ fluuiũ, authore Stephano. ¶ Murex, à murice pisce firmiori testa circũdato, è cuius sanguine Lana tingitur, de quo late Pli. SVAVE rubens, Sarrana, hoc est Tyria, Purpuræ pretiosissimæ in Tyro, in Meninge Africæ, & Gætulo litore Oceani, in Laconica, author Pli. Tyron aũt Sarram appellatam Homerus docet, quẽ etiã Ennius sequitur authorem, quũ dicit Pœnos Sarra oriundos. TYRIA, superba, Picta, Virg. ¶ Afra, Laconica, Horat. ¶ Sidonia, Tibul. ¶ Pœna, Propert. ¶ Sidonis, Gætula, Phocaica, Ouid. à Phocæa oppido Lydiæ non longe à Sardibus, porro Lydi primi Lanas infecere, Interpres Homeri, Pli.

Putei, capaces, Ouid.

PYGMALION Beli, qui Metres dictus est, filius, qui unà cum Elisa, quæ & Dido, sorore Tyrii regni hæres est institutus, sed populus Pygmalioni admodũ puero

regnū tradidit, Elisa quoq; Sichæo auunculo suo sacerdoti Herculis, qui honos secū dus à rege erat, nupsit. Huic magnæ, sed dissimulatæ opes erāt, quibus incēsus Pygmalion oblitus iuris humani auunculū suū, eundēq; generū suū sine respectu pietatis occidit. Elisa diu fratrē auersata fugā in Africam molitur, Pygmalion cognita sororis fuga impio bello fugientem persequi parat, ægre precibus matris & deorum minis uictus quieuit. uixit annos quinquaginta, quadraginta duobus regnauit. Huius regni anno septimo Dido Carthaginē in Libya condidit, authores Iusti. Iosephus. ¶ Scelere ante alios immanior omneis, impius, auri cæcus amore, Virg.

Pylades Strophio Crisi filio Phocensiū rege ex Anaxibia Agamēnonis sorore natus, qui ex Electra, prius Laodice dicta, Strophiū et Medeonē genuit, Pindarus, Pausanias, Eustath. Hellanicus, Xāthus Poeta. ¶ Iuuenis Phocæus, Argolicus, Strophio natus, Ouid.

Pylos Messeniorū Ciuitas in Peloponeso, Nestore nobilis. Tres autē Pylos fuisse traditū est, unā Messeniæ, alterā Triphyliæ, tertiā Arcadiæ, author Eustathius. Tractat aūt hac de re Strabo, demonstrans fuisse multas huius nominis urbes, quarū unaquæq; sibi vendicauerit Nestorē ob uiri celebritatē. Inde prouerbium apud Messenios celebratum. Est Pylos ante Pylū, ubi quid alteri præfert velut antiquius & præstantius. Aut ubi aliquis iactat sese quasi vel solus sit, uel sūmus, cū reperiant & alii qui possent cū eo decertare, auth. Plutar. ¶ Nelea, Ouid.

Pyra, quorum multa genera ab antiquioribus rei rusticæ scriptoribus tradita sunt. ¶ Crustumia, Syra, Virg. de quibus ita Pli. Cunctis autem Crustumina gratissima, proxima iis Falerna à potu, quoniam tanta uis succi abundat, Lactea hæc uocātur. In iis alia colore nigro donant Syriæ. Porro Crustumium Lati oppidum, unde & crustuminus ager, ut ait Pli.

Pyracmon unus ex Cyclopibus, quē Argen Hesiodus, Ouidi. Acmonidem uocat, is appellatus est, ut Seruio placet, q; à calenti incude nunquā discedat, nam πῦρ græce ignis, ἄκμων incus dicitur. ¶ Nudus membra, Virg.

Pyramus Ouid. decantatus, à quo Morus Pyramea arbor Q. Sereno Sammonico dicitur. ¶ Iuuenum pulcherrimus, Ouid.

Pyrethrum herba, quā aliqui Dorycnion, alii Pyrinon, alii Pyroton, aut Pyrothron, alii Arnon Pyriten, Magi Pyriten, Romani Saliuarem uocant, folia caulemq; emittit ut Daucum Siluestre, & fœniculū, umbellāq; Anethi circinatæ rotunditatis, radix longa est, pollicis crassitudine, gustu feruidissimo, Diosco. Pli. ¶ Flauū, Ouid.

Pyrgi in Vmbria exiguū oppidum, quod à Cossis Ostiam nauigantibus occurrit, nobilissimum fuit eo tempore, quo Thusci piraticam exercuerunt, nam illic Metropolis fuit, Pli. Seruius, Strabo. ¶ Veteres, Virg.

Pyropus gemma, quā Latini Carbunculū uocant, cui ab ignium similitudine nuncupato, πῦρ nāq; ignis ὄψ aspectus, principatum dedere, cum ipse non sentiat ignes, ob id à quibusdam Apyrotus uocatus. Huius genera, Indicus, Garamāticus, quē et Carchedoniū uocant, propter opulentiam Carthaginis, adiicitur & Alabandicus in Orthosia caute nascens, Pli. ¶ Clarus, Lucret. ¶ Flāmas imitans, Ouid.

Pyrrha Deucalionis & soror & coniux, Epimethei & Pandoræ filia, à qua Pyrrha Thessalia dicta ut ait Rhianus, & Strabo, ex qua & Deucalione nati Hellen, Amphictyon qui post Cranaū Atticā imperio tenuit, & filia Protogenia, author Int. Homeri ex Apollodoro. ¶ Epimethis, Titania, Ouid. Epimetheus enim Iapeto Titanis filio natus est, ut ait Hesiodus.

Pyrrhus Achillis & Deidamiæ filius, Neoptolemus primum à Phœnice Achillis magistro appellatus, Molossis imperauit, ac domū rediens ab Oreste in Delphici Apollinis templo ante illius aram interfectus est, proditione sacerdotis Macarei, quum iam Priamū senem ante sacras Hercei Iouis aras iugulasset. Inde Neoptolemea ultio apud Græcos celebris prouerbii locū sibi usurpauit. Authores, Eusebius, Virg. Velleius Paterculus, Iusti. Pausanias. ¶ Pelides, Virg. ¶ Achilleides, Scyrius, Ouid. Clarissima, inquit Strabo, Scyrus est propter Lycomedis cū Achille affinitatem, & Achillis filiū Neoptolemū ibi procreatū, & enutritū posterioribus annis.

Pyrrhus rex Epirotarū materno gñe ab Achille, paterno ab Hercule oriundus, qui dū Argos oppugnaret, ictu tegulæ prostratus est. Locupletissimi authores de eo scripserunt Plutarch. Iust. Liuius. ¶ Achilleides, clarus, Ouid.

Pyrus arbor, edura, Virg. hoc est, nimiū dura & ualida ut exponit Seruius.

Pythagoras Samius, à Tyrrhenis oriundus, quamquā Neanthes, Tyrium eum uocet, Mnesarcho patre, matre Pythaide Samia, Suspitione dominationis iniusta in fano uiuus concrematus est, Pythagoræ scholam eo uita defuncto uxor Theano cum Telauge ac Mnesarcho filiis regendas suscepit, Telaugæ auditor fuit Empedocles Agrigentinus. Ex Laertio, Suida, Theodoreto, Arnobio. ¶ Senex Samius, Ouid.

Pytho Phocidis ad Parnasum vrbs, Apollinis oraculo clara, cuius incolæ Delphi nominati, huius in Argonauticis meminit Orpheus, et Theognis. Sic appellata quod illic telis Apollinis extinctus coluber tabe consumptus est, πύθομαι nāq; græcis putresco, q̄d Ozolis propterea nomen dedit, ad quos eiectus hic serpens traditur, ut refert Plutarchus. ¶ Delphica, Tibull.

Pytho serpens maximus iuxta Delphos, ab Apolline ex Chalcide profecto atq; è Parnasi editiore loco, cui Specula deorū nomen est, cōtemplante, sagittis confixus, ut fabulis traditum est. Historiæ ueritas habet, Parnassios Apollini coniunctos alio nunciasse hominem esse nomine Pythonem ac cognomine Draconem, quo sane sagittis debellato, inter adhortandum Io Pæan clamitasse. Vnde consuetudinem traditam, ut qui consecuturi sunt aciem, sic Pæanis celebrationem clamitent. Pythonis uero tabernaculum sic incendio tunc à Delphis absumptum, sicuti nunc quoq; ac semper rerum ea ætate gestarum perpetuam adhuc memoriam ac monumētum factitantibus. Ex authoribus Athenæo, Strabone, Homeri, & Pindari, et Euripidis interprete. Eundem Serpentem Tertullianus & Callimachus, Delphinen uocāt, Itemq; Apollonius Rhodius hisce uersibus. ὥς ποτὲ πετραίῃ ὑπὸ δειράδι παρνήσσοιο Δελφύνην τόξοισι πελώριον ἐξενάριξεν.

Id ipsum uero interpres eius comprobauit. Indeq; Apollo Delphyneus dictus, ut ait Lycophronis interp. Idem serpens Delphys, auctore Hesychio, nuncupat, quo uerbo uulua uterq; significant. ¶ Maximus, grauis, tumidus, Ouid.

Q

QVADRIGAE, citæ, Virgilius.
Quercus, glandifera, Lucret. Nempe glans optima in quercu, atq; grandissima, mox Aesculo ait Pli. ¶ Dura, rigida, Sacra, aeria, sublimis, ciuilis, Virg. Ciuica corona militum insigne clarissimũ, quæ ilignea primo fuit, postea magis placuit ex Aesculo Ioui sacra, uariatumq; & hoc cum quercu est, ac data vbiq; quæ fuerat, custodito tamen honore glandis, author Plinius. ¶ Aurita, Horat. ¶ Iouis, arbor, Patula, sacra Ioui, alta, Chaonis arbor, Dodonis, grauis, caua, Ouid.
Querela, questus, querimonia, mœsta, Virg. ¶ Mala, tristis, Hora. ¶ Sæua, Propert. ¶ Misera, Ouid.
Quies, Placida, secura, mollis, Lucret. ¶ Dulcis, languida, Virg. ¶ Sera, Tibull. ¶ Muta, pinguis, Ouid.

R

RABIES, furens, rapida, fera. Catull. ¶ Improba, Virg. ¶ Sæua, Prop.
Racemus, Liuidus. Horat. ¶ Liuens, Propert.
Radix, valida, alta, Lucret. ¶ Ima, lenta, Virg. ¶ Pigra, torta, obliqua, bibula, Ouidius.
Radius texentium, acutus, Ouid.
Radii, ardentes, Lucida tela diei, Lucret. ¶ Corusci, micantes, acuti, Ouid.
Ramus, altus, Lucret. ¶ Floridus, Catul. ¶ Fragilis, frondens, Virg. ¶ Patulus, frondosus, opacus, pandus, pendens, Ouid.
Ranæ rubetæ, quæ in rubis & uepribus tantum uiuunt, ob id rubetarũ nomine, quas græci Phrynos vocant, grandissimæ cunctarũ, geminis ueluti cornibus, plenæ veneficiorũ, mira de his certatim tradunt authores, author Pli. ¶ Turpes, Horat.
Ranæ, loquaces, Virg ¶ Virides, Ouid.
Rapina, cupida, Lucret. ¶ Auida, Ouid.
Rastri, curui, Catull. ¶ Graues, tenaces, Virg.
Ratio, sagax, Lucretius.
Ratis, Lege, Nauis.
REDITVS, dulcis, Horat.
Reges, superbi, Lucret. ¶ Minaces, Horat. ¶ Magni, Ouid.
Regia, diues, celsa, Ouid.
Regulus Attilius, qui arte Xãthippi Lacedæmonii mercenarii militis captus, in carce

rem coniectus, legatus à Carthaginensibus de permutandis captiuis Romam missus, vt si non impetrasset, ita demum rediret, in senatu censuit, ne pax fieret: ne conditio captiuorum reciperetur, reiectis à se liberis & vxore Carthaginem voluntaria ad hostes suos reuersione profectus est. Vbi in arcam ligneam coniectus clauis introrsum adactis, uigiliis ac dolore extinctus est, Liuius, Cor. Nepos. ❡ Egregius, Horat.

Remus, tonsa, Lucret. ❡ Palmula, palma, abiegnus Cat. ex Home. qui ait, ἐν ξέστῃσι ἐλάτῃσι πόντον ἐλαύνοντες. ❡ Validus, grauis, celer, Virg. ❡ Agilis, Oui.

Remus, Romuli frater. ❡ Auentinus, Propert. Propterea ꝙ, ut ait, Liuius, Palatinū Romulus, Remus Auentinum ad inaugurandum capiunt. ❡ Martigena, Martia proles, Iliades, Ouid.

Remulus Siluius Agrippæ Albanorū regis filius, & ipse. XII. rex, vndeuiginti annis regnault, Præsidiūq; Albanorum inter montes ubi Roma nunc est posuit, qui ob impietatem postea fulmine tactus interiit. Huius filius fuit Iulius proauus Iulii Proculi, qui cum Romulo Romam cōmigrans fundauit Iuliam gentem, autho. Liuius & Eusebius. ❡ Imitator fulminis, Ouid. Nā, ut scribit Dionys. Alicarnasseus, qui hunc Alladiū vocat, cum diis inimicitias gessit. Nam ab eo despiciente numina apparatæ sunt fulgurū imitationes, & fragores tonitruis similes, quibus terreri homines tanquam esset deus postulabat. Cæterum himbribus, & fulminibus in eius domū cadentibus, atq; lacu iuxta quem habitabat insolitam inundationem capiente inclusus, cum tota domo absorptus est. Et nūc adhuc perlucente Lacu in parte quadam cū deficit latex apparent ruinæ, & alia quædam ædificiorū uestigia.

Repagulum, robustum, Ouid.

Repulsa, Sordida, Horae.

Retia, humida lina, rara, Virg. ❡ Teretia, densa, Horat. ❡ Torta, Tibull. ❡ Nexilia, nexa, lina, nodosa, caua, Ouid.

Reus, mœstus, sollicitus, Horat. ❡ Trepidus, Ouid.

Reuerentia, decens, placida, Ouid.

RHADAMANTHVS Europæ Agenoris ex Ioue filius, quem scribunt omniū iustissimū latrones quosq; ac scelestos uiros, cæterosq; improbos acri affecisse supplicio. Multarū insularū imperio potitus magnam Asiæ martimam partem tenuit, singulis eius imperio se sponte ob iustitiæ famam tradentibus. Is Minois fratris inuidia pulsus, ad insulas Ioniæ, Cariæq; oppositas quū accessisset, Erechtheo ciuitatem à suo nomine conditam concessit. Oenopionem uero Ariadnes filium Chio præfecit, quæ omnia ante bellū Troianum gesta sunt. Hæc Diodorus, vt vero auth. Ephorus est, Minos cuiusdam antiquissimi Rhadamanthi imitator extitit, viri quondam iustitia & æquitate celeberrimi, qua appellatione Minois frater fuit. Ille quidem primus legibus Cretam insulam & habitandis urbibus, & ciuilibus institutis ad mansuetiores ritus viuendi perduxit. Is posita in medium decreta ab Ioue ea ferre commentabatur. Ex Strabone. ❡ Cnosius, Virg.

Rhæti Germaniæ populi, qui usq; ad Alpiū summa tenent, & Italiam versus incli-

nant, hinc Insubribus, inde Carnis propinqui, & Aquileiæ tractui, Rhætos Thusco rũ gentem arbitrant à Gallis pulsos duce Rhæto. Strabo, Pli ¶ Immanes, Hora.

Rhenus Germaniæ fluuius qui in Helium ac Fleuũ ostia effusus, ab Septẽtrione in Lacus, ab occidente in Amnem Mosam se spargit, medio inter hæc ore modicũ nomini suo relinquens alueũ. Est & alter eiusdem nominis in Bononiensi agro optimos habens calamos, Plin. Strabo. ¶ Gallicus, Catul. Belgæ nãq; Galliæ populi pertinent ad inferiorem partem fluminis Rheni ut ait Diuus Cæsar. ¶ Bicornis, Virg. propter duo ostia. ¶ Barbarus, Prop. ¶ Hesperius, Ouid.

Rhesus Thraciæ rex Eionei filius Homero, Strymonis & Terpsichores siue Euterpæ Euripi, Pindari & Homeri interpreti. qui cum in auxilium Troianorũ venisset ab Diomede, & Vlysse Dolone Troiano id prodente in ipsis tẽtoriis, apud fluuiũ qui ab eo Rhesus nomen accepit, noctu interfectus, & vxor eius Argathone post sæpe lacrymatũ, inclamatũq; Rhesum præ desiderio absumpta est, authores Parthenius, Homer. & Euripides. ¶ Ismarius, Threicius, Odrysius, Sithonius, Ouid.

Rhodope Thraciæ mons Paeoniæ proximus, dictus à Rhodope Strymonis amnis filia, ex qua Neptunus Atho gigantem genuit, qui & ipse monti Thraciæ nomen dedit. Nõnulli tradiderunt Rhodopen & Aemũ fratres fuisse, qui quũ se turpi amore mutuo amarent, hic quidẽ hunc Iunonẽ, Ille uero alterũ Iouem appellabat, quapropteq Iupiter ac Iuno indignati eos in montes sui nominis conuerterũt, Strab. Plutar. Pli. Theocriti interp. ¶ Threicia, alta, glacialis, Ouid.

Rhodos insula Carpathio mari apposita, à Rhodo Neptuni & Veneris filia ut ait Herophilus, ut Epimenides, Oceani, ex qua & Sole filii septem nati, Cercaphus, Actis, Macareus, Tenages, Triopa, Phaethon, Ochimus, & filia Electrion. Ciuitas olim insignis & porticibus & uiis, & mœnibus, tũ iustitia & diligentia circa remp. & res nauales quibus multo tpe mari dominata est, tum Iouis Colosso, quẽ septuaginta cubitorũ fuisse constat unũ è septem mundi miraculis, tum quia aurum in ea depluit, quia Solis monitu Rhodii Mineruæ nascenti primi rem diuinã fecerũt, Rhodos est circuitu. CXXX. M. Pass. aut si potius Isidoro credimus. CIII. Vocitata est antea Ophiusa, Asteria, Aethræa, Trinacria, Corymbia, Pooessa, Atabyria ab rege, Deinde Macria, & Oloessa. Copiosissimi autho. Home. Pindarus, eorũq; interpres, Plutarch. Diodo. Strab. Plin. ¶ Nobilis, Catul ¶ Clara, Hora. ¶ Phœbeia, Ouid. tum propter Rhodon nympham, tum quia, ut ait Pli. Rhodi, & Syracusis nũquam tanta nubila obduci traditur ut non aliqua hora Sol cernat.

Rhodanus Narbonensis Galliæ multo fertilissimus amnis, à Rhoda Rhodiorũ urbe nũcupatus, ex alpibus se rapiens per Lemanũ Lacũ, segnemq; deferens Ararim, nec minus seipso torrentem Isarã, & Druentiã. Libyca appellantur duo eius ora modica. Ex his alterũ Hispaniense, alterũ Metapinũ, tertium idemq; amplissimum Massalioticũ. Permultam habet nauigationem aduersam & magnis oneribus, & ad multas regionis partes, quia qui in eum intrant fluuii nauigabiles sunt cum honustis quoq; nauibus, authores, Strabo & Pli. ¶ Celer, Tibul. ¶ Hesperius, Ouid.

Rhoeteum litus Troadis, Rhoeteo, & Dardania, & Arisba claris urbibus habitatum, Aiacis tamen maxime sepulcro illustre, à Rhoetea Sithonis Thraciæ regis Martis filii, & Ocyrhoes Nili amnis filia, Lycoph. interpres, Strabo, Mela, Plinius. ¶ Capax, Ouid.

RIGOR, gelidus, piger, Lucret. ¶ Alpinus, Ouid.

Rima, caua, Propert. ¶ Tenuis, Ouid.

Ripa, viridans, Virg. ¶ Viridis, obliqua, decliuis, gelida, fluuialis, mollis, limosa, capax, Ouid.

Risus, tremulus, Lucretius.

Riuus, saliens, fluens, tenuis, Virg. ¶ Mobilis, celer, gelidus, Horat. ¶ Labens, garrulus, Ouid.

Rixa, sanguinea, calida, proterua, Horat. ¶ Turpis, Propert.

ROBVR, durum, Virg. ¶ Nodosum, Ouid.

Rogus, altus, Virg. ¶ Auidus, miser, mœstus, rapidus, Ouid.

Roma Graiis pariter & nostris celebrata monumentis. ¶ Opulentissima, Catull. ¶ Pulcherrima, alta, urbs Mauortis, Eadē ratione qua Mars Romanus dictus est. MAXIMA, inclyta, magna, rerum maxima. Virg. ¶ Beata, domina, Horat. ¶ Vrbs æterna, Tibull. ¶ Martia, urbs Iliaca, urbs Romana, Dardania, caput orbis, domina rerum, urbs Romulea, Saturnia, Ouid. à Saturno, qui Saturniam urbem in monte Tarpeio à se Saturnio dicto condidit atq; incoluit. Varro. Virg. Hanc Ianus pater, hanc Saturnus cōdidit urbem, Ianiculū huic, illi fuerat Saturnia nomen.

Romani, Aeneadæ, Romulidæ, Lucret. ¶ Romulinepotes, magnanimi, Reminepotes, Catull. ¶ Acres, rerum domini, genstogata, Virg ¶ Populus quirini, bellicosi, gens Romulea, quirites, Horat. à quirino ut ait Festus.

Romulus Rhea, siue Siluia, siue Ilia Marteq; editus, Quirinus à Curibus Tatii patria, Varro, Plutarch. Liuius, Festus uero ita, Curis est Sabine hasta, vñ Romulus Quirinus quia eā ferebat est dictus. Cuius facta quia omnibus peruulgata sunt tacenda existimaui. ¶ Mauortius, acer, Virg. ¶ Iliades, Trabeatus, inuictus, Martigena, conditor urbis, deus bellicus, Martia proles, Ouid.

Ros, recens, Lucret. ¶ Gelidus, Virg. ¶ Pluuius, Horat. ¶ Vitreus, Stillans, liquidus, cælestis, Ouid.

Rosæ, amœnæ, Horat. ¶ Odoratæ, Tibull. ¶ Vernæ, teneræ, Prop. ¶ Pæstanæ, Ouid. Cæterum Rosam rubidam factam tradit Constantinus Cæsar e Veneris sanguine, aut ob Nectar à Cupidine in terram effusum.

Rosaria, Roseta, punicea, Virg. ¶ Amœna, Ouid.

Rostrum, mordens, Cat. ¶ Obuncū, Virg. ¶ Rigidum, reduncū, durū, acutū, Ouid.

Rota, rapida, leuis, ærea, uolucris, feruens, Virg. ¶ Feruida, Horat. ¶ Celeris, Tibul. ¶ Curua, agilis, Ouid.

RVBIGO, squalida, scabra, Catull. ¶ Mala, salsa, Virg. ¶ Sterilis, Horat. ¶ Aspera, Ouid.

Rubi, aſperi, horrentes, Virg ¶ Hamati, Tibull. ¶ Hirſuti, Prop. ¶ Mordaces, duri, Ouidius.
Rubeta, dura, Ouidius.
Rubor, verecundus, lenis, roſeus, Ouid.
Rudentes, intorti, Catullus.
Ruga, ſiniſtra, languida, Propert. ¶ Caua, ſenilis, anilis, Ouid.
Ruina, putris, Lucret. ¶ Grauis, Catull. ¶ Triſtis, Virg. ¶ Demens, Horat.
Rumor, uagus, uelox, Ouid.
Rupes, alta, dumoſa, ſumma, caua, aeria, uaſta, cauata, gelida, immota, Virg. ¶ Frigida, Prop. ¶ Ardua. Ouid.
Rura, infaceta, Catul. ¶ Sordida, opaca, florea, Virg. ¶ Aprica, Horat. ¶ Fœcunda, Tibull. ¶ Deuia, Propert. ¶ Feracia, inambitioſa, genialia, Ouid.
Ruſcum ſponte naſcens, quo pleræq; gentium vtunt in cibis, & ex quo ruri ſcopæ fiũt, amplius paulo herba eſt, exilius virgulto, fructibus non diſſimile Iunco. Huius colore mulieres uti conſueuerunt. Eadem Myrtus ſilueſtris, Oxymyrſine foliis acutis, aliiſq; compluribus nominibus appellatur, Dioſcorid. Plin. Cato, Feſtus. ¶ Horridum, aſperum, Virg.
Ruſticus, acer, Virg.
Rutuli populi in Latio, auth. Pli. iis Dauunus Turni pater imperauit, ut eſt apud Virgilium. ¶ Audaces, ardentes, gens Daunia, Virg.

S

SABÆI, Arabiæ populi ditiſſimi Siluarum fertilitate odorifera, auri metallis, agrorum regnis, mellis ceræq; prouentu. apud hos thus, & Myrrha, & Cinnamum naſcitur, in ora etiam Balſamum, & alia quædam herba valde odorata quãquam eius odor cito deperit. Habent præterea palmas odoratas & Calamum, Serpentes quoq; palmares, colore puniceo, uſq; ad Ilia aſſilientes, quorum morſus incurabilis eſt. Homines propter maximam fructuũ copiam otioſi ſegneſq; degunt, in radicibus arborum cubant, & ex eis incidunt, quæ proximi ſuſcipientes protinus alter alteri conſequenti tradunt uſq; in Syriam, atq; Meſopotamiam, ab odoribus autem ſtupefacti, bituminis ſuffitu & hirci barba ſtuporem tollunt, Strabo, Herodotus, Plinius. ¶ Molles, Virg.
Sabini Italiæ populi ſupra Latium, à religione & deorum cultu Sebini appellati, Velinos accolunt lacus roſcidis collibus, à Nare porro amne uſq; ad Aequicolos tenent à Sabo cõditi, Inde Sabelli, qui & Sãnites, et Saunitæ græcis, Sabinorũ proles, Cato, Plin. Silius. ¶ Cures, à Curibus Sabinorũ opulentiſſima ciuitate, Feſtus, SEVERI. Virg. Cum enim filias perdiderunt Ceninenſes, Antemnates, Cruſtumini, & Sabini, cæteris quieſcentibus Sabini ſoli bella ſumpſerunt. Ita Seruius ex Liuio. ¶ Ardui, Horat. ¶ Duri, Propert. ¶ Rigidi, ſati Curibus, Ouid.

Sabinæ, incultæ, tetricæ, Ouid.

Sabina herba, Brathy appellata à græcis, duorũ generũ, altera Tamarici similis folio est, altera Cupresso, qua ex re quidã Creticam Cupressum dixerunt, A multis in suffitu pro thure assumitur, Pli, Dioscori. ¶ Thuris opes priscis imitata, Ouid.

Sacra, Solennia, Lucret. ¶ Sancta, Catull. ¶ Pura, Ouid.

Sacerdos, almus, Propert. ¶ Castus, Ouid.

Saga, Thessala, Propert. Thessalas mulieres Lunã detrahentes Menander fabula quã Thessalã inscripsit memoriæ prodidit, & ueneficæ Thessalæ uocant, & Thessali tanquã præstigiis atq; incantationibus dediti male audiunt. Ferunt sane Medeã fugientẽ cistam uenenorũ plenam in Thessalia abiecisse, ibiq; exorta esse, Aristoph. (interpres.

Sagina, immunda, Propert.

Sagitta, arundo, celeris, ferrũ uolatile, Lethalis, leuis, uolucris, Threicia, Lycia, Virg. ut arcus Lycius. ¶ Serica, calamus Cnosius, missilis, Horat. ¶ Achæmenia, Proper. ¶ Hamata, Scythica, ut arcus Sarmaticus, SARMATICA, ferrum uolucre, bistonia, Ouid. Bistones, Thraciæ gens, cui Biston Martis siue Ciconis & Terpsichores filius nomen dedit, Plin. Stephanus.

Sagulæ, uirgata, Virg. ut Bracæ uirgatæ.

Sal, uescum, Lucret. ¶ Aequoreũ, Ouid.

Saltus, uirides, floriferi, Lucret. ¶ Reconditi, Catull. ¶ Magni, profundi, Virg.

Saltus, pernix, Lucret. ¶ Leuis, Ouid.

Salices, teneræ, Lucret. ¶ Amaræ, Lentæ, canentes, glaucæ, fœcundæ uiminibus, Virgilius. ¶ Curuæ, amnicolæ, Ouid.

Salicta, glauca canentia fronde, inculta, Virg. ¶ Huda, Horat. ¶ Cana, densa, Ouid.

Saliunca herba nobilissimi odoris, foliosa quidem, sed breuis, & quæ necti non possit. Radici numerosæ cohæret, herba uerius quam flos, densa ueluti manu pressa, breuiterq; cespes sui generis, Pannonia hanc gignit, & Norici, alpiumq; aprica, urbium Eporædia, tantæ suauitatis ut metallum esse cœperit, uestibus interponi eam gratissimum, Plin. ¶ Humilis, Virg.

Salii à saltando, quod facere in comitiis, & sacris quotannis & solent, & debẽt. Hos Numa duodecim Marti Gradiuo legit, tunicæq; pictæ insigne dedit, & super tunicã æneũ pectori tegumen, cælestiaq; arma quæ Ancilia appellantur ferre, ac per urbem ire canentes carmina cum tripudiis, solenniq; saltatu iussit, Varro, Liuius, Plutarch. ¶ Exultantes, Virg.

Salmacis fons in Caria nescio quã ob rem infamis, tanquã molliens eos qui inde bibãt. Hominum.n. mollities uidetur uel ab aere, uel ab aqua causam trahere, cum ea minime sint causa mollitiei, sed diuitiæ, & uictus incontinentia. Hæc Strabo. Fabulã percurrit Ouid. ¶ Infamis, obscœna, Ouid.

Salmoneus Pisæ in Peloponeso rex, Æoli Hellenis filius, Crethei Athamantis, Sisyphi, Perieris frater, qui ex Aeolide cũ magna suorũ manu profectus constitit in Elide apuã fluuiũ Alpheũ, ubi ciuitatem à suo nomine Salmoneã condidit, ob super-

biam & impietatē contracto subiectorū odio Iouis fulmine conflagrauit. Lycophr. interp. Hyginus, Diod. Sicul. Strab. ¶ Demens, Virg. ¶ Ferus, Aeolides, Ouid. Saluo, dulcis, Ouid.

Samothracia Insula in mari Icario. Hanc nonnulli Samū uocitatā priscis tpibus tradunt. Deinde ab Antiqua Samothracia insulæ propinqua Samothraciā dictā. Habitarunt eam prius Aborigines. Quidam aiunt priscis tpibus insulam uocatā Samum, ab incolis uero qui ex Samo & Thracia eo profecti sunt dictā Samothraciam. Nec sane eodē quondā appellabatur nomine, sed Melanthemos, siue Melāphyllos, postea Anthemis, seu Anthemusa, deinde Parthenia à flumine Parthenio, ita dicto φ Iuno adhuc inuiolata in eo se lauerit, cū antea Imbrasus diceret. alii Partheniam dictam volunt à Parthenia muliere Samia, Varro φ ibi Iuno adoleuerit, ibiq; etiā Ioui nupserit. Itaq; nobilissimū & antiquissimū templū eius est Sami & simulachrū in habitu nubentis figuratū, et sacra eius anniuersaria nuptiarū ritu celebrant. Ex autho. Diodo. Strab. Apollonii interp. Pli. Varrone, Firmiano. ¶ Threicia Samos, Virg. ex Home. ὑψοῦ ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς σάμου ὑληέσσης θρηϊκίας. ¶ Iunonia, Ouid. vt Virg. quā Iuno fert terris magis omnibus vnā posthabita coluisse Samo.

Sanguis, calidus, puniceus, purpureus, rutilus, Ouid.

Sapa, uinū dulce, quod alii Siræū, alii Hepsema appellant, ingenii non naturæ opus, musto usq; ad tertiam partē mensuræ decocto, quod ubi factum ad dimidiam est, Defrutū uocamus, Pli. ¶ Purpurea. Ouid.

Sapho quæ vnico p Palæmone auth. apud Latinos scribi debet, Lesbia ex Eresso urbe Simonis filia, ut alii Eunomini, ut alii Eerigyi, vt alii Ecryti, ut alii Semi, ut alii Camonis, ut alii Etarchi, ut alii Scamādronimi, quibus astipulat Herodo. matre Clide, nata. XLII. Olympiade, quotpe, & Alcæus, & Stesichorus, & Pittacus. Tres fratres habuit, Larychū, Charaxum, Eurygium. Cercolæ uiro Andrio ditissimo nupsit, cui filiam peperit Clida nomine Amicas tres, Atthida, cuius ēt Ouid. meminit. Tellesippam, Megarā habuit, quibus ad libidinem usa dicit, discipulas Anagorā Milesiam, Gongylam Colophoniam, Eunicā Salaminiam. Scripsit libros Lyricos nouē. Prima plectrū reperit. Scripsit Epigrāmata, Elegias, Iambos, & Monodias. Hæc amore Phaonis Mitylenæi ex Leucate in subiectū mare se deiecit. Quē Phaonem omniū mortaliū pulcherrimū fuisse traditū est, atq; à Venere olim lactucis occultatū. Præter Sapho aliæ quoq; fœminæ poetica floruerūt, Praxilla Sicyonia, Erinna Lesbia, siue Rhodia, siue Teia, siue Telia, ex Telo insula Cypro finitima. Itemq; Theano Locris, Myro, Anyte, Telesilla, Corynna, Myrtis, Nossis, auth. Eustat. Antipater, Suidas, Palæphatus, & Euseb. Strab. Aelianus, Maximus Tyrius, et apud nos Pli. ¶ Lesbia, Lesboa querēs de puellis popularibus, audi illud Ouid. Lesbides infamē quæ me fecistis amare, ÆOLIA puella, Horat. Lesbos insu. in Aeolide. Diony. Stra. cæteri. ¶ Lesbis, poetica, uel vt quidā corrigūt, Poetica, Pelasgis, Oui.

Sardinia Insula ad litoreā plagā Tyrrhenā, & Ligusticā sita, cuius ambitus. IIII. Milia est. Eius ps nō modica ē aspa, magna quoq; pars agrū habet omnibus rebus fœlicē

præcipue tritico. Pleraſque etiam urbes continet, ex quibus digniores ſunt Caralis, & Sulchi. Locorũ quoque virtuti malignitas quædam obſtat. Inſula enim æſtiuo tempore morboſa eſt in locis maxime fœcundis. Et quòd hæc ipſa montani populant incolæ, & quidem frequenter, qui Diateſbes uocant, quũ antea Iolenſes nominarent. Memoriæ enim proditum eſt Iolaum pleroſque adducentem Herculis filios huc applicuiſſe, & cum inſulæ accolis barbaris habitaſſe qui natione Thuſci erant. Nomen accepit à Sardo Herculis filio qui ex Libya ad hoſce fines permeauit. Hæc & Sandaliotis, & Ichnuſa, quod faciem ueſtigii humani referat dicta eſt. authores Solinus, Gellius, Salluſtius, Silius, Claudianus, Martianus capella, Strabo, Plinius. ¶ Opima, Horat.

Sardis Lydiæ urbs, quæ & Hyde dicitur, Clara ſtagno Gygæo, Strabo, Pli. Homeri interpres. ¶ Magnæ, Ouid.

Sariſſa, haſta prælonga apud Macedonas, authore Liuio, & Suida. ¶ Macedonia, Ouidius.

Sarmatæ Scythiæ populi, qui græcis Sauromatæ, montana incolunt, longinqua itinera acturi inedia pridie præparant equos, exiguũ tantũ potum impartientes, atque ita per centena millia & quinquaginta continuo curſu euntibus inſident. Strabo Plinius. ¶ Gens fera, Ouidius.

Sarpedon Iouis & Laodamiæ filius, qui Lyciæ imperauit, occiſus eſt à Patroclo, vt canit Homerus, Diodorus Siculus Iouis ex Europa filium tradit. ¶ Ingens, altus, Virgilius.

Saticulus populus Campaniæ, aſper moribus, Seru. ¶ Aſper, Virg.

Satureia herbæ in condimentario genere, Serunt menſe Februario, Origano æmulæ, author Pli. ¶ Herbæ nocentes, Ouid.

Saturnus Cœli Terræque filius ut canit Heſiodus. Hic quam Iouis minas fugeret, in Caucaſum montem profugit, ibique in Crocodilũ ſe transformans ab Ioue comprehenſus, plexaque lana cõſtrictus in Tartari carcerem coniectus eſt, ut tradit Plutarchus ex Cleanthe. ¶ Aureus, vitiſator. Ipſe etenim fructuum inuentor, & vitis ſator atque agricolationis author fuiſſe memoratur, Falx enim id ſignificat. Nec illud quod ſcribit Antimachus Heſiodum ſecutus credendum eſt, Obliqua vero falce Cœli pudenda Saturnus ſecans contra ſteterat, ait Plutarchus. Lactantius vero Firmianus Noe primum vitem plantaſſe iure contendit, VETVS, ſenex, curuam ſeruans ſub imagine falcem, Virg. ¶ Impius, Horat. ut qui filios ſtatim æditos comederet, cui Rhea vxor pro Ioue lapidem ſuppoſuit, ut tradit Heſiodus, et Ouid. in Faſtis repetit. ¶ Optimus regum, ut enim antea ex Iuſtino demonſtrauimus, Italiæ cultores primi Aborigines fuere, quorum rex Saturnus tantæ iuſtitiæ fuiſſe dicitur, ut neque ſeruierit ſub illo quiſquam, neque quicquã priuatæ rei habuerit, ſed omnia cõmunia & indiuiſa omnibus fuerint, ueluti unum cunctis patrimoniũ eſſet, SENEX falcifer, Ouid.

Saturni ſidus, Phaethon nomine, quod alii Solis appellant, ſummũ locum tenet, ideoque

minimum uidetur, & maximo ambire circulo, ac trigesimo anno ad breuissima sedis suæ principia regredi certum est. Est autem sidus gelidæ ac rigentis naturæ, Color illi candidus, sicut Ioui clarus, Marti igneus, Lucifero candens, Vespero refulgens, Mercurio radians, Lunæ blandus, Soli quum oritur ardens, postea radians, Hyginus, Pli. ¶ Frigidū, Virg. ¶ Graue in omne caput, Propertius.

Satyri è Sanguine Marsyæ nati, iidem qui & Sileni, Bacchi antistites, ut Nicandri & Arati interpretes & Plutarch. tradunt, Strabo diuersos statuit. Bacchus teste Diodoro Satyros comas umbilico tenus habentes secū habebat, itemq; ad psallendū, cantandum, ad animi remissionem aptos. Illud sciendum ex Pausania Silenos esse inter Satyros natu maiores, atq; ex Euphemi historia, extimi maris insulas incolere. ¶ Capripedes, Lucretius. ¶ Nyssigenæ, Catull. ¶ Saltantes. Virg. ¶ Agrestes, risores, dicaces; proterui, Horat. ¶ Celeres, Saltatibus apta inuentus, turba proterua, leues, gnana iuuentus, Ouid.

Saxa, aspera, missilia, Lucret. ¶ Dura, uiua, Virg. ¶ Frigida, Propert. ¶ Gelida, scli-da, dumosa, salebrosa, surda, Ouid.

SCABIES, turpis, Virg.

Scamna, caua, Ouidius.

Scapi, Sonantes, Lucretius.

Scelus, nefandum, Catul. ¶ Crudele, Virgilius.

Scepta, Superba, Lucret. ¶ Gēmantia, eburnea, aurea, regalia, Ouid.

Scipiones, ut P. Scipio & Cn. fratres, qui in Hispania pro Romano imperio occubuerunt, & Cor. Scipio, P. filius qui deuicta Carthagine Africanus dici meruit. Cuius frater L. Scipio ob Asiam bello domitam Asiatici cognomen adeptus est. Adde his & Scipionem Aemylianum Carthaginis exitium, Plutarch. Liuius, cæteri. ¶ Scipiadæ, duri bello, Virgil.

Scipiones auus & nepos, quorum unus leges uictæ Carthagini dedit, alter eandem diruit. ¶ Duo fulmina belli, Clades Libyæ, Virg.

Scipio Aemylianus minor. ¶ Fulmen belli, Carthaginis horror, Lucret.

Scopulus, acutus, sonans, piscosus, altus, sæuus, minax, Virg. ¶ Immobilis, Ouid.

Scorpius sidus, qui propter magnitudinem membrorū in duo signa diuidit᷑, quorū vnius effigiem nostri Libram dixerunt. Sed omnino totū signū hac de causa statutū assignatur, ꝙ Orion quū venaretur, & in eo se exercitatissimū esse confideret, dixisse etiam Dianæ & Latonæ se omnia quæ ex terra oriunt᷑ interficere valere, quare Terram permotam Scorpionem eduxisse qui eū interficere demonstrat᷑, Iouem autem vtriusq; animū admiratū, Scorpionem inter astra collocasse, ut species eius hominibus documento esset, ne quis eorū aliqua re sibi confideret. Dianam aūt propter studiū Orionis petiisse ab Ioue vt idem illi beneficiū daret ꝙ terræ vltro tribuisset. Itaq; eū constitutū vt quū Scorpio oriat᷑, Orion occidat, Scorpii vero prior pars, quæ Chelæ dicit᷑, ita premitur ab æquinoctiali circulo vt eum sustinere uideatur. Ipse autem pedibus Opiuchi subditus extrema cauda circulum hiemalem contingere

videtur. Est omnino stellarū undeuiginti, Hyginus. ¶ Ardens, Virg. ¶ Formido-
losus, Horat.

Scortum, vide Meretrix.

Scruta, res iam usu attritæ, vnde Scrutarius qui eas uendit, ut ex Lucilio, Sidonio, Apu-
leio facile colligi potest. ¶ Vilia, Horat.

Scuta, fulgentia, Virg.

Scylla Phorci, seu Phorcynis filia ex Hecate, quā Cratæin Magi vocant, vt legimus apud Eustathiū, & Apolloniū Rhodiū Σκύλλης αὐσονίης ὀλοόφρονος, ἣν τέκε φόρκυι νυκτιπόλος ἑκάτη τὴν τε κλείουσι κράταιιν. Itemq; Home. ait: ἀλλὰ μάλα σφοδρῶς ἐλάαν, βωστρεῖν δὲ κράταιιν μητέρα τῆς σκύλλης. Hesiodus Phorbante & Hecate natam canit, Stesichorus in Scylla Lamiam biformis Scyllæ matrem nominat. Hinc Virg. in Cyri ait. Illi seu Lamie mater sit, siue Cratæis, Siue illam monstro genuit Persæa biformi, Siue est neutra parens, Crathim Siciliæ fluuium patrem Scyllæ Solinus, Capella, & Pli. attribuunt, alii Tritonē patrē ei ascribunt, ut ait Eustathius. Hæc vt Homerus scribit monstrum fuit duodecim pedibus. Sex ceruicibus totidēq; capitibus. In freto Siculo, ait Pli. est Scopulus Scylla, itemq; Chorybdis, mare uorticosum, ambo clara sæuitia. Hanc Hercules ex Erythea insula rediens interfecit, Phorcyn pater eam ad vitam reuocauit, vt scribit Lycoph. interp. Quidā aiunt Scyllam Nisi Megarensium regis in monstrū hoc marinū cōuersam, ut meminit Pausanias. Cui videt assentire Propertius quū ait. Quid mirū in patrios Scyllam sæuisse capillos, Candidaq; in sæuos inguina versa canes? Itemq; Virgilius. Quid loquar aut Scyllam Nisi quā fama secuta est, candida succinctā latrantibus inguina monstris Ah timidos nautas canibus Lacerasse marinis? Qui tamē alibi hanc in auem mutatam tradit. Apparet liquido sublimis in aere Nisus, Et pro purpureo pœnas dat Scylla capillo, & quæ sequunt. Fabulā Scyllæ quæ pubetenus in canes mutata sit, deinde in scopulū, percurrit Ouid. De rei veritate diuersa est scriptorum opinio, Sallustius putat esse saxum in mari prominens quod procul visentibus muliebrem formam imitetur, in quod illisi fluctus & Luporū vlulatū, & canum latratum uidentur imitari, idcirco finxerunt illam à pube huiusmodi feris succinctam esse. In Commentariis græcorum legit Triremem fuisse quandam miræ pernicitatis, cui nomē inditum fuerit Scyllæ, παρὰ τὸ σκυλλεύειν, q; hac grassantes piratæ mare Tyrrhenum ac Siculum infestarent, reliquasq; naues quotquot præterissent dispoliarēt. ¶ Succincta canibus, Lucret. ¶ Latrans, Catull. ¶ Informis, Virg. ¶ Rapax, vorax, Niseis, Ouid.

Scylla Nisi Megarensiū regis filia, quæ succiso crine fatali parētis Nisæā arcē Minoi prodidit, in Cirim auē mutata, Pausanias, Virg. Ouid. ¶ Minoa uenūdata figura, tundens purpurea regna paterna coma, Prop. ¶ Impia, proles regia Nisi, virgo Ni-

Scylaceum in Italiæ fronte, quæ magna Græcia dicit, post Caulonē, (seia, Ouid.
siue Cauloniam, Atheniensium Colonia, eorum qui Mnesthei comites fuere, Scyle-

cium ab Athenienſibus cum conderent dictum, poſtea Scylacium. Tenentibus autẽ Crotoniatis, Dionyſ. Locris terminum ſtatuit, ab vrbeq; ſinus ipſe Scyleticus, & Scylaceus nomen accepit, qui ad Hipponiatem ſinum Iſthmum efficit, Strabo, Mela, Pli. ¶ Naufragum, Virg.

Scyphus Herculis poculum, quẽadmodum Cantharus Liberi patris, auth. Athenæus, Macrobius. ¶ Sacer, Virg.

Scythia regio Aſiæ ab extremo aquilone ad initium Orientis æſtiui, quæ ad Septẽtrionale mare finitur, Pli. Strabo, Herod. ¶ Meotica tellus, Virg. ¶ Niuoſa, Ouid.

Scythæ populi, quos Perſæ Sacas uniuerſos appellauere à proxima gente, antiqui Arameos, Scytha Herculis filius eis nomen dedit, à quo propagati reges. Multa de his habes apud Herodotum, Strabonem, Iuſtinum, Plin. ¶ Profugi, Campeſtres, gelidi, ſuperbi, Horat. ¶ Glaciales, Ouid.

SECVRIS, Bipennis, curua, ualida, ærata, Virg. ¶ Amazonia, quia eam ut ſupra retulimus Penthesilea Amazon inuenit, DVRA, Horat. ¶ Lata, anceps, Thermodantiaca, Ouid. Amazones iuxta Thermodontem Cappadociæ fluuium conſederunt, ut ait Iuſtinus, & Diodorus.

Seditio, turbida, Ouid.

Seges, Ferax, Horat. ¶ Cinyphia, Ouid. Neq; uero mihi videt, ait Herodo. bonitas Africanæ terræ cũ bonitate Aſiæ, aut Europæ cõparanda, præter vnam Cinyphẽ, quæ tellus fluuio cognominis eſt. Hæc optimæ cuiq; telluri par eſt prouentu fructus Cerealis omnino cæteræ Africæ. Eſt. n. pulla & huda fontibus ac ſecura ſiccitatis aeris, ac ne imbre quidem qui ſit vehementior lædit. Nã in eo tractu Africæ pluit. Ex prouentibus fructuũ terræ totidem menſuræ illic quot è Babylonica tellure percipiuntur.

Segnities, Sera, Virg.

Selinus Siciliæ oppidũ à Megarẽſibus indigenis conditũ cũ eiuſdẽ nominis fluuio, Strabo, Pli. ¶ Palmoſa, Virg. Nã ut ait Cic. Nautæ coacti radices palmarũ agreſtium, quarũ erat in illis locis, ſicut in magna parte Siciliæ, multitudo, colligebant.

Sella Curulis, eburnea, à curru quo ſoliti ſunt ſenatores honoris gratia in Curiam uehi qui curulem magiſtratũ geſſiſſent, in quo curru ſella eſſet, ſuper quam conſiderẽt, author Gellius. ¶ Ebur curule, Horat. ¶ Ebur cõſpicuũ, currus eburnus, Ouid.

Semele Cadmi et Harmoniæ filia, Heſiod. Pindaro, Diod. Siculo. ¶ Thebana, Horat. ¶ Cadmeis, ſoror Autonoes, mater Lyæi, Ouid.

Semina, genitalia, Lucret. ¶ Fœcunda, Catull.

Semiramis Dercetus filia patre Cayſtro Pentheſileæ Amazonis filio, Nini Aſſyriorũ regis uxor, Diod. Etymologicon magnũ. ¶ Formoſa, Ouid.

Semita, tenuis, Virg.

Semperuiuũ herba, quã Latini ẽt Sedum uocant, Græci Aizoon, quod ſemper uireat. Huius duo gña, maius & minus, maius in fictilibus uaſis ſeritur quod alii Buphthalmon uocant, alii Zoophthalmon, alii Stergethron, q; amatoriis conueniat, alii Hypogeſon, quoniam in ſuggrundiis ferè naſcitur. Sunt qui Ambroſiam potius uocent, &

qui Amerimnon, Itali Sedum magnum, aut Oculum, aut Digitellum. Alterũ minuſculum quod Erithales vocant, alii Trithales, ꝗ ter floreat, alii Chryſothales, alii Iſoetes. In muris parietibusq; naſcit & tegulis, fruticoſum à radice, & ſurſum vſq; ad cacumen, foliis anguſtis, mucronatis, ſuccoſis, palmo alto caule, radix inutilis. Hanc herbam fuiſſe putant quæ Glauco immortalitatem dederit marino deo. In inſulis fortunatis naſcit, à Saturno ſata, qua Solis equi veſcuntur, Pli. Dioſcorides, Lycophr. interp. Athenæus. ¶ Viuax gramen, Ouid.

Senatus, ſanctus, Virg. ¶ Grauis, prudens, lectus, Ouid.

Senectus, ſenecta, tarda, Lucret. ¶ Anilitas, tremula, cana, Catull. ¶ Triſtis, tardans, turpis, tarda gelu, ſeclis effœta, Virg. ¶ Longa, placida, Horat. ¶ Ætas iners, infirma, Serior ætas, curua, pigra, rugoſa, Tibull. ¶ Longæua, uita ſeuera, ætas grauis, Propert. ¶ Matura, anni ſeniles, annoſa, ægra, tremula, occidua, Carioſa, orba, ætas infirma, formæ dãnoſa, anni fragiles, inertior ætas, deterior ætas, Ouid.

Senes, ſeueri, Catul. ¶ Anheli, æuo obſiti, confecti ætate, Longæui, inualidi, Virg. ¶ Parci, deliri, miſeri, maturi, Horat. ¶ Veteres, Tibul. ¶ Duri, Propert. ¶ Tardi ætate, annis feſſi, odioſi, antiqui, rigidi, annoſi, Ouid.

Senſus, uitalis, Lucret.

Sentes, inculti, denſi, aſperi, Virg. ¶ Hamati, Ouid.

Septentrio, ſiue axis, aut polus Boreus, cui alter Auſtrinus nomine aduerſus eſt, eiuſdem nominis eſt uentus à Septentrionibus Aparctias græcis dictus, Pli. Hyginus, Aratus. ¶ Hyperboreus, Virg. ¶ Gelidus, Ouid.

Sepulchrũ, tumulus, mutum, Catul. ¶ Mœſtum, Ouid.

Sepulcri honores, ſuperuacui, Horat.

Sera, dura, Tibullus.

Serena, aperta, Virgilius.

Seres Scythicæ populi ad æſtiuũ orientem poſiti, Lanicio Siluarum nobiles, perfuſam aqua depectentes frondium caniciem, unde geminus fœminis noſtris labor, redordiendi fila, rurſumq; texendi, Seres mites quidem, ſed & ipſi feris perſimiles, coetũ reliquorum mortalium fugiunt cum cõmercia expetant. Ex omnibus generibus palma Serico ferro eſt, Seres hoc cum ueſtibus ſuis pellibuſq; mittunt. Longitudine uitæ memorabiles ſunt, Pauſanias, Pli. Strabo. ¶ Colorati, Ouid.

Seriphos una è Cycladibus, adeo lapidoſa, ut id conſpecta Gorgone accidiſſe quidam fabulent. In ea etiam nunc ranæ mutæ ſunt. Vnde natum adagium in homines mutos, & canendi dicendiq; prorſus imperitos, Plin. Strabo, Diogenianus. ¶ Parua, Plana, Ouid.

Serpens, Coluber, ater, improbus, Lubricus, Virgilius. ¶ Aſper, Horat. ¶ Pennatus, Ouid.

Serpyllum herba, à ſerpendo tam græcis quàm Latinis dictum, quod in Silueſtri loco euenit in petris maxime. Satiuum non ſerpit ſed ad palmi altitudinem increſcit, Pli. Dioſcorides. ¶ Late olens, Virg.

Serra,

Serra, stridens, Lucret. ¶ Arguta, Virg.
Serranus Attilius Senator à serendo dictus, qui cũ agrum suum coleret, euocatus propter uirtutẽ meruit dictaturam, Liuius, Pli. ¶ Sulco serens, Virg.
Serta, quæ & Sertæ Propertio dicuntur, ut ait Charisius, vide Coronæ.
Serum, pingue, Virg.
Seruitium, & seruitus, triste, Tibul. ¶ Graue, Propert.
Seruus, fallax, Ouid.
Setæ, terribiles, Virg. ¶ Rigidæ, duræ, hirtæ, Ouid.
SIBYLLA Cumæa, quæ & Thesprotis dicta est è X. Septima, nomine Amalthæa, quæ ab aliis Hierophile, uel Demophile, siue Demo, à Virgilio Deiphobe Glauci filia dicitur, Apollinis soror. alii Beroso Chaldæo historico natam ferunt, atq; è Babylone Cumas Campaniæ uerbem aduenisse, ibiq; habitasse. Eam nouem Libros attulisse ad regem Tarquinium priscum ferunt, ac pro eis trecentos Philippeos postulasse, regemq; aspernatum pretii magnitudinem, & mulieris insaniam derisisse: illam in conspectu regis tres combussisse, ac pro reliquis idẽ pretium postulasse: Tarquiniũ multo magis mulierem insanire putasse: quæ denuo tribus aliis exustis quũ in eodem prætio perseueraret, motum esse regem, ac residuos trecentis aureis emisse, quorum postea numerus sic auctus Capitolio refecto, q; ex omnibus ciuitatibus & Italicis, & Græcis, & præcipue Erythræis coacti, allatiq; sunt Romam, cuiuscũq; Sybillæ nomine fuerunt. Huius Sacellum apud Cumas celebre fuit, eiusdemq; sepulchrum in Sicilia. Ex authorib. Varrone, Solino, Suida, Aristophanis, & Lycophronis interpretibus, itemq; Pausania, & D. Iustino martyre. ¶ Cumæa, uates insana, Virg. Longæua sacerdos. Vtriusq; epitheti rationem Ouidius hisce uersibus luculenter reddidit. Lux æterna mihi, cariturâq; fine dabatur, Si mea uirginitas Phœbo patuisset amanti. Dum tñ hanc sperat, dũ præcorrũpere donis Me cupit, elige, ait, uirgo Cumæa quid optes, Optatis potiere tuis: ego pulueris hausti Ostendens cumulum, quot haberet corpora pulus, Tot mihi natales contingere vana rogaui. Excidit ut peterem iuuenes quoq; protinus annos. Hos tamen ille mihi dabat æternamq; inuentam, Si venerem paterer, contempto munere phœbi Innuba permaneo, sed iam felicior ætas Terga dedit: tremuloq; gradu venit ægra senectus, quæ patienda diu est, nam iam mihi sæcula septem Acta vides, superest numeros ut pulueris æquem. Tercentum messes, tercentũ musta videre. CASTA, horrenda, Phœbi Triuiæq; sacerdos, sanctissima uates, præscia venturi, alma, docta, magna sacerdos, Amphrysia vates Virg. ut Seruius autumat longe repetitum epitheton, ob Apollinem qui Admeti greges apud Amphrysum flumen pauit. ¶ Vates Cumæa, tremula, auernalis, Propert. ¶ Virgo Cumæa, viuax, diis gratissima, innuba, Ouid.
Sibylla Erythræa quinta, nomine Herophile, Delphicam annis aliquot intercedẽtibus insecuta, Ioue & Lamia Neptuni filia genita: ut alii tradunt Theodori pastoris & Idææ nymphæ filia fuit, ut alii Apollinis & Lamiæ, ut quidam Aristocratis &

Hydolæ, ut nōnulli Erinagoræ, Erythræam nūcuparunt, propterea ꝙ Marpesso oppido (tametsi Stephano Marmessus dicitur) quod in Troiana sitū est Ida nata sit, cuius tractus ἐρυθρᾶς hoc est rubentes glebas habet. Non desunt qui Erythræam dictam malint ab Erythris loco Phrygiæ, qui antea Batti dicebatur. Hanc Graiis Ilium petentibus uaticinatam fuisse perhibent: & perituram esse Troiam, & Homerū mendacia scripturū, eamq; templo Sminthei Apollinis Antistitam fuisse. Locupletissimi authores Varro, Firmianus, Solinus, Pausanias, Plutarchus, Suid. ¶ Phœbo grata, Tibullus.

Sibylla Hellespontiaca octaua, in agro Troiano nata, vico Marmesso circa oppidū Gergithium, Solonis & Cyri tēporibus. Testimonio sunt Varro, & Suidas. Illud non prætereundū Solinū, Martianū Capellam, Lycophronis, & Aristoph. interpretes, tres tantūmodo Sybillas extitisse testari, Varronē vero, & Suidam decem, quos et secuti sumus. ¶ Marmessia, Tibull.

Sicambri Germaniæ populi iuxta Rhenū, quos Drusus auspiciis Augusti domuit. Strabo, Tacitus. ¶ Feroces, cæde gaudētes, Horat. ¶ Paludosi, Prop. ¶ Indomiti, Ouid.

Sichæus Didonis auunculus & coniux, Iustinus. ¶ Miser, Virg.

Sicilia regio, Sicania à Thucydide dicta, Trinacria à pluribus, aut Triquetra à triangula specie, quā faciunt tria eius promontoria, Pelorus in Italiam uergens, Pachynū in Græciam, Lilybæum in Africam. Circuitu patens. DCXVIII. M. Pass. quondam Brutio agro cohærens, mox interfuso mari auulsa. Eam Iupiter Proserpinæ muneri dedit, authores Pli. Strabo, Mela, Pindarus, Theocritus, utriusq; interpres, Diodo. Iustinus. ¶ Triquetra, Lucret. ¶ Sicania, à Briarei Cyclopis filio Sicano Aetnæ fratre ut ait Dion Caletianus, Solinus tamen inquit, diu ante Troiana bella Sicanus rex aduectus cū amplissima Iberorū manu Sicaniæ nomen dedit. TRINACRIA, Virg. à Trinacro Neptuni filio ut Sibylla canit, aut à tribus angulis, ut ait Strabo. ¶ Vasta, Trinacris, Zanclæa, Ouid.

Siculi, Trinacrii, Catull. ¶ Sicani, ueteres, Virg.

Sicyon Argiuorū urbs, quā Adrastus tenuit. Hic. n. Lysimaches Polybi Argiuorū regis & Talai filius Pronacte ab Amphiarao et sociis interfecto Sicyona cōfugit ad Polybū maternū auū, ducta in matrimoniū regis filia. Post Polybi interitū Adrastus nulla uirili prole relicta regnum occupauit, Strabo, Pindarus, eiusq; interpres. ¶ Oliuifera, Ouid.

Sidon Phœniciæ urbs post Barutū quadringentis ferè stadiis ab ea distans, quā Phœnices terræ motu uexati relicto patriæ solo Assyriū stagnū primo, mox mari proximū litus quum incoluissent condiderunt, atq; à pisciū multitudine Sidona appellauerunt. Nā piscē Phœnices Sidon uocant, Purpuræ captura est nobilis, uitri opifex, Thebarumq; Bœotiarū parens, situm habet in pulcherrimo continentis portu, Strab. Pli. Stepha. ¶ Syria, Lucret.

Silenus Bacchi educator, & Satyrorum pater, ut ipsemet ostendit apud Euripidem in Bacchis, Diodo. Dicunt insuper, ait, subsidiū Baccho tulisse Nysæorum nobiliores

quos à primo eorũ regẽ Sileno, (eius autẽ ꝑ uetuſtatẽ ignotũ eſt genus,) Silenos uocant. Is cum circa lumbos caudam haberet poſteri quoq; eius naturæ participes idẽ ſignum geſtarunt. ¶ Ebrius, leuis, piger, Ouid.

Silentia, taciturna, Lucr. ¶ Fida, Virg. ¶ Fidelia, Horat. ¶ Muta, Ouid.

Siler, frutex nõ niſi in aquoſis proueniens, et nũquã folia dimittẽs, Pli. ¶ Molle, Virg.

Silex, ualidus, Lucr. ¶ Acutus, Catul. ¶ Nudus, durus, Virg. ¶ Grauis, rigidus, Oui.

Simois fluuius Ilii, qui per Simoiſium cãpũ defert, Sigæo litori proximus, Strab. Pli. ¶ Phrygius, amnis Hectoreus, rapidus, Virg. ¶ Lubricus, Horat. ¶ Idæus, Iouis cunabula parui, Propert. Nõ modo. n. Cretes, ſed & Arcades, Meſſeniiq; & Phryges Iouẽ ciuẽ ſibi uendicãt, ut teſtant Callimachus, Pauſanias, Apollonii interpres.

Simonides non tam Poetica, quã auaritia inſignis, ex Iulo urbe in Ceo inſula Aegæi maris, Leoprepis filius, natus paulo poſt Steſichorũ mortuũ, Olympiade ſexta & quinquageſima, obiit octaua & octuageſima, Scripſit aũt Doride lingua ſemꝑ uſus, de Dario & Cambyſe, de Xerxis nauali prælio, itẽq; eo quod geſtum eſt in Arte miſio uerſibus Elegis, Pugnã Salaminiam Melicis, Threnos etiã, Encomia, Pæana, Epigrãmata, Tragœdias, & Memoriæ laudẽ, Tzetzes, Suid. Ariſtoteles, Euſebius. ¶ Ceus, Horat.

Simplicitas, nuda, rudis, Herculea, Ouid.

Simulacrum, pallens, Lucret. ¶ Volitans, Virg.

Simon Aeſimi filius, Autolycus enim ex Amphithea Aeſimum, & Anticleam Vlyſſis matrẽ ſuſcepit. Quintus Calaber, Lycophronis interp. ¶ Periurus, Virg.

Sinueſſa oppidũ extremum in adiecto Latio, quã quidam dixere Sinopen uocatã, Pli. ¶ Niueis frequens colubris, Ouid.

Sinus, nitidus, Catul. ¶ Tener, mollis, Tibull. ¶ Tepidus, Ouid.

Sirenes Acheloi fluminis & Steropes, ſiue Terpſichores muſæ filiæ, ut alii malunt, è ſanguine capitis Acheloi quũ illi Hercules per luctam cornu fregit. Hæ cum Muſis canẽdi certamen aliqñ inierunt. Et quia uirginitatẽ nuptiis prætulerũt à Venere in aues transformatæ ſunt, atq; inde ad Tyrrhenũ mare auolarunt, ſeq; modo in uolucres, modo in uirgines transformabant. Earum nomina Parthenope, Leucoſia, Ligea, Thelxiope uel Thelxinoe, Molpe, Aglaophonos, ſiue Aglaopheme, Piſinoe, Aglaope. Inſulã Anthemoeſſã, fluuiũq; Silarũ coluerunt, unà cũ Promontorio Mineruæ ad Surrentum, Proſerpinæ comites fuere. Ex auth. Heſiod. Euſtat. Apollonio, Lycoph. eorumq; interprete, Strab. Mela, Pli. ¶ Acheloides, doctæ, Ouid.

Siſtra, Crepitantia, Propert. ¶ Sonabilia, tinnula, Ouid.

Siſyphus Aeoli Hellenis filius, qui quum Aeginã Aſopo ab Ioue raptam eſſe ſignificaſſet, Iupiter eum ſaxum apud inferos ſurſum ac deorſum uoluere iuſſit, uel ut ait Pherecydes, qm̃ ex inferis à Plutone gratis emiſſus ſtato & præſcripto tpe nõ reuertit, ſed mortẽ in uincula cõiecit, auth. Hom. & Apollonii interp. Huius labor ac uerſutia apud græcos in prouerbiũ abiit, ut in uafri uerſutiq; conſilii, necnon inanis atq; inexhauſti laboris homines dicant, Siſyphi artes, ſaxum uoluere, Suidas. ¶ Aeolides, damnatus longi laboris, Horat.

Sitis, arida, anhela, Lucretius. ¶ Ignea, Virg. ¶ Acris, arens, Tibullus. ¶ Sicca, Ouidius.

Situs, immundus, Propert. ¶ Incanus, turpis, piger, rigidus, iners, Ouid.

SMARAGDUS gemma cui tertia authoritas attribuitur. Nullius coloris aspectus iucundior illo est. Nã herbas quoque uirentes frondesque auide spectamus, Smaragdos uero tanto libentius, quoniam nihil omnino viridius comparatum illis uiret. Præterea soli gemmarũ contuitu oculos implent nec satiant. Eius genera duodecim, Dioscorid. Pli. ¶ Viridis, Lucret. ¶ Clarus, Ouid.

SOCRATES, Sophronisci Lapicidæ, & Phænaretis obstetricis filius, Anaxagoræ discipulus, Suidas, Laertius. Sed quis eum omni seculo omnibus chartis celebratũ nescit? ¶ Anyti reus, Horatius, Socrates enim Anyto, & Lycone, & Melito eũ accusantibus damnatus est, locupletissimi authores Plato, Diogenes Laertius, Suidas. Doctissimus, Ouid.

Socrus, iniqua, Ouid.

Sodalis, unanimus, Catull. ¶ Carus, Horat.

Solatia, dulcia, Lucret.

Solea, arguta, Catullus.

Solium, altum, aureum, Virg. ¶ Sublime, regale, Ouid.

Sollicitudo, dira, mordax, Horat.

Sol, qui græcis Apollo ut ait Cicero & Varro, Hyperione & Thia genitus, ut Pindarus & Hesiodus tradunt, ut Homerus Hyperione & Euryphaessa sorore, Hyperion vero Cœli Terræque filius, quæ & Titea dicta est, siue unius Curetum matre Titea, qui Solis ac Lunæ aliorũque astrorũ cursus ac motus summa cura ex se percepit, aliisque noscendos præbuit, ideoque Solis ac Lunæ parens dicitur ueluti ipsorũ naturæ cõtemplator, ex Diodor. At vero Pausanias tradit Titana Solis fratrẽ fuisse, qui Titanen regionẽ ad Asopũ flumẽ tenuerit, ac tẽporum anni diligentissimus obseruator fuerit. ¶ Splendidus, ætherius, feruidus, dies, præclarus, radiatus, uigil. Lucret. ¶ Radians, uagus, ardens, flammeus, rapidus, Catull. Nã quũ filiũ habere optaret, & muliebre genus odio haberet, saxum quoddã calore suo impleuit, unde maturo tempore filius editus est cui nomen Diorpho fuit, qui quoniam Martẽ in certamen prouocasset in montem sui nominis transmutatus est in Armenia iuxta Araxen fluuium, ex Plutar. ¶ Titan, quẽadmodũ ẽt apud Orpheũ & Proclũ lyciũ in hymnis. PHOEBUS, Phaethon, idem epitheton Soli dat Home. & Sophocles ἥλιος φαέθων, hoc est splendens, aureus, coruscus, tepidus, nitidus, potens, Titanium astrum, igneus, Virg. ¶ Purus, pulcher, laudandus, almus, Horat. ¶ Calens, Tibul. ¶ Magnus, Propert. ¶ Lux publica, tepens, Hyperione Satus, mundi oculus, nitidissimus, Hyperion, quasi supra nos uadens & ascendens ut ait Suidas, quo nomine etiam apud Orpheum, in hymnis nuncupatur, PATER Heliadum, iubar radiis insigne coruscis, Ouid.

Solis currus, nitidus, Horat. ¶ Ignifer, aureus, Ouid.

Solis, equi, uegeti, Catull. ¶ Alipedes, animoſi, uolucres, flammiferi, ignipedes, radiantes, niuei, alati, purpurei, Ouid.

Solis radii, Lucida tela, Lucret. ¶ Coruſci, Ouid.

Somnus & Sopor, mollis, Suauis, Lucret. ¶ Dulcis, Catull. ¶ Salubris, uelucer, placidus, Leuis, lethi conſanguineus, Virg. ¶ Facilis, Horat. ¶ Tacitus, mendax, ignauus, Tibul. ¶ Lenis, quies rerum, placidiſſimus deorũ, pax animi, pinguis, tener, iners, publica requies curarũ, Ouid.

Somnia, uana, Tibull.

Sopor, lege, Somnus.

Sorba, acida, Virg.

Soractes mons in Faliſcis ſub quo urbs Feronia. Ad hunc montem ſacrificiũ annuum ſit Apollini, in quo familiæ paucæ quæ uocantur Hirpiæ ſuper ambuſtam ligni ſtruem ambulantes non aduruntur, & ob id perpetuo ſenatus conſulto militiæ omniumq; aliorũ munerũ vacationẽ habent, author Pli. & nos ſupra ex Strabone nõnihil attigimus. Varro præterea ad Socratem ſcripſit eſſe fontem cuius ſit latitudo quatuor pedum, Sole exoriente eum exundare feruenti ſimilem, aueſq; quæ guſtauerint iuxta mortuas iacere. ¶ Sanctus, Virg.

Sors, ignara, Ouid.

Sortes, ſacræ, faticinæ, Ouidius.

SPARTACVS gladiator inſignis è Thracia oriundus, qui cũ Chryſo & Oenomao cũ. LXX. aut amplius eiuſdẽ fortunæ uiris Capua erupit, Seruis ad auxiliũ uocatis, Tandem à L. Craſſo ſuperatus, ipſe in primo agmine fortiſſime dimicans quaſi imperator occiſus eſt. L. Florus, author. ¶ Acer, Horat.

Sparus paruiſſimi generis Iaculum, à ſpargendo dictum, q; paſſim pugnando ſpargeretur, Feſtus. ¶ Agreſtis, Virg.

Specus, defoſſi, horrendi, Virg. ¶ Aſperi, Ouid.

Specula, caua, alta, Virg.

Speluncæ, Spelæa, altæ, Lucret. ¶ Atræ, Scrupeæ, Virg. ¶ Virides, Propert.

Sperchius Theſſaliæ amnis, qui Anticyram urbẽ præterfluit è Thymphreſto Dryopico mõte ortus, iuxta Thermopylũ uero erũpens, Strabo, Pli. ¶ Populifer, Ouid.

Spes, credula, Horat.

Spicula, Cydonia, Cnoſia, Lucida, Virg.

Spinæ, acutæ, Virg.

Spuma, albens, feruida, tumens, Albida, Ouid.

SQVALOR, terribilis, Virg.

STABVLA, pinguia, alta, Virg. ¶ Auia, Ouid.

Stagna, liquentia, Catull. ¶ Alta, humida, Virg. ¶ Liquida, Ouid.

Stamen, gracile, tortum, Operoſum, Ouid.

Stellæ, quæ & ſiderea, & Aſtra, poetis dicuntur, quãquã Stellæ à Sideribus differant, ut apud Macr. & Home. Int. ¶ Palantes, ſigna ſplendida, micantes, candidæ,

fulgentes, Lucret. ¶ Altæ, aureæ, conuexæ, arduæ, igneæ, ardentes, fati consciæ, aeriæ, ætheriæ, astra Titania, Virg. ¶ Candidæ, Horat. ¶ Fuluæ, Tibull. ¶ Summæ, Propert. ¶ Signa cælestia, honoratæ, perennes, ignes nitidi, cælestes, radiantes, claræ, frigidæ, Lucidæ, Ouid.

Stellarum ratio, Inuenta Phœnicum, Propert. Thales enim qui de his rebus diligenter exquisiuit natione fuit. Phœnix, ut ait Hyginus. & Plinius, Phœnicum, inquit, gens in gloria magna est literarum inuentionis & siderum. Et, ut author est Strabo, à Phœnicibus Astronomia & Arithmetica ad Græcos emanauit.

Stercus, tetrum, Lucretius.

Stesichorus poeta, qui & Tisias dictus est, Euphorbi, uel ut alii Euphemi, ut alii Euclidæ, ut alii Hyetis, ut quidam Hesiodi filius, uel ex Himera Siculus, uel ex Metaurea Italus, tametsi complures tradiderunt eum ex Pallanteo Arcadiæ Catanã Siciliæ profugisse, ibiq́ diem obiisse, & ante portam, quæ ob id Stesichoria dicta est, sepulturæ mandatum. Natus Olympiade. XXXVII. periit. LVI. floruit iisdem temporibus quibus & Pythagoras. Scripsit autem Dorica lingua usus de grauissimis rebus Libros. VI. & XX. Ferunt Helenæ uituperatione scripta occæcatum, mox somnio monitum ut Palinodiam recantaret, recantata protinus incolumem restitutum, Lusciniamq́ auem in ore infantis cecinisse, Suidas, Pausanias, Pli. Eusebius, Tzetzes in Hesiodũ. ¶ Grauis, Horat.

Sthenelus Capaneo Hipponi filio, & Euadne natus, Diomedis auriga, qui pro Græcis in bello Troiano fortissime se gessit, author Homerus. ¶ Impauidus, sciens pugnæ, Horat.

Stimulus, amarus, Virg.

Stipula, leuis, Virg.

Stirps, imus, Virg.

Stiria, horrida, Virg.

Stola, longa, Tibull.

Strages, confusa, Virg.

Stramen, agreste, Virg.

Stridor, acutus, Horat. ¶ Raucus, Ouid.

Striges aues, de quibus ita Plin. Fabulosum arbitror de Strigibus ubera eas infantium labris immulgere. Esse in maledictis iam antiquis strigem conuenit, sed quæ sit auium constare non arbitror. ¶ Nocturnæ, Horat. ¶ Violentæ, Tibull. ¶ Auidæ, noctis aues, Ouid.

Strophium, teres, Catull.

Strymon Thraciæ amnis, Macedoniæ terminus, urbem Edonida alluens, ortus in Aemo, Memorandũ, in septem lacus eũ fundi, priusquã dirigat cursum. Primũ Palæstinus à Palæstino Neptuni filio nũcupatus, postmodũ Strymon, à Strymone Martis & Helices filio, qui audita Rhesi morte sese in fluuium præcipitauit, authores Plutar. Strabo, Mela, Pli. ¶ Desertus, Virg. ¶ Ismarius, niuosus, Ouid.

Stymphalides aues, dictæ à Stymphalo Arcadiæ monte, siue à Stymphalide lacu. Eas ænea tabula Hercules in fugam mandauit, vt scribit Apollonius Rhodius. Alii eas ab Hercule interfectas malunt, Mnaseas uero Stymphali Herois & Ornithis filias perhibet, atque ab Hercule ob denegatum hospitium interemptas, Pausanias, Diodo. Apollonii interpres, Plutarch. ¶ Volucres Arcadiæ, uncis timendæ vnguibus, Lucret. ¶ Stymphalia monstra, Catull.

Styx palus apud inferos Oceani filia, vt finxit Hesiodus. Apud Pheneum Arcadiæ vrbem sane Stygis aquæ stant, sic enim uocant Lethalis aquæ stillicidium, quam sacram hominũ fecit opinio, Herodotus, Strabo, Suidas. E saxis fluit, nec odore differens, nec colore. Epota statim necat, author Pli. ¶ Atra, pice terrens, palus inamabilis, tristis, Dii cuius iurare timent & fallere numen ex Homero & Hesiodo. Virg. ¶ Palus nigra, Tibul. ¶ Iners, aqua imperiurata, ima, Ouid.

SVBER arbor minima, cui glans pessima, rara, cortex tantum in fructu præcrassus ac renascens, atque etiam in denos pedes undique explanatus, usus eius ancoralibus maxime nauium, piscantiumque tragulis, & cadorum obturamentis, præterea in hyberno fœminarum calceatu, quãobrem nõ infacete Græci Corticis arborẽ appellant. Sũt qui fœminam Ilicem uocent, atque ubi non nascitur Ilex pro ea Subere vtuntur, in Carpentariis præcipue fabricis, ut circa Elim & Lacedæmonem. Nec in Italia tota nascitur, atque in Gallia omnino Pli. ¶ Siluestre, Virg.

Succus, validus, Ouid.

Sudor, salsus, Lucret. ¶ Immũdus, Gelidus, Virg. ¶ Frigidus, ceruleus, Ouid.

Sueui Germaniæ populi iuxta Rhenum, qui potentia & hominũ frequentia cæteros antecellunt, Cæsar, Pli. Strab. ¶ Genus acre, Ouid.

Sulci, putres, Virg.

Sulfur, viuum, Virg. ¶ Viuax, Luridum, Ouid.

Sulmo urbs Marsorum mari incumbens, P. Ouidio poeta ciue insignis, XC. millibus ab urbe distans, Pli. Strabo, Ouidius. ¶ Aquosus, Gelidus, gelidis huberrimus vndis, Ouid.

Superbia, dura, dãnosa, Ouid.

Superstitio, uana, Virg.

Supplicia, dira, tristia, Virg.

Suræ, teretes, Ouid.

Sus, Setiger, Lucret ¶ Immundus, Virg. ¶ Ignauus, Ouid.

SYENE Insula ditionis Aegypti à fine Aethiopiæ, Strabo, Plinius. ¶ Calida, Ouidius.

Syluæ, frondiferæ, profundæ, ingentes, Crebræ, Lucretius. ¶ Virentes, Catull. ¶ Sacræ, altæ, tecta ferarum, densæ, Virg. ¶ Formidolosæ, Horat. ¶ Secretæ, Tibul. ¶ Vmbrosæ, Propert. ¶ Præruptæ, fragosæ, opacæ, nemorosæ, Latæ, iugosæ, arduæ, Ouidius.

Syluanus Syluarum pecorisque deus, ex Crathi pastore & Capellæ concubitu

editus, cuius pars inferior erat Caprina, quūq; eum dominus educaret timens ne feritas eius noceret suis, clam eum tollit in Syluam, & ibi destituit, quē quia in Sylua primū agrestes conspexere, ut deum uenerati Syluanum appellarunt, author Probus. Hic, ut ait Seru. Cyparissum puerū dilexit, qui habebat māsuetissimam Ceruā, hanc quū Syluanus nescius occidisset, puer est extinctus dolore, quē amator deus in Cupressum arborem huius nominis uertit, quā pro solatio portare dicitur. ¶ Tenerā ab radice ferens cupressum, Syluarū pecorisq; deus, Virg. ¶ Tutor finiū, Horat.

Syluani, monticolæ, Ouid.

Symplegades Insulæ ponti, quæ per Byzantiaci oris angustias asperrimū nauigantibus fecere transitum, ab aliis Cyaneæ, Planetæq; hoc est errant, itemq; Orci portæ nuncupatæ. Traditæ fabulis inter se concurrisse, quoniam paruo inter se discretæ interuallo ex aduerso intrantibus geminæ cernebantur, paulūq; deflexa acie coeūtium speciem præbebant, Strabo, Pli. Theocriti interpres. ¶ Cyaneæ, altæ, instabiles, Ouidius.

Syracusæ Siciliæ ciuitas, quā Archias à Corintho nauigans condidit. Itaq; ciuitas et agri felicitate, & naturali portuū cōmoditate ad tantū cumulū diuitiarū euasit, ut iam prouerbio peruulgatum sit quū ad locupletes & sumptuosos loquimur. Vobis ne decima quidem Syracusanorū adest. Quinq; constabat urbibus, mœnia stad. C. & LXXX. continens. Eam Pompeius magnus uastauit, Cæsar Augustus ex parte restituit, Strabo Pli. Cicero in Verrem. ¶ Arethusides, fontē. n. habet Arethusam in pelagus fluuiū emittentem, Strabo Cicero, VRBS, Syracosia, Ouid.

Syri, qui & Assyrii, ut Herodoto ferè ubiq; placere uideo, Xenophon Syros ab Assyriis ubiq; separat, Philostephanus & Plutarch. Syros eosdem & Assyrios dici cōtendunt, Syros uero à Syro Sinopes Asopi fluminis & Apollinis filio, Strabo tamen Assyriam in proxima Babyloniæ regione nouit, in qua Ninus & Nisibus urbes, & ad orientem solem deuexa Mesopotamiæ pars Adiabene, Syriam uero quæ complectatur Aegyptios, Phœnicas, Cilices, & aliquot Euxini populos, & usq; ad Sinopen pertendat. Est quando Syros Herodotus accipit quos Arabicū pelagus alluit, Syriā præterea Palæstinam memorat: & in ponto Syros Thermodontis, & Parthenii fluminis accolas, nusquā maior authorū inconstantia. ¶ Palæstini, Tibul.

Syrtes in ora Lybiæ, maior, & minor, Maior noningentorum & XXX. stad. habitum habet, diametrum in recessum mille & D. quanta fere est oris Latitudo. Minoris ambitus est mille & Sexcentorū ferè stadiorū, oris Latitudo DC. Maioris ac minoris Syrtis difficultas est q cū multis in locis fundum sit cœnosum pp affluxus & refluxus maris contingit vt multi in breuia incidentes inhærescant, & rara nauigia euadant, quapropter eminus nauigant, cauētes ne incaute à uentis deprehensi in sinus illidant, Strabo, Sallustius, Pli. ¶ Vastæ, inhospitæ, Gætulæ, Virg. ¶ Æstuosæ, barbaræ, Horat. ¶ Horrendæ, Tibull.

TABVRNVS Apuliæ mons, oleæ fertilis, ut scribit Probus. ¶ Magnus, Virgilius.

Taberna, obscura, Horat.

Tabes & Tabum, turpis, atra, crudelis, tristis, Virg. ¶ Mortifera, funesta, squalida, Ouidius.

Tabula uota, uotiua, Horat. ¶ Picta, Tibull.

Tædia, sollicita, Horat.

Tænarus Laconiæ promontoriū, à Tænaro Euryti Icari & Ermedæ Damasicli filio, ubi celeberrimum Neptuni templum extat. Huic propinqua spelunca est, per quam Cerberum ab inferis eductum ab Hercule fabulæ canunt, Strabo, Pli. Aristophanis interpres. ¶ Inuisum, horridum, Horat.

Tagus Hispaniæ amnis auriferis harenis celebratus, cui Toletani impositi sunt, Plin. Strab. ¶ Aurifer, Catul. ¶ Beatus, Ouid.

Talaria, aurea, Virg.

Tali, eburni, Propert.

Talpæ subterraneū animal, à quibus suffossum in Thessalia oppidū author est Varro, Pli. ¶ Oculis capti, Virg.

Tanais amnis Scythiæ ex Rhiphæis montibus defluens, quem Scythæ Silyn uocant. Idem & Iaxartes nominatur, antea Amazonius nūcupatus, q in eo Amazones sese abluant, deinde Tanais à Tanai Berosi & Lysippes Amazonis filio, Plutar. Diodorus, Strab. Plin. ¶ Niualis Virg. ¶ Extremus, discolors, Scythicus, Horat.

Tantalus Iouis & Plutus filius, alii generis seriē ita tradunt, Tmoli & Plutus Tantalus, Tantali & Eurynassæ Pelops, Broteas, Niobe, Pelopis & Hippodamiæ Atreus, Thyestes, Dias, Cynosurus, Corinthius, Hippalmus, Hippasus, Cleon, Argeus, Alcathus, Aelius, Pittheus, Troezen, Nicoppe, Lysidice, ex Axioche Chrysippus Nothus, qui à fratribus occisus in puteum deiectus est, Atreus ex Cleola Diantis filia Plisthenē genuit, ex quo & Eriphyle Agamēnon & Menelaus, & Anaxibia. Diuitiis & gloria insignis in ea Asiæ parte quā Paphlagoniam uocant habitauit, Plurimum diis ob generis claritatem carus. Postmodū felicitatem suam insolēter ferens, immortalium deorum secreta, quæ mensæ communione atq consuetudine didicerat, palam protulit hominibus. Qua ex causa & uiuus pœnam tulit, & post obitum ueluti fabulis traditum est, apud inferos perpetuis tormentis punitur. Ei nanq saxum impendere, illūq siti & esurie perpetua laborare, cum tamen ad aquā stet, pomaq in caput immineant, perhibent, authores Suidas, Athenæus, Tzetzes, Homerus, Euripides eiusq Int. & Diodorus, Hyginus. ¶ Miser, Lucret. ¶ Pelopis genitor, conuiua deorum, Pelopis parens, Superbus, Horat. ¶ Infidus, Propert. ¶ Taciti vulgator, proditor, Ouid.

Tapetum, & Tapes, pictum, altum, pulchrum, Virg.

Tarentum Calabriæ urbs, à Tara Neptuni & Nymphæ indigenæ filio, qui & Taræ flumini quo Tarentum perfunditur nomen dedit. Pausanias, Strabo, Pli. Iustinus. ¶ Saturum, in finibus Tarentinorum est locus quem Saturium uocant, unde & Satura palus, quidam dicunt tum ob agri bonitatem, tum ab loco quodam Saturo, qui est prope Tarentum, Saturum cognominatum, author Probus. Extat & Apollinis rñsum Phalãto datũ. Σατύριόν τοι δῶκα. Τάραντά τε πίονα δῆμον οἰκῆσαι καὶ πῆμ' Ἰαπυγέσσι γενέσθαι. Satyriũ, ait Steph. regio prope Taretũ. HERCVLEVM, Virg. siue à Phalanto qui octauus ab Hercule fuit, ut Seru. autumat, siue ab insigni Herculis imagine ex ære, quod Lysippi opus à Fabio maximo Ioui Capitolino oblatum est ut scribit Strabo, siue quod Heraclea Tarenti nomen fuit, ab Hercule, qui Tarentinos bello domitos in potestatẽ redegit, author Aristoteles. ¶ Sacrum, Lacedæmonium, regnata rura Phalanto, Horat.

Tarquinius superbus, de quo apud Liuium. ¶ Iniustus, dirus, Ouid.

T Tatius Sabinorum rex, qui Sp. Tarpeii filia auro corrupta, arcem, quæ postmodum Tarpeia dicta est, tenuit, Dionys. Alicarnass. Liuius. ¶ Ferus, Propert. ¶ Cebalius, Ouid. Nam Sabini Lacedæmoniorum Coloniam se fuisse uolunt, eisque multa fuere iura Laconica, Plutarch. Dionys. Alicarnassæus.

Tarracina vrbs supra Vfentem fluuium, Circæis proxima, antea Trachina, hoc est aspera vocitata, & Volscorum lingua Anxur dicta. Cui obiecta est Palus ingens quã duo amnes efficiunt, Pontina dicta, olim. XXIII. urbium locus, Steph. Strab. Pli. ¶ Trachas, obsessa palude, Ouid.

Tauri, fortes, Virg. ¶ Validi, Tibull. ¶ Graues, Propert. ¶ Truces, cornigeri, aratores, Ouid.

Taurus, signum cæleste, qui dicitur inter astra esse constitutus quod Europam incolumem transuexit in Cretã, ut Euripides dicit. Nonnulli aiunt cum Io in bouem sit cõuersa ut Iupiter ei satisfacere uideretur, inter sidera constituisse, quod eius prior pars appareat ut Tauri, sed reliquum corpus obscurius uideatur. Expectat autem exortum solem, cuius oris effigiem quæ continent stellæ Hyades appellantur, author Hyginus ¶ Candidus, Virg. ¶ Bos Agenoreus, Ouid.

Tauru cognomento Marathonius, quem quum Hercules Cretensem agrum ubique vsque ad Tethrinem fluuium deuastantem Eurystheo detulisset, in Campos Argiuos dimissus est. Ille fugiens per Isthmum Corinthium in Atticam peruenit ad populum Marathonium, & alios & Androgeona Minois filium necauit, Theseus Taurum in arcem egit, deæque immolauit, Pausanias, Plutarchus, Diodorus. ¶ Cretæus, Ouid.

Taurus mons Ciliciæ, qui ab Eois ueniens litoribus, Chelidonio promontorio disterminatur. Immensus ipse, & innumerabilium gentium arbiter, dextero latere Septentrionalis, ubi primum ab Indico mari exurgit, Læuo meridianus, & ad occasum tendens, mediamque distrahens Asiam, nisi opprimenti terras occurrerent maria. Euadit usque ad cognata Rhiphæorum montium iuga, nouis nominibus quocunque

incedit insignis, Imaus prima parte dictus, mox Edigis, Paropamissus, Circius, Chambades, Pharphariades, Choatras, Oreges, Oroandes, Niphates, Taurus. Atq; ubi se quoq; exuperat, Caucasus, ubi brachia emittit, subinde tentanti maria similis, Sarpedon, Coracesius, Cragus, iterũq; Taurus, Plinius, Strabo. ℣ Frigidus, Tibull. ℣ Cilix, Ouid.

Taxus arbor gracilisq;, & tristis, ac dira, nullo succo, baccifera, Mas noxio fructu, Lethale quippe baccis in Hispania præcipue uenenum inest, Vasa etiam uiatoria ex ea uinis in Gallia facta mortifera fuisse compertum est. Hanc Sestius Smilacem à Græcis uocari dixit, & esse in Arcadia tam præsentis ueneni, ut si qui dormiant sub ea, cibumue capiant, moriantur. Sunt qui & Taxica hinc appellata dicant uenena, quæ nunc Toxica dicimus, quibus sagittæ tinguntur. Repertum innoxiam fieri, Si in ipsam arborẽ clauus æreus adigatur, Dioscorides, Plinius. ℣ Cyrnea, Corsica insula, quæ à græcis Cyrnos à Cyrno Herculis filio dicitur, Corsica uero à Corsi puella bouum custode, in Ligustico mari Thusco propior ad meridiem uergens, Taxo abundat, in qua arbore mel quod fit amarum admodum existit, author. Diod. Steph. Plin. ℣ Nocens, Virg. ℣ Funesta, Ouid.

Taygeta numero multitudinis, & Taygetus numero singulari, mons Spartæ imminens, nobilis cotibus ferro acuendo, & Smaragdis Medicis similibus, Magna montis pars ad formam puppis eminens terræmotu abrupta est, Prius Amyclæus mons dicebatur, deinde Taygetus à Taygete nympha quam Iupiter compressit. In eo Apollinis & Bacchi delubrum erat, itemq; flos Charisium nomine, quo mulieres ut uiris suis gratiosiores essent coronabantur, ex Plinio, Strab. Plutarcho. ℣ Virginibus bacchata Lacænis, Virg.

TECMESSA Teuthrantis, ut alii Teleutantis, filia, ex qua Aiax Telamonis Eurysacem genuit, author Tzetzes in uaria historia. ℣ Captiua, Horat. Nam illam in bello Troiano captiuam duxit, Teuthrante rege interfecto, author Dictys Cretensis.

Tectum, summum, Virg. ℣ Sublime, Ouid.

Tedæ faces ex Teda arbore quæ resinam fundit cognata Pino, Pinastro, Piceæ, Piceastro, Abieti, Larici, abundans succo, parcior liquidiorq; quàm Picea, flammis ac lumini sacrorum etiam grata, Plinius, Theophrastus. ℣ Pingues, Lucret. ℣ Iugales. Nouam nuptam quinq; pueri faces accensas manibus gestantes præire solebant, Plutarcho, Festo, SPINEAE, Catull. In eosdem situs comitatur & spina, ait Plinius, nuptiarum facibus auspicatissima, quoniam inde fecerint pastores qui rapuerunt Sabinas, ut author est Massurius. Nunc facibus Carpinus, & Corylus familiarissimæ. ℣ Castæ, Virg. ℣ Pineæ, Ouid.

Tela, tenuis, Virg. ℣ Pendula, Ouid.

Telamon Aeaci & Endeidis filius, qui ex Aegina insula abiit Salamina, ubi sumpta uxore Salaminiorũ regis filia imperauit insulæ, qua defuncta Eriboeã Alcathi Atheniẽsis

uxorem duxit, postmodum Troiano interfuit bello unà cum Hercule, qui Telamoni Hesionem Laomedontis filiam tradidit ob eius egregia merita, primus enim per vim urbem intrauerat, authores Pindarus, Diod. ¶ Æacides, Ouid.

Telchines Maris filii, qui primi Rhodum è Creta profecti inhabitarūt. Fert sanè eos una cū Caphyrna Oceani filia nutrisse Neptunū ab Rhea illis datū. Fuisse quoq; eos aiunt quarūdam artiū inuentores, aliaq; ab ipsis utilia permulta in usum hominū deducta. Statuas insuper deorū fabricasse primo, quædamq; antiqua eorum nomine fuisse appellata. Nam apud Lydios Apollo Telchineus, Iuno ac Nymphæ apud Ialysios Telchiniæ, apud Camireos Iuno Telchinia dicuntur, Incantatores ēt uolunt eos fuisse, & tanquam magos nubes himbres grandinem niuem inducere, ac mutare proprias formas quū uellent, solitos. Inuidi quoq; in doctrina artium extitere, primiq; ferrū & æs fabricati sunt, nam & Falcem Saturno fecerūt. Eorum nomina referunt, Actæus, Megalesius, Ormenus, Lycus, Mimon, & Nicon. Hos quidam & Curetas esse autumant, Tzetzes, Strabo, Diod. ¶ Ialysii, Ouid. Ialysus, Lindus, Camirus, Solis ex Rhodo filii Rhodū insulam tenuerunt, urbibusq; singuli nomen dederunt, Strabo, Diodorus, Pindari interpres.

Telegonus Vlyssis & Circes filius, qui patrem rostro piscis qui Trygon dicitur à matre accepto interemit, ut tradit Oppianus, & Eustathius. ¶ Parricida, Horat. ¶ Ææus, Propert.

Telemachus Vlyssis & Penelopes filius, à Cassiphone sorore interfectus, ob occisam à se Circen matrem, Lycophronis interpres, Home. ¶ Penelopæus, Ouid.

Telemas qui prædixit Polyphemo aliquando futurū, ut ei oculus effoderet ab Vlysse, Vaticinio insignis. Eurymi filius, authores Home. & Theocritus. ¶ Eurymides, Ouid. ex Home. Τήλεμος Εὐρυμίδης ὃς μαντοσύνῃ ἐκέκαστο.

Telū, volatile ferrū, Lucidū, Lucret. ¶ Martium, acutū, sæuū, Virg. ¶ Æratū, Tibull. ¶ Vulnificum, penetrabile, iaculabile, exitiabile, violentū, bellicum, forte, missile, Ouid.

Temo, æreus, Virgilius.

Tempe Thessaliæ loca amœnitate præcipua, de quibus ita Pli. & Strabo. In eo cursu Tempe uocant V. M. Pass. Longitudine, & ferme sesqui iugeri latitudine, ultra visum hominis attollentibus se dextra læuaq; leniter conuexis iugis. Intus sua luce uiridante allabit Peneus, Viridis calculo, amœnus circa ripas gramine, Canorus auium concentu, accipit amnē Titaresium è Titaro monte fluentem, nec recipit, sed olei modo supernatantem, (ut dictum est ab Homero) breuiq; spatio portatum abdicat, pœnales aquas, dirisq; genitas argenteis suis misceri recusans. Ab his locis (ut scribit Diodorus) ubi lata stagnabat in campis aqua, Hercules ducta fossa, aquā deduxit, Thessaliæ circa Peneum fluuiū campos fertiles præbens, Strabo uero ait. Antiquis aūt sæculis, ut fama est, totus campus stagnabat, quem aliis ex partibus montes coercebant, cum etiam Litus altiora campis haberet loca. Terræ autem motibus factis abrupta sunt quæ nunc uocantur Tempe, & ab Olympo abscissa,

Ossa,

Ossa, & hac Peneus effluxit in mare, & oram illam siccatam reddidit ¶ Viridãtia, Catull. ¶ Frigida, Peneia, Virg. ¶ Thessala, uentis agitata, Horat.

Tempestas, sæua, opaca, uolans, Lucret. ¶ Fœda, miseranda, sonora, Virg. ¶ Horrida, Horat.

Templa, delubra, fana, decora, sancta, Lucret. ¶ Alta, sacrata, Virg. ¶ Sacra, Tibull. ¶ Sublimia, uenerabilia, Ouid.

Tempora, caua, Virg.

Tempus, immensum, Lucret. ¶ Irreparabile, Virg. ¶ Edax rerum, Ouid.

Tenebræ, cæcæ, Lucret. ¶ Immundæ, Propert. ¶ Pruinosæ, Ouid.

Tenedos Insula è regione Ilii, habens in circuitu stad. M. CC. antea Leucophrys dicta, postea Tenedos à Tene filio Cycni Neptuni filii, extra Hellespontum posita Sigæis aduersa litoribus, Strab. Interpres Hom. Plin. Mela, Hyginus, Cicero. ¶ Insula notissima fama, Virg.

Tentoria, candida, Ouid.

Terebinthus arbor in Syria. Est aũt & Mascula sine fructu, fœminæ duo genera, alteri fructus rubet lentis magnitudine, alteri pallidus. Cum uite maturescit, non grandior faba, odore iucundior, tactu resinosus circa Idam Troadis. Sed in Macedonia breuis arbor hæc atque fruticosa. In Damasco Syriæ magna, Materies ei admodum lenta ac fidelis ad uetustatem, eximii ac nigri splendoris, Dioscorid. Plinius. ¶ Oricia, Virg. ab Orico Macedoniæ oppido à Colchis condito, author Plinius, Stephanus.

Tereus, Daulidis rex, quæ & Drymæa dicitur iuxta Delphos paulisper ad orientem, ubi quæ de Tereo Thrace in Vpupam mutato, & Philomela fabulis uulgata sunt patrata perhibentur. Verum Thucydides ad Megaram scribit. Loco autẽ nomen à densitate arbustorum inditum est, δαυλοὺς enim densos appellant. Homerus quidem Daulida dixit, Posteri uero Dauliam, Strabo, Plinius, Pausanias. ¶ Threicius, Odrysius, sæuus, barbarus, crudelis, ferus, Sithonius, Thracius, Ismarius, Ouid.

Terga, dura, Ouid.

Terra, Tellus, frugiferens, dædala, uiuida, magna, omniparens, alma, ferax, rerum commune sepulchrum, alta, Lucret. ¶ Dura, Catull. ¶ Maxima, iustissima, iacens, uasta, optima, Virg. ¶ Bruta, huda, iners, Horat. ¶ Benigna, Tibull. ¶ Iusta, Propert. ex Menandro, quia tantũdem reddit quantũ accepit, & eo amplius. ¶ Magna parens, uiuax, opaca, omnifera, lata, prodiga, fœcunda, optima matrum, Ouid.

Terror, trepidus, teter, Lucret. ¶ Gelidus, Ouid.

Tethys Cœli & Terræ filia, Oceani coniux, Hesiodo. ¶ Longæua, cana, Titanis, Ouid.

Teucrus Scamandro & Idæa nympha genitus, qui Troadi primũ imperauit, & subiectos populos à se Teucros nominauit, Diod. Dionys. Alicarnas. ¶ Maximus, Virg.

Teucer Telamonis ex Hesione Laomedōtis filius, qui Troia euersa quū sine Aiace fratre in patriā Salamina reuersus esset, à patre expulsus, Cyprum tenuit, auth. Euripides, Pindari interpres. ¶ Salaminius, Impauidus, Horat.

THAIS meretrix famosissima Attica, quā Alexander magnus secū habuit, post cuius obitū Ptolemæo primo Aegypti regi vxor fuit, ex qua Leontiscū & Lagū filios sustulit, et filiam Irenen, quam Solon vxorem duxit, auth. Athenæus. ¶ Menandrea. Propertius.

Thamyris, & Thamyras, Philammonis & Argiopæ, siue Arsinoæ Parnassiæ nymphæ filius, cuius mater ex Boeotia in Thraciā ad Odrysas populos trāsmigrauit. Fuit Lini discipulus. Vates octauus, siue ut alii, quintus an̄ Home. Hic cū plurimū in musicis excelleret ex Oechalia proficiscēs, cū apud Dorion Achaiæ urbē Musas in certamē prouocasset, ab eis supatus Cithara atq; oculis priuatus est. Citharam in Balurā fluuiū proiecit. In primis canorū cōcinnūq; carmen eius fuisse tradunt, bellūq; Titanū aduersus deos dimicatū carmine condidisse. Hunc primū pueri amore captū fuisse proditū est, Hymenæū scilicet Calliopes & Magnetis filium in deliciis habuisse. Nonnulli vero Cretensem Talonem, siue Talū Rhadamanthi pueri amore captū dicunt. Sunt qui Laium asseuerent Chrysippū Pelopis filium hunc ad vsum rapuisse. alii Italos primos in diutinis bellorum expeditionibus necessitate coactos maribus fuisse abusos autumant. Cæterū omnes ferè in hoc consentire videntur, Iouem Cretensem Ganymedis pueri forma pellectū masculæ veneris primum apud omnes fuisse authorem, authores Home. Diodor. Pausan. Plutarchus, Athenæus, Suid. Homeri interpres. ¶ Cantor, Prop.

Thapsus insula iuxta Syracusas penè fluctibus par. Seruio. Est & altera in Africa Straboni Plinioq;. ¶ Iacens, Virg.

Theatrum, magnum, Lucret. ¶ Altum, Virglius. ¶ Cauum, Propertius. ¶ Marmoreum, Ouid.

Thebæ Ægypti urbs Heliopolis nuncupata, quam Busiris condidit. Cuius mœnia CXL. sint stadia ambitu cōplexa. Eam magnis ædificiis ac speciosis deorū templis aliisq; ornamentis honestauit. Simili modo & priuatorū domos usq; ad quartā vel quintam contignationē construxit. Ciuitatem insuper omnem omniū non Aegypti solū, sed etiam totius orbis reddidit felicissimam. Huius urbis propter eius potentiam excellentiamq; ubiq; diffusam & Poeta meminit, inquiens, Aegypti Thebas ornatas ædificiis, in qua urbe centū sunt portæ, inq; earū qualibet custodes ducētos excellere equis & curribus aiunt. quidam asserunt non centum portas fuisse ciuitatis, sed plures, egregiasq; templorū portas, à quibus centū sit tanquam plurimarū portarum dicta. Ex ea viginti millia currnū ad bellū prodire, receptacula quoq; equorum centū, quorum singula supra ducentos equos caperent iuxta flumen inter Memphim ac Thebas Libyam uersus fuisse dicunt. Plura apud Diodorum, Strabonem, Solinum, Plinium. ¶ Palmiferæ, Propertius, Palmæ Thebaicæ, siue Thebaides, quæ & in tota Aegypto copiose proueniunt à Dioscoride & Plin.

commemorantur.

Thebæ Boeotiæ vrbs, Heptapyli à septem portis dictæ, quarũ vnà ab Electra Cadmi sorore nomen accepit, altera à Proeto viro indigena, Tertia à Nete, quã chordam Amphion in ea dicitur excogitasse. Quarta Cranea. Quinta Hypsista, super quam Hypsisti Iouis templũ erat. Sexta Ogygia. Septima Homolois. Cadmus ex Boeotia profectus bouem ducem quam ex armento Pelagontis filii Amphidamantis emerat secutus condidit, unde & nomen, Socios habuit ad construendam vrbem Hyperenora, Vdæum, Echionem, Chthonium, Creontem, Pelora, ex Draconis dentibus editos. Ex Ouidio, & Euripidis & Apollonii, & Lycophronis interprete, & Pausania. Strabo tradit Cadmum arcem Cadmeam muro uallasse, & regnum suis posteris reliquisse, qui deinceps arci Thebas addiderunt. ¶ Echioniæ, ab Echione, Horat. ¶ Cadmeæ, Dirceæ, veteres, Propert. ¶ Aoniæ, Oedipodioniæ, ab Oedipo Laii Thebanorum regis ex Iocasta Creontis filio, qui per ignorantiam occiso patre (quemadmodum illi Oraculum dixerat, ut refert Chalcidius, Caue vetitos liberum sulcos feras, Generatus ille te mactabit impie, Et omnis aula respergetur sanguine) Thebanum regnum tenuit, ignotam matrem uxorem duxit, quatuorq; ex ea genuit liberos, Eteoclem, Polynicem, Iocastam, Ismenen. Alii tradunt Oedipum ex Iocasta genuisse Phrastorem & Laonytum, ex Eurygania vero Periphantis filia Iocastũ, Antigonẽ, Ismenen, à qua Ismene Boeotiæ fons, Ethcoclẽ et Polynicẽ, qua mortua Astymedusam Stheneli filiũ duxit. Hi itaq; quũ ad ætatem peruenissent paterna impietate cognita Oedipum coegerunt ob dedecus non egredi domum. Ipsi sumpto regno fœdere sanxerunt, vt singuli alternis annis regnarent, primusq; imperii annus Eteocli maiori natu cederet. Is acto anno, petenti ex fœdere renuit tradere regnum fratri. Inde bellum maximum exortum, quo vrbs capta est, Sophocles, Euripides Diodorus. ¶ Vrbs Draconigena, Ouidius.

Thebani, Sidonii, anguigenæ, proles Mauortia, Ouid.

Thebæ, siue Theba, Cilicum ciuitas in Troade, quam Achilles populatus est. Eam Eetion Andromaches pater tenuit, prius Atramytion appellata est. Atramus enim genere Pelasgus aliquando in Idam quæ Lyciæ subiacet profectus, vrbem ex suo nomine Atramytion condidit. Cũq; Theben filiam locare in matrimonium vellet, eaq; propter formæ raritatem à multis peteretur, hanc procis conditionem proposuit, ut Gymnico certamine inito premium illa uictori cederet. Itaq; pluribus superatis Hercules superuenit, qui uictor uxorem assumpsit, & urbem sub Placio Ciliciæ monte construxit, atq; ab uxoris ac montis nomine Hypoplacias Thebas appellauit. Strabo, Plinius, Homeri interpres. ¶ Eetioneæ, Ouidius.

Thelephus, ut alii Telephus, Herculis ex Auge Alei Arcadiæ regis filius, Hercules nanq; in Arcadiam profectus ad Aleum regem diuertit, ibi cum filiam Augen ab se cognitam grauidam reliquisset ad Stymphalon transit, Aleus tumore uentris

filiæ cognito, quæſiuit quis eam corrupiſſet, at illa Herculem reſpondente, fidem dictis abnuens pater, eam nauiculario in mari mergendam dedit. Illa in nauim deducta, iuxta Partheniū montem in ſylua quadam filiū peperit; eoq; inter uirgulta abſcondito ad nauim rediit. Nauiculator deinde eam dono dedit quibuſdam ex Caria in Aſiam profecturis, qui Augen Myſiæ regi Teuthranti tradidere, Infantem in Parthenio relictū paſtores Corythi regis quū reperiſſent à cerua exhibito hubere nutriri, ad regem detulerūt. Quem Corythus ut filiū educans, Thelephi, eo q̄ fuerit à Cerua nutritus: θηλὴ nāq; mamma, ἔλαφος cerua dicitur, nomen dedit. Hic uir factus matrem quærens uenit in Delphos, reſponſoq; accepto ut in Myſiā nauigaret ad Teuthrantem regem, inuenta matre, cognitoq; cuius eſſet filius, magno in honore habitus eſt, Teuthras liberis maribus orbatus Argiopen filiam Thelepho deſpondit, regniq; ſucceſſorem inſtituit. Ad hūc ferme modū Diodo. rem narrat, & ex parte tangit Pauſanias. Euripides uero prodit Augen ab Aleo patre, cū ab Hercule compreſſa deprehenderetur, in urna quadam cū Thelepho filio impoſitam, & in mari demerſam eſſe, ſed Palladis prouidentia urnam ad Caici hoſtia tranſmiſſam euaſiſſe. Teuthrantem quū eos excepiſſet, Augen in uxorem, Thelephū etiam pro filio habuiſſe, quæ fabuloſa Strabo exiſtimat. Verū Teuthrantem & Thelephū regioni imperaſſe quæ Teuthraniæ & Caico proxima eſt. Thelephi vulnus à ſe inflictū Achilles herba, quæ ob id Achilleos uocat, ſanauit. Alii primū æruginem inueniſſe vtiliſſimam emplaſtris, atq; ex cuſpide gladio in vulnus decuſſiſſe ferunt, author Plin. ¶ Myſus iuuenis, Propert. à Myſia maiori, quæ per Phrygiam & ſupra Troadem in Galatiam vergens late patuit, nam & Teuthraniam, quæ ſupra Aeoliam eſt, Myſi habitarunt ex Europa profecti. Sunt autem quatuor Myſiæ, in Europa ſuperior & inferior, in Aſia maior & minor. Maior poſtmodum Aeolis dicta eſt, ex Plinio, Mela, Strabone, Ptolemæo. ¶ Lyrneſius heros, hoſtis Achilleus, dux Myſus, Ouid.

Themis, Cœli Terræq; filia, quam diuinandi artem, ſacra cultuſq; deorū introduxiſſe dicunt, eaq; quæ ad bene uiuendum & pacem pertinent oſtendiſſe. Hanc eius nuptias fugientem Iuppiter in Macedonia compreſſit, hinc & Ichnis oppido datum nomen à puellæ ueſtigiis quæ ſecutus eſt & legit Iupiter, quum eam perquireret, in eo Themis Ichnea colebatur. Præterea hanc deam putabant quæ præciperet hominibus id petere quod fas eſt, eandemq; id eſſe quod & fas eſt. Et ante Apollinem Oraculum in Parnaſſo tenuiſſe, atq; Deucalioni ſortem dediſſe, Autho. Home. Orpheus, Heſiodus, Lycophron, Philetas, Diod. Strab. Suid. Feſtus, Ouid. ¶ Venturi præſcia, fatidica, ſacra, alma, Parnaſſia, Ouid.

Themiſtocles Neoclis filius Athenienſium dux, cuius geſta memoriæ cōmendarunt, Thucydides, Plutarch. Iuſtinus, Æmylius Probus. ¶ Neoclides, Ouid.

Theocritus Praxagoræ & Philinnes filius, ut alii, Simmichi, Syracuſanus, quanquā alii Coum fuiſſe malint, uerum Syracuſas tranſmigraſſe. Magno Doridis linguæ succeſſu Bucolica conſcripſit. Bucolicorum uero poetæ tres enumerantur, Hic, et

Moſchus

Moschus Siculus, & Bion Smyrnæus, ex quodã loco quẽ Phlossam appellant, author Suidas. ¶ Pastor Siculus, Syracusius, Virg.

Theophane Bisaltidis filia formosissima, quã Neptunus in Arietem versus compressit vnde natus est Aries aurato vellere insignis, author Hyginus. ¶ Bisaltis, Ouid.

Thermodon amnis Scythiæ primũ Crystallus appellatus, qui hostiis nonaginta sex in mare prorumpit, ortus ad Castellum quod vocant Phanaræã, præterq; radices Amazoni montis lapsus. Fuit & oppidũ eodem nomine, Strabo, Plutar. Pli. Apollonius Rhodius. ¶ Celer, Prop. ¶ Citus, fœmineæ cognitus turbæ, Ouid.

Thermopylæ paruusq; & angustus uiatoribus à litore Locros petentibus, & ex Thessalia transitus. Nam Oeta mons Thessaliæ in cacumen attollitur, & in rupes acutas præcipitesq; finitur, paruumq; transitum relinquit, quẽ Pylas, id est portas & angustias, uocitant. Sunt. n. Portæ ipsius Græciæ inter Parnassum et mare, viginti quinque pedũ latitudine, atq; Thermopylas, quia ibi sunt prope θέρμαι id est calidæ aquæ magno in honore vti Herculi à Pallade constructæ, Strabo, Liuius, Pli. Int. Demosth. Vlpianus, & Harpocration. ¶ Oetææ, Catull.

Theseus Aegei, ut alii Pandionis Athenarũ regis, ut alii, Neptuni ex Aethra Pitthei filius. Cæterũ Ægeus, post Meliten Opletis filiam, itemq; Chalciopen Chalcodontis filiam, Aethrã duxit, post quã Medeã sibi matrimonio copulauit, ex Athenæo, et Euripidis Int. de Theseo quicquid à nobis desiderari poterat accuratissime simul, & copiosissime prosecuti sunt Diodorus, Pausanias, Plutarchus. Illud tantũmodo hoc loco referre libet propter Virgilii carmen, Sedet æternũq; sedebit infelix Theseus, quod ex Apollonii interprete, & in Phocicis Pausania didicimus, Panyasim poetam cecinisse Theseo & Pirithoo saxum ingens corpori innatum quod eis loco sedis, ac vinculorum sit. Addit Apollonii et Homeri Interpres, Herculẽ quũ iam portis Orci appropinquasset Theseũ immobili sede sedentẽ ab inferis eduxisse, Pirithoum vero nulla ratione, nullis uiribus ab immobili saxo diuellere potuisse, id quod Horatius tetigisse uidetur quã ait. Nec Lethæa ualet Theseus abrumpere charo uincula Pirithoo. Itemq; Theseum uxores plures habuisse, Helenam, Ariadnam, Hippolyten Cercyonis, Itemq; Sinidis filias, Meliboeam Aiacis matrem, Hippen, Æglen, Phædram, Phereboeam, Athenæus. ¶ Ingratus uir. Tibull. ¶ Maximus, fortissimus, Aegides, Cecropides, inclytus, Troezenius, apud Troezenem nanq; urbem nutritus est, Diodorus, NEPTVNIVS heros, magnanimus, generosus, periurus, Ouid. ut qui fidem Ariadnæ promissam fregerit ac uiolarit, qua de re longum Ouidii, & Catulli carmen.

Thessalia regio hinc Atticam, illinc Macedoniam habens, multis antea nominibus dicta, à Pyrrha Deucalionis uxore Pyrrhæa, ab Aemone rege Pelasgi filio Aemonia, demũ ab eiusdẽ, siue ut alii uolunt, Philippi filio, Thessalia, uniuersa regio ab Aleuato Pyrrhæ filio quatuor in partes diuisa est, Thessalioten, Pelasgioten, Phthioten, Iolcioten, authores Stephanus, Strabo, Pli. ¶ Aemonia, ritualis, Horatius.

Thespiades, siue vt in nõnullis codicibus, Thestiades, quinquaginta Thespii filiæ, Ipse

vero Thespius Teuthrante Pandionis Athenarũ regis filio natus est, vt scribũt Stephanus & Eustathius, ut Diodo. fuit nobilis Atheniensis Erechthei filius, qui imperans ei, quæ ab illo denominata est regioni, ex pluribus uxoribus filias genuit quinquaginta, Hercules puer adhuc, sed robore præstans, cupiens ex eis prolem suscipere, vocato ad sacrificiũ patre, quũ opipare illi epulas parasset, accersitis filiabus singulatim cognouit omnes, ex quibus geniti quinquaginta & duo mares, maior etenim natu cũ minori sorore geminos ædidit, omnes eiusdem ferme ætatis, cõmuni nomine Thespiadæ dicti sunt, auth. Herodotus, Athenæus, Diodo. Suidas, Pausanias, Eustathius, Arnobius. ¶ Teuthrantia turba, Ouid.

T hetis Nerei ex Doride, ut Hesiodus, siue, ut Dares Phrygius, Chironis filia, qui Nereus in Pelei ac Thetidis nuptiis dictus sit. Hanc Iuppiter pulchritudine corporis inductus, quũ in cõnubiũ peteret à Prometheo admonitus Parcas cecinisse, quicũq; Thetidis fuisset maritus eius filiũ patria fore laude clariorem, ne id quod ipse Saturno patri fecisset pati cogeretur, destitit Thetim uelle ducere vxorem, & Prometheũ pro beneficio à vinculis liberauit, Peleus vero Thetim in Sepiam piscem mutatam rapuit apud Promontoriũ Magnesiæ quod eam ob causam Sepias dictum est. Euripidis Int. Plinius, Hyginus. ¶ Pulcherrima, cana, Neptunine, Catull. ¶ Filia Nerei, Virg. ¶ Marina, cærula, Horat. ¶ Nereis, Tibull. ¶ Aequorea, pulchra, aquosa, numen aquarum, Ouid.

T hiene vna ex Hyadibus, quæ Bacchi nutrices fuerunt, & Dodonides nymphæ appellatæ sunt, Hyginus, Interpres Homeri, Sunt qui, ut ait Athenæus, Musas Bacchi nutrices fuisse uelint, Theophrastus vero Nymphas reuera Bacchum enutrisse asserit. ¶ Dodonis, Ouid.

T hiodamas Dryopum in Epiro rex, per quos Hercules cũ Deianira uxore, & Hyllo filio iter faciens, incidit in Thiodamantem arantem, à quo cibũ cũ petiisset, ille negauit, Hercules iratus Thiodamantis boues mactauit, Thiodamas Dryopũ exercitu cõtracto in Herculem impetum fecit, Hercules exercitu profligato Thiodamantem interfecit, filiũq; eius Hylam abduxit, author Apollonii interp. ¶ Inhumanus, Ouid.

T hisbe Pyrami amor, Hygino, & Nasonis carmine memorata. ¶ Babylonia, Ouidius.

T hoas Andræmonis filius Aetolorũ dux, apud Homerum. ¶ Clarus, Andræmone natus, Ouid.

T hoas Bacchi ex Ariadna Minois filius, ex qua etiam Oenopionem qui Chium tenuit, Staphylum, Latramyn, & Tauropolim suscepit, Thoas uero Lemnũ ac Tauricam regionem tenuit nomen à velocitate pedum adeptus. Diodorus, Homeri interpres, Euripides ¶ Magnus, Minous, Ouid.

T holus, curuus, Ouid.

T horax, ahenus, Virg.

T hracia regio Europæ in Strategias quinquaginta diuisa. Ei nomen dedit Thrax Oceani & Parthenopes filius, ut alii Thracia Oceani & Parthenopes filia. Ea à Ponticis

lateris fronte usque ad Illyricos penitus immissa quà latera agit Istro pelagoque contingitur. Regio nec cælo læta nec solo, & nisi qua mari propior est infœcunda, frigidaque. Viris asper atque indecens corporũ habitus est. Cæterum ad ferociam et numerũ ut multi immitesque sint maxime ferax, Mela, Plinius, Strabo, Lycophronis interpres. ¶ Horrida, Catull. ¶ Thraca, mauortia, Virg. ¶ Thrace, bello furiosa, Horat. ¶ Bistonis ora, gelida, armifera, Ouid.

T hraces, Bistonii, Lucret. ¶ Strymonii, Virg. ¶ Impii, Horat. ¶ Sithonii, Odrysii, Ismarii, Ouid.

T hulæ insula vltima omnium quæ memorantur, sex dierum nauigatione in septentrionem à Britania distans, ubi solstitialibus diebus accedente sole propius uerticem mundi, angusto lucis ambitu subiecta terræ continuos dies habere senis mensibus, noctesque è diuerso ad Brumam remoto traditum est. Strabo, Plinius. ¶ Vltima, Virgil.

T hus, Sabæum, masculũ, Virgil. quod rotunditate guttæ pendet, masculũ vocamus: cũ alias non fere mas vocetur vbi non sit fœmina. Religioni tributum ne sexus alter usurparetur, Masculum aliqui putant à specie testiũ dictũ, author Plin. ¶ Piũ, blandum, sanctum, Tibull. ¶ Sacrum, uot uum, Solenne, Ouid.

T hybris fluuius insignis, qui è media ferè longitudine Apẽnini finibus Aretinorũ profluit. Etruriam ab Vmbris, ac Sabinis, mox citra. XIII. M. Pass. urbis Veientem agrum à Crustumino, dein Fidenate, Latinũque à Vaticano dirimens, antea Thyberis, deinde Thyberinus à Thyberino Albanorũ rege, primũ Albula, à colore dictus, Thybris uero, ut alii perhibẽt, ab amne Siciliæ qui præterit Syracusas, quẽ Thymbrim Theocritus, Hymbrim Theætetus, Asclepiades Myrleanus per D. literã Dybrim uocat, ut Virgilius, à Thybri Thuscorũ rege, qui iuxta hunc fluuiũ, ut Seruius scribit, pugnans cecidit. alii uolunt hunc ipsum regem latrocinatum esse circa huius fluminis ripas, & transeuntibus crebras iniurias intulisse, unde Thybris quasi ὕβρις dictus sit ἀπὸ τῆς ὕβρεως hoc est iniuria. Sunt qui, ut ait Varro, à uicino Veientum regulo Thyberi dixerint appellatũ Thyberim. Sunt qui Thyberim priscũ nomen latinũ Albulam uocitatũ literis tradiderint, Strabo, Plinius, Seruius, Stephanus. ¶ Tyrrhenum flumen, Thuscus, lenis, Lydius, Ausonius, Laurens, cælo gratissimus amnis. Ex Catone, qui in Originibus ait, Italia circa Thyberim, ut qui inter omnes Italiæ amnes in omnium deorum & principum tutela esset, SANCTVS, pulcherrimus, amœnus, corniger, hesperidum regnator aquarum, Virg. ¶ Apenninigena, nubilus, altus, liquidus, pomifer, harenosus, Lubricus, Ouid.

T hyestes Pelopis Tantali & Hippodamiæ filius, qui Atrei fratris Aeropæ corrupta uxore imperiũ ad se transferre posse iudicauit. Hinc ab Atreo est regno pulsus, deinde per spẽm reconciliationis Atreus fratrẽ reuocauit, cui filios apposuit epulandos, Postmodũ Thyestes ex oraculo cũ filia sua Pelopea concubuit, unde natus est Aegisthus, qui & Atreũ, & Agamẽnonem occidit. Nota res ex Tzetzæ

monumentis, & Hygino, & Tragœdia Senecæ. ¶ Tantalides, sceleratus, Ouid.

Thymbra herba, quæ & Cunila appellatur, incultis & asperis locis nascens, Plin. Columella. ¶ Grauiter spirans, Virg.

Thymum, siue thymus, & thyma multitudinis numero, surculosus frutex, exilibus foliis & angustis circūdatus, capitulis in cacumine flore purpureo refertis, Gracili solo & petroso prouenit, apibus gratissimus, Dioscorides, Pli. Columella. ¶ Cecropiū, Virg. propter Hymettū. ¶ Canum, Ouid. Duo nāq; sunt genera eius, candidum radice lignosa in collibus nascens, quod & præfertur, Alterum nigricans, florisq; nigri, Theophrast. Pli.

Thyrsi, molles, Virg. ¶ Frondentes, Ouid.

TIARAS masculino genere apud Virgiliū, & Tiara fœminino apud Ouid. capitis ornamentū in modū infularū Magorū, quod Persarū reges tantummodo erectū ferebant, cæteri principes ac duces parte altera declinans, Strabo, Suidas. ¶ Sacer, Virg. ¶ Purpureus, Ouid.

Tibia, in sacris Cybeles frequens, cuiq; locus erat ad puluinaria præcinendi, Tibiæ sacrificæ Thuscorū è buxo, ludicræ uero Loto, ossibusq; asininis & argento fiebant. Obliquā tibiam Midas in Phrygia inuenit, geminas tibias Marsyas in eadem gente, authores, Pli. Solinus, Festus, Lucretius. ¶ Caua, Lucret. ¶ Barbara, Catull. ¶ Curua, ebur, buxus berecyntia, Virg. ¶ Querula, berecyntia, Horat. ¶ Dulcis Tibull. ¶ Rauca, eburnea, Propert. ¶ Buxus rauca, buxum multiforum, Phrygia, arūdo Tritoniaca, propter Palladem Tritoniam, quæ dicitur terebrato buxo tibiam effecisse, quā cum inflaret uidit genas intumuisse, orisq; deformitate perculsa tibiam in Mæandrum fluuium abiecit, quam Marsyas collegisse fertur. Testes Aristo. Ouid. in fastis, & Propert. BVXVM Phrygium. Ouid.

Tibicen, Tyrrhenus, propter Lydios modos. Porro Lydii in Etruriam, Thusciamq; coloni uenerunt, unde Thusci, & Tyrrheni Lydii appellantur, author Pli. ¶ Pinguis, Virg. uel ꝙ non sit subtilis musice barbara, uel ꝙ tumeant buccæ inflantis tibias, ut ait Probus, siue ut Seruio placet, Pinguis uictimarum carne, ut Plautus in Aulularia. Tibi dabitur pinguior fidicina, quia propter assidua sacrificia pingues fiunt. ¶ Thuscus, Ouid.

Tibullus poeta Elegiarū scriptor, in quibus teste Ouidio, & Quintiliano primas tenuit, natus Hircio & Pansa consulibus, qui annus etiam Nasonis poetæ natalibus insignis fuit, Plautiam ficto Deliæ nomine celebrauit, ut scribit L. Apuleius. ¶ Cultus, Ouidius.

Tibur, urbs in conspectu Romæ, non longe ab ea distans, ut ait Strabo. Conditū Tibur sicut Cato facit testimonium à Catillo Arcade præfecto classis Euandri, sicut Sextius, ab Argiua iuuentute. Catillus enim Amphiarai filius post prodigialem patris apud Thebas interitum Tydei aui iussu cum omni fœtu missus, tres liberos in Italia procreauit, Tiburtum, Coram, Catillū qui depulsis ex oppido Siciliæ ueteribus Sicanis, à nomine Tiburti fratris natu maximi urbem uocauerunt. Ita quidē

Sextius referente Solino, Pli. tamen Tiburtum Amphiarai filium fuisse testatur. ¶ Superbum, Tiburtia mœnia, Virg. ¶ Argeo positum colono, si pinum, hudum, uuidum, fertile, Horat. ¶ Herculeũ Proper. Erat enim Herculi dicatũ ut in Priapeio carmine legitur. Gades Herculis, humidũq; Tibur. & Strab. Tibur, inquit, Herculeum est. Fuit & Tibure Bibliotheca nobilis in templo Herculi sacrato, Cuius meminit Gellius. ¶ Argeum, Ouid.

Tigris, quã Hyrcani, & Indi ferunt, animal uelocitatis tremendæ, & maxime cognitæ dum capitur. Totus eius fœtus, qui semper numerosus est, ab insidiatore rapitur equo quam maxime pernici, atq; in recentem subinde transfertur. At vbi vacuum cubile reperit fœta, (maribus enim cura non est sobolis) fertur præceps, odore uestigans. Raptor appropinquante fremitu abiicit unũ ex Catulis. Tollit illa morsu, & pondere etiam ocyor acta remeat, iterũq; consequitur, & subinde, donec in nauẽ regresso irrita feritas sæuit in litore, author Plin. Eiusdem nominis est fluuius Armeniæ, qui Araxem flumen & Arsacida paludem illabitur, antea Sollax dictus, Tigris uero q; Bacchus in Tigrim mutatus Alphesiboeam puellam per id flumen transtulerit, ex Plutarcho. ¶ Armenia, rabida, Pessima, atra, Hyrcana, Hyrcania regio Asiæ cui Caspii proximi sunt, ut ait Solinus, ab iis Caspius sinus, qui & Hyrcanus dicitur, ut tradit Artemidorus, Stephanus Caspios & Hyrcanos confundit, alii separant. IMMANIS Virg. ¶ Aspera, Horatius. ¶ Gangetica, sæua, maculosa, Ouid.

Tilia arbor mas & fœmina, fructus eius à nullo animaliũ attingitur, foliorũ corticisq; succus dulcis est, Inter corticem & lignũ tenues tunicæ multiplici membrana, à quibus uincula Tiliæ uocantur. Tenuissimæ earũ Philyræ coronarum lẽniscis celebres, antiquorũq; honore. Materies teredinem non sentit, proceritate perquam modica, uerum utilis. Mollissima tilia, eademq; calidissima, Plin. Theophrastus, Græci eã Phillyream, & Philyram, ut & Horat. vocant. ¶ Pinguis, Virgilius. ¶ Mollis, Ouid,

Timauus amnis in Aquileiensi agro nouem capitibus exurgens, imo hostio emissus, è mõtibus delatus decidit in profundum, deinde infra terram absorptus stad. circiter C. & XXX. erumpit in mare, authores, Mela, Pli. Strabo. ¶ Iapis, Mare proruptũ, pelagus sonans, ex Varrone qui ait, hunc fluuium ab incolis mare uocari. MAGNVS, Virg.

Timor, mœstus, ater, Virg. ¶ Sollicitus, pauidus, consternatus, Suspensus, Ouid.

Tineæ, dirum genus, Virg. ¶ Agrestes, Ouid.

Tinnitus, acutus, Ouid.

Tiresias uates Eueris, siue Eurymi filius, cuius cæcitas in prouerbium abiit, qui quum captiuus Thebarum urbe capta ab Epigonis duceretur, ac de uia siti oppressus ex Tilphossa fonte frigidissimo potasset, ex hac uita emigrauit, quem sui ciues magna cum pompa sepulturæ mandarunt, Deorum illi honores tribuentes. Primũ fœmina fuit, si Sostrato poetæ credimus, quũq; Apollini à quo vaticinandi artẽ edoctus fuerat pa

ctam mercedem, obscœnam scilicet, dare recusasset, ab eo in marē mutatus est. ut alii tradunt hic aliquādo in fœminā mutatus est, uel quia serpentes coeuntes vidēs, fœminam interemit, uel ꝙ Palladem nudam conspicatus est, postmodū cum serpē tem masculum occidisset, iterum mas effectus est. Idem ab Iunone excæcatus est, ꝙ arbiter electus, maiori concupiscentia atq; ardore fœminas quā viros flagrare iudicauerit, quā ob causam Iuppiter eū uaticinandi arte donauit, autho. Callimachus, Homerus, Pausan. Eustathius, Strabo, Aristophan. Lycoph. & Homeri interp. Athenæus, Diodo. Hygi. ¶ Doctus, fatidicus, augur, Ouid.

Tisiphone vna Furiarū, παρὰ τὸ τίνειν φονεῖς ꝙ puniat interfectores. ¶ Pallida, ultrix, Virgil.

Titanes Cœli Terræq;, quæ Titea dicta est, filii, numero. XVII. qui ab Ioue superati in vincula apud inferos missi sunt, Custosq; Saturnus additus, ne vincula frustrē tur. Eorum maximus Ophion monti, qui ab illo Ophionium dictus est, suppositus. Hos in Chalcide regnasse ostendunt ritus religionū, Briareo enim rem diuinā Carystii faciunt, sicut Aegeoni Chalcidenses, Solinus, Hesiodus, Homeri interpres, Orpheus, Diodorus, Hyginus. ¶ Genus antiquū terræ, Virg. ¶ Impii, immanes, innentus fidens, horrida brachiis, Horat. ¶ Validi, Ouid.

Tithonus Laomedonte & Strymo, siue Rhoeo Scamandri & Cassandræ filia natus, quem ferunt ab Aurora in cœlum sublatum, atq; immortalitate donatum, atq; illius succo perfusum, ad tantam peruenisse senectutem, ut tandem optauerit mori, atq; ita in Cicadam versum, Homeri, & Lycophronis interpres, Diodorus. ¶ Phryx, Ouidius.

Tityus Elares & Iouis filius, qui tamē Terræ creditus est, propterea ꝙ mater eo grauida Iunonis metu eū in subterraneis peperit. Ab Apolline & Diana interfectus ꝙ Latonæ uim inferre tentarit, vel ꝙ Dianam corruperit, apud inferos in nouē iugera distentus Vultures pascit, Home. Euphorion, Apollonii interpres. ¶ Terræ alumnus, Vir. ¶ Raptor, Horat.

TMOLVS Lydiæ mons, à Tmolo Martis & Theogones filio, Tantali patre, qui huic monti imperauit, qui antea Timolus, & Carmonium, à Carmone Bacchi & Alexirhoeæ filio, appellabatur, uitibus consitus. In huius montis cacumine, quod vocant, Temp. sin. CL. annis habitatores viuunt, Strab. Plutar. Tzetzes, Plin. ¶ Arduus, sacer. Ob Bacchum cui propter uineta dicatus est, author Euripides. SANCTVS, Ouid.

TOFVS, Scaber, Virg. ¶ Leuis, Ouid.

Tolūnius Veientū rex, quē Corn. Cossus tribunus militum equo deiectum interfecit, & interfecto spolia detraxit, caput abscissum spiculo gerens hostes fudit; Spolia opima in Templo Iouis Feretrii prope Romuli spolia solēni dedicatione dono fixit, auth. Liuius. ¶ Veiens, dux Veius, Proper.

Tonitrus, coruscus, Virg.

Tormentum pro supplicio, durum, Ouid.
Tormentum pro machina, ualidum, Lucret. ¶ Murale, Virg.
Tornus, facilis, Virgilius.
Torpedo, & Torpor, grauis Ouid.
Torquis, unca, Propertius.
Torrens, rapidus, Virg. ¶ Spumeus, Ouid.
TRABEA Toga Augurū ex cocco & purpura, Romanorū imperatorum insigne, quā fibulis annectebant circūdistinctam purpura & subtemine puniceo, gentilis ea uestis Romanis ualde honorifica, authores Dionysius Alicarnass. & Seruius. ¶ Parua, insigne imperii, Virg.
Trabes, altæ, Virg. ¶ Hymettiæ, Horat. hoc est marmoreæ, ut enim Strabo testatur, Effossio pulcherrimorum marmorum erat ex ora Hymettia. Et L. Crassus orator, Plinio teste, colūnas Hymettias habuit, nec tamen plures sex, aut longiores duodecim pedum. ¶ Longæ, Solidæ, Ouid.
Trachin Thessaliæ urbs, hoc est aspera, Heraclea quoque dicta, Conditam ab Hercule Stephanus, à Lacedæmoniis Strabo retulit. Nouit & hanc Homerus, Sophocles & Ptolemæus Heracleam Phthiotidis appellant, Strabo quandoque Trachiniam, duas eiusdem nominis prodendo, nouam & ueterem. Meminit & Diodorus, & Herodotus & Pli. ¶ Herculea, Aemonia, Ouid.
Tragœdia, seuera, Horat. ¶ Violenta, animosa, Ouid.
Tremor, gelidus, Virgilius.
Tribuli, asperi, Ouid.
Tridens Neptuni, magnus, Virg. ¶ Telum tricuspe, longum, Ouid.
Tripus sedes ænea habens tres aut quatuor pedes, & deo dicata, super quam Sibylla in Delphis sedens diuino se spiritui exponebat, unde diuini ignis radio illustrabatur, author Iamblichus, Diodorus quoque scriptum reliquit. Vatem unam constituere, mox & substruxere machinam qua conscensa uaticinari tuto posset. habebat illa bases tres, inde & tripodis nomen inditum. Aristophanis item interpres Pythiam Tripodi insidentem oracula ædere solitam scribit. ¶ Sacer, Virg. ¶ Phœbeus, Ouid.
Tripudium, citatum, Catullus.
Triptolemus Celei & Meganiræ, uel ut alii scripserunt, Metaniræ, ut alii, Deiopes filius, Musæi carminibus, si tamen Musæi sunt, traditum est, Triptolemum Cœlo Terraque editum. Feruntur & Orphei uersus, quibus perhibetur Dysaulem Eubuli & Triptolemi patrem extitisse, Choerilus Atheniensis tragicus scriptum reliquit, ex Amphictyonis filiabus genitos Triptolemum, & Cercyona. Hunc Bacchus colendis Atticis agris præfecit. Eundem Ceres, (cuius ipsa fuerat nutrix, quiquæ primus uera rota dicitur usus) in curru Draconum collocatum, ne cursu moraretur, iussit omnium

nationũ agros circũeuntem semina partiri, modũq; serendi docere quo facilius ipsi posteriq; eorum à fero uictu segregarentur. Bouem & Aratrũ primus hominum inuenit, quãquã id alii Brigæ Atheniensi ascribant. Ex Pausania, Diodoro, Hygino, Pli. ¶ Puer monstrator aratri, Virg. ¶ Mopscpius, Ouid.

Triton Neptuni ex Celæno Atlantis filius, ut ait Acesander, Lycophronis interpres tradit Tritonem Neptuni ex Amphitrite filium, umbilico tenus humanã speciem habere, inde usq; ad caudam Delphinis formam præferre, Pausanias Tritonem à se uisum perhibet, fuisseq; huiusmodi, Commixta illum esse forma hominis cum pisce, caput enim capillo contectum habere, sed qui neq; facile disterminetur, coloremq; referat eiusmodi, qualem in palustrium dorsis Ranunculorũ esse conspicimus. Naribus humanis, quãuis sub aurriculis branchias habere uisatur, os rescissum & latum, feriniq; complures in eo dentes, & glauci oculi, manus cum articulis ad humanã effigiem expressis, digitorumq; ungulæ cochlearum ostreis simillimæ. Reliquum corpus tenuibus contectum squamulis, caudatum desinit in Piscem, quales Delphinorũ extremæ partes. ¶ Semiferus, immanis, citus, Virg. ¶ Ceruleus, Canorus, Ouidius.

Tritonis concha, qua quondã uisum auditumq; Tritonẽ in quodã specu canentem Tiberio principi nuntiauit Olyssiponensium legatio ob id missa, Pli. authore. Hanc quoq; fertur cum inuentam excauasset secum ad Gigantes tulisse: & ibi sonitum quendã inauditum per Concham misisse. Hostes autẽ ueritos ne qua esset immanis fera ab aduersariis adducta, fugæ se mandasse: & ita uictos in hostium potestatẽ peruenisse; Ex Hygino. ¶ Sonax, siue ut in nõnullis exemplaribus legitur, Sonans, Ouid.

Triumphus, superbus, opimus, Horat. ¶ Præclarus. Tibul. ¶ Lætus, sacer, magnificus, Ouid.

Trochus, græcus, Horat. hoc est à Græcis inuentus, unde & græcum nomen habet.

Troezen Achaiæ urbs sacra Possidoni, id est Neptuno fuit, à quo & Possidonia olim appellata. Ea stad. XV. à mari eminet, urbs & ipsa insignis. Cæterum cum Pelopis filii Troezen, atq; Pittheus ex terra profecti essent Pisæa, alter quidem suum urbi nomen reliquit, Pittheus uero post eum successit in regno. Antea Aphrodisias, et Saronia, & Apollonias dicta est authores Eustathius, Pli, Euripides, Strabo. ¶ Pittheia, alta, Ouid.

Troia regio, & urbs Asiæ, quæ prius Idæa, deinde Teucris, postremo Troia dicta est à Troe qui eam condidit, & à se denominauit, inter Idam atq; mare iacens monti contigua, Strabo, Suidas, Stephanus. ¶ Dardania, Catull ¶ Laomedontea, alta, Neptunia, antiqua, periura, tellus Idæa, dura, Virg. ¶ Assaraci tellus, Horat. ¶ Bis Oetæi numine capta dei, Troia bis capta fuit numine, Herculeo, semel ab ipso Hercule, ut supra ostendimus ex Homero, Diodoroq;. Iterum capta est sagittis Herculeis quas Philoctetes possidebat, quæ fatũ Troiæ fuerunt, quæq; post Troiæ excidium in templo Herculis Thurini à Philoctete collocatæ sunt. Eadem tertio ab Amazonibus capta est, Lycoph. interp. Pausanias, & Iustinus. NEPTVNIA

moenia, Propert. ¶ Ingens, moenia Phoebi, Ouid.

Troiani, Troiugenae, Lucret. ¶ Gens Hectorea, Dardanidae, gens Dardania, Phrygii, Dardani, Rhoetei, Laomedontiadae, gens Laomedontea, magni, gens, Pergamea, Virg. ¶ Phryges, Iliaci, Horat.

Troilus Hecubae & Priami filius, ut alii, Apollinis, ab Achille interemptus. Q. Calaber, Lycophr. interp. ¶ Infelix, Virg.

TVBA, rauca, Barbara, Lucret. ¶ Martia, aes cauum, aes canorum, Virg. ¶ Funesta, querula, Propert. ¶ Terribilis, fera, canora, Ouid.

Tubae sonitus, terribilis, clangor Tyrrhenus, Virg. Tubam enim aeream Pisaeus Tyrrhenus inuenit, author Plin.

Tubicen, bellicus, Propertius.

Tugurium, pauper, Virgilius.

Tullus Hostilius Romanorum rex, Numae successor, qui primus in purpura fascibus usus est, ac deinceps in sua domo fulmine conflagrauit, Eusebius, Liuius. ¶ Diues, Horat. Creuerat enim Roma Albae ruinis, deuictisque Sabinis in magna gloria, magnisque opibus regnum Tulli, ac tota res Romana fuit, author Liuius.

Tumultus, trepidus, fremitās, Lucret. ¶ Caecus, flagrans, Virg. ¶ Tremēdus, Horat.

Tunicae, tenues, Virg.

Turba, sonans, Virg.

Turbo in lusu puerorum, uolubile buxum, Virg. ¶ Citus, Tibull. ¶ Celer, Ouid.

Turbo, rapidus, violentus, Lucret. ¶ Indomitus, niger, Catul. ¶ Ater, Virg. ¶ Citus, Horat. ¶ Nimbosus, Ouid.

Turdus auis, edax, Horat.

Turmae, densae, Tibull. ¶ Fortes, Propert.

Turnus rex Rutulorū, Dauni regis filius, Virgiliano carmine insignis. ¶ Pulcherrimus, auis, atauisque potens, acer, Rutulus, audax, Ausonius, Daunius heros, Virg.

Turris, alta, ualida, Lucret. ¶ Caua, Virg. ¶ Celsa, Horat. ¶ Ardua, Ouid.

Turtur auis, niger, Ouid.

Tusculum vrbs in conspectu Romae, quam uineta coronant, in colle sita, inde Tusculum dicta quod difficilem aditum habeat, quasi τὸ σκύλλον id est uexans, Telegonus Vlyssis & Circes filius Tusculum regno tenuit, ibique Mamiliam filiam procreauit, à qua Mamilia familia orta est, authores, Strabo, Festus, Silius Italicus. ¶ Telegoni iuga, Supernum, Circaea moenia, Horat. ¶ Moenia Telegoni, Propert. ¶ Facta Telegoni moenia celsa manu, Ouid.

Tussis, rauca, Lucret. ¶ Mala, Catull. ¶ Anhela, Virg.

TYCHIVS ex Hyla urbe Lydiae cerdo excellentissimus, qui multa fabricatus est, praecipueque Aiacis scutum, author Homerus, Strabo, Stephanus. ¶ Doctus, Ouidius.

Tympanum quo uti solebant in sacrificio matris deum, authore Lucretio, Ouidio, Itēque Varro. Eandem, inquit, dicunt matrem magnam, quod Tympanum habeat, significari

eſſe orbem terræ. ¶ Tentum, Lucret. ¶ Leue, tuba Cybeles, cauum, Catull. ¶ Molle, Propertius. ¶ Raucum, Ouid.

Typhoeus gigas, qui & Typhon Homero, aliiſq; nuncupatur, Terra, Tartaroq; editus, vt alii Iunone tantum, centũ capitibus inſignis, ex quibus ignem ſpirabat, eũ Iupiter fulmine contactum monti ſuppoſuit qui uſq; in hunc diem flammas euomit, author Heſiodus, Steſichorus, Strabo, Pindari interpres. ¶ Arduus, Sæuus, Virg. ¶ Centimanus, Terrigena, Typhon, terribilis, uaſtus, gigas Trinacrius, Ouid.

Tyrannus, Sæuus, Virg. ¶ Purpureus, Horat. ¶ Magnus, Propert.

Tyras clarus amnis in Ponto oppido nomen imponens, Strabo Plinius, Ptolemæus. ¶ Nullo tardior amne, Ouid.

Tyro Salmonei & Alcidices filia, quæ capta eſt amore Enipei fluminis labentis ex Salmone fonte Piſani agri in Alpheum pulcherrimis vorticibus, Neptunus ſumpta forma Enipei ad hoſtium opertus ingenti unda puellam compreſſit, nati inde ſunt Pelias, & Neleus. Eadem nupſit Cretheo, peperitq; Amythaonem, Aeſonem & Pheretem, authores Homerus, Diodorus, Lycophronis interpres, Strabo, qui diſſentit à Propertio, qui Enipeum qui eſt in Theſſalia amatum à puella ſcribit. ¶ Salmonis, flagrans Theſſalico Enipeo, candida, Propert. ¶ Laudatiſſima forma, Ouid.

Tyros urbs Phœniciæ, à Tyro Phœnicis filio, quondam inſula præalto mari ſeptingentis paſſibus diuiſa, Alexandri oppugnantis operibus continens, diſtat à Sidone nõ plus quam, CC. ſtadia. Poſt Tyrum eſt antiqua Tyrus. XXX. ſtad. diſtans, Stephanus, Strabo, Pli. ¶ Cadmea, Propert. à Cadmo Phœnice oriundo, vt ſupra oſtẽdimus. ¶ Phœniſſa. Ouid.

V

VACCÆ, Siculæ, Horatius. Vt illud Maronis, mille meæ Siculis errant in montibus agnæ.

Vadimonia, garrula, Ouid.

Vagina, caua, Virg.

Vagitus, æger, Lugubris, Lucret.

Vallis, conuallis, prona, Catull. ¶ Saxoſa, ima, caua, gelida, depreſſa, umbroſa, virens, reducta, obſcura, Virg. ¶ Alta Tibull. ¶ Concaua, opaca, madida, Ouid.

Vallum, acernum, Propertius.

Vallus, acutus, Virg.

Vannus, quæ & Vallus Varroni, cribrum areale Columellæ. ¶ Myſtica Iacchi, Ob eam cauſam q; Liberi patris ſacra ad purgationem animæ pertinebant, & ſic homines eius myſteriis purgabant, ſicut Vannis frumenta purgant, authore Seruio.

Vapor, tepidus, Calidus, Lucret. ¶ Humidus, Ouid.

Varro Atacinus poeta uico Atace in Prouincia Narbonẽſi natus, qui poſtea. XXXV. ætatis ſuæ annum agens græcas literas ſummo ſtudio didicit, authore Euſebio, Ar-

gonautica Apollonium Rhodium secutus conscripsit. Et puellam Leucadiam Elegis decantauit, Propertius, Ouid. quintilianus. ¶ Leucadiæ maxima flamma suæ, Pro pert. ¶ Maris uates, Ouid.

V as, cauum, Ouidius.

V ates, Pii, terrifici, Virg. ¶ Thusci, Tibull. Nam, ut ait Cicero. quũ magna vis videretur esse & in impetrandis, consulendisq; rebus, & in monstris interpretandis, ac procurandis in auspicum disciplina: omnem hanc ex Etruria scientiã adhibebant. ¶ Fatidici, Ouid.

V aticinatio, ars Apollinea, Ouid. Loca uero, ac res uaticinatione insignitæ fuerunt, Castaliæ fons, Colophoniũ fluentum, sacra quercus. Dodonæus lebes, Tripus Cyrrhæa, Thesprotius Lebes, Ammonis oraculum in libya, Iouis in Dodona, In Branchidis, Delo, Delphis, Colophone, Fuit et oraculum Clarii, Pythii, Delii, Didymæi Apollinis. Tũ etiam in Lebadea Trophonii, in Oropo Amphiarai, in Tyrrhenorum finibus, & Chaldæorum Necromãticæ. Et alibi oracula Amphilochi, Glauci, Mopsi. (ex Theodoreto.

V ECTES, ærei, Virgilius.

V eii vrbs opulentissima urbium Etruscarum, quæ magnitudinem suam ultima clade indicauit. Nam decem annos à Romanis obsessa, plus cladium intulit quam accepit, postremo operibus non ui expugnata est à Furio Camillo. Liuius. ¶ Veteres, Propertius.

V ela, Sinus, Lintea, Carbasa, Candida, Catull. ¶ Nautica, Horat. ¶ Sinuosa, Prop. ¶ Alba, fluitantia, concaua, fugacia, Ouid.

V ellera, tenuia, Milesia, Virg. Lana laudatissima Appula, & quæ in Italia græci pecoris appellatur, alibi Italica, Tertium locũ Milesiæ oues obtinent, Appulæ breues villis, nec nisi penulis celebres circa Tarentum Canusiumq; summam nobilitatem habent, In Asia uero eodẽ genere Laodiceæ, Albis circũpadanis nulla præfertur. Hæc Pli. Itẽq; Columella. Oues generis eximii Calabras, Appulasq;, & Milesias nostri existimabant. Meminit & Cicero in Verrem. ¶ Mollia, Tibullus.

V ellus aureum, siue pellis aurea arietis, quo Phryxus & Helle uecti sunt, quem quũ Phryxus in Colchida delatus secundũ oraculum sacrificasset, pellem in tẽplo Martis suspendit, Aeeta rex oraculo admonitus se tunc mortem obiturum quũ externi nauigio delati aureum uellus sustulissent, hac ex causa ostentauit se hospites sacrificare, Templum quoq; muro circũdedit, Draconẽq; insomnem pellis custodiæ incubantem adhibuit, custodesq; non paucos ex Taurica regione accitos apposuit, Argonautæ Medeæ ope atq; auxilio adiuti, custodibus interfectis, dracone ueneno sublato, aureo uellere potiti sunt, Diodorus, Hygin. Ouid. ¶ Aurata pellis, Catull. ¶ Rutilans, Phryxeum, fuluum, terga aurea, Ouid.

V ena, uitalis Lucret ¶ Saliens, Virg. ¶ Caua, trepida, Ouid.

V enabula, lata, Virg. ¶ Splendida, Cornea, Ouid.

V enator, citus, Horatius.

Venatus, durus, Ouid. Huius inuentorem Perseũ fuisse canit Oppianus.
Venafrum oppidum Campaniæ, unde oleum optimũ, Oppidulũ quidem ipsum in vertice situm est, præter cuius radicem Vulturnus amnis excurrit, Strabo, Plinius. ¶ Viride, Horat.
Venter, vorax, auidus, Ouid.
Venti, Astræo & Aurora nati teste Hesiodo. ¶ Flabra, Syluifragi, corpora cæca, ualidi, uiolenti, Lucret. ¶ Aerii, Catul. ¶ Flamina, flatus, hiberni, furentes, animæ, Spiritus, rapidi, procaces, leues, fallaces, tenues, inanes, discordes, Virg. ¶ Nigri, celeres, pluuii, proterui, uagi, iniuriosi, Horat. ¶ Insani, Aeolii, Tibul. ¶ Sæui, fortes, feroces, fratres Astræi, mobiles, crudeles, truculenti, indomiti, sonantes, rapaces, æquorei, nimbosi, Ouid.
Venenum, uirus, acre, cæcum, Lucret. ¶ Malũ, atrum, nigrum, Virg. ¶ Thessalũ, colchicum, ut & Virg. Has herbas, atq; hæc Ponto mihi lecta venena, Ipse dedit Mœris, nascuntur plurima Ponto, DIRVM, toxicum, Horat. à Taxo arbore, ut Pli. ut Paulus Aegineta q; eo à Barbaris inficerentur sagittæ, quas dicunt græci τοξεύματα. ¶ Tetrum, Propert. ¶ Piceum, funestrum, furiale, pestiferum, ualidum, somniferum, portentificum, nocens, impium, edax, Marsum, Ouid. Marsi Italiæ populi Albæ proximi, à Marso Circes filio, siue à Marsya Phrygio, serpentiũ virulentorum domitores sunt, & incantationibus, herbarũq; succis faciunt miracula medelarum, Eadem ui prædití fuere Psylli Libyæ populi, qui ad unum omnes flante Austro arenarũ montibus operti sunt, authores Herodotus, Strab. Plin. Solinus, Gellius, Silius.
Venia, pudens, Catullus.
Venus e Cœli pudendis & spuma maris ædita, ut canit Hesiodus; quatuor Veneres coluit antiquitas ut ait Cicero, quarũ prima Cœlo & die nata: cuius Elide delubrũ videmus, altera spuma procreata, ex qua & Mercurio Cupidinem secundũ natum accepimus. Tertia Ioue nata & Dione: quæ nupsit Vulcano. Sed ex ea & Marte natus Anteros dicitur. quarta Syria Tyroq; concepta: quæ Astarte uocatur, quam Adonidi nupsisse traditum est. ¶ Aeneadum genitrix, hominũ diuumq; voluptas, alma, sancta, Lucret. ¶ Zephyritis, à Zephyrio Aegypti promontorio, quod Veneris Arsinoes sacellum habet, ut scribit Strabo. Eiusdem nominis promontoriũ est in Cypro eodem authore. ARSINOE. Veneris Arsinoes præter Strabonem meminit etiam Hyginus, Arsinoe vero urbs in Cyrenaica Africæ. Itemq; oppidum & portus in Cypro, Straboni, Plinioq; GRATA Canopeis incola litoribus. Amathusia, Catull. ¶ Formosa, Cytherea, quia ut primum nata est Cythera appulit, Hesiodus. ACIDALIA, uel quia iniicit curas quas Græci ἀκίδας dicunt, uel certe à fonte Acidalio qui est in Orchomeno Boeotiæ ciuitate, in quo se Gratiæ lauant quas Veneri constat esse sacratas, ipsius enim & Bacchi filiæ sunt, author Seruius, Acidalii fontis meminit & Suidas, & magnum Etymologicon: DIONÆA, pulcherrima, Idalia, diua creatrix, dea candida, aurea, Virg. Epitheton quo frequentissi-

me Homerus utitur. Dicta aurea à campo Memphi proximo qui Aureus dicitur, vbi Veneris aureæ templũ extabat. Colebatur & Venus aurea apud Lesbũ, quẽadmodũ & apud Lycios olympiæ nomine, authores Proclus Lycius in hymnis, D. Iustinus martyr. Interpres Home. Diodo. ¶ Erycina, Venus (inquit Diodo.) cõmorata est in Sicilia circa Erycem, in Cypro circa Cythera, ac Paphum, in Asia circa Syriam, ob eas peregrinationes Venerẽ tũ Erycinã, tũ Cythereã, tũ Paphiã, tũ Syriam incolæ appellarunt. RIDENS, quia teste Hesiodo, ridens apparuit cũ primũ in lucẽ prodiit, inde ei frequẽs Epitheton φιλομειδὴς apud Homerum. DIVA potens Cypri, mater sæua Cupidinũ, decens, regina Cnidi, Cnidos Rhodiorũ insula, ubi Venus Praxitelis opus, quã vt viderent multi nauigauerunt Cnidũ, auth. Pli. REGINA Paphi, Læta, marina, Horat. ¶ Magna, mitis, Leuis, Cypria. Tibull. ¶ Geminorũ mater amorũ, Cythereia, tenera, Æneæ genitrix, æquorenata pæta, Dione, pulchra, blanda, Appias, Ouid. ab aqua Appia Veneris tẽplo è marmore facto subdita, ut supra diximus.

Vepres, hirsuti, Virg.

Ver, iucundũ, Catull. ¶ Purpureũ, nouum, himbriferũ, serenum, rubens, hudũ, sudũ, Virg. ¶ Breue, tepidum, Ouid.

Verbena, herba quã Romani Verbenacam quoq;, & Cristam gallinaceam vocant, qua nulla nobilitatis Romanæ plus habet. Non aliunde sagmina in remediis publicis fuere, & in sacris legationibus quàm verbenæ. Hac semper & legati cũ ad hostes, clarigatũq; mitterentur vsi, id est res captas clare repetitũ, vnus itaq; Verbenarius vocabat. Hac Iouis mensa uerritur, domus purgant lustrantq;. Genera eius duo sunt, ramuli vtriusq; plures, tenues, cubitales, angulosi, folia minora quàm quercus, angustioraq; diuisuris maioribus, color glaucus, radix longa, tenuis, Nascitur vbiq; in planis aquosis. Ex Dioscoride, Plinioq;. ¶ Pinguis, Virg. ¶ Casta, Horat. hoc est pura, sacra, ut exponit Acron.

Verbera, sæua, Virg.

Veritas, nuda, Horat.

Vermina, sæua, Lucret.

Vertex, altus, sublimis, Virg.

Vertigo, torta, Proper.

Vertumnus deus, Etruriæ princeps, cuius signũ colebatur Romæ in ultimo uico Thurario sub basilicæ angulo flectentibus se ad dexteram. Deus aũt est uertendarũ rerũ, hoc est mercaturæ, Vertũnalia mense Octobri agebant, Varro, Asconius Pædianus, causas nominis percurrit Proper. ¶ Thuscus, Propert. ¶ Iuuenis, Ouid.

Veru telum, Sabellum, Virg.

Vespertilio, leuis, Ouid.

Vesta Saturni Rheæq; filia, quæ prima structuram domus inuenisse fert, authores Home. Orpheus, & Diodo. Vestæ ante alios deos sacrificare priscos consueuisse testat Pausanias. L. Florus scribit imprimis focũ Vestæ Virginibus colendum

Numam dedisse, ut ad simulacrum cælestiū siderū custos imperii flāma uigilaret. Nec aliud Vestam quàm uiuam flammam intelligendū docuit Ouidius, cui Plotinus quoq; assentit. Plura apud Plutarchū, & Dionysium Alicarnasseum. ¶ Mater, potens, æternus ignis, Ignes æterni, cana. Virgil. ¶ Aeterna, Horat. ¶ Sacra, Propert. ¶ Troica. Hoc enim numen Troianū fuit, & sacra Vestæ ex Troia in Italiam uexit Aeneas. Templum illi Albæ erexit Ascanius, authores Dionysius, & Macrobius, & Silius canit. Et uos virginea Lucentes semper in ara Laomedonteæ Troiana altaria flammæ. ILIACA, casta, Ouid. Nam & Vestales. XXX. annos necesse erat manere innuptas & castas, author Plutarchus.

V estalis uirgo, Troica sacerdos, uirgo tacita, Horat. Quædam enim sacra Vestæ erant quæ aliis uidere nec proferri quàm Vestalibus licebat, quædam insi per erāt in templo quorum neq; Pontifices, neq; uirgines cognitionē hērent, Dionys. Plutar. ¶ Sacerdos æterna, Ouid. Nā tametsi licebat illis. XXX. anno transacto impune nubere depositis uittis ac reliquis sacerdotii insignibus, pleræq; tñ ad seniū & mortē usq; pulicitiā uirginitatemq; seruabant, deterritæ maxime earum quæ nupsissent (infelicibus exitibus, Plutar.

V estæ templū, ædes tacita, Ouid.

V estis acu facta, Phrygia uestis, Virg. Nam acu facere idest pingere Phryges inuenerunt, ideoq; Phrygiones appellati sunt, author Plin.

V esulus mons celsissimum in cacumen elatus in finibus Ligurum, Pli. Solinoq;, unde Padus profluit. ¶ Pinifer, Virg.

V eternū, olidū, Catul. q̃m, ut ait Arist. putredo quiete interioris qualitatis consistit, et ptes corpis quæ minime respirare pñt immobilesq; hñr male olent. ¶ Graue, Virg.

V etustas, longinqua, Virgil. ¶ Inuidiosa, spatiosa, edax, longa, Tabida, Ouid.

V FENS flumen supra quod Tarracina oppidū, Pli. ¶ Gelidus, Virg.

V IATOR, cautus, Ouid.

V iburna, lenta, Virgil.

V icia legumen, Tenuis, Virg.

V icti, tristes, Virgil.

V ictoria, palma, nobilis, Horatius. ¶ Diua superba, Tibullus. ¶ Ardua, Ouid.

V imen, tenue, lentum, Virg. ¶ Fructicosum, Ouid.

V incula, tenacia, arcta, Virg. ¶ Turpia, Propert. ¶ Grauia, Ouid.

V indemia, mitis, Virg.

V ineta, læta, Lucretius.

V inum, latex uitigenus, Bacchus, Lucret. ¶ Thyonieū, Catull. à Semele Bacchi matre, quæ Thyone à sacrificiis ei impensis dicta est, ut ait Diodorus, quāquā Panyasis Thyonen Bacchi nutricem canit. ¶ Donum Baccheium, Latex Lyæus, liquens, Mæonium, Virg. aut Tmolium intelligit, cui per se nō est gratia, ut uino, sed cuius dulci admisto reliquorum duritia suauitatem accipiat, simul & ætatē, q̃m uetustiora protinus uidētur, authore Pli. aut uero Nectar quod circa Olympū Lydiæ fieri prodit Athenæus, aut Messogite, à monte Lydiæ qui Messogis dicitur Stepha.

Strab. ¶ Lyæus, iocosum, Mareoticũ, hoc est Alexandrinũ, à Maria fonte in Alexã
dria, & eiusdẽ nominis ciuitate fonti contigua, quæ prius quidẽ maxima fuit, nunc
autem uicus, quæ nomen accepit à Marone Bacchi exercitus duce, ut scribit Athe-
næus. CÆCVBVM, Cæcubus ager Cãpaniæ sinui Caietano proximus, Cæcubo
vino antea generositas erat celeberrima in palustribus populetis sinu Amyclano, Stra
bo, Athenæus, Pli. CHIVM, à Chio insula Ioniæ, posita inter Samũ & Lesbum,
quã Aethaliam Ephorus prisco nomine appellat, Metrodorus & Cleobulus Chiam,
à niue que χιὼν dicit, itemq; Macrin, & Pityusam, quæ præter insigne mar-
mor habet & uinum. Et apud Chios uinũ nigrum factum fuisse tradidit Theopom
pus, Primosq; ab Oenopione Liberi patris filio, qui insulam tenuit, uitẽ serere didi-
cisse, authores Pli. & Athenæus. DVLCE. Horat. ¶ ISmarium, Maroneũ, Vi-
no antiquissima claritas Maroneo in Thraciæ maritima parte genito, quod uicies tã
to addito aquæ miscendum Home. prodidit. Illac quũ nauigaret Vlysses, eodem au
thore, à Marone Euanthis filio sacerdote Apollinis qui Ismarum montem tenebat, cũ
alia dona accepit, tum utres uino Maroneo plenos, quorum unum postea secum detu
lit in antrum Polyphemi, & illum sopiuit, propinatis eo aliquot calicibus. ME-
THYMNAEVM, Propert.

Vinum Ariusium, non autem Aruisium, inter Chia uina gratiosius, & græcanicorum
optimum, cuius genera tria, austerum, dulce, & inter hæc medium, ab Ariusia Chii
loco aspero, & importuoso stadiorum. CCC. qđ quia esset optimum Aristeum uoca
bant, authores Athenæus, Pollux, Strabo, Stepha. Ser. Pli. nisi q; apud Stephanum
Arsysia non Ariusia legitur. Certe in græcis quos ego uiderim codicibus Athenæi
& Strabonis, necnon in antiquissimis Virglianis exemplaribus Ariusia constanter
legitur. ¶ Nouum nectar. Virgil.

Vinum Falernum inter Italica cõmendatum Secunda authoritas Falerno agro erat,
& ex eo maxime Faustiniano, Exolescit hoc quoq; copiæ potius, quã bonitati stu-
dentium. Falernus ager à Ponte Campano læua petentibus urbanam Coloniam Syl-
lanam Capuæ contributam incipit, Faustinianus autẽ circiter quatuor miliaria à vi
co prope Cedias, qui uicus à Sinuessa sex milibus abest. nec ulli in uino maior autho
ritas. Solum uinorũ hoc flãma accendit. Tria eius gñа, austerum, dulce, tenue. Qui
dam ita distinguunt. Summis collibus Gauranum gigni, mediis Faustinianum, imis
Falernum, ex Pli. Athenæo, Strab. ¶ Seuerum, ardens, Horat. ¶ Fumosum, Tibull.

Vinum Lesbium, quod modice aluum astringit, facileq; egerit, Lesbium Chio addidit
Erasistrati maximi medici authoritas, circiter. DC. annum urbis Romæ. Habet
& Protropon inter transmarina uinum, quod in Lesbo dulce nascit, & iam Pro-
dromon uocatum ab aliquibus, autho. Athenæus, Pli. ¶ Innocens, Horat.

Vinum Massicum, quod æque cum aliis certat ex Massico, Gauranoq; monte Puteolos,
Baiasq; prospectans, Pli. ¶ Bacchi massicus humor, Virg. ¶ Obliuiosum, Horat.

Violæ, quibus grandis est honos. Earũ plurima genera, purpureæ, Luteæ, albæ, nigræ.
Plantis omnes ut holus satæ, Hippocrates, Theophrastus, Plinius, Cæterum Viola

græcis Ios dicit, ab Io Inachi filia, cui terra Violam in pabulũ protulit, author Cõstantinus Cæsar. ¶ Molles, pallentes, nigræ, Virg.

Violentia, uehemens, Lucret.

Vipera serpens quæ sola terra dicitur condi. Huius dentes gingiuis condũt. Hæc eadem prægnans ueneno, impresso dentium repulsu uirus fundit in morsus, author Pli. ¶ Mala, Virg. ¶ Atra, Horat.

Vir, audax, Tibull.

Vires, robustæ, uiuidæ, acres, ualidæ, Lucret. ¶ Duræ, Virg.

Virgilius Maro, in cuius Laudes sequendas Virgilio Laudatore opus foret. ¶ Felix Aeneidos author, summus, Ouid.

Virginitas, Seuera, Ouid.

Virgines, teneræ, Catull. ¶ Nitidæ, Horat.

Virgo signũ cœleste, quã Hesiodus Iouis & Themidis filiam dicit. Aratus aũt Astræi & Auroræ filiã existimat, quod eodem tẽpe fuerit quũ aurea secula hominũ, & eorũ principem fuisse demonstrat, propter diligentiã & æquitatem Iustitiam appellatam. Neque illo tempore ab hominibus exteras nationes bello lacessitas esse, neque nauigio quẽquã usum esse: sed agris colendis uitam agere consueuisse. Sed posteros qui sint nati minus officiosos, magis auaros cœpisse fieri. Quare minus Iustitiam inter homines fuisse uersatam. Denique eam peruenisse usque eò dum diceret. Heu heu heu genus hominũ natũ. Itaque non potuisse pati amplius, & ad sidera euolasse. Sed hãc alii Fortunã, alii Cererẽ dixerũt, & hoc magis nõ conuenit inter eos, quod caput eius nimiũ obscurũ uidet. Nõnulli etiam Erigonen Icari filiam dixerunt. Alii autem Apollinis filiam ex Chrysothemi natam, & infantem Parthenon dictam, eamque quod parua interierit ab Apolline inter sidera collocatam. Hæc ex Hygino. ¶ Erigone, Iustitia, Virgil.

Virgulta tenera, auia, tarda, Virg.

Virtus, feruida, egregia, Catull. ¶ Viuida, Virg. ¶ Ardua, Horat. ¶ Viuax, expers Sepulchri, Ouid.

Vita, dulcis, fugiens, Lucret.

Vitis primũ in Olympia prope Alpheũ inuenta. Est aũt Elidis locus stadiis octo ab ea distans, ut Theopompus ait, contra Hellanicus scriptũ reliquit inuentã in Plinthine Aegypti vrbe, quã ob causam Dion Academicus uinosos Aegyptios appellauit: author Athenæus. ¶ Lenta, Catull. ¶ Læta, alma, Precia, Cuius duo genera magnitudine acini discernunt, quibus materies plurima, unaque ollis utilissima, folio apio similis, Pli. Columella. PVRPVREA, Rhætica, quã præcipue Cato laudibus extulit. Et Pli. In Veronensi item Rhætica, Falernis tantũ posthabita à Virgilio. Est & Rhætica eodem authore uitis à maritimis alpibus appellata, breuis, conferta acino, degener uino. ARGITIS minor, Virg. à Candore dicta ut ait Probus, in sublimibus fertilis, uastis materiis & uuis exhuberat, humillimis tabulatis aptior, auth. Columel. ¶ Fœcũda, Falerna, Horat. ¶ Tenera, Tibull. ¶ Pãpinea, Oui.

Vites Ammineæ, ab Ammineis Theſſaliæ populis qui ſuæ regiõis uites in Italiã trãſmiſerunt, ut tradit Ariſtoteles in Politicis. Macrobius ait Ammineos fuiſſe ubi nũc Falernus ager. genus quoq; uitis Ammineæ minoris vulgo notiſſimæ, quæ Cãpaniæ celeberrimos Veſuuii colles, Surrẽtinoſq; ueſtit, agnoſcit Columella, ſolaſq; ab antiquis agnitas atteſtatur, & ſuis quoq; temporibus uetuſtiſſimas quaſq; uineas Ammineas exiſtimatas. Principatus datur Ammineis teſte Plinio, propter firmitatem, ſenioq; proficientem vini eius ubiq; uitam ¶ Firmiſſima vina, Virg.

Vitis Bumaſthos, alba, nigraq;, dicta ꝙ imitetur papillas bouis, Plinius, Probus. ¶ Tumidis racemis, Virg.

Vitis Lageos, Leporaria Latine dicta, quæ non reperitur in Italia, Ser. Pli. ¶ Tenuis, tentatura pedes olim, uinctura q; linguam, Virg.

Vitis Pſythia, paſſo utilior, Virg. Paſſum, hoc eſt dulce uinum, genera habet laudata Pſythium, & à colore appellatum nigro Melampſythium, ſuum'q; ſaporem non uini referentia, Athenæus & Plin.

Vitis Rhodia, diis, ac menſis accepta ſecundis, Virg. Vinum Rhodium Coo ſimile, in ſole quadriennio maturandũ, auth. Pli. & Athenæus.

Vitrum, ſplendidum, perlucidum, Horat. ¶ Clarum, Ouid.

Vitta, mollis, niuea, uirginea, pia, ſacra, Virg. ob Veſtales Virgines. ¶ Crinalis, albens, lenis, Ouid.

VLMVS arbor, cuius genera duo græci nouere, Montoſam quæ ſit amplior, Campeſtrem quæ fruticoſa, Italia uocat Attineas excelſiſſimas, & ex iis Sicanas præfert quæ non ſint riguæ, Alterũ genus Gallicas, Tertium noſtrates, denſiore folio, & ab eodem pediculo numeroſiore, Quartũ Syluestre. Attineæ non ferunt Samara, ita vocatur Vlmi ſemen, omneſq; radicũ plantis proueniunt, reliquæ ſemine, Plinius. ¶ Aeria, alta, frondoſa, fortis, fœcunda frondibus, opaca, Virgil. ¶ Denſa, amicta vitibus, Ouid.

Vlnæ, molles, teneræ, Ouid.

Vlulatus, acutus, Catul. ¶ Tremulus, Virg. ¶ Querulus, Ouid.

Vlua, viridis, glauca, paluſtris, Virg. ¶ Sterilis, grata paludibus, leuis, mollis, fluminea, Ouid.

Vlyſſes Laerte & Anticlea natus, ut ait Homerus, cõplures Anticlea & Siſypho Aeoli filio genitũ prodidere, ut Euripides, Sophocles Aeſchylus, Iſter, Lycophronis interpres. Præter Telemachũ, & Telegonũ, Euryalum quoq; ex Euippe Terymnæ filia in Epiro ſuſtulit, quẽ quũ domum reuertiſſet per imprudentiã occidit, ut habes apud Parthenium. ¶ Dulichius, durus, pellax, Ithacus, ſcelerũ inuentor, Aeolides, infelix, hortator ſcelerũ, fandi fictor, ſæuus, Virg. ¶ Laborioſus, Horat. ¶ Audax, Tibull. ¶ Miſer, Prop. ¶ Laertiades, Laertius heros, facundus, experiens, ſollers, Icarii gener, Siſyphides, Neritius heros, aptus furtis, Ouid.

VMBRA, nigra, Lucret. ¶ Frigida, uiridis, pallens, mollis, gelida, humens, caua, horrens, obſcura, cæca, Virg. ¶ Lubrica, Ouid.

Vmbræ, Manes, grex niger, Horat. ¶ Turba pallida, Tibull. ¶ Mutæ, Luridæ, Prop.

¶ Stygiæ, leues, deformes, Tartareæ, populi leves, graciles, vanæ, Ouid.

Vmbri Italiæ gens antiquissima, ut quos Ombrios à græcis putent dictos ꝙ inundatione terrarũ himbribus superfuissent. CCC. eorũ oppida Thusci debellasse reperiuntur. Cæterũ Vmbri ad Apẽninũ Adriatico uicinũ pelago sese habent primi, eiusq; latus utrũq; habitant, in Sabiniæ, ac Thusciæ medio positi, montesq; trãsgressi, usq; Ariminũ, Rauennãq; procedunt. Strabo, Pli. Polybius. ¶ Parci Catull.

Vmbria Vmbrorũ regio, Fertilis, huber, Propert.

VNDÆ, glaucæ, spumantes, rapidæ, salsæ, Lucret. ¶ Liquidæ, Catull. ¶ Crepitantes, spumosæ, Spumeæ, Virg. ¶ Ceruleæ, fluitantes, leues, Tibull. ¶ Fluuiales, tenues, nitidæ, uitreæ, rapaces, uagæ, Labentes, fallaces, uentosæ, liquẽtes, Ouid.

Vngues, vnci, Lucret. ¶ Tenues, Catull. ¶ Teneri, Prop. ¶ Adunci, Ouid.

Vngula, leuis, dura, Ouid.

VOLATVS, Celer, Ouid.

Volema, Pyrorũ genera, ꝙ volam manus implent, Volema dixit Virg. à Catone sumpta, qui & Sementina, & Mustea nominat, Pli. Ser. ¶ Grauia, Virg.

Volsci populi in Latio Romæ appositi, Strabo, Pli. ¶ Veruti, Iaculo vtentes in modũ veru, uel quia uerutis pugnant ait Ser. Verutũ uero, Nonio, telũ breue & angustũ, quo verbo Varro, Sallustiusq; utunt. GENS Volsca, Virg.

Volumina, Sinuosa, Virg.

Voluptas, iucunda, dux uitæ, dia, blanda, Lucret.

Vomer, & vomis, uncus, ferreus, Lucret. ¶ Pronus, Catull. ¶ Durus, Virg. ¶ Curuus, aduncus, Ouid.

Vorago, profunda, tenax, Catullus.

Vortex, rapidus, Virg.

Vota, solẽnia, supplicia, Virg. ¶ Pia, timida, Ouid.

VRBES, magnæ, Lucret. ¶ Altæ, celsæ, Virg. ¶ Graues, Ouid.

Vri, in saltu Hercynio Germaniæ, quos imperitũ uulgus Bubalos uocat, cũ bubali ferè ad ceruinã faciem in Africa procreent. Istis porro quos Vros dicimus Taurina cornua adeo protendunt, ut dẽpta ob insignem capacitatẽ inter regias mensas potuum gerula fiant, Cæsar, Solinus. ¶ Syluestres, Virg.

Vrna, capax, Horat. ¶ Fictilis, Propert.

Vrii Apuliæ montes, ubi Veneris celeberrimũ fuisse quondã templũ non temere quidam pertendunt ait Iouianus Pontanus libro secũdo de bello Neapolitano. At vero Petrus Bembus Cardinalis huiusce ætatis, quã omni uirtutũ genere maxime florere cernimus, ornamentũ, ac lumen, in eo libro qui de Culice Virgilii, & Terẽtii fabulis inscriptus est, eleganter subtiliterq; Aerios, idest Paphios, & legit, & interpretatur, ab Aeria Herculis, siue Aeriæ filio, nobilissimi ac uetustissimi in Cypro delubri Veneris Paphiæ conditore, Cornelio Tacito id affirmante. Apertos uero, propterea ꝙ Paphos ad mare aperto, et aprico loco sita sit. Cæterũ qui Erios ex Diodoro siculo scribendũ tradunt, ꝙ Erii montes amœnissimi sint in Sicilia, cuius montes Veneri sacros esse Ouid. attestatur, quũ ait. Tu quoq; quæ mõtes celebras Ery

cina sicanos, Hi admonendi sunt, in codicibus Diodori manu scripti: non Erios, sed Ἡραῖα ὄρη hoc est Heræos montes haberi. Quoquomodo legat, illud satis ex Pomponii Melæ auctoritate constat, Vriam Sinũ esse continuo Appulo litore incinctum. Vriam quoq; apud Plin. iuxta Sypuntũ collocari, itemq; Vreũ Apuliæ urbem à Strab. cõnumerari. ¶ Aperti, Catull.

Vrsa, siue Arctos, sidus, quæ maior dicit, quæq; Callisto Lycaonis Arcadũ regis filia esse putat, ab Ioue ob ereptã uirginitatẽ inter sidera collocata. Hoc signũ ut plures dixerunt non occidit, & qui uolũt aliqua de cã esse institutũ, negant Tethym Oceani vxorẽ id recipere, cũ reliqua sidera eò perueniant in occasum, ꝙ Tethys Iunonis sit nutrix, cui Callisto succubuerit utpellex. Eadẽ Plaustrũ, et Septẽtrio nominat à septẽ stellis, ex quibus quasi iunctis Triones figurant. Helice à Græcis qui eã in nauigando obseruant appellat, ppea ꝙ circa polũ Boreũ, qui semp uideri põt, uerset, Aratus, Hyginus, Pausan. Varro, Pli. ¶ Clara, Lycaonis Arctos, gelida, Oceanĩ metuens æquore tingi, Virg. ¶ Immunis æquoris, Parrhasis, uirgo Tegeæa, Mænalia, Lycaonia, Erymanthis, Mænalis, sicca. Ouid.

Vrsa minor, quã pleriq; Cynosurã uocant, una ex Iouis nutricibus, Phœnice cognominata, a Thalete Phœnice eius inuẽtore, quiq; primus eam Arcton appellauit. Hanc Phœnices obseruant, & studiosius pspiciendo diligentius nauigare existimant, & vere eã ab inuentoris nomine appellãt. Vrsæ Arctico circulo clausæ, ita collocatæ sunt; ut alterius una quæq; earũ resupinata caput alterius tegere uideatur, ita tamẽ ut caput alterius quæ superior fuerit ad caudam inferioris contendat, Hyginus. ¶ Arctos, Oceani metuens æquore tingi, Virg. ¶ Cynosura, Ouid.

Vrsa, Libystis, Virg. ¶ Squalida, Ouid.

Vrsi, informes, Virg. ¶ Turpes, auidi, armati vnguibus, Ouid.

Vrtica, mordax, Ouid. Eiusdem nominis est animal marinum qđ græce ἀκαλύφη dicitur authore Gellio.

VTILITAS, bona, Ouid.

VVA, fertilis, Virgil. ¶ Falerna Horat. ¶ Dulcis, iucunda, Tibull. ¶ Racemifera, tumida, nitens, Ouid.

Vulcanus Ioue & Iunone natus ut canit Home. Hesiodus. n. Iunone tm̃mõ genitũ phibet, Vulcanũ ferri, æris, auri, argenti omniumq; quæ igne fabricant artẽ inuenisse ferunt, eãq; cæteros docuisse. quapropter harũ rerum opifices oẽs uota sacraq; huic deo maxime faciunt, eũq; in æternã memoriam suscepti beneficii Vulcanum uocant, Diodo. Idẽ Vulcanus ab Ioue cœlo deiectus in Lemnon Siciliæ insulam apud Sinties populos delapsus est, Claudusq; effectus, ut finxit Home. Ab ignis iam maiore ui ac violentia Vulcanus dictus, & Vulcanalia à Vulcano, ꝙ ei tum feriæ, et ꝙ eo die populus pro se in ignem animalia mittit. Idem Mulciber dictus, ꝙ ignis omnia mulcet ac domat, authore Macrobio. ¶ Ignipotens, Lẽnius pater, Virg. ¶ Ardens, Horat. ¶ Iunonigena, Ouid.

Vulnus, violentũ, Lucret. ¶ Crudele, martium, atrũ, Virg. ¶ Triste, feruens, acerbũ, calidum, cæcum, immite, mortiferum, sæuum, miserabile, crudum, Ouid.

Vulturnus amnis Campaniæ, qui præter radicem Venafri oppiduli in monte siti, unde oleum optimum, excurrit, & iuxta Casilinum delatus in eiusdem nominis urbem erumpit, Strabo, Mela, Plinius. ¶ Amnis uadosus, Virgilius. ¶ Multam trahens sub gurgite harenam, Ouid.

Vulturnus mons Apuliæ, in quo Horat. educatū se testatur, cuius etiam Lucanus meminit, eum Vulturem uocans, Igne fouet terras simul & Garganus, & arua Vulturis, & calidi lucent buceta Matini. ¶ Appulus, Horat.

Vultur, & Vulturius auis, auidus, Catull. ¶ Auis palatina, Propert. Ut tradit Liuius, Palatinū Romulus, Remus Auentinū ad inaugurandū templa capiunt qui nomen nouæ urbi daret, Priori Remo auguriū uenisse fertur sex Vultures, iamq; nuntiato augurio, duplex numerus Romulo se ostendit. ¶ Edax Ouid.

VXOR, coniux, dulcis, Virg. ¶ placens, tenera, Horatius. ¶ Cara, Tibull. ¶ Consors, marita, Ouid.

X

XANTHVS amnis nauigabilis iuxta Ilium, Xanthus dictus, quia rufas oues facit, alio nomine Scamander à Scamandro Corybantis & Demodoces filio. Ex colle quodam Idæ nomine Cotylo decurrens, ex quo & Granicus, & Aesepus fluunt, sed hi ad Septentrionem & Propontidē tendunt, è pluribus fontibus manātes, Xanthus vero ad occasum ex uno fonte. Simois, & Scamander in cāpo concurrentes multum lutū deuehunt, unde maritimam oram exaggerantes, os obstruunt, & maria stagnantia & loca palustria efficiunt. Æneas præterea in Siciliam profectus circa Egestam urbem, quæ Segesta postea dicta est, boni omnis causa, fluuios Scamandrum, & Simoenta appellauit. Hunc amnem Iupiter in gratiam Herculis quū situ conflictaretur fulmine ostendit. Est alter eiusdem nominis in Lycia, Strabo, Homeri interp. Plut. Pli. ¶ Amnis Hectoreus, Virg. ¶ Frigidus, paruus, Horat.

Z

ZACYNTHVS insula inter Cephaleniam, & Achaiam cū oppido, magnifica, & fertilitate præcipua, Zacynthus à Zacyntho Dardani filio dicta est, aliquando appellata Hyrie, Vlyssis ditioni subiecta. Huius ambitus ultra centū & LX. stadia est. Abest autem à Cephalenia ad stadia LX. nemorosa quidē urbs, uerum fructifera. Eiusdem nominis ciuitas est celebris ab ea distans ad Hesperidas Africæ stad. tria millia trecenta. Strab. Plin. Eustathius. ¶ Nemorosa, Virg. ¶ Alta, Ouidius.

ZODIACVS, circulus, Loxos, idest obliquus, appellatus, qui signis factis ex ordine perducitur, atq; ex quadā parte contingit æstiuū, & hiemalē circulū, æquinoctialē aūt mediū diuidit, Hygi. Proclus, cæteri. ¶ Obliquus signorū ordo, Virg.

FINIS.

ERRATA animaduersione digna inter imprimendum cōmissa sic corriges.

¶ IN Epistola. excitamus: δα ΐ φρονες, iota diuiso, ἀκριτόμυθος, ἐλένην.

¶ IN Indice auctorū. adde, Colutho poeta, post Clementē. Iosepho, post Thucydidis. IN Indice Rerū, Acarnan, Alcmæon, In. D. Delphynes, siue Delphyne, & Delphys, Pytho serpēs. In uerbo Opis, dele Cybele. In uerbo Semele, adde, Orpheus. In verbo Teuthras, adde, Pandion. In litera L adde Laodamas, Parthenopæus. In uerbo Sinope, adde, Sinuessa. Stratolaus, pro Stratoleus, post Tmolus, adde, TOLVS, Capitolium. ¶ IN Cōmentariis, charta, i, pag. i, versu, 32. ostrifer, 2, 1, Melamphyllon, & Pæderota, 2, 1, 23. Inferorum, 33. Acherontia, 34, Acron, 3, 1, 37. Myrrhā Thyantida 5, 2, 3, Scyllæū 6, 2, 20, post Heroicis, adde. Cæterū Oileus Odœdoci filius fuit, qui ex Cyno Opūtis filio natus est, vt ait Eustathius, 7, 1, 20, Mitylenæus, 8, 1, 2, Ostiā, ubi Mater Deum VI Cal. Apr. lauabatur, 2, 8, longæ, Virg. ¶ Obscuræ, 9, 1, 30, Hippocoontis 2, 20, Arcadicis, 10, 2, 19, Eurymachū, 2, 20, Crino. ¶ Phrygius, grauis, Ouid. 11, 2, 18, Apis, 12, 1, 17, AGYIEVS, 13, 1, 24, trux, 14, 1, 6, ἄρκαδες, σεληναίας 34, iaculandi, 2, 19, ἀρέθω frequentatiuo, 32, πόθεις 15, 1, 40. ¶ Custos 16, 2, 23, uocāt. ¶ Virgo æolia, Ouid. 31, Artacia fons Formias Læstrigonū urbē præfluens fonte limpidissimo, auctore Homero. Est et apud Cyzicū, Alcæo, & Callimacho, ut ait Eustathius, 19, 1, 10, nubilus, 2, 14, LYAEVS, 20, 2, 14, Ser. ¶ Regnata Cyro, 35, filiam, 21, 1, 20, irrequietum, Ouid. 22, 2, 12, ἀρχαπεσκον 31, augustiorē, 2, 17, Brixia etc. repone ante verbū, Brutus, 23, 1, 13, semiferus, 2, 3, cadus, 9, conuexū, 26, 1, 36, hominis nomine Toli, 39, Varro, & Arnobius ex Sammonico, Fabio, Granioque Liciniano 27, 1, 5, odore caret, 29, pisciculis 28, 1, 7, duroque 30, 1, 24, Thiæ 2, 21, Cinyphs 34, 1, 7, semiferus, 2, 4, mutus 32, 1, 4, canum fert 13, uenena 33, 1, 3, Æetei 38, 2, 7, Helenor 39, 1, 10, dele, quodā 2, γάπιδος, bis, 42, 2, 1, dele, si 43, 1, 16, Ibycus 44, 1, 37, fortis, 45, 1, 32. ¶ Phocaicus, Ouid. 48, 2, 32, obeunt 56, 1, 35, Lycaonis filio, uel ab Helice 58, 1, 20, Centauris 59, 2, 1, at legitur 62, 1, 20, uestalis 39, Gallis 63, 1, 11, Leucothea 19, Ambubeiā 2, 28, Iphianassa 64, 2, 14, magna uirum, ibidem, Hesperia magna, 65, 1, 35, Iuga montium, Longa, Virg. ¶ Sūma, 67, 1, 5. ¶ Turni 68, 1, 24, Silius, 70, 2, 2, dele, Iuuenis cæcus, Virg. 76, 2, 7, dele, Sal, 76, 2, 23, Antandrū 77, 1, 16, aut (ut alii) 78, 2, 25, Lelegeia 82, 1, 33, tres, Myrtilus poeta septem, 86, 1, 38, Aethiopas secat 2, 3, Se euoluit 87, 2, 3, Nomades, 18, partus adducta dolore 19, Fundere dicta, fundere aūt dixit pro parere, ut illud Virg. Cyllenes gelido conceptū uertice fudit. Quos quidem uersus penè ad uerbum expressit ex Apollonio Rhodio, ubi de Curetibus agit his ipsis uerbis. ὅσσοι ἔασσι δάκτυλοι ἰδαῖοι κρηταιέες, οὓς ποτὲ νύμφη ἀγχιάλη δικταῖον ἀνὰ σπέος ἀμφο-

περησιν δραξαμένη χείλος οἰαξίδος ἐβλάστησε. οἰαξίδες uero pro οἰαξίδος dixit ut eius annotauit Int. 89,2,39, ſonum reddit, 90,2,6, ſuis abunde 92,2,20, Tegeæus, 93,2,28, ut ſit Atropos præteriti tpis 94, 2,7, Laodamas 95,1,23, Albinouanus 2,7, Superæquari, 96,1,1, magnos, & patrios 97,1,27, ex qua 98,2,12, Machaon, 99,1,26. Ilairæ 100,2,32, et alii 101,1,19, Strabo, Pithecuſas ab Homero ex querūdā ſententia Arimos nominari, ab Arimis belluis ita etc. 102,1,13. authore, Eſt & Plēmyriū promontoriū è regione urbis Syracuſarū, quod prominens portui magno fauces eius coarctat, ex Thucyd. 103,2,30, Præſepia, 104,2,34. IVNO auerna, 105,1,2, Æmonius, 23, omittendū, 2,26. Ideoq; 106, 1,36, quē 2,38, Delphynen, 107,2,25, lina nodoſa, 113,1,23, dele, Virg. 114,2,31, Araxem 116,2,10, errantes 33, ambitū, 117,1,23, Euryanaſſæ 118,2,22, Telemus, 119,2,11, Oechalia 120,1,19, Iocaſtam 20, Eteoclem, ibidem, filiam, 124,1, poſt Tragœdia, adde, Tranſtra, Iuga, longa, Virg. 126,2,31, Arſinoes. ¶ In Appendice Verborū Cic, quā unà cum Verborum Latinorum Epitome emiſimus, poſt uerbum Galatæ, adde, Gallicæ, A,3, u. cr. 175. Cum Gallicis, & Lacerna cucurriſti. ex Gellio Libro. 13. cap. 21. vbi Gallicas non Lacernæ, ſed calciamenti genus eſſe hiſce uerbis abunde declarat. Tunicis & lacernis indutos, & Gallicis calciatos. poſt Genelagi, adde, Generator, A, de Vn. 201. item poſt Helice, adde, Helix, A de Vn. 200. Ibidem in Verbo Senenſe prælium A Rhet. 171. Senonenſe legendum eſſe diximus Petri Victorii hominis doctiſſimi opinionē ſecuti. Nunc uero, ueterum, atq; illuſtrium ſcriptorum auctoritate adducti, nihil mutamus. Vrbem nāq; quā pleriq; Senogalliā uocant, Polybius libro ſecundo, Strabo quinto, Lucanus ſecundo, Silius Italicus octauo, Senā appellant, &, quod caput eſt, Corn. Nepos in Catone maiore, itemq; in eo libro qui de Viris illuſtribus inſcribitur, (is nāq; huius libri auctor eſt, non Plinius, aut Suetonius,) Aſdrubalē apud Senam oppidum & Metaurum flumen cæſum, profligatumq; fuiſſe ſcribit. Arbitror Petrum Victorium hominē intelligentē, atq; acutū non dubitaturū quin in hanc ſententiā pluribus partibus diſcedendum ſit.

FINIS.

ROMÆ IN ÆDIBVS ANTONII BLADI
ASVLANI. XIX. KAL. DECEMB.
M D XLII.